கணபதி துணை.

பத்துப்பாட்டுமூலமும்

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

இவை

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பரிசோதித்து

சிவகங்கை ஸப்டிவிஷன்

ஏழுவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ

முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்களுடைய

பெருதவியால்

சென்னை

த. கோவிந்த ஆசாரியாரது

திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டு நிறைவேறின

1889

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

... . ௧௪௫.

... ... ௧௫௯.

... ... ௨௪௧.

... ... ௨௬௧.

... . ௨௮௯.

... ... ௫௧௭.

... ... ௫௭௫.

... . ௫௭௫

... ... ௪௦௫.

... ... ௪௨௧.

கணபதிதுணை :

முகவுரை.

அண்டர்க ளுறுகண் விண்டிட முந்நீர்
அலைகடல் குடித்தும் மலையினை மழுத்தியுந்
தென்றிசை யுயர்ந்த நொய்ம்மை போக
அப்பணி சடையாற் கொப்பவீற் றிருந்தும்
பன்னா வலர்புகழ் தென்னா டாண்ட
இராவணன் றனையவ னிராவணம் போக்கியும்
இலங்குறு பொதியில் விலங்கலவாழ் பெருந்தவத்
தகத்தியன் புரந்தருண் மகத்துவ மிகுந்த
அமிழ்தினிற் சிறந்த தமிழெனு மடந்தை
கந்தரத் தணிமணிக் கலனாச் சென்ன
உத்தமர் புகழுமிப் *பத்துப் பாட்டும்

பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைப்பதியில் அங்கயற்கண்ணம்மையோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய சங்கப்பலகையில் அக்கடவுளோடு ஒப்பவீற்றிருந்து தமிழாராய்ந்த மகிமைபொருந்திய நக்கீரனார்முதலிய நல்லிசைப்புலவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டு அச்சான்றோராலேயே தொகுக்கப்பட்டவை

"முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து"

எனனுஞ்செயயுளாற பததுப்பாட்டுககள் இவையென்பதும்,
அவவப்பாட்டுக்களு டைய உரையினீறறில் எழுதபபட்டுள்ள தொடாகளால்
இவறறை அருளிச்செய்தோர் நக்கீரனாமுதலியோரென்பதும், பததாவது
மலைபடுகடாத்தில் "தீயி னன்ன வொ ண்செங் காந்தள்" என்பதறகு
நசசினார்க்கினியரெழுதிய விசேடவுரையால் இவறறை த்தொகுததோர்
சஙகப்புலவாகளே யெனபதும் நன்குவிளங்குகினறன. இவை பழைய
இலக்கிய வுரைகளிலும இலககணவுரைகளிலும் உரையாசிரியாகளால் உதாரணமாக

பத்துபபாட்டின் இலககணமுதலியவறறை வருஞ்சூத்திரங்களாலுணர்க:—

"நூறடிச சிறுமை நூற்றுப்பத தளவே, யேறிய வடியி னீரைம் பாட்டுத்,
தொகுப் பது பத்துப் பாட்டெனப படுமே. உ. அதுவே, அகவலின்
வருமென வறைகுநர் புலவர். ௩. புரவலன் பரிசு கொணடு மீண்ட, விரவல
ன் வெயிறெறு மிருங்கா னத் திடை, வறுமை யுடன்வரூஉம் புலவர் பாணா,
பொருநர் விறலியர் கூததர்க் கந்தப், புரவல ஞூர் பெயாகொடை பராஅ,
யாங்குநீ செல்கென விடுப்பதாற் றுப்படை.
. ஓங்கிய வதுதா னகவலின் வருமே" இவை பன்னிருபாட்டியல்.

எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாணநூலகள். தமிழுக்கேயுரிய ஒழுக்கமுதலியவற்றை
இனிது புலப்படுத்தவதோடு மலை கடல் காடு நகர் சிறுபொழுது பெரும்பொழுது முத
லியவற்றை உள்ளவண்ணமேகூறி இனபம்பயக்கும் நன்னெறியுடையவை. இக்கா
லத்து வேறொருவாற்றானும் விளஙகாதனவாகிய அக்காலததிருந்த தமிழநாட்டரசா
களிற் சிலருடையசரிததிரங்களும் அக்காலத்துமாந்தருடைய
நடைமுதலியனவும் பிறவும் இவறறால் நன்குவிளஙகும். பிற்காலதது அரியபெரிய
நூல்களியற்றிய ஆன் றோர்பலரும் "முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி

யவாமொழியும் - பொன்னே போற் போற்றுவம" என்பதற்கிணங்க, இவற்றின் பொருளையன்றிச சொற்றொடா களையும் தததம நூல்களுள்ளே ஆங்காங்கு இன்சுவைபெருக இயைத்துக்கூறினா. உரைச்சிறப்புப்பாயிரததுள், "ஆன்றோர் புகழ்ந்த வறிவினிற றெரிந்து, சான்றோ ருரைதத தண்டமிழ்த் தெரிய, லொருபது பாட்டும" என று சிறப்பித்துப் பாராட்டிக கூறிய ஆனறோா திருவாககே இவற்றின் அருமைபெருமைகளை நனகுபுலப்படுத்தும் இவற்றுள்,—

க - வது திருமுருகாற்றுப்படை — இது கஎஎ - அடிகளையுடையது, வீடுபெ றுதறகுசசமைநத ஓா இரவலனை வீடுபெற்றுரெனாருவன முருகககடவுளிடத்தே ஆற றுபபடுசதியதாக அம்முருகககடவுளை மதுரைக கணக்காயனாா மகனாா நககீரனாா பா டியது. இப்பாட்டு முருகககடவுளுடைய திருப்பதிகளுட்சிறந்த திருபபரஙகுன்றம திருச்சீரலைவாய திருவாவினனகுடி திருவேரகம் குன்றுதோறாடல பழமுதிாசோலை யென்னும் ஆறு படைவீட்டிலும அவா எழுந்தருளியிருததலைப பாராட்டிக்கூறும். ஒருமலைக்குகையில் முன்னமே அடைக்கப்பட்டிருநத தொளாயிரததுத தொண்ணூற் றொன்பதின்மரோடு சோததுண்ணககருதித தம்மையும் அக்குகையில அடைத்துவி ட்டு உணணுதறகு நீராடபபோன ஒரு கொடியபூததததை வெல்லககருதி நககீரனாா முருகக்கடவுளைககுறித்து இத்திருமுருகாற்றுபபடையைபபாடி அபபூததததினின்றும விடுதல்பெற்றனரென்பா. இவவரலாற்றின் விரிவு, சீகாளததிபுராணததுள்ள நக கீரச்சருக்கததால் விளஙகும முருகககடவுள நககீரனரைச் சிறைமீட்டருளிய இந்தவீலை, ஒவ்வொருவருடததும் திருப்பரஙகுன்றத்திற பஙகுனிமீ ததி நடககும் உறசவகாலத்து நான்காந்திருநாளில் நடைபெற்றுவருகின்றது முருகக்கடவுளு டைய திருவருளைப்பெற விருமபுவோா இந்தத்திருமுருகாற்றுபபடையை நியமமாக அன்புடன் பாராயணம்பணணுதல் நலமென்று பெரியோாகூறுவா

உ - வது. பொருநராற்றுப்படை — இது உசஅ - அடிகளையுடையது, பரிசில

பெறககருதிய ஓர்பொருநனைப பரிசில்பெறறுஒருவன் இளஞ்சேட்சென்னி புதல வனுகிய சோழன்கரிகாறபெருவளததானிடததே ஆற்றுப்படுததியதாக அககரிகாற பெருவளவனை முடததாமககண்ணியார பாடியது [பொருநா - ஏாககளம்பாடு வோர், போர்ககளமபாடுவோா, பரணிபாடுவோரெனப பலா, அவருள இபபொரு நன் போர்க்களம்பாடுவோன்'] இது கரிகாறபெருவளவன் கொடையையும், அவன் வீரததையும், அவனுடைட சோழநாட்டின்வளததையும, காவிரிந தி பயன்படுதலையுப

நன்ருகக்கூறும்

ரு - வது. சிறுபாணுற்றுப்படை —இது உசுக - அடிகளையுடையது, பரிசில் பெறக்கருதிய பாணஞெருவனைப பரிசில்பெறறுஒருவன ஏறுமாநாட்டு நலலியக

கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்

லூாநததத்தனா பாடியது. [பாணா - பாடுவோா; இவர் இசைப்பாணரும், யாழ்ப் பாணரும், மண்டைபபாணருமெனப் பலா] இது நலலியககோடனது வள்ளன்மை

முகவுரை.

யையும், அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூா ஆமூர் முதலியவறறி

னியல்பையும், அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குணநறசெயகைகளையும், அவனது அர ண்மனையின சிறபபையும், பலதிறததினரும ஏததுமபடி பலகுணவிசேடததோடு அவன்வீற்றிருத்தலையுங கூறுவதன்றித தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருடைய இராசதானிக

ளாகிய மதுரை வஞசி உறந்தையெனனும மூனறுநகரஙகளின நிலைமையையும், பேகன் பாரி காரி ஆய அதிகன் நள்ளி ஓரியெனனும வள்ளலகளெழுவரும் இன்ன இன்னகொடையாற பெயர்பெறறாாகளென்பதையுஙகூறும

ச - வது பெரும்பாணுற்றுப்படை —இது ருOO - அடிகளையுடையது. பரிசில் பெறுதறகெண்ணிய பாணஞெருவனை அதுபெறறுஒருவன்

தொண்டைமானிளந்
திரையனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அவ்விளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்
திரங்கண்ணனார் பாடியது [இளந்திரையனென்பான் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரர
சன்; நாகபட்டினத்துச்சோழன் பிலத்துவாரத்தால் நாகலோகத்தேசென்று
நாக கன்னிகையைப்புணர்ந்தகாலத்து அவள் யான்பெற்றபுதல்வனை
என்செய்வேனென்ற பொழுது தொண்டையை (தொண்டை - ஓர்கொடி)
அடையாளமாகக்கட்டிக் கடலிலேவிட அவன்வந்து கரையேறின் அவற்கு
யான் அரசவுரிமையை எய்துவித்து நாடாட்சிகொடுப்பலென்று அவன்கூற
அவளும் அங்ஙனமவரவிட்டத் திரைதருதலின், திரையனென்பது
இவனுக்குப்பெயராயிற்று, நச்சினா ௧௧௧-ம்பக்கத்திற் காண்க.] இப் பாட்டு
அவனதுநாட்டிலுள்ள குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணைப்பகுதிகளினியல்பையும்,
அவற்றில்வாழ்வாருடைய தொழில் ஊண் ஒப்புரவு முதலியவற்றையும்,
அவன் காஞ்சிநகரத்து மிக்கசிறப்போடு வீற்றிருந்ததலையும்,
அவன்வள்ளன்மையையுங் கூறும். இதிற் காஞ்சிநகரத்துள்ள
திருவெஃகாவென்னும் திருப்பதி கூறப்பட்டுள்ளது. மேலைப்பாட்டும் இதுவும்
பாணராற்றுப்படையாயிருப்பினும் அடி வரையறையிற் சிறிதும்
பெரிதுமாயிருத்தலபற்றி அது சிறுபாணாற்றுப்படையெனவும் இது
பெரும்பாணாற்றுப்படையெனவும் பெயர்பெற்றன

௫ - வது முல்லைப்பாட்டு —இது ௱௩ - அடிகளையுடையது,
பகைமேற்சென்ற தலைவன்வருமளவும் தலைவி ஆற்றியிருந்தவிட்டத்து
அவன்வந்ததனைக்கண்டு தோழிமுதலியோராகிய வாயில்கள்
தமமுட்கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார்மகனார்
நப்பூதனார் பாடியது. இது தலைவனைப்பிரிந்து தனித்திருக்கும் தலை
வியியல்பையும், கார்காலத்தின் தன்மையையும், பாடிவீட்டிற் பகைவா
தியாத்தோடிருத்தலையும், தலைவனது சௌரியத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

௬ - வது மதுரைக்காஞ்சி —இது ௭௮௨ - அடிகளையுடையது,

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றபாண்டியன நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறுநிமித்தம நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடிமருதனார் பாடியது. இது அப்பாண்டியனுடைய முன்னோர்களின்பெருமையையும், பாண்டி நாட்டின் ஐந்திணைவளங்களையும், மதுரையின்வளப்பையும், அப்பாண்டியனது வீரமுதலியவற்றையும கூறும். இதிற் சேரனது நாளோலக்கச்சிறப்பும பலசிற்றரசர்களுடைய பெருமைகளும கூறப்பட்டுள்ளன.

௭ - வது. நெடுநல்வாடை:—இது ககஅ - அடிகளையுடையது, பகைமேற்சென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்துவருந்துந்தலைவிக்கு அவ்வருத்தந்தீரும்படி அவன் பகையைவென்று விரைவில்வருவானாகவென்று கொற்றவையைப்பரவுவாள் கூறியதாக அவனை நக்கீரனார்பாடியது. இஃது ஐப்பசி கார்த்திகைமாதங்களாகிய

ஈ

முகவுரை.

கூதிர்க்காலத்தினியல்பையும் தனித்திருக்கும் தலைவியதுவருத்தமிகுதியையும், பாடிவீட்டில் தலைவனிருக்கும்வண்ணத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

அ - வது குறிஞ்சிப்பாட்டு:—இது உசுக - அடிகளையுடையது; தலைவியினது வேற்றுமைகண்டு வருந்திய செவிலிக்கு அறத்தொடுநிற்கும் பாங்கிகூற்றாக * ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலர்பாடியது. இது மலைவளங்களையும், இல்லற நன்முறைமையையும், தலைவனுந்தலைவியும் தமமுள்வைக்கத்தகும அன்புடைமையையும், கற்பின் இனரியமையாமையையுங்கூறும் இதிற் பல மலர்விசேடங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன இதனைப் பெருங்குறிஞ்சியென்றும் வழங்குவர்.

௯ - வது. பட்டினப்பாலை — இது கூ௱க - அடிகளையுடையது, வேற்றுநாட்டிற்குச் செல்லத்தொடங்கியதலைவன தனதுநெஞ்சைநோக்கித் தலைவியைப்பிரிந்துவாரே

னென்று செலவழுங்கக்கூறியதாகக காவிரிபபூம்படடினத்தையும், சோழன்கரிகாற
பெருவளததானதுபராக்கிரமததையும, அவனதுசெங்கோலையும் பேரழகுபயபபச
சிறப்பித்துக கடியலூருருத்திரங்கண்ணனார்பாடியது இதிற சோழநாடும காவிரி
நதியும் மிகச்சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன கடியலூர உருத்திரங்கண்ணனூர்க்குட ' பதினறுநூறாயிரம்பொன் பரிசளித்து இபபாட்டைக கரிகாறபெருவளவன் கொண
டானென்பா, இதனை, † "தழுவு செந்தமிழ்ப பரிசில வாணாபொன, பததொ டா
றுநூ றாயி ரம்பெறப், பண்டு பட்டி னப பாலை கொண்டதும்" எனபதனுணாக

௧0 - வது. மலைபடுகடாம்—இது ருஅ௩ - அடிகளையுடையது, இதற்குக் கூத்தராற்றுப்படையெனவும் பெயருண்டு, பரிசில்பெறச்சமைந்த கூத்தரொருவனை பரிசில்பெற்றானொருவன் பலகுன்றக்கோட்டத்துச செங்கண்மாததுவேள் நன்னன சேய்நன்னனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நன்னனை இரணியமுட்டத்துப பெரு
ங்குன்றூர்ப பெருங்கௌசிகனார் பாடியது [கூததா - ஆடன்மாக்கள் இவருக்குச சாதிவரையறையிலது இவாகள் எணவகைச்சுவையும மனததின்கட்பட்ட குறிப்புக்களும் புறததுப்போந்து புலப்பட ஆடுவோா] இஃது அவனிடத்துச்செலலும் வழி
யின்றன்மையையும், ஆங்காங்குள்ள உணவின் வகைகளையும், அவனது மலை சோலை காடுகளின வளங்களையும், அவனது வள்ளன்மையையும், ஆற்றலையும், அவனது சுற்றத்தொழுக்கங்களையும, அவனது நாளோலகக இருப்பையும், அவனது நவிரமென்னுமலையிற காரியுண்டிக்கடவுளென்னுந் திருநாமததோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது மகிமையையும, அவனுடையமுன்னோா பெருமையையும், அவனா ரினியல்பையும், அவனது சேயாறெனனும ஆறுமுதலியவற்றின வளங்களையும விள ங்கக்கூறும். மலைக்கு யானையை உவமித்து அதனகட்பிறந்த ஓசையைக கடாமெ

னச் சிறப்பித்தவதனால இபபாட்டு மலைபடுகடாமெனறு பெயாபெறறது கூஉ-ம பக்கததிறகாண்க.
இதனை

இபபெருஞ்சிறபபினவாய்ந்த பாட்டுகளை பததையும உசசிமேற புலவர்கொள நச்சினார்க்கினியருரையுடன படிதது ப பல பிரதிருபங்களைக்கொணடு நன்றாகப் பரிசோதித்து, எழுதுவோரால நேர்நத வழுஉக்களைமாறறிப பலர்க்கும் எளிதிறபயன்படும் வணணம் அசசிற பதிப்பிக்கவெண்ணிச சென்ற பார்த்திவளு மார்கழிமீ முதல் பிரதிகள்பெறுதற்கு முயன்றுவருகையில, திருவாவடுதுறை யாதீனதது மகாவித்வானும எனது தமிழாசிரியருமாகிய திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுநதரமபிள்ளையவர்கள் பிரதியொ

* பிரத்நனென்றும், பிரமதத்தனென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு

† கலிங்கத்துப்பரணி, இராசபாரம்பரியம் உஉ.

ன்றுகிடைத்தது அதனைவைதது படித்துவருங்காலத்து, வேலூர ம-ா-ா-ஸ்ரீ, குமாரசாமிஐயா ஒருபிரதிகொடுததார். அவவிரணடும் ஒன்றுக்கொன்று மிகவேறு பாடுற்றிருந்தமையால், பலபிரதிகள் பெறுதறகெண்ணி இத்தமிழ்நாட்டில ஆங்காங் குள்ள எனது நணபர்களாகிய தமிழ்விததுவானகள பலருக்கும பிரபுக்கள பலருக்கும் நான் அடிக்கடி கடிதமெழுதியும் தக்கவர்களைக்கொணடு எழுதுவிததும எனக்குக கிடைக்கும் விடுமுறைநாட்களில பலஇடங்களுக்குப போய்வந்தும எனது அன்பர்களை ஆங்காஙகு அனுபபியும் மிகக முயறசிசெயதுவந்தேன

அப்பொழுது திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்கள், ஆறுமுகமங்கலத்தில் முன்னமிருந்தவரும் பல பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களை மிகமுயன்று தேடித் தமது கையாலேயே அவற்றை எழுதித்தொகுத்தவருமாகிய குமாரசாமிபிள்ளையவர்களுடைய பிரதியை வருவித்துக்கொடுத்துப் பேருதவிசெய்தார்கள்.

அப்பால், திருநெல்வேலி ம-ா-ா-ஸ்ரீ * கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளையவர்களும், * கவிராஜ ஈசுவரமூர்த்திப்பிள்ளையவர்களும், தங்கள் வீட்டிலிருந்த பிரதியை உதவியதன்றி வண்ணார்பேட்டையில் முன்னமிருந்த திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்கள் பிரதியையும், ஷையார் பேரராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்களிடத்திருந்து வாங்கித்தந்தார்கள். பின்பு ஸ்ரீவைகுண்டத்திருக்கும் (ஸ்கூல்ஸப்அஸிஸ்டெண்டு இன்ஸ்பெக்டர்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஆர். சிவராமையரவர்கள், ஆழ்வார்திருநகரி (ஸப்ரிஜிஸ்ட்ரார்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ சீ. இராமஸ்வாமிஐயரவர்கள், ஸ்ரீவைகுண்டம் (வக்கீல்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ சுப்பராயமுதலியாரவர்கள் முதலியோருடைய சகாயத்தால் பலவிடத்துஞ்சென்று பார்த்தபொழுது ஆழ்வார்திருநகரியிலுள்ள நீராதயினைநீத்த திருமேனிகவிராயரவர்கள் பரம்பரையோராகிய தேவர்பிரான் கவிராயரவர்கள்பிரதியொன்று கிடைத்தது. இந்தப்பிரதிகளைப் பெறுவதற்குத் திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களிலே யான் சஞ்சாரஞ்செய்தபொழுது திருக்குற்றாலத்தைச்சார்ந்த மேலகரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ திரிகூடராசப்பகவிராயரவர்கள் கூடவேயிருந்து எனக்குச் செய்த உதவிகள் பல. அதன்பின்னர், பலவிடத்துஞ்சென்று தமது அரும்பொருளைச் செலவுசெய்து பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களைத் தேடித் தொகுத்தவரும் அவற்றைப்படித்துக் காலங்கழித்தலையே பெரும்பயனாக எண்ணியவருமாகிய பொள்ளாச்சிவித்துவான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சிவன்பிள்ளையவர்கள் என்முயற்சிக்கிரங்கித் தமதுபிரதியை அனுப்பினார்கள்.

அப்பால், தருமபுர ஆதீன மடத்துப் புத்தகசாலையிலிருந்து மிகப்பழமையான பிரதியொன்று கிடைத்தது. அதற்குமேல், சற்றேறக்குறைய ௫0-வருடங்களுக்கு முன்பு சென்னையைச்சார்ந்த திருமயிலையிலிருந்த திருநெல்வேலி வித்துவசிரோமணியாகிய †

திருவமபலததினனமுதமபிள்ளையவாகளுடைய புததகஙகளயாவும ஷை திருமயிலை அஙஞுசாமியுபாததியாயாவீட்டில உளளனவெனறுதெரிந்து இப்பொ 'ழுது திருவல்லிககேணியிலிருக்கும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வை விசுவநாத சாஸ்திரிகளுடைய சகாயத்தாற் சென்று பாாததபொழுது ஒருபிரதிகிடைததது அதன்பின, பழைய தமிழ் நூலாராய்ச்சியையே இடை விடாது செய்தொழுகுகின்றவராகிய (தபால்

* இவாகளிருவரும், திருவமபலத்தினனமுதம்பிளளையவர்களுக்கும் திருப்பா ற்கடலுதகவிராயரவர்களுககும் ஆசிரியராகிய அம்பலவாணகவிராயரவர்களுடைய வழிக்கன்றேர்

இவர் மகாவித்துவான் மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவாகளுடைய ஆசிரியர்

முகவுரை.

ஸுபரின்டெண்டன்ட் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வி கனகசபைபிள்ளையவர்கள் தமது பிரதியை அன்போடு உதவினாகள்.

இப்பிரதிகளுள் பூரத்தியாக இல்லாதனசில.

ஆறுமுகமங்கலத்துப் பிரதியில்மட்டுமே திருமுருகாறறுபபடைமூலமும் பொருநராற்றுப்படைமூலமுமிருநதன; மற்றைச சிறுபாணாற்றுபபடைமுதலிய எட்டிற் கும் மேற்கூறியபிரதிகளில ஒன்றிலேனும் மூலம தனிததுககிடையாமையின், உரை க்குமுன்னம் சிறிதுசிறிது ஒருமொழியுநதொடாமொழியுமாக எழுதப்பட்டுள்ள மூல பதங்களையேயிணைதது எனது சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டும் அடிவரையறைசெய்து சிறுபாணாற்றுப்படைமுதலிய பாட்டுககளெட்டையும் தனிததனியே

எழுதிககொண டேன் உரையாசிரியாகளால இவறறிலிருந்து பழைய இலககிய இலககணவுரைக ளில் உதாரணமாக எழுதபபட்டவற்றுள் கிடைதத சில, இவற்றின் மூலஙகளை இணை குங்காலதது எனககுப பேருதவியாகஇருந்தன

பின்பு சென்னைச சருவகலாசாலையைச சார்ந்த கையெழுததுப புததகசாலையில் இந்தப் பததுபபாட்டுபபிரதி யிருபபதுதெரிநது அதனோடு எனதுபிரதியை ஒததிட் டுவருகையில அப்புததகததிற பெரும்பாணாறறுபபடைமூலமும் முல்லைபபாட்டு மூல முமிருபபககணடு அவறறோடு நான எழுதிவைததுககொணடிருந்த ஷெ பாட்டுக்களி ன்மூலஙகளை ஒபபுநோககிககொணடேன் அநதபபிரதியில

"முருகாறு பொருநாறு சிறு பாணாறு முல்லைபெரும் பாணாறு மதுரைக் காஞ்சி
பரிதாய பொருடமுவா நெடுநல வாடை பட்டினபபா லைகுறிஞ்சி மலைக டாமு
மருவாரும் பொழிலபுடைசூழ களந்தை மூதூர் வருசிவபப பூபனருள் வேல பூபன்
உரையோடு மெழுதினனு தவினனு லனறு னேங்குபெருஞ் செலவமிசை யுறறு வாழி" என்னும் பாடலொன்று எழுதபபட்டிருந்தது.

மேறகூறிய பிரதிகளொவவொனறும் ஆராயசசிககு இனறியமையாதனவாயி ருந்தாலும் மீனாட்சிசுநதரம்பிள்ளையவாகள் பிரதியும, வண்ணாரபேட்டைப்பிரதியும், ஆழ்வாதிருநகரிப்பிரதியும், தருமபுரவாதீனததுபபிரதியும் மிகபபயன்பட்டன. இப் பிரதிகளயாவறறுளளும் சிறியதொடாகளசிலவற்றிற்கு ஒன்றிலேனும் உரைகிடைக்க வில்லை.
,

*"புகழ்தரு மறைககு மேலோன் புடாாசகன புரத்தின் மேன்மை
நிகழ்தர நிகழ்தத வல்லை நீகொலென றெனது நெஞ்சே
யிகழ்தர வெழுந்த நாணு மிசசையுந் தினமபோ ராடி
யகழ்தர நாணந் தோறற தாசையே வென்ற தம்மா"

என ஆன்றோர்கூ றியவாறே, விததுவசசிரோமணிகளாற பரிசோதிததற்குரிய இப்பா ட்டுக்களையும் இவ்வுரையையும் பரிசோதிததுப பதிபபித்தலில் மிக்கநாணமுடைய , னேனும் இவறறை யாவருககும் எளிதிறபயனபடுமபடி

செய்யவேண்டுமென்று வரம்புகடந்தெழுந்த ஆசைமேலீட்டால் அந்தகாரணத்தை தயிழந்து அச்சிற்பதிப்பிக்கத் துணிந்தேன்.

இப்பத்துப்பாட்டினையைப் பரிசோதிக்கத் தொடங்கிய நாண்முதல் எனக்கு மனத்தளர்ச்சியுண்டாகாதபடி அடிக்கடி ஊக்கமளித்து வந்த திருப்பாதிரிப்புலியூர் ம - ா - ா - ஸ்ரீ ஸாது - சேஷையரவர்கள் இவற்றின் அருமைபெருமைகளைப் பல

---

* திருக்குற்றலப்புராணம், அவையடக்கம்

ருமறியும்படி செய்ததன்றித் தாம் முந்திக் கையொப்பமிட்டுப் பொருளுதவியுஞ் செய்தார்கள்

அதன்பின்பு, செந்தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்களும், மதுரை (டிபுடிகலெக்டர்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ ம. தில்லைநாயகம்பிள்ளையவர்களும், தஞ்சாவூர் (ஜில்லாகோர்ட்டுவக்கீல்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ கீ சி. சீநிவாசபிள்ளையவர்களும், சிவகங்கை (ஸப்டிவிஷன்சிறுவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய) ம-ா-ா-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்களும், சோழன்மாளிகை (மிராசு) ம-ா-ா-ஸ்ரீ இரத்தினம்பிள்ளையவர்களும் அன்புடன் கையொப்பமிட்டு மிக்கபொருளுதவிசெய்தார்கள் இவர்களுள் ம-ா-ா-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள் என்னை முன்னம் அறியாதவர்களாயிருந்தும் இவற்றைநன்குமதித்து நல்லசமயத்துச்செய்த பேருதவி யாலேயே இவை விரைவில் அச்சிடப்பட்டுநிறைவேறின மேற்கூறியஇவ்வண்மை யாளர்களுடைய பெருந்தகைமையையும், இப்பதிப்பின்பொருட்டுத் தத்தமக்கியன்ற வளவு கையொப்பஞ்செய்து முற்பணமுதவியவர்களாகிய கும்பகோணம் சென்னை மதுரை இராமநாதபுரம் திருவனந்தபுரம் முதலிய இடங்களிலுள்ள கனவான்களுடைய பெருந்தகைமையையும் நான்மிகப்பாராட்டுகின்றேன்

இவ்வுரையைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து இடம் விளங்காமேற்கோள்களுள் இடம் விளங்கியவை:—

பக்கம்.	வரி		நூல்.
கஉ	கூ	"மாயோ னன்ன மாலவனாக கவாஅன்"	நற்றிணை, ௬உ.
உஎக	௬௬	"சேணோன மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி"	குறுந்தொகை, க௫௦.

நச்சினார்க்கினியர் இப்பத்துப்பாட்டுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்களுள் விளங்கிய நூல்களின் பெயர்களாவன —

க.	அகநானூறு	கக	நற்றிணை.
உ	ஆசாரக்கோவை	கஉ	நாலடியார்
௩	கலித்தொகை	*க௩	நெடுநல்வாடை
௪	குறுந்தொகை	க௪	பதிற்றுப்பத்து
௫	சிலப்பதிகாரம்	க௫	பரிபாடல்.
*௬	சிறுபாணாற்றுப்படை	க௬	பழமொழி.
எ		கஎ	புறநானூறு
அ		*கஅ	பெரும்பாணாற்றுப்படை
௯	திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்	*க௯	மதுரைக்காஞ்சி
க௦	திருவாசகம்		

அடியிற்குறித்தசொற்கள் தத்தம் நேரேயுள்ள வடிவங்களாகப் பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தன. இன்னும் இவ்வாறிருந்த சொற்கள் சில

க.	அடம்பு—அடும்பு.	எ	கொடிஞ்சி—கொடுஞ்சி
உ.	அணிமை—அணுமை.	அ	சந்தி—சந்து.
௩.	கண்டசருக்கரை—கண்டசருக்கரை	௯	ஞெமிர்ந்து—ஞெமர்ந்து.
௪	கலுழ்தல்—கலிழ்தல்	க௦.	தொடங்கல்—துடங்கல்.
௫	குரிசில்—குருசில்	கக	பரிதி—பருதி.
௬.	குறிஞ்சி—குறுஞ்சி.	கஉ.	முகிழ்த்தம்—முகிழ்த்தம்.

* இவ்வடையாளமுள்ளவை பத்துப்பாட்டினுட்பட்டவையே.

முகவுரை.

இப்பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருரையை எனது சிற்றறிவிற்கெட்டியமட்டு மேபரிசோதித்துப்பதிப்பித்தேனாதலின், இப்பதிப்பில் ஆங்காங்குக்காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் தயைசெய்து விவேகிகள் தெரிவிப்பின் அவ்வுதவியை நான் ஒருபொழுதும்மறவேன்

இவற்றைப் பரிசோதித்துவந்தகாலத்தும அச்சிட்டுவந்தகாலத்தும் எனது கூட வேயிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த திருமானூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணையருடைய நன்றி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று

இக்காலத்து மிக அருகிவழங்குகின்ற பழையநூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்துபதிப்பித்தலில் மிக்கவிருப்பமுடையனேனும், சீவகசிந்தாமணி அச்சிடப்பட்டு நிறைவேறியகாலந்தொடங்கி, கொழும்புநகரத்துப் பிரபுசிகாமணியும் செந்தமிழ்ப்பாஷாபிமானியுமாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ பொ-குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள், ஐந்துகாப்பியத்துள் இரண்டாவதாகிய சிலப்பதிகாரத்தை அடியார்க்குநல்லாருரையுடன் பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் அந்தச்செலவைத்தாம கொடுப்பதாகவும் அடிக்கடி அன்போடு எழுதியனுப்புதலால, முந்தி அந்நூலை அவ்வுரையுடன் பதிப்பிக்க நிச்சயித்திருக்கிறேன்.

இப்பத்துப்பாட்டைப்போலவே நானபதிப்பிக்கக்கருதிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் கருதியவண்ணம் நிறைவேற்றுதற்பொருட்டும, இம்முயற்சிக்குப் பொருட்கொடையினாலும் மனம் வாக்குக் காயங்களின் முயற்சிகளினாலும உதவிசெய்துவருவோர் பெருவாழ்வடையும்பொருட்டும திருவருள்சுரக்கும்படி, சங்கப்புலவர்களின் நாயகமாகவீற்றிருந்து விளங்கிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடிகளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்

[தமிழ்த்தெய்வம்]

"மறைமுதற் கிளந்த வாயான் மதிமுகிழ் முடித்த வேணி
யிறைவர்தம் பெயரை நாட்டி யிலக்கணஞ் செய்யப் பெற்றே
யறைகடல் வரைப்பிற் பாடை யனைத்தும்வென் றாரி யத்தோ
டுறழ்தரு தமிழ்த்தெய் வத்தை யுணர்ந்தினு தேத்தல் செய்வாம்"

[சங்கப்புலவர்]

* "தடவரை முனிவ னீன்ற தமிழ்க்கொழுங் குழவி தன்னைப்
படரொளி யுமிழுஞ் சங்கப் பலகையாந் தொட்டி லேற்றி
நடைவர வளர்த்து ஞால நனந்தலை மறுகில் விட்ட
மடவரற் புலமை யோரை மனத்தியா நினைத்து மன்றே."

[நச்சினார்க்கினியர்.]

எவனால வாயிடைவந் தமுதவா யடையனென வியப்பப் பெற்றோன்
எவன்பண்டைப் பனுவல்பல விறவாது நிலவவுரை யெழுதி யீந்தோன்
எவன்பரம வுபகாரி யெவனச்சி னார்க்கினிய னெனும்பே ராளன்
அவன்பாத விருபோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்றே

கும்பகோணம்
விரோதி௵
ஆனி௴

இங்ஙனம்,
உத்தமதானபுரம்
வே. சாமிநாதையன்.

---

* சீகாளத்திபுராணம், பாயிரம்.

உ

கணபதி துணை.

பத்துப்பாட்டு

நச்சினார்க்கினியருரை.

முதலாவது

திருமுருகாற்றுப்படை.

[க.—திருப்பரங்குன்றம்]

உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாட்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
கார்கோள் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை
வாள்போழ் விசும்பில் வள்ளுறை சிதறித்
தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்
திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்

மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற்
கிண்கிணி கவைஇய வொண்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோட்
கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
பல்காசு நிரைத்த சில்காழ் அல்குற்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி
னாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோ ராய்ந்த இணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடையிடுபு

பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதன்
மகரப் பகுவாய் தாழமண் ணுறுத்துத்
துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்
டுளைப்பூ மருதி னொள்ளிணர் அட்டிக்
கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்
பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்

நுண்பூ ணாகந் திளைப்பத் திண்காழ்
நறுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி யோங்கிய *வென்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை
மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவே
லுலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசுங்கட் சூர்த்த நோக்கிற்
கழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்
டுருகெழு செலவி னஞ்சுவரு பேய்மகள்
குருதி யாடிய கூருகிர்க் கொடுவிரற்
கண்டொட் டுண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
யொண்டொடித் தடக்கையி னேந்தி வெருவர
*வென்றடு விறற்களம் பாடித் தோள்பெயரா
நிணந்தின் வாய டுணங்கை தூங்க

விருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை

* வென்றடு விறலென்றும் பாடம்.

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

ந

யறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி
யவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழிணர்
மாமுத றடிந்த மறுவில் கொற்றத்
தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்
சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் * புலம்பிரிந் துறையுஞ்
செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட
னன்னர் நெஞ்சத் † தின்னசை வாய்ப்ப
வின்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன் றெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போரரு வாயிற்
றிருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து
மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயி
னிருஞ்சேற் றகல்வய லிரிந்துவா யவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கட்கமழ் நெய்த லூதி யெற்படக்
கண்போன் மலர்ந்த காமர் சுனைமலர

ரஞ்சிறை வண்டி னரித்தண மொலிக்குங்
குன்றமர்ந் துறைதலு முரிய னதாஅன்று
[உ.—திருச்சீரலைவாய்]
வைந்நுதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்
படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
டைவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்னுற ழிமைப்பிற சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்பு துயல்வரூஉம வகையமை பொலங்குழை
சேண்விளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ †
யகலா மீனி னவிர்வன விமைப்பத
தாவில் கொள்கைத தந்தொழின் முடிமார்
மனனேர் பெழுதரு வாணிற முகனே
மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்

---

* புலம்புரிந் துறையுமென்றும் பாடம்.
† இன்னிசை யென்றும் பாடம்.

பத்துப்பாட்டு.

பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுக மொருமுக
மார்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக்
காதலி னுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே யொருமுக

மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
வந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுக
மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக் குமமே யொருமுகஞ்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே
யொருமுகங
குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுபபின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமாந் தன்றே யாங்கம
மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகலி
னாரந் தாழ்நத வம்பகட்டு மாாபிற்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள
விண்செலன் மரபினையாக கேந்திய தொருகை
யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக குறங்கின்மிசை யசைஇய
தொருகை
யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை
யையிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப வொருகை
மார்பொடு விளங்க வொருகை
தாரொடு பொலிய வொருகை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை
பாடின் படுமணி யிரட்ட வொருகை
நீனிற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை
வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
யந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் திண்காழ்

வயிறெழுந் திசைப்ப வால்வளை ஞால
வுரந்தலைக் கொண்ட வுருமிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ
விசும்பா றாக விரைசெலன் முன்னி
யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ
ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே யதாஅன்று

[ரு.—திருவாவினன்குடி]

சீரை தைஇய வுடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வாலரை முடியினர்

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

மாசற விமைக்கு முருவினர் மானி
னுரிவை தைஇய வூன்கெடு மார்பி
னென்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நன்பகற்
பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகந் தன்ன மாசி றூவுடை
முகைவா யவிழ்ந்த தகைசூ ழாகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி

னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின
மென்மொழி மேவல ரின்னரம புளர
நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும
பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப
பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக
கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற
றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப
புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு
நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல
வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத
தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத
தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனு
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய
வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப
பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித
தாமரை பயந்த தாவி லூழி

நான்முக னொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலிற் றோன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரொ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
தீயெழுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட
வுருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
வுறுகுறை மருங்கிற் றம்பெறு முறை
கொண்ம
ரந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத்
தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னா
ளாவி னன்குடி யசைதலு முரிய னதாஅன்

[சு —திருவேரகம்]

இருமூன் றெய்திய வியல்பினின் வழாஅ
திருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண்
டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்
திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல
வொன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ஞாண்

புலராக் காழகம் புலர வுடீஇ
யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்
தாறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
தேரகத் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

[ரு.—குன்றுதோறாடல்.]

பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
னறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
நீடமை விளைந்த தேக்கட் டேறற்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி

யிணைத்த கோதை யணைத்த கூந்தன்
முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்
செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
திருந்துகா ழல்குற் றிளைப்ப வுடீஇ
மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு

செய்யன் சிவந்த வாடையன செவ்வரைச
செயலைத தண்டளிர் துயலவரும காதினன்
கசசினன் கழலினன் செசசைக கண்ணியன
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன்
தகரன் மஞ்ஞையன் புகரில சேவலங
கொடிய னெடியன் றொடியணி தோள
னரம்பார்த தனன வின்குரற் றொகுதியொடு
குறும்பொறிக கொண்ட நறுந்தண் சாயன
மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
மென்றோட் பலபிணை தழீஇத் தலைத் தநது
குன்றுதோ றாடலு நின்றதன் பண்பே யதாஅன்று

[௬ —பழமுதிர்சோலை.]

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
வாரணக கொடியொடு வயிறபட நிறீஇ
யூரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
மார்வல ரேதத மேவரு நிலையினும
வேலன றைஇய வெறியயர் களனுங
காடுங காவுங கவின்பெறு துருத்தியும
யாறுங குளனும வேறுபல வைப்புஞ
சதுக்கமுஞ சந்தியும புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும பொதியிலுங கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக கொடியொடு மண்ணி யமைவர
நெய்யோ டையவி யப்பியை துரைத்துக
குடந்தம பட்டுக கொழுமலர் சிதறி

முரண்கொ ளுருவி னிரண்டுட னுடீஇச்
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
குருதி யொடு விரைஇய தூவெள் ளரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச்
சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்

பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
யிமிழிசை யருவியோ டின்னியங் கறங்க
வுருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியனக
ராடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
வாண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாறே
யாண்டாண் டாயினு மாகக் காண்டக

முந்துநீ கண்டுழி *முகனமர்ந் தேத்திக்
கைதொழூஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை
ஐவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப
அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ
ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
இழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
வானோர் வணங்குவிற் றானைத் தலைவ
மாலை மார்ப நூலறி புலவ
செருவி லொருவ பொருவிறன் மள்ள
அந்தணர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்

---

* முகமலர்ந் தேத்தி யென்றும் பாடம்.

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

மண்டமர் கடந்தநின் வென்று டகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேஎள்
பெரியோ ரேத்தும பெருமபெய ரியவுள்
சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
போர்மிகு பொருந குரிசி லெனபபல
யானறி யளவையி னேத்திய றாது
நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி
னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னொடு
புரையுந ரில்லாப புலமை யோயெனக்
குறித்தது மொழியா வளவையிற குறிததுடன்
வேறுபல லுருவிற குறுமபல் கூளியர்
சாறயா களத்து வீறுபெறத தோன்றி
யளியன் றானே முதுவா யிரவலன்
வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
தெய்வஞ் சான்ற திறலவிளங் குருவின்
வான்றோய் நிவப்பிற் றான்வந் தெய்தி
யணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப பண்டைததன்
மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
யஞ்ச லோமபுமதி யறிவ்னின் வரவென
வன்புடை நன்மொழி யளைஇ விளிவின்
றிருணிற முந்நீர் வளைஇய வுலகத
*தொருநீ யாகித தோனற விழுமிய

பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்
வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி யகில்சுமந்
தார முழுமுத லுருட்டி வேரற்
பூவுடை யலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு
விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றொடுத்த
தண்கம ழலரிறால் சிதைய நன்பல
வாசினி முதுசுளை கலாவ மீமிசை
நாக நறுமல ருதிர யூகமொடு
மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூநுத
லிரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
முத்துடை வான்கோடு தழீஇ*த் தத்துற்று
நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப் பொன்கொழியா
வாழை முழுமுத றுமியத் தாழை

* ஒருகீ யாகவென்றும் பாடம்.

யிளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழலோ
டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
குரூஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்

றிழுமென விழிதரு மருவிப
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

க.—திருப்பரங்குன்றம்

உலகம் என்பதுமுதற் கணவன் (சு) * என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்

உலகம் உவப்ப—சீவான்மாக்கள் உவப்ப,

உலகமென்பது பலபொருளொருசொல்லாய் நிலத்தையும், உயிர்களையும், ஒழு
க்கத்தையும உணர்த்துகிற்குமேனும் ஈண்டு உவப்பவென்றதனான், வாழுஞ் சீவான்மாக்களை யுணர்த்திற்று
மண்ணிடத்து

• [வலனேர்பு திரிதரு:] ஏர்பு வலன் திரிதரு—எழுந்து மகாமேருவை வலமாகத் திரிதலைச்செய்யும்,

பலர் புகழ ஞாயிறு—எல்லாசசமயத்தாரும் புகழும் ஞாயிற்றை,

கடற் கண்டாங்கு—கடலிடத்தே கண்டாற்போல,

இது வினையெச்சவுவமம்; † "விரவியும் வரூஉ மரபின வென்ப" என்பதனால், தொழிலுவமமும், வண்ணவுவமமும் பற்றிவந்தது; என்னை? ஞாயிறு இருளைக்கெடுக் குமாறுபோலத் தன்னை மனத்தால் நோக்குவார்கரு மாயையைக் கெடுத்தலிற் றொழி லுவமமும், தன்னைக் கட்புலனால் நோக்குவார்க்குக் கடலிற்பசுமையும ஞாயிற்றின் செம்மையும்போல மயிலிற் பசுமையும் திருமேனிச்செம்மையுந் தோன்றலின் வண் ணவுவமமுமாக கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

[ஓவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி.]

ஓ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி—இருவகை யிந்திரியங்களும் தாம் செல்லுதற்கு ரிய பொருள்கண்மேற் சென்றுதகைதல் இல்லையாக இமைத்துப் பார்த்தற்குக் கார ணமாகும் விளங்குகின்ற ஒளி,

ஓ என்பது ஓரெழுத்தொருமொழியாகிய தொழிற்பெயர். இமைத்தல் - கண்க ளின் இதழ்களிரண்டினையும் குவித்தல்; அது ‡ "நுதல திமையா

நாட்டம்" என்பீத ஞனுணர்க.

---

* இந்த இயைபிவிசைக்குறிக் குட்பட்ட என் னும், இபபடியே பின்னர் ஆங் காங்குப் பதிப்பிக்கப்படும் எண்களும் தத்தம் முன்புள்ள மொழிகளையேனும, அம்மொ ழிகளைப்பொருளாகப்பெற்ற மொழிகளையேனு முடைய (மூலத்தின்) வரியைப் புலப் படுத்தும்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், உ.

‡ அகநானூறு, "கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்த், தாரன் மா

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

கக

சேண் விளங்கு ஒளி—கட்புலனால்நோக்குவார் கண்ணிடங்க ளெல்லாவற்றி னும் சென்றுவிளங்குகின்ற ஒளியினையும்,

உவப்ப எழுந்து திரியும் ஞாயிற்றைக் கடற்கண்டாங்கு அவிர்கின்ற ஒளியெனத் தொழிலுவமங் கொள்ளுங்கால் வினைமுடிகக. இனி உவப்ப எழுந்து திரியுஞாயிற் றைக் கடற்கண்டாங்குச் சேணவிளஙகொளியென்ன வண்ணவுவமங கொள்ளுங் கால் வினைமுடிக்க.

உறுநர்த் தாங்கிய மதன் உடை நோன் தாள்—தன்னைச்சேர்ந்தவர்கள் தீவினை யைப்போக்கி அவரைத்தாங்கிய, அறியாமையை உடைநதற்குக் காரணமாகிய வலி யினையுடைய தாளினையும்,

செறுநர்த் தேய்த்த செல் உறழ தடக் கை—அழிததற்குரியாரை அழித்த இடி யைமாறுபட்ட பெருமையினையுடைய கையினையும்,

மறு இல் கற்பின் வாள் நுதல கணவன்—மறகற்பில்லாத * அறக்கற்பினையும் ஒளிபொருநதிய நுதலினையுமுடைய இந்திரன்மகள் தெய்வயானையார் கணவன்·

இப்பெயரை முற்கூறினர், படைத்தற்குங் காத்தற்கும் உரிமைதோன்ற

ஒளியினையும் (க), தாளினையும் (௪), கையினையும (௫) உடைய கணவனென முடிக்க.

கணவனென்பது ஈண்டு முருகனென்னுந் துணையாய் நின்றது.

கார்கோள் என்பதுமுதல மார்பினன் (கக) என்னுநதுணையும் ஒருதொடர்

காரகோள் முகந்த கமஞ் சூல மா மழை—கடலிலே முகந்ததனுலுண்டாகிய நிறைவினையுடைததாகிய சூலினையுடைய பெருமையையுடைய மழை,

கார முகக்கபபடுதலிற கடல காரகோளென்று பெயாபெற்றது, ஆகுபெயர்.

வாள் போழ விசும்பில் வள் உறை சிதறி—திங்களும ஞாயிறும் இருளை நீககும் ஆகாயத்தே பெருமையையுடைய துளியை மூற்படச்சிதறி,

வாள் - ஆகுபெயா.

தலைப்பெயல் தலைஇய தண நறுங் கானதது—காரகாலதது முதறபெயலைச் சொரிநத தணணிய நறிய காட்டிடத்து,

இருள் படப் பொதுளிய பராரை மராஅதது—இருட்சியுண்டாகத் தழைத்த பரிய அடியினையுடைய †செங்கடம்பினது,

பராரை - பணபுததொகைசசந்திமுடிபு வேற்றுமையென்றுணாக

‡ உருள் பூந் தண் தார் புரளும் மார்பினன்—‡ தேருருள்போலும் பூவாற்செய்யப் பட்ட குளிர்ந்த மாலையசையு மாாபினையுடையவன்,

---

லையன் மலைந்த கண்ணியன், மார்பி னஃதே மையி னுணஞா, ணுதல திமையா நாட்ட மிகலட்டுக், கையது கணிச்சியொடு மழுவே மூவாய், வேலு முண்டத தோலா தோ றுகே, யூாந்த தேறே சோாந்தோ ளுமையே, செவ்வா னன்ன மேனி யவ்வா, னிலை

வகுபிறை யன்ன விளங்குவால் வையெயிற், றெரியகைந் தன்ன வவிர்ந்துவிளங்கு புரிசடை, முதிராத் திங்களொடு சுடருஞ் சென்னி, மூவா வமரரு முனிவரும் பிறரு, மியாவரு மறியாத் தொன்முறை மரபின், வரிகிளர் வயமா னுரிவை தைஇய, யாழ்கெழு மணிமிடற் றந்தணன், றாவி றாணிழற் றவிர்ந்தன்று லுலகே'' கடவுள் வாழ்த்து; பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனாீ

* அருட்கற்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

† வெண்கடம்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

‡ "உருளிணர்க் கடம்பி னொலிதா ரோயே" என்றார் பரிபாடலிலும்.

உருள்பூ உவமத்தொகையாகவின், உருள்பூ உருட்பூவென உறழ்ச்சிமுடிபெய் தும். இனி உருளும்பூ உருண்டபூவென வினைத்தொகையுமாம்

மழை சிதறித் தலைஇய கானத்து மராஅத்துத தார் புரளும் மார்பினனென முடிகக.

இது போகத்திற்குரிய தார்; இதனை முற்கூறினார், வாணுதல்கணவனென்றத னைநோக்கி.

மால்வரை என்பதுமுதற சென்னியன் (சச) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

மால் வரை நிவந்த சேண உயர் வெற்பில—பெருமையையுடைய மூங்கில்வளர் ந்த தேவருலகளவாகச செல்லவுயாநத மலையில்,

வரைகளை யுடைமையின், வரையாயிற்று, இஃது ஆகுபெயர்; * "பெரிய வரை வயிரங் கொண்டு" என்றார் பிறரும் இனித திருமாலபோலும் குவடுகளோங்கிய வெற்பென்றுமாம்; ‡ "மாயோ னன்ன மால்வரைக கவாஅன்" என்றாபிறரும.

கிண்கிணி கவைஇய ஒண் செஞ் சீறடி—சிறுசதங்கைசூழந்த ஒள்ளிதாகிய சிவந்த சிறிய அடியினையும்,

கணைக் கால்—திரண்ட காலினையும்,

வாங்கிய நுசுப்பின்—வளைந்துநுடங்கிய இடையினையும்,

பணைத் தோள—பெருமையையுடைய தோளினையும,

மூஙகில்போலுந் தோளென்றுமாம்

கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந் துகில்—இந்திரகோபத்தையொத்த நிறம்பிடி யாத இயல்பான சிவப்பாகிய பூததொழிலினையுடைய துகிலினையும,

¹தெய்வத்தின் ஆணையாற் றானே சிவந்திருத்தலிற் றோயாத்துகிலெனறா.

பல் காசு நிரைத்த சில் காழ அல்குல்—பலமணிகள்கோத்த ஏழுவடமாகிய மேகலையையணிந்த அல்குலினையும்,

அஃது, † "எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை - பண்கொள் கலா பம் பதினாறு - கண்கொள் - பருமம் பதினெட்டு முப்பத திரணடு - விரிசிகை யென் றுணரற் பாற்று." என்பதனானுணர்க

கை புனைந்து இயற்றாக் கவின் பெறு வனபபின்—ஒருவா கையாற சிறப்பித துப் பிறப்பியாத அழகைத் தமககு இயலபாகப்பெறுகின்ற அழகினையும்,

என்றது: மானிடமகளிர்க்குத் தாயாபலருங கைசெயது பிறப்பிக்கும் அழ கன்றி இவா தெய்வத்தன்மையான் இயல்பாகப்பெற்ற அழகினையுடையரென்றவாறு

நாவலொடு பெயரிய பொலம் புனை அவிர் இழை—சாமபூநதமென்று நாவலோ டடுத்துப் பெயர்பெற்ற பொன்னால திருமிதது விளஙகுகினற பூணினையும்,

பொலம - ‡ "பொன்னென் கிளவி" என்பதனான்முடிகக.

சேண இகநது விளங்கும் செயிா தீா மேனி—சேயநிலததைக் கடந்து விளங்கு கின்ற குற்றநீர்ந்த நிறததினையுமுடைய சூாரமகளிா (சக) என்க

•

---

* வெண்பா. "அரிய வரைகீண்டு காட்டுவாா யாரோ - பெரிய வரைவயி ரங் கொண்டு - தெரியிற - கரிய வரைநிலையாா காயந்தாலென் செயவாா - பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு"

† " என்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை - பண்கொள் கலாபமிருபத் தொன்று - கண்கொள் - பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு - விரிசிகை யென்று வரைத் பாற்று" எனவும் பாடம்.

‡ தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், சுக.

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

கங.

துணையோர் ஆய்ந்த இணை ஈர் ஓதி—ஆயத்தார் நன்றென்றாராய்ந்த கடை யொத்த நெய்ப்பினையுடைய மயிரிலே,

[செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடையிடுபு, பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளி:] செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடைப் பைந்தாட் குவளைத் தூ இதழ கிள்ளி இடுபு—சிவந்தகாலையுடைய வெட்சியுடைய சிறிய பூக்களை விடுபூவாகத்தூவி அதற்குநடுவே பசுத்த தண்டினையுடைய குவளையினது தூய இதழ்களைக் கிள்ளியிட்டு,

தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின் வைத்து—சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலத் துடனே வலம்புரிவடிவாகச்செய்த தலைக்கோலத்தையும் வைத்தற்குரிய இடத்தே வைத்து,

திலகம் தைஇய தேங் கமழ திரு நுதல மகரப் பகு வாய் தாழ மண்ணுறுத்து— திலகமிட்ட மணநாறுகின்ற அழகினையுடைய நெற்றியின்கண்ணே சுறாவினது அங்காந்த வாயாகப்பண்ணின தலைக்கோலந் தங்கப்பண்ணி,

மகரப்பகுவாய் - ஆகுபெயர் மண்ணுறுத்தலை, *" ஆவுதி மண்ணி" என்றாற் போலக்கொள்க இனி மண்ணுறுத்துத் துவரமுடித்தவென மேலேகூட்டிக் கழுவி முடித்தவென்றுமாம்.

துவர முடித்த துகள் அறும் முச்சிப் பெருந் தண் சண்பகம் செரீஇ—வேண்டு வனகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின்ற கொண்டையிலே பெரிய குளிர்ந்த சண்பகப்பூவைச் செருகி,

கருந் தகட்டு உளைப் பூ மருதின ஒள் இணர் அட்டி—கரிய புறவிதழினையும மேல் விற் றுய்யினையுமுடைய பூக்களையுடைய மருதினது

ஒளளிய பூஙதொ த துககளை அதன் மேலேயிட்டு,

இது முதலாகிய பொருட்கேறற அடையடுத்துநின்றத

கிளைக கவின்று எழுதரு கீழநீர ச்செவவருமபு இணைப்புறு பிணையல வளை இ—பச

சென்ற அரும்புகளினின்றும் மேலேபோநது அழகுபெறறுத தோன்றுகின்ற நீாக்கீழ

நின்ற சிவந்த அரும்பைக் கட்டுதலுறுகின்ற மாலையை வளையவைத்து,

கவினென்னும் பண்படியாகக் கவினறென்னுந் தொழில பிறந்தது.

கீழநீர்-

நீாக்கீழென்னும இலக்கணத்தோடு பொருநதிய மரூஉ. அது

மிகச்சிவததலின், ஒப்பனைக்குக் கொள்வா

[துணைத்தக, வண்காது நிறைநத பிணடி யொணடளிர, நுணபூ ணாகந் திளைப்ப] வண் காது துணைத தக நிறைநத பிணடி ஒண தளிர நுண பூண ஆகம் திளைப்ப—வளவிய காதிலே தம்மில ஒததறகுப பொருநத இட்டு நிறைநத பிண்டியினது ஒள்ளிய தளிர நுண்ணிய பூணையுடைய மார்பிடததே அசையாநிற்க,

திண காழ நறுங் குறடு உரிஞ்சிய பூங கேழத தேயவை தேஙகமழ மருது இணர் கடுப்பக கோஙகின் குவி முகிழ இளமுலைக கொட்டி—திணணிய வயிரத்தையுடைய நறிய சந்தனததையுரைதத பொலிவினையுடைய நிறததையுடைத்தாகிய குழம்பை மணநாறுகின்ற மருதம்பூவை அபபிணுவொப்பக கோஙகினது குவிந்த அரும்பை யொத்த இளமுலையிலே யபபி,

மருதிணா - நிறத்திற்குவமம.

விரி மலா வேங்கை நுண் தாது அபபி—அவ்வீரம்புலர்வதற்கு முன்னே விரிந்த மலரையுடைய வேங்கைப்பூவினது நுணணிய தாதையும் அதன்மேலே யப்பி,

---

* மதுரைக்காஞ்சி: "ஆவுதி மண்ணி யவிரதுகின் முடித்து - மாவிசும்பு வழங்குமபெரியோர் போல"

[காண்வர, வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியா:] வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு காண் வரத் தெறியா—விளவினது சிறிய தளிரைக்கிள்ளி அழகுவர ஒருவர்மேல்ஒருவர் தெறித்துத் தப்பாமற பட்டபொழுது,

[கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி, வாழிய பெரிதென் றேத்தி] வென்று அடு விறல கோழி ஓங்கிய கொடி பெரிது வாழிய என்று ஏத்தி—வஞ்சியாது எதிர்நின்று அடுகின்ற வெற்றியையுடைய கோழி மேலாயநின்ற கொடி நெடுங் காலம் வாழ்வதாக வென்று வாழ்த்தி,

[பலருடன், சீர்திகழ சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச, சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை.] சூர் அரமகளிர பலருடன் சீர் திகழ் சிலம்பகம சிலம்பப் பாடி ஆடும் சோலை—கொடுமையையுடைய தெய்வமகளிர பலருங் கூடிச் சீர்மை விளங்குகின்ற மலையிடமெல்

லாம் ஆரவாரிக்கப் பாடி ஆடுஞ் சோலையினையுடைய,

மந்தியும் அறியா மரன் பயில அடுக்கத்து—மரமேறுதற்றொழிலிற் சிறப்புடைய மந்திகளும் மரங்களின்மீட்டததால் ஏறியறியாத மரநெருங்கின பக்கமலையிடத்து நின்ற,

உம்மை – சிறப்பும்மை.

சுரும்பும் மூசாச சுடாப பூவ காந்தட் பெருந் தண் கணணி மிலைந்த சென்னியன் — தான் விரும்புதலிற சுரும்பினமும மொய்யாத நெருப்புப்போலும் பூவினையுடைய செங்காந்தளினது பெரிய குளிர்ந்த கண்ணியைச் சூடிய திருமுடியையுடையவன்,

அடியினையும் (கரு) காலினையும நுசுப்பினையும் தோளினையும் (கச) துகிலினை புய் (கடு) அல்குலினையும (கசு) வனப்பினையும (கள) இழையினையும் (கஅ) மேனி பினையும் (கக) உடைய சூரரமகளிர (உக) பலருங்கூடி (ஙக) இடையிட்டு (உக) வைத்துத் (உங) தாழப்பட்டணணிச் (உடு) செரீஇ (உள) இணரட்டி (உஅ) வளைஇத (ஙo) கிளையாசிறகக் (ஙஉ) கொட்டி (ஙடு) அபபித் (ஙசு)) தெறித்து (ஙள) ஏத்திப்(ஙக)பாடி. சo)

ஆடுஞ்சோலையையுடைய (௬௧) வெற்பில் (௪௨) அடுக்கத்துக் (௬௨) காந்தட் கண்ணிமிலைந்த சென்னியனென முடிக்க.

இதனான் அடையாளப்பூக் கூறினார். இது *"வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளும்" என்பதனானுணர்க.

† "அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருண் முடியத் தந்தன ருணர்த்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்" என்னும் மாட்டிலக்கணத்தான், இப்பாட்டுக்கள்பத்துஞ் செய்தார்களாதலின், இவ்வாறே மாட்டிமுடித்தல் யாண்டும் வருமென்றுணர்க

பார் என்பதுமுதற் சேய் (௬௧) எனனுந்துணையுமொருதொடர்.

‡ பார் முதிர் பனிக் கடல் கலங்க உள் புக்கு—பாராகிய நிலம் முற்றுப் பெற்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடல் தன் நிலைகுலையும்படி உள்ளேசென்று,

பார - பாறை மண்ணிடத்தே முதிர்ந்த கடலென்றுமாம்.

சூர் முதல் தடிந்த சுடர் இலை நெடு வேல்—சூரபன்மாவாகிய தலைவனைக்கொன்ற ஒளிகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடிய வேலாலே,

உலறிய கதுப்பின்—காய்ந்த மயிரினையும்,

பிறழ்பல்—நிரை யொவ்வாத பல்லினையும்,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௫.

† செய்யுளியல், ௨௧௧.

‡ "பாயிரும் பனிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்கு" என்றார் பரிபாடலினும்

பேழ் வாய்—பெருமையையுடைய வாயினையும்,

சுழல் விழிப் பசுங் கண்—கோபத்தாற் சுழலும் விழியையுடைய பசிய கண்ணி

னும்,

துர்த்த நோக்கின்—கொடுமைசெய்த பார்வையினையும்,

கழல் கண் கூகையொடு கடும் பாம்பு தூங்கப் பெரு முலை அலைக்கும் காதின்—பிதுங்கிய கண்ணையுடைய கூகையோடே கடிய பாம்பு தூங்குகையினாலே பெரிய முலையை வருத்துகின்ற காதினையும்,

பிணா மோட்டு—சருச்சரையையுடைய பெரிய உடலினையும்,

மோடு - வயிறுமாம்.

உரு கெழு செலவின்—கண்டார் உட்குதல் பொருந்தும் நடையினையுமுடைய,

அஞ்சு வரு பேய் மகள்—கண்டார்க்கு அச்சந்தோன்றுகின்ற பேயாகியமகள்,

குருதி ஆடிய கூர் உகிர் கொடு விரல் கண் தொட்டு உண்ட கழி முடைக் கருந் தலை—உதிரத்தையளைந்த கூரிய உகிரினையுடைய கொடிய விரலாலே கண்களைத் தோண்டி யுண்ணப்பட்ட மிக்க முடைநாற்றத்தையுடைய கரிய தலையை,

இனித் தொட்டென்பதனை வினையெச்சமாக்காது தொழிற்பெயராக்கிக் கண் தோண்டுதலுண்டவென்று கூறுதலுமாம்

ஒண் தொடித் தடக் கையின் ஏந்தி—ஒள்ளிய தொடியினையுடைய பெருமையை யுடைய கையிலே எடுத்து,

வெருவர் வென்று அடு விறல் களம் பாடி—அவுணர்க்கு அச்சந்தோன்ற வஞ்சியாது எதிர்நின்று கொல்கின்ற வெற்றிக்களத்தைப் பாடி,

தோள் பெயரா—தோளையசைத்து,

நிணம் தின் வாயள்—நிணத்தைத் தின்கின்ற வாயினையுடையளாய்,

வாயள் - வினையெச்சமுற்று

துணங்கை தூங்க—துணங்கைக்கூத்தாட,

* "பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத், துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்"

கதுப்பு (௪௭) முதலியவற்றையுடைய பேய்மகள் (௫௧) தலையை (௫௩) யேந்தி (௫௪) வாயளாய்ப் (௫௬) பாடித் (௫௫) தூங்க வென முடிக்க

இரு பேர் உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை—மக்கள்வடிவும் விலங்கின்வடிவுமாகிய † இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய உடல்,

அறு வேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி—ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே அச்சந்தோன்ற மிகச்சென்று,

என்றதனுன், இறைவன உமையை வதுவைசெய்துகொண்டநாளிலே இந்திரன் \ சென்று நீ புணர்ச்சிதவிரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அதற்குடம் | *பட்டு அது தப்பானுகிப புணர்ச்சிதவிர்ந்து கருப்பத்தை இந்திரன்கையிற் கொடுப்ப |

« "முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொறறத் - துடக்கிய

கடையது துணங

கை யாகும்" எனவும் பாடம்.

† இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய வுடலென்றது, முகம் குதிரைமுகமும், உடல் மக்களுடலுமாகிய சூரபன்மாவினது உடலத்தை. இதனைக் கலித்தொகையில், "வணர்ந்தே சாந்தம்" என்னும மருதக்கலியில் "ஈரணிக் கேறறவொடியாப படிவத்துச், சூர" என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரை யானுணர்க.

கூக

அதனை இருடிகளுணர்ந்து அவன்பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குத்தரித்தல் அரிதாகை யினுலே இறைவன்கூறாகிய முத்தீக்கட்பெய்து அதனைத் தம்மனைவியர்கையிற் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தாராக, ஆறுகூறாகிவளர்கின்றகாலத்து இந்திரன் தான் இருடிகளுக்குக் கொடுத்தகிலையை மறந்து ஆண்டுவந்து வச்சிரத்தான் எறிய அவ்வாறுவடிவுமொன்றாய அவனுடனே பொருது அவனைக்கெடுத்துப் பின்

ரூம பன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவம் ஆருகிய வேறுபட்ட கூறருலே மண்டிச்செ ன்றதென்று புராணங்கூறிற்று இதனைப் *"பாயிரும் பனிக்கடல்" என்னும் பரிபாட ற்பாட்டானுணாக. இவ்வாறன்றி வேறு வேறு புராணங் கூறுவாருமுளர்.

இனி அவனுடல் அற்று வேறு வேறும் வகையாலென்றுமாம.

அவுணா நல்வலம அடஙக—அவனையொழிந்த அவுணருடைய நல்லவெற்றி இல்லையாம்படி,

அடங்க என்றது "களமடங்க" என்றாற்போலக் கொள்க.

கவிழ் இணா மா முதல் தடிந்த—கீழநோககின பூங்கொத்துக்களையுடைய †மாம ரத்தை வெட்டின,

என்றது - அவுணரெல்லாருந தம்முடனே எதிர்ந்தார்வலியிலே பாதி தங்கள் வலியிலே கூடும்படி மநதிரங்கொணடிருந்து சாதித்ததொரு மாவைவெட்டினானென் றவாறு.

மறு இல் கொற்றத்து—குற்றமில்லாத வெற்றியினையும்,

எய்யா நல்லிசை—ஒருவரானும் அளந்தறியவொண்ணுத நல்ல புகழினையுமுடைய,

செவ்வேற சேஎய்—செய்ய வேலையுடைய சேய்,

எகரமும் போரசெயதலிற செவ்வேலென்றார் செய்யவனென்பது சேயென விகாரத்தால் நீணட தென்றுமாம

கடல்கலஙக உள்புக்குச் (சநு) சூாமுதலுடைய ஒருபேரியாக்கை (௫௭) அறுவே றுவகையின் அஞ்சுவர மண்டிச்சென்று (௫அ) பேய்மகள் (௫௧) துணங்கைதூங்குப் படியாக (௫௬) அசுரர்முதறடிக்த வேலானே (சசு) பின்னும் அவுணாநல்வலமடஙக (௫௧) மாமுதறடிந்த கொற்றத்தினையும் (௬௦) நல்லிசையினையுமுடைய சேயென முடிக்க.

கணவன்(௬) மாபினன்(௧௧) சென்னியனுகிய (௪௪) சேயென ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயராய் நின்றன.

[சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு,நலமபுரி கொள்கைப் புலம்பிரிக்

துறை யும்:]

புலம் பிரிந்து உறையும் அடி—மெய்ஞ்ஞானத்தான் அறிதலைக் கைவிட்டுத் தங்கும் திருவடி,

* பரிபாடல், ரு.

† "உயிர்புகுஞ் சட்டக முழிதொறு முழிதொறும், பழவினை புகுந்த பாடகப் போல, முதிர்புயல் குளிறு மெழுமலை புக்க, கட்டுடைச் சூருடல் காமங் கொண்டு பற்றியுட் புகுந்து பசுங்கடல் கண்டு, மாவோடுங் கொன்ற மணிநெடுவேர் திருவேற் சேவலங் கொடியோன்" என்றார் கல்லாடத்திலும்.

திருவடியே வீடாயிருக்குமென்றார்,அது *"தென்னன் பெருந்துறையான் - காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித் - தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத்
தேன்காட்டி" என்பதனானும், பிறரும் திருவடியைக் கூறுமாற்றானு முணர்க.

சேவடி படரும் நலம் புரி கொள்கைச் செம்மல் உள்ளமொடு—அத் திருவடியிற் செல்லுதற்குக் காரணமான நல்வினைகளைப் பலபிறப்புக்களிலும் விரும்பிநிகழ்த்தின கோட்பாட்டாலே தலைமையினையுடைத்தாகிய உள்ளத்தோடே,

செலவு நீ நயந்தனையாயின்—செல்லுஞ்செலவை நீ விரும்பியேவிட்டாயாயின்,

[பலவுடன், னன்னா நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப, வின்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே:] நீ முன்னிய வினை பலவுடன நன்னா நெஞ்சத்து

இன்னசை வாய்ப்ப இன்னே பெறுதி—நீ முறபிறப்பிற் கருதிசசெயத நல்வினையாலே வீடுபெறுவார்க் கு உரியனவாககூறிய நற்குணஙகள் பலவுஞ்சேர நன்றாகிய நெஞ்சத்திலுண்டாகி ய இனிய வீடுபேற்றைத் தபபாமல் இப்பொழுதே பெறுவை,

செருப புகன்று எடுதத சேனை உயா நெடுங் கொடி—போாவென்று விரும்பிக் கட்டின சேய்நிலததே சென்றுயாந்த நெடியகொடிககருகே,

வரிப் புனை பநதொடு பாவை தூஙக—நூலால வரிந்துபுனையபபட்ட பந்தும் பாவையும் அறுபபாரினமையிற றூஙகியேவிடும்படி,

✢ என்றது பகைவா மகளிராககி அவா கொண்டுவிளையாடுதற்குத் தூக்கின வெ ன்றவாறு.

பொருநாத தேயத்த போா அரு வாயில்—பொருவாரை இல்லையாக்குகையினு லே எக்காலமும போாதொழிலரிதாகிய வாயிலினையும்,

திரு வீறறிருநத தீது தீா நியமத்து—திருமகள வருததமின்றியிருந்த குற்றந்தீர்ந் த அஙகாடித்தெருவினையும்,

மாடம் மலி மறுகிற் கூடற குடவயின—மாடஙகளமிகக வினைத்தெருக்களையுமு டைய மதுரையின் மேறறிசையிடதது,

அம சிறை வணடின் அரிக கணம (எசு)—அழகினையுடைத்தாகிய சிறகையுடைய வண்டினுடைய அழகினையுடைய திரள்,

இருஞ் சேற்று அகல் வயல விரிநது வாய் அவிழந்த — கரிய சேற்றினையுடைய அகன்றவயலிலே முறுககுநெகிழ்ந்து பினபு தாதும்அல்லியுந் தோன்றமலர்ந்த,

முள தாள் தாமரைத துஞசி—முள்ளையுடைத்தாகிய தாளையுடைய தாமரைப்பூ விலே இராப்பொழுது துயில்கொணடு,

வைகறைக் கள் கமழ நெயதல ஊதி—விடியற்காலததே தேன் நாறுகின்ற நெய்

எற படா—ஞாயிறு தோனறின காலததே,

• [கண்போன மலாநத காமா சுனைமல, ரஞ்சிறை வணடி னரிககண

மொலிக்குங, குன்றமாந் துறைதலு முரியன்] ‹›

அஞ்சிறைவணடி னரிக்கணமெனபது முனனேகூட்டிறறு.

* திருவாசகம், திருவம்மானை, சு "கேட்டாயோ தோழி கிறிசெயத வாறொருவன் - நீட்டார மதிலபுடைசூழ தென்னன பெருநதுறையான் - காட்டா தனவெலலாங காட்டிச் சிவங்காட்டித - தாட்டா மரைகாட்டித் தனகருணைத தேன்காட்டி - நாட்டார நகைசெயய நாமேலை வீடெ யத - ஆட்ட ானகொணடாணடவா பாடுதுமகா ணம்மானாய"

க அ ## பத்துப்பாட்டு.

கண் போல் மலர்ந்த காமர் சுனை மலா ஒலிக்கும் குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன்—கண்ணையொககு விரிந்த விருப்பமருவின சுனைப்பூககளிலே சென்று ஆரவா ரிக்குந் திருப்பரங்குன்றிலே செஞ்சமர்ந்திருத்தலு முரியன்;

உம்மை - எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை கூடற்குடவயிற குன்று, வண்டினரிக் கணம் துஞ்சி ஊதி ஒலிக்குங குன்று.

அதா அன்று—அதுவன்றி,

அதாஅன்றெனை அகரமிட்டெழுதுக. இதனை *"அன்றுவரு காலை" என்ப தனாலும், †"இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி" என்பதனுள் "தோன்றியன் மருங கின்" என்பதனானு முடிகக

உ.—திருச்சீரலைவாய்

வைந்நுதி யென்பது முதல அலைவாய்ச்சேறல (கஉரு) என்னுந்துணையுமொரு தொடர்.

வை நுதி பொருத வடு ஆழ வரி நுதல்—கூர்மையையுடைத்தாகிய தோட்டிவெட்டின வடுவழுந்தின புகரையுடைய மததகத்தே,

வைந்நுதி - ஆகுபெயா

வாடா மாலை ஓடையொடு துயலவர—பொன்னரிமாலை பட்டத்தோடேகிடந் து அசைய,

படும் மணி இரட்டும மருங்கின—தாழகின்ற மணி மாறியொலிக்கின்ற

பக்கத்தி னேயும்,

கடு நடை—கடிய நடையினையும்,

கூற்றத்து அன்ன மாறருமொய்ம்பின்—கூற்றுவனையொத்த பிறராற் றடுத்தற்கரிய வலியினையுமுடைய,

கால் கிளர்ந்தன்ன வேழம் மேல்கொண்டு—ஓடுங்காற் களிற்றை யேறி,

காற்றெழுந்தாலொத்த

மருங்கு முதலியவற்றையுடைய வேழத்தை நுதலிலே மாலை பட்டத்தோடே பசைய ஏறியென முடிக்க

ஐ வேறு உருவின் செய் வினை முற்றிய முடியொடு விளங்கிய முரண மிகு திரு மணி—ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய (முடிக்குச்)செயயுந் தொழிலெல்லாம் முற்றுப்பெற்ற முடியோடேகூடிவிளங்கிய ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுமிகும் அழகினையுடைய மணி,

ஐவேறுருவு " தாம முகுடம் பதுமங் கிம்புரி, கோடக மிவைமுடிக் கைவே றுரு வே"

மின் உறழ் இமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப—மின்னோடே மாறுபடுகின்ற விளக்கத்தோடே முடியிலே பொலிவுபெற,

நகை தாழ்பு துயல்வரூஉம் வகை அமை பொலங் குழை—ஒளி தங்கியசையும் தொழிற்கூறமைந்த பொன்னாற்செய்த மகரக்குழை,

சேண் விளங்கு இயற்கை வாள் மதி கவைஇ அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்ப—சேய்நிலத்தேசென்று விளங்கும் இயல்பினையுடைய ஒளியையுடைய மதியைச் சூழ்ந்து நீங்காத மீன்கள்போல விளங்குவனவாய் ஒளியைச்செய்ய,

மீன் - உரோகிணிமுதலியன, வியாழமும் வெள்ளியுமாம.

---

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், ருக

† " " " கூ௫

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

கக்

தா இல் கொள்கைத் தம் தொழில் முடிமார்—வருத்தமில்லாத விரதங்களையு
டைய தவத்தொழிலை முடிப்பாருடைய,

மனன் ஆேர்பு எழுதரு வாள் நிற முகன்—மனத்திலே பொருந்தித் தோன்றுகின்ற ஒளியையுடைய நிறத்தையுடைய முகங்களிலே,

பொறப (அகு) இமைபப (அஅ) எழுதருமுகனென்க.

முகனென்றது ஆறற்கும் பொது.

[மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப், பலகதிர் விரிந்தன் றொருமுகம்]

ஒருமு கம் மா இருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்கப் பலகதிர் விரிந்தன்று—ஒருமுகம் பெரு மையையுடைத்தாகிய இருட்சியையுடைய உலகம் குற்றமின்றாய் விளங்கும்படி பலகிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது,

ஒருமுகமென்று முன்னே கூட்டிப் பொருள் கொள்க

ஒருமுகம் ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக் காதலின் உவந்து வரம் கொ டுத்தன்று—ஒருமுகம் தன்மேல் அன்புசெய்தவர்கள் துதிக்க அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கினிதாக நடந்து அவர்மேற்சென்ற காதலாலே மகிழ்ந்து வேண்டும்பொருள்களை முடித்துக் கொடுத்தது,

ஒருமுகம் மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்—ஒருமுக ம மந்திரத்தையுடைய வேதத்திற்கூறிய முறைமையிடத்துத் தப்பாத அந்தணருடைய யாகங்களில் தீங்குவாராதபடி நினையாநிற்கும்,

அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர். என்றது-வேதாந்தத்தையே நோக்குவாரென்றவாறு

[ஒருமுகம், மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித், திங்கள் போலத்

திசைவிளக்

கும்மே.] ஒருமுகம எஞசிய பொருள்களை நாடி ஏம உறத திஙகள் போலத் திசை விளக்கும—ஒருமுகம ஈணடு வழஙகாத வேதஙகளினும நூலகளினுமுள்ள பொருள்க ளையாராயநது இருடிக ளேமுறும்படி உணாததித திஙகள்போலத திசைகளெல்லாம் விளக்குவிககும,

ஏமம - இரட்சை கலைநிறைதலிற திஙகள் உவமையாயிற்று

[ஒருமுகஞ, செறுநாத தேயததுச செலசம முருககிக,கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டனறே·] ஒருமுகம செல சமம முருககிக கறுவு கொள நெஞசமொடு செறுநர்த தேயத்துக களம வேட்டன்று—ஒருமுகம் திருவுள்ளத்துச் செலகின்ற நடு வுநிலைமையைக் கெடுத்து இவாகளைக கொலலவேணடுமென்று கறுவுதல் கொண்ட திருவுள்ளததோடே செறபபடும அசுரா முதலியோரைப பொன்றக கெடுததுக் கள வேளவியை வேட்டது,

சமம - நடுவுநிலைமை அதனைக் கெடுததலாவது - தேவரையும் அசுரரையும் ஒப் பககருதாது தேவலாககாதது அசுரரையழித்தல

. [ஒருமுகங, குறவா மடமகள் கொடிபோ னுசுபபின, மடவரல வள்ளியொடு நகையமாக் தன்றே.]

ஒருமுகம குறவா மடமகள் கொடி போல நுசுப்பின் வள்ளியொடு நகை அமா ந்தன்று—ஒருமுகம குறவருடைய மடப்பததையுடைய மகளாகிய வல்லிபோலும இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திறறு;

மடவரல் நகையெனக கூட்டித தனககு ஓரறியாமைதோன்றுந் தன்மை யுடைத்தாகிய நகையென்று கூறுக.

அவளொடு*நகையமர்தலின் அறியாமைகூறினா. காமநுகர்ச்சி யில்லாத இறை

வன் இங்ஙனம் நகையமாந்தான், உலகில் இல்வாழக்கை நடத்தற்கென்றுணாக. அது

"தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்" என்பதனுட் "பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர் - விண்பாவி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ" என்பதனுணாக.

விரிந்தன்று (கஉ), கொடுத்தன்று (கச), வேட்டன்று (க00), நகையமர்ந்தன்று (க0உ), ஓக்கும் (கக), விளக்கும் (கஅ) எனபன முற்றுச்சொல

[ஆங்கம, மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகலின]

அம் மூவிரு முகனும் — அவ்வாறுமுகமும்,

ஆங்கு முறை நவின்று ஒழுகலின்—அத்தொழில்களிடத்துச் செய்யும் முறைமைகளைப் பயின்று நடத்துகையினாலே அம்முகங்களுக்குப் பொருந்த,

[ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர் விடுபு, வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்]

ஆரம் தாழ்ந்த அம் பகட்டு மார்பிற் செம்பொறி வாங்கிய தோள்—பொன்னாற் செய்த ஆரந்தங்கிய அழகையுடைத்தாகிய பெருமையை யுடைய மார்பிற்கிடக்கின்ற உத்தம இலக்கணமாகிய சிவந்த மூன்றுவரியினையும் தனனிடத்தே வந்து விழும்படி வாங்கிக்கொண்ட தோள்,

வாங்கிய வென்றார், அவ்வரி தோளளவும வந்துகிடந்தமை தோன்ற, ‡ "வரைய கன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள" எனறார் பிறரும.

மொய்ம்பின் வண் புகழ் நிறைந்து—தம முடைய வலியினாலே பெரிய புகழ் நிறையப்பட்டு,

1 சுடர் விடுபு வசிந்து வாங்கு தோள்—சுடரையுடைய படைக்கலங்களை யெறிந்து பகைவர்மார்பைப் பிளந்து அவற்றை வாங்குதோள்,

சுடரையுடைய படைக்கலங்களைச் சுடரென்றார், அஃது ஆகுபெயர்

நிமிர் தோள் — பெருகு தோள்,

நிறைந்து நிமிரும் தோளெனக

‡ வசிந்தென்பது பிளந்தென்னும் பொருட்டாதலிற் , செய்வதன் றொழிற்கும் செய்விப்பதன் றொழிற்கும் பொது. அசுரர் முதலியோரை அழிக்குங் காலத்துப் பன னிருகையினும் படைக்கலமேந்துவ னென்றுணர்க, அஃது அறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி (கூஅ) எனறதனுணாக

இனி மொய்ம்பினையுடைத்தாய ஒளிவிட்டு நிறைந்து

வளையவேண்டுமிடம் வளைந்து நிமிரவேண்டுமிடம் நிமிருந் தோளொன்றுமுளைப்பா இதற்கு வசிந்தென் பதனைத் தொடியொடுதோட்ப (கஅ) மணியிரட்டவென (சகரு) மேலே கூட்டுக. வசிந்து பகைவர்மார்பைப பிளந்தென்க வசிந்தென்பதற்குப படைக்கலங்களால வடு ப்பட்டென்று பொருளுரைத்தல் இறைவனுரலிற் பொருந்தாது.

* நகையமாதல இன்றியமையாமையெனவும் பிரதிவேறுபாடுண்டு

† திருவாசகம், திருச்சாழல், கூ' "தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற றமப லவன் - பெண்பா லுகந்தான பெரும்பித்தன காணேடீ - பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர - விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண சாழலோ."

‡ சீவகசிந்தாமணி, நேமசரியாரிலம்பகம், ருக: "வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள - புரைதபு பொன்புனை நாவு முள்ளுடைத் - தருவரைத் தோள்களு மமரர் கோன்களிற - றுருவுகொ டடக்கையின் வடிவு கொண்டவே"

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

உக

இனி அவை போர்செய்யாக்காலத்து இங்ஙனமிருக்குமென்று அவற்றினியல்பு கூறுகின்றார்.

அத்தோள்களில் ஒருகை யென்க

[வினசெலன் மரபினையாக கோநிய தொருகை·] ஒருகை விண செலல மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது—ஒருகை எக்காலமும ஆகாயததே இயங்குதன் முறைமையினையுடைய தெய்வவிருடிகளுககுப் பாதுகாவலாக வெடுத்தது,

[உக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை·] ஒருகை உககம் சோத்தியது—ஏந்தியகைக்கு இணைந்தகை மருஙகிலேவைததது;

என்றது - ஞாயிற்றின்வெமமையைப பலவுயிரும பொறுததலாற்ருவென்றுகரு தித் தமதருளினுற் சுடரொடுதிரிந்து அவவெம்மையைபபொறுககின்ற முனிவரைப பாதுகாக்கவே உலகததைத் தாங்கிக் காத்ததாயிற்று இதனுனேஇக்கை மாயிருணஞா ல மறுவின்றி விளஙகப் பலகதிர்விரிநத முகததிறகேறற ெ தாழில் செய்ததாயிறறு. இது * "நிலமிசை வாழந ரலமர நீரத, தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக, கா லுண வாகச சுடரொடு கொட்கு, மவிரசடை முனிவரு மருள" என்ற புறபபாட்டானு ணாக. மனமும் முகமும் கையும் ஒருதொழிலைச செயதலின, ஏனைக்கை தொழிலின்றி மருங்கிலே கிடந்தது

[நலம்பெறு கலிங்கததுக் குறங்கினமிசை யசைஇய தொருகை,யங்குசங் கடாவ வொருகை·] ஒருகை அஙகுசம கடாவ ஒருகை நலம் பெறு கலிஙகததுக குறங்கின் மிசை அசைஇயது—ஒருகை தோட்டியைச செலுத்தாநிற்க ம றைக்கை செம்மை நிறம்பெற்ற ஆடையையுடைததாகிய துடையின்மேலே கிடநதது, •

இஃது யானையேறுவாரககு இயலபென்று கூறினுர தனனை வழிபடுவோரிடத்து வருஙகால யானைமேலவந்து அருள்செய்தல இயலபாகலின, இக்கைகள காதலினுவநது வரஙகொடுதத முகததிறகு ஏறறவாறுணாக

இருகை ஐ இரு வட்டமொடு எஃகு வலம் திரிபப—இரணடு கைகள் வியப பையும் கருமையையுமுடைய பரிசையுடனே வேலையும வலமாகச சுழ.றற,

* புறநானூறு, சஅ — "நிலம் சை வாழுக ரலமர நீரத, தெறுகதிர்க கனலி வெம்மை தாங்கிக், காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கு, மவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைச, கூருகிர பருந்தி னேறுகுறித ொரீஇத், தன்னகம் புக்க குறுநடைப புறவின, றபுதி யஞ்சிச சீரை புக்க, வரையா வீகை யுரவோன் மருக, நேரார கடந்த முரணமி குதிரும்ற், றோவண கிள்ளி நம்பி வார்கோற், கொடுமர மறவர பெரும கடமான, கைவல்ல டோன்ற லைய முடையே, ஞாபுலை தெரியனின் முன்னோ ரெல்லாம, பார்ப்பார நோவன செய்யார மற்றிது, நீத தோ நினக்கென வெறுப்பக கூறி, நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினு, நீபிழைத் தாயபோ லினிதா ணிலையே, நம்மைப பிழைத்தோர பொறுக்குஞ் செம்ம, லிகுடிப பிறந்தோரக கெனமை காணுமெனக, காணடகு மொய்ம்ப காட்டினை யாகலின், யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் னுயுண, மிகுக வருநீர்க் காவிரி, யெக்க ரிட்ட மணலினும பலவே "

திணை - வாகை. துறை - அரசவாகை சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தானும், தாமப்பல்கண்ணனும் வடப்பொருவழிக் கைகரப்ப வெகுண்டு வட்டுக் கொண்டெறிந்தானைச் சோழனமகனல்லையென நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல் கண்ணன்.

உ௬ பத்துப்பாட்டு.

இதனானே, அசுராவந்து வேள்வியைக் கெடாமல் அவரையோட்டுதற்கு இவற் றைச் சுழற்றுதலில் வேள்வியோர்க்கு முகத்திற்கு இகைகள் ஏற்றவாறுணர்க.

ஒருகை மார்பொடு விளங்க ஒருகை தாரொடு பொலிய—முனிவர்க்குத் தத்துவ | ங்களைக்கூறி உணாயிறந்தபொருளை யுணாத்துங் காலத்து ஒருகை மார்போடே விளங் காநிற்க, ஒருகை மார்பின் மாலை தாழ்ந்ததனோடே சோந்து அழகுபெற,

இறைவன் மோனமுத்திரையத்தனையத் தானேயே யிருந்து காட்ட

ஊமைததசும்

புஊ நீர்நிறைந்தாறபோல

ஆனந்தமயமானவொளி மாணுக்காக்கு நிறைதலின்,அதறகு ரிய மோனமுத்திரைகூறிற்று "தன்னை யுன்னி யென்னை யாகதிய போழதே யான வ ணுயினேன்" என்பதனுனுணாக.

இககைகள் எஞ்சியபொருள்களை விளக்குமுகததிறகு ஏற்றவாறுணாக

[ஒருகை, கீழவீழ தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை, பாடின் படு மணி யிரட்ட:] ஒருகை தொடியொடு மீமிசைக கொட்பக கீழ வீழ் ஒருகை பாடு இன் படு மணி இரட்ட—ஒருகை தொடியொடு மேலேசுழனறு

களவேள்விககு முத திரைகொடபபக் கீழேவீழநத

மாறியொலிக்கப்பணண,

மற்றைககை ஓசையினிதாகிய ஒலிககின்றமணியை

இக்கை களவேளவி வேட்கினற முகததிறகு ஏறறவாறுணாக.

ஒருகை நீனிற விசுமபின மலி துளி பொழிய ஒருகை வான் அரமகளிாகது வது வை சூட்ட—ஒருகை நீலநிறததையுடைய மேகததாலே மிக்கமழையைப் பெய்வியா

நிற்க, ஒருகை தெய்வமகளிாக்கு மணமாலையைச சூட்ட,

என்றது வள்ளியொடு நகையமாந்தமுகம் உலகிறகு இல்வாழக்கை நிகழத்துவித் ததாகலின், அவ்வில்வாழககை நிகழததுதறகு மழையைப பெய்வித்தது ஒருகை, ஒருகை இலவாழக்கை நிகழ்ததற பொருட்டு மணமாலையைச சூட்டிறறென்றவாறு.

ஆஙகு அப பன்னிருகையும் பாறபட இயறறி—அப்படியே அந்தப்பன்னிரணடுகையும் முகத்தின் பகுதியிலேபடும்படி தொழிலசெயது,

முகங்களில ஒருமுகம ஓாககும் (கக) ஒருமுகம் விளககும (கஅ) ஒருமுகம் வே ட்டன்று (க0ய) ஒருமுகம் அமாநதனறு (க0உ) ஒருமுகம் விரிந்தன்று (கஉ) ஒருமுகம் கொடுததன்று (கரு) அம்மூவிருமுகனும அத்தொழிலகளிடததுசசெய்யும் முறைமை களைப் பயின்றுநடததுகையினுலே

(கௌ) அம்முகஙகளுக்குபபொருந்தத தோள்க ளில் (கடு) இருகை (ககo) திரிபப (ககக) ஒருகை விளஙக (ககஉ) ஒருகை பொலிய (ககந) ஒருகை கொட்ப (ககச) ஒருகை யிரடட (ககரு) ஒருகை பொழிய (ககசு) ஒரு கை சூட்ட (ககஎ) ஒருகை ஐயாககோதியது (கoஎ) ஒருகை உககு சோததியது (கoஅ) ஒருகை கடாவ (ககo) ஒருகை அசைந்தது (கoக) அப்படியே பன்னிருகையும் முகததின்பகுதியிலே படிமபடி தொழிலசெய்தென இசசொன்முடிபுககேற்பக கைகளையும முகஙகளையும் மாட்டாகமுடிகக. திரிப்பவென்பதுமுதலிய நிகழகால்ச் செயவெனெசசங்கள ஏந்தியது சோததியதென முறறுவினைகொணடு முடிந்தன.

அந்தரப பலலியம கறஙக—ஆகாயததனது துநதுமி யொலிபப,

திண் காழ் வயிர எழுந்து இசைபப—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய கொம்பு மிக் கொலிப்ப,

வால் வளை ஞரல—வெள்ளிய சங்கு முழஙக,

உரம் தலைக் கொணட உரும் இடி முரசமொடு—வலியைத் தன்னிடத்தேகொ ண்ட உருமேற்றினது இடிப்புபபோலும் ஓசையையுடைய முரசுடனே,

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

உ௩

பல் பொறி மஞ்ஞை வெல கொடி அகவ—பல்பீலியையுடைய மயில் அவுணரை யினுலே வென்றெடுத்த கொடியிலேயிருந்து ஒலியாநிற்க,

பொறி - ஆகுபெயர்.

விசும்பு ஆறாக—ஆகாயமே வழியாக

விரை செலல் முன்னி—விரைந்த செலவினை மேறகொணடு,

[உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சிர்] ஓஙகு உலகம் புகழ்ந்த உயர் விழுச்

சீர—நன்மையோங்கும் நன்மக்கள்புகழ்ந்த உயருஞ்சீரினையுடைய புகழினையுடைய,

அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பு—நாமனூரலைவாயென்னும் திருப்பதியேற எழுந்தருளுதலும் அவறகு நிலைபெறறகுடை,

குன்றமாந்துறைதலுமுரியன், அதுவனறி (எள) வேழமேல்கொண்டு (அஉ) இயற்றிக (ககஅ) கறங்க (ககக) இசைபப ஞரல (கஉ0) அகவ (கஉஉ) முன்னி(கஉங) அலைவாய்ச்சேறலும நிலைஇய பண்பென முடிக்க.

அதாஅன்று— அதுவன்றி,

ங.—திருவாவினன்குடி.

சீரைதைஇய வென்பதுமுதல முனிவாமுற்புக (கஙஎ)
வென்னுந்துணையுமொ ருதொடர.

சீரை தைஇய உடுக்கையர—மரவுரியை உடையாகச்செய்த உடையினையு டையர்,

இதற்குக் கறரேய்த்தன்முதலியன செயத உடுக்கையென்பாருமுளர்.

சீரொடு வலமபுரி புரையும வால நரை முடியினர—அழகோடு வடிவாலும நிற த்தாலும் வலமபுரிசசஙகினையொககும் வெள்ளிய நரைமுடியினையுடையர,

மாசு அற இமைககும உருவினர—எககாலததும நீராடுதலின்
அழுக்கறவிளங்
கும் வடிவினையுடையர,

மானின் உரிவை தைஇய ஊன் கெடு மாரபின என்பு எழுநது இயஙகும் யாககையர—இருட்டிஞசினம போரதத விரதஙகளாலவிட்ட பட்டினியால்
தசைகெடு கின்ற மார்பினெலுமபுகள் கோவைதோன்றி உலவும்
உடம்பினையுடையர,

தைஇய மாரபென்க.

நன பகற பல உடன் கழிந்த உண்டியர—எபபொருளுநுகாதறகு நன்றாகிய பகற்பொழுதுகள் பலவும சேரககழிந்த உணவினையுடையர,

இது மாதோபவாசங கூறிறறு

இகலொடு செறறம் நீககிய மனத்தினர—மாறுபாட்டோடே நெடுஙகால

நிற்கும் செற்றத்தினையும போககிய மனத்தினையுடையா,

பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது செற்றம்.

[யாவதுங, கறறோ ரறியா வறிவினர்] கற்றோர யாவதும் அறியா அறிவினர்— பலவற்றையும் கறறோர் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பான அறிவினையுடையர்,

கறறோாக்குத தாம் வரம்பாகிய தலைமையர்—பலவற்றையுங் கற்றோர்க்குத்தாம் எல்லையாகிய தலைமையையுடையா,

என்றது - கலவியைக களைகணடா ரென்றவாறு.

காமமொடு கடுஞ் சினம கடிநத காடசியா—ஆசையோடே கடிய சினததையும் போக்கின அறிவினையுடையா,

கோபத்தின் பினைகைச]சிறிதுபொழுதுநிறயத் சினம்

இடும்பை]யாவதும் அறியா இயல்பினர்—தவத்தான் மெய்வருத்தம் உளவேனு ம் மனத்தான் வருத்தம் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பினையுடையர்,

மே வர—திருவுள்ளம் பொருந்துதல் வர,

துனி இல் காட்சி முனிவர் முற்புக—ஒருவருடனும் வெறுப்பில்லாத நல்லஅறி வினையுடைய முனிவர் முன்னே செல்ல,

உடுக்கையர் முடியினா உருவினர் யாக்கையா உண்டியர் மனத்தினர் அறிவி னர் தலைமையர் காட்சியா இயல்பினராகிய முனிவா மேவர முற்புகவெனமுடிக்க.

புகைமுகக்தன்ன என்பதுமுதல் மேவலா (கசஉ) என்னுந்துணையும் பாடுவா ரைக் கூறிற்று

புகை முகந்தன்ன மாசு இல் தூ உடை—புகையை முகந்தாலொத்த தெய்வத் தன்மையால் அழுக்கேறாத தூய உடையினையும்,

] முகை வாய் அவிழ்ந்த தகை சூழ் ஆகத்து—முகை வாய்நெகிழ்ந்த மாலைசூழ்ந்த

மார்பினையும்,

கட்டுதலிற் றகையென்றா, மாலையை, ஆகுபெயர்.

செவி கோபு வைத்த செய்வு உறு திவவின் நல் யாழ் நவின்ற—எஃகுசெவியா லே சுருதியையளந்து நரம்பைககட்டின சுற்றுதலுறும் வாரககட்டினையுடைய நன் றாகிய யாழினிசையிலே பயின்ற,

நயன் உடை நெஞ்சின் மென்மொழி மேவலர் இன் நரம்பு உளர—ஈரமுடைய நெஞ்சாலே எக்காலமும் மெல்லிய வாரதனைசொல்லுதலைப் பொருந்திய கந்தருவா இனியநரம்பை வாசிக்க,

நவின்ற நயனென்க

நோயின்றென்பது முதல் மகளிர (கஎஎ) என்னுநதுணையும் பாடமகளிராக கூறிற்று.

நோய் இன்று இயன்ற யாககையா—மககளுககுரியநோய் இல்லையாக நிருமிதத உடம்பினையுடையராய்,

மாவின் அவிர தளிர புரையும் மேனியா—மாவினது விளஙகுகின்ற தளிரை யொக்கும் நிறத்தினையுடையராய்,

அவிர்தொறும் பொன் உரை கடுககும திதலையா—விளங்குந்தோறும பொன்னு ரை விளங்கினுறபோலுக் துத்தியினையுடையராய,

இன் நகைப் பருமம் தாங்கிய பணிந்து ஏந்து அலகுல் மாசு இல் மகளிரொடு— கட்கினிய ஒளியினையுடைய பதினெணகோவையாகிய மேகலையணிந்த தாழவேண் டியவிடம் தாழ்ந்து உயரவேணடியவிடம் உயாந்த அல்குலையுடைய குற்றமில்லாத கந்தருவமகளிரோடே,

மறு இன்றி விளஙக—குற்றமின்றாய் விளஙகாநிற்க,

உடையினையும (கஙஅ) ஆகததினையுமுடைய (கஙக) மென்மொழிமேவலர் (கசஉ) யாககை (கசரு) முதலியவற்றையுடையராய், மாசிலலாத மகளிரோடே மறு வின்றிவிளங்க (கசஎ) இன்னரம்புளர (கசஉ) வெனமுடிகக.

கடுவோடு ஒடுங்கிய தூமபுடை வால் எயிறு—நஞ்சுடனே உறைக்குஞ்சேகிட ந்த துளையினையுடைய வெளளிய எயிற்றினையும்,

மிடற்றினஞ்சு தன்னிடத்தேதோன்றுதலின், நஞ்சோடென்றா
காளாத்திரி, யமன, யமதூதியென நான்காம்
எயிறு. காளி,

அழலென உயிர்க்கும் அஞ்சு வரு கடுந் திறல்—நெருப்பென்னும்படி கெட்ட யிர்ப்புக்கொள்ளும் கண்டார்க்கு அச்சந்தோன்றும் கடிய வலியினையுமுடைய,

பாமபு படப் புடைக்கும்—பாம்பு படும்படி அடிக்கும்,

பல் வரிக் கொடுஞ் சிறைப் புள் அணி நீள் கொடிச் செல்வனும்—பல வரியினை யுடைத்தாகிய வளைந்த சிறகினையுடைய கருடனையணிந்த நீண்ட கொடியினையுடைய திருமாலும்,

[வெள்ளேறு, வலவயி னுயரிய பலர்புகழ திணிதோ, ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண், மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்:]

வலவயின் வெள்ளேறு உயரிய செல்வன்—வெற்றிக்களத்தே வெள்ளிய ஏற்றினை வெற்றிக்கொடியாக வெடுத்த உருத்திரன்,

உமை அமர்ந்து விளங்கும் செல்வன்—இறைவி ஒருபாகத்தே பொருந்தி விளங்குஞ் செல்வன்,

பலா புகழ திணி தோள்—பலரும் புகழ்கின்ற சிக்கென்ற தோளினையும்,

இமையா முககண் செல்வன்—இதழ் குவியாத மூன்றுகண்ணினையுடைய செல்வன்,

மூ எயில் முருககிய முரண மிகு செல்வனும்—முப்புரத்தையெரித்த மாறுபாடு மிக்க செல்வனும்,

நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டதது—நூற்றைப்பத்தாகவடுக்கிய கண்ணினையும்,

என்றது ஆயிரங்கண் ணென்றவாறு.

நூறு பல் வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து — நூறென்னு மெண்ணுகிய பலவேள்விகளை வேட்டுமுடித்ததனாற்பெற்ற பகைவரை வென்றுகொல்கின்ற வெற்றியினையும்,

[ஈரிரண் டேந்திய மருப்பின்·] ஏந்திய ஈரிரண்டு மருப்பின்—தலைகள் ஏந்தி யிருக்கின்ற நான்காகிய கொம்பினையும்,

எழில் நடை—அழகினையுடைய நடையினையும்,

தாழ் பெருந் *தடக் கை—நிலத்தே கிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடைய கையினையுமுடைய,

உயர்த்த யானை எருத்தம் ஏறிய திருக கிளர் செல்வனும்—எல்லாரும் உயர்த் துச் சொல்லப் படுகின்ற யானையின் கழுத்திலே ஏறிய திருமகள் விளங்கும் இந்திரனும்,

உயர்ந்த உயாததவென விகாரமுமாம.

நாட்டத்தினையும் (௧௫௫), கொற்றத்தினையுமுடைய (௧௫௬) செல்வனென்க.

மருப்பு (௧௫௭) முதலியவற்றையுடைய யானையென்க.

நாற் பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய உலகம் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்

கை—நான்காகிய பெரிய தெய்வத்தையுடைய நன்றாகிய ஊர்கள் நிலைபெற்ற உலகத்தைக் காக்கும் ஒருதொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்டையுடைய செல்வன் (௧௬௫) என முன்னேகூட்டித் திருமாலுககடையாக்குக.

---

* "தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்." என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௨௫ - வது சூத்திரம்.

நாற்பெருந்தெய்வமாவன: இந்திரன், யமன், வருணன்,

சோமனென்னும் தே
்வங்கள்.

பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக—பலரும் புகழ்கின்ற அயன் அரி அரனென்னு மூவருந் தத்தமக்குரிய தொழில்களை முன்புபோலே நிகழ்த்தித் தலைவராகவேண்டி,

என்றது - பிள்ளையா் அயனைச்சபித்தலின், அயன் படைத்தற்றொழிலைத தவி
ரவே ஏனையிருவர்க்கும் காத்தற்றொழிலும் அழித்தறறொழிலும் இன்றுமாகலின்,
மூவருந் தத்தமக்குரிய தொழில்களைபபெறறுத் தலைவராகவென்றார்

[எழுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித், தாமரை பயந்த தாவி லூழி, நான்முக வொருவற் சுட்டி]

ஞாலந்தன்னில் தோன்றி ஏழுறு நான்முக ஒருவற சுட்டி—பிள்ளையார் சபித் தலாலே மண்ணிடத்தே தோன்றி மயக்கமுறுகின்ற நானகுமுகத்தையுடைய அயனைப் பழையநிலையிலே நிறுத்தக கருதி,

தாமரை பயந்த ஊழி தா இல் ஒருவன்—திருமாலுடைய திருவுந்தித்தாமரை பெற்ற ஊழிகடோறும தன்படைததற்றொழிலில் வருததமிலலாத ஒருவன் (கசுமி)

இனித் தாமரையென்னும் எண்ணேததகத அழிவிலலாத ஊழிகாலததை யுடைய அயனுமாம்

பயந்த ஒருவனென்க.

சாபமென்றது பிள்ளையாா அசுரரையழித்துத் தேவரைக் காத்ததறகு இந்திரன் மகள் தெய்வயானையாரை அவாகளுக் கொடுத்தவிடத்தே, பிள்ளையாா தங் கையில் வே லைநோக்கி, "நமக்கு எல்லாந்தந்தது இவ்வேல்" என்ன, அருகிருந்தஅயன் "இவ்வே விற்கு இக்நிலை என்னால் வநததன்றோ" என்றுனக, நங் கையில் வேலுக்கு நீகொடுப்ப தொரு சததியுண்டோவென்று கோபித்து, "இங்ஙனங கூறிய நீ மணணிடைச்செல் வாய்" என்ற சாபத்தை.

காணவர—அழகு தோன்ற

பகலில தோன்றும் இகல இல் காட்சி—ஒருபொருள பலவாமாறு பகுததுககா ண்டற்கண வேறுபடத தோன்றும தமமுள் மாறுபாடிலலாத

அறிவினையுடைய,

நால் வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரொடு—நான்காகிய வேறுபட்ட இயல்பினையுடைய முப்பத்துமூவரும்,

என்றது: ஆதித்தன், உருத்திரன், வசு, மருத்துவனென்னும் ஒரோவோர்பொருள்கள் பலவாகப் பகுக்குங்கால் பன்னிருவர் பதினொருவர் எண்மர் இருவராகப் பகுக்க நான்குகூறாய் முப்பத்துமூவராயினுமொன்றவாறு பதினொருவராகிய மூவரொன்க. அவர் ஆதித்தர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், வசுக்கள் எண்மரும், மருத்துவர் இருவருமாம். ஒடு - எண்ணொடு.

ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர் நிலை பெறீஇயர்—பதினெண்வகையாகிய உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றவரும்,

என்றது - பதினெண்கணங்களை. அவர் தேவரும், அசுரரும், தைத்தியரும், கருடரும், கின்னரரும், கிம்புருடரும், இயக்கரும், விஞ்சையரும், இராக்கதரும், கந்தருவரும், சித்தரும், சாரணரும், பூதரும், பைசாசகணமும், தாராகணமும், நாகரும், ஆகாயவாசிகளும், போகபூமியோரும் எனவிவர். இவர்க்குப் பிறவாறுமுரைப்பர். பெறீஇயர் - தொழிற்பெயர்.

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

உள

மீன் பூத்தன்ன தோன்றலர்—உடுக்கள் பொலிவுபெற்றுத் தோன்றினாலொத்த தோற்றத்தையுடையராய்,

மீன் சேர்பு வளி கிளர்ந்தன்ன செலவினர்—மீன்களுலாவுகின்றவிடத்தே சேர்ந்து காற்று எழுந்தாலொத்த செலவினையுடையராய்,

வளி இடைத் தீ எழுந்தன்ன திறலினர்—காற்றிடத்தே நெருப்பெழுந்தாலொத்த வலியினையுடையராய,

தீப் பட உரும் இடித்தன்ன குரலினா—நெருப்புபபிறகக உருமேறு இடித்தாற் போன்ற குரலினையுடையராய்,

இவை வினையெச்சமுறறு

[விழுமிய, வுறுகுறை மருஙகிற்றம் பெறுமுறை கொணமா·] தம விழுமிய பெறுமுறை குறை உறு மருஙகிற் கொணமா—தம்முடைய சீரிய படைத்தல்காத்தல் அழித்தலென்னுநதொழிலகளைப பண்டுபோலப் பெறுமுறைமையினைக் குறைவேண் டிநின்று பெறுஙகூற்றாலே முடித்துக்கோடறகு,

அந்தரக் கொட்பினர்—ஆகாயத்தே சுழற்சியினையுடையராய்,

[வந்துடன் காண·—] உடன் வந்து காண—சேரவந்து காணும்படியாக,

தா இல் கொள்கை மடந்தையொடு—வருத்தமில்லாத அருட்கறபினையுடைய தெய்வயானையாருடன்,

[சின்னாள், ஆவினனகுடி யசைதலும உரியன்] ஆவினன்குடி சின்னாள் அசைதலும் உரியன்—ஆவினனகுடியென்னுமவூரிலே சிலநாள் இருததலுமுரியன்;

பலர்புகழ்மூவருந் தலைவராகவேண்டி (கசுஉ) அதற்குக் குறைபாடுண்டாக்கின

நான்முகவொருவனைக்கருதி (கசுடு) ஒன்றுபுரிகொள்கைப் (கசுக) புள்ளணி நீள்கொடிச்செல்வனும் (கடுக), முரணமிகு செல்வனும் (கடுச), யானையெருத்தமேறிய செல்வனும் (கடுக), முப்பத்துமூவரும் (கசுஎ), பதினெணகணங்களும் (கசுஅ) தோன்றலர் (கசுகூ) செலவினர் (கஎ0) திறலினா (கஎக) குரலினா (கஎஉ) கொட்பினராய் உடன்வந்து (கஎச) தம் விழுமிய (கஎஉ) பெறுமுறை குறையுறுமருங்கின் முடித்துக் கோடற்கு (கஎரு) மென்மொழிமேவலா இன்னரம்புளர (கசஉ) முனிவா (கஅஎ) மேவர(கஅகூ) முற்புகக் (கஅஎ) காணத் (கஎச) தான் ஆவினன்குடியிலே காண்வர (கசுடு) அசைதலுமுரியனென முடிக்க.

கந்தருவர் - பாட்டான் முனிவுதீரப்பார் முனிவா தம்மை மருமைபற்றி முன் னேசென்ரா.

இனிச் சித்தன்வாழ்வென்று சொல்லுகின்றவூர் முற்காலத்து ஆவினன்குடி யென்று பெயர்பெற்றதென்னுமாம். அது "நல்லம்பா நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன் வாழ் - வில்லந் தொறுமூன்றெரியுடைதது - நல்லரவப் - பாட்டுடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியனின - ட்டுடைத்து நலல தமிழ" என்று ஔவையார் கூறியத னுனாக *சித்தனென்பது பிள்ளையாருகருத் திருநாமம.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

சு.—திருவேரகம்.

இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது—ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல்,

---

* இது முருகக்கடவுள் ஆயிரநாமத்துள் ஒன்று.

வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலென்னும் ஆறுகிய நன்மைபொருந்திய வழுவாமல்,

இலக்கணத்தில்

வழாமல், வழுவாமலெனத் திரிக்க.

இருவர்ச் சுட்டிய பல் வேறு தொல் குடி—தாயுந் தந்தையுமாகிய இருவர்குலத் தையும் உலகத்தார் நன்றென்றுமதித்த பலவாய்வேறுபட்ட பழைய குடியிற்பிற ந்த இருபிறப்பாளர் (கஅஉ)

குடி - *குண்டினர், காசிபர் என்றாற்போல்வன

[அறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண், டாறினிற் கழிப்பிய'] அறுநா ன்கு இரட்டி ஆண்டு நல்லிளமை ஆறினிற் கழிப்பிய — இருபத்துநான்கின் இரட்டியாகிய நாற்பத்தெட்டியாண்டு நல்லிளமையை வேதங்கூறியநெறியிலே போக்கிய இருபிறப்பாளர் (கஅ௨)

பிரமசரியங்காத்த அந்தணர்.

அறன் நவில் கொள்கை—அறத்தை எப்பொழுதுங் கூறுகின்ற கோட்பாட்டினையும்,

மூன்று வகைக் குறித்த முத்தீச் செலவத்து—நாற்சதுரமும் முச்சதுரமும் வில் வடிவுமாகிய †மூன்றுவகையைக் கருதின ஆகவனீயம் தக்கிணாக்கினி காருகபத்தியம் என்னும் மூன்றுதீயானுண்டாகிய செல்வத்தினையுமுடைய,

இருபிறப்பாளர்—உபநயனத்துக்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒருபிறப்பு மாகிய இருபிறப்பினையுமுடைய அந்தணர்,

பொழுது அறிந்து நுவல—தாங்கள் வழிபடுங்காலமறிந்து தோத்திரங்களைக் கூற,

ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி நுண் ஞாண—மூந்நூறகொணடு முப்புரியாக் குதலின், ஒன்பதாகிய நூலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட ஒருபுரி மூன்றாகிய நுண்ணிய

பூணுநூலையும்,

ஞாணினையும் (கஅ௫) கொள்கையினையும் (கஅ௦)செலவத்தினையுமுடைய(கஅ௧) இருபிறப்பாளரென்க.

புலராக் காழகம் புலர உடீஇ—நீராடுங்கால் தோய்க்கப்பட்ட கலிங்கம உடம்பிலே கிடந்துபுலர உடுத்து,

என்றது - ஈரத்துடனேயிருந்து வழிபடுதல் கூறிற்று.

உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து—தலைமேலே வைத்த கையினையுடைய ராய்த் தன்னைத்துதித்து,

ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி—ஆறெழுத்தினைத் தன்னிடத்தே அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்கரிய, மறையவுச்சரிக்கப்படும் மந்திரத்தை,

அது "சுஷக்குமாராய" என்பதாம்.

கா இயல் மருங்கில் கவிலப் பாடி—காப் புடைபெயரும் அளவிலே பயில உச் சரித்து,

---

* குண்டலரென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு

† இவற்றட் பின்னைய இரணடன் வகையும் இக்காலத்து ..ழங்குவனவற் றிற்கு வேறுபட்டிருத்தலின், இம்மூன்று வகையும் சாகாபேதமாக இருத்தல்வேண் டுமெனக் கூறுகின்றனா.

க.—திருமுருகாற்றுப்படை. உகூ

விரை உறு நறு மலர் ஏந்தி—மணமிக்க நறியபூவை எடுத்து,

பெரிது உவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்—பெரிதுமகிழ்ந்து ஏரகமென்னீ ,ன்றவூரிலே இருத்தலுமுரியன்;

இருபிறப்பாளர் (கஅ௨) புலரவுடஇத் (கஅ௫) தற்புகழ்ந்து (கஅ௯) நறுமலரேந் திக் (கஅஅ) கூப்பியகையராய் (கஅ௯) நவிலப்பாடிப் (கஅ௬) பொழுதறிந்து நுவல (கஅ௨) அதற்குப் பெரிதுமகிழ்ந்து ஏரகத்துறைதலும் உரியனெனமுடிக்க.

ஏரகம் - மலைநாட்டகத் தொருதிருப்பதி

அதா அன்று—அதுவன்றி,

௫—குன்றுதோறாடல்.

பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடியாலே,

எல்லாவற்றினும் பசுதிருத்தலிற். பச்சிலையென்று பெயர்பெற்றது. பச்சிலை யென்னுது சினைவினைமுதன்மேலேறறிப் பைங்கொடியென்றூர்

நறைக்காய—நறுநாற்றத்தையுடைய காயை,

அது சாதிக்காய்

இடைஇடுபு—நடுவேயிட்டு,

வேலன்—படிமத்தான,

அம் பொதிப் புட்டில்—அழகினையுடைத்தாகிய பொதிதலையுடைய தக்கோலமெ ன்னும் முதலின்காய,

அது புட்டில்போறலிற் புட்டிலென்றா

விரைஇ—கலந்து,

குளவியொடு—காட்டுமெல்லிகையுடனே,

வெண் கூதாளம் தொடுத்த கண்ணியன்—வெண்டாளியையும் கட்டின் கணணி யையுடையனுய்,

நறுஞ் சாந்து அணிந்த கேழ் கிளா மாபின்—நறிய சந்தனதைதப்பூசிய நிறம் விளக்கும் மார்பினையுடைய வேலன் (கக௦),

வேலன் பைங்கொடியாலே (கக௦) புட்டில்விரைஇ (ககக) நறைக்காய்இடை யிடுபு (கக௦) குளவியொடு (ககக) கூதாளத்தையுங் கட்டிய கண்ணியனுய் (ககஉ),

கண்ணியன் - வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று.

கொடுந் தொழில் வல் விற கொலீஇய கானவா—கொடிய தொழிலையுடைய வலியவில்லாற் கொல்லுதலைச்செய்த குறவர்,

"குலைஇய" என்ற பாடத்திற்கு வில்லைவளைத்தகானவரென்க எனவே கோ றல் பெற்றும.

நீடு அமை விளைந்த தேக் கள் தேறல்—நெடுகின மூங்கிலிலே யிருந்து முற்றின தேனுற்செய்த கட்டெளிவை,

குன்றகச் சிறு குடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து—மலையிடத்துச் சிறியவூரிலே இருக்கி ன்ற சுற்றத்தோடே உண்மெகிழ்ந்து,

தொண்டகச் சிறு பறைக் குரவை அயர—அந்நிலத்துக்குரிய தொண்டகமாகிய சிறுபறையினது தாளத்திற்குக் குரவையாட,

கானவர் (ககச) தேறலைமகிழ்ந்து குரவையாடவென்க.

[விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற், குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி:]

விரல் உளாப்பு அவிழ்த்த வேறுபடு நறுங் கான் கண்ணி—விரலதலைப்பாலே வலி ய வலர்த்தவலாந்த பூவாகலின் வேறுபடுகின்ற நறியமணத்தினையுடைய தலையிற் சூடும் மாலையினையும்,

குண்டு சுனை பூத்தவணடு படு கணணி—அது தான் ஆழ்ந்த சுனையிற்பூத்த பூவாற் செய்த வண்டுவீழ்கின்ற கணணி.

இஃது ஒற்றுமை நயம்பற்றிச் செயபபடு பொருண்மேல் நின்றது. காக் குண சுனை யென்று பாடமாயின, கரிய ஆழ்ந்த சுனையென்க.

இணைதத கோதை—இதழ்பறித்துக்கட்டின மாலையினையும,

அணைதத கூந்தல்—சோததின கூந்தலினையும்,

முடித்த குல்லை—இலையைத் தலையிலே யணிநத கஞசஙகுல்லையினையும்,

இலை உடை நறும பூ—இலையையுடைய நறிய பூஙகொத்துக்களையும்,

செங் கால் மராஅத்த வால் இணா இடை இடுபு சுரும்பு உணத் தொடுத்த பெ ருந் தண் மாத் தழை—செவ்விய காலினையுடைய மராத்திடத்தனவாகிய வெள்ளிய கொத்துக்களை நடுவேவைத்துச் சுரும்பு தேனையுண்ணும்படி தொடுதத பெரிய குளிர்ந்த அழகினையுடைய தழையை,

குல்லையையும் பூவையும் வாலிணா இடையிட்டுத தொடுதத தழை யென்க.

[திருந்துகா ழல்கு றினைப்ப வுடீஇ:] காழ் திருந்து

அல்குல் திளைபபு உடீஇ—வட ங்கள் திருந்தும் அல்குலிடத்தேஅசையுமபடி உடுத்து,

அல் குற்றினைப்பவென்னும் வல்லொற்று விகாரமாயிற்று.

[மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு:]

மயில் கண்டுஅன்ன மகளிரொடு—சாயலுடைமையான் மயிலைக கண்டாறபோ ன்ற மகளிரொடு,

மடநடை மகளிர—மடப்பம்பொருநதிய ஒழுக்கததினையு முடைய மகளிர,

தழையை யுடுத்து மயில்கணடன்ன மகளிரென்க.

உடுத்தென்னும வினையெச்சம அன்னவென்னும் பெயரொச்சமாகிய உவமவுரு போடு முடிந்தது.

கண்ணியினையும் கோதையினையுஞ சோத்தின கூந்தலினையும, மடநடையினையு முடைய மகளிரென்க.

இம் மகளிர் தன்னைச் சேவிக்கு மகளிர

செய்யன் — சிவந்தவன்,

சிவந்த ஆடையன் செவ்வரைச செயலைத் தண் தளிர் துயல்வரும் காதினன்— சிவந்த ஆடையுடுததுச் சிவந்த அரையினையுடைய அசோகிற குளிர்ந்த தளிர் அசையு ங்காது பொருந்தி,

கச்சினன் கழலினன் செச்சைக கண்ணியன்—கசசைக் கட்டிக் கழலையணிந்து வெட்சிமாலையைச் சூடி,

குழலன் கோட்டன் குறும் பல்லியத்தன்—குழலை யூதிக கொம்பைக் குறித்துச் சிறிய பல்லியங்களை எழுப்பி,

தகரன் மஞ்ஞையன் புகா இல் சேவலஙகொடியன — கிடாயைப் பின்னிட்டு மயிலையேறிக் குற்றமில்லாத கோழிககொடியை உயர்த்து,

நெடியன்—தான் வேணடிய வடிவுகோடலிற் பின்னையுயராது நெடுகவளர்ந்து,

தொடி அணி தோளன—தோளிலே தொடியையணிநது,

நரம்பு ஆர்த்து அன்ன இன் குரல் தொகுதியொடு—நரம்பு ஆரவாரித்தாலொத்த இனிய மிடற்றொறயுடைய பாடுமகளிரோடே,

இவர்கள் தன்னைச சேவிததுபபாடுமகளிர

[குறும்பொறிக் கொணட நறுநதண சாயன், மருங்கிற கட்டிய நிலனேர்பு

துகி லினன்:]

மருங்கிற கட்டிய குறுமபொறிக் கொணட—இடையிலே இறுககக்கட்டிய உத ரபந்தத்தின்மேலே உடுபபதாக வுட்கொணட,

நிலன் கோபு நறுக் தனை சாயல் துகிலினன் — நாலவிட்டமையால் நிலத்தைப் பொருந்தி நறிய குளிாந்த மென்மையை உடைத்தாகிய துகிலினையுடுத்து,

[முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி, மென்றோட்பல்பிணை
தழீஇத் தலைத்தந்து']

மென்றோட் பல பிணை இயல—மெல்லிய தோளினையுடைய பலவாகிய மான்பி ணைபோலும் மகளிா குரவையாடி அசைய,

இவாகள் மெயதீணடி விளையாடுதறகுரிய மகளிா

முழவு உறழ தடக கையின் தழீஇ ஏந்தித் தலைத தநது—தன்னுடைய முழவை யொதத பெருமையையுடைய கையினாலே அவாகள்கையினைத தழீஇ எடுத்துககொ ண்டு முதற்கைகொடுத்து,

[குன்றுதோ றாடலு நின்றதன பணபே] குன்றுதோறு ஆடலும் தன் •நின்ற பணபு—மலைகடோறுஞ்சென்று விளையாடுதலும் தனக்கு நிலைநின்ற குணம்;

கண்ணியன் ஆடையனென்பனமுதலியன வினையெசசவினைக குறிப்பு முற்று; *"முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், செய்தெ னெச்சப்பொருளையுணாத்தின

கானவா (ககசு) குரவையயா (ககஎ), அதனைக்கணடு மென்றோட் பல்பிணை (உககு) குரவையாடியசைய (உகரு), அதனைப்பொருதே செய்யன் (உ0கு) வேல ன் (கக0) றொடுத்த கணணியைசசூடி (ககஉ) உடுத்துப் (உ0கூ) பொருந்திக் (உ0எ)

கட்டி அணிந்து சூடி (உ0அ) ஊதிக குறித்து எழுப்பிப (உ0க) பினனிட்டு ஏறி

(உக0) உயர்த்து வளாந்து தொடியையணிந்து (உகக) துகிலையுடுத்துத் (உகச) தொ குதியுடனே (உகஉ) மகளிரோடே (உ0கு) மலைகடோறுஞ்சென்று (உகஎ)

தழீஇ (உகசு) ஏந்தித் (உகரு) தலைதந்து (உகசு) ஆடலும் நின்றதனபணபெண விணைமுடிக்க

" குரவை யெனபது கூறுங காலைச, செய்தோா செய்த காமமும் வென்றியு, மெய்தக கூறு மியலபிற ரூகும்" எனவரும.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

கூ.—பழமுதிர்சோலை.

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறி அறுத்து—சிறிய தினையரிசியைப் பூக்களோ டே கலந்து பிரப்பரிசியாகவைதது மறியையறுத்து,

* தொல்காப்பியம, சொல்லதிகாரம, எச்சவியல், சுகூ.

வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ—கோழிக்கொடியோடே தான் அவ்வி டத்தே நிற்கும்படி நிறுத்தி,

ஊர் ஊர் கொண்ட சீர் கெழு விழவினும்—ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக் கொண்ட தலைமைபொருந்தின விழாவின்கண்ணும்,

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும் — தன்மேல் அன்புடையார் ஏத்துதலாலே தன்மனம் பொருந்துதல்வருகின்ற இடத்தினும்,

வேலன் தைஇய வெறி அயா களனும்.—படிமத்தான் இழைத்த வெறியாடு களத்தினும்,

பிள்ளையாாவேலைத் தனக்கு அடையாளமாகக் கொண்டு திரிதலின், வேலனென் ருர்; இது*" வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்"

எனப் புறத்திற்குங் கூறியது.

காடும் காவும் கவின் பெறு துருத்தியும் —காட்டினும் பொழிலினும் அழகுபெறுகின்ற ஆற்றிடைக்குறையினும்,

யாறும் குளனும் — ஆறுகளினுங் குளங்களினும்,

வேறு பல் வைப்பும் — முற்கூறிய ஊர்களன்றி வேறுபட்ட பலவாகிய ஊர்களினும்,

சதுக்கமும் — நாற்சந்தியினும்,

சந்தியும் — முச்சந்தியினும் ஐஞ்சந்தியினும்,

புதுப் பூங் கடம்பும்—புதிய பூக்களையுடைய கடம்பினும்,

மன்றமும்—ஊர்க்குநடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியினும்,

பொதியிலும்—அம்பலத்தினும்,

கந்து உடை நிலையினும—ஆதீண்டு குற்றியையுடைய இடத்தினும்,

[மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர] மாண் தலைக் கொடியொடு உரு கெழு வியனகர் (உ௫௪) அமைவர

மணணி—மாட்சிமைப்பட்ட தலைமையினை யுடையகோழிக்கொடியோடே உருகெழுவியனகரை அமைவரப்பண்ணி,

ஒடு - வேறுவினை யொடு.

இனி ஆண்டலைக்கொடியென்று பாடமாயின், பேய்முதலியன பலியை நுகரா மற்றலை ஆணமகன்றலையும், உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதின கொடியென்க.

நெய்யோடு ஐயவி அப்பி—நெய்யோடே வெண்சிறுகடுகையும் அப்பி,

ஐது உரைத்து—தான் வழிபடுதற்குரிய மந்திரத்தைத் தோன்றுமலுச்சரித்து,

குடந்தம்பட்டு—வழிபட்டு,

வணக்கம்பட்டென்றும் உரைப்பர், குடவென்பது தடவென்பதுபோல வளைவை யுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாதலின், அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமாம்.

கொழு மலர் சிதறி—அழகிய மலர்களைத் தூவி,

முரண கொள் உருவின் இரண்டு உடன் உடீஇ—தமமிற் பகைத்தல் கொண்ட
வடிவினையுடைய இரண்டறுவையை உள்ளொன்றும் புறம்பொன்றுமாக வுடுத்து,

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம, புறத்திணையியல், ௫

† இதன்பின்னே, சூடந்தமாவது - "நால்விரன் முடக்கிய பெருவிர னிறுத்தி - நெஞ்சிடை வைப்பது சூடந்த மாகும்" என்று ஓர் பிரதியிலுள்ளது.

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

ருரு.

செநூல் யாத்து—சிவந்தநூலைக் கையிலே காப்புககட்டி,
நூலொழுக்கி எல்லைபபடுத தென்றுமாம்.

வெண் பொரி சிதறி—வெள்ளிய பொரியைத் தூவி,

மத வலி நிலைஇய மாத தாள் கொழு விடை—மிகுதியையுடைய வலி நிலைபெற்ற பெருமையையுடைத்தாகிய காலையுடைய கொழுவிய கிடாயினது,

குருதியொடு விரைஇய தூ வெள் அரிசி—உதிரத்தோடே பிசைந்த தூய வெள்ளரிசியை,

சில் பலிச செயது—சிறுபலியாக இட்டு,
பல பிரபபு இரீஇ—பலபிரபபும வைதது,
இனிப பிரப்புக்கூடையெனபாருமுளா

சிறு பசுமஞ்சளொடு நறு விரை தெளிதது—சிறிய பசுமஞ்சளோடே நறிய சந்தனமுதலியவறறையுந் தெளிதது,

இனிச சிறுபசுமஞ்சள மஞ்சளில ஒரு சாதிவிசேடமுமாம். விரை - ஆகுபெயர்;
[பெருநதண கணவீர நறுந்தண் மாலை துணையற வறுத்துத தூஙக நாறறி]
பெருந் தண கணவீர மாலை—பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரிமாலையையும்,

நறுந் தண மாலே — ஒழிந்த நறிய குளிர்ந்த மாலைகளையும்,
அறுத்து — தலையொக்க அறுதது,

துணை அறத் தூங்க நாற்றி — தமக்கு ஒப்பில்லாதபடி அசையத்தூக்கி, இனித தமமில் இணையொதத அறுபபாக அறுததென்றுமாம்.

களி மலைச சிலம்பில் நல் நகர் வாழ்த்தி — செறிந்த மலைப்பக்கத்திலுள்ள நல்ல வாகளைப பசியும் பிணியும் பகையம நீங்குகவென்று வாழ்த்தி,
நகர் - பிள்ளையார் கோயிலென்றுமாம

நறும் புகை எடுதது — நறிய தூபங்கொடுதது,
குறிஞ்சி பாடி — அங்நிலத்திற்கடைத்த குறிஞ்சிப்பண்ணைப பாடி,
இமிழ் இசை அருவியோடு இன் இயம் கறங்க — முழங்குகின்ற ஓசையினையுடைய அருவியோடே இனிய பல்லியங்களும் ஒலியாநிறக,
உருவப பல பூத தூஉய் வெரு வரக குருதிச் செந் தினை பரப்பி—சிவந்த நிறத்தினையுடைய பலபூக்களையுந் தூவி அச்சம்வருமபடி உதிரமளைந்த சிவந்த தினையினையும் பரப்பி,

குறமகள் முருகு இயம் நிறுதது முரணினா உட்க முருகு ஆற்றுப்படுத்த உருகெழு வியன் நகா—குறசசாதியாகிய மகள முருகனுவக்கும் வாசசியங்களை வாசிக்கப்பணணித் தெய்வமின்றென்பாா அஞ்சும்படியாகப பிள்ளையார்வரும்படி வழிப்படுத்தின் அச்சம்பொருந்தின அகற்சியையுடைய நகரின்கண்ணே,

"வேலன் வெறியாட் டயாதத" என்புழிச சிறுபான்மை யேனையோரும் ஆடுவாரென்றலிற், குறமகள் வெறியாட்டுக கூறினா

குறமகள (உசஉ) மணணி(உஉஎ)அபபி உணாத்துப்(உஉஅ)பட்டுச சிதறி உடஇ பாத்துச், சிதறிச் செய்து இரீஇத் தெளித்து நாற்றி வாழ்த்தி எடுத்துப பாடிக் கறங்க நிற்கத் தூஉய்ப பரபபி நிறுத்து ஆற்றுப்படுதத நகரென வினைமுடிக்க.
சாந்திசெய்ய ஆற்றுப்படுததாள்.

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், இ.

ஆடு களம் சிலம்பப் பாடி—அவ்வெறியாடுகின்ற களம் ஆரவாரிப்ப அதற்கேற் பனவற்றைப் பாடி,

[பலவுடன்,கோடுவாய வைதது.] கோடு பல உடன் வாய் வைத்து—கொம்புகள் பலவற்றையுஞ் சேரவூதி,

கொடு மணி இயக்கி—கொடிய மணியையும் ஒலிப்பித்து,

ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி—கெடாத வலியினையுடைய * பிணிமுக மென்னும் பட்டத்தினையுடைய யானையை வாழ்த்தி,

பிணிமுகம்-மயிலுமாம்

வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட—கா[illegible]ங்களை விரும்புவோர் தாங்கள் விரும்பினகாரியங்களை விரும்பினறபோலப் பெறறுநின்று வழிபட,

நகரிலே (உ௪௪) பாடி வைத்து இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலுமுரியன (௧௮௯) என்க.

விழவின்கண்ணும் (உ௨௦) நிலையினகணணும (உ௨௧) கந்துடைநிலையின்கண

ணும் (உ௨௬) உறைதலுமுரியன (௧௮௯) எனக.

ஆண்டாண்டுறைதலும்—களனும (உ௨௨)காடுமே காவும துருத்தியுமயாறும் குளனும வைப்பும் சதுக்கமுஞ் சந்தியும கடம்பும மன்றமும பொதியிலுமாகிய அவவவ் விடஙகளிலே உறைதலுமுரியனெனக.

அறிந்தவாறே—யான் அறிந்தபடியே கூறினேன,

ஆண்டு ஆணடு ஆயினும் ஆக — யான முறகூறிய

அவ்வவ்விடஙகளிலேயாயினுமாக பிறவிடஙகளிலே யாயினுமாக,

உம்மை-ஐயவும்மை

[காணடக,முந்துநீ கணடுழி முகனமாந் தேததி] முநது நீ கணடுழிக் காண தக முகன் அமர்ந்து ஏத்தி — முறபட நீ கணடபொழுது அழகு தககிருககும்படி முகம்விரும்பித் துதித்து,

முக்கண்மாந்தென்றார், அவன் தெய்வத்தன்மையைக் கண்டபொழுது அசசம்பி றவாது நிற்கவேண்டுமென்றற்கு

கை தொழூஉப் பரவி—முன்னாக கையைத் தலைமேலேவைத்து வாழ்த்தி,

கால் உற வணங்கி—பின்னாகத் திருவடி தலையிலேயுறும்படி தண்டனிட்டு,

நெடும் பெருஞ் சிமயத்து † நீலப் பைஞ்சுனை—நெடிய பெரிய இமவானுச்சியிற் றருப்பைவளர்ந்த பசிய சுனையிடத்தே,

நீலமென்றார், அதினின்ற நீலநிறத்தையுடைய தருப்பையை அஃது ஆகுபெயர், என்றது சரவணப்பொய்கையென்றவாறு.

ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப — விசும்பும் வளியும் தீயும் நீரும் நிலனுமாகிய ஐவருள் நீத தன்னங்கையிலே ஏற்ப,

சதாசிவனும் மயேசுரனும் உருத்திரனும் அரியும் அயனும் பூதங்கட்குத் தெய்வமாகலின், ஐவரென்றார்; ஐவருளொருவனென்றது உருத்திரன் றெய்வமாகிய தீயை

---

* பிணிமுகம் - முருகற்குரிய யானையென்பதை, "பாயிரும் பனிக்கடல்"என்னும் பரிபாடலிற் "சேயுயர்பிணிமுக மூர்ந்தம ருழக்கி" என்பதனுரையானுணர்க.

† "நிவந்தோங் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை" என்றார் பரிபாடலிலும்.

அவன் அங்கையேற்பவென்றது· இறைவனிடத்தினின்றும் இந்திரன்வாங்கிய கருப்பத்தினை முனிவர் வாங்கித் தமக்குத் தரிக்கலாகாமையின் இறைவன்கூறு

ஓிய முத்திகளுண்டத் திட்டதனைக கூறிறறு.

அறுவா பயந்த ஆறு அமர் செல்வ — அருந்ததியொழிந்த அறுவராலே பெறப்

பட்ட ஆறுவடிவுபொருந்திய செல்வ,

என்றது: அஙஙனம் அங்கியின்கணிட்டுச சததிகுறைநத கருபபத்தை முனிவரெ மூவரும் வாங்கித தம்மனைவியாககுக கொடுபப

அருந்ததியொழிந்தோர் விழுங்கிச்சூ ன்முதிரந்து, சரவணபபொயகையிற் தமை கூறிற்று

பதுமபபாயலிலே பெற ஆறு வடிவாக வளாந்

ஏறகையினுலே அறுவராற பைஞ்சுனையிலே பயககபபட்ட செல்வவென்க; இது பரிபாடலிற * "பாயிரும் பனிககடல்"என்னும பாட்டானுணாக.

ஆல் கெழு கடவுட் புதலவ — கல்லாலின் கீழிருநத கடவுளினுடைய புதல்வ,

கடவுளரென உயர்திணையாய் நில்லாது கடவுளென்பது தெயவமென்னும் பொருட்டாய் அஃறிணைமுடிபுகொள்ளும் உயாதிணையாய் நிற்றலின், அஃறிணைப்பாற் பட்டு †"உணரக்கூறிய'' என்னும் புறனடையான் முடிநதது

மால் வரை மலை மகள் மகனே — பெருமையையுடைய மலையாகிய மலையரை யன் மகளுடைய மகனே,

வரை - மூஙகிலுமாம

மாறறோர் கூற்றே — பகைவாககுக் கூற்றுவனே,

[வெற்றி வெலபோாக கொறறவை சிறுவ]

வெறறிக் கொறறவை சிறுவ — வெறறியை உலகததிறகுக கொடுககும் வன தாக்கையினுடைய புதலவ,

வெல போாக கொறறவை — தான் வெல்லும்போாைச செயயுங கொற்றவை, என்றது மகிடனைச செறறதனை

இழை அணி சிறபபிற பழையோள் குழவி— பூணணிந்த தலைமையினையுடைய காடுகாளுடைய குழவி,

காடு கிழாளெனபது இககாலததுக் காடுகாளென மருவிறறு.
றைவனுடைய சத்தியாகலின், அவளுடைய குழவியெனறூா

அவளும் இ

[வானோ வணஙகுவிற றானைத தலைவ]

வானோ தானைத தலைவ—தேவாகள் படைத்தலைவ,
என்றது தேவசேனாபதி எனறதாம்
வணங்கு வில—வளையும வில்லையும,
விலலையும், தேவராகிய தானையையுமுடைய தலைவவென்க.
மாலை மாாப—இன்பத்திற்குரிய மாலையணிந்த மாாப,
நூல அறி புலவ—எலலா நூலகளையும் அறியும் புலவ,
புலவன-அறிவுடையவன.
செருவில் ஒருவ—போாதொழிலில ஒருவனாகி நிற்பாய,
பொரு விறல் மளள—பொருகினற வெற்றியினையுடைய மளள,
மள்ளன-இளமைபபகுதித திருநாமததோன்.
அந்தணா வெறுககை—அந்தணருடைய செல்வமாயிருப்பாய்,

* பரிபாடல், ரு. ௫ ,
† தொல்காபபியம், எழுத்ததிகாரம, புள்ளிமயஙகியல, ௧௬0.

அறிந்தோர் சொல் மலை—சான்றோர் புகழ்ந்து சொல்லப்படும் சொறகளினீட்டமாயிருப்பாய்,

மங்கையர் கணவ—தெய்வயானையாரும், வள்ளிநாச்சியாருமாகிய ருக் கணவ,

மகளிாக்

மைந்தர் ஏறே—வீராகிடேமே,
வேல் கெழு தடக் கைச் சால் பெருஞ் செல்வ—வேலபொருந்தின பெருமை
யையுடைய கையானமைந்த பெரிய செல்வ,
என்றது: வேல வெற்றியாறபெறற அசசெல்வத்தை
[குன்றம் கொன்ற குன்றுக் கொறறதது, விணபொரு
கிழவ]
நெடுவரைக் குறிஞ்சிக

குன்றம் கொன்ற குனறுக கொறறததுக கிழவ—குருகாற
பெயாபெறற மலை
யைப்பிளந்த குறையாத வெற்றியையுடைய கிழவ,
விண் பொரு நெடு வரைக் குறிஞ்சிக கிழவ—தேவருலகைத நீணடுமெ
நெடிய
வரைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலததுககு உரிமையுடையாய,
அதற்குரியனுதல் * "சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும"
எனபதனுனாக.
பலர் புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே—பலரும் புகழ்ந்துசொல்லும
நன்றாகிய
சொற்களையுடைய பரசமயத்திலுள்ளாாககு ஏற்றின றன்மையை
உடையவனே,
என்றது. கலவிமதத்தையுடைய யானைபோலவாாககுச சிஙகவேறு
போல்வா
யென்றதாம்.
[அரும்பெறன் மரபிற பெரும்பெயா முருக] பெறல அரு மரபின்
பெரும
பெயர் முருக—பிறர்க்குப் பெறலரிய முறைமையினையுடைய

பெரும்பொருளையுடைய
முருக,

பெயர் - பொருள். † "பெறற பெரும்பெயா பலாகை யிரீஇய"
எனவும,

"சொற்பெயர் நாட்டம்" எனவும்வரும் பெரும்பொருளெனறது -
வீட்டினை.

[நசையுநர்க் காாதது மிசைபே ராள] நசையுநாககு ஆாததும போ
இசை

நூள—அவ்வீட்டைப் பெறவேணடுமெனறு நசசிவந்நாாககு அதனை
நுகாவிககும்

பெரியபுகழை ஆளுதலையுடையாய,

பேரிசை யென்று மாறுக

[அலந்தோாக் களிக்கும் பொலமபூட் சேஎய, மணடமா கடநதஙின
வெனறு

-கலத்து.]

அலந்தோர்க்கு அளிககும சேஎய்—பிறரால இடுககட்படவெநதோாக்கு
அருள்

பண்ணும் சேய்,

மண்டு அமா கடந்த வென்று ஆடு நின் அகலததுப பொலம பூண
சேஎய—மிக்

நச்செல்கின்ற போாகளைமுடித்த வெனறடுகினற நினதுமாாபிடநதே
பொன்னற

செய்த பேரணிகலங்களையணிந்த சேயென்க

பரிசிலர்த் தாங்கும உரு கெழு நெடு வேள்—இரந்துவந்தோரை
வேணடுவன

கொடுத்துப் பாதுகாககும் உட்குதலபொருந்திய நெடியவேளே,

பெரியோர் ஏத்தும பெரும் பெயர் இயவுள்—தேவரும் முனிவரும
ஏத்தும் பெரிய திருநாமத்தையுடைய தலைவனே,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௫.
† பதிற்றுப்பத்து, ஒன்பதாம்பத்து, ௧௦.
‡ ,, மூன்றும்பத்து, ௧.

௧.—திருமுருகாற்றுப்படை.

௩௭

இயவுள்—கடவுளுமாம்.

[சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி, போர்மிகு] போர் மிகு மொய்ம்பிற் சூர் மருங்கு அறுத்த மதவலி—போர்த்தொழிலிலே மிகுகின்ற மொய்ம்பாலே சூரபன்மாவின்குலத்தை இல்லையாக்கின மதவலியென்னும் பெயரையுடையாய்,

பொருந—உவமிக்கப்படுவாய்,

பொருவப்படுமவன், பொருநனென நின்றது.

குரிசில்—தலைவன்,

[எனப்பல, யானறி யளவையி னேத்தி யானாது] என யான் அறி அளவையின் ஆனாது பல ஏத்தி—என்று யானறிந்த நினக்குக்கூறிய அளவாலே நீயும் அமையாதே பலவற்றையும் கூறிப் புகழ்ந்து,

நின அளந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமையின்—நின்தன்மையெல்லாம் முற்ற அளவிட்டறிதல் பல்லுயிர்க்கு அரிதாகையினாலே,

நின் அடி உள்ளி வந்தனென்—நின் திருவடியைப் பெறவேண்டுமென்று நினைந்து வந்தேன்,

நின்னொடு புரையுநர் இல்லாப் புலமையோய்—நின்னோடு ஒப்பாரில்லாத மெய் ஞானத்தை உடையோய்,

எனக் குறித்தது மொழியா அளவையில்—என்றுசொல்லி நீகருதிய வீடுபேற்றினை விண்ணப்பஞ்செய்வதற்கு முன்னே,

முந்துநீகண்டுழி முகனமர்ந்து (உ௯௧), மகனே, கூறறே (உ௯எ),

குழவி(உடுக),
வெறுக்கை,சொன்மலையாயிருப்பாய(உகூரு),மைந்தரோறே(உகூசு),புலவ
ரோறே(உகூஅ), சேயே (உஎக), வேளே (உஎரு), இயவுளே (உஎசு), மதவலி
(உஎடு), புலமையோய் (உஅ0) என்றுமுன்னா எதிர்முகமாக்கி,ஏத்தி(உடுக)
யென அண்மைவிளி யல்லாத னவற்றை முன்னாகக்கூட்டி முடிக்க அங்ஙனம்
எதிர்முகமாக்கி யேத்திப் பின்னர்ப் பரவி வணங்கிச (உடுஉ) செல்வ (உடுடு),
புதல்வ (உடுசு), சிறுவ (உடுஅ), தலைவ (உகூ0), மார்ப, புலவ (உகூக), ஒருவ,
மள்ள (உகூஉ), கணவ (உகூச), செல்வ (உகூடு), கிழவ (உகூஎ), முருக (உகூக),
இசைபேராள (உஎ0), பொருந (உஎசு) வென்றுஅண மையாகவிளித்து,
மனனுயிர்க்கருமையின் (உஎஅ) யானறியளவையினேத்தி (உஎஎ)
நின்னடியுள்ளிவந்தனென் (உஎக) என்று நீ குறித்தது
மொழியாவளவையினென முடிக்க.

[குறித்துடன, வேறுபல வுருவிற குறும்பல கூளியா.] வேறு பல உருவிற் குறும் பல கூளியா உடன் குறித்து—வேறுவேறாகிய பலவடிவினையுடைய சிறிய பலராகிய சேவித்துநிற்பார சேரக்கருதி,

* "நின் கூாகலி லமபிற கொடுவிற் கூளியா" என்றா பிறரும்

சாறு அயா களத்து வீற பெறத தோன்றி—விழாவெடுத்தகளத்தே தாஙகள் பொலிவுபெறத் தோன்றி,

[அளியன் றானே முதுவா யிரவலன] முது வாய இரவலன தான் அளியன்—அறிவுமுதிர்ந்த வாயமையையுடைய புலவனானவன அளிக்கத்தக்கான்;

[வந்தோன் பெருமநின வணபுகழ் நயநதென,வினியவு நல்லவு நனிபலவேத்தி:] பெருமநின வண புகழ நயநது இனியவும நலலவும் நனி பல ஏததி வநதோன் என—பெரும, நினது வளவிய புகழினைக்கூறவிருமபிக் கேட்டோர்க்கு இனியனவும் உறுதிபயபபனவுமாக மிகக பலவற்றை வாழ்த்தி வந்தோனென்றுகூற,

புறநானூறு, உரு.

 பத்துப்பாட்டு.

கூளியர் (உஅஉ) குறித்துத் (உஅக) தோன்றி (உஅரு) அளியன் (உஅச) பெரும 'நின் வண்புகழைக் கூறநயந்து (உஅ௫) இனியவும் நலலவுமாக எத்தி, (உஅசு) வந்

தோன் (உஅ௫) என்று கூறவென முடிக்க.

தெய்வம் சான்ற திறல் விளங்கு உருவின்—தெய்வத்தன்மையமைந்த வலிவிள ங்கும் வடிவினையும்,

வான் தோய் நிவபபின் தான் வந்து எயதி—வானைத்தீணடும் வளாச்சியினையுமு டைய தான் அவையை வந்தணுகி,

அணங்கு சால உயா நிலை தழீஇ—வருததமமைந்த தெய்வததன்மையை உள்ள டக்கிக்கொண்டு,

[பண்டைததன், மணங்கமழ் தெயவத் திளநலங் காட்டி] மணம் கமழ் தெய்வத் துப் பண்டைத் தன் இளநலம் காட்டி—மணம் நாறுகினற தெயவத்தன்மையையு டைய முன்புணடாகிய தன் இளையவடிவைக காட்டி,

[அஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென] நின் வரவு அறிவல் அஞ்சல் ஓம்பு மதி என—நீ வீடுபெற நினைததுவநத வரவை யான முன்னேயறிவேன்; அது நினக்கு எய்துதலரிதென்று அஞ்சுதலைப பரிகரியென்று,

அன்புடை நன்மொழி அளைஇ—நின்மேல் அன்புடைத்தாகிய நல்ல வார்த்தை களைப பலகாலும் அருளிசசெய்து,

[விளிவின்று, இருணிற முந்நீா வளைஇப வுலகத, தொருநீ யாகித் தோன்ற]

இருள் நிற முந்நீா வளைஇய உலகதது ஒரு நீயாகி விளிவு இன்று தோன்ற—இருண்ட நிறத்தையுடைய கடல்சூழ்ந்த உலகத்திடததே நீ யொருவனுமே பிறாககு வீடளித் தற்குரியையாய்க கேடின்றித தோன்றுமபடி,

விழுமிய பெறல் அரும பரிசில நல்குமதி—சீரிய பிறாற் பெறுதற்கரிய வீடு பேற்றினைத் தருவன்,

" இருமுஞ் சின்னு மேனே யிடத்தொடும், தகுநிலை யுடைய வென்மனார் புல வர்."என்றதனுனுதல † " அவவச சொல்லிறகு" என்னும் புறனடையதனுனுதன் மதி பூாக்கைககணவருதல கொள்க

இனி மதிபலவுடனெனக கூட்டி, அறிவுகள் பலவுடனே பரிசில் நலகுமென்று கூறுவாருமுளர்.

. [பலவுடன், வேறுபஃ றுகிலி னுடஙகி] வேறு பல் துகிலிற பல உடன் றுடஙகி —வேறுபட்ட பலவாகிய தகிற்கொடிகளைபபோலத் தாம பலவுங கூடவசைநது,

அகில் சுமந்து ஆரம முழுமுதல் உருட்டி—அகிலை மேறகொணடு சந்தனமாகிய பெரிய மரத்தைத் தள்ளி,

வேரற் பூ உடை அலஙகு சினை புலம்ப வோ கீணடு—சிறுமூஙகிலினது பூவுடைத்தான அசைகின்ற கொம்பு தனிபப வேரைபபிளநது,

வின் பொரு நெடு வரைப் பரிதியின் தொடுதத தண் கமழ் அலா இறால் சிதைய— தேவருலகதனைத் தீண்டுகின்ற நெடிய மலையிடத்தே ஞாயிற்றின்மணடிலத்தை ப்போல * வைக்கப்பட்ட தண்ணியவாய் மணக்கின்ற விரிந்த தேன்கூடு கெட,

நன் பல ஆசினி முது சுளை

றிய சுளை தன்னிடத்தே கலகக,

கலாவ—நன்றாகிய பல ஆசினிகளினுடைய முற்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், உஎ.

† ,, ,, ,, சஎ

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

மீமிசை நாக நறுமலா உதிர—மலையினுச்சியிலுண்டான சுரபுன்னையின் மலர்கள் உதிர,

நறிய பூகமொடு மா முக முசுக்கலை பனிப்ப—கருங்குரஙகோடே கரிய டைய முசுக்கலைகளும் நடுஙக,

முகத்தையு * "கலையென் காட்சி யுழைகளு முரிநதே." † "கிலேயி்ற றபபெயா முசுவின்

" எனறுா

பூ நுதல் இரும பிடி குளிாபப வீசி—புகாையணிநத மததகததையுடைய பெ ரிய பிடி குளிருமபடி வீசி,

பெருங் களிறறு முதது உடை வான கோடு தழீஇ—பெரிய யானையினுடைய முத்தையுடைத்தாகிய வெளளிய கொம்புகளை உள்ளடககி,

[ததது ற்று, நனபொன மணிநிறங கிளர] நன் பொன் மணி நிறம் கிளரத் தததுற்று—நலல பொன்னும் மணியும நிறம்விளஙகும்படி மேலே கொணடுகுதித்து,

தததுறறு- தததுதலையுறறு

பொன் கொழியா—பொடியான பொனனைத தெளளி,

வாழை முழுமுதல் துமியத தாழை இளநீா விழுககுலை உதிரத தாககி—வாழை யினது பெரிய முதல துணியத தெஙகினது இளநீாையுடைய சீரியகுலை உதிர அவ் விரணடினையும மோதி,

கறிக கொடிக கருந துணா சாய—மிளகினதுகொடியின் கரிய கொததுக்கள் சாய,

[பொறிபபுற, மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன வெரீஇக, கோழி வயப்பெடை யிரிய] பொறிப புற மட நடை மஞஞை கோழி வயப பெடை வெரீஇப பலவுடன் இரிய—பீலியையுமடைததாகிய இடததினையும மடபபதஜதயுடைத்தாகிய ஒழுக்கத் தினையுமுடைய மயிலகளோடே கோழியினுடைய வலியையுடைய பெடை வெருவிப பலவுஞ சேரககெட,

[கேழலோ், டிரும்பனை வெளிற்றின் புனசா யனன, குரூஉமயிா யாக்கைக் குடாவடி யுளியம, பெருங்கல் விடரளைச செறிய] கேழலொடு வெளிறறின் இரும் பனைப் புன் சாய அன்ன குரூஉ மயிா யாக்கைக குடாவடி உளியம் பெருங் கல் விடர் அளைச செறிய— ஆணபனறியுடனே உளளே வெளிறறினையுடைத்தாகிய கரிய பனையினது புல்லிய செறுமபையொத்த கரியநிறததையுடைததாகிய மயிரினை யுடைய உடம்பினையும, வளைந்த அடியினையுமுடைய கரடி பெரிய கல்விண்ட முழைஞசிலே சேர,

கருங கோட்டு ஆமா நல ஏறு சிலைபப—கரிய கொமபினையுடைய ஆமாவினுடைய நன்றாகிய ஏறுகள முழஙக,

சேணா நினறு இழுமெனன இழிதரும அருவி—மலையின உசசியினின்றும் இழுமெ ன்னும் ஓசைபடக குதிககும அருவியையுடைய,

பழம் முதிர் சோலை மலை கிழவோனே—பழம முறறின சோலைகளையுடைய மலைககு உரிமையையுடையோனே,

நுடஙகிச சுமந்து உருட்டிக கீணடு சிதையக கலாவ உதிரப பனிபப வீசித் தழீஇத ததுறறுக கொழியாத துமிய உ திரததாககிச சாய இரியச செறியச் சிலைப்ப இழிதரும அருவியெனமுடிகக

கிழவோனெனறபெயா உடமபொடுபுணாத்தலாற் கொளக

* தொல்காபபியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சஉ.

† ,, ,, ,, சங.

கணவன் (கூ) மார்பினன் (கக) சென்னியஞ்கிய (சச) சேயுடைய (கூக) சேவடி படரும் உள்ளத்தோடே (கூஉ) செல்லுஞ்செலவை நீநயநதனையாயின் (கூச),நன்னா

செஞ்சத்து இன்னசைவாய்ப்ப இன்னேபெறுதி (கசு), அதுபெறுதற்கு அவன்யாண்டையுமென்னிற் குன்றமர்க்துறைதலுமுரியன்; அதுவன்றி (எஎ) அலைவாய்ச்சேறலும் நிலையியபண்பு; அதுவன்றி (கஉ௫) ஆவினன்குடி அசைதலுமுரியன்; அதுவன்றி (கஎகூ) ஏரகத்துறைதலுமுரியன்; அதுவன்றிக் (கஅகூ) குன்றுதோறாடலும் நின்றதன்பண்பு, அதுவன்றி(உகஎ)விழவினகணணும்(உஉ0)நிலையின்கண்ணும்(உஉக) கந்துடைநிலையின்கணணும (உஉசு) உறைதலுமுரியன் (கஅகூ), களனுங் (உஉஉ)காடு (உஉரு) முதலியன ஆண்டாணடுறைதலும (உசக) உரியன் (கஅக); நகரிலே (உசச) பாடி (உசடு) வைத்துஇயக்கி (உசசு) வாழ்த்தி (உசஎ) வழிபட (உசஅ) உறைதலுமு ரியன்; (கஅகூ) இஃதியானறிந்தபடியே கூறினேன்(உசகூ), இனிஆணடாணடாயினு மாகப் பிறயிடஙகளிலேயாயினுமாக (உ௫0),முநதுகீகணடுழிமுகனமர்ந்துமுன்னரெ திர்முகமாக்கிஏநதிப்(உ௫க) பரவி வணஙகி(உ௫உ)அண்மையாகவிளித்து யானறிய ளவையினேத்தி (உஎஎ) நின்னடி யுள்ளி வந்தேனென்று (உஎகூ) நீகுறித்தது மொழிவதற்குமுன்னே(உஅக) கூளியா (உஅஉ)குறிததுத்(உஅக) தோன்றிப் (உஅரு) பெரும (உஅடு)இரவலன் நீஅளிக்கத்தக்கான் (உஅச) வந்தோனென்றுகூற (உஅ௫) மலைகிழ வோனுகிய(ருகஎ)குரிசிலும (உஎசு) தான்வநதெய்தித் (உஅஅ) தழீஇக் (உஅகூ) காட் டி (உகூ0)அஞ்சலோம்புமதியென்று (உகூக)அன்புடைநன்மொழியளைஇ (உகூஉ) ஒரு நீயாகித்தோன்றும்படி (உகூச) பெறலரும்பரிசில் நல்குவனென (உகூடு) வீடுபெறக் கருதியஇரவலனைநோக்கி வீடுபெற்றானொருவன் ஆற்றுப்படுத்ததாக வினைமுடிக்க

இது,புறத்திணையியலுள் * "தாவினல்லிசை" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் "ஆற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்,பெறற பெருவளம் பெறாஅர்க கறிவுறீஇச், சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பககமும்" எனபதனுன முற்கூறிய கந்தழியைப் பெற்றானொருவன் அதனைப் பெறாதானொருவனுககுப் பெறுமாறு கூறி அவனை வழிப்படுததக்கூறுவானென்பது பற்றிச் செய்யுள் செய்தாராயிற்று

கந்தழியாவது ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த தானேநிற்குந் தத்துவஙகடந்த பொருள்; அது † "சார்பினுற் றோன்றாது தானருவாய் * * மைதீர் சுடர்" என்பதாம்; இதனை ‡ "உற்றவாக்கையி னுறுபொரு ணறுமல ரெழுதரு நாற்றமபோற-பற்றலா வதோர் நிலையிலாப பரம்பொருள்" என அதனை

உணர்ந்தோா கூறியவாற்றானுணர்க • முருகாறறுப்படை யென்றதற்கு வீடுபெறுதறகுச சமைந்தாறோ இரவலனை வீடுபெற்ற றொருவன் முருகனிடததே ஆற்றுப்படுததலென்று பொருள்கூறுக.

குமரவேளை மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்பாடிய திருமுருகாற் றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

* தொல்காபபியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ருசு

† வெணபா. "சார்பினுற் றோன்றாது தானருவா யெப்பொருட்குஞ் - சார் பெனகின் றெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ - வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத் தா னறிவிறந்த - தூய்மையதா மைநீா சுடர்"

‡ திருவாசகம், அதிசயப்பத்து, கூ.

வேலுமயிலுந்துணை.

அடியிலுள்ள பா(லகள, பததுபபாட்டும(ுளநதுள்ள பழைய ஏட்டுபபிரதிக ளிலிலலாமல திருமுருகாறறுபபடை மட்டுமுளள புதிய ஏடடுபபிரதிகளிலும அசசுப பிரதிகளிலும இருநதமையால தனியே பதிபபிககட படடன

நேரிசைவெணபா

௩ குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையாய்—என்றும்
மிளையா யழகியா யேரகத்தா னேரே
யுளையாயென் னுள்ளத் துறை

௪ குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
மன் றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவு—மின்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு
மெய்விடா வீரன்கை வேல்

௫ வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றுந்
துளைத்தவே லுண்டே துணை.

௬ இன்ன மொருகா லெனதிடும்பைக் குன்றுக்குங்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்

௭ உன்னை யொழிய வொருவரையு நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே

௮ அஞ்சு முகந்தோன்றி னாறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சமரி லஞ்சலென வேறோன்று—நெஞ்சி

லொருகா னினைக்கி விருகா லுங் கோவ ரு
முருகாவென ஞேதுவா முன

௭ முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன
மருகனே யீசன் மகனே—யொருகைமுகன
றம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுது
நம்பியே கைதொழுவே னன

அ. காக்கக் கடவியநீ காவா திருந்தக்கா
லாக்குப பணைமுறுமுகவா—பூக்குங
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
விடங்கா ணிரங்கா யினி.

கூ. பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதங
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு—சுருங்காம
லாசையா னெஞ்சே யணிமுருகாற றுப்படையைப்
பூசையாக கொண்டே புகல

௧௦. நககீரா தாமுரைதத நன்முருகாற றுபபடையைத
தறகோல நாடோறுஞ சாற்றினால—முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்ததருளித
தானினைதத வெலலாந தரும

இ ர ண் டா வ து

பொருநராற்றுப்படை.

அறாஅ யாண ரகன்றலைப பேரூர்ச
சாறுகழி வழிநாட் சோறுநசை யுறாது
வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந
குளப்புவழி யன்ன கவடுபடு பததல
விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பசசை
யெய்யா விளஞ்சூற் செய்யோ ளவ்வயிற்
றைதுமயி *ரொழுகிய தோற்றம போலப்
பொலலம பொத்திய பொதியுறு போர்வை
யளைவா ழலவன கண்கண் டன்ன
துளைவாய தூர்ந்த துரப்பமை யாணி
யெண்ணாட் டிங்கள் வடிவிற றாகி
யண்ணா வில்லா வமைவரு வறுவாய்ப்
பாம்பணந தன்ன வோங்கிரு மருப்பின்
மாயோண் முன்கை யாய்தொடி கடுக்குங்
கண்கூ டிருக்கைத திண்பிணித திவவி
னாய்தினை யரிசி யவைய லன்ன
வேய்வை போகிய விரலுளர் நரம்பிற்
கேள்வி போகிய நீள்விசித தொடையல்
மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன

வணங்குமெய்ந் நின்ற வமைவரு காட்சி
யாறலை கள்வர் படைவிட வருளின்
மாறுதலை பெயர்க்கு மருவின் பாலை
வாரியும் வடித்து முந்தியு முறழ்ந்துஞ்
சீருடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி
யறல்போற் கூந்தற் பிறைபோற் றிருநுதற்
கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக்க
ணிலவிதழ் புரையு மின்மொழித் துவர்வாய்ப்
பலவுறு முத்திற் பழிதீர் வெண்பன்

---

* ஒழுகிய வென்றும் பாடம்.

பத்துப்பாட்டு.

மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன
பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதி
னாணடச் சாய்ந்த நலங்கிளர் ரெருத்தி
னாடமைப் பணைத்தோ ளரிமயிர் முன்கை
நெடுவரை மிசைஇய காந்தண் மெல்விரற்
கிளிவா யொப்பி னொளிவிடு வள்ளுகி
ரணங்கென வுருத்த சுணங்கணி யாகத்
தீர்க்கிடை போகா வேரிள வனமுலை
நீர்ப்பெயர்ச் சுழியி னிறைந்த கொப்பூ
ழுண்டென வுணரா வுயவு நடுவின்

வண்டிருப் பன்ன பலகா ழலகு
விருமபிடித் தடககையிற் செறிநதுதிரள குறஙகிற
பொருந்துமயி ரொழுகிய திருந்துதாட் கொபப
வருந்துநாய் நாவிற பெருநதகு சீறடி
யரக்குருக் கன்ன செங்நில னொதுங்கலிற
பாற்பகை யுழநத நோயொடு சிவணி
மாற்பழுத தன்ன மறுகுநீா மொககு
ணன்பக லந்தி நடையிடை விலஙகலிற
பெடைமயி லுருவிற பெருநதகு பாடினி
பாடின பாணிக் கேறப நாடொறுங
களிறு வழங்கதாக் கானத தலகி
யிலையின் மாாத்த வெவ்வாந தாங்கி
வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கிற
காடுறை கடவுட்கடன கழிபபிய பினறைப
பீடுகெழு திருவிற் பெருமபெயா நோன்றாண்
முரசுமுழங்கு தானை மூவருங கூடி
யரசவை யிருநத தோற்றம போலப
பாடல பற்றிய பயனுடை யெழாஅற
கோடியர் தலைவ கொணட தறிந
வறியா மையி னெறிதிரிந தொராஅது
தாறறெதிர்ப படுதலு நோறறநன் பயனே
போற்றிக கேண்மதி புகழமேம படுந
வாடுபசி யுழநதநின னிருமபே ரொககலொடு
நீடுபசி யொராஅல வேண்டி னீடின

றெழுமதி வாழி யேழின் கிழவ
பழுமர முள்ளிய பறவையின் யானுமவ
னிழுமென் சும்மை யிடனுடை வரைப்பி

உ.—பொருநராற்றுப்படை.

னசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாயி
லிசையேன் புக்கென் னிடும்பை தீர
வெய்த்த மெய்யே னெய்யே னாகிப்
பைத்த பாம்பின் றுத்தி யேய்ப்பக்
கைக்கச டிருந்தவென் கண்ணகன் றடாரி
யிருசீர்ப் பாணிக கேற்ப விரிகதிர்
வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடிய
லொன்றியான் பெட்டா வளவையி னொன்றிய
கேளிர் போலக் கேள்கொளல் வேண்டி
வேளாண் வாயில வேட்பக் கூறிக்
கண்ணிற காண நண்ணுவழி யிரீஇப்
பருகு வன்ன வருகா நோக்கமோ
டுருகு பவைபோ லென்பு குளிர்கொளீஇ
யீரும் பேனு *மிருந்திறை கூடி
வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த
துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி

நோக்கு †நுழை கல்லா நுண்மைய பூக்கனிந்
தாவுரி யன்ன வறுவை நல்கி
மழையென மருளு மகிழ்செய் மாடத்
திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்
போகில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால்
வாக்குபு தரத்தர வருத்தம் வீட
வார வுண்டு பேணுர் போக்கிச்
செருக்கொடு நின்ற காலை மற்றவன்
திருக்கிளர் கோயி லொருசிறைத் தங்கித்
தவஞ்செய் மாக்க டம்முடம் பிடாஅ
ததன்பய மெய்திய வளவை மான
வாறுசெல் வருத்த மகல நீக்கி
யனந்தர நடுக்க மல்லது யாவது
மனக்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து
மாலை யன்னதோர் புன்மையுங் காலைக்
கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையுங்
கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ப
வல்லஞர் பொத்திய மனமகிழ் சிறப்பக்
கல்லா விளைஞர் சொல்லிக் காட்டக்

---

* இமிரந் தென்றும் பாடம்.

† நுழைவேலா வென்றும் பாடம்.

கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉ

யதன்முறை கழிப்பிய பின்றைப் பதனறிந்து
துராஅய்த் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்
பாஅர் வேவை பருகெனத் தண்டிக்
காழிற் சுட்ட கோழூன் கொழுங்குறை
யூழி னூழின் வாய்வெய் தொற்றி
யவையவை முனிகுவ மெனினே சுவைய
வேறுபல் லுருவின் விரகு தந்திரீஇ
மண்ணமை முழவின் பண்ணமை சீறியா
ழொண்ணுதல் விறலியர் பாணி தூங்க
மகிழ்ப்பதம் பன்னாட் கழிப்பி யொருநா
ளவிழ்ப்பதங் கொள்கென் றிரப்ப முகிழ்த்தகை
முரவை போகிய முரியா வரிசி
விரலென நிமிர்ந்த நிரலமை புழுக்கல
பால்வறைக் கருனை காடியின் மிதப்ப
வயின்ற காலைப் பயின்றினி திருந்து
கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே
யெல்லையு மிரவு மூன்றின்று மழுங்கி
யுயிர்ப்பிடம் பெறாஅ தூண்முனிந் தொருநாட்
செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய
செல்வ சேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே
யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச
சிறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு
துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு
பிடி புணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத
தன்னறி யளவையிற் றரத்தர யானு
மென்னறி யளவையின் வேண்டுவ

முகந்துகொண்

டின்மை தீர வந்தனென் வெல்வே
லுருவப் பஃறே ரிளையோன் சிறுவனை
முருகற் சீற்றத் துருகெழு குரிசி
ருய்வயிற் றிருந்து தாய மெய்தி
யெய்யாத் தெவ்வ ரேவல் கேட்பச்
செய்யார் தேஎந் தெருமரல் கலிப்பப்
பவ்வ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி
வெவ்வெஞ் செல்வன் விசும்புபடர்ந் தாங்குப்
பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டுச் சிறந்தநன்

உ.—பொருநராற்றுப்படை.

சூ(

னாடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப
வாளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை
மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி
முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை ஞெரேரெனத்
தலைக்கோள் வேட்டங் களிறட் டாஅங்
கிரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை
யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு
மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த
விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய
வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாட்
கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்
றாணிழன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித்

தொழுதுமுன னிறகுவி ராயிற் பழுதின
றீற்ரு விருபபிற போறறுபு நோககிறுங
*கையது கேளா வளவை யொயயெனப
பாசி வேரின் †மாசொடு குறைநத
துன்னற சிதாஅா நீககித தூய
கொட்டைக கரைய பட்டுடை நலகிப
பெறலருங கலததிற பெட்டாங குண்கெனப
பூககமழ் தேறல வாககுபு தாததா
வைகல வைகல கைககவி பருகி
யெரியகைந தன்ன வேடி ருமனை
சுரியிரும பிததை பொலியச சூட்டி
நூலின் வலவா நுணங்கரின் மாலை
வாலொளி முததமொடு பாடினி யணியக
கோட்டிற செயத கொடிஞசி நெடுநதே
ரூட்டுளை துயலவர வோரி நுடஙகப
பாலபுரை புரவி நாலகுடன பூட்டிக
காலி னேழடி ப பினசெனறு கோலின
றுறுகளைந் தேறென றேற்றி வீறுபெறு
பேயாழ் முறையுளிக் கழிபபி நீரவாயத
தணபணை தழீஇய தளரா விருககை
நன்பல லூர நாட்டொடு நனபல
வெரூஉபபறை நுவலும பரூஉபபெருந் தடக்கை
வெருவருஞ் செலவின் வெகுளி வேழந்

* கையது கொள்ளா வென்றும் பாடம்.
† மாசொடு மிடைத்த வென்றும் பாடம்

தரவிடைத் தங்கலோ விலனே வரவிடைப்
பெற்றவை பிறர்பிறர்க் கார்தலித் தெற்றெனச்
செலவுகடைக் கூட்டுதி ராயிற் பலபுலந்து
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கிச்
செல்கென விடுக்குவ னல்லன் ஒல்லெனத்
திரைபிறழிய விரும்பௌவத்துக்
கரைசூழ்ந்த வகன்கிடக்கை
மாமாவின் வயின்வயினெற்
றாழ்தாழைத் தண்டண்டலைக்
கூடுகெழீஇய குடிவயினாற்
செஞ்சோற்ற பலிமாந்திய
கருங்காக்கை கவவுமுனையின்
மனைநொச்சி நிழலாங்க
ணீற்றியாமை தன்பார்ப் போம்பவு
மிளையோர் வண்ட லயரவு முதியோ
ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவு
முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்
மடக்கண்ண மயிலாலப்
பைம்பாகற் பழந்துணரிய
செஞ்சுளைய கனிமாந்தி
யறைக்கரும்பி னரிநெல்லி

னினக்களம ரிசைபெருக

வறளடுமபி னிவர்பகன்றைத
தளிரபபுன்கின் ருழ்காவி
னணைஞாழலொடு மரங்குழீஇய
வவண்முனையி னகனறுமாறி
யவிழ்தளவி னகன்றோன்றி
நகுமுலலை யுகுதேறுவீப
பொற்கொன்றை மணிககாயா
நற்புறவி னடைமுனையிற
சுறவழங்கு மிரும்பௌவத்
திறவருநதிய வினநாரை
பூமபுனனைச சினைசசேபபி
ஞேங்குதிரை யொலிவெரீஇத
தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவுங்
கோட்டெங்கின் குலைவாழைக்
கொழுங்காந்தண் மலர்நாகததுத்

, உ.—பொருநராற்றுப்படை

சுஎ

துடிக்குடிஞைக் குடிபபாக்கத்
தியாழ்வணடின் கொளைககேறபக்
கலவமஞிரிதத மடமஞஞை
நிலவெககாப பலபெயாந

தேனெயயொடு கிழஙகுமா றியோர்
மீனெய்யொடு நறவுமறுகவுந
தீஙகருமபோ டவலவகுநதோா
மான்குறையொடு மதுமறுகவுங
குறிஞசி பாநவர் பாட நெய்ந
ண றுமபூங கண்ணி குறவா சூடக
கானவா மருதம பாட வகவா
நீனிற முலலைப பஃறிணை நுவலக
கானககோழி கதிா குததந
மனைககோழி திணைககவா
வரைமநதி கழிமூழ்கக
கழிநாரை வரையிறுபபந
தண்வைபபினு * ஞடுகுழீஇ
மண்மருஙகினுன மறுவின்றி
யொருகுடையா னொனறுகூறப
பெரிநாணட பெருஙகேணமை
யறனொடு புணாநத திறனறி செங்கோ
லன்னோன் வாழி வெலவேற குரிசின
மனனா நடுஙகந தோனறிப பன்மா
ணெலலை தருநன பலகதிா பாபபிக
குலலை கரியவுங கோடெரி நைபபவு
மருவி மாமலை நிழததவு மறறக
கருவி வானங கடறகோண மறபபவும
பெருவற ஞகிய பணபில காலையு
நறையு நாநதமு மகிலு மாரமுந
துறைதுறை தோறும பொறையுயிாத தொழுகி

நுழைதகலைக குழைபபுனல வழைபபகம புகுதொறும
புனலாடு மகளிர கதுமெனக குடையக
கூனிக குயத்தின வாயநெல லரிநது
சூடுகோ டாகப பிறககி நாடொறுங
குனறெனக குவைஇய குன்றாக் குப்பை
கடுநதெறறு மூடை யி னிடனகெடக கிடக்குஞ

* நாடுகெழீஇ யென்றும் பாடம்.

சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
யாயிரம் விளையுட் டாகக
காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

அறாஅ யாணர் அகன் தலைப் பேர் ஊர்—இடையறாத செல்வவருவாயினையு டைய அகன்ற இடத்தையுடைய பெரிய ஊர்களிடத்து,

சாறு கழி வழிநாட் சோறு நசை உறாது—விழாக்கழிந்த பின்னாளில் பெறுகின்ற சோற்றை விரும்புதல்செய்யாது,

ஆண்டுப்

வேறு புலம் முன்னிய விரகு அறி பொருந—விழாக்கொண்டாடும் வேற்றுப்புலத்தைக் கருதிய *விரகையறிந்த பொருந,

இஃது அண்மைவிளி.

குளப்பு வழி அன்ன கவடு படு பத்தல்—மான்குளம்பழுத்திய இடத்தையொத்த இரண்டருகுந்தாழ்ந்த நடுவுயர்ந்த பத்தலினையும்,

விளக்கு அழல் உருவின் விசி உறு பசலை—விளக்கினது எரிகின்ற நிறத்தை யுடைய விசித்துப் போர்த்தலுற்ற தோல்,

எயயா இளஞ் சூற் செயயோள அவவயிறறு—மிக அறியப்படாத இளைய சூலையு டைய சிவந்த நிறததையுடையோளது அழகினையுடைய வயிற்றின்,

செய்யோளென்றார், மயிரொழுஙகு விளஙகித தோற்றுதற்கு

ஐது மயிர ஒழுகிய தோறறம் போல—ஐதாகிய மயிர ஒழுங்குபடக்கிடந்த தோ றறரவுபோல,

`பொல்லம் பொத்திய பொதி உறு போாவை—இரண்டுதலையுங் கூட்டித்தைத்த மரத்தைப்பொதிதலுறும் போர்வையினையும,

அளை வாழ அலவன் கண் கணடு அன்ன துளை வாய தூர்ந்த துரப்பு அமை ஆணி—முழையிலேவாழ்கின்ற ஞெண்டின்கண்ணைக் கண்டாலொத்த பத்தலிரண்டு ஞ்சோததறகுத் திறந்த துளைகளின் வாய மறைததறகுககாரணமாகிய முடுகெகுதலமைந்த ஆணியினையும்,

தோல் ஞெகிழாமல் முடுகெகின ஆணியென்றுமுரைபபா. அன்ன ஆணியென்க,

எணணாள திஙகள் வடிவிற்றாகி அணணா இலலா அமை வறு வறு வாய—உவா விறகு எட்டாநாளிற் திஙகளின்வடிவை உடைத்தாய் உணணாககில்லாத பொருந்துதல்வந்த வறியவாயினையும,

பாம்பு அணாநது அன்ன ஓங்கு இரு மருப்பின்—பாமபு தலையெடுத்தாலொத்த ஓங்கின கரிய தணடினையும்,

மாயோள முன்கை ஆய் தொடி கடுக்கும திவவின் (கடு)—கரியநிறத்தை யுடையோளுடைய முன்கையில் அழகினையுடைய சோர்ந்த தொடியையொக்கும் வார்க்கட்டினையும்,

கண்கூடு இருக்கைத் திண பிணித திவவு—ஒன்றோடொன்று நெருங்கின இருப்பையுடைததாகிய திணபிணிப்பினையுடைய திவவு,

இது கரம்புதுவக்கப்படுவது

---

* விராகு-உபாயம்

ஆய் தினை அரிசி அவையல் அன்ன வேய்வை போகிய விரல் உளா நரம்பின் கேள்வி போகிய நீள் விசித் தொடையல்—அழகினையுடைய தினையரிசியிற குத்தல ரிசியையொத்த குற்றம்போகிய விரலாலசைக்கும் நரமபினையுடைய இசைமுற்றுப் பெற்ற நீணட விசிததலையுடைய தொடாச்சியினையும்,

மணங் கமழ் மாதரா மணணி அன்ன காட்சி (௨௦) —கலியாணஞ்செயததமை தோறறுகின்ற மாதரா ஒப்பிததாலொதத அழகினையுமுடைய,

அணங்கு மெயந் நினற அமை வரு காடசி—யாழிறகுரியதெயவம தன்னிடத தேநின்ற இலககணம் அமைதலவரும் அழகு

ஆறு அலை கள்வா *படைஇட—வழியையலைக்கின்ற கள்வா தஙகையிற படைக் கலஙகளைக் கைவிடும்படி,

அருளின் மாறு தலை பெயாககும மருவு இன பாலை—அருளினது மாறுகிய மறத்தினை யவாகளிடததுநின்று பெயாககும் மருவுதலினிய பாலையாழை,

பாலை - ஆகுபெயா. "கோடே பதத ராணி நரம்பே - மாடக மெனவரும் வகை யின தாகும" என்றதனால, மாடகமொழிநதன கூறினா.

பததலினையும் (௪), பொலமபொதிய (௮) பச்சையாகிய (௫) போாவையினை யும் (௮), ஆணியினையும (௧௦), வறுவாயினையும (௧௨), மருபபினையும் (௧௩), வார்ககட் டினையும் (௧௫), நரம்பினதொடாச்சியினையும் (௧௮), காடசியினையும் (௨௦) உடைய பாலையாழென முடிகக

"கொனறை கருஙகாலி குமிழ்முருககுத தணககே" எனபதனால, கோட்டிற்கு மரம கொனறையுங கருஙகாலியுமாம, குமிழும, முருககும, தணககும பத்தறகு மரம

வாரியும—நரமபுகளைககூடட தழுவியும,

வடித்தும்--உருவியும்,
உந்தியும்—தெறித்தும்,
உறழ்ந்தும்—ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைத்தெறித்தும்,
வடித்தல் - நரம்பெறிதலென்றுரைப்பர்
சீர் உடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி—சீராயுடைத்தாகிய தேவபாணிகளை நீர்மையுடன் பரக்கப்பாடி,
சீரெனவே பாணியுந் தூக்கும் உளவாயின
அறல்போற்கூந்தல்—ஆற்றறல்போலும் கூந்தலினையும்,
பிறை போற் திரு நுதல்—பிறைபோல அழகினையுடைய நுதலினையும்,
கொலை விற் புருவத்து—கொலைத்தொழிலையுடைய விற்போலும் புருவத்
தினையும்,
கொழுங் கடை மழைக் கண்—அழகிய கடையினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய

இலவு இதழ் புரையும் இன் மொழித் துவர் வாய்—இலவினது இதழையொக்கும் இனியசொல்லையுடைய செம்மையுடைத்தாகிய வாயினையும்,
பல உறு முத்திற் பழி தீர் வெண் பல்—பலவுஞ்சேர்ந்த முத்துக்களைப்போற் குற்றந்தீர்ந்த வெள்ளிய பல்லினையும்,

---

* படை விடவென்றும் பாடம்.

பலமுத்தென்றார், ஒருகோவையாயிருத்தலின். இனிப் பலவிலையுற்ற முத்தென்றுமாம்.

[மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன, பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதின்:]

மயிர் குறை கருவி மாண கடை அன்ன காதின்—மயி/வெட்டுகின்ற கத்திரிகை
யினுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குழைச்சையொதத காதினையும்,

பூங்குழை ஊசற பொறை சால் காது—பொலிவினையுடைய மகரக்குழையினு டைய அசைவினைப பொறுததலமைந்த காது.

நாண் அடச் சாயந்த நலங கிளா எருததின—நாணம் வருததலாற பிறனைநோக்
காதுகவிழ்ந்த நன்மைவிளஙகுகினற கழுததினையும,

ஆடு அமைப் பணைத தோள்—அசைகின்ற மூஙகில்போலும பெருததலையுடைய
தோளினையும்,

அரி மயிர் முன்கை—ஐம்மைமயிரினையுடைய முனகையினையும,

நெடு வரை மிசைஇய காந்தள் மெல விரல்—நெடிய மலையின உசசியிடததன 'வாகிய காந்தள்போலும் மெலலிதாகிய விரலினையும்,

கிளி வாய ஒப்பின் ஒளி விடு வள உகிர்—கிளியினது வாயோடொபபினையு
டைய ஒளிவிடுகின்ற பெருமைமையுடைததாகிய உகிரினையும,

அணங்கு என உருதத சுணஙகு அணி ஆகத்து முலை (௯௬)—பிறாக்கு வருததமெ னத் தோற்றின சுணங்கணிந்த மாாபிடதது முலையினையும,

ஈர்க்கு இடை போகா ஏா இள வனம் முலை—ஈாககும நடுவேபோகாத எழுச்
சியையுடைய இளைய அழகினை யுடைய முலை

சீர்ப் பெயர்ச் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ்—நீரிடததுப பெயாதலையுடைய சுழி
போல உத்தமவிலக்கணங்கள் நிறைநத கொப்பூழினையும்,

உண்டென உணரா உயவும் நடுவின்—உணடென்று பிறருண ரபபடாத வருந்து
மிடையினையும,

உயவினென்று பாடமாயின், வருந்துதலையுடையவென்க

வண்டு இருபபு அன்ன பல காழ அலகுல்—பல வணடினஙகளின் இருபபை

யொதத பலமணிகோத்த வடஙகளையுடைய மேகலையணிந்த அலகுலையும்,

காழ்-ஆகுபெயா.

இரும் பிடித் தடக் கையிற் செறிந்து திரள் குறங்கின—பெரிய பிடியினுடைய

பெருமையையுடைய கைபோல ஒழுகவந்து மெல்லிதாகத் தமமிலநெருஙகி ஒனறித்

திரண்ட குறங்கினையும்,

பொருந்து மயிர் ஒழுகிய திருந்து தாட்கு ஒபப—கணைககாறகு இலககணமெனற

ற்குப் பொருந்தின மயிா ஒழுங்குபட்ட ஏனையிலககணங்களதிருந்தின கணைககாலுக

குப் பொருந்த,

[வருந்துகாய் நாவிற் பெருந்தகு சிறடி]

வருந்து நாய் நாவிற சிறடி—ஓடியிளைதத நாயினது நாப்போலச சிறிய அடி

தாட்கொப்பப் பெருந் தகு அடி—தாளுக்குப்பொருந்தப் பெருமை தக்கிருக்கும டியென்க

,உ.—பொருநராற்றுப்படை.

ருக

பெருவென் னுமுதனிலை பெருமையையுணர்த்திநின்றது.

அரக்கு உருககு அன்ன செந்நிலன் ஒதுங்கலின்—சாதிலிஙகத்தை

உருக்கின தன்மையொதத செய்யநிலத்தே நடசகையினுலே,

பரற் பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி—சுக்கான்கல்லாகிய பகையாலே வருத் தின நோயோடேபொருந்தி,

மரற பழுத்தன்ன மறுகு நீர் மொகவுள்—மரறபழுததாறபோன்ற திணுமபுநீரை யுடைய கொபபுளம்,

நன் பகல் அநதி நடை இடை விலஙகலில—நன்ருகிய உச்சிக்காலமான சந்தி யிலே நடத்தலை நடுவே தவிாதலாலே,

பெடை மயில் உருவிற் பெருந் தகு பாடினி—பெடைமயிலருகுநின்ற மயில் போலும் சாயலினையுமுடைய கலவிப்பெருமை தககிருக்கின்ற பாடினி,

கூந்தலினையும், நுதலினையும் (உரு), புருவததினையும, கணணினையும் (உகூ), வாயினையும் (உஎ), பல்லினையும் (உஅ), காதினையும் (கூ0), எருத்தினையும் (கூக), தோ ளினையும், கையினையும் (கூஉ), விரலினையும் (கூகூ), உகிரினையும் (கூச), முலையினையும் (கூரு), கொப்பூழினையும (கூஎ), நடுவினையும் (கூஅ), அல்குலினையும் (கூகூ), குறங்கினை யும் (ச0), சீறடியினையும் (சஉ), உருவினையுமுடைய பாடினியென்க

இஙஙனம சீறடியுஙகூட்டி எணணுககால தலைமுதல் அடியீறின்ருகக் கூறி ற்ரும

பாடின பாணிககு ஏறப—பாடின தாளததிற குப் பொருநத,

காடெ ாறுங களிறு வழஙகு அதாக கானதது அல்கி—காடோறும யானையுலாவ ரும் வழியையுடைய காட்டிடதநே தஙகி,

[இலையின மராதத வெவவாஙு தாஙகி, வலைவலந் தன்ன மெனனிழன் மருங்கின்:]

இலை இல மராதத வலை வலநதனன மெல நிழல மருஙகில—இலையில்லாத மராததிடததனவாகிய வலையை மேலேகட்டினுலொதத மெல்லியநிழலினிடததே,

எவவம் தாஙகி—கொபபுளாலவநத வருததந்தாஙகி,

இனி ஞாயிறறின வெமமையால தனககுவநத எவவததைததாஙகி இலையில்லாத மராமரமென மராமரததினமே லேறறுதலுமாம

காடு உறை கடவுட் கடன கழிபபிய பினறை—காட்டின்கண்ணே தங்குகின்ற தெயவததிற்கு மனமகிழசசியாகசசெயயும முறைமைகளைச செயதுவிட்டபின்பு,

பொருந (ரு), பாடினி (சஎ) செநகிலஞெநங்கலின (சரு), அவளடிகள் (சஉ), பரறபகையுழநத நோயொடுசிவணித (சச) ஏமமிடததேகொணட மொக்குளால்(சடு)

தகைகுவந்த வருததததைத தாஙகித (ருo) தான் நடையைத்தவிதலாலே (சகூ) கானததின (சகூ) மென்னிழன மருஙகிற (ருக) நஙகிப (சகூ) பாலேயாழை (உஉ) வாரியும் வடிததும் உநதியும் உறழநதும (உரு) வாசிதது, பாடின பாணிக்கேறபச் (சஅ) சீருடைநன்மொழி நீரொ ாடுசிதறிக (உச) காடுறைகடவுட்கடன் கழிப்பியபின்றை யெனமுடிகக

கடன்கழிததல - நடாரியைவாசிததல.

பீடு கெழு திருவிற பெரும் பெயா நோன தாள் முரசு முழங்கு தானை மூவருங கூடி—பெருமைபொருந்தின செல்வததையும பெரிய பெயாகளையும் வலியையு

டைய முயறசியையும் வெற்றிமுரசுமுழஙகும படையினையுமுடைய சேரசோழபாண் டியர் தம்மிற் பகைமைநீங்கிச் சேர்ந்து,

அரசவை யிருநத தோறறம் போல—செல்வக்குறைபாடின்றி அரசிருத்தற் குரிய அவையாகவிருநத தோற்றாவுபோல,

தோறறமபோல இனமைதீரவநதனென் (கஉகூ) என மேலேகூட்டுக

இனி அரசவையிருந்த தோறறம்போல வலிவும மெலிவுஞ சமனுமாகபபாடுதலே ப்பறறியவென்று பாடினமேலேற்றிப பொருள்கூறின், குலமுஞ்செலவமும் வீரமு முதலியவறறாற் றம்மிலஒத்தாா உவமிததலின், அவாகளும் வலிவும் மெலிவும் சம னுமென்னுஙகுணங்கள் எய்துமாதலின், அங்ஙனங்கூறல பொருந்தாமையுணாக அன்றியும பயனே ஈண்டு

உவமையென்றுமுணாக

இனிப பாட்டு நிருததகீதவாசசியத்தை யுடைமையின, அரசரோடு உவமித்தா ரென்பாருமுளா

பாடல பற்றிய பயன் உடை யெழாஅற கோடியா தலைவ—மிடறறுபபாடலைத தொடங்கி எழுநதிருந்த பயனகளைத தன்னிட தநேயுடைததாகிய யாழையுடைய கூத

இவன் போககளம்பாடும் பொருநனுதலானும், கூததரில இவனிற்சிறந்த கூத தா இன்மையானும் இங்ஙனங கூறினா

கொண்டது அறிந—பிறா மனததுககொணடதனைக குறிபபால அறியவலலாய,

அறியாமையின் நெறி திரிநது ஓராஅது—வழியறியாமையினாலே இவவழியை த்தப்பி வேறொருவழியிற போகாதே,

ஆற்று எதிாப படுதலும் நோறறதன ப்பயனே—இவவழியிலே எனனைககாணட லும் நீமுறபிறபபிறசெயத நலவினைபபயன,

[போறறிக் கேணமதி புகழமேம படுந] புகழ மேமபடுந போற்றிக கேணமதி— புறத்தாபுகழை அரசவைகளிலே மேம்படுத்தவலலாய, யானகூறுகின்றவற்றை விருமபிககேட்பாயாக,

ஆடு பசி உழநத நின் இரும பே ஒககலொடு நீடு பசி ஓராஅல வேணடின— அடுகின்ற பசியாலேவருநதின நினனுடைய கரிய பெரியசுறறததோடே தொன்று தொட்டுவந்தபசி நினனைக கைவிடுதல விரும்புவையாயின,

நீடு இன்று எழுமதி—நீட்டிததலின்றி எழுநதிருபபாயாக,

வாழி—நீவாழ்வாயாக,

ஏழின் கிழவ—குரல துததம் கைக்கிளை உழை இளி விளரி தாரமென்னு நரமபு ஏழின்கண் உரிமையுடையாய,

[பழுமர முளளிய பறவையின யானும] யானும பழுமரம உளளிய பறவை யின்—செலவமெயதியயானும் முன்பு பழுததமரததை

ீளைத்துச் செல்கின்ற புட் போல,

அவன் இழுமென் சும்மை இடன் உடை வரைப்பின்—அவனுடைய இழுமென்றெழும் ஓசையினையுடைய அகலமுடைத்தாகிய மதிலில்,

நசையுநர்த் தடையா நன் பெரு வாயில்—நச்சிவந்தார்க்குத் தடையில்லாத நன்றாகிய பெரிய கோபுரவாயிலின் கண்ணே,

இசையேன் புக்கு—வாயிலோனுக்குக் கூறாமற்புகுந்து,

என் இடும்பை தீர—என்னுடைய மிடி தீர்தல் காரணமாக,

எய்த்த மெய்யேன் எய்யேனாகி—முன்பு இளைத்த உடம்பையுடைய யான் அவ் வாயிற்குள்ளேசென்ற உவகையாலே பின்பு இளைப்புத்தீர்ந்து,

பைத்த பாம்பின் துத்தி ஏய்ப்பக் கைக் கசடு இருந்த என் கண் அகன் தடாரி—படம்விரித்த பாம்பினது பொறியையொப்பக் கையினது வடுப் பட்டுக்கிடந்த எனது கண்ணகன்ற உடுக்கையிற் றோற்றுவித்த,

[இருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிர், வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடிய, லொன்றியான் பெட்டா வளவையின்]

இரு சீர்ப் பாணிக்கு ஏற்ப ஒன்று யான் பெட்டா அளவையின்—இரட்டைத் தாளத்திற்குப் பொருந்த ஒருபாட்டினை யான் பேணிப்பாடுவதற்கு முன்னே,

விரி கதிர் வெள்ளி முளைத்த நள் இருள் விடியல்—விரிகின்ற கிரணங்களையுடைய வெள்ளியெழுந்த செறிந்த இருளையுடைய விடியற்காலத்தே,

ஒன்றிய கேளிர் போலக் கேள் கொளல் வேண்டி—முன்பே தன்னோடுபொருந்திய நட்டாரைப்போல என்னுடன் உறவுகொள்ளுதலைவிரும்பி,

வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறி—தான் உபகரித்தற்கு வழியாகிய இரப்பினையே யான் எப்பொழுதும் விரும்பும்படி உபசாரங்களைக்கூறி,

கண்ணிற் காண நண்ணு வழி இரீஇ—தன் கண்ணிலே காணும்படி

தனக்குஅண்ணித்தானஇடத்திலே என்னைஇருத்தி,

பருகு அன்ன அருகா நோக்கமோடு—தன்னைக் கண்ணாற்பருகுந் தன்மையையொத்த கெடாத பார்வையாலே,

[உருகு பவைபோ லென்பு குளிர்கொளீஇ] என்பு உருகுபவைபோற் குளிர் கொளீஇ—என்பை உருகும் மெழுகுமுதலியனபோல நெகிழும்படி குளிர்ச்சியைக் கொளுத்தி,

நோக்கத்தாலே (என) கொளுத்தியெனக்

ஈரும் பேனும் இருந்து இறைகூடி—ஈரும்பேனுங் கூடியிருந்து அரசாண்டு,

[வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த, துன்னற் சிதார் துவர நீக்கி]

வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த துன்னற் சிதார் நீக்கி—வேர்ப்பாலே நனைந்து சற்றுகள் உள்ளேயோடுதற்குக் காரணமாகிய தைத்தற்றொழிலையுடையனவாகிய சீலையை என்னிடத்தினின்றும் போக்கி,

நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய பூக்கனிந்து அரவு உரி அன்ன அறுவை துவர (அக) நல்கி—கண்ணிற்பார்வை இஃது இழைபோனவழியென்று அறிந்துப்பார்க்கவாராத நுண்மையையுடையவாய்ப் பூத்தொழில் முற்றுப்பெற்றசைமையாற் பாம்பினது தோலையொத்த துகிலை மிக நல்கி,

துவரவென்பதனைஇதனொடுகூட்டுக

[மழையென மருளும் மகிழ்செய் மாடத் திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்.]

இழை அணி வனப்பின் இன்னகை மகளிர்—இழைகளையணிந்த அழகினையுடைய பாட்டாலுங்கூத்தாலுமவர்நகையாலும் அரசனுக்கு இனியமகிழ்ச்சியைச் செய்யுமகளிர்,

இதனை "இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி" என்றார்,
பிலும்

சிறுபாணற்

[போக்கில் பொலங்கல நிறைய பல்கால், வாக்குபு தரத்தர:]

மருள செய்யும் மகிழ் மழையென மாடததப பலகால்
வாக்குபு தரத்தர—உண டார் மயங்குதலைச்செய்ய கள்ளே
மழையென்னும்படி மாடததிடததே பல்காலும வார்த்துத் தரத்தர,
மகிழ் - ஆகுபெயா
போககு இல் பொலங் கலம் நிறையத தரதத—ஓட்டைமற
பொன்னாற்செயத வட்டில்நிறையத தரத்தர,
வருததம் வீட ஆர உணடு போ அஞா போககி—வழிபோனவருத்தம்
போம் படி நிறையவுணடு களனுணணபெறுகிலேமென்று நெஞசிறகிடந்த
பெரிய வருததத தையும்போககி,
செருக்கொடு நின்ற காலை—மகிழச்சியுடனே நான்நின்ற
அந்திக்காலததே,
மற்றவன் திருக கிளா கோயில ஒருசிறைத தங்கி—இங்ஙன
மிடிதீர்ந்தபின்பு அவனுடைய செலவம்விளங்குகின்ற கோயிலில ஒருபககத்தே
கிடநது,
அவனைச் சேவித்துநிறகின்ற நகுலததிலுள்ள மகளிா (அகு)
பொலஙகலநிறைய (அசு) மகிழை (அஎ) வாாததுத தரதத (அஎ) உணடு
போககிக் (அஅ) கோயிலில் ஒருசிறைத் தஙகியென முடிகக.
தவஞ் செய மாககள் தம உடம்பு இடாஅது அதன் பயம் எயதிய அளவை
மான —மிக்க தவததைச்செய்கின்ற மாககள் தமமுடைய
தவஞ்செய்தஉடம்பைப் போகடாதேயிருந்து அத்தவத்தாறபெறும்
பயனைப்பெற்ற தனமையையொபப,
மககளென்றது மாககளெனறா, வீடுபேறு குறியாது செலவத்தைக

குறித் தலின்.

ஆறு செல வருததம அகல நீககி—வழிபோனவருததத்தை என்னிடததுச் சிறி தும் இல்லாமற்போக்கி,

[அனந்தா நடுகக மலலதி யாவது, மனஙகவல பினறி மாழாந் தெழுந்து:]

அனந்தா நடுககம அல்லது மனங கவலபு யாவதும் இன்றி எழுந்து—கள்ளின் செருககாலுணடான மெயநடுக்கமல்லது வேறுமனக்கவறசி சிறிதுமின்றித் துயிலு ணர்ந்து,

கவலபு - கவற்சியெனப பெயராய நினறது

மாலை யன்னதோா புனமையும—யான் அவனைக காணபதறகு முன்னுளின மா லைக்காலததில் என்னிடததிலநின்ற சொலவிற்கெடடாத மிடியையும்,

அன்னது - நெஞ்சறிசுட்டு

காலைக் கண்டோா மருளும் வணடு சூழ நிலையும மாழாந்து (கூ)—அவனைககண டமற்றைநாட்காலததில எனனைககணடவா நெருநலவந்தவனல்லனென்று மருளுத றகுக் காரணமான வணடுகள் இடையறாதுமொய்ககின்ற தன்மையையும் யான்கண மெயங்கி,

மாழாந்தென்பதனை இதனொடு கூட்டுக.

பல நறுநாற்றங்களும் தானுடைமையின், வண்டுசூழ நிலையென்றான்.

உ.—பொருநராற்றுப்படை.

௫௫

கனவென மருண்ட என் நெஞ்சு ஏமாபப—இது கனவாயிருக்குமென்று கலங் கிய என்னுடையநெஞ்சு நனவென்று துணிய,

வல் அஞா பொத்திய மனம் மகிழ சிறபப—வலிய பிடியாணுடைாகிய வருத தம்பொதிநத கூட்டத்தா மனம மகிழசசி மிக,

கல்லா இளைஞர் சொலவிக் காட்ட—அவற்குரியபுகழகளைத் தாஙகள் முறறக் கற்று என்பின்னின்ற இளையவா அவற்றைச சொலவிக் காட்ட,

கல்லாவென்பது - செயயாவென்னுமெச்சம. இனித தத்தஞ் சிறுதொழிலன்றி வேறொன்றுங்கல்லாத இளைஞா நெருநலவந்தவன் இவனெனறு அரசனுக்குச் சொ ல்லிக்காட்ட வென்றுமாம் என்றது - இவனை வேறுபாடுகூ றிற்றும்

கதுமெனக் கனைந்து வம்மெனக் கூஉய்—அதுகேட்டு அவர்களைக் கடுகவழைத் துவாருமென்று வாயிலோர்க்குக்கூறி யாஙகள்செனறபின தான் அணுகவாருமென் றுஅழைககையிலே,

*'' ஏனோருந் தம்மென'' என்புழித தம்மென்பது தாருமெனநினறுற்போல வம்மென்பது வாருமென்னும் பொருட்டாய்நின்றது

அதன் முறை கழிப்பிய பின்றை—அக்காட்சியிடததுச செயயுமுறைமைகளை யாங்கள் செய்துமுடித்தபின்பு,

பதன் அறிநது—காலமறிநது,

துராஅய துறறிய துருவை அம புழுககின் பாரா வேவை பருகெனத் தணடி—அறுகம்புல்லாற்றிரித்த பழுதைதின்ற செம்மறிக்கிடாயினது அழகினையுடைய புழுக்கினதிற பரிய மேறகுறங்கு நெகிழவெந்ததனை விழுங்கென்று பலகாலலைதது,

[காழிற் சுட்ட கோழூன் கொழுஙகுறை, யூழி னூழின் வாயவெய் தொற்றி:] கா ழிற கோழூன் சுட்ட கொழுங குறை வெயது வாய ஊழின் ஊழின ஒற்றி—இருப்பு நாராசததே கொழுத்த இறைசசிகளைக கோததுச சுட்ட கொழுவிய பெரியதசைக ளின் வெம்மையை வாயிடததே இடத்தினும்வலத்தினுஞ்சோத்தி ஆறறிததின்று,

அவை அவை முனிகுவம எனினே—புழுககின இறைசசியையும், சுட்டிறைச் சியையும யாங்கள் இனி வேணடே மென்கையினுலே,

சுவைய வேறு பல் உருவின் விரகு தநத இரீஇ—இனிமையுடையவாய் வெவ்வே றாகிய பலவடிவினையுடைய † பணணியாரங் கொணடுவாது அவற்றைத் தின்னும்படி

உபாயங்களாற் பண்ணுதலின், விரகெனறா, ஆகுபெயா

[மணணமை முழவின பணணமை சீறியா, ழொணணுதல விறலியா பாணி

தூங்க] பண் அமை சீறியாழ ஒணணுதல் விறலியா மண அமை முழவின் பாணி

தூஙக—பணகுறைவற்ற சிறிய யாழையுடைய ஒள்ளிய நுதலினையுடைய விறல்பட ப்பாடியாடுவோா மாாச்சனையமைந்த முழவினது தாளததிறகு ஆடுமபடி,

மகிழ்ப் பதம் பன்னாள் கழிப்பி—மகிழசசியையுடை ய கள்ளுணடலிலே பலநா ள்போககி,

ிப் பதம - காலமுமாம.

---

* மதுரைக்காஞ்சி "யாவரும வருக வேனோருந் தம்மென, வரையா வாயிற் செறாஅ திருந்து, பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, யர்ணர்ப புலவரொடு வயிரியா வரு கென"

† பண்ணிகாரமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒருநாள் அவிழ்ப் பதங் கொள்க என்று இரப்ப—ஒருநாள் சோறாகியஉணவை யுங் கொள்வாயாகவென்று வேண்டிககொள்கையினாலே,

முகிழ்த் தகை முரவை போகிய முரியா அரிசி விரலென நிமிர்ந்த நிரல் அமை புழுக்கல்—முல்லைமுகையின் தகைாமயினையுடைய வரியற்ற இடைமுறியாத அரிசி விரலென்னும்படிநெடுவின ஒன்றோடொன்றுசேராத சோற்றையும்,

பழுத்தவரிசியை ஆககினமைதோன்ற நிரலமை புழுககலென்றார்

பால வறைக் கருனை காடியின் மிதபப அயின்ற காலை—பாலைப் பொரித்தத னோடேகூடிய பொரிககறிகளையும கழுத்திடததேவந்து நிரமபுமபடி விழுங்கினகால த்தே,

இனிக காடியைப புளிஙகறியாககிப புளிஙகறியோடே நிரம்ப விழுஙகினகா லையெனறுமுரைபபா

பயின்று இனிது இருந்து—அவனைவிடாதே இனிதாகவிருந்து,

[கொல்லை யுழுகொழு வேயபபப பலலே, யெலலையு மிரவு மூனறினறு மழுஙகி·] பல்லே கொல்லை உழு கொழு ஏயபப எலலையும இரவும ஊன் தின்று மழுங்கி —எம்முடையபற்கள கொல்லைநிலத்தேயுழுத கொழுவையொபபப் பகலும்இரவும இறைச்சியைததின்று முனைமழுஙகி,

உயிர்ப்ப இடம் பெறுஅது ஊண முனிந்து—இளைபபாற இடம்பெறுதே இவ் வுணவுகளை வெறுதது,

முற்கூறியனவெல்லாம் உணடாற்குரிமையுடைமையின், ஊண்முனிந்தென்றூர

[ஒருநாட், செயிாதசெழு தெவவா திறைதுறை போகிய செலவசேறுமெந் தொலபதிப பெயாந்தென, மெலலெனக கிளந்தனமாக]

`செயிாதது எழு தெவ்வா திறை துறை போகிய செலவ—குறறதலைசசெயதெ மூந்த பகைவராத திறைகொள்ளும் கூறுபாடுகளெலலாம் முடியப்போன செலவா,

பெயாந்து எம தொல பதிச சேறுமென மெல்லென ஒருநாள் கிளந்தனமாக— இனி மீணடு எம்முடைய பழைய ஊரிடததே செலவேமென று மெதமென ஒருநாளி லேசொன்னேமாக,

தொல்பதியென்றூர, இதுவுந் தமககுபபதியெனபத தோனற.

[வல்லே, யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச, சிரறிய வன்போற் செயிாத்த நோக்கமொடு·] சிரறியவன் போல் செயிாதத நோக்கமொடு எம் ஆயம்விட்டு வல்லே அகறிரோ என—அதுகேட்டுக் கோபித்தான்போல எமக்குவருததததைசசெய்த பார்வையுடனே எந்திரளைக கைவிட்டு விரைநதபோகின்றீரோவெனச சொல்லி,

[துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு, பிடிபுணா வேழம பெட்டவை கொள்கென]

பிடி புணா வேழம் அடி துடி அன்ன தூங்கு நடைக குழவியொடு கொள்க என—பிடியொடுபுணாந்தகளிறுகளைத் தம்மடிகள் துடியின்கண்ணையொத்த அசைந்த நடையினையுடைய கன்றுகளுடனே

கைகொள்வாயாகவென்று சொல்வி,

[தன்னறி அளவையிற் றரத்தர·] பெட்டவை (௧௨௬) தன் அறி அளவையில் தரத்தர—பின்னுந் தான்விரும்பியிருந்த ஊாதிகள் ஆடைகள் அணிகலங்கள் முதலிய வற்றைத்தான் அறிந்தஅளவாலே மேன்மேலேதர,

யானும் என் அறி அளவையின வேண்டுவ முகந்துகொண்டு—யானும் என்னு டையகுறைகளை யானறிந்த அளவாலேவேண்டுவனவற்றை வாரிக்கொண்டு,

உ.—பொருநராற்றுப்படை.

ருள

இன்மை தீர வந்தனென்—மிடி எக்காலமும் இல்லையாம்படி வந்தேன்;

யானும் அவன் (௬௪) வளாபபின் (௬௫) வாயிற்கண்ணே (௬௬) புக்கு என் இடும் · மைதீர்தல் காரணமாக (௬௭) எய்யேனுகி (௬அ) விடியறகரலததே (எ௨) ஒன்று யா

ன்பெட்டாவளவையிற் (எ௩) கொளல்வேணடிக் ,(எச) கூறி (எ௫) இருததி (எ௬)

நோக்கத்தாலே (எஎ) குளிர்கொளுநநிச் (எஅ) பிதாாகேசித் துவர (அ௧) நல்கி

(அ௩) மகளிா (அ௫) மரிழை (அச) வார்ததுததாததர (அஎ) உணடு போக்கி

(அஅ) நின்றகாலைத் (அ௯) தஙகி (௯0) நீககி (௯௩) எழுந்து (௯௫) ஏமாபபச் (௯அ)

சொல்விககாட்டக (௧00) கூவுகையினுலே (௧0௧) கழிபபியபினறைத் (௧0௨) தணடி

(௧0ச) ஒறறி (௧0௬) வேணடேமென கையினுலே (௧0எ) இரீஇத் (௧0அ) தூஙகக

(கக0)
கழிபபி (ககக) இரபப (ககஉ) அயினறகாலததிலே இருநது (ககச)
மழுஙகி
(ககஅ) முனிநது (ககக) சேறுமென (கஉக) ஒருநாட் (ககக) கிளந்தனமாக
(கஉஉ)
அகறிரோவெனச சொலவித (கஉரு) தரததர யானும் (கஉஎ)
தவஞ்செய்மாககள்
(கக) அதன் பயமெயதிய அளவைமான (கூஉ) வேணடுவ முகநதுகொணடு (கஉஅ) அரசவையிருந்த தோறறமபோல (ருறு) இன்மைதீர வநதனென் (கஉக) என வினை முடிக்க.

வெல் வேல உருவப பஃறே ரிளையோன சிறுவன—வென்ற வேலினையுடைய அழகினையுடைததாகிய பலதேரினையுடைய இளஞ்சேட்சென்னியுடைய புதல்வன்,

வென்ற வேறபுதல்வன்

முருகற் சீற்றதது உரு கெழு குரிசில—முருகனது சீற்றம்போலும் சீற்றத்தை
யுடைய உட்குதலபொருந்திய தலைவன்,

தாய் வயிற்று இருந்து தாயம எயதிப பிறநது (கருஎ)— தாயுடைய வயிற்றிலே யிருந்து அரசவுரிமையைபபெறறுப பிறந்து,

தான் பிறககினறகாலததுப பிறவாதே நல்லமுகூாததம் வருமளவுந் தாயுடைய வயிறறிலேயிருநது பிறக்கையினலே அரசவுரிமையைபபெற்றுப் பிறந்தென்றா

எயயாத் தெவ்வா ஏவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறியாத பகைவா பின்பு தன்வலியினையறிந்து ஏவினதொழிலைச் செயய,

செய்யாா தேஎங் தெருமரல் கலிபப— ஏவல்செயயாத பகைவர்தேசம் மன ககவற்சி பெருக,

[பௌவ மீமிசைப பகற்கதிா பரப்பி, வெவ்வெஞ செல்வன விசும்புபடாங் தா
ஙகு] வெவ் வெஞ் செலவன் பௌவம் மீமிசைப பகறகதிர் பரப்பி விசும்பு படாங்

தாங்கு — வெமமைமையயுடைய எலலாரும்விரும்பபபடும் இளஞாயிறு கடலின்மீ
தே பகறபொழுதைசசெய்யுக கிரணங்களைபபரபபிப பினனா விசும்பிலே மெத்தெ னச்சென்றுறபோல,

[பிறநதுதவழ் கறறதற ெறுடடு]

தவழ கறறதற ெறுட்டு—தவழ்தலைக் கறறநாள தொடஙகி,

பிறந்து முன்னேகூட்டிற்று

[சிறந்தநன, ஞடுசெகிற கொணடு நாடொறும வளாப்ப, வாளி நன்மா னணஙகு குடைக குருளை, மீளி மொயம்பின மிகுவலி செருககி.]

மீளி மொயம்பின மிகு வலி செருககி— கூறறுவனுடைய வலியிறகாட்டின்

மிகுகின்றவலியாலே கலிததுு,

செல்வன் விசும்புபடர்நதாஙகுத (கஉசு) தவழ்கற்றதற்ெறுட்டு (கஉஎ) மிகு கின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்ருனுதலின், தவழகறறதற்ெறுட்டு நாடுசெகிற்கொ ண்டானென்றல் பொருந்தாமையுணாக.

சிறந்த நன்ஞடு செகிற் கொணடு நாள தொறும் வளர்ப்ப — ஏனையோாநாட்டிற் சிறந்த நன்ஞட்டைத் தோளிலேவைததுககொணடு நாடோறும் வளர்த்தல்காரண மாக,

தோள்வலியாலே பகைவென்று நாடுகாததமைபறறி, நாடுசெகிறகொணடென் ருர்.

[முலைககோள் விடாஅ மாததிரை] ஆளி நன் மான் அணஙகு உடைக குருளை (கஉக) முலைக் கோள் விடாஅ மாததிரை—ஆளியாகிய நல்ல மானினது வருத்துத லையுடைய குருளை முலையையுண்டலைக் கைவிடாத இளையபருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்ருா, * "கடிசொ லில்லை" என்பதனுன் † "நாயே

பனறி" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'ஆயுமகாலே' என்பதனுற குருளையென்பது முடிததாம்

ஞெரோரென—கடுக,

தலைக் கோள் வேட்டங் களிறு அட்டாஙகு—முறபட இரையைக கோடறகுக காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக கொன்றாற்போல,

இரும் பனமபோந்தைத் தோடும்—கரிய பனங்குருததில் அலாந்த வலப்பககதது ஒலையும்,

‡ "தோடேமடலே" என்னுஞ சூததிரததப 'பிறவும்' என்றதனுற போநதை முடித்தாம் அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனுற போந்தையென்றா "இரும்பனைக கொண்டு கடைகழுமிய வடங்குசிறை வலமைகலதது' என்றாபிறரும

[கருஞ்சினை, யரவாய வேம்பி னஙகுழைத தெரியலும்] கருஞ் சினை வேம்பின் அரவாய அம் குழைத் தெரியலும்—கரிய கொமபினையுடைய வேம்பினுடைய வாள ரத்தின் வாய்போலும விளிம்பினையுடைய அழகிய தளிராறசெயத மாலையும,

ஓஙகு இருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைநத இரு பெரு வேந்தரும ஒருகளதது அவிய —நறிய மாலைகளில மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலையிலே ஏனையோா சூடும் அடையாளப்பூககளிற் சிறப்ப அவறறைசசூடிய சேரனும பாணடியனும் ஒரு களததே படும்படி,

வெண்ணில் தாககிய வெரு வரு நோன தாட் கண ஆர் கணணிக கரிகால வள வன்—வெணணிலென்கினற ஊரிடததேபொருத அசசநதோனறுகின்ற வலியையு டைய முயற்சியையும் கண ணுக்கு அழகுநிறைந்த ஆத்திமாலையினையுமுடைய கரி காற்சோழன்,

¶ "முச்சக கரமும" எனனுங கவியானே கரிகாலாதலுணாக

தாயமெய்திப் (கஙஉ) பிறநது (கஙஎ) மிகுவலிசெருககித் (கசo) தெவவா ஏவல்

---

* தொல்காபபியம், சொலலதிகாரம, எசசவியல, ௩௬
† ,, பொருளதிகாரம, மரபியல, அ.
‡ ,,

¶ வெண்பா:

" " அசு.

முசசக கரமு மளபபதறகு நீட்டியகா, விச்சக கரமே யளந்த தாற, செய்ச்செ, யரிகானமேற றேன்ஞெடுகெகு மாயபுனனீர் நாடன், கரிகாலன் காணெருப் புறறு

,, உ.—பொருநராற்றுப்படை.

ஙுகூ

கேட்பச் (கககூ) செயயார்தேஎம் தெருமரல்கலிப்ப (ககூச) நாடுசெகிற்கொண்டு நாடோறும்வளாத்தல்காரணமாகக (ககூஅ) குருளை (ககூகூ) களிறட்டாங்கு (கசஉ) இரு பெருவேந்தரும் அவியத் (கசசு) தாக்கிய (கசஎ) கரிகால் வளவனெனமுடிகக.

[தாணிழன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித், தொழுது] நிழல் மருங்கின் தாள் அணு குபு குறுகித் தொழுது—அருளைத் தன்னிடததிலேயுடைய திருவடிகளை அண்ணிதாக நினறுசேர்நது வணங்கி,

முன் நிறகுவிராயின்—நும்முடைய வறுமைதோன்ற முன்னே நிற்பீராயின்,

[பழுநின், றீறறு விருபபிற் போற்றுபு நோக்கி] ஈறறு ஆ விருப்பிற பழுநின்று போற்றுபு நோக்கி—ஈறறுத்தொழிலையுடைய பசுத் தனதுகன்றுக்குப் பால்சுரந்து கொடுக்கவேணடுமெனனும் விருப்பம்போல நும்மிடத்துநிறகின்ற மிடியின்றும்படி பேணிப்பாாத்து,

நுங் கையது கேளா அளவை—நுமமிடததுள்ள கலையைத தான்கேட்பதற்கு முன்னே,

ஒயயென—கடுக,

பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த துன்னற சிதாஅா நீககி—கொட்டைப்பாசியி னது வேரபோலே அழுககோடேகுறைந்த தையலையுடைய துணிகளைப்போககி,

தூய கொட்டைக களைய பட்டுடை நலகி—தூயவாகிய

திரளமுடிந்தமுடிக ளைக் கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத தநது,

கொட்டை - தமபுமாம

பெறல அருங கலததிற பெட்டாங்கு உணக என—பெறுதறகரிய பொறகலததே விரும்பினபடியே உணபாயாகவெனறுசொலலி,

[பூககமழ் தேறல வாககுபு தரததர, வைகல் வைகல கைககவி பருகி] பூக் கமழ கை கவி தேறல வாககுபு தரத தர வைகல வைகல பருகி—தீம்பூ நாறுகினற தன்கடு மையாற சிறிதமையுமெனறு கைகவிததறகுககாரணமான கட்டெளிவை மேன்மே லே வாாததுத தாததர நாடோறுமநாடோறும் பருகி,

"தேட்கடுப பன்ன நாடபடு தேறல" என்றாபிறரும

எரி அகைநதன்ன ஏடில தாமரை—நெருபபுத தழைத்தாலொதத ஒருவனசெய் ததன்றித தனக்கென இதழில்லாத தாமரையை,

எனவே பொறறுமைககு வெளிபபடைகூறினா *"தோடே மடலே" என் னுஞ் சூததிரததேகூறினா.

சுரி இரும் பித்தை பொலியச சூட்டி—கடைகுழன்றகரியமயிரிலே பொலிவுபெறச்சூட்டி,

நூலின் வலவா நுணஙகு அரில மாலை வால ஒளி முததமொடு பாடினிஅணி ய—நூலாறகட்டாத நுணமையையும் பிணககததையுமுடைய பொன்னரிமாலையை வெள்ளிதாகிய ஒளியையுடைய முதததோடே பாடினிசூட,

கோட்டிற செயத கொடிஞ்சி நெடுநே தோ —யானைககொம்பாற செய்த தாமரை முகையினையுடைய நெடிய தேரிலே,

ஊட்டு உளை துயல்வர ஓரி நுடஙக—சாதிலிங்கமூட்டின தலையாட்டம்பொஙகக கழுத்தின்மயிரசைய,

பால் புரை புரவி நாலகு உடன பூட்டி — பாலையொத்த நிறத்தினையுடைய குதி ரைகள் நான்கினைச் சேரபபூட்டி,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல். அசு.

நான்கு - நால்கெனப் பெயர்தநிரிசொல்.

காலின் ஏழடிப் பின் சென்று—தான் காலாலே ஏழடிப் பின்னே வந்து,

ஏழடிவருதல் ஓர்மரபு, ஏழிசைக்கும் வழிபாடுசெய்தானாகக் கருதுதலின் *"செலவினும்வரவினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துப பொதுவிதியாற சென்றென்பது வந்தென்னும்பொருட்டாய் நின்றது

[கோலின், ருறு கனைந்து] இன் தாறுகோல் கனைந்து—செலுத்துதறகினிதாகிய செலவுமுடுகுங்கோலைப போக்கி,

என்றதனாற் கடுவிசைககு இவாஇருததலாற்றொன்று கருதி இயறகையிறசேறல் அமையுமென்றார்

ஏறென்று ஏற்றி—இங்ஙனம் ஏறெனறு ஏறவிட்டு,

வீறு பெறு பேர் யாழ் முறையுளிக் கழிப்பி—ஏனையாழகளின் வீறுபெறற யாழட பாணாககுக் கொடுக்குமுறைமைகளை நினககுத தந்துவிட்டு,

நீர் வாய்த் தணபணை தழீஇய தளரா இருக்கை நன பல ஊர நாட்டொடு—நீரை எப்பொழுதும் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய தண்ணிய மருதநிலஞ்சூழநத அசைவாத குடியிருப்பினையுடைய நன்றான பலவூாகளையுடைய நாடுகளுடனே,

[தனபல, வெரூபபறை நுவலும் பரூஉபபெருந தடககை, வெருவருஞ செலவின வெகுளி வேழம்]

பறைவெரூஉ நுவலும வேழம—பறை எலலாககும அசசத்தைச்சாற்றுதறகுக காரணமாகிய யானை,

பருஉப் பெருந் தடக்கை வெரு வரும் செலவின் வெருளி நன்பல வேழம்—பருத்த பெரியவளைவினையுடைய கையினையும் அச்சந்தோன்றும் ஓட்டத்தினையும் கோபத்தினையுமுடைய நன்றாகிய பலயானைகளை,

தரவு இடைத் தங்கல் ஓவிலன — தருதற்றொழிலிடத்தே நிலைபெறுதலை ஒழித லிலன்;

இனித் தரலிடத்துத் தாழ்த்தலிலனென்றுமாம்

வரவிடைப் பெற்றவை பிறர்பிறர்க்கு ஆர்த்தி—வருதலிடத்துப் பெற்றபொருள் களைப் பிறர்க்குப்பிறர்க்குக் கொடுத்து,

தெற்றெனச் செலவு கடைக்கூட்டுதிர் ஆயின்—கடுக அவனிடத்துநின்றும் போ கின்றபோக்கை முடிவுபோக்குவீராயின்,

பல புலந்து—அதுபொறுமற பலகாலும்வெறுத்து,

நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கி—செல்வமும் யாக்கையுமுதலியன நிலைநில்லாத உலகத்துப் புகழைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து;

நிலைபெறுந் தகைமையுடைத்தாகலிற் புகழை நிலைமையென்றார், ஆகுபெயர்

செல்க என—இங்ஙனம்போகெனக்கூறி,

விடுக்குவன் அல்லன்—நும்மைக் கடுக விடுவானல்லன்,

தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (௧௩௦) கோசகி (௧௫௧) நல்கிப் (௧௫௫) பாடினி அணியாநிற்கச் (௧௬௨) சூட்டி (௧௬௦) வாக்குபு தரத்தரப் (௧௫௭) பருகித் (௧௫௮) தெற றெனச் (௧௭௪) செலவுகடைக்கூட்டுதிராயின அதற்குப் பலபுலந்து (௧௭௫) தேரிலே

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௨௮.

௨.—பொருநராற்றுப்படை.

௬௧

(௧௬௬) குதிரையைப்பூட்டி (௧௬௫) ஏற்றி (௧௬௭) முறையுளிக்கழிப்பி (௧௬௮)

விடுக்

குவனல்லன் (கஎஎ), பின்னா நின்லைநோககி நில்லாவுலகத்து நிலைமையைச சொதுக்கி

(கஎசு) வரவிடைப (கஎரு) பெறறவை பிறாபிறாககாததி (கஎச) இஙஙனஞ் செல்வா யாகவெனககூறி (கஎஎ) அஙஙனம நீபோதறகு நாடடோடு (கஎ0) வேழங் (கஎஉ) தா விடைததஙகல் ஒவிலன் (கஎரு) எனமுடிகக

நிலலாவுலகத்து நிலைமைதூக்கிப பலபுலநது செலலெகென விடுகருவனலலனென் பாருமுளா

ஒல்லெனத திரை பிறழிய இரும்பெளவததுக கரை சூழநத அகன் கிடககை மண மருங்கினுன் (உஉஎ) நாடு (உசஅ)—ஒல்லெனனும ஓசைபடைத திரைமுறிந்த கரியகடலினது கரைசூழந்த அகன்ற பரபபினையுடைய இவவுலகதது ஒருகூறறின்கண உளதாகிய சோழநாடு,

[மாமாவின வயினவயினெற, ருழதாழைத தணடணடலைக, கூடுகெழீஇய குடி

வயினுன]

மா மாவின் வயின வயின நெற்கூடு கெழீஇய நாடு(உசஅ)—ஒருமாநிலத்தில ஒரு மாநிலத்திற றிடாதோறும் திடாதோறும் நெறகூடுகளபொருந்தின சோழநாடு,

தாழ் தாழைத தண தணடலைக குடி வயினுன்—தாழ்ந்த தெஙகினையுடைய குளிர்ந்த மரசசோலைகளிலிருககினற குடிமககளிடததில,

செஞ சோறற பலி மாந்திய கருங காககை—உதிரததாற சிவந்தசோறறை யுடையவாகியபலியை விழுஙகின கரியகாககை,

[கவவுமுனையின, மனைநொசசி நிழலாஙக,ணீறறி யாமை தனபாாப் போமபவும்] மனை நொசசி நிழல் ஆஙகண ஈறறு யாமை தன பாாபபு கவவு முனையின் ஓமபவும்— மனையைச்சூழ்ந்த நொசசியினது நிழலிடததுககிடந்த ஈறறுததொழிலையுடைதத ாகிய யாமை தன்னுடையபாாபபைத தானறினறலை வெறுததகாயின், அதனைபபினபு பசித்தகாலத்துததின்பதாகப பாதுகாதது வைபபவும,

எனவே மருதநிலததிலிருககுஙகாக்கை நெயதனிலததுபபாாபபைத

தின்னு மென்றார் *"தவழ்பவை தாமு மவறறோ ரன்ன" என்பதனுற பார்பபென்றா.

இளேயோா வணடல் அயரவும்—அவ்வுழவர்மகளிா நெய்தனிலததின் மணற குன்றிலே வண்டலிழைத்து விளையாடவும்,

[முதியோா, அவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண செலவும்] பகை முதியோா அவை புகு பொழுதில் தம முரண் செலவும பெரிதாணட (உஉக)—பகைமைமு திர்ந்தோா தனது அரசவையிறசென்று புகுங்காலததுத தமமாறுபாட்டைப போககு ம்படியாகவும் பெரிதாணடவென மேலேகூட்டுக

• எனறது வழககுமாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழககு வீடறுபபனென்றவாறு.

† "உரைமுடிவு காணன" எனனும் பழமொழி கூறினா

---

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல, ௫

† பழமொழி, உக —உரைமுடிவு காணு னிளமையோ னென்ற, நரைமுது மக்க ளுவப்ப, நரைமுடித்துச், சொல்லான் முறைசெயதான் சோழன் குலவிச்சை,

கல்லாமற பாகம் படும். என்பது. தம்முள் மறுதலையாயினுரிருவா தமககு முறைமை செயவேண்டிவந்து சிலசொன்னுல்அச்சொன்முடிவுகணடே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய

அறிவுநிரம்பாத இளமைப்பருவத்தா னென்றிகழ்ந்த நரைமுதுமக்க ளுவக்கும்வகை

[முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்,மடக்கண்ண மயிலாலப்,பைம்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய கனிமாந்தி·] பைம்பாகற பழம் செஞ் சுளைய துணரிய கனி மாந்தி முடக்

காஞ்சிச் செம்மருதின் மடக் கணண மயில ஆல—பசிய பாகற்பழத்தையும் சிவந்த சுளையையுடையவாகிய குலைகொணட பலாப்பழததையுந்தின்று வளைவையுடைய காஞ்சிமரத்திலும செஉவிய மருதிலுமிருந்த மடபபத்தைத் தம்மிடத்தேயுடையவா கிய பெடைமயில்கள் ஆரவாரிததழைககும்படி அஙகுநின்றமபோந்து,

[அறைககரும்பி னரிநெல்லி, னினககளம ரிசைபெருக, வறளடும்பி னிவாபகன் றைத, தளிாப்புன்கின் றாழ்காவின், னனைஞாழலொடு மரஙகுழீஇய, வவண்முனையி னகன்றுமாறி, யவிழ்தளவி னகன்றோன்றி, நகுமுல்லை யுகுதேறுவீப், பொற்கொன் றை மணிககாயா, நற்புறவி னடைமுனையிற், சுறவழங்கு மிரும்பௌவத், திறவருந் திய வினநாரை, பூம்புன்னை சினைச்சேப்பி, ஞெகுதிரை யொலிவெரீஇத், தீம் பெண்ணை மடறசேப்பவுங், கோட்டெங்கின் குலைவாழைக, கொழுங்காந்தண் மலர்நா கத்துத, துடிககுடிஞைக குடிபபாககத், தியாழ்வணடின் கொளைக்கேற்பக், கலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை, நிலவெககாப பலபெயர]

யாழ் வணடின கொளைககு ஏறபக கலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை நிலவு எககாப பல பெயர—யாழோசைபோலும வண்டினது பாட்டினைக்கேட்டு அதறகுப்பொருந் தத் தோகையைவிரிதத அறியாமையையடைய மயில் நிலவுபோலும் இடுமணலிலே பலபகுதிப்படஆடவும்,

பெடை நகுகின்ற மருதநிலததைவிடடுப பாட்டைககேட்டு நெய்தனிலத்தே போந்தமைபறறி மடமஞ்ஞையென்றா

அகவா (உஉ0) அறைக் கரும்பின் அரி நெல்லின் இனக களமா இசைபெருக வறள் அடும்பின் இவா பகன்றைத் தளிப் புன்கின் தாழ காவின் நனை ஞாழலொடு மரம் குழீஇய அவண முனையின் அகன்று மாறி நீல நிற முல்லைப பல் திணை நவல (உக)—நாட்டில்வாழ்வார் அறுத்தலைசெயயும கரும்பினகண ணும் அரிகினற நெல வினகண ணுமெழுப்பின திரண்ட களமருடைய ஓசைமிகுகையினுலே நீரறறஇடத திலெழுந்த அடும்பினையும் படாகினற பகன்றையினையும் தளிாயுடைத்தாகிய புன் கினையும் தாழ்ந்தசோலைகளையுமுடைய தாய் அரும்பின ஞாழலோடே ஏனைமரஙக ளுந்திரண்ட அந்நாட்டை வெறுததார்களாயின் அவவிடததைநீஙகி நெஞசாலெகை விட்டு நீலநிறததையுடைய முல்லைகொடிபடாந்த பலகாட்டுநிலத்தேசென்று அநநி லத்தைககொண்டாடவும்,

அகவா இசைபெருக முனையின அகனறு மாறிப பஃறிணை நவலவென முடிக்க

காணவா (உஉ0) அவிழ தளவின் அகன் தோன்றி நகு முலலை வீ உகுதேறு பொற கொன்றை மணிககாயா நற புறவின் நடைமுனையின் மருதம் பாட (உஉ0) —முலலைநிலதது வாழ்வா அவிழகினறதளவினையும் பரந்ததோனறியினையும் அலா கின்றமுலலையினையும பூ உகுகினற தேறுவினையும் பொனபோலும் பூவினையுடைய கொன்றையினை யும் நீலமணிபோலும் பூவினையுடைய காயாவினையுமுடைய நல்லகாட்

நாமுடித்துய ந்து முறைவேணடிவந்த இருதிறததாருஞ் சொல்லிய சொற்கொண டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெயதான் கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ்சோழன், ஆதலால், தத்தங் குலத்துககுததககவிச்சைகள் கற்பதற்குமுன்னே செம்பாகமுளவா மென்றவாறு.

டில் உறைகின்றஒழுக்கத்தை வெறுக்கின் மருதநிலத்தேசென்று அவ்வொழுக்கத்தைப் புகழவும்,

தளவு - முல்லைவிசேடம்.

சுற இவழங்கும் இரும் பௌவதது இறவு அருந்திய இன நாரை பூம் புன்னைச் சினைச் சேப்பின் ஒங்கு திரை ஒலி வெரீஇத தீம்பெணணை மடநசேபபவும—சுறுத்திரி யுங கரியகடலின்கண இறவைத்தின்ற திரணடநாரைகள் பூக்களையுடைய புன்னைக் கோட்டிலே தஙகின் அதன்மேலேமுரிகின்ற உயாந்ததிரையினது ஆரவாரத்திற்கு வெருவி மருதநிலத்தில் இனியபனையினது மடவிலேதஙகவும்,

கோள்தெங்கின் குலை வாழை கொழுங காந்தள் மலா நாகததுத் துடிக்குடிஞைக் குடிப பாக்கத்துப பரதவா (உகஅ) அவணமுனையின் (ககஅ) குறிஞ்சி பாட(உகஅ)—கு லைகொண்டதெஙகினையும் குலையினையுடைய வாழையினையும கொழுவிய காந்தளினையு ம் மலர்ந்த சுரபுன்னையினையும் துடியோசைபோலும் ஓசையினையுடைய பேராந்தை

யினையுமுடைய குடியிருப்பையுடைத்தாகிய பாககத்திலவாழும பரதவர் அவ்விடத் தைவெறுப்பின் குறிஞ்சிநிலததேசென்று அவ்விடததைப் புகழவும்,

தேன் நெய்யொடு கிழங்கு மாறியோர் மீன் நெயயொடு நறவு மறுகவும்—தேனு நெயநெயயோடே கிழஙகையும் விறறவாகள மீனினதுநெய்யோடே நறவையுங கொ ண்டுபோகவும்,

தீங் கரும்போடு அவல வகுததோா மான் குறையொடு மது மறுகவும்—இனிய கரும்போடே அவலைக கூறுபடுததி விறறவாகள் மானினததசையோடே கள்ளையுங் கொண்டுபோகவும்,

[குறிஞ்சி பரதவா பாட நெய்த, னறும்பூங கண்ணி குறவாசூட]

குறவா நெய்த ல்நறும் பூஙகணணி சூட—குறவர் அந்நிலததுப பூக்களைவெறுக் கின் நெய்தலினது நறிய பூவாறசெய்த கணணியைசசூடவும்,

[கானவா மருதம் பாட வகவா, நீனிற முலலைப பஃறிணை நவலக,கானக்கோழி கதிர்குத்த:]

கானக் கோழி கதிர் குதத—காட்டிடததுக் கோழிகள் நெறகதிரைத் தின்னவும்,

மனைக் கோழி தினைக கவர— மருதநிலததின் மனையிறகோழிகள் தினையைத் தின்னவும்,

வரை மந்தி கழி மூழக—மலையிடததிறகுரியமநதிகள் கழியிலேமூழகவும்,

கழி நாரை வரை யிறுபப—கழியிறறிரியும்நாரைகள் மலையிலேகிடக்கவும்,

தண வைப்பின் நால நாடு குழீஇ—குளிாந்த வைப்புககளையுடைய நானகுகூறுகிய நாடுகள் திரணடு,

நால் நாடென்றூா, * "நடுவ ணைநதிணை நடுவண தொழிய" எனனுஞசூத்திரத் தால.

பாாப்போம்பவும் (கஅசு) அயரவும (கஅஎ) மயிலால (ககூ0) மடமஞ்ஞை (உகஉ) பலபெயரவும (உகரு) நாரை (உ0ச) சேப்பவும் (உ0எ) அகவா (உஉ0) அகன் றுமாறிப (ககூஅ) பஃறிணைநுவலவும (உஉக) கானவா (உஉ0) நடைமுனையின் (உ0உ) மருதம்பாடவும் (உஉ0) பாககததுப (உக0) பரதவா குறிஞ்சிபாடவும (உகஅ) கிழஙகு மாறியோா (உகச) நறவுமறுகவும (உகரு) அவல்வகுத்தோா (உககூ) மதுமறுகவும் (உகஎ) குறவா கணணிசூடவும (உகக) கோழி கதிருகுத்தவும் (உஉஉ) மனைக்கோழி

* தொலகாப்பியம, பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், உ.

தினைக்கவரவும் (உஉரு) மந்தி மூழ்கவும் (உஉச) நாரை வரையிறுப்பவும் (உஉரு) நா ளுடு குழீஇ (உஉசு) மாமாவின் வயின்வயின் நெற் (கஅ0) கூடுசெழீஇய (கஅஉ) நாடு (உசஅ) எனவினைமுடிக்க

குழீஇயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டது, * "அம்முக்

இளவி யும" என்னுஞ்சூத்திரவிதியால்.

[மண்மருங்கினேன் மறுவின்றி, யொருகுடையா னென்றுகூறப், பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை, யறனெடு புணாந்த திறனறி செங்கோ, லன்னேன் வாழி வெல்வே ற் குரிசில்:]

மறுவின்றி அறனெடு புணாந்த திறன் அறி செஙகோல் ஒரு குடையான் ஒன்று கூற முதியோா (கஅஎ) முரண் செலப (கஅஅ) பெருஙகேணமை பெரிது ஆண்ட வெல் வேற குரிசில்—குறறமின்றித தருமத்தோடுகூடிய வழியை உலகம் அறிதற்குக காரணமாகிய செவ்வியகோலாலும் தணணளிசெயதறகெடுத்த ஒருகுடையாலும் தனதுஆணையே யுலகஙகூறும்படியாகவும் முதியோா முரணசெலலுமபடியாகவும் பெரியநட்புடனே நெடுஙகாலம் உலகையாணட வெலகினற வேலையுடைய தலைவன்,

ஒருகுடை என்றதனனும், ஒன்றுகூற என்றதனனும் இவன மணமுழுதும ஆணடானென்றுா

அன்னேன்—யான்கூறிய அததனமைகளையுடையோன,

வாழி—வாழ்வாயாக,

இறுதி யுகரஙகெட்டுநின்றது·

[மன்னாநடுஙகத் தோனறிப பன்மா, ணெல்லை தருநன பல்கதி ரபப்பி]

மன்னா நடுங்கத தோன்றி—பகையரசா நடுஙகுமபடி விளஙகி,

பன் மாண எல்லை தருநன பலகதிா பரபபி—பலவுயிாகளும் மாட்சிமைபபடுதற்கு காரணமாகிய பகற்பொழுதைததருங் கதிரோன் தன்னிலையைவிட்டுப பலகிரண ங்களைப் பரபபுகையினலே,

குல்லை கரியவும்—கஞசங்குல்லைதீயவும,

கோடு எரி நைபபவும்—மரங்களினுடைய கொமபுகளை நெருபபுததின்னவும்,

[அருவி மா மலை நிழத்தவும்] மா மலை அருவி † நிழததவும்—பெருமையை புடையமலை தன்னிடததருவிகளை இல்லையாககவும்,

மற்றக கருவி வானங் கடற் கோண் மறபபவும்—இவையொழிந்த தொகுதியை புடைய மேகம் கடலிடத்துமுகத்தலை மறப்பவும்,

பெரு வறன் ஆகிய பண்பு இல் காலையும்—பெரிய வறகடமுணடாகிய நற்குண மில்லாத காலத்தும்,

கரியவும் கைபபவும (உ௱சு) நிழத்தவும் (உ௱௫) மறப்பவும் (உ௱௬) வறனுகிய ஈலையுமெனமுடிக்க

[நறையு நரந்தமு மகிலு மாரமுந், துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த தொ ழுகி] நறையும் நரந்தமும அகிலும் ஆரமும் பொறை துறை துறை தோறும் உயி ர்த்து ஒழுகி—நறைககொடியும் நரந்தபபுல்லும் அகிலும் சந்தனமுமாகிய சுமையைத் துறைதோறும் துறைதோறும்இளைபபாறத்தளளிப் போய,

* தொலகாபபியம், சொல்லதிகாரம், விளையியல, ௬௪

† "ஓய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ, யாவயி னுன்குமுள்ளத னுணுக்கம்." என் பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம். உரியியல், ௬௪.

நுரைத் தலைக் குரைப புனல்—நுரையைத் தலையிலேயுடைய ஆரவாரத்தையு டைய நீர்,

வரைபபு அகம் புகுதொறும—குளததிலுங கோட்டத்திலும் புகுந்தோறும், வரைக்கப்படுதலின், வரைப்பு ஆகுபெயர்

புனல ஆடும் மகளிர கதுமெனக குடைய—நீராடுமகளிர கடுகக் குடைநதுவிளை யாட,

புனல ஒழுகிப் புகுதொறும மகளிர குடையவெனக.

கூனிக் குயததின் வாய நெல அரிநது—வளைந்தவிலை று அரிவாளின் வாயா லே நெலலையறுத்து,

நெல்லு மிககாயததுத தரையிலேவிழுதலின,

வளைநதிறகவேண்டுமென் ரூர

சூடு கோடாகப பிறங்கி—சூட்டை மலையாகவடுக்கி,

நாடொறும குன்றெனக குவைஇய குன்றுக குபபை—நாடோறுங கடாவிடடு மேருவென்னுமபடி திரட்டின தொலையாத நெறபொலி,

[கடுந்தெறறு மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ், சாலி நெலலின் சிறைகொள வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாகக, காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே:]

கடுந் தெறறு மூடையின இடம் கெடக் கிடக்கும் விளையுட்டாக—நெருங்கத் தெறறின குதிரின்கண்ணே வெறறிடம் இலலையாம்படி கிடத்தற்குக்காரணமான விளைதலை யுடைத்தாக,

கடுந்தெற்றுமூடை-கோட்டையுமாம

சிறை கொள் வேலி ஆயிரம் சாலி நெலலின விளையுட்டாக—வரம்புகட்டின வேலிநிலம் ஆயிரககலமாகிய செந்நெல்லின் விளையுட்டாக,

காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோன்—காவிரி பாதுகாக்கும் நாடு தனக்கே உரித்தாந் தன்மையுடையோன்

வறணடிய காலையும் (௨௩௭) புனல் (௨௪௦) ஒழுகிப (௨௩௯) புகுதொறும் (௨௪௦) மகளிர குடைந்து விளையாடக் (௨௪௧) கூனி அரிந்து (௨௪௨) பிறக்கிக் (௨௪௩) குவை இய குப்பை (௨௪௪) கிடத்தற்குக்காரணமான (௨௪௫) விளையுட்டாகக் (௨௪௭) காவிரி புரககு நாடு (௨௪௮) எனவினைமுடிக்க

பொருந (௩), கோடியாதலைவ, கொணடதறிந (௫௭), புகழ்மேமபடுந (௬௦), எழின் கிழவ (௬௩), காடுறை கடவுட்கடன் கழிபபியபின்றை (௯௨) நெறிதிரிந்தொராஅது (௯௮) ஆறறெதிர்பபடுதலும நோறறதன்பயனே (௯௯), போற்றிக்கேண்மதி (௬௦), நின்னிரும்பேரொக்கலொடு (௬௧) பசியொராஅலவேணடின், நீடின்று (௬௨) எழுமதி (௬௩), யானும் (௬௪) இன்மைதீர வந்தனென (௧௨௯), உருகெழுகுரிசிலாகிய (௧௩௧) உருவபபஃறே ரிளையோன்சிறுவன் (௧௩௦), கரிகாலவளவன் (௧௪௮), நாடுகிழவோன் (௨௪௮), குரிசில, அனனோன (௨௩௧) தாணிழன்மருங்கிற் குறுகி (௧௪௯) மன்னர்கடு கத்தோன்றி (௨௩௨), வாழியெனத (௨௩௧) தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (௧௫௦), காட்டொடு (௧௭௦) வேழந் (௧௭௨) தரவிடைத் தங்கலோவிலன் (௧௭௩) எனககூட்டி வினைமுடிவுசெய்க

*"முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி***வேண்டும்" என்பதனுன், இங்ஙனமுடிந்தது.

† "கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு, மாறறிடைக காட்சி யுறழத் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம பெறுஅாக் கறிவுறீஇச், சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமும்" என்பது இதற்குவிதி.

‡"ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி" என்பதனுற, பின்னர் வஞ்சி மிகவும்வந்தன வென்றுணர்க

உ

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானை முடத்தாமக்கண்ணியார்பாடிய பொருந ராற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுர்க்கினியர் செய்த வுரை முற்றிற்று

வெணபா

க. ஏரியு மேறறததி ஞனும பிறநாட்டு
வாரி சுரக்கும வளனெல்லாந் தேரி
னரிகாவின் கீழ்கூஉ மஞ்செல்லே சாலுங
கரிகாலன் காவிரிசூழ் நாடு

உ. அரிமா சுமந்த வமளிமே லானைத
திருமாற் வளவனெனத தேறேன் திருமாபின்
மானமா லென்றே தொழுதேன் றெழுதகைப
போனவா பெய்த வளை

௩. முச்சக் காமு மளபபதறகு நீட்டியகா
விச்சக் காமே யளந்ததாற் செய்சசெ
யரிகான்மேற றேனஞெருகெகு மாயபுனனீா நாடன
கரிகாலன் காஞெருப புறறு

---

* "முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக கிளவி, பனமையொடு முடியினும வரை நிலை யின்றே, யாற்றுப்படை மருங்கிற போற்றல வேண்டும்" என்பது தொலகாப் பியம், சொல்லதிகாரம, எச்சவியல், ௬௬

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், ௩௬
செய்யுளியல, ௧0௮.

மூன்றாவது

சிறுபாணாற்றுப்படை.

மணிமலைப பணைததோண் மாநில மடந்தை

யணிமுலைத் துயல்வரூஉ மாரம் போலச்
செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்றுக்
கொல்கரை நறும்பொழிற் குயில்குடைந் துதிர்த்த
புதுப்பூஞ் செம்மல் சூடிப் புடைநெறித்துக்
கதுப்புவிரித் தன்ன காழக நுணங்கறல்
*அயிலுருப் பனைய வாகி யைதுநடந்து
வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப
வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாட்
காலைஞா யிற்றுக் கதிர்கடா வுறுப்பப்
பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச்
சுரன்முதன் மராஅத்த வரிநிழ லசைஇ
யைதுவீ ழிருப்பைய லழகுகொண் டருளி
நெய்கனிந் திருளிய கதுப்பிற் கதுப்பென
மணிவயிற் கலாபம் பரப்பிப் பலவுடன்
மயின்மயிற் குளிக்குஞ் சாயற் சாஅ
யுயங்குநாய் நாவி னல்லெழி லசைஇ
வயங்கிழை யுலறிய வடியி னடிதொடர்ந்
தீர்ந்துநிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையிற்
சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென
மால்வரை யொழுகிய வாழை வாழைப்
பூவெனப் பொலிந்த வோதி யோதி
நளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக்

களிசுரும பாற றுஞ் சுணங்கிற சுணங்குபிதிர்ந்
தியாணர்க் கோங்கி னவிர்முகை யெள்ளிய
பூணகத் தொடுங்கிய வெம்முலை முலையென
வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கி
னின்செறி நீர்தரு மெயிற்றி னெயிறெனக்
குல்லையம் புறவிற் குவிமுகை யவிழ்ந்த

---

* அயிலுருக்கனையவாகியென்றும், அயிலுருத்தனையவாகி யென்றும் பாட

முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியன்
மடமா னோக்கின வாணுதல் விறலியர்
நடைமெலிந் தசைஇய நன்மென் சீறடி
கல்லா விளையர் மெல்லத் தைவரப்
பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பி
னின்குரற் சிறியா ழிடவயிற் றழீஇ
மைவளம் பழுநிய நயந்தெரி பாலை

கைவல் பாண்மகன் கடனறிந் தியக்க
வியங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇத்
துனிகூ ரெவ்வமொடு துயராற்றுப் படுப்ப
முனிவிகந் திருந்த முதுவா யிரவல
கொழுமீன் குறைய வொதுங்கி வள்ளிதழ்க்
கழுநீர் மேய்ந்த கயவா யெருமை
பைங்கறி நிவந்த பலவி னீழல்
மஞ்சண் மெல்லிலை மயிர்ப்புறந் தைவர
விளையா விளங்க ணாற மெல்குப் பெயராக்
குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளுங்

குடபுலங் காவலர் மருமா னொன்னா
வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த
வெழுவுறழ் திணிதோ ளியறேர்க் குட்டுவன்
வருபுனல் வாயில் வஞ்சியும் வறிதே யதாஅன்று
நறவுவா யுறைக்கு நாகுமுதிர் நுணவத்
தறைவாய்க் குறுந்துணி யயிலுளி பொருத
கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பிற்

செய்பூங் கண்ணி செவிமுதற் றிருத்தி
நோன்பகட் டுமண ரொழுகையொடு வந்த
மகாஅ ரன்ன மந்தி மடவோர்
*நகாஅ ரன்ன நளிநீர் முத்தம்
வாள்வா யெருந்தின் வயிற்றகத் தடக்கித்
தோள்புறம் மறைக்கு நல்கூர் நுசுப்பி
னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற
கிளர்பூட் புதல்வரொடு கிலுகிலி யாடுந்
தத்துநீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்

றென்புலங் காவலர் மருமா னொன்னா
மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக்
கூடு கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்

---

* நகாஅவன்னவென்றும் பாடம்

௩.—சிறுபாணாற்றுப்படை.

சீ௬

றமிழ்நிலை பெறற தாங்கரு மரபின்
மகிழ்நனை மறுகின மதுரையும வறிதே யதாஅன்று
நறுநீர்ப பொயகை யடைகரை நிவந்த
துறுநீாக் கடமபின றுணையாா கோதை
யோவத தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற்
கோவத் தனன கொஙகுசேர் புறைததலின்
வருமுலை யன்ன வண்முகை யுடைந்து
திருமுக மவிழ்ந்த தெயவத தாமரை
யாசி லங்கை யாகுததோயந் தன்ன
சேயிதழ் பொதிந்த செமபொற கொடடை
யேம வின்றுணை தழீஇயிற குளர்ந்து
காமா துமபி காமரஞ் செபபுந
கண்பணை தழீஇய தளாா விருக்கைக
குணபுலங காவலா மருமா னொனனா
ரோங்கெயிற கதவ முருமுசசுவல சொறியுந்
தூங்கெயி லெறிநத தொடிவிளங்கு தடக்கை
நாடா நலவிசை நற்றோச செமபிய
னோடாப பூட்கை யுறநதையும வறிதே யதாஅனறு

வானம் வாயதத வளமலைக கவாஅற
கான மஞஞைககுக கலிஙக நலகிய
வருந்திற லணங்கி ஞவியா பெருமகன
பெருங்க ணுடன் பேகனுஞ சுருமபுண
நறுவீ யுறைகக நாக நெடுவழிச
சிறுவீ முலலைககுப பெருநதேர் நலகிய
பிறங்குவெள ளருவி வீழுஞ சாரற்
பறமபிற கோமான் பாரியுங கறங்குமணி
வாலுளைப புரவியொடு வையக மருள
வீர நனமொழி யிரவலாக கீந்த
வழறிகழ்ந் திமைககு மஞ்சுவரு நெடுவேற
கழறொடித தடககைக காரியு நிழறிகழ்
நீல நாக நலகிய கலிங்க
மாலமா செலவற கமாநதனன் கொடுதத
சாவந் தாங்கிய சாநதுபுலா திணிதோ
ளார்வ நனமொழி யாயு மாலவரைக
கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெலலி
யமிழ்துவிளை தீங்கனி யெளவைக் கீந்த
வுரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே

லாவககடற் ருனை யதிகனுங் காவாது
நட்டோ ருவபப நடைபபரி கார

முட்டாது கொடுதத முனைவிளஙகு தடக்கைத்
துளிமழை பொழியும வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு
நளிமலை நாட னள்ளியு நளிசினை
நறுமபோது கஞலிய நாகுமுதிா நாகததுக்
குறுமபொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த
காரிக் குதிரைக காரியொடு மலைந்த
வோரிக குதிரை யோரியு மெனவாங
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ
ளெழுவா பூண்ட வீகைச செநநுகம
விரிகடல வேலி வியலகம விளஙக
வொருதான றாங்கிய வுரனுடை நோனறா
ணறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந
துறையாடு மகளிாககுத தோட்புணை யாகிய
பொருபுன றரூஉம போக்கரு மரபிற்
றொனமா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய
நன்மா விலஙகை மனன ருள்ளு
மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாயவா
ளுறுபுலித துபபி னோவியர் பெருமகன்
களிறறுததழும் பிருந்த கழறயங்கு திருந்தடிப
பிடிக்கணஞ் சிதறும பெயன்மழைத தடக்கைப
பல்லியக் கோடியா புரவலன் பேரிசை
நலலியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு
தாங்கரு மரபிற றன்னுந தந்தை
வானபொரு நெடுவரை வளனும பாடி
முனனாட் சென்றன மாக விநநா

டிறவாக் கண்ண சாயசெவிக் குருளை
கறவாப பால்முலை கவர்தனோ ஞோது
புனிற்றுநாய் குரைக்கும புல்லெ னட்டில
காழ்சோர முதுசுவாக கணச்சித லரித்த
பூழி பூத்த புழற்கா ளாமபி
யொல்குபசி யுழந்த வொடுங்குநுண் மருங்குல
வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த
குப்பை வேளை யுப்பிலி வெந்ததை
மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத்
திரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குடன் மிசையு

௩.—சிறுபாணாற்றுப்படை.

எக

மழிபசி வருத்தம் வீடப் பொழிகவுட்
டறுகட் பூட்கைத் தயங்குமணி மருங்கிற்
சிறுகண் யானையொடு பெருந்தே ரெய்தி
யாமவ ணின்றும் வருது நீயிரு
மிவணயந் திருந்த விருமபே ரொக்கற
செமம லுள்ளமொடு செலகுவி ராயி
னலைநீர்த் தாழை யனனம பூப்பவுந்
தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவுங
கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவு
நெடுங்கால் புன்னை நித்திலம வைப்பவுங
கானல வெண்மணல கடலுலாய நிமிரதர

பாடல சானற நெயத னெடுவழி
மணிநீர் வைபபு மதிலொடு பெயரிய
பனிநீர்ப படுவிற பட்டினம படரி
னோஙகுநிலை யொட்டகந துயின்மடிந தன்ன கடுநு
வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகிற
கரும்புகைச செந்தீ மாட்டிப பெருநதோண்
மதியேக் கறாஉ மாசறு திருமுகதது
நுதிவே னோக்கி னுளைமக ளரிதத
பழமபடு தேறல் பரதவா'மடுப்பக்
கிளைமலர்ப் படபபைக் கிடங்கிற் கோமான
றளையவிழ் தெரியற் றகையோற பாடி
யறற்குழற் பாணி தூங்கி யவரொடு
வறற்குழற சூட்டின வயின்வயிற் பெறுகுவிா
பைநநனை யவரை பவழங கோபபவுங்
கருநனைக காயாக் கணமயி லவிழவுங
கொழுங்கொடி முசுண்டை கொட்டங கொள்ளவுஞ்
செழுங்குலைக் காந்தள கைவிரல பூபபவுங
கொல்லை நெடுவழிக் கோப மூரவு
முல்லை சான்ற முல்லையம புறவின்
விடாகா லருவி வியன்மலை மூழ்கிச
சுடாகாய் மாறிய செவ்வி நோக்கித்
திறலவே னுதியிற பூதத கேணி
விறலவேல வெள்றி வேலன் றொய்தி
னுறுவெயிற குலைஇய வுருப்பவிா குரமபை
யெயிற்றிய சட்ட வினபுளி வெஞசோறு
தேமா மேனிச சிலவளை யாயமொ

டாமான் சூட்டி னமைவரப் பெறுகுவிர்
நறும்பூங் கோதை தொடுத்த நாட்சினைக்
குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரேறி
நிலையருங் குட்ட நோக்கி நெடிதிருந்து
*புலவுக்கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்
வள்ளுகிர் கிழித்த வடுவாழ் பாசடை
முள்ளரைத் தாமரை முகிழ்விரி நாட்போது
கொங்குகவர் நீலச் செங்கட் சேவல்
மதிசே ராவின் மானத் தோன்று
மருதஞ் சான்ற மருதத் தண்பணை
யந்தண ரருகா வருங்கடி வியனக
ரந்தண் கிடங்கினவ னூழ செய்தின்
வலம்பட நடக்கும் வலிபுண ரெருத்தி
னுரன்கெழு நோன்பகட் டுழவர் தங்கை
பிடிக்கை யன்ன பின்னுவீழ் சிறுபுறத்துத்
தொடிக்கை மகடூஉ மகமுறை தடுப்ப
விருங்கா ழுலக்கை யிருப்புமுகந் தேய்த்த
வவைப்பு மாணரிசி யமலைவெண் சோறு
கவைத்தா ளலவன் கலவையொடு பெறுகுவிர்
ரெரிமறிந் தன்ன நாவி னிலங்கெயிற்றுக்
கருமறிக் காதிற் கவையடிப் பேய்மக
ணிணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப்

பிணனுகைத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பணைத்தா
ளண்ணல் யானை யருவிதுக ளவிப்ப
நீறடங்கு தெருவினவன் சாறயர் மூதூர்
சேயத்து மன்று சிறிதுநணி யதுவே
பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு
மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங்
கடவுண் மாலவரை கண்விடுத் தன்ன
வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகிச்
செய்ந்நன்றி யறிதலுஞ் சிற்றின மின்மையு
மின்முக முடைமையு மினிய னாதலுஞ்
செறிந்துவிளங்கு சிறப்பி னறிந்தோ ரேத்த
வஞ்சினர்க் களித்தலும் வெஞ்சின மின்மையு
மாணணி புகுதலு மழிபடை தாங்கலும்
வாண்மீக் கூற்றத்து வயவ ரேத்தக்

* பலவக்கய லெரிக்க வென்னும் பாடம்

௩.—சிறுபாணாற்றுப்படை.

எங

கருதியது முடித்தலுங் காமுறப் படுதலு
மொருவழிப் படாமையு * மோடிய துணர்தலு
மரியே ருண்கண் ணரிவைய ரேத்த
வறிவுமடம் படுதலு மறிவுநன் குடைமையும்
வரிசை யறிதலும் வரையாது கொடுத்தலும்

பரிசில வாழ்க்கைப பரிசில ரேதப்
பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல
வின்னகை யாயமோ டிருநதோற குறுகிப
பைங்க ணூகம பாமபுபிடித தன்ன
வங்கோட்டுச செறிந்த வவிழ்ந்துவீங்கு திவவின்
மணிநிரைத் தன்ன வனப்பின் வாயமைதது
வயிறுசேர் பொழுகிய வகையமை யகளததுக
கானக குமிழின கனிநிறங் கடுபபப
புகழ்வினைப பொலிந்த பசசையொடு தேம்பெய்
தமிழ்துபொதிந திவிறறு மடஙகுபுரி நரமபிற்
பாடுதுறை முற்றிய பயன்றெரி கேள்விக
கூடுகொ ளின்னியங குரலகுர லாக
நூனெறி மரபிற பண்ணியா ழுதது
முதுவோர்கரு முகிழ்தத கையினை யெனவு
மினையோரகரு மலாந்த மாாபினை யெனவு
மேரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை யெனவுந்
தேரோர்க் கழன்ற வேலினை யெனவு
நீசில மொழியா வளவை மாசில
காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடீஇப
பாமபுவெகுண் டன்ன தேற னலகிக்
காவெரி யூட்டிய கவாகணைத தாணிப்
பூவிரி கசசைப புகழோன் றன்முன்
பனிவரை மார்பன் பயந்த நுண்பொருட்
பனுவலின் வழாஅப் பல்வே றடிசில்

வாணிற விசும்பிற் கோண்மீன் சூழ்ந்த
விளஙகதி ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றதது
விளங்குபொற் கலததில் விருமபுவன பேணி
யானா விருப்பிற றானின் றூட்டித்
திறலசால வென்றியொடு தெவ்வுப்புல மகற்றி
விறல்வேன் மன்னர் மன்னெயின் முருக்கி

* ஊடியதணாதலுமென்றும்பாடம்.

பத்துப்பாட்டு.

நயவர் பாணர் புன்கண் டீர்ததபின்
வயவர் தந்த வான்கேழ் நிதியமொடு
பருவ வானத்துப பாற்கதிர பரபபி
யுருவ வான்மதி யூர்கொண் டாங்குக்
கூருளி பொருத வடுவாழ் நோன்குறட்
டாரஞ் சூழ்ந்த வயிலவாய் நேமியொடு
சிதர்நனை முருக்கின சேணோஙகு நெடுஞசினைத
ததர்பிணி யவிழ்ந்த தோற்றம போல
வுள்ளரக் கெறிந்த வுருககுறு போர்வைக்

கருந்தொழில் வினைஞர் கைவினை முற்றி
யூர்ந்துபெயர் பெற்ற வெழினடைப் பாகரொடு
மாசெல வொழிக்கு மதனுடை நோன்றாள
வாண்முகப் பாண்டில வலவனொடு தரீஇ
யன்றே விடுக்குமவன் பரிசின் மென்றோட
டுகிலணி யல்குற் றுளங்கியன் மகளி
ரகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தலின்
மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பித்
துணிமழை தவழுந் துயல்கழை நெடுங்கோட
டெறிந்துரு மிறந்த வேற்றருஞ் சென்னிக்
குறிஞ்சிக் கோமான் கொய்தளிர்க் கண்ணிச்
செல்லிசை நிலைஇய பண்பி
னல்லியக் கோடனை நயந்தனிர் செலினே

இதன்பொருள்.

[மணிமலைப் பணைத்தோள மாநில மடந்தை, யணிமுலைத் துயல்வரூஉ மாரம் போல:] பணைத் தோள் மா நிலமடந்தை மணி மலை அணி முலைத் துயல்வரூஉம் ஆரம் போல—மூங்கிலாகிய தோளையுடைய பெருமையினையுடைய மணமகளுடைய மணி கள் தங்கின மலையாகிய அழகினையுடைய முலையிற் கிடக்தசையும் முத்துவடம்போல,

[செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்றுக், கொலகரை நறும்பொழில:] சேய வரற் கரை கொல் கான்யாற்றுச் செல் புனல் உழந்த நறும் பொழில்—மலைத்தலையி னின்றும் வருதலையுடைய கரையைக் குத்துகின்ற காட்டாற்றிடத்து ஓடுகின்ற புன லாலே வருந்தின நறிய பொழிலிடத்து,

ம்

இரண்டுமேலையினின்றும் வீழ்ந்து இரண்டு ஆறறிடைகருறையைச சூழ்வந்து பின்னர்க் கூடுதலின், முத்துவடம் உவமையாயிற்று; இது மெய்யுவமம். பெருக்காற கோடுகள் வருந்துதலின், உழந்தவென்றார். இதனாறபயன் ஆறறிடைக்குறையில் நின்றமரம் இளவேனிறகாலத்து மிகவும் பூத்ததாயிறறு

[குயில்குடைக் துதிர்த்த, புதப்பூஞ் செம்மல் சூடிப் புடைநெறித்துக், கதுப்பு விரித் தன்ன காழக நுணங்கற, லயிலுருப் பனைய வாகி யைதுநடந்து, வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப"]

காழ் அகம் நுணஙகு அறல் குயில் குடைந்து உதிர்த்த புதப் பூஞ் செம்மல்
சூடிப் புடை நெறித்துக் கதுப்பு விரிதன்ன வேனில் நின்ற (க)—கருமையை இட
த்தேயுடைய நுண்மையையுடைய அறல் குயில்கள் சிறகாலுளர்ந்து உதிர்த்த புதிய பூக்களாகிய வாடலைச்சூடித தம்மிடமெல்லாம் அறல்பட்டு மயிரை விரிததாலொத்த தன்மையவாக இளவேனிலநின்றவெனக

பொழிலிடத்தறலென்க

வெயில் உருப்பு உற்ற வெம் பரல— வெயிலால் வெம்மையுறற வெவ்விய பருக்கை,

அயில் உருப்பு அனையவாகிக கிழிபபச சுரன மராத்த வரி நிழல் முதல் அசைஇ (கஉ) ஐது நடந்து—வேல காய்ந்த தன்மையவாய் அடியைக் கிழிக்கையினாலே அரு ங்கானகத்துநின்ற கடம்பினுடைய செறியாத நிழலைஉடைத்தாகிய அடியிலே இளைப் பாறிப் பினபு போகவேணடுதலின், மெத்தென நடந்து,

[வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாட், காலைஞா யிற்றுக கதிரகடா வுறுப்பப், பாலை நின்ற பாலை நெடுவழி.] வேனில நினற காலை வழிநாள் ஞாயிறறுக் கதிர

கடாவுறுப்ப வெம்பதப் பாலை நின்ற பாலை நெடுவழி—இளவேனில் நிலைபெற்ற காலததிற்குப பின் ஞகிய நாளிலே ஞாயிறறினுடைய கதிா வெமமையைச செலுத்தலைச செய்கையினு லே வெய்ய செவ்வியையுடைய பாலைததன்மை நிலைபெற்றமையாற பிறந்த பாலைநில மாகிய தொலையாத வழியினையுடைய சுரனெனக. (கஉ)

*"நடுவுநிலைத திணையே" என்னுஞ் சூததிரததானையாற பாலைத்தன்மை கூறி ஞம்; அதுகொணடு உணாக. பாலைநினற பாலைவழி - "ஆறுசென்றவியா" போல்

[சுரனமுதன மராஅத்த வரிநிழ லசைஇ] எனபதனை முன்னேகூட்டுக.

[ஐதவீ ழிருபெய லழகுகொண டருளி, நெயகனிந் திருளிய கதுப்பின்:] அருளி ஐது வீழ் இரு பெயல அழகு கொணடு நெய கனிந்து இருளிய கதுப்பின்—உலகிற்கு அருளுதலைசெயது மெலலிதாய் வீழநத தாழகின்ற மழையினது அழகைத் தன்னி டததே கொண்டு எணணெயிலே முறறுப்பெறறு இருண்ட மயிரினையும்,

[கதுபபென, மணிவயிற் கலாபம் பரபபிப் பலவுடன், மயின்மயிற் குளிக்குஞ் சாயல்·] மயில பலவுடன் மணி வயிற கலாபங கதுபபெனப பரப்பி மயிற் குளிக்குஞ் சாயல்—மயிலகள் பலவுங்கூடி நீலமணிபோலுங் கணணினையுடைய தோகைகளை மக ளிர் மயிரைவிரிததாற்போல விரித்துப்பாாத்து இவாகள்சாயறகு ஒவ்வேமென்று பே ட்டிற்குள்ளே சென்று மறைதறகுக் காரணமாகிய கட்புலனுகிய மென்மையினையும்,

சாஅய் உயஙகு நாய் நாவின நல்லெழில் அசைஇ வயஙகு இழை உலறிய அடி யின்—ஓடியிளைதது வருந்துகின்ற நாயினது நாக்கினுடைய நல்ல அழகைவருத்தி வறுமையாலே விளஙகுகின்ற சிலம்புமுதலியனவின்றிப பொலிவழிந்த அடியினையும்,

[அடிதொடாஉ, நிலந்தோயு மிரும்பிடித தடககையின்:] ஈர்ந்து நிலம் தோயும் இரும் பிடித் தடக கையின அடி தொடாந்து—இழுக்கப்பட்டு நிலத்தேசெ றியும கரிய பிடியினது பெருமையையுடைய கைபோலத் தாமும் அடியோடே

தொ டாபுபட்டு முறையாற் பருத்தி,

[சோர்துடன் செறிந்த குறஙகிற் குறஙகென, மால்வரை யொழுகிய வாழை:]

தொல்காபபியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௯.

மால் வரை ஒழுகிய வாழையெனச் சேர்ந்து—பெருமையையுடைய மலையிலே

ஒழுங்குபடவளர்ந்த வாழையெனத் திரண்டு,

சேரென்னு முரிச்சொல் முதனிலையாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்தது.

குறங்குடன் செறிந்த குறங்கின்—ஒருகுறஙகுடனே ஒருகுறஙகு நெருங்கியிருக்

...ற குறங்கினையும்,

வாழைப பூவெனப் பொலிந்த ஓதி— வாழையினது பூவென்னும்படி பெற்ற பனிச்சையினையும்,

அழகு

[ஓதி, களிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக், களிச்சுரும் பாற்றுஞ் சுணஙகிற் சுணங்குபிதிர்ந்து] களிச் சுரும்பு களிச் சினை வேங்கை நாள் மலர் நசசி ஓதி அரற்றும் சுணங்கிற் சுணங்கு பிதிர்ந்து—களிப்பினையுடைய சுரும்புகள் செறிவினையுடைத்தாகிய கொம்பினையுடைய வேங்கையினது நாட்காலத்து மலரென்று

விரும்பிய

பாடி ஆரவாரிக்கும் ஓரிடத்திற்றோனறிய சுணங்குடனே ஓரிடத்திறறோன்றிய சுண ங்குபிதிர்பட்டு,

யாணர்க் கோங்கின் அவிர் முகை எள்ளிப் பூண் அகத்து ஒடுங்கிய வெம் முலே —புதிதாகப் பூத்தலேயுடைய கோஙகினது விளஙகுகின்ற முகையை இகழ்ந்து மெல் லிய பணிகள் இடையிலேகிடக்கின்ற விருபபதனையுடைய முலேயினேயும்,

[முலேயென, வண்கோட் பெண்ணே வளர்தத நுங்கி, னின்செறி நீர்தரு மெயி ற்றின்:] வன் கோட் பெண்ணே முலேயென வளாத்த நுங்கின் இன் செறி நீர் தரும் எயிற்றின்—பெரிய குலேயினேயுடைய பனே முலேயென்னும்படி வளாத்த நுங்கினது இனிய செறிந்த நீா தன்னீர்மையாற் ருழும் எயிறறினேயும்,

[எயிறெனக, குல்லேயம் புறவிற் குவிமுகை யவிழ்ந்த, முல்லே சான்ற கற்பின்:] குல்லே அம் புறவிற குவி முகை எயிறென அவிழ்ந்த முல்லே சான்ற கற்பின்—கஞ்ச ங்குல்லேயையுடைய அழகிய காட்டகத்தே குவிந்த அரும்பு எயிறென்னும்படி நெகிழ் ந்த முல்லேருடுதறகமைநத கற்பினேயும்,

கற்பின் மிகுதிதோன்ற முலலேருடுதல்இயல்பு கதுப்பிற் கதுபபென்பது முதல் இத்துணேயும் இயைபுத்தொடை திரிந்து வந்ததென்றறிக. * "இறுவாயொன்றல்" என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறினும

மெல்லியல் மடமான் நோககின வாள் நுதல் விறலியா—மெல்லிய இயல்பினே யும், மடப்பத்தினேயுடைய மான்போலும் பாாவையினேயும், ஒளியையுடைத்தாகிய நுதலினேயுமுடைய விறலபட ஆடுமகளிா,

கதுபபினேயும (கச), ஓதியினேயும் (உஉ), நுதலினேயும், நோககினேயும் (௬க), எயிற்றினேயும் (உஅ), முலேயினேயும் (உசு), குறஙகினேயும (உ0), அடியினேயும் (கஅ), சாயலினேயும் (கசு), மெல்லிய இயல்பினேயும, கறபினேயு (௬0) முடைய விற லியரெனக.

நடை மெலிந்து அசைஇய நன் மென் சீறடி கலலா இளேயா மெல்லத் தைவர —நடையால் இளேதது ஒய்ந்த நன்மையையுடைய மெலலிய சிறிய

அடியைத் தங் தொழிலேயொழிய வேறுகல்லாத இளையா மெத்தென்று வருட,

பொன் வார்த்தன்ன புரி அடங்கு நரம்பின் இன் குரல் சீறியாழ் இடவயின்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௬௬.

தழீஇ— பொற்கம்பியினையொத்த முறுக்கடங்கின நரம்பினது இனிய ஓசையையுடைய சிறிய யாழை இடப்பக்கத்தே தழுவி,

கைவளம் பழுநிய நயம் தெரி பாலை கைவல் பாணமகன் கடன் அறிந்து இயக்க —கட்டபாடையென்னும் பண முறறுபபெற்ற இனிமை தெரிகின்ற பாலையாழை வாசித்தலைவல்ல பாணனாகியமகன் வாசிக்குமுறைமையை அறிந்து வாசிக்க,

இயங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇ—வள்ளியோரின்மையின் பரிசிலர் செல்லாத உலகத்தே பரிசில்தருவாரை விரும்பி,

இனி இயங்கும்வையம சகடமாகலின், உலகத்திற்கு இயங்காவையமென வெளிப்படை கூறிற்றுமாம்.

துனி கூர் எவ்வமொடு துயர் ஆற்றுப்படுப்ப—தன்னை வெறுத்தன்மிக்க வருத்தத்தோடேகூடின வறுமை நின்னைக் கொண்டுபோகையினாலே,

முனிவு இகந்து இருந்த முது வாய் இரவல—வழிவருத்தந் தீர்ந்திருந்த பேரறிவு வாய்த்தறமொழியையுடையையாய இரவல,

துயர் ஆற்றுப்படுக்கையினாலே போந்து (௩௩) விறலியர் தம்முடைய (௩௩) சீறடியை (௩௨) வெம்பரல (அ) அயிலுருப்பனையவாகிக (எ) கிழிக்கையினாலே (அ) வரிநிழலசைஇப (௧௨) பின்னும் ஆற்றுந்தகைபெற ஐதுநடந்து (எ) அந்நடையால் இளைத்து ஓயந்த அடியை (௩௨) இளையா தைவரப

(௯௯) பாண்மகன் (௯எ) பாலையை (௯௯) பியக்க (௯எ) வள்ளியோா நசைஇச் (௯அ) சீறி யாழ இடவயிறறழீஇ (௯௯) முனிவிக ந்திருந்த இரவலவென முடிக்க

கொழு மீன் குறைய ஒதுங்கி வள் இதழக கழுநீர் மேய்ந்த கயவாய் எருமை— கொழுவிய மீன் தணியாடந்து வளவிய இதழையுடைததாகிய செஙகழுநீாப் பூவைத் தின்ற பெரிய வாயையுடைய எருமை,

பைஙகறி நிவாந்த பலவின நீழல மஞசள் மெலலிலை மயிாப் புறம் தைவர—பசிய மிளகுகொடிபடாநத பலாவினீழலிலே மஞ்சளினது மெல்லியவிலை தனது மயிரா புடைய முதுகைத்தடவ,

வினையா இளஙகள் நாற மெல்குபு பெயரா—முறறாத இளையதேன் நாற மென்று அசையிட்டு,

குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளும—காட்டுமல்லிகையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொள்ளும்,

குடபுலம் காவலா மருமான—மேற்றிசைக்கணுள்ள நிலததைக காததற்றொழிலையுடைய சேரா குடியிலுள்ளோான,

எருமை, நீழலிலே தைவரப பெயராக கொள்ளும குடபுலமென முடிகக

ஒன்னாா வடபுல இமயதது வாங்கு வில் பொறிதத எழு உறழ திணி தோள் இயல் தோக குட்டுவன்—பகைவருடைய வடககின்கண உளளதாகிய நிலததிடத்தே நிற்கும் இமவானினகணணே வளையும் விலலைவைதத கணையத்தைமாறுபடுக் திணித்த தோளினையும் நடக்கின்ற தேரினையுமுடைய குட்டநாட்டை யுடையோன்,

வரு புனல் வாயில வஞ்சியும வறிது—பெருகுகின்றநீரையும், கோபுரவாயிலை புமுடைய வஞ்சியென்னுமூரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருககும்.

மருமான் (௬எ) குட்டுவன் (௬௯) அவனுடைய வஞ்சியும் வறிதெனமுடிக்க

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

நறவு வாய் உறைக்கும் நாகு முதிர் நுணவத்து அறை வாய்க் குறுந்துணி—தே
னைப் பூக்கள் தம்மிடத்தினின்று துளிக்கும் இளமைமுதிர்ந்த நுணமரத்தினது வெ
ட்டின வாயையுடைய குறியகுறட்டை,

[அயிலுளி பொருத, கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பின்:] அயில் உளி கடைந்த
கை புனை செப்பம் பொருத மார்பின் மந்தி (கூ)—கூர்மையையுடைய உளிகள் உள்
ளேசென்றுகடைந்த சாதிலிங்கந் தோய்ந்த சேப்புச்சேர்ந்த மார்பின்மந்தி,

செய் பூங் கண்ணி செவி முதல் திருத்தி—இடேச்சையாற்செய்த பூவினையுடைய
மாலையைச் செவியடியிலே நெற்றிமாலையாகக் கட்டி,

நோன் பகட்டு உமணர் ஒழுகையொடு வந்த மந்தி (கூ)—வலியினையுடைத்தா
கிய எருத்தினையுடைய உப்புவாணிகருடைய சகடவொழுங்கோடே கூடவந்த மந்தி,

மகாஅர் அன்ன மந்தி—அவர்கள் வளர்த்தலின் அவர்கள் பிள்ளைகளை யொத்த மந்தி,

மடவோர் நகாஅர் அன்ன நளி நீர் முத்தம் வாள் வாய் எருந்தின் வயிற்றகத்து அடக்கி—அவ்விடத்து மடப்பத்தையுடைய மகளிருடைய எயிற்றையொத்த செறிந்த நீர்மையையுடைய முத்தை வாள்வாயபோலும் வாயையுடைய கிளிஞ்சிலின் வயிற்றிடத்தே இட்டுப் பொதிந்து,

[தோள்புற மறைக்கு நல்கூர் நுசுப்பி, னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற:]

நுசுப்பின் நல்கூர் புறம் தோள் மறைக்கும் உமட்டியா—நுசுப்பினது நல்கூர்ந்த புறத்தைத் தோள் மறைக்கும் உமட்டியா,

என்றது:—இடை தனது நன்மையால் நெகிழமுயங்குங்காலத்து ஊற்றின்பம் பெறாது மிடைப்பட்ட புறத்தினைத் தோள் இறுகமுயங்கி அவ்வின்பத்தைக்கொடுத்தற்குக் காரணமான உமட்டியரென்றவாறு ஊற்றின்பம் பெறற்றியாதெனனும் புறங்கூறறை யென்றுமாம்.

உளர் இயல் ஐம்பால் உமட்டியர் ஈன்ற—அசைகின்ற இயல்பினையுடைய ஐந்துபகுதியாகிய மயிரினையுடைய உப்புவாணிகத்தியர்பெற்ற,

கிளர் பூண் புதல்வரொடு கிலுகிலி ஆடும்—விளங்குகின்ற பூணையுடைய பிள்ளைகளுடனே தானும் கிலுகிலுப்பை கொண்டு விளையாடும்,

தத்து நீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்—முறிகின்ற நீரைத் தனக்கு எல்லையாகவுடைய கொற்கையெனனும் ஊர்க்கரசன்,

மந்தி முத்தையடக்கி உமட்டியரீன்ற புதல்வரோடே ஆடுங் கொற்கை யென முடிக்க.

தென் புலம் காவலர் மருமான்—தெற்கின்கண்ணதாகியநிலத்தைக் காத்தற்றொழிலையுடையார் குடியிலுள்ளோன்,

[ஒன்னார், மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக், கண்ணார் கண்ணிக் கடுந் தேர்ச் செழியன்.]

ஒன்னா மண் மாறு கொண்ட செழியன—பகைவர்நிலத்தை மாறுபாட்டாலே கைக்கொண்ட பாண்டியன்,

மாலை வெண்குடைக் கண்ணார் கண்ணிக் கடுந் தேர்ச்செழியன்—முத்தமாலையை யுடைய கொற்றக்குடையினையும கண்ணிற்கு அழகுநிறைந்த கண்ணியினையும் கடிய தேரினையுமுடைய செழியன்,

[தமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின், மகிழ்நனைமறுகின் மதுரையும் வறிதே:] நனை

மகிழ் தாங்கரு*மரபின் தமிழ் நிலைபெற்ற மறுகின் மதுரையும் வறிது—தன்னிடத்
துத் தோன்றிய மனமகிழ்ச்சி பொறுத்தற்கரிய முறைமையினையுடைய தமிழ் வீற்றி
ருந்த தெருவினையுடைய மதுரையும் வறிது,

நனைமகிழ்—வினைத்தொகை

கோமான் (சுஉ) மருமான் (சுரு) செழியன் (சுகு) அவனுடைய மதுரையும் தரும்
பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்

அதா அன்று—அவ்வூரன்றி,

[நறுநீர்ப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த:] பொய்கை நறு நீர் அடைகரை நிவந்த
—பொய்கையிடத்து நறிய நீரடைகரையிலே நின்று வளர்ந்த,

துறுநீக் கடம்பின் துணை ஆர் கோதை—நெருங்குகின்ற தன்மையையுடைய
கடம்பினுடைய இணைதலிறைந்த மாலை,

கோதைபோலப் பூத்தலிற் கோதையென்றார்.

[ஓவத் தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற், கோவத் தன்ன கொங்குசோ புறைத்தலின்:]
கோவத்து அன்ன கொங்கு உறைத்தலிற் சோபு ஓவத்து அன்ன உண் துறை மருங்
கின்—தன்னிடத்து இந்திரகோபத்தையொத்த தாதையுதிர்த்தலின் அத்தாதுசேர்
ந்து சித்திரத்தையொத்த உண்ணும்துறையிடத்தே நின்ற,

வரு முலை அன்ன வண முகை உடைந்து திருமுகம் அவிழ்ந்த தெய்வத் தாமரை
—எழுகின்ற பெரியமுலையையொத்த பெரிய முகைநெகிழ்ந்து அழகினையுடைய முக
ம்போல மலர்ந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய தாமரையிடத்து,

† "பொருளே யுவமஞ் செய்தனா" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற பொருளை யுவமஞ்
செய்தார்.

ஆசு இல அங்கை அரககுத் தோயந்தன்ன சேயிதழ் பொதிந்த செம்பொன்
கொட்டை எம இன் துணை தழீஇ—குறறமிலலாத அங்கையைச் சாதிலிஙகநதோய்
ந்தாலொத்த சிவந்த இதழசூழ்நத செம்பொனறை செய்தாலொத்த பீடத்திலேதன்
னுயிர்க்குக காவலாகிய இனிய பெடையைத் தழுவித் துயிலகொண்டு,

இறகு உளர்ந்து கமர் தும்பி காமரம் செப்பும் தணபணை தழீஇய தளரா இருக்
கை—அத்துயிலெழுந்து விருபபமருவின தும்பி சீகாமரமெனனும் பணணைபபாடும்
மருதநிலஞ்சூழந்த அசையாத குடியிருபபினையுடைய,

குணபுலம் காவலா மருமான்—கிழககின்கணணதாகிய நிலதததைக காத்தறவெரு
ழிலையுடையாா குடியிலுள்ளோன்,

[ஒன்னா ஓங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந், தூஙகெயி லெறிந்த தொ
டி விளங்கு தடக்கை] கதவம் ஓஙகு எயில உருமுச சுவல் சொறியும் ஒன்னர் தூங்கு
எயில் எறிந்த தொடி விளஙகு தடககை—கதவத்தையுடைய உயாந்த மதிற்றலையி
லே உருமேறு தன்கழுததைதத தினவாறநேயக்கும் பகைவா தூங்கெயிலை அழித்த
தொடிவிளங்கும பெருமையையுடைய கையினையும்,

* "கடமபு சூடிய கன்னி மாலேபோல்" என்றார் சிந்தாமணியிலும்; குண

மாலேயாரிலம்பகம், கசo.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், க.

காடா கல் இசை நற்றோச் செமபியன்—ஐயுறறு ஆராயபபடாத உலகறிந்த நல் லபுகழினேயும் நல்லதேரினேயுமுடைய சோழனது,

ஓடாப் பூட்கை உறந்தையும் வறிது—தன்னிடத்திருந்தோர் ஓடாமைக்குக் காரணமாகிய மேற்கோளினேயுடைய உறந்தையென்னும் ஊரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்,

அது *"முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய - புறஞ்சிறை வாரணம புக்கனர் புரிந்தென" என்பதனுனுணர்க

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

வானம் வாயதத வளமலேக கவாஅன் கான மஞ்ஞைககுக கலிங்கம நல்கிய— மழை பருவம்பொய்யாமற பெய்கையினுலே உண்டான செல்வததையுடைய மலேப் பக்கத்திற காட்டிடததேதிரியுமயில் கூவியதற்குக் குளிரந்துகூவிற்றென்று அருள் மிகுதியாற போாவையைககொடுதத,

அருக திறல அணங்கின ஆவியர் பெருமகன்— பெறுதற்கரிய வலியையுடைததாகிய வடிவினேயுடைய ஆவியாகுடியிற பிறந்த பெரியமகன்,

† பெருக கல் நாடன பேகனும்—பெரிய மலேநாட்டையுடைய பேகனென்னும் வள்ளலும்,

ல்கிய பெருமகனுகிய பேகனுமெனமுடிகக

ரும்பு உண நறு வீ உறைககும நாக நெடுவழி — சுரும்புணனும்படிநறியபூத தேனேத்துளிககும் சுரபுன்னையையுடைத்தாகிய

நெடிய வழியினின்ற,

சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந் தேர் நல்கிய— சிறிய பூக்களையுடைய முல்லை கொடி தடுத்தற்கு அது வேண்டிற்றாகக்கருதிப் பெரிய ‡ தேரைக்கொடுத்த,

பிறங்கு வெள் அருவி வீழும் சாரற் பறம்பிற் கோமான் பாரியும்—மிகுகின்ற வெள்ளிய அருவிகுதிக்கும் பக்கத்தினையுடைய பறம்பென்னும் மலைக்கரசனாகிய பாரியென்னும் வள்ளலும்,

கறங்கு மணி வால் உளைப் புரவியொடு வையகம் ஈர நன்மொழி மருள இரவலர்க்கு ஈந்த காரி (கடு)— ஒலிக்கும் மணியினையும் வெள்ளிய தலையாட்டத்தினையு முடைய குதிரையோடேதனதுநாட்டினையும், அருளினையுடையநன்றாகிய மொழி யினையும் ஏனையோர்கேட்டுவியக்கும்படி யிரவலர்க்குக் கொடுத்த காரி,

ஈரநன்மொழிமருளவென் றுமாறுக

அழல் திகழ்ந்திமைக்கும் அஞ்சுவரு நெடு வேல் கழல் தொடித் தடக்கைக் காரியும்—தன்னிடத்துறையுங் கொற்றவையுடைய கோபத்தின்மிகுதியினாலே தான் விளங்கும் அச்சந்தோன்றும் நெடியவேலினையும் உழலுந்தொடியினையணிந்த பெருமையையுடைய கையினையுமுடைய காரியென்னும்வள்ளலும்,

[நிழறிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த.] நாகம் நல்கிய நிழல் திகழ் நீலக் கலிங்கம் ஆல அமர் செல்வற்கு அமர்ந்தனன் கொ

---

* சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை,

† சிலபிரதிகளில், பெருங்கடனுடனென மூலத்தும் பெரிய கடனுடனென உரையிலும் வேறுபாடுண்டு

‡ "முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையு, மெல்லைநீர் ஞாலத் திசைவி ளங்கத் தொல்லை - யிரவாம லீந்த விறைவர்போ னீயும் - கரவாம லீகை கடன்" என்பது வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், சு

தேத்த ஆய (௯௯) — பாம்பு ஈன்றுகொடுத்த ஒளிவிளங்கும் நீலநிறத்தையுடைய உடையினை ஆலின்கீழிருந்த இறைவனுக்கு நெஞ்சுபொருந்திக் கொடுத்தஆய்,

ஈரவந் தாங்கிய சாந்து புலர் திணி தோள் ஆர்வ நன் மொழி ஆயும்—வில்லையெ... சந்தனம் பூசிப்புலருந் திண்ணிய தோளினையும் கேட்டோர்க்கு விருப்பத்தைச் செய்யும் நன்றாகிய சொல்லினையுமுடைய ஆயெனனும் வள்ளலும்,

மால வரைக் கமழ் பூஞ்சாரல் கவினிய நெல்லி அமிழ்து விளை தீங்கனி * ஔவைக்கு ஈந்தஅதிகன் (௧0௩)—பெருமையையுடைய மலையிற் கமழும்பூக்களையுடைய பக்கமலையிலேநின்று அழகுபெற்ற கருநெல்லியினது அமிழ்தின்தன்மை தன்னிடத்தேயுண்டான இனிய பழத்தைத் தான் நுகர்ந்து உடம்புபெறுதே ஔவைக்குக் கொடுத்த அதிகன்,

உரவுச் சினம் கனலும் ஒளி திகழ் நெடு வேல அரவக் கடல தானை அதிகனும்— தன்னிடத்துறையும் கொற்றவையது வலியினையுடைய சினம் நின்றெரியும் ஒளிவிளங்கும் நெடிய வேலினையும் ஆரவாரத்தையுடைய கடல்போலும் படையினையுமுடைய அதிகமானெனனும் வள்ளலும்,

கரவாது நட்டோர் உவப்ப நடைப் பரிகாரம் முட்டாது கொடுத்த நள்ளியும் (௧0௭)— தனமனத்து நிகழுகின்றனவற்றை மறையாதுகூறி நட்புச்செய்தோர் மன மகிழும்படி அவர்கள் இல்லறம் நடத்துதற்கு வேண்டும்பொருள்களை நாடோறும் கொடுத்தநள்ளியும்,

முனை விளங்கு தடக் கைத் துளி மழை பொழியும் வளி துஞ்சு நெடுங்கோட்டு நளி மலைநாடன் நள்ளியும்— பகைப்புலத்தே கொலைத்தொழிலான் விளங்கும்பெரு

மையையுடைய கையினையுடைய துளியையுடையமழை பருவம்பொய்யாதுபெய்யும் உயர்ச்சியாற் காற்றுத்தங்கும் நெடிய சிகரங்களையுடைய செறிந்த மலைநாட்டையுடையனாகிய நள்ளியென்னும் வள்ளலும்,

நளி சிலை நறும போது கஞலிய நாகு முதிர நாகததுக குறும் பொறை நன ஞடு கோடியாகது ஈதத ஓரி (கககக)—செறிநத கொமபுகளிடததே நறிய பூககளைரு ஙகின இளமையையுடைய முதிாநத சுரபுனனையையும், குறிய மலைகளையுமுடைய நன்ருகிய நாடுகளைக் கூததாடுவோாசகுககொடுதத ஓரி,

காரிக குதிரைக் காரியொடு மலைநத ஓரிக குதிரை ஓரியும்—காரியென்னும் பெய ரையுடைததாகிய குதிரையையுடைய காரியென்னும் பெயரையுடையவ னுடனே பேர்செய்த ஓரியெனனும பெயரையுடைததாகிய குதிரையையுடைய ஓரியென் னும் வளளலும,

* ஔவை அதிகமானிடததது நெல்லிக்கனி பெறறமையைப் பின்வருஞ் செய் யுளானுமுணாக புறநானூறு, கூ0 "வல ம்படு வாயவா ளேநதி யொன்னா, களம் படக் கடநத கழறெருடித் தடக்கை, யாரகலி நறவி னதிகா கோமான், போரடு திரு விற பொலந்தார்-வஞசி, பாலபுரை பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி, நீல மணி மிடற் றொருவன் போல, மன்னுக பெரும நீயே தொனனிலைப், பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொணட, சிறியிலை நெல்லித் தீஙகனி குறியா, தாத னின்னகத் தடககிச், சாத னீஙக வெமககீத் தனையே"

திணை பாடாண்டிணை துறை வாழ்த்தியல்.

அதிகமானெடுமான்வஞ்சியை ஔவையார் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

காரி கரியகுதிரையென்றும், ஓரி பிடரிமயிரென்றுங் கூறவாருமுளா

[எனவாங், கெழுசமங கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ, ளெழுவர் பூணட வீகைச் செந்நுகம்.]

என எழுவர் ஆங்குப பூண்ட ஈகைச செந்நுகம்—எனறுசொலலபபட்ட எழு வரும் அக்காலததே மேற்கொணட கொடையாகிய செவவிய பாரததை,

எழு சமம் கடந்த எழு உறழ திணி தோள எழுவா—நமமேலே வருகின்ற போர்களைகடந்த கணையத்தோடு மாறுபட்டுசினற திணிநத தோளினையுடைய எழு வர்,

[விரிகடல வேலி வியலகம விளஙக, வொருநான ருஙகிய வுரனுடை யோன் ரு, ணறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந், துறையாடு மகளிா்கருக தோட்புணை யாகிய, பொருபுன றரூஉம் போக்கரு மரபிற, ருெனமா விலங்கைக கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும, மறுவினறி விளஙகிய வடுவில வாயவா, ளுறுபு லித் துப்பி னோவியா பெருமகன, களிற்றுத தழும்பிருந்த கழலயஙகு திருநதடிப, பிடிககணஞ் சிதறும் பெயனமழைத தடககைப, பலவியக் கோடியா புரவலன பேரி சை, நல்வியக் கோடனை நயந்த கொளகையொடு]

விரி கடல் வேலி வியலகம விளஙக ஒ ரு தான தாஙகிய நலவியககோடனை நய ந்தனிாசெலின (உகூக)—பரந்த கடலாகிய வேலியையுடைய உலகமெல்லாம விள ங்கும்படி ஒருவனாகியதானே பொறுதத நலவியககோடனை விருமபிச செலவின்,

மறு இன்றி விளஙகிய உரன உடை யோன தாள் வடு இல வாய வாள் உறு புலித் துபபின ஓவியாபெருமகன— குறறமின்றி விளஙகிய அறிவையுடைத்தாகிய வலியையுடைய முயற்சியினையும் பகைவாமுகநதினும மாாபினுமவெட்டின வாயத தவாளையும் மிகக புலிபோலும வலியினையுமுடைய ஓவியருடைய குடியிலுளளோன,

நறு வீ நாகமும் அகிலும ஆரமும் துறை ஆடும் மகளிாகுத் தோட் புணை ஆகிய

பொரு புனல் தரூஉம் இலஙகை—நரிய பூககளையுடைய சுரபுன்னையையும் அகிலை யும் சந்தனத்தையும் குளிக்குந்துறை யிலே புனலாடுமகளிருடைய தோள்களுக்குத்

தெப்பமாகக கரையைககுததுகினற நீா தருமிலஙகை,

கருவொடு போக்கரு மாபின் இலங்கை— கருபபதிதத முகூாத்ததாலே ஒரு வராலும் அழித்தற்கரிய முறைமையினையுடைய இலஙகை,

தொன் மா இலங்கைப் பெயரிய நன் மா இலஙகை—பழைய தாகிய பெருமையி னையுடைய இலஙகையினது பெயரைபபெற்ற நன்ருகிய பெருமையையுடைய இல ங்கை,

மன்னருள்ளும ஓவியர் பெருமகன— அவ்விலஙகைககுரிய அரசா பலருள்ளும் ஓவியாகுடியிற பிறந்தோன்,

களிற்றுத தழும்பு இருந்த கழல் தயஙகு திருநதுஅடி— யானையைச்செலுததுதலா லுளதாகிய தழுமபுகிடந்த வீரககழல கிடநதசையும பிறககிடாத அடியினையும,

பிடிக ணைம சிதறுங கை— பிடிததிரளைப பலாககுங கொடைக்குங்கை,

பெயல் மழைத் தடக்கை—பெய்தற்ருெழிலையுடைய மழைபோனற பயனையு டைய பெரியகையினையுமுடைய,

பல்வியக் கோடியா புரவலன— பல வாச்சியஙகளையுடைய கூததரைப் புரத தலை வல்லவன்,

௩.—சிறுபாணற்றுப்படை.

அ௩

பேர இசை நல்லியக்கோடனை நயந்த கொளகையொடு— பெரிய புகழையுடை ய நல்லியககோடனைக காணடற்குவிரும்பிய கோட்பாட்டுடனே,

பெருமகன் புரவலனுகிய நல்லியக்கோடனெனமுடிக்க,

தாஙகரு மரபின் தன்னும்— பிறரா ற பொறுத்தற்கரிய குடிபபிறந்தோாக்குரிய முறைமைகளையுடைய தனனையும்,

தந்தை வான் பொரு நெடு வரை வளனும பாடி— அவன் றந்தையுடைய தேவ ருலகததைத்தீண்டும் நெடிய மலையிற் செல்வததையும்பாடி,

முன் நாள் சென்றனமாக—நாலுபதறுநாளைக்குமுனனே போனேமாக,

இந்நாள்— இறநைநாள்,

திறவாக கணண சாய செவிக் குருளை—விழியாத கணணையுடையவாகிய

வளை நத செவியினையுடையகுட்டி,

* "நாயே பன்றி புலிமுய ஞன்கு, மாயுங காலைக் குருளை யென்ப."

கறவாப் பால முலை கவாதல் கோளுது— பிறாற கறக்கபபடாத பாலினை

டைய முலையையுண ணுதலைந தன்பசிமிகுதிபாற பொறுததலாற்ருது,

புனிற்று நாய் குரைககும புலலென் அட்டில — ஈனறணிமையையுடைய நாய் கூபபிடும் பொலிவழிந்த அடுககளையில,

காழ சோா அட்டில (கரூஉ)— கழிகள ஆககையறறு விழுகின்ற அட்டில்,

முது சுவாக கணைச சிதல அரிநத அடடில (கரூஉ) —பழைய சுவரிடதஞெழுந்த திரணட கறையாலறின்ற அட்டில,

[பூழி பூநத புழறகா ளாமபி] பூழி புழல காளாமபி பூதத அட்டில—(கரூஉ) நனை ந்தபுழுதி உடபொய்யாகிய காளானைப பூத்த அடடில்,

[ஒலகுபசி யுழநத வொடுஙகுநுண மருஙகுல, வளைககைக கிணைமகள்] ஒடுங்கு பசி உழநத ஒலகு நுணமருஙகுல வளைக கைக கிணை மகள்— ஒடுஙகுதறகுக காரண மான பசியாலே வருநதிய நுடஙகும் நுணணிய இடையினையும் வளையலையணிந்த கையினையுமுடைய கிணைவனுடையமகள,

வள் உகிாக குறைதத குபபை வேளை உபபிலி வெநததை— பெரிய உகிராறகிள்ளின குபபையினின்ற வேளை உபபின்ருய அட்டிலிலே (கரூஉ) வெந்தவதனை,

மடவோா காட்சி நாணிக கடை அடைதது இரும் போ ஒககலொடு ஒருங்கு உடன மிசையும்—வறுமையுறுதலும் இயலபெனறறியாது புறஙகூறுவோா காண் டற்கு நாணித தலைவாசலையடைதது மிடியாற கரிய பெரிய சுற்றததோடே கூடவிருந்து அடையததினனும்,

அழி பசி வருததம் வீட— அறிவுமுதலியன அழிதறகுக காரணமான பசியாலுளதாகிய வருததஙகள விட்டுப போமபடி,

பொழி கவுள தறுகண பூட்கை மணி தயஙகும் மருஙகிற சிறுகண் யானையொடு பெருந்தோ எயதி யாம் அவணின்றும் வருதும்— மதம வீழகின்ற

கதுபபிஙேயும் கடு கக கொலலுதலாகிய மேறகோளிஙேயும் மணியசையும் பககத்திஙேயும் சிறியகண் ஙேயுமுடைய யாஙேயுடனே பெரியதேரை யும பெற்று யாம் அவனிடத்துநின்றும் வாராநின்றேம,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல, அ.

இது நிகழ்காலத்து வருதல், * "உம்மொடு வரூஉங் கடதற" என்புழிக்கூறி

ஞம்

நீயிரும் நயந்து இவண இருந்த இரும் பே ஒக்கல் செம்மல உள்ளமொடு செல்

குவிராயின்— நீஙகளும் மூவேந்தாபாறபெறும் பரிசிலவிரும்பி இவ்விடத்திருந்த

வறுமையாற கரியவாகிய பெரிய சுறறததினது தலைமையையுடைததாகிய நெஞ்சு டனே அவனிடத்தே போவீராயின்,

[அலைநீர்த தாழை யன்னம் பூபபவுங், தலைநாட் செருநதி தமனிய மருட்டவுங, கடுஞ்சூல முணடகங கதிாமணி கழாஅலவு, நெடுஙகாற புன்னை நித்திலம் வைப்ப வுங, கானல வெணமணல கட லுலாய் நிமிர்தர]

கடல உலாய் நிமிர்தர அலைநீாக் கானல் வெணமணல— கடல்பரநது எறறிப பொருதலாலே அலையுநீரையுடைய கரையில வெள்ளிய மணலிடத்துநின்ற,

தாழை அன்னம் பூபபவும்— தாழை அன்னம்போலப் பூககையினுலும்,

தலை நாள் செருந்தி தமனியம் மருட்டவும்— இளவேனிறகாலந தொடஙகுகின்ற நாளிலே செருந்தி தன்னைககண்டாரைப பொனனெனறு மருளபபணணுகையி னுலும்,

கடுஞ சூல் முண்டகம கதிர் மணி கழாஅலவும்— முதற சூலையுடைய

கழிமுன் ளி ஒளியையுடைய நீலமணிபோலப் பூக்கையினுைம்,

கண்ணியாய்நின்று அரும்புதவிற கடுஞ்சூல்

கழாஅல— கழற்ற,

நெடுங் கால புனனை நி ந,திலம் வைப்பவும— நெடிய தாளினையுடைய புன்னை நித்திலமபோல அரும்புகையினுைம்,

பாடல் சான்ற நெயதல் நெடுவழிப பட்டினம (கஙிகூ)—புகழ்தலமைந்த நெயத னிலதது நெடியவழியிற பட்டினம்,

மணிநீா வைபபுப பட்டினம் (கஙிகூ)—நீலமணிபோலும் கழிசூழ்ந்த வூாகளையு டைய பட்டினம்,

மதிலொடு பெயரிய பட்டினம (கஙிகூ)—மதிலோடே பெயா பெறற பட்டினம், என்றது எயிற்பட்டின மென்றதாம்

பனி நீாப் படுவிற பட்டினம் படரின்— குளிாசசியையுடைய குளஙகளையுடை த்தாகிய எயிற்பட்டினததே செல்வீராயின்,

படு - மடுவமாம.

ஓங்கு நிலை ஒட்டகம் துயில மடிந்தன்ன— உயாந்த தனமையையுடைய ஒட்ட கம் உறக்கத்தே கிடந்தாலொதத,

வீஙகு திரை கொணாந்த விரை மர விறகின்—மிகுகின்ற திரைகொண்டுவநத மணத்தையுடைய அகிலாகிய விறகாலே,

கரும் புகைச் செந்தீ மாட்டி— கரிய புகையையுடைய சிவந்த நெருபபை யெரி த்து,

பெருந் தோள் மதி ஏக்கறூஉம மாசு அறு திரு முகத்து நுதி வேல் நோக்கின் நுளைமகள் அரித்த— பெரிய தோளினையும் மதி இததன்மை பெற்றிலேமேயென்று

---

* தொல்காபபியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல, ௫.

விரும்புதற்குக காரணமான மறுவறுகினற அமைதியினையுடைய முகததினையும முனை யினையுடைத்தாகிய வேல்போலும பாாவையினையுமுடைய நளைசசாதியிறபிறநத மகள் அரிக்கப்பட்ட,

பழம் படு தேறல் பரதவா மடுபப— பழைதாகிய களிபபுமிகுகின்ற கட்டெளி வைப் பரதவா எடுததுவநது வாயிடதம்த வைகக,

கிளை மலாப படபபைக கிடஙகிற கோமான தளை அவிழ தெரியல தகையோன் பாடி— கொததிலெழுந்த பூககளையுடையவாகிய தோட்டஙகளையுடைய கிடங்கிலெ ன்னும் ஊாககரசனுடைய அருமபுநெகிழ்நத மாலையினையுடைய அழகையுடையோனைப் பாடி,

அறல குழல்·பாணி தூஙகியவரொடு—தாளவறுதியையுடைய குழலோசையின் தாளததிறகொபப ஆடின மகளிரோடே,

வறல குழல சூட்டின— உலாதலையுடைய குழனமீனைச சுட்டதமெனுடே,

வயின் வயின் பெறுகுவிர- - மனைதொறும மனைதோறும பெறுகுவிா,

பட்டினம படாிற (கடுரு) கிடங்கிறகோமானுகிய (கசுo) தகையோனைபபாடி (கசுக) ஆடினமகளிரோடே (கசுஉ) நீஙகளும சூட்டோடே (கசுா) தேறலைப பாத வாமடுபப (கடுகூ) அவறறை வயினவயிற பெறுகுவிரென முடிகக.

பைங் நனை அவரை பவழம கோபபவும்— பசுதத அரும்புகளையுடைய அவரை பவழம்போலப பூககளை முறையே தொடாகிறகவும,

கரு நனைக காயாக கணம மயில அவிழவும— கரிய அரும்பினையுடைய காயாக கள திரணட மயிலின கழுததுபபோலப பூவாகிறகவும,

கொழுங கொடி முசுணடை கொட்டமகொள்ளவும்—கொழுவிய கொடியினை யுடைய முசுணடை கொட்டமபோலும பூவைத் தனனிடததே கொளளாகிறகவும்,

கொட்டை - நூறகின்ற கொடடையுமாம்

செழுங குலைக காந்தள கைவிரல பூபபவும— வளவிய குலையினையுடைய காநதள் கைவிரல்போலப பூவாகிறகவும,

கொல்லை நெடுவழிக கோபம ஊரவும்— கொல்லையிடதது நெடியவழிகளிலே இந்திரகோபம் ஊராகிற்கவும,

இச் செயவெனெசசமெலலாம் ஈண்டு நிகழ்கால முணாததியே நின்றன; ஞாயி றுபட வநதானென்றுறபோல

முல்லை சானற முலலையம புறவின்— இளவகாலமுணாததி இஙஙனம் நிகழ்த தாஙிறகவும் கணவன கூறிய சொறபிழையாது இலலிருநது நலலறஞ்செயது ஆறறி யிருந்த தன்மையமைநத முலலைசகொடிபடாநத அழகினையுடைய காட்டிடததை,

இது, * "மாயோன மேய" என்னும் சூத்திரததா னுணாக.

விடா கால அருவி வியன மலை மூழகிச சுடா காண்மாறிய செவ்வி கோக்கி— முழைஞ்சுகளிலே குதிககும அருவியினையுடைய பெரிய அத்தகிரியிலே ஞாயிறு மறைந்து அவன்கிரணஙகளபோன அந்திக்காலததைப பாாதது,

[திறல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி, விறலவேல வென் றி வேலூ ரெய்தின்:] திறல வேல் நுதியிற் கேணி பூத்த விறல் வேல வென்றி வேலூா எய்தின்— முருகன்கை

---

* தொல்காபபியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௫

யில் வலியினையுடைததாகிய வேலினுதிபோலே கேணி பூககபபட்ட வெறறியையுடை
ய வேலாலே வெறறியையுடைய வேலூரைச சேரின,

என்றது நலலியககோடன தனபகைமிகுதிககஞசி முருகனைவழிபட்டவழி அவன இககேணியிறபூவைவ ா ங்கிப் பகை வெரை யெறியெனறு கனவிறகூறி அதிற பூவைத தனவேலாக நிறுத்தத்தோா சதைககூ றிறறு இதனுனே வேலூரெனறு பெய ராயிறறு

உறு வெயி ற்கு உலைஇய உரு பு அவிா குரமபை— மிகுகினற வெயிலுககு உள்ளுறைகினறோா வருநதபபட்ட வெபப ம விளஙகுகினற குடிலிலிருககினற,

எயிறரியா அட்ட இன புளி வெஞ் சோறு— எயினகுலததின மகளிராலே அடபபட்ட இனிய புளிஙகறியிடபபட்ட வெவவியசோறறை,

புளி - தித்திப்புமாம

தேமா மேனிச சிலவ ளை ஆயமொடு— தமாவின தளிர்போலும மேனியையும சிலவாகிய வளையினையுமுடைய நுமமகளிருடைய திரளுடனே,

ஆமான சூட்டின— ஆமானினது சூட்டிறைச்சியை யுடைய,

அமைவரப பெறுகுவிர— பசிகெடப பெறுகுவிர,

வேலூரெயிற (கஎரு) சூட்டினையுடைய (கஎஎ) சோறறை (கஎ௰) ஆயததோடே (கஎசு) அமைவரப பெறுகுவிரெனமுடிகக

மூலலைபுங குறிஞ்சியஞ் சேர ்திருந்தலிற சேரககூறினார், இரணடுங்கூடியல லது பாலைததனமை பிறவாமையின

[நறும்பூங கோதை தொடுதத நாட்சினைக, குறுஙகாற காஞ்சிக கொமப ரேறி] நாட் கோதை தொடுதத நறும பூஞ் சினைக குறுங காற காஞ்சிக கொமபா ஏறி— நாட் காலத்தத மாலைகட்டினாற் போல அடையறமறத் தொடுதத நறிய பூககளையுடைய சிறிய கொம்புகளையும குறிய தாளினையுமுடைய காஞ்சிமரததிற பெரியகொமபரிலே யேறி,

நிலை அருங குட்டம நோககி நெடிது இருநது— ஒருகாலததும நிலைபபடுதல அரிதாகிய ஆழததிற றிரிசனற மீனகளை மெயககருங காலததைககருதி நெடும்பொழுது இருநது,

புலவுக கயல எடுதத பொன வாய மணிச சிரல வள உகிர கிழிதத வடு ஆழ பாசடை— புலாற்றறததையுடைய கயலை முழுகியெடுதத பொனனிறமபோலும வாயையுடைய நீலமணிபோனற சிச்சிலியினது பெரிய உகிர்கிழிதத வடுவழுநதின பசிய இலையினையுடைய,

முள அரைத தாமரை முகிழ விரி நாட்போது—முளளையுடைததாகிய தணடினை யுடைய வெணடாமரையினது அரும்புவிரிநத நாடகாலததிற பூவை,

கொஙகு கவர நீலச செஙகட சேவல—தேனைநுகாகினற நீலநிறததினையும்

சிவ நத கணணிலையுடைய வணடொழுகு,

பூவைத தேனையென றத, *"தெளவிது" என றநஞன முடிகக

மதி சோ அரனை மானத தோன றும—திஙகளைச சோகின ற கருமபாமபை யொபபத தோற றும,

* "முதனமு னைவரிற கணணென வேற றுமை, சினைமுன வருத றெள்ளி தென்ப" எனபது தொலகாபபியம, சொலலதிகாரம, வேற றுமைமயஙகியல, ௫

௩.—சிறுபாணாற்றுப்படை.

அள

மருதம் சான்ற மருதத தண பணை—ஊடியுஙகூடியும போகநுகருந் தன்மைய மைந்த மருதநிலததிற குளிர்ந்த வயலிட தது,

[அந்தண ரருகா வருஙகடி வியனக ர, அந்தண கிடஙகினவ ஞமூ ரெயிதின்] அம் தண கிடஙகின் அ ந்த கட வியன் நகா அ தணா அருகா என் அமூா எட றின் —அழகினையுடைய குளிர்ந்த கிடஙகில் பும அரியகாவலை யும மிக ... யையடைய அக ஙகளையுமுடை ய அநதணா சுருஙகாத அட டைய அமூாரைச சோவீராயின,

[வலமபட நடககும வலிபு ணா எரு ..., ... கோளபகட் டுழ ... ...] வலி புணா எருதகின வலம பட நட ககும கோள பகடு உழ ...

செழும உழவா தங் கை—இழுத்தற்குரிய வலிப்பாற நலல கழு ... ... வெற்றி புண்டாக நடககும மெய்வலியினையுடைததா ய எரு தினையுடைய அறிவுபொருநதின உழவருடைய தங்கையாகிய,

உரன - அறிவு, *"உரவோ ரெனினு மடவோ ரெனினும"

எனறுறபோல

பிடிக கை அனன பினனு வீழ் சிறுபுறநதத ெ, ாடிக கை மகடூஉ—பிடியினது கையை யொதத பினனின மயிா வீழாது கிடககினற சிறிய முதுகினையும தொடிய ணிநத கையினையுமுடைய மகள,

மக முறை தடுபப—உழவா நஙகையாகிய (ககா) மகடூஉத (ககஉ) தான உள்ளே யிருந்து தனபிள்ளைகளைககொணடு நம்மை அடைவே எலலாரையும போகாது விலககுகையினலே,

இனிப பிளளைகளை உபசரிககுமாறுபோல உபசரிநது விலககவெனறுமாம.

இருங காழ உலககை இருபபு முகம் ...ய்நத அவைபபு மாண அரிசி ...யில வெண் சோறு—கரிய வயிரநதையுடைய உலககையின து பூணினையுடைய முகத் தைத் தேயபபணணின குததுதலமாடசிமைபபடட அரிசியாலாககின கட்டியாகிய வெள்ளியசோற்றை,

கவைத தாள அலவன கலவையொடு பெறுகுவிர—கவைதத காலினையுடைய ஞெணடும் பீரககஙகாயுஙகலநத கலபபுடனே பெறுகுவிர,

தணபணையின (கஅரு) ஆமூரெயதின (கஅஅ), உழவா தஙகையாகிய (ககா) மகடூஉத் தடுக்கையினலே (ககஉ) (சாறறைக (ககூ) கலவையொடு பெறுகுவிரென முடிகக

[எரிமறிந் தனன நாவி ணிலஙகெயிறறுக, கருமறிக காதிற கவையடிபபேயமக, ணிணனுணடு சிரித்த தோறறம போலப, பிணனுகைதத சிவநத பேருகிர பணைத்தா, ளணணல் யானை யருவிதுக ளவிபப, நீர டங்கு தெருவினவன சாறயா மூதூா]

எரி மறிநது அனன நாவின—மேனோககியெரிகினற நெருபபுச சாயந்தாலொத்த நாவினையும்,

கரு மறிக காதின் - வெள்யாடடுமறிகளை அணிந்த காதினையும,

† கவை அடிப பேய மகள்—கவைத்த அடியினையுமுடைய பேயமகள,

ிணன உணடு சிரிதத இலஙகு எயிறறுத தோறறம போல—ிணத்தைததினறு சிரிதத விளஙகுகினற எயிறறினது தோறறரவு போல,

* பதிற்றுப்பத்து, எட்டாம்பத்து,

† "இருமபே ருவகையி னெழுநதோா பேயமகள, *** கணடொட்டுணடு கவையடி பெயாததந, தணடாக களிபபி ளுடுங கூததுக, கணடனன்" என்ரூா மணிமேகலையிலும், கூ - வது சக்கரவாளக்கோட்டம்புக்ககாதை.

பிணன் உகைத்துச் சிவந்த பேர் உகிர்ப பணைததாள் அஃனல் யானை அருவி துகள் அவிப்ப நீறு அடஙகு தெருவின் ஊர்—தாஙகொன்ற பிணங்களின்றலைகளைக் காலாலேதள்ளிச சிவநத பெரிய உகிரினையும் பெருமையையுடைய கால்களையுமுடைய தலைமையையுடையவாகி ய யானைகளின மதவருவி எழுந்ததுகளை அவிக்கை யினுலே புழுதியடஙகின தெருவினையுடைய ஊர்,

அவன் சாறு அயா மூதூா—அவனுடைய விழாநடக்கின்ற பழைய ஊர்,

சேயததும அன்று சிறிது நணியதுவே—தூரிய இடத்ததுமன்று; சிறிதாக அண் ணிய இடத்ததே

மூதூா நணியதென்க.

[பொருநாக காயினும புலவாக காயினு, மருமறைநாவி னந்தணர்க் காயினுங், கடவுண் மாலவரை கணவிடுத தனன, வடையா வாயிலவ னருஙகடைகுறுகி.]

பொருநாக்கு அடை யாவாயினும் புலவாக்கு அடையாவாயினும் அரு மறைநா வின் அநதணாககு அடையாவாயினும அருங் கடை வாயில குறுகி—கிணைப்பாணா ககு அடைககபபடாவாயினும, அறிவுடையோாககு அடைககப்படாவாயினும், அரிய வேததததையுடைத்தாகிய நாவினையுடைய அநதணாககு அடைககபபடாவாயினும் ஏனையோாக்கு உளளே சேறறகரிய தலைவாயிலைய ணுகி,

அடையாவெனறபன்மை நானகுவாயிலையுஙகருதி

கடவுள் மால் வரை கண் விடுத்தன்ன அவன் வாயில்—அதுதான் தெய்வங்களிருக்கின்ற பெருமையையுடைய மேரு ஒருகண்ணை விழித்துப்பார்த்தாலொத்த அவனுடைய கோபுரவாசல்,

அன்றிப் பொருநர்க்காயினும் புலவர்க்காயினும் அருமறைநாவி னந்தணர்க்காயினும் அடையாவாயிலென்றுகூற பொருளின்மையுணர்க.

செய்ந்நன்றி அறிதலும்—பிறர் தனக்குச்செய்தநன்றியை யறிந்து அவர்க்குத் தானும் நன்மைசெய்தலையும்,

சிற்றினம் இன்மையும்—அறிவும் ஒழுக்கமுமில்லாத மாக்கடிரள் தனக்கில்லாமையையும்,

இன் முகம் உடைமையும்—நோக்கினார்க்கு இனியமுகத்தை எக்காலமும் உடையனாதலையும்,

இனியன் ஆதலும்—*முகத்தினினிய நகாஅ அகத்து இன்னாதவனாகாமல் நெஞ்சுமுகத்திற்கேற்ப இனியனாதலையும்,

செறிந்து விளங்கு சிறப்பின் அறிந்தோர் ஏத்த—எக்காலமுந் தன்னுடனே செறிந்து விளங்குகின்ற தலைமையினையுடைய பலகலைகளையுணர்ந்தோர் புகழ,

அஞ்சினர்க்கு அளித்தலும்—தன்வீரத்தைக்கண்டு அஞ்சிவந்து அடிவீழ்ந்தார்க்கு அருள்செய்தலையும்,

வெஞ்சினம் இன்மையும்—கொடிய சினமில்லாமையையும்,

கோபம் நீட்டித்து நிற்கின்றது சினம்.

ஆண் அணி புகுதலும்—வீரரணிநின்ற அணியிலேசென்று அவ்வணியைக் குலைத்தலையும்,

* திருக்குறள், கூடாநட்பு, ச.

"முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா வஞ்சரை யஞ்சப் படும்"

* "ஆணபா லெலலா மாணெனற குரிய" என்றுகூறிப †"பெண்ணு மாணும் பிள்ளையு மவையே" எனறதனுல ஆணெனறது ஆண்பாலேயே யுணாத்துமேனும் அணி புகுதலென்றதனுல் ஈணடு வீரனா யுணாததிறறு.

அழி படை தாஙகலும—தனது கெட்ட படையிடததே தான்சென்று பகைவ ரைப பொறுததலையும,

வாள மீக கூறறதது வயவா ஏதத—வாளவலியாலே மேலாகிய சொல்லையுடைய வீரா புகழ,

கருதியது முடிததலும் — தனனெஞ்சுகருதிய புணாசசியைக குறைகிடவாமல முடிககவலல தனமையையும,

நுகர்தற்குரிய மகளிரை நுகாநது பறறுககாற பிறபபறுமையிற கருதியதுமுடி ககவேணடு மென்றுா.

காமுறப படுதலும—அஙஙனந தானே யினபமுறுதே அமமகளிருந் தம்மாலே மிககவின்பததைபபெறும் தனனை விருமபபபட்டிருததலையும்,

ஒருவழிப படாமையும—அவாகள அஙஙனம யிருமபினுாகளெனறு அவாகள் வசததனுகாமையையும்,

ஒடியது உ ணாதலும்—தான அவாவசததனுகாமையின அவா வருநதிய தன்மை யையுணர்நது அவரைபபாதுகாததலையும்,

இனி அவர்கள் நெஞ்சில நிகழநததனையுணாநது அவா குறைமுடித்தலென்று மாம

அரி ஏா உண கண அரிவையா ஏதத—செவவரிபொருந்தின மையுணகண்ணினையுடைய மகளிாபுகழ,

அறிவு மடம படுதலும் -- தானகூறுகின றவறறையுணரும அறிவிலலாதாாமாட்டுத தான அறியாமைபபட்டிருததலையும,

அறிவு நன்கு உடைமையும—தன்னைபபோல அறிவுடையாாமாட்டு நன்றுக அறிவுடையனுயிருததலையும்,

‡ "ஒளியாமு னொள்ளிய ராதல வெளியாமுன - வானசுதை வணணங கொ ளல" எனறுாபிறரும

வரிசை அறிதலும—பரிசிலருடைய தரமறிநது அவாபெறுமுறைமையே கொடு

கொடுத்தல இதறகுவ கூட்டுக

வரையாது கொடுத்தலும—அங்ஙனம கலவிமிகுதியிலலாத பரிசிலாககுக் கொடாதிருத்தலே மேறகொளளாதே அவாகளளவிற்குத் தககனவற்றைக் கொடுத்தலையும்,

இனித் தனககென ஒன்றும் வரைநதுவையாமற் கொடுத்தலென்றுமாம்

பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலா ஏதத—பிறாகையிலேற்ற பொருளால் இலவாழ்க் கை நடததுதலேயுடைய பாணா கூததா முதலியோா புகழ,

பன்மீன நடுவட் பானமதி போல—பலமீனகளுககு நடுவிருந்த பால்போலும் ஒளியையுடைய கலைநிறைந்த மதிபோல,

இன்னகை ஆயமோடு இருநதோற குறுகி—இயலிசைநாடகத்தாலும், இனிய மொழிகளாலும் இனியமகிழச்சியைச செயயும் திரளோடே இருந்தவனையு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம, மரபியல், ௯o

† ,, ,, ,, சுசு.

‡ திருக்குறள், அவையறிதல், ௪.

கலைகள் நிறைந்திருந்தமைபற்றித் தலைவறகு ஈண்டு மதி உவமையாயிற்று

பைஙகண ஊகம் பாம்பு பிடித்தன்ன அம் கோட்டுச் செறிந்த அவிழ்ந்து வீங்கு

திவவின்—பசியகண்களையுடைய கரியகுரஙகு பாம்பின்றலையைப பிடித்தகாலத்து அப்பாம்பு ஒருகாலிறுகவும் ஒருகால் நெகிழவும் அதன்கையைச் சுற்றுமாறுபோன்ற அழகினையுடைய தண்டிடத்தே செறியச் சுற்றின நெகிழவேணடுமிடத்து நெகிழந் தும் இறுகவேண்டுமிடத்து இறுகும் நரம்புதுவககும் வாரககட்டினையும,

[மணிநிறத் தன்ன வனப்பின்வா யமைதது]

மணி நிரைத்த அன்ன வனப்பின்—இரணடுவிளிம்புஞ் சேரததைத்து முடுகீ்ன ஆணிகளாலே மணியை நிரைததுவைத்தாலொத்த அழகினையும்,

வாயமைத்து—பொருந்தப்பண்ணி,

வயிறு சேர்பு ஒழுகிய வகை அமை அகளத்து—வயிறுசோந்து ஒழுஙகுபட்ட தொழில்வகை யமைந்த பத்தரினையும்,

வயிறு - பத்தரினடுவு தாழிபோலப புடைபட்டிருத்தலின், அகளமென்றூர்

கானக் குமிழின் கனி நிறங் கடுப்பப புகழ வினைப் பொலிந்த பசசையொடு—காட்டிடத்துக் குமிழினுடைய பழத்தினது நிறத்தையொபபப புகழப்படுக் தவரூட் டின கைத்தொழிலாற் பொலிவுபெறற போாவையோடே,

[தேம்பெய், தமிழதுபொதிந் திலிற்று மடஙகுபுரி நரம்பின்.]

தேம் பெய்து புரி அடஙகு நரமபின்—தேனொழுகுகின்ற தனமையைத தனனிடத்தே பெய்துகொண்டு முறுககடஙகின நரம்பினையுமுடைய,

அமிழது பொதிந்து இலிற்றும் நரம்பு—அமிழ்ததனைத தனனிடத்தே பொதிந்து துளிகரும் நரம்பு,

இஃது ஓசையினிமைக்குக கூறிறறு *"தீநதே - னணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழ்துறழ் நரம்பி னல்யாழ்" எனறூா பிறரும்

பாடுதுறை முற்றிய—நீர் பாடுந்துறைகளெலலாம் முடியபபாடுதறகு,

முற்றிய - செய்யியவென் னும வினையெசசம

பயன் தெரி கேள்விக கூடுகொள் இனனியம—தனது பயனவிளஙகுகினற இசைகளைத் தான் கூடுதலகொணட இனியயாழை,

பச்சையோடே (உஉ௬) வாயமைககபபட்டு வனபபினையும (உஉ௫), திவவினை யும் (உஉஉ), அகளத்தினையும் (உஉ௪), நரம்பினையுமுடைய (உஉ௭) இன்னியமென முடிக்க

[குரலகுர லாக, தூனெறி மரபிற பணணி.] தூல நெறி மரபிற குரல குரலாகப பண்ணி—இசைநூல் கூறுகின்ற முறைமையாலே செம்பாலையாக வாசிதது,

பாடுதுறை முறறுதற்கு இன்னியத்தைக குரல குரலாகப்

பணணியெனமுடிகக.

[ஆனுதூ, முதுவோர்ககு முகிழதத கையினை யெனவும்] முதுவோாகு ஆனுதூ

---

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௨௩௦: "பணிவரும் பைம்பொற பத்தா பல்விளைப பவள வாணி, மணிகடை மருப்பின் வாளரா மாடக வயிர த்திந்தே, ணணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழ்துறழ் நரம்பி னல்யாழ, கணிபுகழ் காளை கொண்டு கடலகம் வணகக லுறறுன."

முகிழ்தத கையினை எனவும்—* அரசன் உவாத்தியாயன் தாய தக்தை தமமுன்முத லியோர்க்குப், பலகாலுங குவித்த கைகளையுடையையென்றும்,

இளையோாகு மலாந்த மாாபினை எனவும—வீரரெறிதறகு மனமகிழநது கொடு தத மார்பினையுடையையென்றும்,

† "வணங்குசிலை பொருதநின மணஙகம ழகல - மகளிாக கல்லது மலைப்பறி யலையே" ‡"மகளிா மலைத்த லல்லது மளளா - மலைததல் போகிய சிலைததாா மாாப" §"விருந்தாயினை யெறிநீயென விறைமாாபகங கொடுத்தாற் - கருமபூணற வெறிந்தா ஙகவ னினதுழினி யெனவே" என்றூா பிறரும்.

மகளிருமாம்

ஏரோாகு நிழனற கோலினை எனவும—ஏரினையுடைய குடிமக்களுககு நிழல செயத செஙகோலையுடையையென்றும,

தேரோாகு அழன்ற வேலினை எனவும்—தேரினையுடைய அரசாகு வெம்மை செய்த வேலையுடையை யென்றும்,

நீ சில மொழியா அளவை—நீ சிலபுகழினைக கூறுதறகு முன்னே,

[மாசில, காம்புசொலித தனன வறுவை யுடீஇ] காம்பு சொலிதது அன்ன மாசு இல் அறுவை உடீஇ—மூஙகில ஆடையையுரிததாலொதத மாசில்லாத உடை யினை உடுககபபணணி,

இனி மூங்கின்முளையீற் பட்டையுமாம்.

பாம்பு வெகுண்டு அன்ன தேறல நலகி—பாமபேறி மயக்கினூற்போல மயக்கின சட்டெளிவைத தந்து,

[காவெரி யூட்டிய கவாகணைத தாணிப், பூவிரி கச்சைப புகழோன் றன்முன்,

---

* ஆசாரக்கோவை, கஎ —"அரசனு வாததியாயன் ருய்தந்தை தம்மு, னிக ரில குரவ ரிவரிவரைத, தேவரைப போலத தொழுதெழுக வென்பதே, யாவருங

நெறி"

† பதிற்றுப்பத்து, ஏழாம்பத்து, ரு —"பாரபபாக கல்லது பணிபறி யலை யே, பணியா வுளளமொ டணிவரக கெழீஇ, நட்டோாக் கல்லது கணணஞ் சலையே, வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம ழகல, மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறி யலையே, நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினுங், கிளந்த சொன்னீ பொயப்பறி யலையே"

‡ புறநா னூறு, கo —"வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே, பிறாபழி கூறுவோா மொழிதே றலையே, நீமெய கணட தீமை காணி, னொபப நாடி யத்தக வொறுத்தி, வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற, றணடமுந் தணிதிநீ பணடையிற் பெரிதே, யமி ழ்தட் டானுக் கமழகுய் யடிசில, வருநாக்கு வரையா வசையில வாழ்க்கை, மகளிா மலைத்த லல்லது மள்ளா, மலைத்தல போகிய சிலைததா மார்ப, செய்திரங் காவினைச் சேணவிளங கு மபுகழ, நெய்தலங் கான னெடி யோ, யெயதவந் தனம்யா மேததுகம் பலவே."

திணை - பாடாணடிணை. துறை - இயனமொழி சோழன் நெயதலங் கான லிளஞ்சேட்செனனியை ஊன்பொதி பசுங்குடையாா பாடியது.

§ சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், கஙஙஉ:—"விருந்தாயினை யெறிநீ யென விரைமார்பகங கொடுததாற், கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ னினதாழினி யென வே, யெரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை யுணராதவ னின்முன், சொரிந்தார்மல ரரமங் கையர் தொழுதாவிசும படைந்தான்."

பனிவரை மார்பன் பயந்த:] கா எரி ஊட்டிய கணைகவா தூணிப் பூ விரி கச்சைப புக ழோன் தன்முன் பயந்த பனிவரை மார்பன்— காணடாவனததை நெருபபுண்ணும்

படியெய்த கணையை உள்ளடககின ஆவநாழிகையினையும் பூத்தொழில் பரந்த ச்சையினையுமுடைய அருச்சுனர்றமையனுகிய வீமசேனன்கண்ட இமவான்போலு மார்பன்,

நுண் பொருட் பனுவலின் வழாஅப பல வேறு அடிசில— கூரியபொருளையு டைய மடைநூனெறியிற தப்பாத பலவேறுபாட்டையுடைய அடிசிலை,

[வாணிற விசும்பிற் கோணமீன் சூழநத, விளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந தோற றத்து, விளங்குபொற கலத்தில.] விசுமபில் வாள் நிறக் கோள் மீன் சூழ்ந்த இளங கதிர ஞாயிறு எள்ளும் தோற்றத்து விளஙகு பொற கலததில்—ஆகாயத்தில ஒளியை யுடைத்தாகிய நிறத்தினையுடைய கோளாகிய மீன்கள்சூழ்ந்த இளைய கிரணங்களையு டைய ஞாயிறறை இகழுந் தோறறரவையுடைய விளஙகுகின்ற பொறகலததிடததே,

விரும்புவன பேணி— நீவிரும்புவனவறறை விரும்பி உட்கொணடு,

ஆனு விருபபின் தான நின்று ஊட்டி— நும்மிடதது மிகுகின்ற விருப்பததாலே தான் நின்று உண்ணப்பண்ணுவ்தது,

ஆனுமரபினென்றும் பாடம

நீ சிலமொழியாவளவை (உ௯) விருமபுவன பேணி(உ௪௪) உடீஇ (உ௬௬) நல்கி (உ௬௭) அடிசிலைக் (உ௪௧) கலததேயிட்டுத (உ௪௪) தான்நின்று ஊட்டியென்க

திறல் சால் வென்றியொடு தெவ்வுப புலம் அகற்றி— வலியமைந்த வெற்றியோ டே டைகையத தத்தநிலத்தைக் கைவிட்டுப் போகபபணணி,

விறல் வேல மன்னா மன் எயில முருக்கி — வெறறியையுடைததாகிய வேலினையுடைய முடிவேந்தர்மனனும அரணகளை யழித்து,

நயவர் பாணர் புன்கண தீரததபின்—அவ்விடஙகளிற்பெறற பொருளாலே விரு ம்பிவந்தவர் புன்கணமையையும், பாணா புனகணமையையும்

போகினபின்பு,

வயவர் தந்த வான் கேழ நிதியமொடு — தன்படைததலைவர் மிக்கனவாயக் கொணடுவந்துதந்த நன்றாகிய நிறத்தினையுடைய பொருட்டிரளுடனே,

தன்படைத்தலைவர் குறுநிலமன்னரையும,அரசரையுமழிதது, நயவாகரும பாண ர்க்குங்கொடுத்து, மிக்குககொணடுவநத நிதியமென்க

[பருவ வானத்துப் பாற்கதிா பரப்பி, யுருவ வான்மதி யூாகொண டாஙகு.]
பருவ வானத்து உருவ வான் மதி பாற கதிா பரப்பி ஊா கொண்டாஙகு— கூதிர்க்கால த்தையுடைய வானிடத்தே வடிவுநிறைதலையுடைய வெள்ளிய மதி பாலபோலுங கிரணங்களைப் பரபபிப பரததலைக கொண்டாறபோல,

கூர் உளி பொருத வடு ஆழ் நோன குறட்டு ஆரம் சூழநத அயிலவாய் நேமி யொடு — கூரிய சிற்றுளிகள் சென்று செததின உருக்களழுந்தின வலியினையுடைய குறட்டிடத்திற்றைத்த ஆகளைச்சூழ்ந்த சூட்டினையுடைய உருளையோடே,

குறடு - அச்சுககோக்குமிடம. அயில்வாய - கூரியவாய்; என்றது சூட்டிறகு ஆகுபெயா.

[சிதாலை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததாபிணி யவிழ்ந்த
தோற்றம்
போல:]முருக்கின் சேண் ஓங்கு நெடுஞ்சினைத ததர் நனை சிதர் பிணி அவிழ்ந்த தோற
றம் போல—முருக்கினுடைய விசும்பிலே செல்லவளாந்த நெடிய கொம்பிற்செறிந்த அரும்புகள் வண்டிற்குப் பிணியவிழ்ந்த தோற்றரவுபோல,

ததர் - கொத்துமாம் சிதா - சிந்துதலுமாம், சிசிலியுமாம்.

[உள்ளரக் கெறிந்த வுருக்குறு போரவைக், கருந்தொழில வினைஞா கைவினை முற்றி, யூர்ந்துபெயர் பெற்ற வெழினடைப பாகரொடு.]
கருந்தொழில் வினைஞா கை வினை முறறி உருககுறு அரகு உள் எறிந்த போா

வைப் பாகா— வலிய தொழிலைச்செய்யுந் தச்சருடைய கையாற்செய்யும் உருக்களெல்லாம முற்றுப்பெற்று உருக்கப்படுஞ் சாதிலிங்கம உள்ளேயிரம்பவழித்த பலகையையுடைய பாகா,

தேர்த்தட்டுவெளி மறையப பாவின பலகையைப போரவையெனறுா. அதன மேலே சுற்றுச்சுவராகப பலகையாறசெய்த சுவரைப் பாகரென்றுா பாகரையுடைய தேரைப்பாகரென்றுா, ஆகுபெயரால

ஊர்ந்து பெயா பெறற எழில் நடைப பாகரொடு— ஏறிப்பார்த்து உணமையாக ஓட்டமுணடென்ற பெயாபெறற அழகினையுடைத்தாகிய நடையினையுடைய தே ரோடே,

நேமியோடே (உருக) போரவையையுடைய (உருசு) பாகரெனமுடிகக

மா செலவு ஒழிககும் மதன் உடை நோன் தாள் வாள் முகப் பாணடில— தன் கடுமையாற குதிரையின்செலவைப பின்னேநிறுததும் வனப்புடைததாகிய வலியினையுடைய தாளினையும, ஒளியினையுடைததாகிய முகததினையுமுடைய காரையெ ருதததையும்,

வலவனொடு— அதனைச செலுததும் பாகனொடு,

[தரீஇ, யனறே விடுகெகுமவன் பரிசில] பரிசில தரீஇ அவன அனறே விடுகெகும —யானை குதிரை அணிகலமுதலியபரிசிலகளையுந்தநது அவன் அன்றேவிடுக்கும்

நிதியத்தோடே (உசக) பாகரோடே (உருஅ) வலவனோடே பாண்டிலையும்(உசுo) பரிசிலையுந் (உசுக) தரீஇ (உசுo) அவன் அன்றேவிடுக்குமெனமுடிகக

மென் தோள் துகில அணி அல்குல தளங்கு இயல் மகளிர் அகில் உண விரீதத அம் மென் கூந்தலின் — மெலலிய தோளினையும், துகில்சூழ்ந்த அலகுலினையும், அசைந்த இயலபினையுமுடைய மகளிர் அகிற்புகையை உணணுமபடியாக விரித்த அழகையுடைய மெல்லிய கூந்தலபோலே,

[மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப பரபபித, துணிமழை தவழுந துயல்கழை நெடுஙகோட்டு:]

துணி மழை மணி மயில கலாபம் இடை மஞ்சு பரபபித தவழும் கோடு—தெளிந்தமேகம நீலமணிபோலும் மயிலினுடைய விரிந்த தோகைககு

நடுவே தனது மஞ்சைப்பரப்பித் தவழுமலை,

சிறிதுநீர் உட்கொண்டு பக்கம் வெள்ளியமாசாயிருத்தலின், மேகம் மஞ்சைப்ப ரப்பியென்றார்.

இனி 'மணிமயில கலாபம்' என்று பாடமாயின், மயில் தனகலாபத்தை மஞ்சி டையிலே பரப்புதலைச்செய்து துயல்கோடெனக. துயலல் - ஆடுதல்

துயல் கழை நெடுங் கோட்டு— அசைகின்ற மூங்கிலையுடைய நெடிய மலையிட த்தையுடைய குறிஞ்சி (உசுஎ)

[எறிந்துரு மிறந்த வேற்றருஞ் சென்னி·] ஏறறரும் உரும் எறிந்து இறந்த சென் னிக் கோடு (உசுரு)—ஏறுதற்கருமையில் அரிதாகிய உருமேறு தான்ஏறுதற்காக இடித்து வழியாக்கிப்போன சிகரத்தையுடையமலை

இக்குறிஞ்சியேற்றரிதென்ப.

குறிஞ்சிக் கோமான்— குறிஞ்சியாகிய ஒழுக்கத்தையுடைய நிலத்திற்கரசன், கூசு

பத்துப்பாட்டு.

கொய் தளிர்க் கண்ணிச் செல் இசை நிலைஇய பண்பின் நல்லியக்கோடனை— கொய்யப்பட்ட தளிர்விரவின மாலையினையும், பிறரிடத்துநில்லாமற் போகின்றபுகழ் தன்னிடத்தே நிற்றற்குக் காரணமான குணத்தினையுமுடைய நல்லியக்கோடனை

நயந்தனிர் செலின்— விருப்பிச்செல்லின்,

முதுவாயிரவல (சுo) பெருமகன் (கஉஉ) புரவலனாகிய (கஉ௫) நல்லியக்கோட னை நயந்தகொள்கையோடே (கஉசு) முன்னாட்சென்றனமாக, இந்நாள் (கஉக), அழி பசிவருத்தமவீட (கசo) யானையோடே தேரெய்தி (கசஉ) யாம் அவணின்றும்வரு கின்றேம்; இனி நீயிரும் (கசரு) மூவேந்தரிடத்துச் செல்குவிராயின் (கச௫), வஞ்சி யும வறிது, அதுவன்றி (௫o) மதுரையும்வறிது, அதுவன்றி (சுஎ) உறந்தையும் வறி து; அதுவன்றி (அரு) எழுவர்பூண்ட ஈகைச்செந்நுகம் (ககரு) ஒருதானாகிய (கக௫) குறிஞ்சிக் கோமானாகிய (உசுஎ) நல்லியக்கோடனை நயந்தனிர்செலின் (உசுக), வழி யிற் பெறுமவறறை யாங்கூறக்கேண்மின், பட்டினம்படரின் (க௫ரு), வயின் வயிற பெறுகுவிர் (கசுரு); அதன்பின்னர் வேலூரெய்தின் (கஎரு) அமைவரப்

பெறுகுவிர் (களஎ); அதன்பினனா அவன

ஆமூரெய்திற்(கஅஅ)கலவையொடுபெறுகுவிர் (ககூ), அவற்றைப்பெற்றபின், அவன் மூதூா (உ0க) சேய்ததுமனறு; சிறிது நணியதுவேயா யிருக்கும் (உ0உ), ஆண்டுசென்று முன்னா அவன கடைவாயிலைகுறுகிப (உ0ச) பின் அறிந்தோரேத்த (உ0க) வயவரேதத (உகஉ) அரிவையரேததப் (உகடு) பரிசில ரேதத (உகஅ) இருநதோனையணுகிப (உஉ0) பாடுதுறைமுறறுதற்கு (உஉஅ) இன் னியத்தைப (உஉக) பணணிக (உகூ0) கையினையென்றும் (உகூக), மார்பினையென்றும் (உகூஉ), கேர்வினையெனறும (உகூகூ), வேலினையென்றும் (உகூச) நீசிலமொழியா அள வை (உகூடு) அவன் நீவிருமபுவனபேணி (உசச) உடீஇ (உகூகூ) நல்கி (உகூஎ) அடிசி

லைக்(உசக) கலததேயிட்டுத (உசச) தான்நின் று ஊட்டி (உசடு) கிதியத்தோடே (உசக) பாக்ரோடே (உடுஅ) வலவனோடே பாணடிலையும் (உகூ0) பரிசிலையும் (உகூக) தரீஇ (உகூ0) அவன் அன்றேவிடுகுமு (உகூக) என வினைமுடிவுசெய்க.

ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்பா டிய சிறுபாணாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெணபா

க அணியிழையாாக காரணங காகிமற றந்நோய
தணிமருந துந தாமேயா மென்ப—மணிமிடைபூ
ணிமமென முழவி னெயிற்பட டினநாடன்
செமமல சிலைபொருந தோள்.

உ நெடுவரைச சந்தன நெஞசங குளிர்பபப
படுமமேம் பாம்போ மருங்கு—விடுகொடி
யோடிய மாரப னுயாநல் லியககோடன்

சூடிய கண்ணி சுடும.

நான்காவது
பெரும்பாணாற்றுப்படை.

அகலிரு விசுமபிற பாயிருள பருகிப
பகலகான றெழுதரு பலகதிரப பரிதி
காயசினந திருகிய கடுநதிறல வேனிற
பாசிலை யொழித்த பராஅரைப பாதிரி
வள்ளிதழ் மாமலா வயிற றிடை * வகுதத
னுள்ளகம புரையு மூட்டுறு பசசைப
பரியரைக கமுகின பாளையம பசும்பூக
கருவிருந தனன கணகூடு செறிதுளை
யுருககி யன்ன பொருததுறு போரவைச
சுனைவறந தனன விருநேங்கு வறுவாயப
பிறைபிறந தனன பினனேநது கவைககடை
நெடும்பணைத திரடோண் மடநதை முனகைக
குறுநதொடி யேய்க்கு மெலிந்துவீங்கு திவவின
மணிவாரந தனன மாயிரு மருபபிற

பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
றொடையமை கேள்வி யிடவயிற் றழீஇ
வெந்தெறற் கனலியொடு மதிவலந் திரிதரு
தண்கடல் வரைப்பிற் றாங்குநர்ப் பெறாது
பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றத்துப்
பழுமரந் தேரும் பறவை போலக் சீவக.
கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்
புல்லென் யாக்கைப் புலவுவாய்ப் பாண
பெருவறங் கூர்ந்த கானங் கல்லெனக்
கருவி வானந் துளிசொரிந் தாங்குப்
பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கலொடு
வழங்கத் தவாஅப் பெருவள னெய்தி
வாலுளைப் புரவியொடு வயக்களிறு முகந்துகொண்
டியாம்வ ணின்றும் வருது நீயிரு
மிருநிலங் கடந்த திருமறு மார்பின்
முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை யந்நீர்த்

* வகிர்க்கனென்றும் பாடம்

திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பன்
மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கு

முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளு
மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும்
வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பி
னல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்கோற்
பல்வேற் றிரையற் படர்குவி ராயிற்
கேளவ னிலையே கெடுகநின் னவலம்
மத்தஞ் செல்வோ ரலறத் தாக்கிக்
கைப்பொருள் வெளவுங் களவேர் வாழ்க்கைக்
கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புல
முருமு முரறா தரவுந் தப்பா
காட்டுமாவு முறுகண் செய்யா வேட்டாங்
கசைவுழி யசைஇ நசைவுழித் தங்கிச்
சென்மோ விரவல சிறக்கநின் னுள்ளங்
கொழுஞ்சூ டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து
முழவி னன்ன முழுமர வுருளி
யெழூஉப்புணர்ந் தன்ன பரூஉக்கை நோன்பார்
மாரிக் குன்ற மழைசுமந் தன்ன
வாரை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடம்
வேழங் காவலர் குரம்பை யேய்ப்பக்
கோழி சேக்குங் கூடுடைப் புதவின்
முளையெயிற் றிரும்பிடி முழந்தா ளேய்க்குந்
துளையரைச் சீறுர றாங்கத் தூக்கி
நாடக மகளி ராடுகளத் தெடுத்த
விசிவீங் கின்னியங் கடுப்பக் கயிறுபிணித்துக்
காடி வைத்த கலனுடை மூக்கின்

மகவுடை மகடூஉப பகடுபுறந் துரபபக
கோட்டினா வேம்பி னேட்டிலை மிடைந்த
படலைக் கண்ணிப பரேரெறுழ்த் திணிதோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
சிறுதுளைக் கொடுநுக நெறிபட நிரைத்த
பெருங்கயிற் றொழுகை மருங்கிற காபபச
சிலபத வுணவின் கொள்ளை சாற்றிப
பல்லெருத் துமணர் பதிபோகு நெடுநெறி
யெல்லிடைக் கழியுநாக் கேம மாக
மலையவுங கடலவு மாண்பயந் தரூஉ

௪.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

கூள

மரும்பொரு ளருத்துந் திருந்துதொடை நோன்ஞா
ணடிபுதை யரண மெய்திப படமபுக்குப
பொருகணை தொலைச்சிய புண்டீர் மார்பின்
விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வாள்
வரையூர் பாமபிற் பூண்டுபுடை தூங்கச்
சுரிகை நுழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவுடைக்
கருவி லோச்சிய கண்ணக னெறுழ்த்தோட்
கடம்பமர் நெடுவே ளன்ன மீளி
யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலர்

தடவுநிலைப பலவின் முழுமுதற் கொண்ட
சிறுசுளைப பெருமபழங் கடுபப மிரியற்
புணர்பபொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத
தணாசசெவிக் கழுதைச சாததொடு வழங்கு
முலகுடைப பெருவழிச சுவலை காக்கும
வில்லுடை வைபபின் வியன்காட் டியவி
னீளரை யிலவத் தலஙகுசினை பயந்த
பூளையம் பசுஙகாய் புடைவிரிந் தன்ன
வரிபபுற வணிலொடு கருப்பை யாடா
தியாற்றறல் புரையும் வெரிநுடைக் கொழுமடல்
வேற்றலை யன்ன வைந்நுதி நெடுந்தக
ரீததிலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை
மான்றோற பளளி மகவொடு முடங்கி
யீன்பிணை யொழியப போகி நோன்கா
ழிருமபுதலை யாதத திருந்துகணை விழுக்கோ
லுளிவாய்ச சுரையின் மிளிர மிண்டி
யிருநிலக கரமபைப் படுநீ றாடி
நுண்புல லடக்கிய வெண்பல லெயிற்றியர்
பாரவை யாதத பறைததாள் விளவி
னீழன் முன்றி னிலவுரற் பெய்து
குறுங்கா ழுலக்கை யோச்சி நெடுங்கிணற்று
வல்லூற் றுவரித் தோண்டித் தொல்லை
முரவுவாய்க் குழிசி முரியடுப் பேற்றி
வாரா தட்ட வாடூன் புழுக்கல்
வாடாத தும்பை வயவர் பெருமக

ஞேடாத் தானை யொண்டொழிற் கழற்காற்
செவ்வரை நாடன் சென்னிய மெனினே

* வெரிந்திடரென்றும் பாடம்.

கரு

தெய்வ மடையிற் றேக்கிலைக் குவைஇறும்
பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவிர்
மானடி பொறித்த மயங்கதர் மருங்கின்
வானமடி பொழுதி னீர்நசைஇக் குழித்த
வகழ்சூழ் பயம்பி னகத்தொளித் தொடுங்கிப
புகழா வாகைப் பூவி னன்ன
வளைமருப் பேனம் வரவுபார்த் திருக்கு
மனைநாள் வேட்ட மழுங்கிற பகனாட்
பகுவாய் ஞமலியொடு பைம்புத லெருக்கித
தொகுவாய வேலித தொடர்வலை மாட்டி
முள்ளரைத் தாமரைப புல்லிதழ் புரையு
நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கற வளைஇக்
கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டுண்ணு
மருஞ்சுர மிறந்த வம்பர்ப பருந்துபட
வொன்னாத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி
வைந்நுதி மழுங்கிய புலவுவா யெஃகம
வடிமணிப் பலகையொடு நிரைஇ முடிநாட்
சாபஞ் சாத்திய கணைதுஞ்சு வியனக
ரூகம் வேய்ந்த வுயர்நிலை வரைப்பின்

வரைத்தேன் புரையுங் கவைக்கடைப் புதையொடு
கடுந்துடி தூங்குங் கணைக்காற் பந்தர்த்
தொடர்நா யாத்த துன்னருங் கடிநகர்
வாழ்முள் வேலிச் சூழ்மிளைப் படப்பைக்
கொடுநுகந் தழீஇய புதவிற் செந்நிலை
நெடுநுதி வயக்கழு நிரைத்த வாயிற்
கொடுவி லெயினர் குறும்பிற் சேப்பிற்
களர்வள ரீந்தின் காழ்கண் டன்ன
சுவல்விளை நெல்லின் செவ்வவிழ்ச் சொன்றி
ஞமலி தந்த மனவுச்சூ லுடும்பின்
வறைகால் யாத்தது வயின்றொறும் பெறுகுவிர்
யானை தாக்கினு மரவுமேற் செலினு
நீனிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப்பினுஞ்
சூன்மகண் மாறா மறம்பூண் வாழ்க்கை
வலிக்கூட் டுணவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போத் தன்ன * புலலணற் காளைச்
செந்நா யன்ன கருவிற் சுற்றமொடு

---

* புல்லணற் காளையென்றும் பாடம்

ச.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

கேளா மன்னர் கடிபுலம புககு •
நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி
யில்லடு களளின் சிறுபறி பருகி
மல்லன் மன்றதது * மதவிடை கெண்டி
மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைபபச
சிலைநவி லெறுழ்ததோ ளோசசி வலன்வளையூஉப
பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருககை
†முரண்டலை கழிந்த பின்றை மறிய
குளகரை யாத்த குறுங்காற குரமபைச
செற்றை வாயிற செறிகழிக கதவிற
கற்றை வேய்ந்த கழிததலைச சாம்பி
னதளோன் றுஞசுங காபபி னுதள
நெடுந்தாமபு தொடுதத குறுந்தறி முன்றிற்
கொடுமுகத துருவையொடு வெள்ளை சேக்கு
மிடுமுள் வேலி யெருபபடு வரைபபி
னள்ளிருள் விடியற புள்ளெழப் போகிப
புலிக்குரன் மதத மொலிப்ப வாங்கி
யாமபி வான்முகி ழன்ன கூமபுமுகை
யுறையமை தீந்தயிர் கலக்கி நுரைதெரிநது
புகாவாய்க குழிசி பூஞசுமட் டிரீஇ
நாண்மோா மாறு நன்மா மேனிச
சிறுகுழை துயல்வருங் காதிற் பனைததோட
குறுநெறிக் கொண்ட கூந்த லாயமக
ளளைவிலை யுணவிற் கிளையுட னருகதி
நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளா

ளெருமை நல்லான் கருநாகு பெறூஉ
மடிவாய்க் கோவலர் குடிவயிற் சேப்பி
னிருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப் பன்ன
பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்
தொடுதோல் மரீஇய வடுவாழ் நோனடி
விழுத்தண் டூன்றிய மழுத்தின வன்கை
யுறிக்கா வூர்ந்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவன்
மேம்பா லுரைத்த வோரி யோங்குமிசைக்
கோட்டவுங் கொடியவும் விரைஇக் காட்ட

* மதவிடைதெண்டியென்றும் பாடம்
† முனைதலையிருக்கையென்றும் பாடம்.

*பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி
யொன்றம ருடுக்கைக் கூழா ரிடையன்
கன்றமர் நிரையொடு கானத் தல்கி
யந்து 'ணவிர்புகை † கமழக் கைமுயன்று
ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச்
செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழலி
னின்றீம் பாலை முனையிற் குமிழின்
புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மரப்புரி நரம்பின்
வில்யாழ் இசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப்
பல்காற் பறவை கிளைசெத் தோர்க்கும்
புல்லார் வியன்புலம் போகி முள்ளுடுத்

தெழுகா டோங்கிய தொழுவுடை வரைப்பிற
பிடிக்கணத் தன்ன குதிருடை முன்றிற்
களிற்றுத்தாள் புரையுந் திரிமரப் பந்தர்க்
குறுஞ்சாட் டுருளையொடு கலப்பை சார்த்தி
நெடுஞ்சுவர் பறைந்த புகைசூழ் கொட்டிற்
பருவ வானததுப் ‡ பாமழை கடுபபக்
கருவை வேயந்த கவின்குடிச சீறூர்
நெடுங்குரற பூளைப் பூவி னன்ன
குறுந்தாள் வரகின் குறளவிழ்ச் சொன்றி*
புகரிணர் வேங்கை வீகண் டன்ன
வவரை வான்புழுக் கட்டிப் பயில்வுற
றின்சுவை மூரற் பெறுகுவிர் ஞாங்காக
குடிநிறை வல்சிச் செஞ்சா லுழவர்
நடைநவில் பெரும்பகடு புதவிற பூட்டிப
பிடிவா யன்ன மடிவாய் நாஞ்சில்
லுடுப்புமுக முழுக்கொழு மூழ்க வூன்றித
தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை
யரிபுகு பொழுதி னிரியல் போகி
வண்ணக் கடம்பி னறுமல ரன்ன
வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக குறுஙகாற
கறையணற் குறும்பூழ்க் கட்சி சேக்கும்
வன்புல மிறந்த பின்றை மென்றோன்
மிதியுலைக் கொல்லன் முறிகொடிற் றன்ன

---

* பன்மல ரடுக்கிய வென்றும், பன்மலர் மிடைந்த வென்றும் பாடம்.

† பிறபபகைக முயன்றென்றும பாடம.

‡ பாய்மழையென்றும பாடம்.

௪.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

கவைத்தா ளலவ னளற்றளை சிதையப்
பைஞ்சாய் கொன்ற மண்படு மருப்பிற
காரேறு பொருத கண்ணகன் செறுவி
னுழாஅ நுண்டொளி நிரவிய வினைஞர்
முடிநா றழுத்திய நெடுநீாச செறுவிற
களைஞா தந்த கணைககா னெயதற்
கட்கமழ் புதுபபூ முனையின முட்சினை
முகைசூழ் தகட்ட பிறழ்வாய முளளிக
கொடுங்கான் மாமலர் கொய்து கொண்டவன்
பஞ்சாய்க கோரை பலவிற சவட்டிப
புணர்நாா பெயத புனைவின கணணி
யிருடை யிருந்தலை யாரச் சூடிப
பொன்காண் கட்டளை கடுபபச சண்பின்
புன்காய்ச சுண்ணம புடைத்த மாாபி
னிரும்புவடித் தன்ன மடியா மெனறேற
கருங்கை வினைஞா காதலஞ சிறாஅா

பழஞ்சோற றமலே முனைஇ வரமபிற
புதுவை வேயந்த கவிகுடின் முன்றி
லவலெறி யுலகைப பாடுவிறந தயல
கொடுவாய்க் கிள்ளை படுபகை வெரூஉ
நீஙகா யாணர் வாங்குகதிர்க கழனிக
கடுப்புடைப பறவைச சாதி யன்ன
பைதற விளைந்த பெருஞ்செந நெலலின
றாமபுடைத திரடா டுமிதத விளைஞா
பாமபுறை மருதி னோங்குசினை நீழற
பலிபெறு வியனகள மலிய வேறறிக
கணங்கொள் சுறறமொடு கைபுணர்ந் தாடுந்
துணங்கையம பூதந் துகிலுடுத தவைபோற
சிலம்பி வானூல வலநத மருங்கிற
குழுமுநிலைப போரின முழுமுதற றொலைச்சிப
பகடூ பிழிநத பின்றைத துகடப
வையுந் துரும்பு நீக்கிப பைதறக
குடகாற் றெறிநத குப்பை வடபாற
செமபொன் மலையிற சிறபபத தோன்றுந்
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கைப
பகட்டா வீன்ற கொடுநடைக் குழவிக்
கவைத்தாமபு தொடுத்த காழூன் றல்கு

லேணி யெய்தா நீணெடு மார்பின்

முகடுதுமித தடுக்கிய பழம்பல் லுணவிற்
குமரி மூதத கூடோங்கு நலலிற
றசசச பிரூஅர் நசசப புனைநத
ஊரா நற்றே ருருட்டிய புதல்வர்
தளர்நடை வருததம வீட வலர்முலைச
செவிலியம பெண்டிர்த தழீஇப பாலார்
தமளித துஞசு மழகுடை நல்லிற்
றொல்பசி யறியாத துளஙகா விருக்கை
மலலற பேரூர் மடியின் மடியா
வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வலசி
மனைவா ழளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்
மனைவிளை யாடுங் கழைவள ரடுக்கத
தணங்குடை யாளி தாக்கலிற் பலவுடன்
கணஞ்சால் வேழங் கதழ்வுற் றாஅங்
கெந்திரஞ் சிலைக்கு துஞ்சாக் கம்பலை
விசய மடூஉம் புகைசூ ழாலைதொறுங்
கரும்பின் றீஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்
வேழ நிரைதது வெண்கோடு விரைஇத
தாழை முடிததுத தருப்பை வேய்ந்த
குறியிறைக் குரமபைப பறியுடை முன்றிற்
கொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமித்
தியறறிய
பைங்காய் தூங்கும பாய்மணற் பந்த

ரிளையரு முதியருங் கிளையுடன் றுவன்றிப்
புலவுநுனைப பகழியுஞ் சிலையு மானச் ?
செவ்வரிக் கயலொடு பசசிறுப் பிறழு
மையிருங் குட்டதது மகவொடு வழங்கிக
கோடை நீடினுங் குறைபட லறியாத்
தோடாழ் குளதத கோடுகாத திருக்குங்
கொடுமுடி வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பி
னவையா வரிசி யங்களித் துழவை
மலர்வாய்ப் பிழாவிற் புலர வாற்றிப
பாம்புறை புறறிற் குரும்பி யேய்க்கும
பூம்புற நலலடை யளைஇத் தேமபட
வெல்லையு மிரவு மிருமுறை கழிப்பி
வல்வாய்ச் சாடியின வழைச்சற விளைந்த
வெங்கீ ரரியல் விரலலை நறும்பிழி

^.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

கOரு

தண்மீன் சூட்டொடு தளாதலும் பெறுகுவிர்
பச்சூன் பெய்த சுவல்பிணி பைந்தோற
கோள்வல பாண்மகன் றலைவலித் தியாதத
நெடுஙகழைத் தூண்டி னடுஙக நாண்கொளீஇக
கொடுவா யிருமபின் மடிதலை புலமபப
பொதியிரை கதுவிய போழவாய வாளை
நீர்நணிப பிரமபி னடுஙகுநிழல வெரூஉ
நீத்துடை நெடுஙகயந தீபபட மலாநத

கடவு ளொண்பூ வடைக லோமபி
யுறைகான் மாறிய வோஙகுயர் நனநதலை
யகலிரு வானததுக குறைவி லேயபப
வாககிதழ்க குவளையொடு நீல நீடி
முரட்பூ மலிநத முதுநீாப பொயகைக
குறுந ரிட்ட கூமபுவிடு பன்மலா
பெருநா ளமயததுப பிணையினா கழிமின
செழுஙகன் றியாதத சிறுதாட் பநதாப
பைஞசேறு மெழுகிய படிவ நன்னகா
மனையுறை கோழியொடு ஞமலி துன் றாது
வளைவாயக் கிளளை மறைவிளி பயிற்று
மறைகாப பாள ருறைபதிச சேபபிற
பெருநல வானதது வடவயின் விளஙகுஞ
சிறுமீன புரையுங கறபி னறுநுதல
வளைககை மகடூஉ வயினறிந தட்ட
சுடர்க்கடைப பறவைப பெயாபபடு வததஞ
சேதா நறுமோா வெண்ணெயின மாதுளத
துருப்புறு பசுங்காயப போழொடு கறிகலநது
கஞ்சக நறுமுறி யளைஇப பைநதுணா
நெடுமரக் கொககி னறுவடி விதிர்தத
தகைமாண் காடியின் வகைபடப பெறுகுவிா
வண்ட லாயமொ டுண்டுறைத தலைஇப
புனலாடு மகளி ரிட்ட பொலங்குழை
யிரைதேர் மணிசசிர லிரைசெத தெறிந்தெனப
புள்ளார் பெண்ணைப புலமபுமடற செலலாது
கேள்வி யந்தணா ருங்கட னிறுதத

வேள்வித் தூணத் தசைஇ யவன
ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட
வைகுறு மீனிற் பையத் தோன்று

பத்துப்பாட்டு.

*நீர்ப்பெயற் றெல்லைப் போகிப் பாற்கேழ்
வாலுளைப் புரவியொடு வடவளந் தரூஉ
நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை
மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற்
பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற்
சிலதர் காக்குஞ் சேணுயர் வரைப்பி
னெல்லுழு பகட்டொடு கறவை துன்னா
மேழகத் தகரோ டெகினங் கொட்குங்
கூழுடை நலவிற் கொடும்பூண் மகளிர்
கொன்றை மென்சினைப் பனிதவழ் பவைபோற்
பைங்கா ழல்கு லுண்டுகி லுடங்க
மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும
பீலி மஞ்ஞையி னியலிக் கால
தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயர்நிலை
வான்றோய் மாடத்து வரிப்பந் தசைஇக்
கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைப்பய
முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும

பட்டின மருங்கி னசையின் முட்டில
பைங்கொடி நுடங்கும மலர்புகு வாயிற
செம்பூத தூய செதுகுக்குடை முன்றிற்
கள்ளடு மகளிர் வள்ள நுடக்கிய
வார்ந்துகு சின்னீர் வழிந்த குழம்பி
னீருஞ்சே றாடிய விரும்பல குட்டிப
பன்மயிர்ப பிணவொடு பாயம்போ காது
நென்மா வல்சி தீற்றிப பன்னாட்
குழிநிறுத தோம்பிய குறுந்தா ளேற்றைக்
கொழுநிணத் தடியொடு கூர்நறாப் பெறுகுவிர்
வான மூன்றிய மதலை போல
வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி
விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத
திரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர் ஞெகிழி
யுரவுநீ ரழுவத் தோடுகலங் கரையுந்
துறைபிறக் கொழியப் போகிக் கறையடிக்
குன்றுறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும்
வண்டோட்டுத் தெங்கின் வாடுமடல் வேய்ந்த

* நீர்ப்பெயாத்தென்றும் பாடம்.

௪.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

௧0௫

மஞசண முனறின மணநாறு படபபைத

தண்டலை யுழவர் தனிமனைச் சேப்பிற்
றாழ்கோட் பலவின் சூழ்சுளைப் பெரும்பழம்
வீழில் றாழைக் குழவித் தீநீர்க்
கவைமுலை யிரும்பிடிக் கவுண்மருப் பேய்க்குங்
குலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழந்
திரளரைப் பெண்ணை நுங்கொடு பிறவுந்
தீம்பல் றார முனையிற் சேம்பின்
முளைப்புற முதிர்கிழங் கார்குவிர் பகற்பெயன்
மழைவீழ்ந் தன்ன மாத்தாட் கமுகின்
புடைசூழ் தெங்கின் முப்புடைத் திரள்காய்
யாறுசெல் வம்பலர் காய்பசி தீரச்
சோறடு குழிசி யிளக விழூஉம்
வீயா யாணர் வளங்கெழு பாக்கத்துப்
பன்மர நீளிடைப் போகி நன்னகர்
விண்டோய் மாடத்து விளங்குசுவ ருடுத்த
வாடா வள்ளியின் வளம்பல தரூஉ
நாடுபல கழிந்த பின்றை நீடுகுலைக்
காந்தளஞ் சிலம்பிற் களிறுபடிந் தாங்குப்
பாம்பணைப் பள்ளி யமர்ந்தோ னாங்கண்
வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்க்
குறுங்காற் காஞ்சி சுற்றிய நெடுங்கொடிப்
பாசிலைக் குருகின் புன்புற வரிப்பூக்
காரகற் கூவியர் பாகொடு பிடித்த
விழைசூழ் வட்டம் பால்கலந் தவைபோ
னிழறாழ் வார்மணல் நீர்முகத் துறைப்பப்
புனல்கால் கழீஇய பொழிறொறுந் திரள்காற்

சோலைக கமுகின் சூலவயிற றனன
நீலப பைஙகுடந தொலைசசி நாளும
பெருமகி ழிருககை மரீஇச சிறுகோடடுக்
குழவித திஙகட கோணோந தாஙகுச
சுறவுவா யமைதத சுருமபுசூழ் சுடா றுத
னறவுபெயாத தமைதத நலலெழின் மழைக்கண
மடவரன மகளிரொடு பகலவிளை யாடிப
பெறறகருந தொலசீத துறகக மேயககும
பொயயா மரபிற பூமலி பெருநதுறைச
செவ்விகொள பவரோ டசைஇ யவவயி

னருந்திறற் கடவுள் வாழ்ததிச் சிறிதுநுங்
கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்
காழோ ரிகழ்பத நோக்கிக் கீழ
நெடுங்கை யானை நெய்மிதி கவளங
கடுஞ்சூன் மந்தி கவரும் காவிற்
களிறுகத னடக்கிய வெளிறில கந்திற
றிண்டேர் குழிதத குண்டுநெடுந் தெருவிற
படைதொலை பறியா மைநதுமலி பெருமபுகழ்க்
கடைகால் யாத்த பலகுடி கெழீஇக
கொடையுங கோளுமா வழங்குநர்த தடுதத
வடையா வாயின் மிளைசூழ் படபபை
நீனிற வுருவி னெடியோன் கொபபூழ்
நான்முக வொருவற பயநத பலவிதழ்த்

தாமரைப பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்றிச
சுடும ணோங்கிய * நெடுநகர வரைப்பி
ணிழுமென் புள்ளி னீண்டுகிளைத் தொழுதிக
கொழுமென் சினைஇய கோளி யுள்ளும
பழுமீக் கூறும பலாஅப போலப
புலவுக் கடலுடுத்த வானஞ் சூடிய
மலர்தலை யுலகத் துள்ளும பலர்தொழ
விழவுமேம் பட்ட பழவிறன மூதூ
ரவ்வாய் வளர்பிறை சூடிச செவ்வா
யந்தி வானத் தாடுமழை கடுப்ப
வெண்கோட் டிரும்பிணங் குருதி யீர்ப்ப
வீரைம் பதின்மரும பொருதுகளத் தவியப்
பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே
ராராச் செருவி னைவர் போல
வடங்காத் தானையோ டன்றுமேல் வந்த
வொன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தார்த்துக
கச்சி யோனே கைவண் டோன்ற
லச்சிச் சென்றோர்க † கேம மாகிய
வளியுந் தெறலு மெளிய வாகலின
மலைந்தோர் தேஎ மன்றம பாழ்பட
நயந்தோர் தேஎ நன்பொன் பூப்ப
நட்புக்கொளல் வேண்டி நயந்திசி னோருந்

* நெடுமதில் வரைப்பென்றும் பாடம்.

† ஏமமாக வென்றும் பாடம.

துப்புக்கொளல் வேண்டிய துணையி லோருங்
கலவீ முருவி கடற்படர்ந் தாங்குப்
பல்வேறு வகையிற் பணிந்த மன்ன
ரிமையோ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை
வெண்டிரை கிழித்த விளங்குசுடர் நெடுங்கோட்டுப்
பொன்கொழித் திழிதரும் போக்கருங் கங்கைப்
பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்க
ளொருமரப் பாணியிற் றூங்கி யாங்குத்
தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழீஇச்
செவ்வி பார்க்குஞ் செழுநகர் முற்றத்துப்
பெருங்கை யானைக் கொடுந்தொடி படுக்குங்
கருங்கைக் கொல்ல னிரும்புவிசைத் தெறிந்த
கூடத் திண்ணிசை வெரீஇ மாடத்
திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
லின்றுயி லிரியும் பொன்றுஞ்சு வியனகர்க்
குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பட்
பகல்செய் மண்டில மன்னரி தாங்கு
முறைவேண் டுநர்க்கு குறைவேண் டுநர்க்கும்
வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி
யிடைதெரிந் துணரு மிருடீர் காட்சிக்
கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத்
துருபவில் சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பொறிவரிப் புகர்முகந் தாக்கிய வயமான்

கொடுவரிக குருளை கொளவேட் டாங்குப
புலவா பூணகட ஞறறிப பகைவா
கடிமதி லெறிந்து குடுமி கொள்ளு
வென்றி யலலது வினையுடம படினு
மொன்றல செலலா வுரவுவாட் டடககைக
கொணடி யுண்டித தொண்டையோா மருக
மளளர் மளள மறவா மறவ
செலவர் செல்வ செருமேம படுந
வெண்டிரைப பரபபிற கடுஞசூா கொன்ற
பைம்பூட் சேஎய பயந்தமா மோட்டுத
துணங்கையஞ செலவிக கணங்குநொடித தாங்கு;

தண்டா வீகைநின் பெருமபெய ரேத்தி
வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென
விடனுடைப பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பிக

கடனறி மரபிற் கைதொழூஉப பழிச்சி
நின்னிலை தெரியா வளவை யந்நிலை
நாவலந் தண்பொழில வீவின்று விளங்க
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி
யந்நிலை யணுகல வேண்டி நின்னரைப
பாசி யன்ன சிதாரை நீக்கி
யாவி யனன வவிர்நூற் கலிங்க
மிருமபே ரொக்கலொ டொருங்குட னுடீஇக
கொடுவாள் கதுவிய வடுவாழ் நோனகை

வலவோ னட்ட பலவூன் கொழுங்குறை
'யரிசெத துணங்கிய பெருஞ்செந நெலலின
றெரிகொ ளரிசித திரண்டும புழுக்க
ளடு லருங்கடித் தீஞ்சுவை * யமுதொடு பிறவும
விருப்புடை மாபிற கரப்புடை யடிசின
மீன்பூத தனன வான்கலம பரப்பி
மகமுறை மகமுறை நோக்கி முகனமாந
தாஞ விருப்பிற றுனின றூட்டி
மங்குல் வானத்துத திங்க ளேயக்கு
மாடுவண டிமிரா வழலவிர் தாமரை
நீடிரும பித்தை பொலியச் சூட்டி
†யுரவுக்கடன் முகந்த பருவ வானத்துப
பகற்பெய றுளியின் மினனுநிமிந தாஙகுப
புனையிருங் கதுப்பகம பொலியப பொனனின்
றொடையமை மாலை விறலியா மலைய
நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால்கட்ட
வளைகண் டன்ன வாலுளைப புரவி
துணைபுணர தொழில நால்குடன பூட்டி
யரிதகேர் நல்கியு மமையான் செருக்தொலைத
தொன்னுத தெவவ ருலைவிடத் தொழிந்த
விசும்புசெ விவுளியொடு பசும்படை தரீஇ
யனறே விடுக்குமவன பரிசி லின்சீர்க்
கின்னர முரலு மணங்குடைச் சாரன்
மஞ்ஞை யாலு மரம்பயில் இறும்பின்
கலையாய்ந் துதிர்த்த மலாவீழ் புறவின்

மந்தி சிக்கு மாதுஞ்சு முன்றிற்

* அயிரொடு பிறவுமென்றும் பாடம்

\+ பலவுக்கடன்மகக்க வென்றும்பாடம்.

௪.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

௧0௬

செந்தீப் பேணிய முனிவர்வெண் கோட்டு
களிறுதரு விறகின் வேட்கு
மொளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே

இதன்பொருள்.

அகல் இரு விசும்பிற் பாய் இருள் பருகி—தன்னையொழிந்த நான்குபூதமுந் தன்னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகிய பெரிய ஆகாயத்திடத்தே தோன்றிப் பரந்த இருளை விழுங்காநின்று,

அகலிருவிசும்பென்பது, *"நோயதீருமருந்து" போனின்றது பருகியெனனுஞ் செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலம் உணர்த்திநின்றது

பகல் கான்று எழுதரு பல் கதிர்ப் பரிதி— மறைந்த பகற்பொழுதை உலகத்தே தோற்றுவித்து எழுதலைச்செய்யும் பலகிரணங்களையுடைய கனலி,

காய் சினந் திருகிய கடுந் திறல் வேனில—கோபிக்கின்ற சினமுறுகிய கடிய வலியையுடைய முதுவேனிற்காலத்தே,

பாசிலை யொழித்த பராரைப் பாதிரி— பின்பனிக்காலத்தே பசிய இலைகளையுதிர்த்த பரிய தாளினையுடைய பாதிரியினது,

வள் இதழ மா மலர் வயிறறிடை வகுதததன் உள்ளகம புரையும ஊட்டுறு பச் சை—பெருமையையுடைய இதழையுடைநதாகிய வணடையுடைய பூவினுடைய வயிற்றிடத்தைப்பிளநத † புலாலினுடைய உள்ளிடததையொககும் நிறமுடடுதெனு ற்ற தோல்,

பரியகாக கமுகின் பாளை அம் பசும் பூக் கரு இருநதன்ன கண கூடு செறி துளை—பரிய தாளினையுடைய கமுகினது [illegible] பூவினையுடைய பசியபூ விரியாமற கருவாயிருநதாலொத்த இரண்டுகண்ணுங் கூடி செறிந்த துளை,

உருககி அனன பொருநதுற போரவை—உருககி ஒனறு வாரத்தாற்போன்ற தோல்களின் வேறுபாடுதெரியாமல இசைததனுறும போரவையினையும்,

பச்சைப்போரவை, பொருநதுறுபோரவை, துளையினையுடையபோர்வை.

சுனை வறந்தனன இருள் தூங்கு வறுவாய—சுனை வறநது உளளிருணடாலொத்த இருள்செறிநத உண்ணுகின்றையில்லாத வாயினையும,

பிறை பிறந்தன்ன பின் ஏந்து கவைக கடை—முதறபிறை பிறந்து ஏநதியிருந் தாறபோன்ற பின்பு ஏந்தியிருககின்ற கவைததலையுடைய கடையினையும்,

நெடும் பணைத திரள் தோள் மடநதை முன் கைக் குறுந் தொடி ஏய்க்கும் மெ லிந்து வீங்கு திவவின்—நெடிய மூங்கிலையொதத திரணட தோளினையுடைய மகளு டைய முன்கையிற குறிய தொடியையொக்கும் நெகிழவேணடியவழிநெகிழ்ந்து இறு கவேண்டியவழியிறுகும் வாரககட்டினையும,

மணி வாரந்தன்ன மா இரு மருபபின்—நீலமணி ஒழுகினுலொத்த கருமைநிறத தையுடைய பெரிய தணடினையுமுடைய,

---

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிக்கலி, உச. "அலாமுலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப், பேரம ருண்கணென் றோழி யுறீஇய, வாரனு ரெவ்வ முயிரவா

யகு, மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீஇ"

† பூவினுடையவென்றும்பிரதிபேதமுண்டு.

பொன் வார்ந்த அன்ன புரி அடங்கு நரம்பின் தொடை அமை கேள்வி— பொன் கம்பியாய் ஒழுகினாலொத்த முறுக்கடங்கின நரம்பின்கட்டமைந்த யாழை,

கேள்வி - ஆகுபெயர்

போர்வையினையும் (கூ), வாயினையும் (க0), கடையினையும் (கக), திவவினையும்

(கூ), மருப்பினையுமுடைய யாழையெனமுடிக்க.

இடவயின் தழீஇ—இடத்தோட்பக்கத்தே அணைத்து,

வெங் தெறற் கனலியொடு மதி வலம் திரிதரும்—வெய்ய தெறுதற்றொழிலையு டைய ஞாயிற்றோடே திங்களும் மேருவை வலமாகத் திரிதலைச்செய்யும்,

தண் கடல் வரைப்பில் தாங்குநாப் பெறாது— குளிர்ந்த கடல்சூழ்ந்த உலகில் கின்னைப் புரப்பாரைப் பெறாமல்,

பொழி மழை துறந்த புகை வேய் குன்றதது—பெய்கின்ற மழைதுறத்தலால் கிலத்தின்கணணெழுந்த ஆவிசூழ்ந்த மலையிடத்தே,

பழு மரம் தேரும் பறவை போல— பழுத்த மரத்தைத் தேடித்திரியும் பறவை களைப்போல,

கல்லென் சுற்றமொடு கால கிளாந்து திரிதரும்— பசிமிகுதியால் அழுகின்ற சுற்றத்தாருடனே ஓரிடத்திராமற் பயனின்றி ஓடித் திரிதலைச்செய்யும,

புல்லென் யாக்கைப் புலவு வாய்ப் பாண— பொலிவழிந்த வடிவினையும் கற்ற கல்வியை வெறுத்துக்கூறுகின்ற வாயினையுமுடைய பாண,

"சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொாது" என்றாபிறரும். புலால்நாறுகின்றவாயு மாம்.

கேள்வியைத்தழீஇத (கக) தாங்குரப்பெறாத (கஅ)குன்றத்தே (கக) கடுந்திறல் வேனிற்காலத்தே (கூ) பறவைபோலத் (உ0) திரிதரும் பாணவெனமுடிக்க

பெரு வறம் கூர்ந்த கானம கல்லெனக கருவி வானம துளி சொரிந்தாங்கு— பெரிய * வற்கடமிக்க காடு உழவுத்தொழில் முதலியவற்றால் ஆரவாரமிகும்படி தொகுதியையுடைய மேகம துளியைச் சொரிந்தாற்போல,

பழம் பசி கூர்ந்த எம் இரும் பேர் ஒக்கலொடு வழங்கத் தவாஅப் பெரு வளன் எய்தி— தொன்றுதொட்ட பசிமிக்க எம்முடைய கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே யாங் கள் பிறர்க்குகொடுக்கவும் மாளாத பெரிய செல்வத்தைப்பெற்று,

வால் உளைப் புரவியொடு வயக களிறு முகந்தகொண்டு யாம் அவணின்றும் வரு தும்— வெள்ளிய தலையாட்டத்தையுடைய குதிரையோடே வலியினையுடைய யானை களையும வாரிக்கொண்டு யாம் அவனூரினின்றும் வாராநின்றேம்,

நீயிரும்— நீவசளும,

[இருநிலங் கடந்த திருமறு மார்பின், முந்நீர் வண்ணன புறங்கடை யந்நீர்த், திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பல், மலர்தலை யுலகதத மன்னுயிர் காக்கு, முரசுமுழ க்குதானை மூவ ருள்ளு, மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும், வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பி, னல்லது கடிந்த வறமபுரி செஙகோற், பல்வேற் றிரையற படர்குவி ராயின்]

மலர் தலை உலகதது மன உயிர காககும் முரசு முழங்கு தானை மூவருள்

---

* வறட்காலமிககவென்றும பிரதிவேறுபாடுண்டு

ளும்—அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களைபபுரக்கும் முரசுமுழங்குகின்ற நாற்படையினையுமுடைய சேரசோழபாணடியரென்னுமூவரினும்,

இலங்கு நீரப் பரப்பின் வளை மீககூறும் வலம்புரி அன்ன வசை நீஙகு சிறப்பின் — விளங்குகின்ற நீரையுடைய கடலிடத்துப்பிறந்த சங்கில் மேலாக உலகங்கூறும் வலம்புரிச்சங்கையொத்த குற்றநீங்குந் தலைமையினையும்,

அல்லது கடிந்த அறம் புரி செஙகோல—மறத்தைப்போக்கின அறத்தைவிரும்பின செங்கோலினையுமுடைய,

இரு நிலம் கடந்த திரு மறு மாாபின் முந்நீா வணணன் புறஙகடை

உரவோன்

உம்பல்— பெரிய நிலத்தையளந்த திருவாகிய மறுவையணிநத மாாபினையுடைய கடல்போலுநிறத்தையுடையவன் பின்னிடததோனறிய சோழன்குடியிறபிறந்தோன்,

மூவருள்ளுஞ் சிறப்பினையுஞ் செஙகோலினையுமுடைய உரவோனென்க.

திருமால்குடியிறறோன்றிய உரவோன.

அந்நீாத் திரை தரும் மரபின பல வேல் திரையன்— அககடலின திரைகொண்டுவந்து ஏறவிட்டமரபாற் பலவேறபடையினையுடைய திரையனென்னும் பெயரையுடையவன்,

என்றதனால, நாகபட்டினததுச சோழன் பிலததுவாரததால நாகலோகததே சென்று நாககன்னியைப்புணாநதகாலதது அவள யான்பெற்றபுதல்வனை என்செய்வேனென்றபொழுது, தொணடையை அடையாளமாககட்டிக் கடலிலேவிட அவன்வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவுரிமையை எய்துவிதது நாடாட்சி கொடுப்பலென்று அவன்கூற, அவளும் புதல்வனை அஙஙனம வரவிடத திரைதருதலின், திரையனென்று பெயாபெறறகதை கூறினா

திரையற் படர்குவிராயின் நின உள்ளஞ் சிறகக— திரையனை

நினைப்பீராயின் அவனை நினைத்தலின், நின் நெஞ்சு சிறப்புக்களைப்பெறுக,
சிறக்கநின்னுள்ள (சுடு) மெனமேலவருவதனை இதனோடுகூட்டுக.

[கேளவ னிலையே கெடுகநின னவலம]

நின் அவலம கெடுக— நினதுமிடி கெடுவதாக,

அவன் நிலை கேள்—அஙஙனம அவனை

நினைத்துபோகின்றநீ அவன்றன்மையைக் கேட்பாயாக;

[அததனு செலவோ ரலறத தாககிக, கைபபொருள வெளவுங் களவோ வாழ்க கைக, கொடியோ ரின்றவன கடியுடை வியன்புலம்] அவன் கடி உடை வியன் புலம் அத்தஞ் செலவோர்அலறத தாககிக் கைபபொருள வெளவும் களவு ஏர் வாழக்கைக் கொடியோர் இன்று— அவனுடைய காவலையுடைததாகிய அகலததையுடையநிலம், வழிபோவாரைக் கூபபிடும்படி வெட்டி அவாகள கையிலுள்ள பொருள்களைக் கைக் கொள்ளும் களவே உழவுபோலும் இலவாழககைப்பொருளாகவுடைய கொடுமை யையுடையோரில்லை,

உருமும் உரறுது அரவுந் தபபா காட்டு மாவும உறுகண் செயயா— உருமே றும் இடியாது; பாம்புகளுங் கொல்லுதலைசசெய்யா, காட்டிடத்துப புலிமுதலியன வும் வருத்தஞ்செய்யா; ஆகலின்,

[வேட்டாங, கசைவழி யசைஇ ஈசைவழித தஙகிச, சென்மோ:]

ககஉ பத்துப்பாட்டு.

ஆகரு அசைவழி அசைஇ— அககாட்டின்கண் இளைததவிடததே இளைப்பாறி,

ஈசைவழி வேட்டுத தஙகிச் சென்மோர்— எங்களிடத்தே நீதஙகிப்போக வேணடு மென்று ஈச்சினவிடததே நீயும் அதற்கு விரும்பித தங்கிச செலவாயாக.

இரவல— இராததறனெழிலைவலலோய்,

[சிறக்கரின் னுள்ளம, கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரதது, முழவ் னன்ன முழுமர வுருளி]

முழவின் அன்ன முழுமரம் திருந்து நிலை ஆரததுக கொழுஞ் சூட்டு அருந்திய உருளி— மததளததையொதத குறட்டிடததேதைதத சிகென்றதன்மையையுடைய ஆரிடத்தே சுன்றுகிய வளைந்த மரஞ் சூழ்ந்து கிடககபபட்ட உருளையையும,

அசசுககோககின்ற இடமுமாம் அக்குறட்டிலே ஸதத்துக்கிடககினறது ஆா சூட்டு - விளிம்பிலவைத்த வளைநதமரம்

எழு உப புணாந்தனன டரூஉக கை சேரன் பாா— கணையமரம இரணடுசோ ந்தாலொதத பருததகைககளையடைய வலிய பாரையுமுடைய,

அசசுமரததினமேலே செ.ட யவாய் இரணடுபககததும் செடுகக்கிடககின்ற பரும ரமகளை பரூஉககைபெனறா அமமரஙகளிரணடிலேயும்நெருஙகததுளைததுகுறுக கே வணிபோலக கோததவைப டாரெனறா

[மாசிக குனற மழைசும தன, வா ாவை வேயநத வறைவாயச சகடம]

குனறம மாரி மழை சுமநதன பாவை வேயநத அறை வாய்ச சகடம்— மலை மாரிககால சது மேக நதை சுமந னறு பே னற தொததுளிபபாயாலேவேய்நத ஒலிக்கின்ற வாள ை டை ட ட கடட,

—

ஆர்வை வேயநத வெனறுபாடமாயின,

ந்தவெங்க

நிறைந்த வாகுவை ககோலாலே வேய

அநத இரணடுமரததிலு உ காலகளைகடடுக முடிலாககட்டி மேலே வசமபுமுத வியனஉறைறக கயி றுலேகோதத பாயை வெதத லேககூ ம்ெறா

உருளிமையம, பாரையுமுடைய சகடமெனக

வேழம் காவலாகுரம்பை எய்ப்பக் கோழி சேக்குங் கூடு உடைப் புதவின் — யானையைப் புனத்திற்றின்னுமற் காக்கின்ற தொழிலையுடையார் இதணமேலேகட்டின குடிலையொப்பச் சிறுகக்கட்டின கோழிகிடக்குங் கூட்டையுடைத்தாகிய குடிலின்வாசலிலே,

முன்னெயிற்று இரும் பிடி முழந்தாள் எய்க்குந் தன்னை அரைச் சிற்றரல் தூங்கத் தூக்கி — மூக்கின்முன்னே பாலுக் கொம்பினையுடைய கரிய பிடியினது முழந்தாளையொக்குந் தன்னையைத் தன்னிடத்தேயுடைய சிறிய உரலை அசையும்படி தூக்கி,

கோத்துநாற்றுதற்குத் தன்னையிடுதலின், தன்னையரைச் சிற்றரலென்றார்.

நாடகம் மகளிர் ஆடு களத்து எடுத்த விசி வீங்கு இன்னியம் கடுப்ப — நாடகமா மகளிர் ஆடுங்களத்தே கொண்டுவந்த வாராற்பிணித்தலிறுகின இனிய முழவை யொப்ப,

கயிறு பிணித்துக் காடி வைத்த கலன் உடை மூக்கின் — தகராதபடி நூலே வரிந்து காடிவைத்த மிடாவையுடைய அப்பாரிற்றலையிலே,

கயிற

புளியங்காய் நெல்லிக்காய்முதலியன ஊறவிட்டு வைத்ததனைக் காடியென்றார். இனிக் காடி செய்யென்பாருமுளர்.

௪.—பெரும்பாணாற்றுப்படை

இனிப் பாரிற் கழுத்தாணவிடத்தேவைத்த மிடாவென்றுமாம்.

மக உடை மகவேப் பகடு புறந் தரப்ப — குழவியைக் கைக்கொண்ட மகளிரு

பூண்ட எருத்தை முதுகிலேயடிப்ப,

சகடத் (௫௦) புதவின் (௫௨) மூக்கினகண்ணே (௫௭) வேப்பிலைமிடைந்த (௫௯) மகவே இருந்து தரப்பவௌமுடிக்க

கோட்டு இணா வேம்பின் ஏட்டிலை மிடைநத மகடூஉ (இஅ) — கொம்பிடத்தே பூநகொதநதையுடைய வேம்பினுடைய மென்மையையுடைய இலையைப் பிள்ளைக்குக் காவலாககொண்டிருககின்ற மகடூஉ,

படலைக் கணணி—தழைவிரவின மாலையையும்,

பரேர் எறுழ்த் திணி தோள்—பரிய அழகினையும் வலியினையுமுடைய இறுகின தோளினையும,

முடலை யாககை—முறுககுணட உடம்பினையும,

முழு வலி மாக்கள்—நிரம்பிய மெய்வலியினையுமுடையோர,

[சிறுதுளைக் கொடுநுக நெறிபட நிரைதத, பெருங்கயிற றொழுகை] சிறு துளைக கொடுநுகம் பெருங கயிறு நெறிபட நிரைதத ஒழுகை— சிறிய துளையினையுடைய கொடிய நுகததினகணணே பெரியகயிறறாலே எருதுகளை ஒருவழிப்பட நிரைத்துக் கட்டின சகடவொழுங்கினை,

துளைகளிற செருகினகழிகள கழுததசையப பட்டுகிற்றலின, றா ஒருசகடததிற பலபூட்டுதல கூறினார்.

கொடுநுகமென

மருங்கிற காபப— எருதுகள்திருகாமல அசசுமுறியாமற பககததே காத்துசசெல்ல,

சில பத உணவின— இடபபடும பொருள்களுககுச சிறியவாக இடப்படுமுணவினது,

என்றது உபபை பதம் - பககுவம

கொளளை சாறறி— விலைசொலலி,

பல எருதது உமணா பதி போகு நெடு நெறி— இளைததாற பூட்டுதற்குப பல வெருதனையுமடிததுககொண்டுபோம் உப்புவாணிகா ஊர்கள்தோறும் செல்லும் நெடிய வழியினையும,

பதிபோலப போகுமெனறுமாம.

மகடூஉததுரபப மாககளகாபபச சாறறிப்போம நெடுநெறியையுமெனக

எல இடைக கழியுநாககு ஏமமாக—பகறபொழுதுபோவார்க்கு

இனப்புத்திர,

[மலையவுங கடலவு மாணபயன் றரூஉ, மருமபொரு ளருததுங் திருந்துதொடை நோன்ரு, ளடிபுதை யரண மெய்திப படமபுகருப், பொருகணை தொலைச்சிய புணடீர் மார்பின், விரவுவரிக கசசின வெணகை யொள்வாள், வளையூ பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூஙகச, சுரிகை நுழைநத சுற்றுவீஙகு செறிவுடைக, கருவி லோச் சிய கணணக னெறுழ்ததோட், கடமபமா நெடுவே ளனன மீளி, யுடம்பிடித் தடக் கை யோடா வம்பலா.]

மலையவும கடலவும் மாண பயன தரூஉம் அரும பொருள அருததும் ஓடா வம்

பலர்—மலையிலுள்ளனவும் கடலிலுள்ளனவுமாகிய மாட்சிமையையுடைய

கடு

பயனைக்

கொடுக்கும் பெறுதற்கரிய பொருள்களை உலகததோரெல்லாரையும நுகரப்பணணும் பிறக்கிடாத புதியோர்,

என்றது - மாணிக்கமும், முத்தும, சந்தனமுமுதலியன கொண்டுபோய் விற்றுத் திரிவாரைக்கூறிறறு.

பொரு கணை தொலைச்சிய புண தீர் மாாபின்—பொருகின்ற அம்புகள தசையைப்போக்கின புணகள்தீர்ந்த மார்பினையும்,

சுரிகை நுழைந்த சுற்று வீங்கு செறிவுடை—பததிரம செருகபபட்ட கட்டுதலி றுகும் சேலையினையும்,

கரு வில் திருந்து தொடை ஓசசிய கண அகன் எறுழத தோள—கொடியவில்லைத் தப்பாததொடையிலே நிரம்பவாஙகின இடமகன்ற வலியினையுடைத்தாகிய தோளினையுமுடைய,

கடம்பு அமர் நெடு வேள் அன்ன வமபலா— கடமபிடததேயிருகத

நெடிய மருகனையொத்த வம்பலா,

மீளி உடம்பிடித் தடக் கை ஓடா வம்பலா— கூற்றுவனையொத்த வேலைப் பெருமையையுடைய கையிலேயுடைய பிறக்கிடாதவம்பலா,

மார்பினையும், உடையினையும், தோளினையுமுடைய வம்பலா

வரை ஊர் பாம்பின் வெண் கை ஒள் வாள் விரவு வரிக் கச்சிற் பூண்டு புடை தூக்க— மலையிடத்தே யூர்கின்ற பாம்புபோலே யானைக்கொம்பாற் கடைந்திட்ட வெள்ளிய காசினையுடைய ஒள்ளியவாள் தன்னிடத்திலவிரவின வரியையுடைய கச்சினாலே தோளிலேகோக்கப்பட்டு ஒருபக்கத்தே தூங்காநிற்க,

கோண் தாள் அடி புதை அரணம் எய்தி—நடந்து வலியையுடையவாகிய காலில அடியையுமறைக்கின்ற செருப்பைக்கோத்து,

படம புக்கு—சட்டையிட்டு,

வம்பலர் தூங்க எய்திப் புகரு வழங்கும (அப) பெரியவழி (அக) யென்க.

தடவு நிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொண்ட சிறு சுளைப் பெரும பழங் கடுப்ப—பெருமையையுடைய நிலையினையுடைய பலாவினடியிலே குலைகொண்ட சிறியவாகிய சுளையினையுடைய பெரிய பழத்தையொப்ப,

நல்லபழம் சுளைமிக இராதென்றா.

[நெரியற், புணாப்பொறை தாஙகிய வடுவாழ நோனபுறத, தணர்ச்செவிக கழுதை:]

நெரியற் புணாப் பொறை தாஙகிய கழுதை—மிளகினது ஒத்தகணமாகச்சேர்த்த பாரத்தைத் தாங்கிய கழுதை,

வடு ஆழ் நோன் புறத்து அணர்ச் செவிக் கழுதை—வடுவழுந்தின வலியினையுடைய முதுகினையும் எடுத்தசெவியினையுமுடைய கழுதை,

கழுதைச் சாத்தொடு வழஙகும் உல்குடைப் பெரு வழிக் கவலை காக்கும்—கழுதையிலே மிளகெடுத்துக் கொண்டுபோகின்ற திரளோடே வம்பலர் (எசு) வழங்கும் பெரியவழியில கவர்த்தவழிகளையும காத்திருக்கும்,

உல்கு - சுங்கம்.

வப்பின்— விற்படையிருக்கின்ற ஊர்களில்,

வியன் காட்டு இயவின்— அகன்ற காட்டுவழிகளில,

நீள் அரை இலவதது அலஙகு சினை பயந்த பூளை அம் பசுங்காய் புடை விரிந்தன்ன வரிப் புற அணிலொடு— நீண்ட தாளினையுடைய இலவத்தினது அசைகின்ற கொம்பு காய்தத பஞ்சியினையுடைய அழகினையுடைத்தாகிய பசிய காயினது முதுகு விரிந்து பஞ்சுதோன்றினுலொத்த வரியைமுதுகிலேயுடைய அணிலோடே,

கருபபை ஆடாது— எலியுந திரியாதபடி,

[யாற்றறல் புரையும் வெரிநுடைக் கொழுமடல, வேற்றலை யன்ன வைந்நுதி நெடுந்தக, ரீத்திலை வேய்ந்த வெய்பபுறக் குரம்பை]

யாறு அறல புரையும் வெரிந் கொழு மடல் உடை நெடுந தகா ஈந்து— யாற்றி னது அறலையொக்கும் முதுகினையும் கொழுவிய மடலினையுமுடைய நெடிய மேட்டு நிலத்திளின்றவீந்து,

மடலினடி தன்னிடததேநிறக மேலறுபபுணடாஈந்து அறல்போன்றிருககுமாறு உணர்க

வேல் தலை அன்ன வை நுதி ஈந்து இலை வேய்ந்த எய்ப் புறக் குரம்பை—வேலி ன்முனையையொத்த கூரமையினையுடைய முனையினையுடைய ஈந்தினுடைய இலையா லேவேய்ந்த எய்பபன்றிமுதுகுபோலும் புறத்தினையுடைய குடிலில,

[மான்றோற் பளளி மகவொடு முடங்கி, யீனபிண வொழியப் போகி.] ஈன் பிணவு மான் தோல பள்ளி மகவொடு முடஙகி ஒழியப போகி—பிள்ளைப்பெற்றஎயி றறி மான்றோலாகிய படுக்கையிலே அபபிள்ளையோடே முடஙகிக்கிடக்க ஒழிந்தோர் போய்,

* "பெணணும பிணவு மககட் குரிய" என்பதனுல வந்தபிணவென்னும் ஆகார வீறு அல்வழிககண வன்கணமன்மையிற † குறியதன் இறுதிச்சினைகெட்டு உகரம் பெறுதுநின்றது.

[நோன்காழ, இருமபுதலை யாத்த திருநதுகணை விழுக்கோ, லுளிவாய்ச் சுனா யின் மிளிர மிண்டி:] இரும்பு தலை யாத்த திருந்து கணை நோன்காழ் விழுக் கோல் உளி வாய்ச சுனாயின் மிளிர மிணடி—பூண தலையிலேயழுத்தின நன்ருகிய திரட்சி யையும் வலியையுமுடைததாகிய வயிரத்தினையுமுடைய சீரிய கோல்செருகின உளி போலும் வாயினையுடைய பாரைகளாலே கட்டிகள் கீழமேலாகக் குத்துகையினுலே,

கோல்செருகபபடுகின்ற சுனாயையுடைமையிற சுனாயென்ருர்; ஆகுபெயர். சுனா - குழைச்சு

இரு நிலக் கரம்பைப படு நீறு ஆடி—கருநிலமாகிய கரம்பை நிலத்திலுண்டாகிய புழுதியைஅளைந்து,

நுண் புல அடக்கிய வெண் பல் எயிறறியர்—மெல்லிய புல்லரிசியை வாரியெ டுத்துக்கொணட வெள்ளிய பல்லையுடைய எயிற்குடியிற்பிறந்தமகளிர,

போய் மிணடுகையினுலே ஆடி அடக்கிய எயிறறியரென்க

மிகவிளைந்துதிர்நதபுலலை எறும்பிழுத்துச் சேரவிட்டுவைத்த இடமறிந்தெடுத்தல் அந்நிலப்பண்பு.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், கூக.
† " எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், கூ௨.

பார்வை யாத்த பறைத் தாள் விளவின் நீழல் முன்றில் நிலவுரற் பெயது—பார் வைமான்கட்டிநின்ற தேய்ந்ததாளினையுடைய விளவினது நிழலையுடைய முறறத்தி டைத்துத் தோண்டின நிலவுரலிலே அப்புல்லரிசியைச சொரிந்து,

குறுங் காழ் உலக்கை ஓச்சி—குறிய வயிரமாகிய உலக்கையாலேகுத்தி,

நெடுங் கிணற்று வல்லூற்று உவரி தோண்டி—ஆழ்ந்த கிணற்றிற் சில்லூறாகிய உவரிநீரை முகந்துகொண்டு,

தொல்லை முரவு வாய்க் குழிசி முரி அடுப்பு ஏற்றி—பழைய ஒருவாயபோன பானையிலே வார்த்தவுலையை முரிந்த அடுப்பிலேவைத்து,

[வாரு தட்ட வாடுேன் புழுக்கல]

வாருது அட்ட புழுக்கல்—அரியாதாக்கின சோற்றை,

எயிற்றியர் பெய்து ஓச்சித் தோண்டி ஏற்றி அட்ட புழுக்கலெனமுடிக்க வாடுேன்—உப்புக்கண்டத்தோடே,

[வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமக, னோடாத் தானை] ஓடாத் தானை வாடாத்

தும்பை வயவர் பெருமகன்—முதுகிடாதபடையினையுடைய கெடாத தும்பைசூடின போரைவல்ல வீரருடைய தலைவனாகிய,

ஒண் தொழிற் கழற் காற் செவ் வரைநாடன் சென்னியம் எனின—ஒள்ளிய தொழில்களையுடைத்தாகிய வீரகழலணிந்த காலினையுடைய செவ்விய மலைநாட்டையுடையவனுடைய பாணச்சாதியேமென்று கூறுவீராயின்,

தெய்வ மடையின் தேக்கிலைக் குவைஇ—தெய்வங்களுக்குச் சோறிட்டுவைத்த பலிபோலே புழுக்கலையும் வாடுேனையும (௧௩௦) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே,

[நும், பைதீர கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவிர] பதம் நும பை தீர கடும் பொடு மிகப் பெறுகுவிர—அவவுணவை நும்முடைய பசுமைதீர்ந்த சுற்றத்தோடே மிகப்பெறுகுவிர்;

வியன்காட்டியவுகளில் (அஉ) உலகுடைத்தாகிய (அக) நெடுநெறியையும

(கூ௫) வம்பலர் (எகூ) கழுதைச்சாததொடுவழங்கும (அ௦)
உலகுடைபபெருவழிக்கவலையை யுங் காத்திருககும் (அக) விலலுடைவைபபின
(அஉ) குரமபையில (அஃ) எயிற்றியா (கூ௪)
தாங்களட்டபுழுக்கலேயுமவாடுனேயும் (க௦௦) எல்விடைககழியுநாகசேமமாகத
(கூகூ) தேசுஙேலயிலே குவிககையினுலே (க௦௪) அபபததனைப் (க௦௫)
பெருமகனுகிய (க௦க) வளைநாடன் சென்னியமெனின் (க௦௩) துவ (க௦௪)
கடுமெபொடு மிகப்பெறு குவிர (க௦௫) எனமுடிகக

உல்கு-இரணடுவழிககுஙகொள்க குவைஇ யென்னும
செயதெனெசசம கார ணகாரியப்பொருட்டு

[மானடிபொறித்த மயககதா மருங்கின்·] மயஙகு மான் அடி பொறிதத அதா மருங்கின்—நீரின்மைபின மயஙகித்திரியும் மானடி அழுந்திககிடக்கினற வழியிடத் திலே,

வானம் மடி பொழுதில் நீா கசைஇக குழிதத அகழ—மழை பெயதலேததவிர்ந்த காலத்தே நீர்சிறகவேணடுமென்று நசசுதலாலே குழித்தகுளம்,

அகழப்படுதலின், அகமெனறது ஆகுபெயா

குழ் பயம்பின் அகத்து ஒளித்து ஒடுங்கி—அதனைச் சூழப்பறித்துக்கிடக்கின்ற மட்டுக்குழிகளினுள்ளே மறைந்தொதுங்கி,

௫.—பெரும்பாணுற்றுப்படை.

கசள

தண்ணீர்குடிக்கவருமென்று குளத்தைசசூழப்பறித்தகுழி

புகழா வாகைப் பூவின்அன்ன வளை மருப்பு ஏனம் வரவு பாாதது இருக்கும்—அகத்திப்பூவினையொதத வளைந்த கொம்பினையுடைய பன்றியினது நீருண்ணவரும் வரவைப்பார்த்திருக்கும்,

அளைாகள் வேட்டம அழுங்கின்—நடுவியாமதது வேடடை ஒழிந்தார்களாயின்,

பகல் நாள்—அதன் பிறறைநாளிலே,

[பகுவாய் ஞமலியொடு பைமபுத லெருககித, தொகுவாய வேலித தொடர்வலை மாட்டி, முள்ளரைத் தாமரைப புலவிதழ் புரையும, நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக கற வளைஇ]

முள் அரைத தாமரைப புல இதழ் புரையும நெடுஞ செவிக குறு முயல போக்கு அற—முள்ளைத் தண்டிலேயுடைய தாமரையினது புறவிதழையொக்கும் நெடிய செவியினையுடைய குறிய முயலை ஓரிடததுமபோககில்லாதபடி,

தொகு வாய வேலித் தொடா வலை மாட்டி வளைஇ—குவிநத இடததையுடைய வேலியிடத்தே ஒன்றோடொனறபிணைத்த வலைகளை * மாட்டிவளைதது,

பகு வாய் ஞமலியொடு பைமபுதல் எருககி—அஙகாந்த வாயையுடைய நாயுட னேசென்று பசியதூறுகளையடிதது அவற்றிறஙிடவாமலோட்டி,

[கடுஙகட் கானவர கடறுகூட் டுணணு, மருஞ்சுரம்]

கடறு கூட்டுணணும அருஞ சுரம்—காட்டிலுள்ளமுயல்களைக் கொள்ளைகொண் டுண்ணும் அரிய பாலைநிலம,

கடுங்கட் கானவா—தறுகணமையையுடைய கானவா,

கானவா (ககசு) பயமபின் ஒடுஙகிபு (கஙஅ) பாாததிருககும (ககo) இராவேட் டமழுங்கிற பகலுளிலே (ககக) முயலைப போககறவளைதது (ககரு) எருககிக (ககஉ) கூட்டுண் ணும் (ககசு) அருஞசுரமெனமுடிகக

அருஞ் சுரம இறநத அமபாக குறும்பிற சேபபின—இவ்வரியநிலததைக கைவிட்ட மற்றைநிலத்திற் குறுமபிறறஙில,

குறும்பிறசேபபின (கஉக) எனபதனை இவவிடததுககூட்டுக.

இதனுல நணபகலும் வேனிலுமாகிய பாலைநிலஙகூறி அதனைக கலநதநிலமுங் கூறினா.

இனி நீஙகள் அருஞ்சுரததை நககடநதபினனரென்றுமுரைபபா.

[பருந்துபட, வொன்னுத் தெவவா நடுஙக வோசசி] ஒனனுத தெவ்வா நடுஙகப் பருந்து பட ஓச்சி—பொருந்தாதபகைவா அஞ்சப பருந்துகள்படியக

குத்தி,

வைநுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எஃகம் வடி மணிப் பலகையொடு நிரைஇ—கூர்மையையுடைய முனைமழுங்கின புலானாறும் வாயையுடையவேலை வடித்தடின பலகைகளோடே நிரைத்துவைத்து,

மணிகட்

முடி நாட் சாபஞ் சாத்திய கணை துஞ்சு வியன நகர்—தலையிலே முடிந்தநாணை யுடைய வில்லைச்சாத்திவைத்த அம்புதங்கும் அகற்சியையுடைய வீடுகளையும்,

ஊகம் வேய்ந்த உயர் நிலை வரைப்பின்—ஊகம்புல்லாலேவேய்ந்த உயர்ந்த நிலை மையினையுடைய மதிலையும்,

---

* கூட்டிவளைத்தென்றும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

வரைத் தேன் புரையுங் கவைக் கடைப் புதையொடு கடுந் தடி தூங்குங் கணைக் காற் பந்தர்—மலையிற் றேனிறாலையொக்கும் குதையினையுடைத்தாகிய அடியினையு டைய அம்புக்கட்டுக்களுடனே ஓசைகடிய தடியுந்தூங்குந் திரண்ட காலையுடைய பந்தரினையும்,

தொடர் நாய் யாத்த துன்னரும் கடி நகர்—சங்கிலிகளாலே நாய்களைக்கட்டிவை த்த கிட்டுதற்கரிய காவலையுடைய வீட்டினையும்,

[வாழ்முள வேலிச சூழ்மிளைப படப்பை] முள் வாழ் வேலிச் சூழ் மிளைப் படப் பை—முள்ளையுடைய வாழ்வேலியினையும் அதனைச்சூழ்ந்த காவற்காட்டினையுடைத் தாகிய பக்கத்தினையும்,

கொடு நுகந் தழீஇய புதவின்—கொடிய கணையமரம் ஏறட்ட

உட்கதலையு டைய வாயிலினையும்,

செங்கில நெடு நுதி வயக் கழு கிரைத்த வாயில்—செவ்விய நிலையினையும் நெடிய முனையினையுமுடைய வலியையுடைய கழுககள் நிரைதத ஊர்வாசலினையுமுடைய,

பகைவரைக்குத்துதற்குககழுவைத்தா

கொடு வில் எயினா குறுமபிற சேபபின்—கொடிய வில்லையுடைய எயினச்சாதி யிலுள்ளாருடைய அரணிலேதஙகின்,

கணைதுஞ்சுவியனகா (கஉக) முதலியவறறையுடைய குறும்பென்க

களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்ன சுவல விளை நெல்லின் செவ்வவிழ்ச் சொன்றி—களர்நிலத்தேவளாந்த ஈந்தினதுவிதைதயைக் கணடாறபோன்ற மேட்டுநிலத் தேவிளைந்த நெல்லினது சிவந்த அவிழாகியசோற்றை,

ஞமலி தந்த மனவுச சூல உடும்பின் வறை காவியாத்தது வயின்றொறும் பெறு குவிா—நாய்கடிததுகொண்டுவந்த அககுமணிபோலும் முட்டைகளையுடைய உடும் பினது பொரியலாலே மறைத்ததனை மனைகடோறும்பெறுகுவிா;

சேப்பிற் பெறுகுவிரென்க

யானை தாக்கினும் அரவு மேற செலினும நீல நிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப் பினும் சூல் மகள் மாறா மறம் பூண வாழககை—யானை தன்னெதிரோ செல்லினும் பாம்பு தனமேலே செல்லினும் நீலநிறததையுடைய மேகத்திடத்தே வலிய உருமேறு இடிப்பினும் சூற்கொண்டமகள் அவையிறறிகஞ்சி மீளா மறத்தைப்பூண்ட வாழ் விளையும,

வலிக் கூட்டுணவின் வாட் குடிப பிறந்த—தமது வலியாற் கொள்ளைகொண்டு ண்ணும் உணவினையுடைய வாட்டொழிலேசெய்யுங் குடியிற்பிறந்த,

புலிப் போத்தன்ன புல் அணர்க் காளை—புலியினது போத்தையொத்த புல்லென்ற தாடியையுடைய அக்நிலத்ததலைவன்,

செல் நாய் அன்ன கரு விற் சுற்றமொடு கேளா மன்னர் கடி புலம் புக்கு—தான் குறித்தவிலங்கின்மேலே செல்கின்றநாய் அதனைத் தப்பாமற் கொள்ளுமாறுபோன்ற கொடியவில்லையெடுத்த காவ லாளருடனே தன்வார்த்தைகேளாத பகைவருடைய காவலையுடைய நிலத்தேசென்று,

நாள் ஆ தந்து நறவு கொடை தொலைச்சி—விடியற்காலையிலே அவர்கள்பசுக் கனைஅடித்துக்கொண்டுபோந்து அவற்றைக் கள்ளுக்கு விலையாகப்போக்கி,

-

இல் அடு கள் இன் தொபபி பருகி—அதறகுப பின்பாகத தமதில்லிலே சமை
த்த கள்ளுக்களில் இனிதாகிய நெல்லாற்செயத கள்ளையுணடு,

மல்லல் மன்றத்து மத விடை கெண்டி—வளபபுத்தினையுடைய மனறிலே வலி யையுடைய ஏற்றை அறுததுத்தின்று,

மடி வாய்த் தணணுமை நடுவட் சிலைபப—தோலை மடிததுபபோர்தத வாயையு டைய மத்தளந் தஙகளுககுநடுவே முழங்காநிறப,

[சிலைநவி லெறுழததோ ளோசசிவலன் வளையூஉப, பகனமகிழ தூஙகுந் தூங் கா விருக்கை, முரண்டலை கழிந்த பின்றை] சிலை நவில எறுழத் தோள் ஓச்சி வலன் வளையூஉப் பகல் மகிழ் தூஙகும் தூங்கா முரண் தலை இருக்கைகழிந்த பின்றை—வில் தொழில்பயின்ற வலியையுடைய இடத்தோளையெடுதது வலப்பககததிலேவளைந்து பகற, பொழுதிலே மகிழச்சியுடனேயாடும அசையாப்பொருதலையுடைய குடியிருப்பினைக கடந்தபின்பு,

இதனற குறிஞ்சிநிலம் முறகூறி அதன்பகைப்புலமும் பிற்கூறினா

மறிய குளகு அரை யாத்த குறுங்கால்— ஆட்மெறிகள் நின்றுதின்னுந் தன்மை யையுடைய தழைகளைத் தம்மிடத்தேகட்டின குறிய கால்களையும்,

[குரம்பைச, செற்றை வாயில்]

செற்றை வாயில்—சிறுதூறறையுடைய வாயிலினையும்,

குரமபை— குரம்பையினையும்,

செறி கழிக கதவின்— கழிகளாற கட்டப்பட்ட கதவினையும,

[கற்றை வேய்ந்த கழிததலைச சாமபின்] கழித் தலைக கறறை வேய்ந்த சாமபின்— வரிந்த கழிகளிடத்தே வரகுகறறைகளாலே வேய்ந்த சேக்கையையும்,

[அதளோன் றுஞ்சுங் காபபி னுதள] உ தள அதளோன் துஞ்சும் காப்பின்— கிடாயினுடைய தோலகளைப் பாயலாகவுடைய முதியோன் துயில்கொள்ளுங் காவலையுமுடைய,

"மாத்தையுந் தகரு முதளு மபபரும், யாதத வெஞ்ப யாடடின் கண்ணே" என்றாமரபியலில்

காலினையும் (கசஅ) வாயிலினையும் கதவினையும் (கசக) சாம்பினையும (கங0) காப்பினையு (கஙக) முடைய குரம்பை (கசஅ) யெனக

நெடுந் தாமபு தொடுத்த குறுந தறி முன்றில்—தாமணிதொடுதத நெடிய தாம்பு கள்கட்டின குறியமுளைகளையுடைய முறறத்தினையும்,

கொடு முகத் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கும் இடு முள் வேலி எருப படு வளை ப்பின்—வளைந்த முகத்தினையுடைய செம்மறியாட்டுடனே வெள்ளாடுங்கிடக்குங கட் டுமுள்ளாகிய வேலியினையுமுடைய எருமிகுகின்ற ஊரிடதது,

குரம்பையினையும் (கசஅ) முறறத்தினையும (க்ஙஉ) வேலியினையுமுடைய வளை ப்பெனக.

[கன்னிருள் விடியற புளளெழப் போகி]

கன் இருள் விடியற புள் எழ—செறிந்த இருள்போகின்றகாலத்தே பறவைகள் துயிலெழாநிற்க,

போகியென்பதனைமேலேகூட்டுக.

புலிக் குரல் மத்தம் ஒலிப்ப வாங்கி—புலியினது முழக்கம்போலும் முழக்கத்
தையுடைய மத்தை ஆரவாரிக்கும்படி கயிற்றைவலித்து,
ஆம்பி வால் முகிழ் அன்ன கூம்பு முகை உறை அமை தீந்தயிர் கலக்கி—குடைக்,
காளானுடைய வெள்ளிய முகைகளையொத்த குவிந்த முகிழ்களையுடைய உறையாலே
இறுகத்தோய்ந்த இனியதயிரைக்கடைந்து,
முகை - மொட்டு முகிழ - ஆடையின்மேற் புடைத்துநின்றது
நுரை தெரிந்து—வெண்ணெயையெடுத்து,
புகா வாய்க் குழிசி பூஞ்சுமட்டு இரீஇப் போகி (கஙஙு)—தயிர் புள்ளியாகத்தெறி
த்த வாயையுடைய மோர்ப்பானையைப் பூவாற்செய்த
சுமட்டைத்தலையிலேவைத்து 1௦ முற்கூறிய குறிஞ்சிநிலத்தேறப்போய்,
நாள் மோர் மாறும்—காலையிலே மோரைவிற்கும்,
நல மா மேனி—நன்றாகிய மாமையாகிய நிறத்தினையும்,
சிறுகுழை துயல்வரும் காதின்—தாளுருவியசையும் காதினையும்,
பணைத் தோள—மூங்கில்போலுந் தோளினையும்,
குறு நெறிக் கொண்ட கூந்தல்—குறிதாகிய அறலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட
மயிரினையுமுடைய,
ஆய்மகள்—ஆய்ச்சாதியிற்பிறந்தமகள்,
மேனிமுதலியவற்றையுடையமகள்
அளை விலை உணவிற் கிளை உடன் அருத்தி—மோரால்விற்றதனாலுண்டாகிய
நெல் 2௦முதலியவற்றாலே சுற்றத்தாரெல்லாரையும் உண்ணப்பண்ணி,

நெய் விலைக கட்டிப பசும் பொன் கொளளாள்—பின்பு தான்
நெய்யைவிறகு
ன்றவிலைககுக் கட்டியாகப பசும்பொனனை வாஙகாளாய,
எருமை நலலான் கரு நாகு பெறூஉம் குடி
(கசுசு)—பாலெருமையையும், நல்
லபசுவையும், கரிய எருமைநாகினையும் நெய்ககொபபாகசசொலலி
வாஙகுங்குடி, 25 அட்டியென்றுபாடமோதி வாாதநென்றுகூறுதலுமாம
குறிஞ்சிநிலததே நெயயைவிாறுஅவாகள் அடிததுக்கொணட
எருமைமுதலாய
வறறை விலையாகவாங்கிறுளென்க
மடி வாய்க கோவலர்—சீழ்க்கைபிடி ததலாலே மடி தத வாயையுடைய
இடையா,
குடி வயிற் சேப்பின்—குடியிருபபிலே தஙகுவீராயின்,
[இருங்கிளை ஞெணடின் சிறுபாாப பனன, பசுந்தினை மூரல் பாலொடும்
பெறு
குவிர்:] ஞெணடின் இருங கிளைச சிறுபாாபபு அனன பசுந் தினை மூரல்
பாலொடும்
பெறுகுவிா—நணடினது பெரிய சுற்றமாகிய சிறிய பாாபபையொத்த
செவ்வித்
தினையரிசியாலாக்கின சிலுத்தசோறறைப் பாலுடனேபெறுகுவிா;
புள்ளொழாகிற்க (கசுகு) வாஙகிக் (கசுசு) கலஙகித தெரிந்து (கசுஅ)
இரீஇப் 25 (கசுகூ) போகி (கசுகு) மாறும் (கசுo) ஆய்மகள் (கசுஉ) என்க.
மடிவாய்ச்கோவலா (கசுசு) வளைப்பிடதது (கசுச) ஆய்மகள் (கசுஉ)
அருத்திக்
(கசுக) கொள்ளாளாயப் (கசுச) பெறூஉங (கசுரு) குடிவயிறசேப்பின் (கசுசு) மூரல்
பாலொடும்பெறுகுவிரெனமுடிக்க.

௪.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

கஉ௧

தொடு தோல் மரீஇய வடு ஆழ் நோன் அடி—செருப்புவிடாமற்கிடந்த வடுவழுந் தின வலியையுடைய அடியினையும்,

விழுத தணடு ஊன்றிய கை—பசுககளுககு வருத்தஞ்செய்யும தடியையூன்றின கை,

மழுத தின வன் கை—மரஙகளை ஒடியெறிந்துகொடுககும் கோடாரியாற தழும பிருந்த வலியகையினையும்,

உறிக கா ஊாந்த மறுப் படு மயிாச சுவல—இரணடுதலையினும உறியினையு டைய காக்கள மேலேயிருநததனால் உணடாகிய தழுமபுமிகக மயிரொழுந்த தோட்க ட்டினையும்,

மேம பால உணாதத ஓரி —எலலாமணமும் பொருந்தும பசுக்கறந்த பாறகை யைத் தடவின மயிரையும்,

[ஓஙகுமிசைக, கோட்டவுங கொடியவும விரைஇக காட்ட, பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி:] காட்ட ஓஙகு மிசைக் கோட்டவும் கொடியவும் பல பூ விரைஇ மிடைந்த படலைக கணணி— காட்டிடத்தனவாகிய உயாகின்றஉசசியினையுடைய கொம்புகளிலுள்ளவும் கொடிகளிலுள்ளவுமாகிய பலபூககள் கலந்துநெருஙகிய கலம்ப கமாகிய மாலையினையும்,

ஒன்று அமர் உடுக்கை—ஒன்ருயபொருந்திய உடையினையுமுடைய,

கூழ் ஆர இடையன்—பாறசோற்றையுணகின்ற இடையன்,

அடிமுதலியவற்றையுடையஇடையன

கன்று அமர் நிரையொடு கானத்து அலகி—கன்றுகள்பொருந்தின பசுத்திரளோடே காட்டிலேதங்கி,

[அந்நு ணவிர்புகை கமழக கைம்முயன்று, ஞெலிகோற கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச், செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழலின்]

ஞெலிகோல அம் நண் அவிா புகை கமழக் கை முயன்று கொண்ட செக் தீ ஞெகிழி தொட்ட கருக் துளை குழலின—தீக்கடைகோலாலே அழகிய நுண்ணிய தாய்விளங்கும் புகைமூற்படபபிறக்கும்படி கையாலேகடைந்துகொண்ட சிவந்த நெ ருப்பினையுடைய கடைக்கொளளியாறறுளையிட்ட கரிய துளையினையுடைய குழலா லெழுப்பின, பெருவிறலெனபதனை இடையனெனபதுனொடு முன்னேகூட்டியெண ணுக

இனி ஞெலிகோல் - படுததகோல், ஞெகிழி - கடைகின்றகோலென்றுமுணா ப்பா

இன் தீம் பாலை முனையின்—மிகவுமினிய பாலையெனகின்றபணணைத தான் வெறுக்கில்,

[குமிழின், புழற்கோட்டுத தொடுத்த மரறபுரி நரமபின், விலயா ழிசைக்கும் விர லெறி குறிஞசி:] குமிழின் புழற கோட்டுத தொடுத்த மரற புரி விரல் எறி நரம்பின் வில் யாழ் இசைககுக குறிஞ்சி— குமிழினது உட்பொய்யாகிய கொம்பிடத்தே வலி த்துக்கட்டின மாற்கயிறுகிய விரலாலேதெறிததுவாசிககும் நரம்பினையுடைய வில் லாகிய யாழொலிக்குங் குறிஞ்சியென்கின்றபண்ணை,

பல் காற் பறவை கிளை செத்து ஓர்க்கும்— பலகாலினையுடைய வண்டுகள் தஞ் சுற்றத்தினோசையாகக்கருதிச் செவிகொடுத்துக்கேட்கும்,

* "ஞுண்டுேத்தமபியும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் செவிப்பொறியான் இவையுணர்

தல்கூறினும். .

புல் ஆர் வியன் புலம் போகி— புல்லுநிறைந்த அகற்சியையுடைய நிலத்தைக்க
டந்துபோய்,

முன்னர இடையர்குடியிருப்புக்கூறிப் பின்னர் அவர்பசுக்கள்முதலியன நிற்கி
ன்ற முல்லைநிலமுங்கூறினர்.

முள் உடுத்து எழு காடு ஓங்கிய தொழு உடை வரைப்பின்— முள்ளுத் தன்னி
டத்தேசூழ்ந்து எழுகின்ற விடத்தேதொடரி முதலிய காடுகள்சூழவளர்ந்த தொழு
க்களையுடையவூர்களில்,

இது, பசுக்கள்முதலியனமேயாமற் காக்கின்ற இளங்காட்டையுடைய படைத்த
லைவரிருப்புக்கூறிற்று.

பிடிக் கணத்து அன்ன குதிர் உடை முன்றில்— பிடித்திரளையொத்தபோன்ற
வரகுமுதலியனகிடக்குங் குதிர்களையுடைய முன்றிலினையும்,

களிற்றுத் தாள் புரையுந் திரி மரப் பந்தர்— யானையினது காலையொக்கும் வர குதிரிகை நட்டுநிற்கும் பந்தரினையும்,

குறுஞ் சாட்டு உருளையொடு கலப்பை சாத்தி நெடுஞ் சுவர் பறைந்த புகை சூழ்
கொட்டில்— குறிய சகடத்தினுருளைகளோடே கலப்பையையும் சாத்திவைக்கையி
னாலே நெடிய சுவரிடத்திற்றேய்ந்த புகைசூழ்ந்த கொட்டிலினையுமுடைய,

நெடுகக்கட்டி ஒருபக்கத்திலேஅப்பெரிதது ஒருபக்கத்திலே தொழிலொழிந்த காளில் சகடையினுருளையையும் கலப்பையையுஞ்சாத்தி எருதுகளுங் கட்டிநிற்றலிற
கொட்டிலென்றார்.

பருவ வானத்துப் பா மழை கடுப்பக் கருவை வேய்ந்த கவின் குடிச

சீறூா—

மாரிககாலத்தையுடைய விசும்பிடததே பரந்த மேகததையொபப வரகுலைக்கோலா

லேவேய்ந்த அழகினையுடைய குடியிருபபினையுடைய சிறியவூாகளிலே,

சீறூா— அம்முலலைநிலததது உழுதுணபாாிருபபு.

செடுங் குரற பூளைப் பூவின் அனன குறுந் தாள் வரகின குறள் அவிழச சொன்

றி— செடிய கொததினையுடைய சிறுபூளையினது பூவையொதத குறிய தாளினையு

டைய வரகினது சிறிய அவிழ்களாகிய சோறறை,

புகர் இணா வேஙகை வீ கண்டன்ன அவரை வான புழுககு அட்டி— நிறத தையுடைய கொததினையுடைய வேங்கைபபூவைக கணடாலொதத அவரைவிதையி னது நன்றாகியபருபபை மிகவிட்டு,

வேங்கைபபூ-வாிசையினயுடைய விதைககு உவமை புழுக்கு - புழுங்கவெநதது,

கும்மாயமுமாம பருபபுசசோறுமெனப

† [பயில்வுற், றின்சுவை மூரற பெறுகுவிா.]

இடையன் (கஎடு) அல்கிப (கஎசு) பாலையைததான்முனையின் (க௯0) அதனைக

கைவிட்டு விரலாலே வாசிககுமகுறிஞ்சியைப (க௯உ) பறவையோாக்கும் (க௯௩) புல

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம, மரபியல், ௬க

† இதறகு ஒருபிரதியிலும் உரைகிடைத்திலது. கலத்தலினாலே இனிய சு

வையினையுடைத்தாகிய மூரலோடே பெறுகுவிரென்க.

ஐ.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

த்தைப் போய் (கஅ௪) வரைப்புக்களின் (கஅ௫) முன்றின் (கஅ௬) முதலியவற்றையு டைய சிறூர்களிலே (ககக) வரகின்சொன்றியைப் (ககரு) புழுக்கையட்டி (ககஙி) ஊரலோடேபெறுகுவிரெனமுடிக்க.

ஞாங்கா— அங்கிலத்திறகுமேல,

குடி நிறை வல்சிச செஞ் சால உழவா— அககுடியிருப்புநிறைந்த உணவினை யுடைய செவ்விய சாலாகவுழுகின்ற உழவுத்தொழிலையுடையோர்,

ஒருசால இருசாலெனறல உழவுததொழிற்குமரபு

நடை நவில் பெரும் பகடு புதவிற் பூட்டி—உழவுததொழிலிலேபயின்ற பெரிய எருதுகளை வாயிலிலே நுகததைப பூட்டிக கொணடுசென்று,

பிடி வாய அன்ன மடி வாய நாஞசில் உடுபபு முக முழுககொழு மூழக ஊன்றி —பிடியினது வாயையொதத வளைந்தவாயையுடைய கலபபையினுடைய உடும்பி னது முகததையொதத பெருங்கொழு மறைய அமுககி,

தொடுப்பு எறிநது உழுத துளா படு துடவை—முற்பட வளையவுழுது விதைத்த பின்னா இடையே உழுத களைகளைக கொட்டுசசெதிய தோட்டததை,

அரி புகு பொழுதின— அறுககுமபருவம் வருஙகாலததே,

[இரியல போகி, வணணக் கடமபி னறுமல ரன்ன, வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற, கறையணற குறும்பூழ கட்சி சேக்கும]

குறுங காற் கறை அணற குறும்பூழ் — அதன்கட்டஙகுங குறுஙகாலினையும் கருமையையுடையகழுததினையுமுடைய குறும்பூழ,

வணணக கடம்பின் நறு மலா அன்ன வளா இளம் பிள்ளை தழீஇ— வெள்ளியநிறத்தையுடைய கடமபினது நறுநாறறததினையுடைய பூவையொதத வளருகின்ற இளையபிள்ளைகள மிகவும் பறததலாறறாதனவற்றையும கூட்டிககொணடு,

* "பாாப்பும் பிள்ளையும் பறபபவற றிளமை" என்றார்

இரியல போகிக கட்சி சேககும் — அவாகளாரவாரத்திறகஞ்சிக்

கெடுதற்றன் மையையுடையவாய் ஆணடுநின்றுங் காட்டிலேதங்கும்,

வன்புலம் இறந்த பின்றை— முல்லைநிலத்தைப் போனபின்பு,

முற்றுங்குடிச்சிறுருழவரால் உழுதற்குரிய முல்லைநிலமுநகூறினர்.

இது மரு தநிலதனைச்சேர்ந்த முல்லைநிலம்.

உழவா பூட்டி வான்றி உழுதநூடலை அரிபுகுபொழுதில் குறும்பூழ்

பிள்ளைதழீ இப் போகிச் சேகரும் வன்புலமென்க

மென்தோல் மிதி உலைக் கொலலன முறி கொடிறு அன்ன —

மெத்தென்றதருத் திசைய அமுக்கியூதினைற உலையிற்

கொற்றொழில்செய்கின்றவனுடைய முறிந்த கொ டிற்றையொத்த,

கவைத் தாள் அலவன் அளற்று அளை சிதைய— கப்பித்தகாலையுடைய

ஞெண் டினது சேற்றின்கணணுண்டாகிய முழைகெடும்படி,

பைஞ் சாய் கொன்ற மண் படு மருப்பிற் கார ஏறு பொருத கண் அகன்

செறு

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௪.

வின்— பசியகோரையை அடியிலே குத்தியெடுத்த மண்கிடக்கின்ற கொம்பையு

டைய கரிய கடாக்கள் தம்மிற்பொருத இடமகன்றசெய்யின்கண்,

உழாஅ நுண் தொளி நிரவிய வினைஞர் — தாம் உழப்படாத அந்த நுண்ணிய

சேற்றை ஒக்கமிதித்தஉழவர்,

முடி நாறு அழுத்திய நெடு நீர்ச் செறுவில்— முடியாகக்கிடக்கின்ற நாற்றைந

ட்ட நெடியநீரையுடைய செய்களில்,

சிதையக் கொன்ற மருப்பின் ஏறுபொருத செறுவிற தொளியைநிரவிய

வினை

ஞர் காற்றையழுத்திய செறுவென்க.

கனைஞர் தந்த கணைக் கால் நெய்தற் கட் கமழ் புதுப் பூ முனையின்—அச்செய்) யில் களைகளைப்பறிப்பார் பறித்து ஏறட்ட திரண்டதாளினையுடைய நெய்தலினது தே

ஞறுகின்ற புதியபூவை வெறுத்தீராயின்,

[முட்சினை, முஸகசூழ் தகட்ட பிறழவாய முளளிக், கொடுங்கான் மாமலர் கொ

ய்து கொணடு:] முகை சூழ் முள் சினை முள்ளித தகட்ட கொடு காலப் பிறழ் வாய

மா மலர் கொய்து கொணடு—அரும்புகள் சூழ்ந்த முள்ளையுடைய கொம்புகளையுடை ய முள்ளியின் இதழையுடையவாகிய வளைந்த காலையும் மறிந்தவாயையும் கருமை

யையுமுடைய பூவைபபறித்துககொணடு,

அவண பஞ்சாய்க் கோரை பலலிற சவட்டிப புணா காப பெய்த புனைவு இன

கணணி— அந்நிலத்திலுணடாகிய தண்டானகிய கோரையைப பல்லாலே மென்று

மென்றுகிழித்து முடிந்த காராற்கட்டின புனைதற்கினியமாலையை,

ஈா உடை இருக் தலை ஆாச சூடி—ஈருடைத்தாகிய கரிய தலைநிறையும்படி சூடி,

பொன் காண் கட்டளை கடுப்பச சண்பின்—பொன்னையுரைதது மாறறுக்காணும்

உரைகல்லையொப்பச் சண்பினது,

புன் காய்ச் சுணணம் புடைதத மாாபின — புல்லிய காயிறறுனறினதாதை அக்கதிரைமுறித்து அடிததுக்கொணட மாாபினையும்,

தாதுநீளக்கிடந்தது உரைத்தாற்போன்றது.

இருமபு வடித்தன்ன மடியா மெனதோல்— இரும்பைத

தகடாககினுலொதத திரையாத மெல்லிய தோலினையுமுடைய,

கருங் கை வினைஞர் காதல அம சிறுஅா — வலிய கையாற றொழிலசெய்வாரு டைய விருபபதலதயுடைய அழகிய சிறுபிள்ளைகள்,

பழஞ்சோறறு அமலே முனைஇ—பழைய சோறறினது கட்டியைவெறுதது,

வரம்பிற் புது லவ வேய்ந்த கவி குடில் முனறில அவல் எறி உலககைப் பாடவி

ந்து — வரம்பிடத்துப் புதிய லவககோலாலேவேயாத கவிந்த குடிலினுடைய முற் றத்தே அவலையிடிக்கும் உலக்கையினது ஓசைசெறிகையினலே,

குடில்கள-பன்றிமுதலியனவறறைக் காத்தறகுக் கட்டினவை.

அயல கொடு வாய்க் கிள்ளை படு பகை வெரூஉம — அதற்கு அயலிடத்தனவா கிய வளைந்த வாயையுடைய கிளிகள் தமக்குணடாகின்ற பகையாக நினைத்தஞ்சும்,

நீங்கா யாணர் வாங்கு கதிரக கழனி — இடையறாத புதுவருவாயினையுடைய வளையுங்கதிரினையுடைத்தாகிய கழனியிடதது,

கடிப்புஉடைப் பறவைச் சாதி அன்ன — எதியப்பட்டார்க்குக் கடுக்குந்தன்மை யைக் கொடுத்தலே யுடைத்தாகிய குளவித்திரளையொத்த,

௯.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

கஉ௫

பைதற விளைந்த பெருஞ் செந் நெல்லின் — பசுமையறும்படி முற்றின பெரிய செந்நெல்லினுடைய,

தூம்பு உடைத் திரள் தாள் துமித்த வினைஞர்—உள்ளுப்பொய்யையுடைத்தா கிய திரண்டதாளையறுத்த தொழில்செய்வார்,

பாம்பு உறை மருதின் ஓங்கு சினை நீழல்— பாம்புகிடக்கின்ற மருதின் உயா ந்த கொம்பாலுண்டாகிய நிழலிலே,

பழையமரமாதலிற் பாம்புகிடக்குமென்றா

பலி பெறு வியன் களம் மலிய ஏற்றி— ஆண்டுறையுந்தெய்வங்கள் பலிபெறுகின்ற அகன்ற களங்களிலே மிகவுநிறையப் போராகவிட்டு,

[கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந், துணங்கையம் பூதந் துகிலுடுத்த · வைபோல்:] கணங் கொள் சுற்றமொடு கை புணர்ந்து துணங்கை ஆடும் அம் பூதந் துகில் உடுத்தவைபோல்—திரட்சிகொண்ட தம்முடைய சுற்றத்தோடே ஒழுங்காகச் செறிந்து நின்று துணங்கைக்கூத்தாடுகின்ற அழகினையுடையபூதங்கள் வெள்ளிய துகிலையுடுத்துநின்றவைபோல,

என்றது - தம்மில் விளையாடுவதற்குத்திரண்ட பூதமென்றவாறு.

சிலம்பி வால நூல வலந்த மருங்கிற் குழூஉ நிலைப் போரின் முழு முதல் தொலை சசி—சிலந்தியினது வெள்ளியநூல்சூழ்ந்த பக்கத்தினையுடைய பலவாகத்திரண்ட தன்மையினையுடைய போர்களினுடைய பெரிய அடியை வாங்கிவிரித்து,

பகடு ஊர்பு இழிந்த பின்றை—ஏர்கள் கடாவிட்டுப் போனபின்பு,

துகள் தப வையுந் துரும்பு நீக்கி—குற்றமறும்படி வைக்கோலையுந் கூளத்தையும் அதனிடத்துநின்றுநீக்கி,

பைதற—ஈரம் உலராநிற்க,

குடகாற்று எறிந்த குப்பை—மேலகாற்றாலே கையாலே தூவித்தூற்றின பொலி,

வடபாற் செம்பொன் மலையிற் சிறப்பத்

தோன்றும்—வடதிசைக்கணுளதாகிய மேருவாகிய மலைபோலே மிகும்படி தோன்றும், 2

தண் பணை தழீஇய தளரா இருக்கை—மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்புகளில்,

மார்பினையும் (உஉக) தோலினையுமுடைய (உஉஉ) வினைஞர்சிறார் (உஉங) மூனை (உஉச) அவலெறியுலக்கைப்பாடுவிறக்கையாலே (உஉரு) கின்னிவெரூஉம் (உஉஎ) கழனிகளில் (உஉஅ) விளைந்த நெல்வினைத (உஙo) தமித்தவினைஞர் (உஙக) ஏற்றித் (உஙரு) தொலைச்சி (உஙஎ) நீக்கி (உஙக) எறிந்தகுப்பை (உசo) தோன்றும இருக்கை யெனக்கூட்டுக

பகட்டு ஆ ஈன்ற கொடு நடைக் குழவிக் கவைத் தாம்பு தொடுத்த காழ்

ஊன்று அலகுல் —பெருமையையுடைய பசுககளீன்ற வலைந்த அடியையுடைய கன்றுகளைக் கட்டின தாமணியையுடைய நெடியதாம்புகள் கட்டிக்கிடக்கின்ற தறிகள்கட்ட பக்க த்தினையும,

* "முழுவலி துஞ்சும நோய்தபு நோன்றொடை, நுணகொடி யுழிஞை வெல் போ ரறுகை" என்றார்பிறரும் கவை-ஆகுபெயா

---

* பதிற்றுப்பத்து, ஐந்தாம்பத்து, கூ: "முழுவலி துஞ்சு நோய்தபு நோன் றொடை, நுண்கொடி யுழிஞை வெல்போ ரறுகை, சேண னுமிழும் சேஎண மொழிந்து". அறுகையென்பான் ஓர்குறுநிலமன்னன்.

பத்துப்பாட்டு.

[ஏணி யெய்தா நீணெடு மார்பின்:] நீள் ஏணி எய்தா நெடு மாாபின்—நீண்ட ஏணிக்கெட்டாத நெடிய வடிவினையும,

முகடு துமித்த அடுகெகிய பழம் பல் உணவின் — தலையைத்திறந்து உள்ளே சொரியப்பட்ட பழைமையவாகிய பல நெல்லினையுமுடைய,

5 பல்லுணவென்றார், செந்நெல்முதலிய சாதிப்பன்மைகருதி.

குமரி மூத்த கூடு ஓங்கு நல்லில்—அழியாத்தன்மையவாய் முதிர்ந்த கூடுகள் வளர்ந்த நல்ல இல்லினையும்,

அல்குலினையும், மார்பினையும, உணவினையுமுடைய கூடென்க.

தச்சச் சிறாஅர் நச்சப புனைந்த ஊரா நறறேர் உருட்டிய புதல்வா—தச்சசாதியி > ற்பிறந்த தொழில்செய்தற்குரிய சிறியோா பிறர்விரும்பும்படி பண்ணின பிறராலே ஏறப்படாத நல்ல சிறுதேரை உருட்டிக்கொண்டுதிரிந்த பிள்ளைகள்,

தளர் நடை வருத்தம் வீட—தமது தளாநடையாலுண்டானவருத்தந் தம்மைவி ட்டு நீங்கும்படி,

அலா மூலைச் செவிலி அம் பெண்டிரொடு தழீஇப் பால் ஆர்ந்து அமளித் துஞ்சும ' அழகு உடை நல்வில்—பால்சுரந்த முலையினையுடைய செவிலித்தாயராகிய அழகினை

யுடைய மகளிரைத் தழுவிக்கொண்டு அம்முலையிற் பாலை நிறையவுண்டு தமதுபடுக்

கையிலே துயில்கொள்ளும் அழகையுடைத்தாகிய நல்ல இல்லினையும்,

செவிலியம் பெண்டிரென்பது ஒருமைபன்மைமயக்கம்

தொல் பசி அறியாத் துளங்கா இருக்கை மல்லற் பேர் ஊர் மடியின்—வினைமாட்டிற்குஇயல்பாகிய பழையமிடியையறியாத அசையாத குடியிருப்பினையு முடைய

வளப்பத்தையுடைத்தாகிய பெரிய ஊரின்கண்ணே தங்கின்,

மடியா வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி மனை வாழ் அளகின் வாட்டொடும்

பெறுகுவிர்—தொழிலொழிந்திராத தொழில்செய்வார் கொணர்ந்த வெள்ளிய நெற்சோறனை மனையின்கண்ணேவாழும் கோழிப்பெடையினுற சமைத்த பொரிய லோடு பெறுகுவிர்;

* "கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை, சூழுங் காலை யளகெனலமையா"

என்றார்.

செறவிற் (உகஉ) புதுப்பூமூனையின் (உகச) மாமனா கொய்துகொண்டு (உகரு)

சவட்டிப் (உகஎ) பெய்தகணணியைச் (உகஅ) சூடித் (உகக) தளராவிருக்கைகளிற்

(உசஉ) கூடோமகு நல்லஇல்லையும் (உசஎ) அழகினையுடைய நல்லவில்லையும (உருஉ)

துளங்காவிருக்கை யினையுமுடைய (உருரு) பேரூரிலே தங்குவீராயின் (உருச) வல்சி

யை (உடுபு) வாட்டோடும்பெறுருஙிளைக கூட்டுகெ

[மழைவிளை யாடுெ கழைவள ரடுக்கத், தணங்குடை யாளி தாககவிற் பலவுடன்,

கணஞ்சால் வேழங் கதழ்வுற் ருஅங்கு:] மழை விளையாடும கழைவளர் அடுக்கத்து "அணங்கு உடை யாளி தாக்கலிற கணஞ சால் வேழம பலஉடன் கதழ்வு உற்ருஅங்கு

—மேகங்கள் விளையாடித்திரியும் மூங்கில்வளர்கின்ற பககமலையிலே தம்மைவருத்து

தலையுடைய யாளிபாய்கையினுலே திரட்சியமைந்த யானைபலவுங்கூடிக் கலங்கிக்

கூப்பிட்டாற்போல,

எந்திரம் சிலைக்கும் துஞ்சாக கம்பலை விசயம் அடூஉம் புகை சூழ் ஆலைதொ

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௫௫.

௯.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

௧௨௭

றும்—ஆலையாரவாரிக்கும் மாறுத ஓசையையுடைய கருப்பஞசாறறைக் கட்டியாகக காய்ச்சும் புகைசூழ்ந்த கொட்டில்கடோறும்,

ஆலை - ஆகுபெயா

கரும்பு இன் தீஞ்சாறு விரும்பினிர மிசையின்—கரும்பின்து இனிய சாறறை முறபடககுடித்துப பின்னா அககரும்பின்கட்டியைத் தின்பீராக

* " மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி," †"வீழ்களிறு மிஸையாப புலியி னும்" என மிசைதல தின்றறபொருளின மேனின்றது

[வேழ நிரைத்து வெண்கோடு விரைஇத், தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்ந்த, குறியிறைக் குரம்பை:] வெண்கோடு விரைஇ வேழம் நிரைத்துத் தாழை முடித்துத்தருப்பை வேய்ந்த குறியிறைக் குரம்பை—வஞ்சிமரமும் காஞ்சிமரமுமாகிய வெள்ளிய கொம்புகளைக் கைகளுக்குநடுவே கலந்துநாற்றி வேழக்கோலை வரிச்சாகநிரைத்துத் தாழைநாராற்கட்டித் தருப்பைப்புல்லாலே வேய்ப்பட்ட குறியவிறப்பையுடைய குடிலினையும்,

முடிந்து - முடித்தெனவிகாரம் குறியிறை - பண்புத்தொகையாதலின், மரு வின்பாற்படுத்தாய் நின்றது

பறி உடை முன்றில்—மீனைவாரியெடுக்கும் பறிகளையுடைய முற்றத்தினையு முடைய,

கொடுங் கால் புன்னைக் கோடு துமித்து இயற்றிய பைங்காய் தூங்கும் பாய் மணற் பந்தர்—வளைந்த காலையுடைய புன்னைகளினது கொம்புகளை வெட்டியிட்ட பசியகாய்கள்நாலும் பரந்த மணலையுடைய பந்தரிலே,

பைங்காய - சுரைக்காய்முதலியன, புன்னைக்காயுமாம்

இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி—இளையவர்களும் முதிர்ந்தவர்களும் சுற்றத்துடனே நிறைந்திருந்து பின்பு,

புலவு நுனைப் பகழியும் சிலையும் மானச் செவ்வரிக் கயலொடு பச்சிறாப் பிறழும் மை இருங் குட்டத்து மகவொடு வழங்கி — புலானாறுமுனையினையுடைய அம்பையும் வில்லையுமொப்பச் சிவந்தவரியினையுடைய கயல்களோடே பசியஇறாப் பிறழும் கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளங்களைப் பிள்ளைகளோடேயுலாவி மீனைப் பிடித்து,

கோடை நீடினுங் குறைபடல் அறியாத தோளா தாழ குளத்த கோடு காத்திருக் கும்—கோடைக்காலம் நீட்டித்துநின்றதாயினும் வற்றுதலையறியாத கையை மேலே கூப்பிமுழுகி நீர்நிலைகாட்டுங்காலத்துக் கையமிழ்ந்துங் குளங்களினுடைய கரையைக்காத்திருக்கும்,

* கலித்தொகை, இரண்டாவது குறிஞ்சி, கச:—"வாங்குகோ னெல்லொடு வாங்கிவரு வைகன், மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி, தாங்கலை வாழை கனி புக்கு ஞாங்கா, வருடை மடமறி யூாவிடைத் துஞ்ச, மிருவேங்கு சோலை யிலங்குநீர வெறப".

† அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, உகூ:—" தொடங்குவினை தவிரா வசை யி லேனென்றாட், இடந்துயிர மறுகுவ தாயினு மிடம்படின்—வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினுஞ் சிறந்த—தாழ்வி லுள்ளந் தலைத் தலைச் சிறப்ப"

* "வெளிற்றுடம் குருதிவெள்ள கிலையிது வென்ப வேபோற், களிற்றுகிர்ப் பிறழ்பற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக கூப்பி, யளித்தலை பாடியாட" என்றார்பிறரும்.

கொடு முடி வலைஞா குடிவயிற சேப்பின்—வளைந்த முடியினையுடைய வலையை வீசுவாருடைய குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

பந்தரிலே (உகூஎ) துவன்றி (உகூஅ) வழங்கிக் (உஎக) காத்திருக்கும் (உஎரு) வலைஞரென்முடிக்க.

குரம்பையினையும், முனறிலினையு (உகூகூ) முடைய குடி (உஎச) யென்க

அவைப்பா அரிசி அம் களித் துழவை—குத்தாத கொழியலரிசியை அழகினையு டைய களியாகத் துழாவி யட்ட கூழை,

மலர் வாய்ப்ப பிழாவிற் புலர ஆற்றி—அகன்ற வாயையுடைய தட்டுப்பிழாவிலே உலரவாற்றி,

பாம்பு உறை புறறின் குரும்பி எய்க்கும் பூம்புறம் நல்லடை அளைஇ—பாம்புகிடக்கின்ற புற்றின்கட்கிடக்கும் புற்றாம்பழஞ்சோறறையொக்கும் பொலிவுபெற்ற புறத்தினையுடைய நல்ல முளையையிடித்துச் சேரஅதனை அதிலேகலந்து,

கெல்லடையும் பாடம்

[தேம்பட, எல்லையும இரவும் இருமுறை கழிபபி] தேம் பட இரு எல்லையும் இரு இரவும் முறை கழிப்பி—இனிமைபிறக்கும்படி இரண்டுபகலும் இரண்டிரவும் அரியாமல் வைத்து,

[வல்வாய்ச் சாடியின வழைசசற விளைந்த, வெங்கீ ரரியல் விரலலை நறும்பிழி:]

வல் வாய்ச் சாடியின் வழைச்சு அற விளைந்த—வலியவாயினையுடைய சாடியின் கண்ணே யிளமையறும்படி முற்றின,

விரல் அலை அரியல் வெங்கீர் நறும்பிழி—விரலாலே அலைத்து அரிக்குந்தன்மை யை யுடைத்தாகிய வெவ்விய நீர்மைபையுடைய நறியகள்ளை,

தண்மீன் சூட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவிர்—மிகவும் உலராத மீனைச் சுட்டத னோடே இளைத்தவளவிலே பெறுகுவிர்;

ஆற்றி (உளசு) அளைஇக் (உஎஅ) கழிப்பி (உஎக) விளைந்த (உஅ0) பிழியென்க

குடிவயிற சேப்பின் (உஎச) பிழியைப் பெறுகுவிரெனமுடிக்க

பசூன் பெய்த சுவல் பிணி பைந்தோல—செவ்வியான இறைச்சி யிட்டுவைத்த தோளிடத்தே கோத்து நாற்றின பசியதோலினையுடைய,

என்றது - தூண்டிலிற்கோக்கும் இரையிட்டுவைக்குந் தோற்பையை

கோள் வல் பாண மகன்—மீனைத் தபபாமறபிடிக்கவல்ல பாண்சாதியிற்பிறந் தவன்.

தலைவலித் தியாத்த, நெடுங்கழைத் தூண்டி னடுங்க நாணகொளீஇக், கொடுவா யிரும்பின் மடிதலை புலம்பப், பொதியிரை கதுவிய போழ்வாய் வாளை:

---

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௬௧௨:—
"வெளிற்று டீற் குருதி வெள்ள நிலையித வென்ப வேபோற், களிற்றுகிர்ப் பிறழுபற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக் கூப்பி, யளித்தவை பாடி யாடக் குறுநரி நக்கு வேழம், விளித்தன கழுகும் பாறும் விலாவிறுக் கிடந்த வன்றே"

௬.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

கஉ௬

நெடுங் கழை தலை வலித்து யாத்த நாண தூண்டில் கொளீஇப் பொதி இரை— நெடிய மூங்கிற்கோலைத் தலையிலேவலித்துக்கட்டின கயிறறிடத்தே தூண்டிலைக் கொளுத்தி அதனைமறையப் பொதிந்த இரையை,

கொடு வாய இரும்பின் மடி தலை புலம்ப நடுங்கக் கதுவிய கொழ் வாய் வாளை— வளைந்த வாயினையுடைய தூண்டிலினது மடித்ததலை இரையின்றித் தனிக்கும்படியா நக் கயிறுநடுங்க கௌவி அகப்படாதுபோன அங்காந்தவாயையுடையவாளைமீன்,

நீர் நணிப பிரமபின் நடுகுகு நிழல வெரூஉம் நீதது உடை நெடுங்கயம் — நீர்க் குஅணிததாயகின்ற பிரமபினது காறறுலைசையுநிழலை நீரிற்கணடஞ்சும் பெருக்கினை யுடைய நெடியகுளததிலே,

தீப் பட மலாநத கடவுள் ஒணபூ அடைதல ஓமபி— நெருப்பின்றன்மை நீரிலே புண்டாகபபூத்த கடவுள்சூடுதறகுரிய ஒள்ளிய தாமரைப்பூவைப் பறித்துமுடித்தலைப் பரிகரித்து,

[உறைகான் மாறிய வோஙகுயா நனந்தலை, யகலிரு வானத்துக குறைவி லேய் டப]

ஓங்கு உறை கானமாறிய உயா அகல இரு வானததுக குறை வில் ஏயப்ப— ஒஙகுகின்ற துளி காலவிழுதலதவிர்ந்த உயாசசியையுடைய அகன்ற பெரிய வானத் திடததுக் குறைவில்லாகிய இந்திரவில்லையொபப,

[அரககிதழக குவளையொடு நீல நீடி, முரட்பூ மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கை:] அர கரு இதழ்க் குவளையொடு நீலம் நீடி முரண பூ மலிந்த முதுநீர நனந்தலைப் (உகக) பொயகை— சாதிலிஙகம்போன்ற இதழையுடைய குவளையோடே நீலப்பூவும்வளர் ந்து ஒன்றறகொனறு கிறம மாறுபடுதலையுடைய ஏனைப்பூக்களுமிகக முதிய நீரையுடைததாகிய அகன்றவிடததையுடைய பொய்கைகளிடததே,

குறுநா இட்ட கூமபு விடு பல மலா பெரு நாள் அமயத்துப் பிணையினிர் கழிமி ன— பறிபபாா நுஙகளுககிட்ட குவிதலநெகிழ்ந்த பலபூககளைப பெரிதாகிய நாட்கா லததேசூடிப போமின,

வாளை (உஅஎ) வெரூஉங (உஅஅ) கயததிலே மலாந்த (உஅக) பூவை ஓம்பிக் (உகப) குறைவிலேயபபப் (உகஉ) பூமலிந்த பொயகைகளிடததே (உகூ) குறுநரிட்ட மலரைப (உகஞ) பிணையினிாகழிமினெனமுடிகக.

செழுங கனறு யாதத சிறு தாள பநதா—வளவிய கன்றைக்கட்டின சிறியகால் களையுடைய பநதரினையும்,

[பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நனனகா.]

பைஞசேறு மெழுகிய நனனகா—ஆப்பியான் மெழுகிய நன்றாகிய அகங்களையும்,

படிவம்—தாம வழிபடுந்தெயவஙகளையுமுடைய உறைபதி (கூ0க) யென்க.

மனை உறை கோழியொடு ஞமலி துன்னது — மனைகளிலேதஙகுங்கோழிகளுடனே நாயுஞசேராமல,

வளை வாயக் கிளளை மறை விளி பயிறறும — வளைநதவாயினையுடைய கிளிக்கு வேததின் ஓசையைக் கறபிககும்,

மறை காப்பாளர் உறை பதிச் சேப்பின்—வேததைக் காத்தற்றொழிலைச் செய் வாா இருக்கின்ற ஊரிடததே தஙகுவீராயின்,

துன்னுமல் (உகூக) உறையும்பதியென்க.

பெரு நல் வானத்து வடவயின் விளங்கும்— பெரிய நன்றாகிய விசும்பிடத்து
வடதிசைக்கண்ணே நின்றுவிளங்கும்,
சிறுமீன் புரையும் கற்பின்—அருந்ததியையொக்கு கற்பினையும்,
நறு நுதல்— நறிய நுதலினையுமுடைய,
வளைக் கை மகடூஉ வயின் அறிந்து அட்ட—
வளையையுடையவாகியகையையு
டைய பார்ப்பினி பதமறிந்தட்டனவற்றை,
என்றது - பாற்சோறு பருப்புச்சோறுமுதலியவற்றை
சுடர்க் கடை— ஞாயிறுபட்ட காலத்தே,
பறவைப் பெயர்ப்படு வத்தம—பறவையினது பெயரைப்பெறுநெல்லு,
என்றது-இராசான்னமெனனும் பெயர்பெறுகின்ற நெல்லென்றவாறு
ஆகுதி
பண்ணுதற்கு இந்தநெல்லுச்சோறே சிறந்ததென்று இதனைக்கூறினார் இனி மின்
மினி நெல்லென்பாருமுளர், இப்பெயர் வழக்கினமையும், ஆகுதிக்குச் சிறவாமையு முணர்க.

[சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின மாதுளத், துருப்புறு பசுங்காயப் போழொடு கறிகலந்து, கஞ்சக நறுமுறி யளைஇ] மாதுளத்துப் பசுங்காய் கறி கலந்து கஞ்சக
நறு முறி அளைஇச் சேதா நறு மோர் வெண்ணெயின் உருப்பு உறு போழொடு—
கொம்மட்டிமாதுளையினுடைய பசியகாய மிளகுபொடிகலக்கப்பட்டுக்
கருவேம்பினது நறியஇலையளாவப்பட்டுச் சிவந்தபசுவினது
நறியமோரிற்கடைந்த வெண்ணெயின்கணேகிடந்து வேகவின்

வெம்மையுறுகின்ற வயிரோடே,

[பைந்துணா, நெடுமரக கொககி னறுவடி விதிர்த்த, தகைமாண காடியின்'] நெடுமரக் கொக்கின் பைந்துணர் நறு வடி விதிதத தகை மாண காடியின்—நெடிய மரமாகிய மாவினது பசியகொததிடததது நறிய வடுவினைப பலவாகபபோகட்ட அழ குமாட்சிமைப்பட்ட ஊறுகறியோடே,

வகைபடப பெறுகுவிர்—சோற்றின்கூறுகளுணடாகப் பெறுகுவிர்,

சேப்பின் (௩0௧) மகடூஉ (௩0௪) வததததானுணடான அரிசியை (௩0௫) அட்ட வவற்றைச் (௩0௪) சுடாககடையிலே (௩0௫) போழோடே (௩0௭) காடியோடே பெறுகுவிரென்க.

வண்டல் ஆயமொடு உண்டுறைத கலெஇப புனல ஆடும் மகளிர இட்ட பொல ங்குழை — விளையாட்டினையுடைய திரள்களோடே நீருண்ணுந்துறையிலேகூடி நீராடுகின்றமகளிர போகட்டுப்போன பொன்னாறசெய்த மகரககுழையினை,

இரை தேர் மணிச் சிரல் இரை செதது எறிந்தென — இரையைததேடுகின்ற நீலமணிபோலும்சிச்சிலி தனக்கு இரையாகததுணிநதெடுத்ததாக,

புள் ஆர பெணணைப புலம்பு மடற செல்லாத —பறவைகள நிறைநதிருககின்ற பனையில தனிததமடலிறபோகாமல்,

கேள்வி அந்தணர் அருங்கடன இறுதத வேள்வித தூணதது அசைஇ—நூற் கேள்வியையுடைய அநதணர செயதற்கரிய கடனைச செயதுமுடிதத யாகசாலையிட்டுநட்ட யூபததின்மேலேயிருநது,

[யவன, ரோதிம விளககி னுயர் மிசைக கொணட] யவனர் உயர் மிசைக் கொண்ட ஓதிம விளககின்— சோனகர் கூம்பின்மேலிட்ட அன்னவிளக்குபபோல,

௪.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

ஏண்டகே காரன்னமென்றுணர்க.

வைகுறும் மீனின்— இராககாலம் விடிதறகுக்காரணமான * வெள்ளியாகிய மீன்போல,

வையத் தோன்றும்—ஒளி விட்டுவிளஙகாது தோன்றும,

நீப்பெயற்று எலலைபோகி—நீபபெயறறென்னும் ஊரினெலலையிலேபோய்,

அசைஇ விளககின மீனிறறோனறும் நீபபெயற்றென்க.

பாற கேழ் வால உளைப புரவியொடு வடவளந தருஉம் நாவாய் சூழ்ந்த நளி

நீர்ப படபபை — பாலபோலும் வெளளியநிறததினையும வெள்ளிதாகிய தலையாட்டத்தினையுமுடைய மேறறிசைககணுளவாகிய குதிரைகளுடனே வடஇசைக்கணுள வாகிய நுகரப்படும்பொருளகளைக கொண்டுவநதுதரும மரககலங்கள்சூழந்துகிடக் கப்பட்ட பெருமையையுடைய கடற்பககததினையும்,

[மாட மோஙகிய மணனமலி மறுகிற், பரதா மலிந்த பலவேறு தெருவிற், சிலதா காக்குஞ் சேணுயா வரைபபின்]

மணல மலி மறுகின் சிலதா காககும சேண உயா வரைபபின் — மணல்மிகக தெருவுகளில தொழிலசெயவார்காக்கபபடும் மிகவுமுயர்நத பணடசாலைகளையும்,

தொழிலசெயவாா - கமமகாரா.

பரதா மலிந்த மாடம ஓஙகிய பல வேறு தெருவின—பரதவா மிக்க மாடஙகளூ யாந்த பலவாயவேறுபட்ட தெருககளையும்,

நெல உழு பகடொடு கறவை துன்று மேழகத தகரோடு எகினங கொட்குங கூழுடை நலவில்—நெல்லினைப பெறுதறகுழுகினற எருதுகளுடனே பசுக்கள்நெரு ஙகாவாய மேழககிடாயோடே நாயுஞ்சுழன்றுதிரியும் சோறுடைய நன்றானஅகங் களையுமுடைய படடினம (௬௬௬)

இது திமிலாமுதலியோாிருபபுககூறிாறு

[கொடும்பூண மகளிர்]

உயா நிலை (௩௩உ) வான் தோய் மாடததுக (௩௩௩) கொடும்பூண் மகளிர்—உயர்ந் தநிலைமையையுடைய தேவருலகததைத்தீண்டும மாடத்துறையும் வளைந்த பேரணி கலங்களையுடைய மகளிர்,

கொன்றை மென் சினைப் பனி தவழுபவைபோற பைங்காழ அலகுல நுண்டுகில்

நுடங்க—கொன்றையிட்டது அரும்புகளையுடைய மெல்லிய கொம்புகளிலே பனிமாசுகிடந்து தவழ்கின்றவைபோலப் பசிய மணிகள்கோத்த வடங்களையுடைய அல்குலிற் கிடக்கின்ற மெலலியதுகிலசைய,

மால் வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந்து ஆலும் பீலி மஞ்ஞையின் இயலி—பெருமையையுடைய பக்கமலையிலே மனவெழுசசிமிக்கு ஆரவாரிக்கும் தோகையையுடையமயில்போலே உலாவி,

[கால, தமனியப பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயாநிலை, வான்றோய ப்பந் தசைஇ:]

மாடத்து வரி

தமனியக கால பொன் சிலம்பு ஒலிபப வரிப பந்து அசைஇ — பொற்பூண்களையுடைய கால்களிடத்தனவாகிய பொன்னாற்செய்த சிலம்புகளாரவாரிப்ப நூலால் வரிதலையுடைய பந்தையடித்து இளைத்து,

* வெள்ளிதாகிய மீனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

[கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைப்பய, முதத வார்மணற் பொற்கழங் காடு ம்:] முத்த வார் மணற் பைப்பயக் கை புனை குறுந் தொடி தததப் பொற கழங்கு ஆடும்—முத்தையொத்த வார்ந்தமணலிலே மெத்தென மெத்தெனக் கையிற்புனை ந்த குறுந்தொடியவ:யப் பொன்னுறசெய்த கழலைகொணடு விளையாடும,

மாடத்து (கூகூ) மகளிர (கூஉஎ) நுடஙக (கூஉக) இயலி (கூகக) ஒலிபப (கூகஉ) அசைஇப் (கூகூ) பின்னாக கழங்காடும் (கூகு) பட்டின (கூகூ) மென்க

இது வணிகரிருப்பைக்கூறிற்று.

படப்பையினையும் (கூஉக) வரைபபினையும் (கூஉச) தெருவினையும் (கூஉகூ) இல் வினையு (கூஉஎ) முடையபட்டின (கூகூ) மென்க

பட்டினமருங்கின் அசையின்—பட்டினத்திடததே இளைப்பாறுவீராயின்,

முட்டில்—முட்டிலலையாகப பெறுகுவி (கூசு) ரனமேலே கூட்டுக

பைங்கொடி நுடஙகும் பலர் புகு வாயில — பசியகொடிகளசையும களனுண பார்பலரும் புகுகின்ற வாயிலிடதது,

[செம்பூத் தூய செதுக்குடை முன்றில] தூய செமபூச செதுகரு உடை முன் றில்— தெய்வத்திறத்துத்தூவின செய்யபூவாடலையுடைய முறறததில,

கள் அடு மகளிர் வள்ளம நுடககிய வாாகது உகு சின்னீா வழிந்த குழம்பின— கள்ளேச்சமைககின்றமகளிர் வட்டிலகழுவின வடிநதுசிந்தும் சிலநீா பலகால்வடித லின் நிறைந்துவழிந்த குழமபிடதது,

ஈர்ஞ்சேறு ஆடிய இரும் பல குட்டிப பன்மயிரப பிணவொடு—ஈரததையுடைய சேற்றையளைந்த கரிய பலவாகிய குட்டிகளையுடைய பலவாகிய மயிாகளையுடைய பெண்பன்றிகளுடனே,

பாயும் போகாது—புணாசசியைக கருதுமகருததாற போகாமல,

என்றது-புணரிற கொழுப்பின்றுமென்றவாறு.

நெல்மா வல்சி தீறறி— நெல்லேயிடி தத மாவாகிய உணவைத தின்னபபணணி,

பன்னுள் குழி நிறுத்து ஓம்பிய குறுந்தாள் ஏறறைக கொழு நிணத் தடியொடு —பலநாள் குழியிலேநிறுத்திப் பாதுகாதத குறிய காலேயுடைய ஆணபனறியிற கொழுவிய நிணதததையுடைய தசையோடே,

* "ஆற்றலொடு புணாநத வாணபால" ஆதலின ஏறறையெனறா

கூர் நறுப் பெறுகுவிர்—களிப்புமிகக களளைப பெறுகுவிர்,

வாயிலிடத்து (கூஎ) முறறத்துக் (கூகூஅ) குழமபிடதஅச (கூசഠ) சேறு (கூசக) என்க.

போகாமற (கூசஉ) குழிநிறுத்து (கூசச) என்க

அசையிற் (கூகூ) பெறுகுவிரென்க.

[வான மூன்றிய மதலே போல, வேணி சாததிய வேறறருஞ் சென்னி, விண் பொர நிவந்த வேயா மாடத்து]

வானம் ஊன்றிய மதலே போல விண பொர நிவந்த மாடம்— ஆகாயத்தேதிரி

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சக "ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற் கெல்லா, மேற்றைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப"

௬.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

௩௩௩.

நின்ற தேவருலகுக்கு முட்டுககாலாக ஊன்றிவைத்த ஒருபறறுககோடுபோல விண்

ஊனுத்திணைமேபடி யோகஙின மாடம்,

சாத்திய ஏணி ஏறறருஞ் சென்னி மாடம— தனனிடததுசசாததிய ஏணியால ஏறுதறகரிய தலையினையுடையமாடம,

வேயா மாடதது — கற்றைமுதலியவறறால வேயாது சாநதிட்ட மாடததி டததே,

இரவில மாட்டிய இலஙகு சுடா—இரா ககாலததேகொளுததின விளஙகுகினற விளக்கு,

[ஞெகிழ்ந்துயுரவுநீ ரழுவத தோடுகலங் கரையுந, துறை] உரவு நீா அழுவதது ஞெகிழி ஓடு கலம கரையும் துறை — உலாவுகினற கடறபரபபிலேவநது நாமசேரும் துறையென்றெறு நெகிழ்ந்து வேறோ துறைககண ஓடுஙகலஙகளை இது நந்து றையென் றழைககுந்துறை,

இனி ஞெகிழியைக் கடைகொள்ளியாகக அதனையெரிததுககொளுததின இலங்குசுடரொனறுமுரைபபா.

பிறகு ஒழியப் போகி—பின்னேகிடககபபோய,

[கறையடிக, குன்றுறழ் யானை மருஙகு லேய்கும், வணடோட்டுத தெஙகின]

குன்று உறழ கறை அடி யானை மருஙகுல ஏயக்கும் தெஙகின — மலையோடு மாறுபடுகின்ற உரலபோனற அடியினையுடைய யானையினுடமபையொககும சருசச ரையையுடைததாகிய தெங்கினுடைய,

[வாடுமடல் வேய்நத]

வண்டோட்டு (௬௫) வாடு மடல வேயநத — வளவிய இலையினையுடைய உலாநத பழுத்தலை முடைநதுவேய்நத தனிமனை (௬௭) யெனக

மஞசள் முன்றில்— மஞ்சளையுடைய முறறததினையம்,

மணம் நாறு படபபை — மணநாறுகின்ற பூந்தோட்டஙகளையுமுடைய,

தணடலை உழவர் தனி மனைச சேப்பின்—தோபபுககுடிகளுடைய ஒப்பிலலாத மனைகளிலேதங்கின,

[தாழகோட் பலவின் சூழசுளைப பெருமபழம]

தாழ கோள் பலவின பழம்—தாழ்நத குலைகளையுடைய பலாவினதுபழம்,

சூழ் சுளைப பெரும் பழம— தின்பாா விரும்பிசசூழும் சுளையையுடைய

பெரிய பழத்தையும்,

வீழ் இல தாழைக் குழவித் தீநீர்— விழுதில்லாத தாழையாகிய தெங்கின் இளை தாய இனியநீரையும்,

* "பிள்ளை குழவி கன்றே போதெனக, கொள்ளவு மமைய மோரறி வுயிர்க் கே" என்றதனாற் குழவித்தீநீரென்றார்

கவை முலை இரும்பிடிக் கவுள் மருப்பு ஏய்க்கும்— கவைத்த முலையையுடைய பெரிய பிடியினுடைய கவுளிடத்துக் கொம்புகளையொக்கும்,

[குலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழம்] குலை கூனி முதிர் வாழை வெண்பழம்— குலைகள் தம்பெருமையாலே நிலத்தே தாழவளைந்து முற்றின வாழையினது வெள்ளிய பழத்தையும்,

திரள் அரைப் பெண்ணை நுங்கொடு பிறவும் தீம் பல்தாரம் முளையின்— திர

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், உ௪.

ண்ட அடியையுடைய பனையினது நுங்கோடே வேறும் இனியபலபண்டங்களையும் வெறுக்கின்,

[சேம்பின், முளைப்புறம்] முளைப்புறச் சேம்பின்—முளையை இடத்தேயுடைய சேம்பினது இலையோடே,

முதிர் கிழங்கு ஆர்குவிர்—முற்றின வள்ளிமுதலியன கிழங்குகளைத் தின்பீர்; சேப்பிற் (௩௫௩) பழத்தையும் (௩௫௬) நீரையும் (௩௫௭) பழத்தையும் (௩௫௯) நுங்கோடே (௩௬0) பலபண்டங்களையுமுளையிற் (௩௬௧) கிழங்கார்குவிரென்க.

பகற் பெயல் மழை வீழ்ந்தன்ன மாத் தாட் கமுகின் புடை சூழ் தெங்கின்— பகற்பொழுதிலே பெய்தலையுடைய மழை காலவிழுந்தாலொத்த பெரிய தண்டினை

யுடைய கமுகுகளின் பககததேகுழ்ந்த தெஙகினுடைய,

[மூப் புடைத் திரள காய் — மூனறுபுடைபபினையுடைய திரண்டகாய்,

பழுத்தால அடி மூனறுகபபுடைத் தல் அ சறகியல்பு. இனி மூப்புடைததிரள் காயம் பாடம்

ஆறு செல வம்பலா காய பசி தீரச சோறு அடு குழிசி இளக விழூஉம்— வழிச் செல்கின்றபுதியோா தமது பிசகபசிதீருமபடி சோறமையாக்குகின்றபானை அடுப்பி னின்றும் அசைநதுவிழும்படி நிலதம்தவிழும,

வீயா யாணா வளங கெழு பாககத்து — வீடாத புதுவருவாயினையுடைய செல் வமபொருந்தின பாககததிடதது,

பன்மரம் நீளிடைப போகி—பல மரஙகள்வளாந்த இடத்திலேபோய்,

[நன்னகா, விணடோய மாடதது விளஙகுசுவ ருடுத்த.] விளஙகு சுவர் உடுத்த விண தோய் மாடதது நனனகா — விளஙகுகின்ற மதில்சூழந்த விணணைத்தீணடும்

மாடஙகளையுடைய நன்றாகிய ஊாகளிலே,

[வாடா வள்ளியின வளம பல தரூஉம நாடு பல கழிந்த பின்றை — வாடுங்கொடியினையுடைய வளளியலலாத வளளிககூத்தின் வளப்பமபலவறறையுந் தருதறகு ககாரணமாகிய புறநாடுபலவறறையும் போனபினபு,

வளமபலவென்றா, இக்கூத்து ஆணபாறகும்பெணபாற்கும் பொதுவாய் வருதலின்

என்றது-சிறப்புடையநாடுகளைபபாடித தாழ்சசிபெறற இழிகுலத்தோருறையும் புறநாடுகளைப பாடாமறசெருகனின்றா, அவைபுறநாடெனபதுதோன்ற அவர்கள் காண்டற்குரிய வள்ளிக்கூததினைககூறி அதனைவெளிபபடுத்தினா இது, புறததிணை யியலில் * "வெறியறிசிறபபு" எனனுஞ்சூத்திரத்து 'வாடாவள்ளி' எனபதனாலும், † "மண்டம ரட்ட மறவர் குழாததிடை" என்னு முதாரணத்தானும் உணர்க.

நீடு குலைக் காந்தள் அம் சிலம்பிற் களிறு படிந்தாஙகு — நீணட பூங்கொத்துக் கனையுடைய காந்தளையுடைய அழகிய பககமலையிலே யானை கிடந்தாறபோல,

பாம்பு அணைப் பள்ளி அமர்ந்தோன் ஆஙகண்— பாம்பணையாகிய படுக்கை யிலே துயில்கொண்டோனுடைய ‡ திருவெஃகாவிடத்து,

---

* தொல்காபபியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ரு.

† "மண்டம ரட்ட மறவா குழாததிடைக் - கண்ட முருகனுங் கண்களித்தான் - பணடே - குறமகள் வளளிதன் கோலஙகொண் டாடப் - பிறமகன் கோ ற்றன் பெரிது."

‡ திருவெஃகாவென்பது திருமாலினுடைய தூற்றெட்டுத் திருபபதியுளொன் று. இது காஞ்சிப்பதியிலுள்ளது.

ச.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

கஙரு

காந்தளென்றதற்கேற்பப் பாம்பணையென மெலிததா.

[வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பா]

வெயில் நுழைபு அறியாப் பொதுமபா— ஞாயிற்றின்கதிர் தோன்றியகாலததும் படுகின்றகாலத்துமுட்படச சிறிதுஞ் செலலுதலறியாத பொதுமபா,

குயில் நுழை பொதுமபா — இலைநெருககத்தாலே குயில்கள் நுழைநதுசெல லும் இளமரக்காவில,

குறுங் கால காஞ்சி சுற்றிய நெடுங் கொடிப பாசிலைக குருகின் புன் புற வரிப பூ—குறிய காலினையுடைய காஞசிமரததைசசூழ்நத நெடியகொடியினையும் பசிய இலையினையுமுடைய குருககததியினுடைய புறகெனறபுறததினையும் வரிகளையுமு டைய பூககள் உறைபப (கஎக) வெனக.

கார் அகற் கூவியன் பாகொடு பிடிதத இழை சூழ் வட்டம் பால கலநதவை போல — கரிதாகியசட்டியிலே அபபவாணிகன பாகுடனே வேணடுவனகூட்டிச் சோககபபட்ட நூலபோலச சூழநதுகிடககினற அபபம் பாலிலே கிடநதவைபோல,

சட்டியிலே கிடந்த அபபம் பின்பு பாலிலேகிடந்தவைபோலவென்க
பிடி ததவட்டமென்க

நிழல் தாழ் வார மணல நீா முகதது உறைபப—நிறங்கிளாகின்ற வாாநத மணல விடத்துக் குழிகளினின்ற நீரிடததே மிகவிழுமபடி,

உறைபபவென்றதனை துளிபபவென்ருல ஈணடு ஒபடன்மையான "உபபு றைபப" என்ருறபோலககொள்க.

புனல் கால் கழீஇய பொழிலொறும்—நீர் பெருகியகாலததே ஏறிய விடததைத தூய்தாககிபபோன பொழிலகடோறும்,

என்பதனுல், முன்பு நீாநின்றுபோகவிற பூததவெனருா

திரள கால் சோலைக கமுகின சூல வயிறறனன நீலப பைங்குடங தொலைசசி— திரண்ட தண்டினையுடைய சோலையிடத்துநிறகுங கமுகினுடைய சூறகொணடவயி ற்றையொத்த பச்சைககுபபிகளையுணடு போகடு,

நாளும பெருமகிழ இருககை மரீஇ—நாடோறும் பெரிய மகிழசசியையுடைய இருப்பைமருவி,

சிறு கோட்டுக் குழவித் திங்கட் கோள் நோநதாஙகு—சிறிய கோடடையுடைய இளைதாகிய பிறையைச் செம்பாம்பு தீணடினறைபோல,

இஃது இல்பொருளுவமை

சுறவுவாய் அமைதத சுருமபு சூழ சுடா நுதல—மகரவாயாகிய தலைககோலத | தைச சோத்தின சுரும்புகள்சூழும ஒளியையுடைய நுதலினையும்,

நறவு பெயாதது அமைதத நலலெழில மழைக கண—கள்ளினை உணடுபொருந்தி ய நன்ருகிய அழகினையுடைய குளிாச்சியையுடைத்தாகியகணணையுமுடைய,

வள்ளததி னறவைத தமமுள்ளேயாககினமையிற பெயாததென்ருா.

மடவரல் மகளிரொடு பகல விளையாடி—மடப்பங்தோறறுதலையுடைய மகளிரோடே பகறபொழுது விளையாடி,

பெறற்கு அருந் தொல் சீாத துறககம ஏய்க்கும் பொய்யா மரபிற் பூ மலி பெருந் துறை — பெறுதறகரிய பழமையையுடைத்தாகிய புகழினையுடைய துறக்கத்தை

யொக்குக் தப்பாமல் நீாவருமுறைமையினையுடைய பூமிகுகின்ற பெரிய துறைகாங் டத்தே.

துறை, நுகாபொருள்குறைவினமையிற றுறக்கமேயக்குமென்ருா.

செவ்வி கொண்டவரோடு அசைஇ—இளவேனிறசெவ்வியை நுகாவாரோடு இ ளைப்பாறி,

அவ்வயின் அருா திறற கடவுள் வாழததி—அததிருவெஃகாவணையில அரியதிற லினையுடைய திருமாலைவாழ்ததி,

[சிறிதுநுய, கருஙகோட் டின்னிய மியககினிாகழிமின் | நும் கருங கோட்டு இ ன்னியம் சிறிது இயக்கினிா கழிமின—நுமமுடைய கரிய தணடினையுடைய இனி யயாழைச சிறிதுவாசித்து அவ்விடததுநின்றும் போமின்,

ஆங்கட் (ஙஎ௩) பொதும்பாக (ஙஎச) குருகின்பூ (ஙஎரு) உறைப்பக (ஙஎக) கழீஇ யபொழிரெறும் (ஙஅ௦) மகளிரோடேபகலவினையாடிப (ஙஅஎ) பெருநதுறைச் (ஙஅக) செவ்விகொள்பவரோடசைஇ (ஙகா) நீலபபைங்குடா தொலைசசி (ஙஅஉ) மரீஇக் (ஙஅங) கடவுள்வாழ்ததி (ஙகக) இயககினிாகழிமினெனமுடிகக.

[காழோா ரிகழ்பத கோககிக கீழ, நெடுஙகை யானை நெயமிதி கவளங், கடுஞ்சூன் மந்தி கவருங காவிற, களிறுகத ணடககிய வெளிறில கந்தின்]

*வெளிறு இல கந்திற கதன அடககிய களிறு கீழ நெடுஙகையானை—*** களு க்தின்கின்ற

நெய் மிதி கவளம்— நெய்யைவாாதது மிதிததகவளங்களை,

கடுஞ சூல் மந்தி காழோா இகழ பதம் நோககிக கவரும காவின்—
முற்பட்ட சூலையுடைய மந்தி பரிக்கோலையுடையோா
நெகிழ்நதசெவ்வியைபபார்த்து எடுத்துக கொணடுபோய்த்தின்னுஞ சோலையினையும,

'திணடோ் குழித்த குணடு நெடுந தெருவின்— திணணியதோகள் பலகால் ஒடி கருழித்த தாழசசியையுடைய நெடியதெருவினையும,

[படைதொலை பறியா மைநதுமலி பெருமபுகழ்க், கடைகால் யாத்த பலகுடி செழீஇக, கொடையுங கோளும்]

தொலைபு அறியா மைந்து மலி பெரும்புகழ்ப படை— கெடுதலறியாத வலிமி குகின்ற பெரிய புகழினையுடைய படையினையும,

[கொடையும் கோளும் செழீஇக காலயாதத பலகுடிக கடை— பணடங்களைவி ற்றலும் கொள்ளலும்பொருந்தி அவ்விடதது நெருஙகின பலகுடிகளையுடைய கடை யினையுமுடைய மூதூா (௬௧௧)

வழங்குநாத் தடுதத அடையா வாயில— உலகததுக கொடுபபாரைக் கொடாமற் றடுதத பரிசிலாககடையாத வாசலினையும்,

இவன் கொடைபபெருமையாற பிறாதவிாந்தாரெனறா.

மிளை சூழ படப்பை— காவறகாடுசூழநத பகக்தினையும,

[நீனிற வுருவி னெடியோன கொபபூழ், நான்முக வொருவற பயநத பல்விதழத, தாமரைப் பொகுட்டிற காண்வரத தோன்றி] நான்முக ஒருவற பயந்த நீனிற

---

* இந்தபபாகத்துககு எந்தபபிரதிகளிலும் உரைகிடைத்திலது. வயிரமுள்ள கைகினாற் கோபத்தையடக்கிய ஆண்யானைகளும், கீழேதாழ்ந்த கெடியகையை புடைய பெண்யானைகளுகதின்கின்றவென்க.

௬.—பெரும்பாணாற் றுப்படை.

கஙஎ

உருவின் நெடியோன் கொபபூழ்ப் பல் இதழத் தாமரைப் பொகுட்டிற் காண வரத் தோன்றி—நான்குமுகத்தையுடைய ஒருவனைபபெற்ற நீலநிறத்தையுடைத்தாகிய வடிவினையுடைய திருமாலுடைய திருவுந்தியாகிய பலஇதழையுடைய தாமரையினது கொட்டைபோலே அழகுவிளஙகத்தோன்றி,

இதனுற * பழமையுஞ் சிறபபுந் தூய்மையுங் கூறினார

சுடுமண ஓங்கிய நெடுநகா வரைபபின்—செங்கலாறசெய்யப்பட்டு உயாந்த புறப் படைவீட்டைசசூழ்ந்த மதிலினையும,

[இழுமென் புள்ளி னீண்டுகிளைத தொழுதிக், கொழுமென் சினைய கோளி யுள்ளும்.] கொழு மென்சினைய இழுமென் புள்ளின் ஈண்டு கிளைத தொழுதிக கோ ளியுள்ளும்— கொழுவிய மெல்லிய கொம்புகளிடததனவாகிய இழுமென்னும் ஓசை யையுடைய புறவினுடைய திரளுகின்ற சுறறததிரட்சியையுடைய பூவாமற் காய்க்கு மரஙகளில் விசேடித்தும,

பழம் மீககூறும பலாஅப போல— பழததின இனிமையான் மேலாகச்சொல் லும பலாமரததையொகக,

புலவுக கடல உடுதத வானஞ் சூடிய மலா தலை உலகததுள்ளும — புலால்நாற் றத்தையுடைய கடல்சூழ்ந்த ஆகாயஙகவிந்த அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்து நகரில் விசேடிததும்,

பலர் தொழ விழவு மேமபட்ட பழவிறல மூதூா — பலசமயத்தாருந் தொழும் படி எடுதத விழாக்களாலே எனைநகரிகளின் மேலான பழைய வெற்றியினையுடைய பழையவூராகிய,

அவ்வாய வளா பிறை சூடிச செவ்வானததது அந்திவாய ஆடுமழை கடுபப— அழகிய இடததையுடைய வளரும்பிறையைத தன்மேலேசூடிச் செக்காவானமாகிய அந்திகாலததேயுலாவுகின்ற மேகத்தையொபப,

கொமபும யானையும் குருதியும உவமி ககபபடும்பொருள்.

[வெணகோட் டிரும்பிணமை குருதி யீாப்ப, வீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தவியப், பேரமாக கடந்த கொடுஞ்சி நெடுநதேர், ராராச செருவி

னவர் போல:]

வெண்கோடு இரும்பிணம் குருதி ஈாப்பப் பொருது — வெள்ளிய கொம்பினை யுடைய கரியயானைப்பிணத்தைக குருதியாகிய ஆறு இழுத்துக்கொண்டுபோம்படி பொருது,

ஈா ஐம்பதின்மரும் களதது அவியப போ அமாக கடந்த ஐவாபோல—துரியோ தனன் முதலிய நூற்றுவரும களததிலேபடும்படி பெரியபோரைவென்ற தருமன் முதலியோரைபபோல,

'கொடுஞ்சி நெடுந்தோ ஆராச செருவின் ஐவா— முன்னே தாமரைமுகையினை யுடை ய நெடியதேரினையும தொலையாத போரினையுமுடைய ஐவர்

அடஙகாத தானையோடு உடன்று மேல வந்த — ஓரொண்ணின்கண் அடங்காத படையுடனே கோபிததுத தன்மேல்வந்த,

ஒனறுத தெவவா 'உலைவிடத்து ஆரதது— தன்னைவலைப் பொருத்தாத பகை வா தோறறவிடநதே வெற்றிககளிப்புத்தோன்ற ஆரவாரித்து,

[கச்சி யோனே கைவண டோன்ற, னச்சிச சென்றோக் கேம மாகிய.] கை

* பெருமையுமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கூஅ] பத்துப்பாட்டு.

வண் தோன்றல் நச்சிச் சென்றோர்கரு ஏமம் ஆகிய கச்சியோனே — கைவளப்பத் தையுடைய தலைவன் தன்பரிசிலைவிரும்பித் தன்பாற் சென்றோர்குப பாதுகாவலாகி ய காஞ்சிபுரத்தேயிருககின்றோன,

படப்பையினை'ம் (௬௦க), காவினையும (௬௮௫), வரைபபினையும (௬௦௫), அடை யாவாயிலினையும் (௬௦௧), தெருவினையும் (௬௬௭), கடையினையும (௬௬௬), படையினை யு (௬௬௮) முடைய மூதூா (௬௧௧) என்க

காண்வரத்தோனறிப் (சடிச) பலாஅப்போல
மூதுாரொன்

(ச0அ) விழவுமேம்பட்ட (சகக)

கைவண்டோன்றல (சஉ0) ஐவாபோலக (சகஎ) குருதியீாபபப (சகச)
பொரு து (சகரு) ஆர்த்து (சகக) எமமாகிய (சஉக) மூதூ ராகிய (சகக)
கசசியிட நதேயிருக கின்ருேனெனக

[அளியுக் தெறலு மெளிய வாகலின், மலைநதோா தேள மன்றம்
பாழுபட.]

மலைந்தோர் தேளம் மன்றம் பாழ்படத தெறலும் — தனனுடனே
பொருதாா தேயததிலூாகளின் மனறுகள் மககளினறுயப் பாழாயபடி
அழிததலும்,

[நயந்தோா தேள நன்பொன பூப்ப] நயநதோர் தேளம் நன பொ'ன பூபப அளி
யும்— தன்னை விருமபியிருநதோா தேயம் இருமடஙகைபொலிவுபெறறிருப்ப அளித
தலும்,

எளிய ஆகவின— தனககு எளியவாய நடக்கையினுலே,

நட்புக கொளல வேணடி 'நயநதிசி னோரும — மலையலாகாதெனறு
உறவுகொள்ளுதலைவேணடி அவன்றுனைவிரும்பினவாகளும,

துபபுக் கொளல வேணடிய துணையிலோரும — அவன்
பகையைததெறும் வலியைத தமககுபபெறவேணடின
வேறொருதவியிலலாதவாகளுமாய,

கல் வீழ் அருவி கடற படாந்தாஙகு— மலையினினறுமவிழுகின்ற
அருவி அம் மலையிலுள்ளபண்டஙகளை வாங்கிக்கொணடு
கடலுககுசகொபபதாகச சென்றுற் போல,

பல் வேறு வகையிற பணிந்த மன்னா — பலவாகிய வேறுபட்ட
திறைகளின் கூறுபாட்டோடே சென்று வணஙகின அரசா,

[இமையோ ருறையுஞ் சிமையச செவவரை, வெணடிரை கிழிதத

விளஙகுசு டா நெடுஙகோட்டுப், பொனகொழித் திழிதரும் போககரு்ங் கஙகை]

இமையோா உறையும் சிமையச் செவ்வரை விளங்கு சுடா நெடுஙகோட்டு — தேவர்களிருக்கும் உசசியையுடைய சிவநத மேருவினது விளங்குகின்ற ஒளியை யுடைய நெடிய சிகரத்தினின்றும்,

பொன் கொழித்து இழிதரும போககு அருங கஙகை—பொனனைககொழிததுக் குதிககும மாக்கடுக்க கடததலரிதாகிய கஙகையாகிய ஆற்றிலே,

வெணடிரை கிழிதத கஙகை—கடலிடத்து வெள்ளியதிரையைக கிழிததுசசென்ற கஙகை

பெருநீா போகும இரியல மாக்கள— பெரிய நீரைக்கடந்துபோம் கெடுதலை யுடையமாககள,

ஒருவர்க்கொருவர் முந்துற்ற விரைந்துபோதலைக கருதுவா.

௪.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

௩௩௬

ஒருமரப் பாணியில் தூங்கி யாங்கு— விடுகின்ற தோணியாகையினாலே அது வருங்காலம் பார்த்திருந்து தூங்கினாற்போல,

தொயயா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழீஇச் செவவி பார்க்குஞ் செழுநகர் முற்றத்து — கெடாத யானைமுதலிய செலவங்களோடே நெருங்கானின்று திரண்டு காலம்பாாததிருககும் வளவிய நகரின்முற்றததினையுடைய வியனகர் (௪௪௦)

எளியவாகலின (௪௨௨), நயந்திசினோரும் (௪௨௫) துணையிலோருமாய்ப் (௪௨௬) பணிந்தமனனா (௪௨௮) தூங்கியாங்குச் (௪௩௩) செவ்விபார்க்கு முறறமென்க.

பெருஙகை யானைக கொடுஞ்சொடி படுகுங கருஙகைக கொலலன் —

பெரிய கையினையுடைய யானைக்கு வளைநதுகிடககும் பூணைசசோககும் வலியகையினையுடைய கொலலன,

இரும்பு விசைதது எறிந்த கூடத திண்ணிசை வெரீஇ — இருமபைக் கையை யுரததுககொட்டின கூடதவெழுந்த திணணியஓசையை வெருவி,

[மாடத, திறைபுறை புறவின செஙகாற் சேவ, லின்றுயி லிரியும பொன்றுஞ்சு வியனகா:]

மாடததுப புறவின செங்காற சேவல இன்றுயில் இரியும் நகர் — மாடத்திடத் துப புறவினுடைய சிவநத காலையுடையசேவல இனிய துயிலை நீஙகுநகா,

இறை உறை நகா — இறைவனிருககு நகா,

பொன துஞசு வியன நகா—திருததஙகுகின்ற அகலததையுடைய கோயிற்கண ணே இருநதோன (௬௬௭)

குணகடல வரைபபின முநநீா நாபபட் பகலசெய மணடிலம் பாரிததாஙகு— கீழகடலாகிய எலலையிடதது நிலததைப படைததலும் காததலும் அழிததலுமாகிய மூன்றுதொழிலையுடைய நீாககுநடுவே பகறபொழுதைச்செயயுஞாயிறு தன்கிரணங களைப்பரபபித தோனறினறபோல,

[முறைவேண டுநாககுங் குறைவேண டுநாககும், வேணடுப வேணடு வேணடி னாக் கருளி, யிடைதெரிந் துணரு மிருடீா காடசிக், கொடைககட னிறுத்த கூம்பா வுளளத், துருபபில சுறறமோ டிருந்தோற குறுகிப, பொறிவரிப புகாமுகந் தாககிய வயமான, கொடுவரிக குருளை கொளவேட டாஙகுப, புலவர் பூணகட னாறறி]

இடை தெரிநது உணரும் இருள் தீா காட்சி—நடுவுநிலையை ஆராயந்தறியும் மயக்கந்தீாந்த அறிவாலே,

முறை வேணடுநாககும் குறை வேணடுநாக்கும் வேணடுப வேண்டுப அருளி— முறைபபாட்டைவிருமபுவாாககும காரியஙகளைவிரும்புவாாககும

அவரவர் விரும்புவ னவற்றை விரும்புவனவற்றை அருளிச்செய்து,

புலவர் பூண கடன் ஆற்றி—புலவர்க்குப் பேரணிகலங்களையும், கொடுத்தற்குரி யபிறகலங்களையுங் கொடுத்து,

வேண்டினர்க்குக் கொடைக் கடன் இறுத்த கூம்பா உள்ளத்து உருப்பு இல் சுற்றமோடு இருந்தோற் குறுகி—வேண்டிவந்த பரிசிலர்க்குக் கொடையாகியகடனை முடித்த குவியாத நெஞ்சத்தோடே கொடுமையில்லாத மந்திரச்சுற்றத்தோடே இருந்தோனையணுகி,

ஞாயிறுபோல இருளைக்கடிந்து முறைவேண்டோர்க்கும குறைவேண்டோர்க்கும் வேண்டுவன வேண்டுவன முடித்துக்கொடுத்தலின், அதனை உவமித்தார்.

கடல் சுற்றத்திரட்சிக்கு உவமையாகலுமொன்று

"பொறி வரிப் புகர்முகம் தாக்கிய வயமான் கொடுவரி குருளை கொள வேட்டாங்கு—ஒளியினையும் வரியினையமுடைய யானையைப்பாய்ந்த வலியையுடைய சிங்கத்தினுடைய வளைந்த வரியினையுடைய குருளை அவ்வியானையின் மத்தகத்தைக் கொள்ளவிரும்பினாற்போல,

பகைவர் கடி மதில் எறிந்து குடுமி கொள்ளும வென்றி அல்லது—பகைவரது காவலையுடைய மதில்களையழித்து ஆண்டிருந்த அரசருடையமுடிக்கலமுதலியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு வீரமுடிபுனையும வெற்றியினை விரும்புதலல்லது,

இதனால் * "இகன்மதிற்குடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கலம்" என்னுந்துறை கூறி

ஞா, {குடிமிகொள்ளும் வெனறியெனவே மணனுமங்கலமாயிறறு

வினே உடம்படினும் ஒன்றல செலலா உரவு வாள் தடக கைக கொணடி உண டித் தொண்டையோா மருக—அம்மதிலரசா சந்துசெயதறகுடம்பட்டாராயினும் அத ற்கு மனம்பொருந்துதல் நிகழாமைக்குககாரணமாகிய உலகெகைகும்பரகும் வாளையு டைததாகிய பெருமையையுடைய கையினேயும் பகைபபுலததுக கொள்ளேயாகிய உணவினேயுமுடைய தொணடையைச்சூடினேருடைய குடியிலுள்ளவனே,

மன்னர் மனன—வீராககு வீரத்தைதககொடுக்கின்றவனே,

மறவா மறவ—கொடியோாககுக கொடியவனே,

செல்வா செலவ—செலவமுடையோாககுங கொடுததலைவிரும்புபவனே,

செரு மேம்படுந—போா ததொழிலிலே மிக்கவனே,

பெரும (சசுக) —பெருமானே,

வெண்டிரைப் பரபபிற கடுஞ்சூா கொன்ற பைம்பூட் சேஎய பயநத மா மோட் டு—வெள்ளிய திரையினேயுடைய கடலிலேசென்று கடியசூரனேககொனற பசிய பூணினேயுடைய முருகனேப்பெற்ற பெருமையையுடைய வயிற்றினேயும்,

துணங்கை அம் செல்விககு அணங்கு நொடித்ராங்கு—பேய்களாடுந் துணங கைக்கூத்தினேயும அழகினேயுமுடைய இறைவிககுப பேய்மகள் சில நொடிசொன்ற ற்போல,

[தண்டா வீகையின் பெரும்பெய ரேத்தி, வகதேன பெருமவாழிய நெடிதென]

தண்டா ஈகை நின் பெரும்பெயா ஏததி வ ந்தேன் நெடி து வாழிய என—அமைவு யாக்கொடையினேயுடைய நின பெரியபெயருட் சிலவற்றைசசொலலிப புகழ்ந்தவந் தேன், நெடுங்காலம் வாழவாயாகவெனசசொல்லி,

இடனுடைப் பேரியாழ் முறைப்புளிக் கழிப்பி—தனக்குக் கூறுகின்ற இலககண ங்களேத் தன்னிடத்தேயுடைய பெரிய யாழை

வாசிக்குமுறைமையிலே வாசித்தது,

முறையுளி, உளி-பகுதிப்பொருள்விகுதி.

கடன் அறி மரபிற் கைதொழூஉப பழிச்சி—முறைபடக் கண்டக்காற் செய்யுங் கடனை அறிந்தமுறைமையோடே கையாற்றொழுது வாழ்த்தி,

நின் நிலை தெரியா அளவை—நின்னுடைய கலைகளெல்லாந் தெரிவதற்குமுன்னே,

அந் நிலை—நீநின்ற அந்த நிலைதன்னிலே,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல்,

௩.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

௧௨௧

காவல் அம் தண் பொழில் வீவின்று விளங்க—காவலாற் பெயர்பெற்ற அழகினையுடைய குளிர்ந்த உலகமெல்லாம் கேடின்றாக விளங்கும்படி,

நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கி—யாக்கையுஞ் *செல்வமுமுதலிய நிலைநில்லாத உலகத்திடத்து நிலைபெறுடையபுகழை நாம்பெறுதல் நன்றென்று ஆராய்ந்து,

அந்நிலை அணுகல் வேண்டி—முற்பட நின்ற சேய்நிலத்துநின்று தன்னை அணுகுதற்கு விரும்பியழைத்து,

நின் அரைப் பாசி அன்ன சிதாரை நீக்கி—நின்னுடைய அரையிற்கிடந்த கொட்டைப்பாசியின் வேரையொத்த சிதரின சீரையைப்போக்கி,

[ஆவி யன்ன வவிர்நூற் கலிங்க, மிரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குட னுடீஇ:] ஆவி அன்ன அவிர் நூல் கலிங்கம் உடன் இரும் பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்கு உடீஇ— பாலாவியையொத்த விளங்குகின்ற நூலாற்செய்த துகில்களைப் படிசேரக் கரிய பெரிய சுற்றத்தாரோடே சேர உடுக்கப்பண்ணி,

கொடு வாள் கதுவிய வடு ஆழ் நோன் கை வல்லோன் அட்ட பல்லூன்

கொ முங்குறை—வளைந்த அரிவாளைக்கொண்ட வடுவெழுந்தின வலியையுடைததாகிய கை யினையுடைய மடையனுககின பலஇறைச்சியிற கொழுவிய தசைகளும்,

பலகாலுமறுததலால், தழும்பிருந்தகையென்முா கதுவுதல்-கைக்கொள்ளுதல்.

அரி செதது உணஙகிய பொஞ் செநநெலலின தெரி கொள் அரிசித திரள் நெ டும் புழுக்கல்—நிறததான ஞாயிற்றையொதது உலாந்த பெரிய செந்நெல்லினுடைய * பொறுக்கிக்கொண்ட அரிசியாலாககின திரணட இடைமுறியாதசோறும,

அரிசெதநென்றதறகு உவமையினமுக வென்றுமாம் இனி அரிசெயதென்று பாடமாயின், அரிதலைச்செய்தென்றுகூறு க.

அருமகடித் தீஞ்சுவை அமுதொடு—பெறுதற்கரிய மிகுதியையுடைய இனியசுவையினையுடைய கண்டசருககரைமுதலியவற்றோடே,

பிறவும்—கூறுதொழிநதனவும,

விருபபு உடை மரபிற கரபபு உடை அடிகில—விருபபமுடைத்தாகிய முறை

மையினையுடைய தலையாபபுபபரததலையுடைய அடிசிலை,

அமுதோடே (௩௯) குறையும (௩௨) புழுக்கலும் (௩௩) பிறவுமாகிய (௩௯) அடிசிலைப் (௩௬) பரபபி (௩௯) ஊட்டியெனக

[மீன்பூத தனன வான்கலம பரபபி, மகமுறை மகமுறை நோககி முகனமாக, தானு விருப்பிற முனின றூட்டி, மஙகுல வானத்துத் திஙக ளேயக்கும]

மங்குல் வானதது மீன பூத்தன்ன வான் கலம் திஙகள் ஏயககும் வான்கலம் மக முறை பரப்பி—திசைகளையுடைய ஆகாயத்திடத்தே உடுக்கள்தோன்றினாற்போன்ற சிறிய வெள்ளிககலஙகளையும, திஙகளையொககும் பெரியவெளளிக்கலஙகளையும தம் முடையபிள்ளைகளுககு இடையேயபரபபி,

எனவே தலைவராயினாககுப் பொற்கலம்பரபபுவரெனமுா

தான் முகன் அமர்ந்து ஆறு விருப்பின் மகமுறை நோக்கி நின்று ஊட்டி — தான் முகமபொருந்தி அமையாதவாசையுடனே நமமுடைய பிள்ளைகளைப்பார்த்து நின்று உண்ணப்பண்ணுவித்து,

ஆடு வண்டு இமிரா அழல அவிர் தாமரை நீடு இரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி—

* பெறுக்கிக்கொண்டவென்றும பாதிபேதமுண்டு

உலாவும் வண்டுகள் ஒலியாத நெருப்பிடத்தே கிடந்துவிளங்கின பொற்றாமரையை நீண்ட கரிய மயிரிடத்தே அழகுபெறச் சூட்டி,

பொற்றாமரை திங்களைபொகுமென்றல பொருந்தாமையுணர்க

உரவுக் கடல் முகந்த பருவ வானத்துப் பகற் பெயல் துளியின் மின்னு நிமிர்ந் தாங்கு—பலவுஞ்சேரவுலாவுகின்ற கடலிடத்தேமுகந்த கூதிர்க்காலத்து மேகத்தினின்றும் பகற்காலத்தே பெய்தலையுடைத்தாகிய துளியின்கண்ணே மின்னுேடினாற் போல,

புனை இருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின் தொடை அமை மாலை விறலியர் மலைய—கைசெய்த கரியமயிரிடம் அழகுபெறும்படி, பொன்னாற்செய்து சேரக்கட்டு தலமைந்த மாலையை விறல்பட ஆடுமகளிர் சூடாநிற்க,

[நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால்கடல், வளைகண் டன்ன வாலுளைப் புரவி, துணைபுணர் தொழில நால்குடன் பூட்டி.] நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய துணை புணர் தொழில மால் கடல் வளை கண்டன்ன வால உளைப் புரவி நால்கு உடன் பூட்டி— குதிரைநூலாரோர்புகழ்ந்த அழகினையுடையவாய்த் தனித்துத்தொழில்செய்யாமல் இனங்களோடேகூடுந் தொழிலையுடையவாய்க் கருமையையுடையகடலிற் சங்கைக்கண்டாற்போன்ற வெள்ளிய கழுத்தின்மயிரையுடைய குதிரைகள்நான்கைச் சேரப் பூட்டி,

நான்கு—நால்கெனப்பெயர்த்திரிசொல்

அரித தோ நல்கியும் அமையான்—பொன்னூறசெயத தேரைததந்தும் கொடை மேல் விருப்பந்தவிரானுய்,

செருத் தொலேத்து ஒன்னுத் தெவ்வர் உலேவிடதது ஒழிந்த விசும்பு செல் இவு ளியொடு பசுமபடை தரீஇ—தம்முடன்வந்து பொருதோருடைய போர்களே மாளப்ப ணணித் தன்னேவலேபபொருந்தாத பகைவர்முதுகிட்டவிடத்து விட்டுப்போன ஆகா யத்தேசெல்கின்ற குதிரைகளுடனே பசியபொன்னுறசெயத பககரைகளேயுந்தந்து,

[அன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] அவன் அன்றே பரிசில விடுக்கும்—அவன்
நீசென்ற அற்றைநாளே இவையொழிநத பரிசில்களேயுநதரும்;

இன்சீர்க் கின்னரம் முரலும் அணஙகுடைச் சாரல—இனியதாளத்திலே கின்னரமென்னும் பறவைகள்பாடுந்தெய்வஙகளேயுடைய சாரவிடதது,

மஞ்ஞை ஆலும் மரம் பயில் இறமபின—மயில்களாரவாரிககும மரம்நெருங்கின இளமரககாட்டினேயுமுடைய,

கலே பாய்ந்து உதிர்த்த மலா வீழ புறவின—முசுக்கலேகள்பாயந்துதிர்த்த மலா கள்சிந்தின காட்டினேயும்,

மாதி சேகும் மா துஞ்சும் முனறில்—மந்திகள் அவ்விடததுக்கிடந்த தராலேவாரும் மானும்புலியுந் துயில்கொளளும் முற்றததே,

புறவினேயும் (௪௯௯) இறம்பினேயு (௪௯௫) முடைய சாரவிடத்து (௪௯௪) முன்றிலிலே (௪௯௭) வேட்கு (௪௯௯) மென்க

செந்தீப் பேணிய முனிவா—சிவந்ததீயைக கைவிடாமற்காத்துப்போந்த இருடிகள்,

வெண்கோட்டுக் களிறு தரு விறகின் வேட்கும—வெள்ளிய கொமபினேயுடைய களிறு முறித்துக்கொண்டுவந்த சமிதையாலே வேள்வியைச்செய்யும்,

௪.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

கச௩.

மந்திசித்தலும், மாத்துஞ்சலும, களிறு விறகுதருதலும் இருடிகளாணையால்
நி.

ழ்ந்தனவென்றுணாக.

[ஒளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே·]

ஒளிறு மலை—இவறருன்விளஙகுமலை,

இலஙகு அருவிய மலை—விளஙகுகின்ற அருவிகளையுடையமலை,

மலை கிழவோன்—இச் சிறந்த மலையையாளும உரிமையையுடையோன்.

புலவுவாய்ப்பாண (உ௨), பெருவளனெய்தி (உ௬) முகந்துகொண்டு (உ௭)
யாம

அவனூரினின்றும் வருகின்றேம், நீயிரும் (உ௮) திரையப்படர்குவிராயின் (௩௭) நின்னுள்ளஞ்சிறகக (௪௫); நின்னவலஙகெடுக (௩௮), இரவல (௪௫) அவனிலைகேள் (௩௮), அவன்புலம் கொடியோரின்று (௪௧); அதுவேயன்றி அப்புலத்தில்
உருமுமு

ரறுது; அரவுந் தபபா (௪௨), மாவும உறுகணசெயயா ஆகலின, ஆங்கு (௪௩) அசை வழி அசைஇத் தஙகிச் (௪௪) சென்மோ (௪௫), அஙஙனஞ்செல்லுஙகால் வில்லு டைவைப்பிற (௮௨) குரம்பையில் (௮௮) எயிற்றியா (௯௪) தாஙகளட்ட புழுககலையும் வாடீனயும (௧௦௦) எல்லிடைக்கழியுநர்ககு ஏமமாகத (௬௬) தேககிலையிலேகுவிக்கை யினுலே (௧௦௪) அப்பததரைப (௧௦௫) பெருமகனுகிய (௧௦௧) வரைநாடன் செனனிய மெனிற் (௧௦௩) கடும்போடே மிகபபெறுகுவிா (௧௦௫), பினனா அருஞ்சுரமிறந்த அம் பர்க (௧௧௭) குறும்பிற சேபபின் (௧௨௩), சொன்றியை (௧௩௧) வறைகால்யாத்ததுவ யின்ஞெறும்பெறுகுவிா (௧௩௩), பின்னாத தூஙகா (௧௪௬) முரணடலை (௧௪௭) யிரு க்கை (௧௪௬) கழிந்தபின்றைக (௧௪௭) குடிவயிறசேபபின (௧௬௬) மூரல பாலொடு ம்பெறுகுவிா (௧௬௮); பினனாப பறவையோாகும் (௧௮௩) புலத்தைபபோய்ச் (௧௮௪) சீறூர்களிலே (௧௬௧) வரகின சொனறியைப (௧௬௩) புழுக்கையட்டி (௧௬௫)

மூரலோடேபெறுகுவிர் (ககசு), பின்னா ஞாங்கா (ககசு) வன்புலமிறந்தபின்றை (உ0சு) மல்லறபேரூமடியின (உருச) லைசியை (உருடு) வாடடொடும் பெறுகுவிர (உருசு), பின்னாக் கரும்பினறீஞ்சாறு விரமபினிர மிசைமின் (உகூஉ), பினனர் வலை ஞா குடிவயிற் சேப்பின் (உஎச), பிழியைச (உஅக) குட்டொடும் பெறுகுவிர (உஅஉ), பின்னாத தீப்பட மலாந்த (உஅகூ) பூவையோமபிக (உகூ0) குறுநரிட்டமலரைப் (உகூடு) பிணையினிர் கழிமின (உகூகூ), பின்னா மறைகாபபாளா உறைபதிசசேப்பி ன் (கூ0க) வத்தத்தாலுணட ரன வரிசியை (கூ0டு) வ்ளைககைமகடூஉ வயினறிந்தட்டன வறறைச (கூ0ச) சுடர்க்கடையிலே (கூ0டு) போழோடட (கூ0எ) காடியோடே பெறுகுவிர் (கூக0), பின்னா நீரபெயறறெல்லை போகிப (கூகக) படடினமருங்கி னசையின், முட்டுபபாடின்ருகக (கூகசு) கொழுங்ணத்தடியொடு கூர்நறுபபெறுகுவிர (கூசடு); பின்னாத் துறைபிறககொழியபபோகித (கூருக) தணிமனைச்சேபபின் (கூருடு), ஆண டைத் தீம்பழ்ழூரமுனையிற சேமபிலையோ டே (கூசுக) முதிர்கிழங்காருவிர (கூசுஉ), இவறறை இவ்வழியின்கணணே பெறறப பின்னாப பன்மரநீளிடைப்போய் (கூசுஅ) நாடபலகழிந்தபின்றைப (கூஎச) பள்ளியமாந்தோன ஆங்கட (கூஎகூ) பொழி

ன்றும் (கூஅ0) ஆடி (கூஅஎ) அசைஇத (கூகூப) தொலைச்சி (கூஅஉ) மரீஇக (கூஅகூ) கடவுள்வாழ்த்தி (கூகக) இயககினிரகழிமின (கூகூஉ), இவனைஞ்சென்று கைவண் டோன்றல் (சஉ0) இப்பொழுது ஜவாபோலக (சகஎ) குருதியாபபப (சகச) பொருது (சகடு) ஆர்த்துப் (சகக) பகைமேற செல்லுதலின்றி நச்சிச்சென்றோர்கு ஏமமா கிய (சஉக) படப்பை (ச0க) முதலியவற்றையுடைய விழவு மேமபட்ட மூதூராகிய

(சகக) கச்சியிடத்தே யிருந்தோன் (சஉ0), அவ்வூரிற் பணிந்தமன்னர் (சஉஅ) செவ்விபார்க்கும் முற்றத்தினை (சகூடு) யுடைய பொன்றுஞ்சு வியனகர்க்கணணே

கூஉசு பத்துபபாட்டு.

(சசo) பகல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு (சசஉ) மிக்ககாட்சியாலே (சசூ) அருளிப் (சசச) பூண்கடனாற்றிக் (சடுo) கடனிறுத்த உள்ளத்தோடே (சசரு) சுறறத்தோடேயிருந்தோனைக குறுகித (சசஎ) தொண்டையோர் மருகனே (சடுச), மள்ளனே, மறவனே (சடுரு), செல்வனே, செருமேம்படுநனே (சடுசு), பெருமானே (சசக), செல்விகரு அனைங்கு கொடித்தாங்கு (சடுக) நின் பெயருட்சி லவற்றைச சொல்லிப புகழ்ந்து (சசுo) வந்தேன்; வாழியவெனச்சொல்லிக (சசுக) கழிப்பிய (சசுஉ) பழிசசி (சசுஙு) நின்னுடைய கலைகளெல்லாந் தனக்குத்தெரிவதறகு முன்னே (சசுச) மலைகிழவோன (நாoo) நில்லாவுலகத்துநிலைமை தூக்கி (சசுசு) அந்நிலையணுகல வேண்டி (சசுஎ) சிதாவைநீக்கி (சசுஅ) உடீஇ (சஎo) அமுதோடே (சஎரு) குறையும் (சஎஉ) புழுக்கலும் (சஎச) பிறவு (சஎரு) மாகிய அடிசிலைக (சஎசு) கலங்களைப பரப்பித (சஎஎ) தான் (சஎக) முகனமாந்து மகமுறைநோக்கி (சஎஅ) முன்னின்றூட்டி (சஎகூ) விறலியர் மாலைவேயாநிற்க (சஅசு) நுமக்குத் தாமரை (சஅக) பொலியச்சூட்டி (சஅஉ) அரிதேர்நல்கியும் அமையானாய் (சகூo) இவுளியொடு பசும்படைதரீஇ (சகூஉ) அவன் அன்றே (சகூஙு) அந்நிலையிலே (சசுச) காவலந்தனைபொழில் வீவின்றுவிளங்கும்படி (சசுரு) இவையொழிந்தபரிசில் களையுக் (சகூஙு) தருமெனவினைமுடிவுசெய்க.

இப்பாட்டில ஒருமைப்பன்மை மயககம், ''முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக கிளவி * * * போற்றல் வேணடும்'' என்பதனாறகொள்க

தொண்டைமானிளந்திரையனைக்; கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெணபா

கங்குலு நணபகலுந துஞசா வியலபிறரும
மங்குல்சூழ் மாககட லார்பபதூஉம—வெஙசினவேல்
காஞ்சியாந கண்ணிக கடியான றிரையனை
யான்பாடியகே னென்னுஞ் சொருகங்கு

ஐந்தாவது

முல்லைப்பாட்டு.

நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்
பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகிவல னேர்பு
கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
யருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
யரும்பவி ழலரி தூஉய்க்கை தொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி

னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக
ணடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர
வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ
ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா
னல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
வருத றலைவர் வாய்வது நீநின்
பருவர லெவ்வங் * களைமா யோயெனக்
காட்டவுங் காட்டவுங் காணாள் கலுழ்சிறந்து
பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்பக்
கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்புழி யருப்ப மாட்டிக் காட்ட
விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி
யுவலைக் கூரை யொழுகிய தெருவிற்

---

* களைமாயோளெனவும் பாடம்.

௩௰ கவலை முற்றங் காவ னின்ற
தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
யோங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாத்த
வயல்வினை யின்குள குண்ணாது நுதறுடைத்
தயினுனை மருப்பிற றங் கையிடைக் கொண்டெனக்
௩௫ கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்
கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்பக
கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ
ரோடா வல்விற் றூணி நாற்றிக்
௪௰ கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப்
பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து
வாங்குவில் லரண மரண மாக
வேறுபல பெருமபடை நாப்பண் வேறோர்
நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலியகூ டோர்பு
௪௫ குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத்
திரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி யொள்வாள்
விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
நெய்யுமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக்
கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட
௫௰ நெடுநா வெண்மணி * நிழறறிய நடுநா
ளதிரல் பூத்த வாடுகொடிப் படாஅர்
சிதர்வர லசைவளிக் கசைவந் தாங்குத்
துகின்முடித் துப் போர்த்த தூங்க லோங்குநடைப்
பெருமூ தாள ரேமஞ் சூழப்
௫௫ பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்கள்

தொழுதகாண் கையா தோன்ற வாழ்த்தி
யெறிநீர் வையகம் வெலீஇய செலவோய்நின
குறுநீர்க் கன்ன லினைத்தென் றிசைப்ப
மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை
மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து
வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்
புலித்தொடர் விட்ட புனைமா ணல்லிற
திருமணி விளக்கங் காட்டித் திண்ஞா
ணெழினி வாங்கிய வீரறைப் பள்ளியு
ளுடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற்

* மிழற்றிய வென்றும் பாடம்.

௫.—முல்லைப்பாட்டு.

௧௪௭

படம்புகு * மிலேச்ச ருழைய ராக
மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅ
தெடுத்தெறி யெஃகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்
பாம்புபதைப் பன்ன பரூஉக்கை துமியத்
தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்
சோறுவாய்த்த தொழிந்தோ ருள்ளியுந் தோறுமிபு
வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்
துண்ணா துயங்கு மாசிந் தித்து
மொருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை

முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடிதுநினைந்து
பகைவர்ச் சுட்டிய படைகொ ணோன்விர
னகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி
யரசிருந்து பனிக்கு முரசுமுழங்கு பாசறை
யின்றுயில் வதியுநற் காணா டுயருழந்து
நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்தியு
மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்து
மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து பாவை
விளக்கிற் பரூஉச்சுட ரழல
விடஞ்சிறந் துயரிய வெழுநிலை மாடத்து
முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர ளருவி
யின்ப லிமிழிசை யோர்ப்பனள் கிடந்தோ
ளஞ்செவி நிறைய வாலின வென்றுபிறர்
வேண்டுபுலங் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு
விசய வெல்கொடி யுயரிவல னேர்பு
வயிரும் வளையு மார்ப்ப வயிர
செறியிலைக் காயா வஞ்சன மலர
முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
கோடற் குவிமுகை யங்கை யவிழத்
தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்
கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற்
றிரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள
வெதிர்செல வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத்

* மிலேச்சரென்றும் பாடம்.

10 2. துணைபரி துரக்குஞ் செலவினர்
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிறகு முல்லையென்று பெயர்கூறினர்; முல்லைசான்ற கற்புப்பொருந்தி யதனல். இல்லறநிகழ்த்துதற்குப் பிரிந்தவருந்துணையும் ஆற்றியிருவென்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து இல்லறநிகழ்த்திய இயற்கை முல்லை யாமென்றுகருதி இருத்தலென்னும்பொருட்ட முல்லையென்று இச்செய்யுட்கு நப்பூதனர் பெயர்கூறினமையிற் கணவன் வருந்துணையும் ஆற்றியிருந்தாளாகப் பொருள்கூறலே அவாகருத்தாயிற்று. *"தானேசேறல்" என்னுமவிதியால், அரசன் தானே சென்றது இப்பாட்டு.

இது, தலைவன் வினைவயிற் பிரியககருதியதனை அவன்குறிப்பானுணர்ந்து ஆற் ருளாய தலைவியது நிலைமைகண்டு அவன் வற்புறுப்பவும் உடம்படாதவளைப் பெருமு துபெண்டிா அவன் வினைமுடித்துவருதல் வ ாய்வது, நீவருத்தநீஙகுவதெனக்கூற, அதுகேட்டு அவள் நீடுநினைந்து ஆற்றியிருந்தவழிதலைவன் அக்காலத்தே வந்ததனைக் கண்டு வாயில்கள் தம்முட்கூறியது. இது, † "வாயி லுசாவே தம்முளு முரிய" ‡ "எல்லா வாயிலு மிருவா தேஎத்தும - புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப" என் பனவற்ருற்கூறினா.

நனந் தலை உலகம் வளைஇ—அகலததை இடத்தேயுடைய உலகத்தை வளைத்து,

[நேமியொடு, வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை]

நேமியொடு வலம்புரி தாங்கு தடக் கை மால் (௩)—சக்கரத்தோடே வலம்புரியையுந் தாங்கும் பெரியகைகளையுடையமால்

மா § பொறித்த மால் (௩) — திருமார்பிடத்தே திருமகளை வைத்த மால்,

நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல — மாவலிவார்த்த நீர் தன்கையிலே சென்ற தாக உயர்ந்த திருமாலைப்போல,

இனி, நேமியோடே வலம்புரியையுமுடைய உத்தம விலக்கணங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற திருமகளையணைத்தகையிலே நீர்செல்லவென்றுமாம்

இதனானே முல்லைக்குரிய தெய்வங்கூறினார்

[பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகிவல னேர்பு,கோடுகொண டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி:]

பாடு இமிழ் பனிக் கடல் பருகி வலன் ஏர்பு கோடு கொண்டு — ஒலிமுழங்கு கின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலைக்குடித்து வலமாகவெழுந்து மலைகளை இருப்பிட மாகக்கொண்டு,

உலகம் வளைஇ (க) எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி — பெய்யுங்காலத்தே உல கத்தைவளைத்தெழுந்த கடிய செலவினையுடைய மேகம்,

---

* தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௨௭.

† ,, ,, செய்யுளியல், ௨0௧.

‡ ,, ,, கற்பியல், ௩௭.

§ பொறித்தல்-வைத்தல். இதனைச் சிறுபாணாற்றுப்படை (௪௮) "வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த" என்பதனானுமுணர்க

மால் நீர் செல நிமிர்ந்தாற்போல மேகமும் நீர்செலநிமிர்ந்த தென்றார்.

• இஞ்சி உலகத்தைத் திருவடிகளிலே அணைத்துக்கொண்டுநிமிர்ந்த மாலென்று முனைப்பர்.•

பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறு புன் மாலை— பெரிய மழையைப்பெய்த சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலைக்காலத்துப் பாவைவிளக்கு (அடு) எனக்கூட்டுக.

இதனானே முல்லைக்குரிய * காரும் மாலையுங் கூறினார்.

மால்போலெழுந்த எழிலிபொழிந்த மாலையென்க.

[அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி] அருங்கடி மூதூர் மருங்கில் நல்லோர் (கஅ) போகி—அரியகாவலையுடையபழைய ஊரப்பக்கத்துப் பாக்கத்தே படைத்தலை வரேவலால் நற்சொற் கேட்டற்குரியோர்போய்,

[யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை, யரும் பவி ழலரி தூஉய்க்கை தொழுது, †பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப]

நறு வீ முல்லை அரும்பு யாழ இசை இனவண்டு ஆர்ப்ப அவிழ் அலரி நாழி கொண்ட நெல்லொடு தூஉய்—நறியபூக்களையுடைய முல்லையினது அரும்புகள் யாழினது ஓசையினையுடைய இனமானவண்டுகள் ஆரவாரிக்கும்படி அவிழ்ந்தபூவை நாழியிட்டதே கொண்டுபோன நெல்லுடனே தூவி,

கை தொழுது விரிச்சி நிற்ப—தெய்வத்தை வணங்கி நற்சொற்கேட்டு நிற்க,

நல்லோர் (கஅ) போகித (எ) தூஉய்த தொழுது நிற்பவென்க.

என்றது:—ஒருவேந்தன் ஒருவேந்தனோடு இகலக்கருதினால் போர்செய்யவேண்டு தலின், அவனாட்டந்தணர்முதலியோரைத் தன்னாட்டினகணனே அழைத்தற்கும், அதனையறியாத ஆவைக் கொண்டுபோதற்கும் தான் காத்தற்குமாகத் தன்படைத்தலைவரை நோக்கி அரசன் நிரையடித்தற்கேவியவழி, அவர் அவனூரினின்றும்போய் ஒருபாக்கத்துவிட்டிருந்து அரசனுக்கு மேல்வரும் ஆக்கத்தையறிதற்கு விரிச்சிபோக்கல் வேண்டுமென்று புறத்திணையியலுட் கூறினமையான், ஈண்டும் அவ்வாறே கூறினார். அது, ‡ "வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவி - னாதந் தோம்பன் மேவற் றாகும்." § "படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி"

என்னுஞ்சூத்திரங்களானும், "இ னாகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்துவீழ தாடி - நரைமுதியோ னின்றலைத்த நரசோ- னிரையன்றி - யெலலைநீா வைய மிறையோற் களிக்குமால் - வல்லையே செனமின் வழி." என்னும் உதாரணத்தானுமுணர்க. இவா இதுகேட்டு நிரைகொண்டால் அரசன் வஞ்சிசூடி மண்ணசையால் மேற்செல்வனென்பது ஆண்டு ¶"வஞ்சா மண்ண சை" என்னுஞ்சூத்திரத்திற் கூறியவாறே ஈண்டுக்கூறினர். அதுமேல் "முனைகவர்ந் து" (கக) என்பதனானுணர்க

---

* "காரு மாலையு முல்லை குறிஞ்சி - கூதிர் யாம மென்மனார் புலவர்." என் பது தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௬

† பெருமுதுபெண்டிரென்பதற்கு ஒருபிரதிகளிலும் உரையிலது பெரிய முதிர்ந்தபெண்டிரென்க.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௨

§ „ „ „ ௩.

¶ „ „ „ ௭.

[சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி, னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக, ணடுங் குசுவ லசைத்த கையள் கைய, கொடுங்கோற கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர, லின்

னே வருகுவர் ,ாய ரென்போ, ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனு, னல்ல வோச வாய்ப்புள்:]

நல்

நன்னர் வாய்ப்புள்—அவா கேட்ட நன்றாகிய நற்சொல,

ஆய்மகள் நடுங்கு சுவல் அசைத்த கையள்—இடைச்சாதியின்மகள் குளிரால் நடுங்குகின்ற தோளினமேலே கட்டின கையளாய்நின்று,

சிறு தாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின் உறு துயர் அலமரல்
நோக்கி—சிறியதாம்பாலே காலிலே கட்டப்பட்ட வருத்தத்தையுடைத்தாகிய கன்றினுடைய முலையுண்ணமலுறுகின்ற துயராலே தாய்வருமென்று சுழலுகின்ற தன்மையைப்பார்த்து,

கைய கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின்று
உய்த்தர—கையிடத்தனவாகிய கொடிய கோலையுடைய இடையா பின்னேநின்று செலுத்துதலைச்செய்கையினாலே,

தாயர் இன்னே வருகுவர் என்போள் நன்மொழி
கேட்டனம்—நிரம்பமேய்ந்து நம்முடைய தாய்மார இப்பொழுதேவருவரென்று கூறுகின்றோளுடைய நன்றாகிய வார்த்தையாக யாகைள்கேட்டோம்;

அதனால்—அவள கூறிய நற்சொல்லின் கருததால்,

[தெவ்வா, முனைகவாந்து கொணட திறையா வினைமுடிதது, வருத றலைவர் வாய் வது:] தலைவா தெவ்வா முனை கவாந்து கொணட திறையா வினைமுடிதது வருதல் வாய்வது—நந்தலைவர் வஞ்சிசூடிச சென்று பகைவா மண்ணைககொணடு பின்அவரிட ததேவாங்கிகொண்ட திறையினையுமுடையராய் இஙஙனந் தாமெடுத்துக்கொண்ட வினையை முடித்துவருவாரென்று நாங்கருதிய தன்மையிலே அவாநிற்றலுண்மை,

நல்ல—அவா அங்ஙனம் வினைமுடித்துவருதல், நமக்கு இல்லறம் நிகழ்தற்குக்காரணமாகலின் நல்லகாரியம்,

[நீ நின், பருவா லெவ்வங் களைமா யோயென] மாயோய் நீ நின் பருவரல் எவ் வங் களை என — மாமைநிறததையுடையோளே, நீ நின் மனத்தடுமாற்றத்தான் உளதான வருததத்தைப் போககென்றுகூற, அதுகேட்டு,

செலவுககுறிப்பறிந்து வேறுபட்டதுணாநதமையின்,

மனததமொறறமென்றூர்.

பெருமுதுபெணடிா (கக), நல்லோா (கஅ) போகித் (எ) தூஉய்த் தொழு ஓ (கο) விரிச்சிநிறப (கக) அவாகேட்ட நன்னா (கஎ) வாய்ப்புள் (கஅ) ஆய் மகள் (கஙு) ஙைகயளாகிக் (கச) கன்றின் (கஉ) அலமரனுேகதித் (கஙு) தாயர்இன்னே வருகு வரென்போளுடைய (கசு) நன்மொழியாக யாங்கள் கேட்டனம், அதன்கருத்தால் கஎ) தலைவா வருதல வாயவது (உο), கல்லகாரியம் (கஅ), மாயோய் (உக) நீ நின் உο) பருவரலெவ்வங் களையென்று கூற (உக) அதுகேட்டு நீடுநினைந்து (அஉ) என்க.

இவனைம்பொருள்கூறுமல தலைவியது இரக்கமிருதிகண்டு பெருமுதுபெண்டிர் விரிச்சிகேட்டுவந்து தலைவா வருவாராதல் வாய்வது, நின்னெவ்வங்களையென்று பல் நாளும் ஆறறுவிக்கவும் ஆற்றுளாய்த துயருழந்து (அο) புலம்பொடு (அக) தேற் றியும் திருததியும் (அஉ) மையல்கொண்டும் உயிாததும் (அஙு) நடுங்கி நெகிழ்ந்து (அச) கிடக்தோள் (அஅ) எனப் பொருள்கூறியக்கால் நெய்தற்குரிய இரங்கறபொருட்ட ன்றி முல்லைகுரிய இருத்தற்பொருட்டாகாமை யுணர்க. அன்றியும் தலைவன் காலங் குறித்தல்லது பிரியானென்பதூஉம், அவன்குறித்தகாலங்கண்டால் தலைவிக்கு வருத்

தமிகுமென்பதூஉம், அது பாலையாமென்பதூஉம், அவ்வாறருமைக்கு இரஙகல் நிக ழ்ந்தால் நெய்தலாமென்பதூஉம நூற்கருத்தாதலுணர்க.

[காட்டவுங காட்டவுங் காணுள கலுழ்சிறந்து·] காட்டவுங காட்டவுங கலுழ்சிற ந்து காணுள்—தலைவன் புகழும் மானமும் எடுதுக்காட்டி வற்புறுத்தவும், தோன்றல் சான்ற மாற்றூா பெருமைகூறிககாட்டி வற்புறுததவும் அன்புமிகுதியாற கலக்கமி க்கு இவை அரசற்கு வேணடுமென்று மனததிற கருதாதவள்,

பூப் போல் உண் கண புலம்பு முதது உறைபப—பூபபோலும் மையுணகணகள் தாலாயாகசசொரியாது தனித்துவீழ்கின்ற முததுபபோலுந் துளியைத துளிபப, அதுகண்டு,

கான யாறு தழீஇய அகல் நெடும புறவின—காட்டாறுசூழந்த அகன்ற நெடிய காட்டிடத்தே,

சேண் நாறு பிடவமொடு பைமபுதல எருககி—தூரியநிலததே நாறுகின்ற பிடவ மோடே ஏனைப பசியதூறுகளையும் வெட்டி,

வேட்டுப் புழை அருபபம் மாட்டி — பகைபபுலததுககுக காவலாகவிருககும் வேட்டுவச்சாதியினுடைய அரணகளையழிதது,

[காட்ட, விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇ] காட்ட முள இடு புரிசை ஏமுற வளைஇ—காட்டினகணணவாகிய முளளாலிடுமதிலைக காவலுறுமபடி வளைதது,

[படுநீர்ப் புணரியிற பரந்த பாடி] புணரி படும நீரிற பரந்த பாடி—திரையொலிக்கின்ற கடல்போறபரந்த பாசறைககணணே கணபடைபெறாது (கஎ) எனக

புறவிடததே (உச) எருக்கி (உரு) மாட்டி (உசு) வளைஇப் (உஎ) பரந்த பாடி யென்க.

உவலைக் கூரை ஒழுகிய தெருவில—தழையாலேவேய்ந்த கூரை ஒழுங்கபபட்ட தெருவிடதது,

கவலை முறறங் காவல் நின்ற தேம்படு கவுள சிறுகண யானை—நாறசந்தியானமு ற்றத்தே காவலாகநின்ற மதம்பாய்கின்ற கதுப்பினையுடையவாகிய சிறியகண்ணையு டைய யானை,

[ஓங்குநிலைக கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாதத, வயல்விளை யின்குள குண்ணா து:] ஓஙகுநிலைக் கரும்பொடு வயல் விளை கதிர்மிடைநது யாத்த இன்குளகு உண்ணா து—வளாகின்ற தன்மையையுடைய கரும்புகளோடே வயலிலேவிளைந்த நெற்கதிரி டையே நெருங்கப்பட்டுக கட்டிப்போகட்ட சாவியையும் இனிய * அதிமதுரத்த ழையையுந் தின்னுமல்,

நுதல் துடைத்து அயில நுனை மருபபில தகு கையினடக கொணடெனா—அவ ற்றாலே தந்நெறறியைததுடைத்துக கூரமையையுடைய

முனைகளையுடைய கொம்பி னிடத்தே ஏறட்ட தங் கையிடததே கொணடுநின்றனவாக,

[கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிறறிக, கலலா விளைஞர் கவளங் கைப்ப:] கல்லா இளைஞா வடமொழி பயிறறிக கவை முட் கருவியிற் கவளங் கைப்ப — வட மொழி அடியிலேகலலாத இளைஞர் யானைப பேசசான வடமொழிகளைக்கற்றுப்பல காற்சொல்லிக் கவைத்தமுள்ளையுடைய பரிககோலாலே கவளத்தைத் தின்னும்படி குத்த,

* அட்டிமதுரத்தழையென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

யானைக்குச்செய்யுந் தொழில்களொழிய வேறொருதொழிலைக் கல்லாத இளைஞ ரென்றுமாம்.

[கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பாாபபான், முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ, ரோடா வல்விற் றூணி நாற்றிக், கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருககை:]

கூடம் குததிக கயிறு வாங்கு இருக்கை—கூடமாகக் கால்களைநட்டுக் கயிற்றை வலித்துககட்டின இருபபின்கணணே,

என்றது படங்குகளை

கல் தோயதது உடுதத படிவப் பாாபபான் முக்கோல் அசை நிலை கடுப்ப—துகிலைக காவிக்கல்லைத தோய்ததுடுதத விரதங்களையுடைய முக்கோலந்தணன் அம்முக் கோலிலே அநதஉடையினை இட்டுவைத்த தன்மையையொக்க,

நறபோா ஓடா வல்வில தூணி நாற்றி—அறத்தாற்பொருகின்ற போரிற்கு ஓடாமைக்குக் காரணமான வலியவில்லைச சேரவூனறி அதிலே தூணிகளைத்தூககி,

பூந்தலைக குந்தம குததி—பூததொழிலைத தலையிலேயுடைய எறிகோல்களையு மூன்றி,

கிடுகு நிரைத்து—கிடுகுகளையும் நிரையக் குத்தி,

வாங்கு வில் அரணம் அரணமாக—இருமருங்குமூம் விறபடையாகிய அரணே தங்களுக்கரணாக, இதறகுள்ளேவ்டட,

கயிறுவாங்கிருகைகககணேண (சுப) நாறறிக (சுக) குத்தி நிரைத்து (சுக) வாங் குவிலலரணமென்க.

வேறு பல பெரும்பண்ட நாப்பண—பாடைவேறுபட்ட பலவாகிய பெரியபடைக்குநடுவே,

[வேறோர், நெடுங்காழ்க கணடங் கோலியக கோபு·]

வேறோர் அகம் சேர்பு—வேறோரிடத்தை அரசனுககுக் கோயிலாக எல்லாரு மூடம்பட்டு,

நெடுங்காழ்க் கணடம் கோலி—நெடிய குத்துக்கோலுடனேபணணின பலநிறத் தாற் கூறுபட்ட மதிட்டிரையைவளைத்து,

கணடம்-ஆகுபெயர்.

குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தல்அம் சிறுபுறதது மகைகையா (சுஎ)—குறியதொடியையுடைய முன்கையினையும் கூந்தலசைநதுகிடககின்ற அழகினையுடைய சிறியமு துகினையுமுடைய மங்கையா,

இரவு பகற்செய்யும் திண்பிடி ஒள் வாள் விரவு வரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர் —இராப்பொழுதைப் பகறபொழுதாககுந் திணணிய * ஆசினையுடைய ஒள்ளியவா ளை விரவினநிறததினையுடைய கசசிறைலேபூண்ட மஙகையா,

நெய் உமிழ சுரையர் நெடுந்திரிக கொளீஇக் கை அமை விளக்கம் நந்துதொறும் மாட்ட—நெய்யைககாலுகின்ற திரிக்குழாயையுடைய சிற்றூட்கள் நெடிய திரியை எங்குங்கொளுத்தி ஒழுங்காயமைந்த விளக்குக்கள் அவியுந்தோறும் தங்கையிற்பந் தந்தைக்கொளுத்த,

---

* கவிசினையுடையவென்றும், வாய்ச்சினையுடையவென்றும் பிரதிபேதபா டென்க.

நெடுநா வெண்மணி நிழற்றிய நடுநாள்—நெடிய நாக்கினையுடைய வெள்ளியமணி எறிந்துவிட்ட நடுவியாமத்தும்,

கோயில் பணிமடங்கினால் மணியெறிந்துவிடுதல் இயல்பு.

இனி யானை குதிரைமுதலியன துயில்கோடலின், அவற்றின் மணியோசை அடங்கிய நடுநாளென்றுமாம்.

அதிரல் பூத்த ஆடு கொடிப் படாஅர் சிதா வரல் அசை வளிக்கு அசைவந்தாங் கு—புனலிபூத்த அசைகின்ற கொடியினையுடைய சிறுதூறுகள் துவலையோடே வரு தலையுடைய அசைந்தகாற்றிற்கு அசைந்தாற்போல,

சிதர் - மெத்தெனவுமாம்

துகில் முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஓங்கு நடைப் பெரு மூதாளர் ஏமம் சூழ—மயிர்க்கட்டுக்கட்டிச சட்டையிட்ட அனந்தரினையும், பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மெய்காப்பாளர் காவலாகச சூழ்ந்துதிரிய,

[பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்க, டொழுதுகாண் கையர் தோன்றவா ழ்த்தி]

மாக்கள் பொழுது அளந்தறியும் பொய்யாக காணகையா —அறிவில்லாதோருடைய வாழ்நாளை இத்துணையென்று அளந்தறியும் பொய்யாத காட்சியையுடையார்,

தொழுது தோன்ற வாழ்த்தி— அரசனைவணங்கி விளங்க வாழத்தி,

எறி நீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்— திரையெறிகின்ற கடல்சூழ்ந்த உல கத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்றவனே,

நின் குறுநீர்க கன்னல் இனைதது என்று இசைப்ப —கிடாரததுநீரிலேகாணகின்ற நினது நாழிகைவட்டிலிற சென்றநாழிகை இத்துணையென்று சொல்லுகையினாலே,

[மதிகை வளைஇய மறிந்துவீழ்கு செறிவுடை·]

மதிகை வளைஇய உடை—புரவியை யடிக்கின்ற சம்மட்டி வளைந்து கிடக்கின்ற உடை,

மறிந்து வீழ்கு செறிவு உடை—அச்சம்மட்டி மறையும்படி வடிம்புதாழ்ந்த பெருக்குஞ் செறிதலையுடைய புடைவையுடையினையும்,

மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து— சட்டையிட்ட அச்சம்வருந் தோற்றரவினையும்,

வலி புணர் யாக்கை— இயல்பான வலிகூடின மெய்யினையுமுடைய,

வன்கண் யவனர்— தறுகண்மையினையுடைய சோனகர்,

புலித் தொடர் விட்ட புனை மாண் நல்லில—புலிச்சங்கிலிவிடப்பட்ட கைசெய் தமாட்சிமைபபட்ட நன்றாகிய இல்லிலே,

திரு மணி விளக்கம் காட்டித் திண்ஞாண் எழினி வாங்கிய ஈரறைப் பள்ளியுள் —அழகினையுடைய மாணிக்கமாகியவிளக்கை எரியவைத்துத் திண்ணிய கயிற்றிற் றிரையைவளைத்த புறவறைகருள்ளறையிற் படுக்கைக்கணேசென்று,

[உடம்பி னுரைக்குமுரையா நாவிற், படம்புகு மிலேச்ச ருழைய ராக:] உரை யா நாவின் உடம்பின் உரைக்கும் படம் புகும் மிலேச்சர் உழையராக—வார்த்தை சொல்லாத நாவினையுடைய கையாலும் முகத்தாலும் வார்த்தைசொல்லுஞ் சட்டை யிடுஞ் சரவாசிகள் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்ந்துதிரிய,

உணர்யாரவென்றார், ஊமைகளென்றற்கு

மண்டு அமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது—பகைவர் மனமறியாமல் புரிக் குச்செல்கின்ற போரை நச்சுதலாலே

கன்ணுறக்கம்பெருமல,

எடுத்து எறி எஃகம பாயதலிற புண கூர்ந்து பிடிககணம் மறந்த வேழம் உள்ளி யும் (எஉ)— ஓச்சிவெட்டுகின்ற வாளழுந்துகையினுலே புண்மிக்குப் பிடித்திரளைமற ந்த வேழத்தை யுள்ளியும,

[வேழத்துப, பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமிய] வேழததுப பருஉககை பாம்பு பதைப்பன்ன துமிய— யானையினுடைய பரியகைகள பாம்பினது பதைக்கி ன்ற தன்மையையொத்த பதைபபிளையுடையவாக அற்றுவிழும்படி,

தேம பாய கன்ணி நல்வலந் திருததிச சோறு வாய்தது ஒழிநதோர் உள்ளியும —தேன்பரக்கும் வஞ்சிமாலைக்கு நன்ருகிய வெறறியை யுணடாக்கிச செஞ்சோற்றுக் கடனிறுத்துப பட்ட வீரரைநினைத்தும,

தோல் துமிபு வைநுனைப் பகழி மூழ்கலிற செவி சாயதது உண்ணுது உயங் கும் மா சிந்தித்தும—பக்கரைகளை யறுததுக கூரியமுனையினையுடைய அம்புகள் வந்து அழுந்துகையினுலே செவிசாய்த்துப் புல்லுணுதே வருநதுங குதிரைகளை நினைத்தும்,

[ஒருகை பள்ளி யொறறி யொருகை, முடியொடு கடகஞ சேர்த்தி] ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகைக கடகம முடியொடு சோதது—ஒருகையைப் படுக்கையினமே லேவைத்து ஒருகையிற்கடகததை முடியோடேசேரவைத்து,

என்றது - கையிலே தலையை வைததென்ருயிற்று.

நெடிது நினைந்து— இபபடைநொநதவளவுககு நாளை எவவாறு பொருமெனறு நெடிதாகநினைந்து,

பகைவர்ச் சுட்டிய படை கொள நோன் விரல— பகைவரைக்கு றிவைத்த வாளைப்பிடித்த வலியினையுடைய கையாலே வெட்டி வென்று (அக) எனக.

நகை தாழ் கணணி நல்வலம திருததி— தனககு எககாலமும விளகக நதஙகும வஞ்சியை நன்ருகிய வெறறியை நிலைபெறுததி,

அரச இருந்து பனிககும பாசறை (எக) — பகையரசிருநது நடுங்குதறகுககார ணமான பாசறை,

பனிக்கும் பாசறை — *நோயதீருமருந்துபோனினறது.

முரசு முழங்கு பாசறை—வெற்றி களிப்புத்தோன்ற முரசுமுழங்கும் பாசறை,

[இன்றுயில் வதியுநற் காணா டுயருழந்து, நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு, நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்தியு, மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்து, மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து]

வதியுநன் இன்றுயில் காணாள்— தன்னிடத்தே தங்குகின்றவனை இனியதுயில் கொள்ளுதலைக் காணாளாய்,

நெஞ்சு ஆற்றுப்படுத்த புலம்பொடு—அவன் தன்னெஞ்சைத் தான்போகின்றவழியிற் செலுத்துதலால் தனக்குண்டான தனிமையாலே,

---

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிக்கலி, உக "அலர்முலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப் - பேரம ருண்கணொன் றோழி யுதீஇய - வாரஞ ரெவ்வ முயிர் வாங்கு - மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீஇ"

ரு.—முல்லைப்பாட்டு.

கருரு

இது * "நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்" என்பதாம்.

நிறைதபு புலம்பு— தனதுநிறைகெடுத்ததனிமை,

நீடு நினைந்து—இங்ஙனம் பிரிந்தாலன்றி இவ்வாறியல நிகழாதென்று நினைத்து,

ஓடு வளை திருத்தியும்— கழலுகின்றவளையைக் கழலாமற் செறித்தும்,

மையல்கொண்டும்— மயக்கங்கொண்டும்,

ஒய்யென உயிர்த்தும்— விரைய நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டும்,

ஏவுறு மஞ்ஞையின் நடுங்கி இழை நெகிழ்ந்து — அம்புதைத்த மயில்போல நடுங்கி அணிகலங்களை நெகிழ்ந்து கணபுலம்புமுத்துறைப்ப (உரு) எனக் கூட்டுக.

துயருழந்து தேற்றியும்— அதனைக்கண்டு தானும் வருத்தமுற்று இவள்ஆற்றி

ராளென்று துணிந்தும,

பாவை விளக்கிற பரூஉச்சுடர் அழல—பொறபாவை ஏந்திநின்ற தகளியிலே பரியவிளக்கு நின்றெரிய,

விளக்கு - ஆகுபெயர்.

இடம சிறந்த உயரிய எழுநிலை மாடத்து — தனக்குள்ள இடமெல்லாம் பொன் ஞலும் மணியாலும சிறப்புப்பெற்று உயர்ந்த எழுநிலையினையுடைய மாடத்திடத்து,

முடங்கிறைச சொரிதரும மாத திரள அருவி— † மூட்டுவாய்களினின்றுஞ் சொரிதலைசசெய்யும பெருமையையுடைய திரண்ட அருவிகளினுடைய,

இன பல இமிழ இசை ஓர்ப்பனள கிடந்தோள் — இனிய பலவாகிய முழங்கு கின்ற ஓசைகக்கணே தலைவன தான்கூறிய பருவம் பொய்யாமல் வருவனென்னுங் கருத்தினளாகவின அவன்வரவினையே கருதிக்கிடந்தோளுடைய,

அஞ்செவி நிறைய ஆலின— அகஞ்செவி நிரம்புமபடி ஆரவாரித்தன;

[வென்றுபிறர், வேண்டுபுலங் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு, விசயம்:]

வென்று— வெட்டிவென்று,

பிறர் வேண்டு புலம் கவர்ந்த விசயம— பகையரசர் எக்காலமும விரும்பும் நில நகரைக் கைக்கொண்ட வெற்றியாலே,

ஈண்டு பெருந்தானையொடு— திரளுகின்ற பெரியபடையோடே,

அரசன் வினைமுடிந்தகாலத்தே விரைந்துபோந்தானாகலின், அதுகேட்டுவருகி ன்ற படையென்ட துதோன்ற ஈண்டுபெருந்தானை யென்றார்.

வெலகொடி உயரி— எக்காலமும் வென்றெடுக்கின்ற கொடியை எடுத்து,

வலனேர்பு வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப— வெற்றிதோன்றிக் கொமபுஞ்சங்கும

பூக்க,

அயிர செறி இலைக காயா அஞ்சனம மலர— நுணமணலிடத்தனவாகிய நெருங்

னை இலையினையுடைய காயா அஞ்சனம்போல அவிழ,

முறி இணர் கொன்றை நன்பொன் கால—தளிரினையுங் கொத்தினையுமுடைய கொன்றை நன்றாகிய பொன்னைச்சொரிய,

கோடற் குவிமுகை அங்கை

அவிழ—கோடலினது குவிந்தமுகைகள் அகங்கை

போலவிரிய,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௬௩.

† கூடுவாயென்றும் பிரதிபேதபாடமுண்டு

தோடு ஆர் தோன்றி குருதி பூப்ப—இதழ்நிறைந்த தோன்றி உதிரம்போலப் பூப்ப,

கானம் நந்திய செந்நிலப் பெருவழி — காடுதழைத்த சிவந்தநிலத்திற பெருவழியிலே,

[வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற், திரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள, வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்·]

வானம் வாய்த்த வரகு — மழைவேண்டப் பெய்தவரகு,

எதிர் செல் வெண்மழை பொழியும் திங்களில் வாங்கு கதிர வரகின்—எதிர்காலத்துக்குப் பெய்யச்செல்கின்ற வெள்ளியமழை சிறுதிவலையைப்பொழியும் முன்பனிதொடங்கும் திங்களிலே வளைகின்ற கதிரையுடைய வரகிடத்தே,

திரி மருப்பு இரலையொடு மடமான் உகள — முறுக்குண்ட

கொம்பினையுடைய

புல்வாய்க்கலையோடே மடப்பத்தையுடைய மான்துள்ள,

மழையால் தண்ணீரும் புல்லும் நிறையப்பெற்றுப் புணர்ந்துதிரியுமென்ற கருப் பொருளால், அவற்றைக்கண்ட அரசனுக்கு வேட்கை மிகுதிகூறிற்று

மலர்க (௧௩) கால (௧௪) அவிழப் (௧௫) பூப்ப (௧௬) உகளக (௧௬) கானந்தி யபெருவழி (௧௭) யென்க.

இவையெல்லாம் வேட்கைவினைதற்குக் காரணமாயின.

மூதிர் காய் வள்ளியங்காடு பிறக்கு ஒழிய—தன்பருவம் வந்தால் முதிருங்காயை யுடைய வள்ளியங்காடு பின்னாக,

துனை பரி துரக்குஞ் செலவினா — விரைந்துசெல்லும் பரியை அதனுண்மை யாமற் கடிதாகச்செலுத்துஞ் செலவினையுடையராய்வந்தவருடைய,

என்றது:— * "வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை, யிடைச்சுர மருங்கிற் றவிர்த லில்லை, யுள்ளம் போல வுற்றுழி யுதவும், புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான" என்பது தோன்றக் கூறிற்று.

வினை விளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே— தான்எடுத்துக்கொண்ட வினை எக்காலமுமவிளங்கும் நெடிதாகிய தேரைபபூண்டகுதிரை.

தலைவி தன்னிடத்தே வருகின்றவனை இன்றுயிலக்காணாளாய் (அ௦) நெஞ்சாற் றுபபடுத்த புலம்பாலே (அக) ஓடுவனை திருத்தியும் (அ௨) மையல்கொண்டும் உயிர்த் தும் (அ௩) நடுங்கிநெகிழ்ந்து (அச) பூப்போலுண்கண புலம்புமுத்துறைப்ப (௨௩) அதுகண்டு தயருழந்து (அ௦) தேற்றியும் (அ௨) வற்புறுத்திப் பிரிதல்வேண்டுமெனக் கூறிக் காட்டவுங் காட்டவுங்காணுதவள் (௨௨) பெருமுதுபெண்டிர் (கக) எவ்வங்க "ம யனக்கூற (௨க) அதுகேட்டு நீடுநினைந்து (அ௨) பெரும்பெயலபொழிந்த சிறுபு

பாலை'ல் (௬) இட்டசுடா அழலாகிறக (அ௫) இமிழிசை ஓாப்பனள

சிடக்தோனு

» ..ப (அஅ) அஞ்செவிசிறையப் (அக), பரக்நபாடியிலே (உஅ) அரசிருநது (எக) ஒருகைபள்ளியொறறி ஒருகை (எடு) முடியொடுசோத்தி (எக) வேழத்தை (கூக) யுள்ளியும் (எஉ) மாலைச்சிந்திததும (எச) ஒழிந்தோளை உள்ளியும் (எஉ) நினைக்து (எக) கடுங்குதற்குக்காரணமான பாசறையிற (எக) பெரும்படைகாப்பண் வேழுர் (சரு) அகம் சேர்பு கண்டங்கோலி (சச) யவனர் (சுக) புலித்தொடர்விட்ட கல்லில்லி லே (சுஉ) பொழுதளந்தறியுங (ருரு) காண்கையா (ருக) கன்னல் இனைத்தென்றிசை

---

* தொல்காப்பியம, பொருளதிகாரம், கற்பியல், ருரு.

ரு.—முல்லைப்பாட்டு. கருஎ

க்கையினுலே (ருஅ) மங்கையா (சஎ) திருமணிவிளக்கங்காட்டி (சுரு) எழினிவா ங்கியூ பள்ளியிலே சென்று (சுச) இளையா கவளங்கைப்பச் (ருசு) சுளையர் (சஅ) மா

ட்டப் (சக) பெருமூதாளா ஏமஞ்சூழ (ருச) மிலேச்சருழையராக (சுசு) வெண் மணிகிழற்றிய கடுகொளினும் (ரு0) மணடமர்கசையாற் கண்படைபெருதிருந்து (சுஎ) மறைநாட் படைகொணேன்விரலாலே (எஎ) வென்று (அக) கண்ணிவலந்திருத் திப் (எஅ) பிறர்வேண்டு புலங்கவாந்த (கூ0) விசயததாலே வெல்கொடியுயரிக் (கூக) காடுபிறக்கொழியப் (க0க) பெருவழியிலே (சுஎ) வயிரும் வளையுமார்பப (கூஉ) ஈண்டு பெருந்தானையோடே (கூ0) துணைபரிதுரககுஞ் செலவினையுடையராய் வந்தவ ருடைய (க0உ) தோபூண்டமா (க0ரு) ஆலின (அக) வென வினைமுடிகக.

* "செலவிடை யழுங்கல செல்லாமை யனறே, வன்புறை குறித்த றவிர்ச்சி யாகும்" என்பதனுல் வற்புறுத்திப்பிரிதல்வேணடுமென்றுணர்க

தொல்காப்பியனுர் கருத்திற்கேற்ப நப்பூதனுர் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இவ்வாறன்றி ஏனையோர்கூறும்பொருள்கள் இலககணத்தோடு பொருந்தாமையுணாக.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனுர்மகனுர் நப்பூதனுர்

பாடிய முல்லைப்பாட்டிற்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர்செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

௧ வண்டடை கணணி வளாசசி வாணெடுஙகண்
சென்றடைநத நோகக மினிபபெறுவ - தென்றுகொல
கன்றெடுத தோசசிக கனிவிளவின் காயுதிரத்துக்
குன்றெடுத்து நின்ற நிலை

௨ புனையுமபொலபபடைப பொஙகுளைமான றிணடோ
துனையுந துணைபடைத் துன்னா - முனையு
ளடன்முகந்த தானை யவாரவரா முன்னங
கடன்முகந்து வந்தன்று காா.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௫௪.

ஆறாவது

மதுரைக்காஞ்சி

ஓஙகுதிரை வியன்பரபபி

ஞெலிமுந்நீர் வரம்பாக,
தேன்றூங்கு முயர்சிமைய
மலைநாறிய வியன்ஞாலத்து
வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப
வியனாண்மீ னெறியொழுகப்
பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறு
மிரவுச்செய்யும் வெண்டிங்களு
மைதீர்ந்து கிளர்ந்துவிளங்க
மழைதொழி லுதவ மாதிரங் கொழுக்கத்
தொடுப்பி னாயிரம் விதந்தது விளைய
நிலனு மரனும் பயனெதிர்பு நந்த
நோயிகந்து நோக்குவிளங்க
மேதக மிகப்பொலிந்த
வோங்குநிலை வயக்களிறு
கண்டுதண்டாக் கட்கின்பத்
துண்டுதண்டா மிகுவளத்தா
னுயர்ப்பூரிம விழுத்தெருவிற்
பொய்யறியா வாய்மொழியாற்
புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரொடு
நல்லூழி யடிப்படரப்
பல்வெள்ள மீக்கூற
வுலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக

பிணக்கோட்ட களிறறுக்குழுமபி
னிணமவாயபபெய்ந பேயமகளி
ரிணையொலியிமிழ் துணஙகைசசீர்
பிணையூப மெழுநதாட
அஞ்சுவந்த போர்க்களத்தா
னாண்டலை யணங்கடுப்பின்

பூரியவிழுத்தெருவென்றமபாடம

பத்துப்பாட்டு.

வயவேநத ரொண்குருதி
சினததீயிற பெயாபுபொஙகக
தெறலருங கடுநதுப்பின்
விறலவிளஙகிய விழுசசூட்டுபபிற
றொடிததோட்டை துடுப்பாக
வாடுறற வூனசோறு
நெறியறிந்த கடிவாலுவ
னடியொதுஙகிப பிறபெயாப
படையோர்க்கு முருகயர
வமாகடக்கும வியனறானை
தென்னவற பெயரிய துன்னருந துப்பிற
றொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய

வரைத்தாழருவிப் பொருப்பிற் பொருந
விழுச்சூழிய விளங்கோடைய
கடுஞ்சினத்த கமழ்கடாஅத்
களறுபட்ட நறுஞ்சென்னிய
வரைமருளு முயர்தோன்றல
வினைநவின்ற பேரியானை
சினஞ்சிறந்து களனுழக்கவு
மாவெடுத்த மலிகுரூஉத்துக
ளகலவானத்து வெயில்கரப்பவும
வாம்பரிய கடுந்திண்டேர்
காற்றென்னக் கடிதுகொட்பவும
வாண்மிகு மறமைந்தர்
தோண்முறையான் வீறுமுற்றவு
மிருபெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாய்ப்ப
பொருதவரைச் செருவென்று
மிலங்கருவிய வரைநீந்திச
சுரம்போழ்ந்த விகலாற்ற
லுயர்ந்தோங்கிய விழுச்சிறப்பி
னிலந்தந்த பேருதவிப்
பொலந்தார் மார்பி னெடியோ னும்பன்
மரந்தின் னூஉ வரையுதிர்க்கு
நரையுருமி னேறனையை
யருங்குழுமிளைக் குண்டுகிடங்கி

சுருங் கயங்கோங்கிய நிரைப்புகவி
னெடுமதி னிளைஞாயி

௬.—மதுரைக்காஞ்சி.

க௬க

லம்புமி ழயிலருப்பந்
தண்டாது தலைச்சென்று
கொண்டுநீங்கிய விழுச்சிறப்பிற்
றென்குமரி வடபெருங்கல
குணகுடகட லாவெல்லைத்
தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப
வெற்றமொடு வெறுத்தொழுகிய
கொற்றவர்தங் கோனாகுவை
வானியைந்த விருமுந்நீர்ப்
பேஎநிலைஇய விரும்பௌவத்துக்
கொடும்புணரி விலங்குபோழக்
கடுங்காலொடு கரைசேர
நெடுங்கொடி மிசையிதையெடுத்
தின்னிசைய முரசமுழங்கப்
பொன்மலிந்த விழுப்பண்டம்

நாடார நன்கிழிதரு
மாடியற பெருநாவாய
மழைமுற்றிய மலைபுரையத
துறைமுற்றிய துளங்கிருக்கைத
தெணகடற குணடகழிச
சீரசானற வயாநெல்லி
னூர்கொண்ட வுயாகொற்றவ
நீரதெவவு நிரைதொழுவா
பாடுசிலமபு மிசையேறறத
தோடுவழஙகு மகலாம்பியிற
கயமகைய வயணிறைக்கு
மெனமெறுடை வனகிழாஅ
ரதரி கொளபவா பகடுபூண் டெணமணி
யிரும்பு லோபபு மிசையே யென்று
மணிப்பூ முண்டகதது மணனமலி கானற
பரதவா மகளிா குரவையொ டொலிபப
ஒருசாா, விழவுநின்ற வியலாங்கண்
முழவுத்தோண் முரட்பொருநாக்
குருகெழு பெருஞ்சிறபபி
னிருபெயர்ப பேராயமொ
டிலங்கு மருபபிற் களிறு கொடுத்தும
பொலந்தாமரைப் பூச்சூட்டியு

நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும்
பல்குட்டுவா ஒவல்கோவே
கல்ஃயுங் கடுவேனிலொ
டிருவானம பெயலொளிபபினும
வருமவைகன் மீன்பிறழினும
வெள்ளமா றாது விளையுள பெருக
நெல்லி ளோதை யரிகா கமபலை
புளளிமிழ்ந் தொவிகது மிசையே யெனறுஞ
சலமபுகனறு சுறவுக்கலி,ந,
புலவுநீர வியனபெளவத்து
நிலவுக கானன் முழவு நதாழைக
*குளிாபபொதுமபா நளிநதூவ
னிளைதிமில வேட்டுவா களைசோ கமபலை
யிருங்கழிச செறுவிஃ வெளளுபபுப பகாநதொ
டொலியோவாக கலியாணா
முதுவெளளிலை மீககூறும
வியன்மேவல விழுசசெலவ ந
திருவகையா னிசைசானற
சிறுகுடிப பெருநதொழுவா
குடிகெழீஇய நானிலவரொடு
தொன்றுமொழிநது தொழிலகேடபக
காலென்னக கடிதுராஅய
நாடுகெட வெரிபரபபி
யாலங்கானத தஞுகவரவிறு

தாசுபட வமருழக்கி
முரசுகொண்டு களமவேட்ட
வடுதிறலுயா புகழவேநதே
நட்டவா குடியுயாக்குவை
செறறவா ரரசுபெயாக்குவை
பேருலகதது மேஎநதோன்றி
சீருடைய விழசசிறபபிற
விளைநதுமுதிா நத விழுக்கதிா
னிலஙகுவளை யிருஞசெநநெற்
கடகொண்டு குடிபபாககத்து
நறகொறகையோா நசைபபொருந
செறறு செயவா கலங்கத் தலைசசெல

* குளிட பொதுமபென்றுமபாடம்

௬.—மதுரைக்காஞ்சி.

கசாங.

றஞ்சுவாத் தட்கு மணஙகுடைத துப்பிற்
கோழூஉன்குறைக் கொழுவலசிப
புலவுவிற பொலிகூவை
யொன்றுமொழி யொலியிருப்பிற்
றென்பரதவா போரேறே
யரிய வெல்லா மெளிதி னிற்கொண்
டுரிய வெல்லா மோம்பாது வீசி

நனிபுகன றுறைது மெனறுதேற றெழுநது
பனிவா சிமயக கானம போகி
யகநாடு புக்கவ ளருபபம வெளவி
யாண்டுபல கழிய வேண்டுபுலத திறுநது
மேம்பட மரீஇய வெலபோாக குரிசி
லுறுசெறுநா புலமபுகுகவா
கடிகாவி னிலெதாலைசசி
யிழிபறியாப பெருநதணபணை
குரூஉககொடிய வெரிமேய
நாடெனுமபோ காடாக
வ:சேநதவழி மாசேபப
வூரிருநதவழி பாழாக
விலஙகுவளை மடமஙகையா•
துணஙகையஞசீா நழூஉமறபப
வைவிருநத பெருமபொதியிற
கவையடிக கடுகோஙகநதுப
பேய்மகளிா பெயாபாட
வணஙகுவழஙகு மகலாஙக
ணிலததாற றுங குழூஉபபுநவி
னாஙகைதப பெண்டி ரிணைநதன ரகவுக்
கொழுமபதிய குடிதேமபிச
செழுஙகேளிா நிழலசோ
நெடுநகர் வீழ்நத கரிகுதிாப பளளிக்
குடுமிக கூகை குராலொடு முரலைக
கழுநீர் பொலிந்த கண்ணகன பொய்கைக்
களிறுமாய செருநதியொடு சீண்பமன் றார்நத
நலலோ நடநத நசைசாலவிளைவயற்

பன்மயிர்ப் பிணவொடு கேழ லுகள
வாழு னாமையின் வழிதவக் கெட்டுப்
பாழா யினநின் பகைவர் தேஎம்

பத்துப்பாட்டு.

எழாஅத்தோ ளிமிழ்முழக்கின்
மாஅத்தா ளுயர்மருப்பிற்
கடுஞ்சினத்த களிறுபரப்பி
விரிகடல் வியன்றானையொடு
முருகுறழப் பகைத்தலைச்சென்
றகல்விசும்பி னார்ப்பிமிழப்
பெயலுறழக் கணைசிதறிப்
பலபுரவி நீறுகைப்ப
வளைநரல வயிரார்ப்பப்
பீடழியக் கடந்தட்டவர்
நாடுகெட வெயில்வெளவிச்
சுற்றமொடு தூவறுத்தலிற்
செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப
வியன்கண் முதுபொழின் மண்டில முற்றி
யரசியல் பிழையா தறநெறி காட்டிப்
பெரியோர் சென்ற அடிவழிப் பிழையாது
குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின்
வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றம்

குணமுதற் றோன்றிய ரிருண் மதியிற
றேயவன கெடுகநி றெவ்வ ராக்க
முயர்நிலை யுலகமிழ்தொடு பெறினும
பொருட்பி ணீங்கிய வாய்நட் பினையே
முழங்குகட லேணி மலர்தலை யுலகமொ
டுயர்ந்த தேளத்து விழுமியோர் வரினும்
பகைவர்க் கஞ்சிப பணிந்தொழு கலையே
தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய
வாணன் வைதத விழுநிதி பெறினும
பழிநமக் கொழுக வென்னாய விழுநிதி
யீத லுள்ளமொ டிசைவேட் குவையே
யன்னாய் நின்னொடு முன்னிலை யெவனோ
கொன்னொன் றுகிளககுவ னடுபோ ரண்ணல்
கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின் னவலங்
கெடாது நிலைஇயர்நின் சேண்விளங்கு நல்லிசை
தவாபபெருக்கத தறுயாண
ரழித்தானாக் கொழுந்திற்றி
யிழித்தானாப பலசொன்றி
பழிநமகெழுக வென்றும்பாடம்.

யுண்டானுக் கூர்நறவிற்
றின்றுஞ வினவைக
ணிலனெடுக் கலலா வொண்பல வெறுக்கைப
பயனற வறியா வளஙகெழு திருநகா
நரம்பின் முரலு நயமவரு முறசி
விறலியர் வறுஙகைக குறுநதொடி செறிபபப
பாண ருவபபக களிறு பலதரீஇக
கலநதோ ருவபப வெயிறபல கடைஇ
மறஙகலங்கத தலைசசென்று
வாளுழந்ததன றாள்வாழ்நதி
நாளீண்டிய நலலகவர்கருத்
தேரோடு யாசிதறிச
சூடுறற சுடாப்பூவின்
பாடுபுலர்நத நறுஞசாநதின்
விழுமிய பெரியோா சுறற மாகக
கள்ளி னிருமபைக கலஞ்செல வுணடு
பணிந்தோா தேஎந தமவழி நடபபப
பணியாா தேஎம பணிததுததிறை கொண்மாா
பருந்துபறக கலலாப பார்வுற பாசறைப
படுகண் முரசங காலை யியம்ப

வெழ்படக் கடந்து வேண்டுபுலத ... பகத
பணைகெழு பெருந்திறற பலவேள மன்னா
கனைபொரு திரங்குங் கனையிரு ணீங்க
திரையிடு மணலினும பலரே யுரைசெல
மலர்தலை யுலக மாண்டுகழிந தோரே
அதனால், குணகடல கொண்டு குடகடன முற்றி
யிரவு மெலலையும விளிவிடடன்றியா
தவலு மிசையு ... திரள் பீண்டிக
கவலையகுழு ... னருவி யொலிபபக்
கழைவளா ச... ற களிற்றின நடுஙக
வரைமுத ... ரங்கு மேறொடு வானஞ்ஞிமிநது
சி... ாற பெருமபெயல சிறநதலிற றுஙகாது
குணகடற கிவாதருங குரூஉப்புன லுநதி
நிவந்துசென னீத்தங் குளஙகொளச சாறறிக
களிறுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி
யொளிறிலஞ்சி யடைநிவந்த
... ள சுடர்த்தாமரை

பத்துப்பாட்டு.

கட்கமழு நறுநெய்தல்
வள்ளிதழ் மவிழ்நீல
மெல்லிலை யரியாம்பலொடு

வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம பொய்கைக்
கம்புட் சேவ லின்றுயி லிரிய
வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து
கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்
வேழப் பழனத்து நூழி லாட்டுக்
கரும்பி னெந்திரங் கட்பி னோதை
யள்ளற் றங்கிய பகடுறு விழுமங்
கள்ளார் களமர் பெயர்க்கு மார்ப்பே
யொலிந்த பகன்றை விளைந்த கழனி
வன்கை வினைஞ ரரிப்பறை யின்குரற்
றளிமழை பொழியுந் தண்பரங் குன்றிற்
கலிகொள் சுமமை யொலிகொ ளாயந்
தழைந்த கோதை தாரொடு பொலியப
புணர்ந்துட னாடு மிசையே யனைதது
மகலிரு வானத திமிழ்ந்தினி திசைபபக்
குருகுநரல மனைமாததான்
மீன்சீவும பாண்சேரியொடு
மருதஞ் சான்ற தண்பணை சுற்றி யொருசார்
சிறுதினை கொய்ய கவ்வை கறுபபக
கருங்கால வரகி னிருங்குரல் புலர
வாழ்ந்த குழுமபிற் றிருமணி கிளர
வெழுந்த கடற்றி ன ... ரான் கொழிப்பப
பெருங்கவின் பெற்ற ... ன்மட நௌவி
மடக்கட பிணையொடு மறுவந்லே வுகளச
சுடாபபூங் கொன்றை தாஅய வண்
பாஅ யன்ன பாறை யணிந்து

நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும்
வெள்ளி யன்ன வொள்வீ யுதிர்ந்து
சுரிபுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாஅய்
மணிமரு ணெய்த லுறழக் காமர்
துணிநீர் மெல்லவற் றொய்யிலொடு மலர
வல்லோன் றைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப

ஒ ௩ .

முல்லை சான்ற புறவணிந் தொருசார்
நறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய

௬.—மதுரைக்காஞ்சி.

௧௬ள

குறுங்கதிர்த் தோரை நெடுங்கா லையவி
யைவன வெண்ணெலொ டரில்கொள்பு நீடி
யிஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும்
பலவேறு தாரமொடு கலக்கத் தீண்டித்
தினைவிளை சாரற் கிளிகடி பூசன்
மணிப்பூ வவரைக் குரூஉத்தளிர் மேயு
மாமா கடியுங் கானவர் பூசல்
சேணோ னகழ்ந்த மடிவாய்ப் பயம்பின்
வீழ்முகக் கேழ லட்ட பூசல்
கருங்கால் வேங்கை யிருஞ்சினைப் பொங்கர்

நறுமபூக் கொயயும பூச இருஙகே
ழேறடு வயபபுலிப பூசலோ டனைநது
மலைகுவெள் ளருவியொடு சிலமபகத திரட்டக
கருங்காற குறிஞசி சான்ற வெறபணிநத
தருஙகடி மாமலை தழீஇ யொருசார்
இருவெதிரப் பைங்தூறு கடோரி நைபப
கிழநத யானை மேயபுலம படாஅ
கலிநத வியவ ரியகமதொட டன்ன
கண்விடு புடையூஉத தட்டை கவினழிநத
தருவி யானற வணியிலை யாமலை
வைகண டன்ன புனமுளி யங்காடடுக்
கமழுசூழ் கோடை விடரக முகநது
காலுறு கடலி னொலிக்குஞ் சுமமை
இலைவேய் குரமபை யுழையதட் பள்ளி
யுவலைக் கண்ணி வனசொ லிளைஞர்
சிலையுடைந் கையர் கவலை காபப
நிழலுரு விழந்த வேனிறகுன் றதுப
பாலை சானற சுரஞசேரந தொருசார்
முழங்குகட றநத விளங்குகதிர் முதத
மரமபோழந் தறுதத கண்ணே ரிலஙகுவளைப்
பரதர் தநத பலவேறு கூலம
இருஙகழிச செறுவி னீமபுளி வெள்ளுபபு
பரந்தோங்கு வரைபபின வனமசே திமிலர
கொழுமீன குறைஇய துடிக்கட் டுணியல
விழுமிய நாவாய பெருநீ ரோச்சுநர
னனந்தலைத் தேஎத்து நன்கல னுய்ம்மார

---

* இருஙகேழலேறென் றும பாடம

புணர்ந்துடன் கொணர்ந்த புரவியொ டனைத்தும்
வைக லேறும் வழிவழிச் சிறப்ப
நெய்தல் சான்ற வளம்பல பயின்றாங்
கைம்பாற் றிணையுங் கவினி யமைவர
முழவிமிழ் மகலாங்கண்
விழவுநின்ற வியன்மறுகிற்
றுணங்கையந் தழூஉவின் மணங்கமழ் சேரி யின்கலி
யாணர்க் குழூஉப்பல பயின்றாங்குப்
பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவட்
கலைதாய வுயர்சிமையத்து
மயிலகவு மலிபொங்கர்
மந்தி யாட மாவிசும் புகந்து
முழங்குகால் பொருத மரம்பயில் காவி
னியங்குபுனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவுமணற்
கான்பொழி றழீஇய வடைகரை தோறுந்
தாதுசூழ் கோங்கின் பூமலர் தாஅய்
கோதையி னொழுகும் விரிநீர் நல்வர
லவிரற லவையைத் துறைதுறை தோறும்
பல்வேறு பூத்திரட் டண்டலை சுற்றி
யழுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையு
நிலனும் வளனுங் கண்டமை கல்லா

விளங்குபெருந் திருவின் * வான விறல்வே
ளழும்பி லன்ன நாடிழந் தனரும்
கொழும்பல் பதிய குடியிழந் தனரும்
தொன்றுகறுத் துறையுந் துப்புத்தா வந்த
வண்ணல் யானை யடுபோர் வேந்த
ரின்னிசை முரச மிடைப்புலத் தொழியப்
பன்மா றோட்டிப் பெயர்புறம் பெற்று
மண்ணுற வாழ்ந்த மணிநீர்க் கிடங்கின்
விண்ணுற வோங்கிய பலபடைப் புரிசைத்
தொல்வலி நிலைஇய வணங்குடை நெடுநிலை
நெய்படக் கரிந்த திண்போர்க் கதவின்
மழையாடு மலையி னிவந்த மாடமொடு
வையை யன்ன வழக்குடை வாயில்
வகைபெற வெழுந்து வான மூழ்கிச்

* மானவிறல் வேளென்றும் பாடம்.

௬.—மதுரைக்காஞ்சி.

கசுசு

*சில்காற் றிசைக்கும் பல்புழை நல்லில்
யாறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிற்
பல்வேறு குழாஅத் திசையெழுந் தொலிப்ப
மாகா லெடுத்த முந்நீர் போல
முழங்கிசை நன்பணை யறைவனர் நுவலக்

கயங்குடைந் தன்ன வியந்தொட் டிமிழிசை
மகிழ்ந்தோ ராடுங் கலிகொள் சும்மை
யோவுக்கண் டன்ன விருபெரு நியமத்துச்
சாறயர்ந் தெடுத்த வுருவப் பல்கொடி
வேறுபல் பெயர வாரெயில் கொளக்கொள
நாடோ றெடுத்த நலம்பெறு புனைகொடி
நீரொலித் தன்ன நிலவுவேற் றானையொடு
புலவுப்படக் கொன்று மிடைதோ லோட்டிப்
புகழ்செய் தெடுத்த விறல்சா னன்கொடி
கள்ளின் களிநவில் கொடியொடு நன்பல
பலவேறு குழூஉக்கொடி பதாகை நிலைஇப்
பெருவரை மருங்கி னருவியி னுடங்கப்
பனிமீன் வழங்கும் வளைமேய் பரப்பின்
வீங்குசோ னோன்கயிற் றரீஇயிதை புடையூக்
கூம்புமுதன் முருங்க வெற்றிக் காயந்துடன்
கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ
நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல
விருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து
கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி
மென்பிணி வன்றொடர் பேணாது காழ்சாய்த்துக்
கந்துநீத் துழிதருங் கடாஅ யானையு
மங்கண்மால் விசும்பு புதைய வளிபோழ்ந்
தொண்கதிர் ஞாயிற் றூறளவாத் திரிதருஞ்
செங்கா லன்னத்துச் சேவ லன்ன

குரூஉமயிர்ப் புரவி யுராலிற் பரிகிமிர்ந்து
காலெனக் கடுகுவ கவின்பெறு தேருவ
கொண்ட கோலன் கொள்கை நவிற்றலி
னடிபடு மண்டிலத் தாதிபோகிய
கொடிபடு சுவல விடுமயிர்ப் புரவியும்
வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற்
கள்ளார் களம ரிருஞ்செரு மயக்கமு

* செல்காற்றசைக்குமெனவும் பாடம்.

மரியவும் பெரியவும் வருவன பெயர்தலிற்
றீம்புழல் வல்சிக் கழற்கான் மழவர்
பூந்தலை முழவி னோன்றலை கடுப்பப்
பிடகைப் பெய்த கமழ்நறும் பூவினர்
பல்வகை விரித்த வெதிர்பூங் கோதையர்
பலர்தொகு பிடித்த தாதுகு சுண்ணத்தர்
தகைசெய் தீஞ்சேற் றின்னீர்ப் பசுங்காய்
நீடுகொடி யிலையினர் கோடுசுடு நூற்றின
ரிருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப
வின்னுயி ரஞ்சி யின்னா வெய்துயிர்த்
தேங்குவன ரிருந்தவை நீங்கிய பின்றைப்
பல்வேறு பண்ணியந் தழீஇத்திரி விலைஞர்
மலைபுரை மாடத்துக் கொழுநிழ லிருத்தர
விருங்கடல் வான்கோடு புரைய வாருற்றுப

பெரும்பின் னிட்ட வானரைக் கூந்தலா
நன்னா கலத்தர் தொன்முது பெண்டிர்
செந்நீப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை
செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றோன்றி யன்ன
செய்யர் செயிர்த்த நோக்கினர் மடக்க
ணைஇய கலுழு மாமையர் வையெயிறு
வார்ந்த வாயர் வணங்கிறைப பணைத்தோட்
சோர்ந்துகு வன்ன வயக்குறு வந்திகைத
தொய்யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரிளமுலை
மையுக் கன்ன மொய்யிருங் கூந்தன்
மயிலிய லோரு மடமொழி யோருங்
*கைஇ மெல்லிதி னொதுங்கிக் கையெறிந்து
கல்லா மாந்தரொடு நகுவனர் திளைப்பப்
புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற
காம ருருவிற் றாம்வேண்டு பண்ணியங
கமழ்நறும் பூவொடு மனைமனை மறுக
மழைகொளக் குறையாது புனல்புக மிகாது
கரைபொரு திரங்கு முந்நீர் போலக்
கொளக்கொளக் குறையாது தரத்தர மிகாது
கழுநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி
யாடுதுவன்று விழவி னாடார்த் தன்றே
மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூட

* தைஇயென்றும்பாடம்.

சூ.—மதுரைக்காஞ்சி.

ஞாளங் காடி நனந்தலைக் கம்பலை
வெயிற்கதிர் மழுங்கிய படர்கூர் ஞாயிற்றுச்
செக்க ரன்ன சிவந்துநுணங் குருவிற்
கண்பொரு புகூஉ மொண்பூங் கலிங்கம்
பொன்புனை வாளொடு பொலியக் கட்டித
திண்டேர்ப் பிரம்பிற் புரளுந் தானைக்
கச்சந் தின்ற கழறயங்கு திருந்தடி
மொய்ம்பிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன்
மணிதொடர்ந் தன்ன வொண்பூங் கோதை
யணிகிளர் மார்பி ஞாரமொ டளைஇக்
காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇக்
காலோர் காப்பக் காலெனக் கழியும்
வான வண்கை வளங்கெழு செல்வர்
நாண்மகி ழிருக்கை காண்மா பூணொடு
தெள்ளரிப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வொள்ளழற்
றுவற விளங்கிய வாய்பொ னவிரிழை
யணங்குவீழ் வன்ன பூந்தொடி மகளிர்
மணங்கமழ் நாற்றந் தெருவுடன் கமழ
வொண்குழை திகழு மொளிகெழு திருமுகந்
திண்கா ழேற்ற வியலிரு விலோதந்
தெண்கடற் றிரையி னசைவளி புடைப்ப
நிரைநிலை மாடத் தரமியந் தோறு
மழைமாய் மதியிற் றோன்றுபு மறைய
நீரு நிலனுந் தீயும் வளியு
மாக விசும்போ டைந்துட னியற்றிய

மழுவா ணெடியோன் றலைவ னாக
மாசற விளங்கிய யாக்கையர் சூழ்சுடர்
வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னுருகெழு பெரியோர்க்கு
மாற்றரு மரபி னுயர்பலி கொடுமா
ரந்தி விழவிற் றூரியங் கறங்கத்
திண்கதிர் மதாணி யொண்குறு மாக்களை
யோம்பினர்த் தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முயங்கித்
தாதணி தாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத்
தாமு மவரு மோராங்கு விளங்கக்
காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்
பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச்

பத்துப்பாட்டு.

சிறந்துபுறங் காக்குங் கடவுட் பள்ளியுஞ்
சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி
விழுச்சீ ரெய்திய வொழுக்கமொடு புணர்ந்து
நிலமமர் வையத் * தொருதா மாகி
யுயர்நிலை யுலக மிவணின் றெய்து
மறநெறி பிழையா வன்புடை நெஞ்சிற்
பெரியோர் மேஎ யினிதி னுறையுங்
குன்றுகுயின் றன்ன வந்தணர் பள்ளியும்
வண்டுபடப் பழுநிய தேனார் தோற்றத்துப்
பூவும் புகையுஞ் சாவகர் பழிச்சச்
சென்ற காலமும் வரூஉ மமயமு
மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன்குணர்ந்து

வானமு நிலனுந் தாமுழு துணருஞ்
சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை
யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார்
கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப
பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி நல்குவரக்
கயங்கண் டன்ன வயங்குடை நகரத்துச
செம்பியன் றன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து
நோக்குவிசை தவிர்ப்ப மேக்குயர்ந் தோங்கி
யிறும்பூது சான்ற நறும்பூஞ் சேக்கையுங்
குன்றுபல குழீஇப பொலிவன தோன்ற
வச்சமு மவலமு மாரவமு நீக்கிச
செற்றமு முவகையுஞ் செய்யாது காதது
ஞெமன்கோ லன்ன செமமைத தாகிச
சிறந்த கொள்கை யறஙகூ றவையமு
நறுஞ்சாந்து நீவிய கேழ்கிள ரகலத
தாவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடிதது
மாவிசும்பு வழஙகும் பெரியோர் போல
நன்றுந் தீதுங கண்டாய்ந் தடக்கி
யன்பு மறனு மொழியாது காததுப
பழியொரீஇ யுயர்ந்து பாயபுகழ் நிறைநத
செம்மை சான்ற காவிதி மாககளு
மறநெறி பிழையா தாற்றி னொழுகிக
குறும்பல் குழூவிற குன்றுகண் டன்ன
பருநதிருந் துகக்கும பன்மா ணல்லிற

---

* ஒருதிரமாகியென்றும் பாடம்

பல்வேறு பண்டமோ டூண்மலிந்து கவினி
மலையவு நிலத்தவு நீரவும் பிறவும்
பல்வேறு திருமணி முத்தமொடு பொன்கொண்டு
சிறந்த தேஎத்துப் பண்ணியம் பகர்நரும்
மழையொழுக் கறாஅப் பிழையா விளையுட்
பழையன் மோகூ ரவையகம் விளங்க
நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன
தாமேஎந் தோன்றிய நாற்பெருங் குழுவுங்
கோடுபோழ் கடைநருந் திருமணி குயினருஞ்
சூடுறு நன்பொன் சுடரிழை புனைநரும்
பொன்னுரை காண்மருங் கலிங்கம் பகர்நருஞ்
செம்புநிறை கொண்மரும் வம்புநிறை முடிநரும்
பூவும் புகையு மாயு மாக்களும்
மெண்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி
நுண்ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற்
கண்ணுள் வினைஞரும் பிறருங் கூடித்
தெண்டிரை யவிரறல் கடுப்ப வொண்பல
குறியவு நெடியவு மடிதரூஉ விரித்துச்
சிறியரும் பெரியருங் கம்மியர் குழீஇ
நால்வேறு தெருவினுங் காலுற நிற்றரக்
கொடும்பறைக் கோடியர் கடும்புடன் வாழ்த்தத்
*தண்கட னாட னொண்பூங் கோதை
பெருநா ளிருக்கை விழுமியோர் குழீஇ

விழைவுகொள் கமபலை கடுபபப் பலவுடன்
சேறு நாற்றமும் பலவின் சுளையும்
வேறுபடக் கவினிய தேமாங் கனியும
பல்வே றுருவிற் காயும பழனுங்
கொண்டல் வளர்ப்பக் கொடிவிடபு கவினி
மென்பிணி யவிழ்ந்த குறுமுறி † யடகு
மமிர் தியன் றன்ன தீஞ்சேற்றுக கடிகையும
புகழ்படப பண்ணிய பேரூன சோறுங
கீழ்செல வீழ்ந்த கிழங்கொடு பிறவு
மின்சோறு தருநர் பலவயி னுகா
வாலிதை யெடுதத வளிதரு வஙகம
பலவேறு பண்ட மிழிதரும படடினத

* தெண்கடனுடனென்றும் பாடம்.
† அடருமென்றும் பாடம்.

தொல்லெ னிமிழிசை மானக் கல்லென
நனந்தலை வினைஞர் கலங்கொண்டு மறுகப்
பெருங்கடற் குட்டத்துப் புலவுத்திரை யோத
மிருங்கழி மருவிப் பாயப் பெரிதெழுந்
துருகெழு பானுள் வருவன பெயர்தலிற்
பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந் தற்றே
யல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை
யொண்சுட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து
சென்ற ஞாயிறு நன்பகற் கொண்டு

குடமுதற் குன்றஞ் சேரக் குணமுத
னாண்முதிர் மதியந் தோன்றி நிலாவிரிபு
பகலுரு வுற்ற விரவுவர நயந்தோர்
காத லின்றுணை புணர்மா ராயிதழ்த்
தண்ணறுங் கழுநீர் துணைப்ப விழைபுனையூஉ
நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைய
நரந்த மரைப்ப நறுஞ்சாந்து மறுக
மென்னூற் கலிங்கங் கமழ்புகை மடுப்ப
பெண்மகிழ் வுற்ற பிணைநோக்கு மகளிர்
நெடுஞ்சுடர் விளக்கங் கொளீஇ நெடுநக
ரெல்லை யெல்லா நோயொடு புகுந்து
கல்லென் மாலை நீங்கநா ணுக்கொள
வேழ்புணர் சிறப்பி னின்றொடைச் சீறியாழ்
*தாழ்பயற் கனைகுரல் கடுப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து
வீழ்துணை தழீஇ வியலவிசும்பு கமழ
நீர்திரண் டன்ன கோதை பிறக்கிட்
டாய்கோ லவிர்தொடி விளங்க வீசிப்
போதவிழ் புதுமலர் தெருவுடன் கமழ
மேதகு தகைய மிகுநல மெய்திப்
பெரும்பல குவளைச் சுரும்படு பன்மலர்
திறந்துமோந் தன்ன சிறந்துகமழ் நாற்றத்துக்
கொண்டன் மலர்ப்புதன் மானப்பூ வேய்ந்து
நுண்பூ ணாகம் வடக்கொள முயங்கி
மாயப் பொய்பல கூட்டிக் கவவுக்கரந்து
சேயரு நணியரு நலனயந்து வந்த
விளம்பல் செல்வர் வளநதப வாங்கி

துண்டா துண்டு வறும்பூக துறக்கு

* தாழ்பெயலென்றும் பாடம்.

மென்சிறை வண்டின மானப புணர்ந்தோர்
நெஞ்சே மாப்ப வின்றுயி றுறந்து,
பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போலக
கொழுங்குடிச் செலவரும பிறரு மேஎய
மணம்புணர்ந் தோங்கிய வணங்குடை நல்லி
லாயபொன் னவிரதொடிப பாசிழை மகளி
சொண சுடர் விளககதுப பலருடன றுவன்றி
நீனிற விசும்பி லமாந்தன ராடும
வானவ மகளிர் மானக கண்டோா
நெஞ்சு நடுக்குறாஉக கொண்டி மகளிா
யாம நல்யாழ் நாபப ணின்ற
முழவின் மகிழ்ந்தன ராடிக குண்டுநீாப
பனித்துறைக் குவவுமணன் முனைஇ மென்றளிாக
கொழுங்கொம்பு கொழுதி நீாநனை மேவா
நெடுந்தொடாக குவளை வடிமபுற வடைச்சி
மணங்கமழ் மனைதொறும பொய்த லயாக
கணங்கொ ளவுணர்க கடநத பொலந்தாா
மாயோன மேய வோண நனனாட்

கோணந தினற வடுவாழ் முகதத
சாணந தின்ற சமநதாங்கு தடக்கை
மறங்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவின
மாறு துற்ற வடுபபடு நெறறிச
சுரும்பார் கண்ணிப் பெருமபுகன் மறவா
கடுஙகளி றோட்டலிற காணுந ரிட்ட
நெடுஙகரைக் காழக நிலமபா லுருபபக
கடுங்கட் டேறன் மகிழ்சிறந்து திரிதரக்
கணவ ருவபபப புதலவாப பயந்து
பணைததேந் திளமுலை யமுத மூறப
புலவுபபுனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுறறமொடு
வளமனை மகளிர் குளநீ ரயரத
திவவுமெய்ந் நிறுததுச செவ்வழி பண்ணிக்
குரலபுணர் நலயாழ் முழவோ டொன்றி
நுண்ணீ ராகுளி யிரட்டப பலவுட
னொண்சுடர் விளகக முந்துற மடையொடு
நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலிக்
கடுஞ்சூன் மகளிர் பேணிக்கை தொழுது
பெருந்தோட் சாலினி மடுபப வொருசா

ரருங்கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ
யரிக்கூ டின்னியங் கறங்கநேர் நிறுத்துக்
கார்மலர்க் குறிஞ்சி சூடிக் கடம்பின்
சீர்மிகு நெடுவேட் பேணித்

தழூஉப்பிணையூஉ

மன்றுதொறு நின்ற குரவை சேரிதொறு
முரையும பாட்டு மாட்டும விரைஇ
வேறுவேறு கமபலை வெறிகொள்பு மயங்கிப்
பேரிசை நன்னன் பெருமபெயர் நன்னாட்
சேரி விழவி னார்பபெழுந தாங்கு
முந்தை யாமஞ் சென்ற பினறைப
பணிலங் கலியவிந் தடங்கக் காழ்சாய்த்து
நொடைநவி னெடுங்கடை யடைத்து மடமதர்
ரொள்ளிழை மகளிர பள்ளி யயர
நலவரி யிருஅல புனையு மெலலடை
யயிருருப் புறற வாடமை விசயங
கவவொடு பிடிதத வகையமை மோதகந்
தீஞ்சேற்றுக் கூவியர் தூங்குவன ருறங்க
விழவி னாடும வயிரியர் மடியப
பாடான் றவிந்த பனிககடல புரையப்
பாயல வளர்வோர் கண்ணினிது மடுபபப
பானாட் கொண்ட கங்கு லிடையது
பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாய்கோற்
கூற்றக கொஃறோ கழுதொடு கொட்ப

விரும்பிடி மேஎநதோ லன்ன விருள்சேர்பு
கல்லு மானுங் துணிக்கும் கூாமைத
தொடலை வாளா தொடுதோ லடியர்
குறங்கிடைப பதித்த கூர்நுனைக் குறும்பிடிச்
சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கற
விறங்கவாபு புனைந்த நீலக் கசசினர்
மென்னூ லேணிப பன்மாண் சுற்றினர்
நிலனக ழுளியர் கலனசைஇக் கொட்கும்
கண் மா ருடவ ரொடுகக மொற்றி
வயக்களிறு பார்க்கும வயபபுலி போலத
துஞ்சாக் கண்ண ரஞ்சாக் கொள்கைய
ரறிநதோா புகழ்ந்த வாண்மையர் செறிந்த
நூல்வழிப பிழையா நுணங்குநுண் டேர்ச்சி
யூர்காப பாள ருக்கருங் கணையினர்

௩.—மதுரைக்காஞ்சி. கஎஎ

தோவழங்குந்தெருவி னீர்திரண் டொழுக
மழையமைந் துற்ற வரைநா ளமயமு
மசைவில ரெழுந்து நயம்வநது வழங்கலிற
கடவுள வழங்குங கையறு கங்குலு
மசச மறியா தேம மாகிய
மறறை யாமம பகலுறக் கழிப்பிப
போது பிணி விட்ட கமழ்நறும பொயகைத

தாதுண் டுமபி போது முரனறாங
கோத லநதணர வேதம பாடச
சீரினிது கொண்டு நரமபினி தியக்கி
யாழோர மருதம பண்ணக காழோர
கடுங்களிறு கவளங கைபப நெடுநதேர்ப்
பணைநிலைப் புரவி புல்லுணா தெவிட்டப்
பலவேறு பண்ணியக் கடைமெழுக் குறுப்பக்
கள்ளோர் களிநொடை நுவல விலலோர
நயந்த காதலர் கவவுபபிணித துஞ்சிப்
புலாந்துவிரி விடிய வெய்த விருமபிக்
கண்பொரா வெறிக்கு மின்னுககொடி புரைய
வொண்பொ னவிரிழை * தெழிபப வியலித
திண்சுவர நலவிற கதவங் கரைய
வுண்டுமகிழ் தட்ட மழலை நாவிற
பழஞ்செருக் காளர தழஙகுகுர றோன்றச
சூதர் வாழ்தத மாகதர் நுவல
†வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைபப
விமிழ்முர சிரங்க வேறுமாறு சிலைப்பப
பொறிமயிர வாரணம வைகறை யியமப
யானையங் குருகின் சேவலொடு காம
ரன்னங் கரைய வணிமயி லகவப்
பிடிபுணர பெருங்களிறு முழங்க முழுவலிக்
கூட்டுறை வயமாப புலியொடு குழும
வான நீங்கிய நீனிற விசுமபின்
மின்னுநிமிர நதனைய ராகி நறவுமகிழ்நது

மாணிழை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த
பரூஉக்கா ழாரஞ் சொரிந்த முத்தமொடு
பொன்சுடு நெருப்பி னிலமுக னென்ன

* தெளிர்ப்ப வென்றும் பாடம்.

† வேதாளிய ரென்றும் பாடம்.

வம்மென் குரும்பைக் காய்படு பிறவுந்
தருமணன் முற்றத் தரிஞிமி றார்ப்ப
மென்பூஞ் செம்மலொடு நன்கலஞ் சீப்ப
விரவுத்தலைப் பெயரு மேம வைகறை
மைபடு பெருந்தோண் மழவ ரோட்டி
யிடைப்புலத் தொழிந்த வேந்துகோட் டியானை
பகைப்புலங் கவர்ந்த பாய்பரிப் புரவி
வேல்கோ லாக வாள்செல நூறிக்
காய்சின முன்பிற் கடுங்கட் கூளிய
ரூர்சுடு விளக்கிற் றந்த வாயமு
நாடுடை நல்லெயி லணங்குடைத் தோட்டி
நாடொறும் விளங்கக் கைதொழூஉப் பழிச்சி
நாடார வந்த விழுக்கல மனைத்து

கங்கையம் பேரியாறு கடற்படர்ந் தாங்கு
அளந்துகடை யறியா வளங்கெழு தாரமொடு
புத்தே ளுலகங் கவினிக் காண்வர
மிக்குப்புக ழெய்திய பெரும்பெயர் மதுரைச்
சினைதலை மணந்த சுரும்புபடு செந்தீ
யொண்பூம் பிண்டி யவிழ்ந்த காவிற்
சுடர்பொழிந் தேறிய விளங்குகதிர் ஞாயிற்
றிலங்குகதி ரிளவெயிற் றோன்றி யன்ன
தமனியம் வளைஇய தாவில விளங்கிழை
நிலம்விளக் குறுப்ப மேதகப் பொலிந்து
மயிலோ ரன்ன சாயன் மாவின்
றளிரே ரன்ன மேனித் தளிர்ப்புறத்
தீர்க்கி னரும்பிய திதலையர் கூரெயிற்
றொண்குழை புணரிய வணடாழ் காதிற்
கடவுட்கயத் தமன்ற சுடரிதழ்த் தாமரைத்
தாதுபடு பெரும்போது புரையும் வாண்முகத்துத்
தாய்தொடி மகளிர் நறுந்தோள் புணர்ந்து
கோதையிற் பொலிந்த சேக்கைத் துஞ்சித்
திருந்துதுயி லெடுப்ப வினிதி னெழுந்து
திண்கா ழார நீவிக் கதிர்விடு
மொண்கா ழாரங் கவைஇய மார்பின்
வரிக்கடைப் பிரசம் மூசுவன மொய்ப்பப்
வெருத்தந் தாழ்ந்த விரவுப்பூந் தெரியற்
பொலஞ்செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம்

வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடர்வரச்
சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்கம்
முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ
வல்லோன் றைஇய வரிப்புனை பாவை
முருகியன் றன்ன வுருவினை யாகி
வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப விடையறுத்
தொன்னா ரோட்டிய செருப்புகன் மறவர்
வாள்வலம் புணர்ந்தநின் றாள்வலம் * வாழ்த்த
வில்லைக் கவைஇக் கணைதாங்கு மார்பின்
மாதாங் கெறுழ்த்தோண் மறவர்த் தம்மின்
கல்லிடித் தியற்றிய விட்டுவாய்க் கிடங்கி
னல்லெயி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்
கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த
மாக்கண் முரச மோவில கறங்க
†வெரிநிமிர்ந் தன்ன தானை நாப்பட்
பெருநல் யானை போர்க்களத் தொழிய
விழுமிய வீழ்ந்த குரிசிலர்த் தம்மின்
புரையோர்க்குத் தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை
நீயா ரென்னது முறைகருதுபு சூட்டிக்
காழ்மண் டெஃகமொடு கணையலைக் கலங்கிப்
பிரிபிணை யரிந்த நிறஞ்சிதை கவயத்து
வானத் தன்ன வளநகர் பொற்ப
நோன்குறட் டன்ன வூன்சாய் மார்பி
னுயர்ந்த வுதவி யூக்கலர்த் தம்மி

னிவந்த யானைக் கணநிரை கவாஅன்
புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப்பூந் தெரியற்
பெருஞ்செ யாடவர்த் தம்மின் பிறரும்
யாவரும் வருக வேனோருந் தம்மென
வரையா வாயிற் செறாஅ திருந்து
பாணர் வருக பாட்டியர் வருக
யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென
இருங்கிளை புரக்கு மிரவலர்க் கெல்லாங்
கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் களிறொடும் வீசிக்
களந்தோறுங் கள்ளரிப்ப
மரந்தோறு மைவீழ்ப்ப

* பழிச்ச வென்றும் பாடம்.

† எரிநிகழ்ந் தென்றும் பாடம்

நிணவூன் சூட் டொருசுகமைய
நெய்கனிந்து வறையார்ப்பக்
குரூஉக்குய்ப்புகை மழைமங்குலின்
பரந்துதோன்றா வியனகரால்
பல்சாலை முதுகுடுமியின்
நல்வேள்வித் துறைபோகிய
தொல்லாணை நல்லாசிரியர்

புண்ணகூட் டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பி
னிலந்தரு திருவி னெடியோன போல
வியப்புஞ சாலபுஞ் செம்மை சான்றோர
பலாவாய்ப புகாறு சிறப்பிற் றோன்றி
யரியதந்து குடியகற்றிப
பெரியகற் றிசைவிளக்கி
முந்நீர நாப்பண ஞாயிறு போலவும
பன்மீ னடுவட் டிங்கள் போலவும
பூததசுற்றமொடு பொலிந்தினிது விளஙகிப
பொய்யா நலலிசை நிறுதத புணாாப
பெரும்பெயா மாறன தலைவ னாகக
கடந்தடு வாயவா ளிளம்பல கோசா
ரியனெறி மரபினின வாய்மொழி கேட்பப
பொலம்பூ ணைவ ருட்பட புகழ்நத
மறமிகு சிறப்பிற குறுநில மன்னா
ரவரும பிறரும் துவன்றிப பொறபு
விளங்கும புகழவை நிறபுகழ்நத தேதத
விளங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நாளும
மகிழ்நதினி துறைமதி பெரும
வரைந்துநீ பெற்ற நல்லூ ழியையே

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு மாஙகுடி மருதனா மதுரைக்காஞ்சியெனற மதுரைப்பெயரா ரன்றித் திணைப்பெயரா ற பெயாகூறினா இத திணைபபெயர் பன்னிருபடலமுதலிய நூல்களாற்கூறிய திணைப்பெயரன்று; தொல்காப்பியனார்கூ றிய திணைப்பெயரிற் பொருளே இப்பாட்டிற்குப் பொருளாகக கோடலின் வஞ்சி மேறசெலலலானும், ஞ்சி எஞ்சாதெதிரசென்றான்றலானும் "வஞ்சியுங காஞ்சியுந் தம்முள மாறே" 'னப் பன்னிருபடலத்திற்கூறிய திணைபபெயா இப்பாட்டிற்குப் பொருளன்மையு ணர்க. அவர் முதுமொழிககாஞ்சிமுதலியவற்றைப் பொ துவியலென்ற ஓர்படல ாக்கிக்கூறலின், அவை திணைப்பெயராகாமையுணர்க.

சா.—மதுரைக்காஞ்சி. கஅக

இனி மதுரைக்காஞ்சியென்றதற்கு மதுரையிடத்து அரசர்க்குக் கூறிய காஞ்சி யென விரிக்க இஃது உருபும்பொருளும உடன்றொககது. * "காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே" என்பதனாற காஞ்சி பெருந்திணைக்குப் புறனாயிறறு. அது † "பாஙகருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானு - நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே." என்பதாம் இதன்பொருள் பாங்கு அருஞ்சிறபபின் - தனக்குத் துணையில்லாத வீடுபே றுநிமித்தமாக, பல் ஆற்றானும - அறம் பொருள் இனபமென்னும பொருட்பகுதியா னும், அவற்றுட்பகுதியாகிய உயிரும யாககையும செல்வமும் இளமையு முதலிய வற்றானும், நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்து - நிலைபேறில்லாத உலகியற்கையைப பொருந்திய நன்னெறியினை உடைத்து அககாஞ்சியென்றவாறு எனவே வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறுநிலையாமை சான்றோரறையுங் குறிப்பினது காஞ்சிததிணை யென்பதுபொருளாயிறறு

இசசெய்யுட்புலவா இபபொருளேகோடலின, யாம இபபொருளேநர உரைகூறுகின்றும்

[ஓஙகுதிரை வியன்பரபபி, ஒலிமுநநீா வரமபாக·] வியன் பரபபின் ஓங்கு திரை ஒலி முந்நீா வரமபாக— அகலததையுடை நதாகிய

நீராப்பரப்பின்கணணே ஒங் குதிரை ஒலிகசூங் கடல் எல்லையாக,

தேன் தூங்கும் உயா சிமயம் மலை நாறிய வியன் ஞாலதது— தேனிறாலதூங கும் உயாந்த உச்சியையுடைய மலைகள்தோன்றிய அகலதகைதயுடைய ஞாலததின்க ணணே,

வலம் மாதிரததான வளி கொட்ப— வலமாக ஆகாயததின்கணணே காறறுச சுழல,

வியன் நாணமீன் நெறி ஒழுக—அகலததையுடைய நாணமீனகள் தாம் நடககு நெறியினகணணே நடகக,

பகற செய்யும செஞ்ஞாயிறும்— பகற்பொழுதை உணடாககுஞ் சிவந்தபக லோனும,

இரவுச் செய்யும வெணடிங்களும—இரப்பொழுதை உணட ாககும வெள்ளிய மதியும்,

மை தீர்ந்து கிளர்ந்து விளஙக— குறறமறறுத தோனறிவிளஙக,

மழை தொழில உதவ — மேகம தானே பெயதாறெழிலை வேணடுங்காலத் தேதர,

உழவுத்தொழிறகு உதவவென்றுமாம

மாதிரம கொழுகக— திசைகளெலலாந தழைபப,

மலைகள் விளைந்துகொழுககவென றுமாம

[தொடுபபி னுயிரம் விததியது விளைய] தொடுப்பின் வித்தியது ஆயிரம் விளைய— ஒருவிதைப்பின்கணணே விதைத்தவிதை ஆயிரமாகவிளைய,

நிலனும்—விளைநிலஙகளும்,

மரனும்—மரஙகளும்,

பயன் எதிாபு நநத— பல்லுயிாககுந் தமபயன்கொடுததலை ஏறட்டுக்கொண்டு தழைப்ப,

---

* தொல்காப்பியம, பொருளதிகாரம, புறததிணையியல், ௨௨

நோய் இகந்து நோக்கு விளங்க— மக்கட்குப் பசியும்பிணியுநீங்கி அழகுவிளங்க,

[மேதக மிகப்பொலிந்த, வோங்குநிலை வயக்களிறு:] மிகப் பொலிந்த ஓங்குநிலை வயக் களிறு மேதக — அறவும்பொலிவுபெறற உலகத்தைத்தாங்குதல் வளருந்தன் மையையுடைய வலியையுடையவாகிய திக்கயங்கள் இவர்தாங்குதலின் வருத்தம ற்று மேம்பாடுதக,

சுருளும் படியுமாகபபண்ணினவிடததுப் பணணிநிறகும் யானையென்றுரைப்பா ருமுளர்

[கண்டுதணடாக் கட்கினபத, துண்டுதண்டா மிகுவளத்தான்]

உணடு தணடா மிகு வளததான்— உண்டு அமையாத உணவுமிகுகின்ற செல்வ த்தோடே,

கண்டு தணடாக கட்கு இன்பத்து—நோககியமையாத கட்கினிமையினையும்,

உயர் பூரிம விழுத் தெருவில்—உயாநத சிறகுகளையுமுடைய சீரிய தெருவிலிருக குமாந்தா (உ௦),

பூரிமம் - சாந்திட்ட தொட்டிகளென்பாருமுளர்.

[பொய்யறியா வாய்மொழியாற், புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரொடு.] வாய்மொழியா ற் புகழ் நிறைந்த பொய் அறியா நன்மாந்தரொடு — மெய்ம்மொழியே எக்காலமும் கூறுதலாற்பெற்ற புகழ்நிறைந்த பொய்யைககேட்டறியாத நல்ல அமைச்சருடனே,

நல் ஊழி அடிப படர — நன்றாகிய ஊழிக்காலமெல்லாந தமக்கு அடிப்பட்டு நடக்க,

பல் வெள்ளம் மீக கூற—பலவெள்ளமென்னும எண்ணைப்பெற்ற காலமெல்லா ம் அரசாண்டதன்மையை மேலாகச்சொல்லும்படி,

உலகம் ஆண்ட உயாந்தோா மருக — உலகததையாண்ட

உயர்ச்சிபெற்றோர் குடியிலுள்ளவனே,

மாதிரங் கொழுக்க (க0) வித்திய தவிசை (கக) நிலனும் மரனும் நந்த (கஉ) வளிகொட்கையினாலே (கு) மழைதொழிலுதவ (க0) வெனமுடிக்க.

வியன்ஞாலத்திடத்தே (ச) மழைதொழிலுதவ (க0) நாண்மீனெறியொழுக (ரு) ஞாயிறுந் (எ) திங்களும (அ) விளக்க (க) நோக்குவிளங்கக் (கரு) களிறு (கு) மேதக (கசு) நன்மாந்தரோடே (உ0) வழியடிப்பட்டு நடக்கும்படி (உக) மீக்கூற (உஉ) முந்நீர்வரம்பாக (உ) உலகமாண்ட உயர்ந்தோர்மருக வெனமுடிக்க.

இவர்கள் தருமத்திற் றப்பாமனடத்தவே இக்கூறியவையும் நெறிதப்பாமல் நடக்குமென்றார்

பிணக் கோட்ட களிற்றுக் குழும்பின் நிணம் வாய்ப்பெய்த பேய் மகளிர்—பிணங்கலையுடைய கொம்புகளையுடையனவாய்ப் பட்ட ஆனையினுடைய திரளின் நிணத்தைத்தின்ற பேய்மகளிருடைய துணங்கை (உரு),

இணை ஒலி இமிழ் துணங்கைச் சீர்— இணைத்த ஆரவாரமுழங்குகின்ற துணங்கைக்கூத்தின் சீரகு,

பிணை யூபம் எழுந்து ஆட— செறிந்த குறைத்தலைப்பிணம் எழுந்துநின்று ஆடுகையினாலே,

அஞ்சுவந்த போர்க்களத்தான்— அஞ்சுதலுண்டான போர்க்களத்திடத்தே,

ஆண் தலை அணங்கு அடுப்பின் — ஆண்மக்கள்தலையாகிய நோக்கினரைவருத்

அமை அடுப்பின்கண்ணே,

வய வேந்தர் ஒண் குருதி சினத் தீயிற் பெயர்பு பொங்க — வலியினையுடைய வேந்தருடைய ஒள்ளிய குருதியாகிய உலை சினமாகிய தீயின் மறுகிப் பொங்குகையி ஞலே,

[தெறலருங கடுந்துப்பின், விறல்விளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற, தொடித்தோட்கை துடுப்பாக, வாடுற்ற வூன்சோறு, நெறியறிந்த கடிவாலுவ, னடியொதுங்கிப் பிற்பெயராப், படையோர்க்கு முருகயர]

தொடித் தோள் கை துடுப்பாக ஆடுற்ற ஊன் சோறு — வீரவளையையுடையவாகிய தோளையுடையகைகள் துடுப்பாகக்கொண்டு துழாவி அடுதலுற்ற ஊனுகியசோற்றை,

நெறி அறிந்த கடி வாலுவன் — இம்முறைமையறிந்த பேயமடையன்,

தெறல் அருங் கடுந் துப்பின் விறல் விளங்கிய விழுச் சூர்ப்பின் அடி ஒதுங்கிப் பிற் பெயராப் படையோர்க்கு முருகு அயர — பகைவரால் கோபித்தற்கரிய கடிய வலியினையும் வெற்றிவிளங்கிய சீரிய கொடுந்தொழிலினையுமுடையராய் இட்டஅடி வாங்கிப் பின்போகாதவீரர்க்கு வேள்விசெய்யும்படி,

அமர் கடக்கும் வியன் தானை — போரைவெல்லும் அகலத்தையுடைய படையினையுடைய,

போர்க்களத்தே (உஅ) ஆடுற்றசோற்றை (௩௫) வாலுவன் (௩௬) அடிபெயரா (௩௭) வீரர்க்கு முருகயரக (௩௮) கடக்குந்தானையென்க

[தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற, றொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய, வரைத்தாழ் ருவிப் பொருப்பிற் பொருந.]

வரைத் தாழ் அருவிப் பொருப்பிற் கடவுள் — பக்கமலையிலே விழுகின்ற அருவியினையுடைய பொதியின்மலையிலிருக்கும் கடவுள்,

தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பின் தொல் முது கடவுட் பின்னர் மேய

பொருந — இராவணனைத் தமிழ்நாட்டையாளாதபடிபோகதின கிட்டுதற்கரிய வலியினையுடைய பழமைமுதிர்ந்த அகத்தியன்பின்னே எண்ணப்பட்டுச் சான்றோனாயிருத்தறகுமேவின ஒப்பற்றவனே,

* "திசைநிலைக கிளவியி னுஅ குநவும்" என்றதனால்,
இராவணன் தென்றி

சையாணடமைபற்றித் தென்னவனென்றூா, இப்பெயர் பாண்டியற்குங் கூற்றுவற் கும் ஏற றுநின்றறபோல அகத்தியனைத
தென்றிசையுயாந்த நொய்ம்மைபோக இறை
வனுககுச ஓிரொபபஇருநதானென்பதுபறறிக கடவுளென்றூா. இராவணனுதல் பாயிரத்துச்சூததிரதது உனையாசிரியாகூறிய உனையானுமுணாக.

இனி † "முததோ முறுவலாய் காமனம் * * * எக்கடவுள் மற்றக் கடவுள்"
என இருடிகளையுங கடவுளென்றுகூறியவாறறுனுங்காணக.

இதனுல், அகத்தியனுடன் தலைசசங்கததுப பாணடியனிருந்து தமிழாராய்ந்த சிறப்புக்கூறினர்.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எசசவியல், இரு
ணம்

† கலித்தொகை, மூன்றவதுமருதம், புக்கக்கா - லிபபொழுது பொழுதென் உஅ:—"முத்தோ முறுவலாய் நாம றதுவாய்ப்பக் கூறிய - வெக்கடவுண மற்றக் கடவுள்."

கூறறுவனையுதைத்தகடவுளென்று இறைவனுக்கி, அவன்பின்னரொன்றது அக
த்தியனையென்றுபொருள்கூறின், இறைவனுக்குத் தம்பியென்றல் சாலாமையானும்,

அப்பொருடருங்காலத்து * "முன்னவன் பின்னவன்", "முன்னோன் பின்னோன்" என்றல்லது அச்சொல் நில்லாமையானும அதுபொருந்தாது † "முன்னரே சாநாண் முனிதக்க மூப்புள - பின்னரும் பீட ழிக்கு நோயுள" எனவும் பிறாண்டும் முன்னர்

பின்னரென்பன இடமுணர்த்தியேநிற்குமென்றுணர்க

பொருநனென்றது தான் பிறர்க்கு உவமிக்கப்படுவானென்னும் பொருட்டு.

விழுச சூழிய—சீரியமுகபடாதத்தையுடையவாய்,

விளங்கு ஓடைய—விளங்குகின்ற பட்டத்தையுடையவாய்,

கடுஞ்சினத்த — கடிய சினத்தையுடையவாய்,

கமழ் கடாத்து அளறு பட்ட நறுஞ் சென்னிய—கமழுகின்றமதத்தாலேசேறுண் டான நறியதலையினையுடையவாய்,

வரை மருளும் உயர் தோன்றல—வரையென்றுமருளும் உயர்ந்த தோற்றத்தினை யுடையவாய்,

வினை நவின்ற பேர் யானை—போர்த்தொழிலிலேபயின்ற பெரியயானை,

இச் செய்தெனெச்சக்குறிப்பாகிய வினையெச்சமுற்றுக்கள் அடுக்கிவந்தனவற் றை நவின்றவென்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிக்க.

சினஞ் சிறந்து களன் உழக்கவும — சினமிக்குக் களத்துவீரரைக் கொன்றுதிரியவும்,

மா எடுத்த மலி குரூஉத் துகள அகல் வானத்து வெயில கரப்பவும்—குதிரைத் திரள் பகைவர்மேற்செல்லுதலாலுண்டான மிக்கநிறத்தையுடையவாகியதூளி அகலு தற்குக் காரணமான ஆகாயத்திடத்தே வெயிலைமறைக்கவும்,

வாம் பரிய கடுந் திண்டேர் காற்று எனனக் கடிது கொட்பவும்—தாவுங்குதிரை களையுடைய செலவுகடிய திண்ணியதேர் காற்றுசுழன்றடித்ததென்னக் கடிதாகச் சுழலவும்,

[வாண்மிகு மறமைந்தா, தோண்முறையான் வீறுமுற்றவும்] வாள் மிகு மறம் மைந்தர் தோள் வீறு முறையான் முற்றவும்—வாட்போரான்மிகுகின்ற மறத்தை யுடைய வீரருடையதோள் வெற்றிமுறையாகவெட்டுதலான்

முறறுப்பெறவும,

‡ " விருத்தாயினே யெறிநீயென விளைமார்பகங் கொடுத்தாற், கரும்பூணற வெ றிந்தாங்கவ னினதூழினி யெனவே" என்றார் பிறரும்

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், கூசஉ — "மூபபா னிளையவன் முன்ன வன் பின்னவன் முப்புரங்கள் - வீபபான் வியனதிலலே யானரு ளால்விரி நீருல கங்-காப்பான் பிரியக் கருதுகின் ருரநமர் காாக்கபறகட்-பூபபா னலமொளி ரும்புரி தாழ்குழற் பூங்கொடியே"

† நாலடியார், ஈகை, உ:—"முனனரே சாநாண் முனிதகக மூப்புள - பின் னரும் பீடழிக்கு நோயுள - கொளளேனே - பரவனாரின் பற்றன்மின் பாதுதன்மின்
யாதுவ - கரவன்மின் கைததுணடாம போழ்து."

‡ சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், கசுச — "விருந்தாயினே யெறிநீ
யென விளைமாாபகங் கொடுத்தார்-கரும்பூணற வெறிநதாங்கவ னினதூழினி யென வே - யெரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை யுணராதவ னின்ருன் - சொரிந்தார்மல ரர மங்கையா கொமகாாவிசும் படைந்தான்."

சா.—மதுரைக்காஞ்சி. கஅரு

இரு பெரு வேந்தரொடு வேளிா சாயப பொருது அவரைச் செரு வென்றும்— சேரன்சோழனுகிய இருவராகிய பெரியஅரசருடனே குறுநிலமன்னருமிளைக்கும்படி பொருது அவரைப் போரைவென்றும் அமையாமல்,

உமமை - சிறப்பும்மை

[இலஙகருவிய வரைநீநதிச, சுரமபோழநத விகலாற்ற, லுயர்நதோஙகிய சிறப்பின்]

விழுச்சூ

உயர்ந்து இலங்கு அருவிய வரை நீந்தி ஓங்கிய விழுச் சிறப்பின் — உயர்ந்து விளங்குகின்ற அருவிகளையுடைய மலையிற் குறிஞ்சிநிலமன்னரையெல்லாம்வென்று உயர்ந்த சீரிய தலைமையினாலே,

இகல் ஆற்றச் சுரம் போழ்ந்த சிறப்பின்—மாறுபாட்டைநடத்துதலையுடைய கம் பகைவர்காடுகளைப் பலவழியாகப்பிளந்த சிறப்பினாலே,

நிலம் தந்த பேர் உதவி—நாட்டிலிருக்கின்ற அரசர்நிலங்களையெல்லாம்கொண்ட பெரியஉதவியையும்,

மலையும் காடும் அரணாகஇருந்தஅரசரை அழித்தவலியாலே நாட்டிலிருக்கின்ற அரசர் தத்தம்நாடுகளைவிட்டாரென்றதாம் கடு

பொலந்தார் மார்பின் நெடியோன் உம்பல்—பொன்னாற்செய்த தாரையணிந்த மார்பினையுமுடைய வடிம்பலம்பநின்றபாண்டியன் வழியிலவந்தோனே,

யானை (சஎ) கணனுழக்கவும் (சஅ) துகள் (சகூ) வெயில்கரப்பவும் (ருo) தேர் (ருக) கொட்பவும் (ருஉ) மைந்தர் (ருங) முற்றவும் (ருச) பொருதுசெருவென்றும் அமையாமல் (ருரு) விழுச்சிறப்பின் (ருகூ) நிலந்தந்தஉதவியினையும் (கூo) மார்பினையு உ௦ முடையநெடியோனெனக

மரம் தின்னூஉ வரை உதிர்க்கும் நரை உருமின் ஏறு அனையை — மரங்களைச் சுட்டு மலைகளைநீறாக்கும் பெருமையினையுடைய உருமேற்றையொப்பை,

"கருங்கைநலவேறு" என்றாரபிறரும் இன் - அசை

அருங் குழு மிளை—பகைவர்சோதற்கரிய திரட்சியையுடைய மிளையும்,

காவற்காட்டி உ௪

குண்டு கிடங்கின்—ஆழத்தினையுடையகிடங்கினையும்,

உயர்ந்து ஓங்கிய நிரைப் புதவின்—உயர்ந்து வளர்ந்த கோபுரங்களிடத்து வாயில் களையும்,

நிரை - ஆகுபெயர் உயர்ச்சி ஓங்குதலைவிசேடித்து நின்றது.

நெடுமதில்—நெடிய மதிலினையும்,

௬௰

நிரைஞாயில்—நிரைந்த சூட்டினையுமுடைய,

அஃது எய்தாலமறைதற்கு உயரப்படுப்பது

[அம்புமிழ் அயிலருப்பம்] அயில் அம்பு உமிழ் அருப்பம்—கூர்மையையுடைய அம்புகளையுமிழும் அரண்களை, ௬௫

மிளை (௬௪) முதலியவற்றையுடைய அருப்பமென்க.

தண்டாது தலைச் சென்று கொண்டு நீங்கிய விழுச் சிறப்பின்—அமையாமல் அவ்விடங்களிலே சென்று கைக்கொண்டு அவ்விடங்களினின்றும் போன சீரிய தலைமையினையுடைய கொற்றவர் (௭௪),

[தென்குமரி வடபெருங்கல், குணகுடகட லாவெல்லை:] தென் குமரி எல்லை ஆ

வட பெருங்கல் எல்லை ஆக் குண குட கடல் எல்லை ஆ—தென்றிசைக்குக்குமரி எல்லையாக வடதிசைக்குப் பெரியமேரு எல்லையாகக் கீழ்த்திசைக்கும் மேற்றிசைக்கும் கடல் எல்லையாக் இடையில்வாழ்வோரெல்லாம்,

௭௰ தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப—தம்முடன் பழமையைச்சொல்லி ஏவல் கேட்கும்படி,

வெற்றமொடு வெறுத்து ஒழுகிய—வெற்றியோடே செறிந்து நடந்த,

கொற்றவர் தங் கோன் ஆகுவை—வெற்றியுடையோர் தம்முடைய தலைவனை

தன்மையையுடையை,

கூ வான் இயைந்த இருமுந்நீர்ப் பேஎம் நிலைஇய விரும்

பௌவதது—மேகம்படிநத

பெரிதாகிய மூன்றுநீர்மையையுடைய அசசம்நிலைபெறற கரியகடலிடத்து,

[கொடும்புணரி விலங்குபோழக, கடுங்காலொடு கரை சேர, நெடுங்கொடிமிசை

யிதையெடுத்து]

கடுஙகாலொடு கொடுமபுணரி விலஙகு போழ இதை எடுதது—

கடியகாற்றாலே சுடுவரிகின்ற திரையைக குறுக்கே பிளக்ஷோடும்படி பாய்விரிககப்பட்டு,

இன்னிசைய முரசம் முழஙக—இனிய ஓசையையுடைய முரசமுழஙகாநிறக,

பொன் மலிந்த விழுப பண்டம் நாடு ஆர—பொன்மிகுதறகுக்காரணமாகிய

சீரிய சரக்குக்களை நாட்டிலுள்ளார்துகருமபடியாக,

[கரைகிழிதரும] கரை சேர (எஅ) நனகு இழிதரும—கரையைச்சேர வாணிகம் ஊ வாய்த்துவந்து இழிதலைசெய்யும்,

[ஆடியற் பெருநாவாய] நெடுஙகொடி மிசை (எகூ) ஆடு இயற் பெரு நாவாய்—
கெடியகொடி பாய்மரததினமேலேயாடும இயல்பினையுடையபெரியமரககலம்,

இதைஎடுதது (எகூ) முழஙக (அ0) ஆர இழிதரு (அஉ) நாவாயென்க

மழை முறறிய மலை புரையத துறை முறறிய துளங்கு இருக்கை —
கருமே ஏறிக்குழந்த மலைபோலக கடல்சூழ்ந்த அசைகின்றஇருப்பினையும்,

துறை - ஆகுபெயர். சரககுப்பறித்தறகுக கடலினின்றமரககலஙகள அக்கடல்

சூழநின்றதற்கு மழைமுறறியமலை உவமமாயிறறு.

நாவாய் துளஙகிருக்கையென்க

தெண்கடற குண்டு அகழி—தெளிந்த கடலாகிய ஆழததையுடைய கிடஙகினையு

ங ௦முடைய,

சீர் சான்ற உயா செலவி௱ ஊா கொணட உயா கொறறவ—தலைமையமைந்த

உயர்ந்த செல்லின்பெயளைப்பெறற சாலியூாகலொணட ற யாநத வெறறியையுடை

யவனே,

இதனுற றனகருடவாத௳தா௱ ஊாகொணடாளெனறுா

௩௫ இன்ன அசையாகங் கெலவூரொனபாருமுளா

இருககையினையும (அ௫) கிடஙகினையு (அ௬) முடையவூரொனக

டீர்த்தெவவு ினாததொழுவா, பாடுசிலமபு மிசையேறறத, தோடுவழுஙகு மக

லாம்பியிற், கயமகைய ஊயனிறைககும்]

வயல அகைய நிறைககும கயம நீாத தெவவும நிைாத தொழுவாபாடு

சிலம்பும்

அ௬ இசை—வயல்தழைககும்படி நீைாநிைறததறககாரணமான குளங்களினீா இடா

வான்முகந்துகொள்ளும் நிைாயாகநின்றுதொழிலசெய்வாரிடததே ஒலிககுமோசை,

௬.—மதுரைக்காஞ்சி. ௩அ௭

ஏற்றத்தோடு வழங்கும் அகல் ஆம்பியின் இசை—ஏறறத்துடனேயுலாவும் அகன்

றபன்றிப்பத்தலின்ஓசை,

மென்றொடை வன் கிழாஅா இசை (௬௫)—மெதமதனற கட்டுககளையுடைய

வலிய பூட்டைபபொறியினேசை,

அதரி கொள்பவர் இசை(கஙி)—கடாவிடுகின்றவரோசை,
(ரு)
பகடு பூண் தெண்மணி இசை(கூடு)—எருதுகள்பூண்ட தெள்ளிய மணியினோசை,
இரும்புள் ஓப்பும் இசையே — பயிர்களிற் பெரியகிளிமுதலியவற்றை ஓட்டு
மோசை,
ஏகாரம் - ஈற்றசை
என்றும்—எந்நாளும,
கo
மணிப் பூ முண்டகத்து மணல மலி கானற் ’பரதவர் மகளிர் குரவையொடு
ஒலிப்ப—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடையவாகிய கழிமுள்ளிகளையுடைய மணற்குன்
றுகணமிக்க கடற்கரையிலிருக்கும் பரதவருடைய மகளிராடுங் குரவைக்கூத்தினோ
சையோடேகூடி ஆரவாரியாநிற்ப,
ஒருசார் விழவு நின்ற வியல் ஆங்கண — ஒருபக்கம் விழாக்கொண்டாடுதலாற் றோ
பிறந்த ஓசைகள் மாறாமனின்ற அகலத்தையுடைய ஊர்களிடத்தேயிருந்து,
பாடுசிலம்புமிசை (கo) முதலியன குரவையொடு (கஎ) என்றும் (கஙு) ஒலிப்ப
ஒருசார் விழவுநின்றஊரெனக
முழவுத் தோள் முரட் பொருநர்க்கு — முழவுபோலுந் தோளினையுடையராய்க்
கல்வியான்மாறுபடுதலையுடைய தடாரிப்பொருநர்க்கு,
உரு கெழு பெருஞ்சிறப்பின் இருபெயர்ப் பேர் ஆயமொடு இலங்கு மருப்பிற்
களிறு கொடுத்தும் — அச்சம்பொருந்திய பெரிய தலைமையையுடைய

கன்றும்பிடியு

மென்னும இரணடுபெயரையுடைய பெரியதிரளுடனே விளங்குகின்ற

கொம்பினையு

டைய களிறுகளைகொடுத தும,

இருபெயாகரு ஆகும மாடுமென்பாருமுளா

உ௫

பொலந் தாமரைப பூச சூட்டியும்—பொன்னாற்செய்த தாமரைப்பூவைச்

சூட்டியும்,

[நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும, பல்குட்டுவர் வெல்கோவே]

நலம் சான்ற கலம சிதறும் கோவே—நன்மையமைந்த பேரணிகலஙகளை

எல்

லார்க்குங்கொடுக்குஙகோவே,

ஊர்களிடத்தே யிருந்து (௬அ) பொருநாசகுக (௬௯) கொடுத்துஞ் (௬0உ)

சூட்டி ௩௳

யும் (௬0௩) அமையாது கலஞ்சிதறுஙகோவேயெனக

பல் குட்டுவா வெல கோவே — பலவாகிய குட்டநாட்டிலுள்ளாரை

வெல்லுங

கோவே,

என்பது அடை.

இதனால், தன்னுடைய ஊாகளிலிருந்து கொடுக்கின்ற சிறப்புககூறினா

௩௫

கல் காயுங கடுவேனிலொடு—மலைகள் காய்தற்குககாரணமாகிய கடிய

முதுவே

னிலாலே,

இரு வானம் பெயல ஒளிப்பினும—பெரியமேகம் மழையைத்

தன்னிடத்தே மறைத்துக்கொள்ளினும்,

[வரும்வைகன் மீன்பிறழினும்:] வைகல் வரும மீன் பிறழினும்—தான் தோன்
றுதற்குரிய நாளிலேதோன்றும் வெள்ளி தென்றிசையிலேஎழினும்,
வெள்ளம் மாறாது விளையுள் பெருக—யாறுகள் வெள்ளமாறாமல்வந்து விளை
தல்பெருகுகையினாலே,

௫ நெல்லின் ஓதை—முற்றினநெலலுக் காற்றடித்தசைதலாலே எழுந்த ஓசை,
அரிநர் கம்பலை—அதனையறுப்பாருடையவோசை,
புள் இமிழ்ந்து ஒலிக்கும் இசை—பறவைகள்கத்துகையினாலே ஆரவாரிக்குமார
வாரம்,
என்றும்—எந்நாளும்,
௧௦ சலம் புகன்று சுறவுக் கலித்த புலவு நீர் வியன் பௌவத்து—தம்முள மாறுபாட்
டைவிரும்பிச் சுறாக்கள செருக்கித்திரிகின்ற புலாலநாற்றத்தையுடைத்தாகிய நீரையு
டைய அகற்சியையுடைய கடலிடத்துத் துவலை (௧௧௫),
நிலவுக் கானல் முழவுத் தாழைக் குளிர்பு பொதும்பர் நளித் தூவல—நிலாப்போ
லும் மணலையுடையகரையினிற குடமுழாப்போலுங் * காயையுடையதாழையை வே கடு வியர்கவுடைய குளிர்ச்சியையுடைய இளமரககாவின்கணணேவநது செறிதலையுடை
ய துவலையிலோசை,
கிளை இமில் வேட்டுவர் களை சோ கம்பலை—கிளைதத மீன்படகாலே வேட்டை

யாவோர் வந்து கரையைசசேருமாரவாரம,

இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்புப பகாகரொடு — பெரியகழியிடததது உப்புப் ஊ பாத்தியிலே வெள்ளிய உப்பைவிறகும் அளவரொலியோடே,

[ஒலியோவாக் கலியாணா, முதுவெ ள்ளிலை மீககூறும், வியன்மேவல் விழுசசெ

ல்வத், திருவகையா னிசைசான்ற, சிறுகுடிப பெருநதொழுவா, குடிகெழீஇய நானி

லவரொடு, தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப]

சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவா ஒலி ஓவாக கலி யாணர் முதுவெள்ளிலை — சிறிய ஊரிகுடிகளாய்ப் பெரியதொழிலகளைச் செய்வாருடைய ஆரவாரமுமொழியாத பெருக்கி

னையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுடைய முதுவெள்ளிலையென்றூமா,

இது குறுநிலமன்னரிருபபு

பகர்கரொலியோடே (ககஎ) நெலலிஞெதை (ககO) முதலியஒலி என்றும் (ககக)

ஓவாதவெள்ளிலையென்க

ாடை மீக்கூறும் இருவகையான் வியன் மேவல் விழுச்செல்வதது இசை சான்ற குடி

கெழீஇய நானிலவரொடு—உலகததுததொழிலகளின மேல ⁺கசசொல்லும உழவு வா

ணிகமெனகின்ற இரணடுகூற்றாலே அகலமபொருந்துநிலைபுடைய சீரியசெல்வத்தா

லே புகழ்நிறைந்த குடிமககள பொருந்தின நான்குநிலததுவாழ்வாருடனே,

தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப—பரமைகூறிநின்று ஏவலைகேட்கும்படி

ஈடுயாக,

கால் என்னக் கடிது உராஅய் நாடு கெட எரி பரபபிஆலங்கானத்து அஞ்சுவா

இறுத்து—காற்றென்னும்படி பகைவர்நாடுகெடும்படி ஒ ரூப்பைப்பரப்பித பகைவர்க்குஅரசர்தோன்றும்ப டிவிட்டு,

கடிதாகப்பரந்துசென்று தலையாலங்கானமெனகின்றவூரிலே

தாளையுடையவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

சு.—மதுரைக்காஞ்சி. கஅசு

"எரிபரந்தெடுத்தல்" என்னுந் துறைகூறிற்று.

அரசு பட அமர் உழக்கி முரசு கொண்டு களம் வேட்ட — நெடுநிலமன்னரிருவரும், குறுநிலமன்னரைவரும் படும்படி போரிலேவென்று அவர்முரசைக்கொண்டு களவேள்விவேட்ட,

எழுவராவார்:—சேரன், செம்பியன், திதியன், எழுநி, எருமையூரன், இருங்கோவேண்மான், பொருநன

அஅக.

அடு திறல் உயர் புகழ் வேந்தே — கொல்லுகின்ற வலியுயர்ந்த புகழையுடைய வேந்தனே,

நானிலவரோடே (கஉரு) முதுவெள்ளிலை (கஙக) தொழில கேட்பத (கஉச) திற லுயர்ந்தவேந்தேயென்க

கo

இது † தலையாலங்கானத்து வென்றமைகூறிற்று

நட்டவர் குடி உயர்க்குவை—நின்னுடனே நட்புக்கொண்டவருடையகுடியை உயர்த்தலைச்செய்வை,

செற்றவர் அரசு பெயர்க்குவை—நீசெறப்பட்டவர் அரசுரிமையை வாங்கிக்கோடலைச் செய்வை,

கடு

பேர் உலகத்து மேஎந் தோன்றிச சீருடைய விழுச சிறபபின—பெரிய நன்மகக ளிடததே மேலாய்த்தோன றுகையினுலே புகழையுடைய விழுமியதலைமையினையும்,

விளைந்து முதிர்ந்த விழு முததின்—சூன்முற்றி ஒளிமுதிர்ந்த சீரியமுத்தினையும்,

இலங்கு வளை இருஞ் சேரி—விளஙகுகினற சஙகினையுமுடைய பெரிய சஙகு குளிபபாரிருப்பினையும்,

௭௦

முத்தினையும் சஙகினையுமுடைய சேரியென்க.

கட்கொண்டிக குடிப பாககத்து—கள்ளாகிய உணவினையுடைததாகிய இழிந்த குடிகளையுடைய சிறூாகளையுமுடைய,

கொண்டி - கொள்ளபபடுதலின் உணவாயிறறு, கொள்ளையுமெனப.

நற கொறகையோா நசைப பொருந — நன்ருகிய கொறகையென்னுமவூாிலுள் ௭௬ ளோா நசசுதலைசசெயயும் பொருகனே,

இதனுற் கொற்கைக்குரியோனென்ருா

சிறப்பினையும் (௬௬௬) சேரியினையும (௬௬௬) பாககததினையு (௬௬௭) முடைய கொற்கை

செற்ற தெவவா கலஙகத் தலைச் சென்று அஞ்சுவரத தட்கும் அணஙகுடைத துபபின்—தாங்கள்செறப்பட்ட பகைவர்மனஙகலஙகும்படி அவாகளிடததேசென்று அவர்க்கு அச்சந்தோன்றத்தங்கும் வருத்ததைதயுடைத்தாகிய வலியினையும்,

கோழூன் குறைக் கொழு வல்சி — கொழுதத இறைச்சியையுடைய கொழுத்திருக்கின்றசோறறினையும,

இதனைக் கூடவிட்டாககுதலிற் கொழுவல்சியென்ருா கொழுவல்சி - கொழு ௭௬ வினுலாகிய வல்சியென்றுமாம். இஃது ஆகுபெயர்.

புலவு வில்—எய்த அம்புதன்னை மீணடுந்தொடுததலிற புலாலுறறதைதயுடைய வில்லினையும்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், அ.

† நெடுஞ்செழியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றமையைப் புறப் சுக பாட்டில் மிகவிரித்தகூறினா

பொலி கூவை—பொலிந்தகூவைக்கிழங்கினையும,

கூவை - கிழங்குமாம.

ஒன்றுமொழி—வஞ்சினங்கூறுதலையும்,

ஒலி இருபபின—ஆரவாரதமைசயுடைய குடியிருபபினையுமுடைய,

தென் பரதவா போரேறே—தென்றிசைககணவாழும பரதவர்க்குப் போர்த்தொழிலைச்செயயும் ஏறுயவனே,

இதனுற பரதவரைத தனககுப படையாக அடிபபடுததினமை கூறினுர்.

தபபு (கசo) முரலியவற்றையுடைய பரதவரெனக

பரதவர் - தென்றிசைககட்குறுநிலமன்னர் அது *"தென்பரதவா மிடல்சாய, வடவடுகர் வாளோட்டிய" என்னும் புறப்பாட்டானுமுணாக.

அரிய எலலாம் எளிதினிற் கொண்டு—பிறாககரிய நுகர்பொருள்களெல்லாம் எளிதாக நின்னூரிடததேயிருந்து மனத்தாற்கைககொண்டு,

உரிய எல்லாம் ஓமபாது வீசி—அபபொருளையெல்லாம நினக்கென்று பாதுகாவாது ஊரிடத்தே யிருநது பிறர்ககுககொடுத்து,

என்றது —†"கொளளாா தேஎங் குறித்த கொறறம்" கூறிறறு

நனி புகன்று உறைதும் என்னுது ஏற்றெழுந்து—மிகவிரும்பி ஊரின்கண்ணே யிருந்துறையக கடவேமென்றகருதாதே பகைவாமேற்செலலுதலை ஏறட்டுககொண்டு போக்கிலே ஒருப்பட்டு,

இது ‡ வஞ்சிகூறிற்று

பனி வார் சிமயக கானம போகி—பனியொழுகுகின்ற

மலையி—ததனவாகிய கா டுகேளககடந்து,

சிமயம - ஆருபெயா

அகநாடு புககு—அவாக ளுளளுடுகளிலே புகுந்து,

இதனுல் § "தொலலெயிறகிவாதல" கூறினா.

அவர் அருப்பம வெளவி—அபபகைவரரணகளை கைகொண்டு அதனுலும மையாமல்,

இது குடுமி கொணட மணணுமஙகலங கூறிறற ழித்தமை கூறினா

இதனுல அரசாரண்களை ய

[யாண்டுபல கழிய வேணடுபுலதத இறுதது] வேணடு புலததுப் பல யாணடுகழி ய இறுதது — நீ அழித்தநாடுகளிற கொள்ளவே ணடு நிலங்களிலே பலயாண்டுகளும் போம்படி தஙகி,

மேம்பட மரீஇய வெல் போாக குரிசில—அந்நிலஙகள பணடையின் மேலாத றகு அடிபபடவ்ருநத வெல்லும்போரினையுடைய தலைவனே,

இது பகைவராகாட்டைத தனதுடாககினமைகூறிறறு.

உறு செறுநர் புலம் புககு—தொன்றுதொட்டுவந்த பகைவாநிலத்தேவிட்டு,

* புறநாநூறு, ருஎஅ.

†.தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், கஉ

‡ வஞ்சி - மண்ணைசயான் மேரசேறல்,

§ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், கஉ

சா,—மதுரைககாஞசி. கருக

அவர் கடி காவின் நிலை தொலைசசி—அவா காவலையுடைய பொழில்களின் நிற்கி னற நிலைகளைக் கெடுத்து,

என்றது வெட்டியென்றவாறு

இழிபு அறியாப் பெருந் தணபணைக குரூஉ க கொடிய எரி

மேய—வளப்பஙகுன றுதலை ஒருகாலததுமறியாத பெரிய மருதநிலஙகளை நிறத்தையுடைய ஒழுஙகினையு டைய நெருபபுணண,

நாடெனும்போ காட ாக — நாடெனனுமபெயாபோயக காடென்னும பெய ைாபபெற,

ஆ சேந்த வழி மா சேபப—பசுத்திரள ' தஙகினஇடமெல் லாம புலிமுதலியன தஙக,

ஊா இருந்த வழி பாழாக—ஊாகளாயிருந்த இடஙகளெலலாம பாழாயககிடகக,

ஊராகிருந்த இடமென்றுமாம

இலஙகு வளை மடமங்கையா| துணஙகை அம சீாத தழூஉ மறபப — விளஙகுகின்ற வளையினையும, மடபபத்தினையுமுடையமகளிா துணஙகைக்கூததினையும், அழகினையுடைய தாளவறுதியையுடைய குரவைககூததினையுமறபப,

தழூஉ - ஆகுபெயா

அவை இருந்த பெரும பொதியிற கவை அடிக கடு நோக்கத்துப பேயமகளிா பெயாபு ஆட — சானறோாிருநத பெரிய அம்பலஙகளிலே இரட்டையானஅடிகளை யும் கடியபாாவைகளையுமுடைய பேயாகியமகளிா உலாவியாட,

அணஙகு வழஙகும் அகல ஆஙகண—இல்லுறைதெய்வஙகள உலாவும அகனற ஊரிடதது,

நிலதது ஆறறுங குழூஉப புதவின — நிலததிலுளளாாெயெலலாம போகும வாசலகாப்பாாையுடைய வாசலினகணணேயிருநது,

குழூஉ - ஆகுபெயா இனிக குழூமிதேயந்துபோதலின, மணணைக கொழித துவருமெனபாருமுளா.

அரந்தைப பெணடிா இணைநதண ா அ க வ—மன ககவறசியையுடைய பெணடிா வருநதிககூபபிட,

கொழும் பதிய குடி தேமபிச செழு ங கேளிா நிழல சேர—வளவிய ஊாகளிட ததல வாகிய குடி களெலலாம பசியாலுலாநது புற நாடடிலிருக்கும வளவிய சுறறத தாா தமககுப பாதுகாவலாகச சென று சேர,

நெடுநகா வீழ்ந்த கரி குதிரப பளிக குப் பிக கூகை குராலொடு முரல—பெரி யமாளிகைகளிலே வெந்துவீழ்நத கரிநத குதிரிடஙகளிலே சூட்டிகேயுடைய கூ கைச்சேவல பேட்டைனேயிருநது கதர,

கழுநீா பொலிநத கணைகன பபா பலகக களிறு மாய செருந்தியொடு சணபு அமன்று ஊா தர—செஙகழுநீாமிகக இடமகன்ற பொயகைகளிடததே யானைநின ருன்மறையும் வாட்கோரையுடனே சணபஙகோரையும் நெருஙகிவளர,

செருந்தி - வெட்டிககோரையுமாம்

நல்லோா நடந்த நகை சால வினா வயற பன்மயிரபபிணவொடு கேழல் உகள—

கன்றாகிய எருதுகளுழுத நச்சுதலமைந்த வணஙின்ற வயலிடத்தே பலமயிரினை யுடைய பெணபன்றியுடனே ஆணபன்றி ஓடித்திரிய,

[பிணவென்னும் அகரவீறறுச்சொல வகரவுடம்படுமெய்பெற்றது *
''பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்று-மொன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை'' என்றார்.

[வாஅ ழாமையின் வழிதவக கெட்டு.] தவ வழி வாழாமையிற் கெட்டு—மிக நின் ஏவல்செய்து வாழாமையினாலே கெட்டு,

இனித தவக்கெட்டெனக் கூட்டி மிககெட்டென்றுமாம்.

பாழ ஆயின—பாழாய்விட்டன,

நின் பகைவர் தேஎம்—நின்னுடு பகைததலைசசெய்தவருடைய நாடுகள்,

[எழாஅததோ ளிமிழ்முழககின், மாஅததா ளுயர்மருப்பிற், கடுஞ்சினத்த களி றுபரபபி·]

இமிழ் முழககின மாத் தாள் உயா மருப்பிற கடுஞ்சினத்த களிறு பரப்பி—மு ழஙகுகின்ற ஓசையையும் பெருமையையுடைய கால்களையும்

தலைகளேந்தின கொம் புகளையுமுடைய கடியசினததவாகிய யானைகளை எங்கும்பரப்பி,

[விரிகடல வியன்றானையொடு] ஏழாத் தோள் (களை) விரி கடல் வியன் தானை யொடு—முதுகிட்டாமேற செல்லாத தோளினையுடைய விரிகின்ற கடல்போலும் அகற்சியையுடைய படையோடே,

முருகு உறழத தலைச சென்று — முருகன் பகைவாமேற் செல்லுமாறுபோலத தடையறப பகைவரிடததே சென்று,

முருகு - தெய்வத்தன்மை, ஆகுபெயராய்நின்றது.

அகல் விசும்பின் ஆர்ப்பு இமிழ—அகன்ற ஆகாயததினகணணே படையெழுந்த ஆரவாரமொலிப்ப,

விசும்பெனவே ஆகுபெயராயத தேவருலகையுணாத்திற்று

பெயல உறழக கணை சிதறி — மழையோடே மாறுபடுமபடி அம்புகளைததூவி,

பல புரவி நீறு உகைபப — பலகுதிரைத்திரள ஓடுகின்றவிசையாற் றுகள்களை எழுபப,

வளை நரல—சஙகமுழஙக,

வயிர ஆாபப—கொம்பொலிபப,

பீடு அழியக கடநது அடடு—பெருமைகெடுமபடி வென்று கொன்று,

அவா நாடு கெட எயில் வெளவி—அவருடைய நாடுகளழியும்படி யாக அவரிருக்கின்ற மதிலைக்கொண்டு,

சுற்றமொடு தூ அறுததலின்—அவாகளுக்கு உதவிசெயயும் சுற்றத்தாரோடே கூட அவாகள்வலியைப போககுதலாலே,

செறற தெவ்வா நின்வழி நடபப—நின்னால் செறிதுசெறபபட்டபகைவா நின ஏவலகேட்டு நடககையினலே,

வியன் கண் முது பொழில மணடிலம் முற்றி—அகலததை இடததேயுடைய பழைய காவலாநீவின்கணுளவாகிய சோழமண்டலம தொணடைமணடல மென்கின்றமண்டலஙகளை நினதாக வளைத்துககொண்டு,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், இஅ.

மண்டலம் மண்டிலமெனமருவிற்று.

அரசியல் பிழையாது—நூல்களிற்கூறிய அரசிலக்கணத்திற்றப்பாமல்,

[அறநெறி காட்டிப், பெரியோர் சென்ற வடிவழிப் பிழையாது] பெரியோர் சென்ற அடிவழிப் பிழையாது அறநெறி காட்டி—நின்குலத்திற் பெரியோர்நடந்த அடிப்பாட்டின்வழியைத் தப்பாமல் அறநெறியிருக்குமபடி இதுவென்று அவர்களுக்கு விளக்கி,

நனிபுகன்றுறைதுமென்றூது ஏறறெழுந்து (கசஎ) களிறுபரப்பித் (களகூ) தானையோடே (கஅ0) தலைச்சென்று (கஅக) அரசமண்டிலமுற்றிச (ககூ0) செற்ற தெவ்வர் நின்வழிநடக்கையினாலே (கஅகூ) நீ நட்டவர்குடியையுயர்க்குவை (ககூக) யாகையினாலே அவர்களுக்கு அறநெறிகாட்டிப (ககூக) பின்னர் அம்மண்டலங்களைச் சூழவிருந்த குறுநிலமன்னர் அரணகளிலுள்ளவற்றை எளிதிறகொண்டு (கசரு) வீசிப் (கசசு) போகிப (கசஅ) புக்கு அவர்புப்பங்களைவெளவிப (கசகூ) பின்னர் உறுசெறுநர் (கருஉ) நின்வழிவாழாமையினாலே (கஎரு) அவர்புலம்புக்கு (கருஉ) நீ நகரையுருமேறனையை (சுகூ) யாகையினாலே அரசியல் பிழையாமல் (ககூக) ஆர்ப்பெழ (கஅஉ)நீறுகைபப (கஅச) நரல ஆர்ப்பக (கஅரு) கணைசிதறித (கஅகூ) தொலைச்சி(கருகூ) அவரைக்கடந்து அட்டு (சஅசு) அவரெயிலைவெளவி (கஅஎ) அவரைத துவறுதத்தலின் (கஅஅ) அப்பகைவர்தேஎம் (களசு) எரிமேயக் (கருரு) காடாக (கருசு) மாசேப்பப் (கருஎ) பாழாக (கருஅ) மரபப (கசு0) ஆட (கசுங) அகவச் (கசுசு) சேர (கசுஅ) மூரல (கஎ0) ஊதர (கஎஉ) உகளக (கஎச) கெட்டுப் (கஎரு) பாழாயின (கஎசு), அங் ஙனம் பாழாயினபின்பு நீ செறறவரரசு பெயர்க்குவை (கஙஉ) யாகையினாலே வேண் டுபுலத்திறுத்து (கரு0) அங்ஙாடுகள்

மேம்படுதற்கும் ஆவின குரிசில் (கடுக) எனவினை முடிக்க

[குடமுதற் றோன்றிய|தொன்றுதொழு பல்பிறையின், வழிவழி சிறக்கநின் வலம் படு கொற்றம்] குடமுதல் தோன்றிய தொன்று தொழு பிறையின் நின் வலம் படு கொற்றம் வழிவழி சிறக்க—மேற்றிசைக்கட்டோன்றிய நின்குலத்திற்குப் பழைதாகிய எல்லாருந் தொழும்பிறை நாடோறுஞ்சிறக்குமாறுபோல நின்னுடைய வெற்றியாலே நின்பின்னுள்ளோர்க்குண்டாங்கொற்றம் அவர்கள்வழிவழியாக மிகுவதாக,

[குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், றேய்வன கெடுகநின் றெவ்வ ராக்கம்] குணமுதல் தோன்றிய ஆரிருள் மதியின் நின்தெவ்வர் ஆக்கம் தேய்வன கெடுக —கீழ்த்திசைக்கட்டோன்றிய நிறைந்த இருளைத்தருமதி நாடோறுந் தேயுமாறுபோல நின்பகைவருடைய ஆக்கம் நாடோறுந் தேய்வனவாய்க் கெடுவனவாக;

உயர் நிலை உலகம் அமிழ்தொடு பெறினும் பொய்ய சேணீங்கிய வாய் நட்பினையே— ஒருபொய்யாலே உயர்ந்தநிலைமையையுடைய தேவருலகை அவர்நுகரும் அமுதத்தோடே பெறுவையாயினும் அவற்றைத்தருகின்ற பொய் நின்னைக்கைவிட்டுநீங்க மெய்யுடனே நட்புச்செய்தலையுடையை,

இனிப் பொய்யசே ணீங்கிய வாய்நட்பினையே யென்று பாடமாயின், மெய்யை நட்டதலைச் செய்தனையென்க

முழங்கு கடல் ஏணி மலர் தலை உலகமொடு உயர்ந்த தேளத்து விழுமியோர் வரினும் பகைவர்க்கு அஞ்சிப் பணிந்து ஒழுகலையே—

முழங்குகடலாகிய எல்லையையுடைய அகன்றவிடத்தையுடைய உலகத்துள்ளாருடனே உயர்ந்த தேவருலகத்துத் தேவரும் பகைவராய்வரினும் பகைவர்க்கு அஞ்சித் தாழ்ந்தொழுகலைசெய்யாய்,

உடு

தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய வாணன் வைதத விழுநிதி

பெறினும் பழி நமக்கு ஒழுக என்னுய்—தென்றிசைநிலத்தின் மலைகளெல்லாம் நிறையும்படி வாண னென்னுஞ்சூான்வைதத சிரிய பொருட்டிரள்களினைப பெறுவையாயினும் பிறர் கூறும்பழி நமக்கு வருவதாகவென்று கருதாய்,

விழுநிதி ஈதல உள்ளமொடு இசை வேட்குவையே— சிரிதாகிய பொருளைக் கொடுத்தலையுடைததாகிய நெஞ்சுடனே புகழை விரும்புவை,

அன்னுய— அத்தன்மையையுடையாய்,

[நினனெடு முன்னிலை யெவனே] முனனிலை நின்னெடு எவனே— ஐம்பொறிகளுக்கும் நுகரபபடுவனவாய முன்னிற்கபபடுவனவாகிய இந்நுகாபொருள்கட்கு நின் னேடு என்னவுறவுணடு,

நின்னென்றது சீவான்மாவை. முனனிலை - ஆகுபெயர்

[கொன்னென்று இளககுவ வடுபோ ரணனல், கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின னவலம்.]

நின் அவலம் கெடுக—நின்னிடததுணடாகியமாயை இனிககெடுவதாக,

அடு போர் அணணல— அம்மாயையைக்கொலகின்ற போாததொழிலவலல தலைவனே,

கொன் ஒன்று இளக்குவன்— பெரிதாயிருபபதொருபொருளை யானகூறுவன, அஃது என்னுற்காட்டுதறகரிது,

என்றது நந்தழிபினை.

கேட்டிசின்— அதனைத தொல்லாணை நலலாசிரியரிடததே கேட்பாயாக;

வாழியென்பதனைச் சுறறமொடுவிளஙகி (எ-ப)

பென்பதனபின்னேகூட்டுக.

[கெடாது நிலைஇயர்நின சேணவிளஙகு நலலிசை] சேண விளஙகு நின நலலி சை கெடாது நிலைஇயர்—சேட்புலமெலலாஞ் சென்றுவிளஙகும

நின்னுடைய நல்ல புகழ் ஒருகாலமுங்கெடாதே நிலைபெறுவதாக,

[தவாப்பெருக்கத் தறுயாணர், ழிததாளுக கொழுநதிறறி, யிழிததாளுப பலசொன்றி, யுண்டாளுக கூர்கறவிற் றினறுறு விளைவக, னிலனெடுக கல்லா வொணபல வெறுககைப், பயனற வறியா வளஙகெழு திருககா]

தவாப பெருககதது அருயாணா வளம கெழு திரு நகா—கெடாத பெருககத்தி ளையுடைய நீஙகாத புதவருவாயாலே செலவம்பொருந்தின திருமகளையுடைய நகர்,

அழித்து ஆளுக கொழுநதிறறி தினறு— அழிககபபட்டு விருப்பமையாத கொழுவிய தசையைததினறு,

"ஆடழிகக" எனப

ஆளுப பல சொனறி இழிதது ஆளுக கூறு. ண உணடு—விருபபமையாத பலவகைபபட்ட சோறறைறத தெனறுகூறிக களிபபமையாத ிகக களளைஉணடு,

ஆளு இனப் பாணா (உககூ)—அவவிரணடிலும விருப்பமையாத திரட்சியையு டைய பாணரெனக.

தின்று உணடு ஆளு இன . பாணரொனக

வைகல்—நாடோறும்

நிலன் எடுககல்லா ஒண பல வெறுக்கை—நிலஞ்சுமக்கமாட்டாத ஒள்ளிய பல ஙாகிய பொருட்டிரள்களையும்,

என்றது பூணகளையும, பொன்னையும

பயன் அறவு அறியா நகா—எக்காலமும பயன்கெடுதலறியாத நகா,

நரம்பின முரலும் நயம வரும முரற்சி விறலியா வறுஙகைக் குறுந்தொடி செறி

பப—யாழ்வாசிதராறபோலப பாடும நயடபாடுதோன்றும பாடடினையுடைய விறல் பட ஆடுதலையுடையாா தம்முடைய பூணணியாத கைகளிலே குறியதொடிகளையிட,

* "காமபொடு வீணைநாவி னவினறதோ வெனறு னைந்தாா" எனறாபிறரும.

பாணாஉவபபக் களிறு பல தரீஇ—பாணாமகிழுமபடி யானைகள்பலவற்றையுங கொடுத்து,

நகரிலே யிருந்து (உ கசு) நாடோறும் (உகச) விறலியா தொடிசெறியாகிறபப் (உகஅ) பாணருவபப (உகக) வெறுககையையும (உகரு) யானையையுங் கொடுத் தென்க

தரீஇ எனறதனைச † " செலவினும் வரவினும்" என்னும பொதுச்சூத்திரத்தா றகொள்க.

கலநதோா உவபப எயில பவ் கடைஇ—தன்னுடன நட்புககொணடோா மன மகிழும்படி அழிதத அரணகளிறகொணட பலபொருள்களையும அவர்ககுச் செலுத்தி க்கொடுத்து,

எனறது - அவா வேணடாவெனறுமறக்கவும தாம் வலியப்போகவிட்டென்ற வாறு

மறம கலஙகத தலைச சென்று—பகைவாமறம் நிலைகுலையும்படி அவாகளிடத்தே சென்று,

வாள் உழநத அதன தாள வாழ்தகி—அவாககு வாட்போரிலே வருந்தினபடி யாலே அவவருததததினுற் பின்பும் அதனகட்பிறக்கின்ற முயற்சியைவாழ்த்தி,

என்றது - வாட்போரின்கட்பெறற இனிமையைப பின்னும்விரும்பி அதிலேமு யல்கின்றுரென வீரசசிறப்புககூறிறும்

உழந்தென்னுஞ் செயதெனனெசசம காரணபபொருட்டு. ‡"விழுப்புண படாா தநா ளெல்லாம் வழுககினுள் - வைககுந்தன் னுளை யெடுத்து " என்றா பிறரும். உழ ந்த தன்னெனப் பெயரெச்சமாயின், தன்னெனனுமொறாமை மேல்வருகின்ற மன் னா (உருச) என்னும் பன்மைக்காகாமையுணாக

‡நாள ஈண்டிய நல்லகவாக்குத தேரோடு மாசிதறி—விடியற்காலத்தே

வத்துதிர ண்ட அரசாவிரும்பப்பட்ட சூதாகுத தேருடனே குதிரைகளையும பலவாகக் கொ டுத்து,

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், கககூ—"கருங்கொடி புருவ மேறா கயனெடுங் கண்ணு மாடா - வருங்கடி மிடறும் விம்மா தணிமணி யெயி றுந் தோன்றா - விருங்கடற் பவளச் செவ்வாய் திறந்திவன் பாடி னானோ - நரம்பொடு வீணை நாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தார."

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், உ௮.

‡ திருக்குறள், படைச்செருக்கு, சு.

என்றது, * "தாவி னல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச் - சூத ரேத்திய துயிலெ

டை நிலையும்" எனனும்விதியாற் சூதா இருசுடர்தொடங்கி இன்றுகாறும் வருகின்ற

தங்குலத்துளளோர்புகழை அரசா கேட்டற்குவிரும்புவரென்றுகருதி விடியறகாலத்தே பாசறைக்கண்வநது துயிலெடைபாடுவரெனபது ஈணடுக்கூறிற்றும்.

அகவரென்றா, குலத்தோரெலலாரையும் அழைத்துப் புகழுவரெனபது பறறி, ஆகுபெயா, †"அகவல்" போல.

இனி வைகறைபாடும் பாணரென்பாருமுளா

வாழ்த்தித திரணடஅகவரெனக

[சூடுற்ற சுடாபபூவின், பாடுபுலாந்த நறுஞ்சாந்தின, விழுமிய பெரியோா சுறற மாகக, கள்ளி னிருமபைக் கலஞ்செல வுணடு] களளின் இரும்பைககலம் செல உ ண்டு சூடுறற சுடாப பூவின பாடு புலாந்த நறுஞ்சாந்தின

விழுமிய பெரியோர் சுற்ற மாக—கள்ளினையுடைத்தாகிய பெருமையினையுடைய குப்பிகள் வறறும்படியாகக் கள்ளினையுண்டு சூடுதலுற்ற விளக்கத்தையுடைத்தாகிய வஞ்சியினையும் பூசினபடியே புலர்ந்த நறிய சாந்தத்தினையுமுடைய, சிறியபடைத்தலைவரைத் தமக்குச் சுற்றத்தாராகக்கொண்டு,

உண்டென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிந்தது.

பணிந்தோர் தேஎந் தம்வழி நடப்ப—தம்மைவழிபட்டோருடைய தேசங்கள் தம்மேவலைக்கேட்டு நடக்கையினாலே,

பணியார் தேஎம் பணித்துத் திறை கொண்மார்—தம்மை வழிபடாதோருடைய தேசங்களைத் தம்மேவல் கேட்கும்படி பணணி அவர்களைத் திறைவாங்குதற்கு,

பருந்து பறக்கல்லாப் பார்வல் பாசறை—உயரப் பறக்கும் பருந்துகளும் பறத்தலாற்றாத உயர்ச்சியையுடைய அரணகளையுடைய பாசறைக்கண்ணே,

பார்வல் - ஆகுபெயர்

படு கண் முரசங் காலை இயம்ப—ஒலிக்கின்ற கண்ணையுடைய பள்ளியெழுச்சி முரசம் நாட்காலத்தே ஒலிப்பவிருந்து,

வெடி படக் கடந்து—பகைவர்படைக்குக் கேடுண்டாக வென்ற,

வெடி - ஓசையுமாம்

வேண்டு புலத்து இறுத்த—பின்னும் அழிக்கவேண்டுமென்ற நிலங்களிலேசென்றுவிட்ட,

பணை கெழு பெருந் திறல் பல் வேல் மன்னர்—வெற்றிமுரசுபொருந்தின பெரிய வலியினையும் பலவேற்படையினையுமுடைய அரசர்கள்,

[கரைபொரு திரங்குங் கனையிரு முந்நீர்த், திரையிடு மணலினும் பலரே.] கனை

இரு முந்நீர்க் கரை பொருது இரங்கும் திரை இடு மணலினும் பலரே—செறிதலையுடைய கரிய கடலிற் கரையைப் பொருது ஒலிக்கும் திரைகுவிக்கின்ற மணலினும் பலரே

ஏகாரம் - பிரிநிலை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௬௬.
† ,, ,, செய்யுளியல், அக.

உணா செல மலா தலை உலகம் ஆணடு கழிநதோரே—புகழ எஙகும்பரககுமபடி
அகன்ற இடததையுடைய உலகஙகளைத தமதேவலகளைநடததி ணர்வின்மையிற் பிறபபறமுயலாது பயனின்றி மாணடோா, மககட்குரிய மனனு

ஏகாரம - ஈறறசை * 'மகக டாமே யாறறி வுயிரே'' எனறதனுல, மன னுணா வினறியெனறும
தாஇந (உககூ) கடைஇச (உஉ௦) சிதறிப (உஉ௪) பணிநதோரதேஎந தமவழிநடக கையினுலே (உஉக) பணியாாமதஎம பணிததுத திறைகொளளுதறகுப (உரு௦) பெரி யோா சுறறமாககொணடு (உஉஎ) பாசறையிலே (உருக) முரசியமபஇருந்து (உருஉ) கடநதுஇறுதத (உருரு) மனனா (உரு௪) உலகமாணடுகழிநதோா (உருஎ) திணையிமெ ணலினுமபலா (உருகூ) எனமுடிகக
இது † ''மாறறருங கூ றறஞ சாறறிய பெருமை'' அனறிப பிறவியறமுயலா மையிற கழிநதமைகூறிறறு
ஆதனுல—பயனிஎமையாலே,

[குணகடல கொணடு குடகடன முறறி, யிரவு மெலலேபு ர விளிவிட னறியா, தவலு மிசையு நீததிரள பீ ஈடிக, கவலேயங குழுமபி னருவ் யொலிபபக, கழைவ ளா சாரற களிறறின நடுஙக, வரைமுத லிரங்கு மேஞெறு வான்ஞெமிர்ந்து, சிதாற பெரும்பெயல சிறததலின்]

வான குணகடல கொணடு குடகடல வரைமுதல முறறி — மேகங கீழததி சைக கடலிடததே நீரைமுகந்து மேறறிசைக கடலருகின மலேயிடததே தஙகி,

இரவும எலலேயும விளி விடன அறியாது—இரவுமபகலும ஒழிந்தஇடததை அறியாது,

அவலும் மிசையும நீத திரளபு ஈணடிக கவலே அம குழுமபின அருவி ஒலிபப —பளளமும் மேடுமாகிய பலநிலததுணடாகிய நீரிஞலே திரணடு சேரககுவிந்து கவ லேக்கிழங்கு கலலின அழகியகுழியிலேவீழந்து அ நவியொலிககுமபடி,

கழை வளா சாரற களிறறினம் நடுஙக இரங்கும் ஏஞெறு ஞெமிர்ந்து—மூங்கில வளாந்த மலேபபககததிலே யானேததிரள நடுஙகுமபடி ஒலிககும உருமேற்ஞேடே பரந்து,

சிதாற பெருமபெயல—சிதறுதலேயுடைய பெருமழை,

சிறததலின—மிகுகையிஞலே,

வான் முறறி ஞெமிர்ந்து அருவியொலிகக்கும்படி பெருமபெயல விளிவிடனறி யாது சிறத்தலினெனமுடிகக

[தாஙகாது, குணகடற கிவாதருங குரூஉபபுன லுநதி, நிவந்துசென் னீத்தங் குளங்கொளச் சாறறி] தாஙகாது உந்தி நிவந்து செல நீததம் குளம கொளச் சாற்றிக் குணகடற்கு இவாதரும குரூஉபபுனல்—யாறுகள தாஙகாமல யாறறிடைக்குறை

யிலே ஓங்கிச்செலகின்றபெருகலைக் குளஙகள்கொள்ளும்படி நிறைததுக கீழ்த்தி சைக் கடலுக்குப் பரந்துசெல்லும நிறததையுடைய நீராலே,

---

* தொல்காபபியம, பொருளதிகாரம, மரபியல, ௩௩

களிறு மாய்க்கும் கதிர் கழனி—யானைகள் நின்றால் அவற்றைமறைக்கும் படிவளர்ந்த கதிரையுடைய கழனியிலும்,

ஒளிறுஇலஞ்சி—விளங்குமடுக்களிலும்,

அடை நிவந்த முள் தாள் சுடர் தாமரை—இலைகளுக்குமேலான முள்ளையுடைய தாள்களையுடையவாகிய ஒளியினையுடைய தாமரைப்பூவினையும்,

கள் கமழும் நறு நெய்தல்—தேனாறும் நறிய நெய்தற்பூவினையும்,

வள் இதழ் அவிழ் நீலம்—பெருமையையுடைய இதழ்விரிந்த நீலப்பூவினையும்,

மெல்லிலை அரி ஆம்பலொடு—மெல்லிய இலையினையும் வண்டுகளையுமுடைய ஆம்பற்பூவோடே,

அரி - மென்மையுமாம்

வண்டு இறை கொண்ட கமழ் பூ பொய்கை— வண்டுகள் தங்குதல்கொண்ட மணநாறும் பூக்களையுமுடைய பொய்கைகளிலும்,

கம்புள் சேவல் இன் துயில் இரிய வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து—கம்புட்கோழி இனியவுறக்கங்கெடும்படி வள்ளைக்கொடிகளைத் தள்ளி வலியையுடையமீன்களை முகந்துகொண்டு,

கழனியிலும் (௨௪௭) இலஞ்சியிலும் (௨௪௮) பொய்கைகளிலும் (௨௫௫) மீன்முகந்துசாற்றிய வலைஞரென்க

கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்— விலைகூறியிற்ற
கொடியமுடிகளையுடைய வலையான்மீன்பிடிப்பார்,

வேழப் பழனத்து நூழிலாட்டு ஓதை (உ௬அ)— கொறுக்கச்சியையுடைய மருத நிலத்திலினைக் கொன்றுகுவித்தலாற் பிறந்தவோசை,

கரும்பின் எந்திரம் ஓதை—கரும்பிற்கிட்ட ஆலையிடத்தோசை,

கட்பின் ஓதை—களைபறிப்பிடத்தோசை,

அள்ளல் தங்கிய பகடு உறு விழுமம் கள் ஆர் களமர் பெயர்க்கும் ஆர்ப்பே— மூத்தலான அள்ளலிலே வலியறுத்தங்கிய எருதுற்றவருத்தத்தைக் கள்ளையுண்ணுங் களமர் பெயர்க்குமாரவாரம்,

ஒலிந்த பகன்றை விளைந்த கழனி வன்கை வினைஞர் அரிப் பறை—தழைத்த பகன்றையினையுடைய நெல்லுமுற்றியகழனியில் அந்நெல்லை வலியகையினாலே அறுப்பாருடைய அரிதலெழுகின்ற பறையோசை,

இன்குரல் தளி மழை பொழியுந் தண் பரங்குன்றிற் கலி கொள் சும்மை—இனிய வோசையினையுடைய துளிகளையுடைய மேகந்தங்குங் குளிர்ந்த திருப்பரங்குன்றில் விழாக்கொண்டாடுமாரவாரம்,

* "வயிரியா, முழவதிரந் தன்ன முழக்கத் தேறேறு" என்றார்பிறரும்.

ஒலி கொள் ஆயம் ததைந்த கோதை தாரொடு பொலியப் புணர்ந்து உடன் ஆடும் இசையே — புதுநீர்விழவின் ஆரவாரத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்ட மகளிர்தி

---

* அகநானூறு, நித்திலக்கோவை, ௩உஎ.—"வழையமை பழேக்கத்து வலனே ர்பு வயிரியா-முழவதிரந் தன்ன முழக்கத் தேறேறு-ரவுப்பெயல் பொழிந்த நள்ளெ ன் யாமத்-தரவின் பைந்தலை யிடறிப் பானு-மிரவின் வந்தெம் மிடைமுலை முயங்கி"

ரள் தம்மிடத்து நெருங்கினகோதை தங்கணவராமாரபின் மாலையுடனே அழகுபெறக் கூடி அவர்களுடனே நீராடுமோசை,

அனைத்தும் அகல் இரு வானதத ஒமிழநது இனிது இசைபபு—அவ்வோசை முழுவதூஉம் தன்னையொழிந்தபூதஙகள விரிதறகுககாரணமாகிய பெருமைமையுடைய ஆகாயத்தேசென்று முழங்கி ஆண்டுவாழ்வார்க்கு இனிதாகவொலிப்ப,

குருகு நரல மனை மரத்தால மீன் சீவும் பாண் சேரியொடு—குருகென்னுமபற வைகள் கூப்பிடுமபடி மனையிடத்து மரஙகடோறும மீனைததிருத்தும் பாணர்குடியி ருப்பிற் பாடலாடலால எழுந்த ஓசையோடே,

மருதம்சான்ற— ஊடலாகிய உரிபபொருளமைநத,

தண பணை சுறறி— மருதநிலஞ் சூழபபட்டு,

ஒருசார— ஒருபககம்,

ஒருசார (உஎ0) சேரியிலோசையோடே (உகக) ஓதை (உ௫அ) ஆரபபுப (உக0) பறையோசை (உகஉ) சும்மை (உகச) இசையாகிய அவ்வோசைமுழுவதும (உகரு) இசைக்கும்படி (உகஎ) தணபணைசுறறபபட்டு (உஎ0) எனக

சிறு தினை கொய்ய— சிறியதினையையறுகக,

கவவை கறபப— எள்ளிளஙகாய் முறற,

கருஙகால வரகின் இருஙகுரல புலர—கரியதாளினையுடைய வரகினது கரிதாகி யகதிர் முற்ற,

ஆழ்ந்த குழும்பில திரு மணி கிளர—ஆழந்தகுழியிலே திருவினையுடையமணி கிடந்துவிளங்க,

[எழுந்த கடறறி னன்பொன் கொழிப்பப, பெருஙகவின் பெறற சிறுதலை நௌவி, மடக்கட் பிணையொடு மறுகுவன வுகள] பெருங் கவின் பெற்ற சிறு தலை நௌவி எழுந்த கடற்றில் நன்பொன் கொழிபப மடக கட் பிணையொடு மறுகுவன உகள—பெ ரிய அழகைப்பெற்ற சிறியதலையினையுடைய நௌவிமான் வளர்த்தகாட்டில் மாற்றற்ற பொன்மேலேயாம்படி மடப்பத்தையுடைததாகிய கண்ணினையுடைய பிணையோடே சுழல்வனவாயத்துள்ள,

சுடர்ப் பூங் கொன்றை தாஅய நீழல்—ஒளியினையுடையவாகிய பூககளையுடைய கொன்றைபரந்த நிழலிடததே,

பாஅயன்ன பாறை அணிந்து— பரபபிஞலொதத பாறை அழகுபெறறு,

[நீலத் தனன பைமபயிா மிசைதொறும, வெள்ளி யன்ன வொள்வீ யுதிர்ந்து, சுரிமுகிழ் முசுணடையொடு முலலை தாஅய்] நீலததனன பைம்பயிா மிசைதொறும் சுரிமுகிழ முசுணடையொடு முலலை வெள்ளி அனன ஒள்வீ உதிர்ந்து தாய்—நீல மணியையொதத பசியபயிாகளினிட ஙகடோறும் முறுககுணட அருமபுகளையுடைய முசுணடையுடனே முல்லையினுடையவெளளியினிறத்தையொத்த ஒள்ளியபூக்கள் உதிர்ந்து பரந்து,

[மணிமரு ளையதந ஊறழக் காமர், துணிநீா மெல்லவற றொய்யிலொடு மலர, வல்லோன் றைஇய வெறிககளங கடுபப] வலலோன தைஇய வெறிக்களம் கடுப்பக காமர் துணி நீா மெலலவல் மணி மருள நெயதல் தொய்யிலொடு உறழ மலர—இழை த்தல்வல்லவன் இழைத்த கூத்தினையுடைய களத்தையொபப விருபபத்தையுடைய

தெளிந்த நீரையுடையதாகிய நெகிழ்ந்த பள்ளத்திலே நீலமணியென்றுமருளும் நெய்
தல் தொய்யிற்கொடியோடே மாறுபட மலர,

முல்லை சான்ற புறவு அணிந்து ஒருசார்— இருததலாகிய உரிப்பொருளமைந்த
காடுசூழ்ந்து ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (உஅ௬) அணிந்து (உஎஅ) தாய்க (உஅக) கொயயக கறுப்பப் (உஎக) புல
ரக் (உஎஉ) கிளர (உஎ௩) உகள (உஎ௬) மலரப (உஅ௩) புறவுசூழபபட்டு (உஅ௬) என

* ''பன்முறையானும்'' எனபதனுற பலவினையெசசம் விராய் அடுக்கி அணிந்தென்னும்வினைகொண்டன

நறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய குறுங்கதிர தோரை— நறியஅகிலையும் சந்தனத்தையும்வெட்டி மேட்டுநிலத்தேவிதைத்த குறியகதிர்களையுடைய தோரையெல்லும்,

நெடுங் கால் ஐயவி— நெடியதாளினையுடைய வெண்சிறுகடுகும,

ஐவன வெண்ணெலொடு அரில கொள்பு நீடி— ஐவனநெலலென்னும் வெள்ளியநெல்லோடே பிணக்கங்கொண்டு வளரப்பட்டு,

இஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும் பலவேறு தாரமொடு கலலகத்து ஈண்டி— இஞ்சியும் மஞ்சளும் பசுத்தமிளகுகொடியும் ஒழிந்த பலவாய்வேறுபட்டபண்டங்களும் கற்றரையிடத்தே குவியப்பட்டு,

தினை விளை சாரற் கிளி கடி பூசல்— தினையும்விளையப்படுகின்ற மலைப்பக்கத்திற் படியுங் கிளியையோட்டும ஆரவாரம,

நீடி ஈண்டியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் வினையுமெனனும் பிறவினைகொண்டன, † "அம்முக கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால

மணிப் பூ அவரைக் குரூஉத் தளிர் மேயும் ஆமா கடியுங் கானவர் பூசல்—பன் மணிபோலும்பூவினையுடைய அவரையினது நிறவியதளிரைத் தின்னும் ஆமாவை யோட்டுங் கானவருடையஆரவாரம,

சேணோன் அகழ்ந்த மடி வாயப் பயம்பின் வீழ் முகக் கேழல் அட்ட பூசல்— மலைமிசையுறையுங் குறவன்கல்லப்பட்ட மூடினவாயையுடைய பொய்க்குழியிலேவீழ் மும் பகுவத்தினையுடைய ஆணபன்றியைக் கொன்றதனலுண்டான ஆரவாரம்,

சேணோன் - இழிகுலத்தோனுகியவன் அகழ்ந்தபயம்பென்பாருமுளர்.

கருங்கால வேங்கை இருஞ்சினைப் பொங்கர் நறும பூக் கொய்யுங் கானவர் (உகூ) பூசல்— கரியதாளினையுடைய வேங்கையிடத்துப் பெரியகவடுகளிற் றோன்றிய சிறியகொம்புகளிற்பூத்த நறியபூவைப்பறிக்குமகளிர் புலிபுலியென்றுகூறுமார வாரம்,

இருங் கேழ ஏறு அடு வயப் புலிப் பூசலொடு—கரியநிறத்தையுடைய

பன்றியைக் கொல்லுகின்ற வலியினையுடைய புலியினது ஆரவாரத்தோடே,

ஏற ‡ - ஆனேறமாம்

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௯௯

† ,, ,, வினையியல், ௯௭

‡ ஆனையுமாமென்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

அனைத்தும்—முழுவதும்,

[இலங்குவெள் ளருவியொடு சிலம்பகத் திரட்டக், கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிந், தருங்கடி மாமலை தழீஇ·]

இலங்கு வெள் அருவியொடு கருங்கால வெறபு அணிந்து—விளங்குகின்ற வெள்ளிய அருவிவீழ்கின்றவறறாலே கரிய நீரோடுங் கால்களையுடைய பக்கமலைகள்சூழ்ந்து,

சிலமபகதது இரட்ட—மலையிடததே மாறிமாறியொலிப்ப,

குறிஞ்சி சான்ற— புணர்ச்சியாகிய உரிபபொருளமைந்த,

அருங்கடி மாமலை தழீஇ— பெறுதற்கரிய சிறபபினையுடைய பெரியமலை தழு வப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம,

ஒருசார (௩0௧), அருவியாற (௨௯௯) கருஙகாலையுடையவெறபணிதலாலே (௩00) நீடி (௨அஅ) ஈணடி (௨௯0) விளையுஞ் சாரலிற கிளிகடிபூசல் (௨௯௧) கானவர்பூசல் (௨௯௩) அட்டபூசல் (௨௯௫) கொய்யுமபூசலாகிய (௨௯௭) அனைததுப்பூசலும புலிப்பூ சலோடே (௨௯அ) சிலம்பகத்திரட்டக (௨௯௯) குறிஞ்சிசான்ற (௩00) அருங்கடியினை யுடையமலைதழுவபபட்டு (௩0௧) எனமுடிகக

[இருவெதிரப் பைந்தூறு கூரெரி நைபப·] இரு வெதிரக் கூர எரி பைந்தூறு நைப்ப— பெரியமூஙகிலிறபிறந்த மிககநெருபபுப பசியதூறுகளைச்

சுழிகையினுலே,

* நிழத்த யானை மேயபுலம படர—ஓய்ந்தயானைகள் தமக்கு மேய்லாமிடஙகளி லே போக,

கவிதத இயவா இயம தொட்டன்ன — மகிழ்ந்த வாசசியககாரா தம்வாச்சியத் தை வாசித்தாலொதத,

கண விடுபு உடையூத் தடடை கவின அழிந்து— மூஙகிலின்கண திறக்கபபட்டு

உடைந்து இயநதொட்டனன (௩0௪) ஓசையையுடைய தடடைஅழகழிகையினுலே,

தட்டபபடுதலிற றடடையெனரூா

நெருபபுகைக்கையினுலே(௩0உ)பயிரினறித

தட்டைகவினழிகையினுலே(௩0௫) ஓய்ந்தயானை மேயபுலம படரும்படி (௩0௩) அருவியான்ற மலை (௩0௬) யென்க

கவினழிய வெனத திரிதது முடிததலுமாம

அருவி ஆனற அணி இல் மா மலை — அருவிகளில்லையான அழகில்லாத பெரி யமலையிடதது வ்டரகம் (௩0அ)

வை கண்டன ன புல முளி அம் காட்டு—வைககோலைககணடாறபோனற ஊக ம்புல்லுலர்ந்த அழகியகாட்டிடத்தில,

கமம் சூழகோடை விடரகம்முகக்து—நிறைவினையுடைய சூருவளியை முழை ஞ்சிடஙகண முகநதுகொள்கையினுலே,

கால் உறு கடலின் ஒலிக்கும் சுமமை— காறறுமிகுந்த கடல்போல் ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தையுடைய வேனிற்குன்றம் (௩௧௩)

இலை வேய குரமபை உழை அதட் பள்ளி உவலைக கணணி வன்சொல் இளை

ஞா—குழையாலேவேயநத குடிலிலிருக்கும் மான்றோலாகியபடுக்கையினையும், தழை விரவினகணணியினையும், கடியசொலவினையுமுடைய இளையோா,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௩௪:—" ஓய்த லாய்த ணிழத தல் சாஅ, யாவயி னன்கு முள்ளத னுணுககம."

சிலே உடைக் கையர் கவலே காப்ப— வில்லேயுடைத்தாகிய கையையுடையரா
ய்ப் பலவழிகளில் ஆறலேகள்வரைக் காக்கும்படி சுரஞ்சேர்ந்து (கூகச) என்க.

நிழல் உரு இழந்த வேனிற் குன்றத்து—நிழல தன்வடிவையிழத்தற்குக் கார
ணமான முதுவேனிற்காலத்தையுடைய மலேயிடத்துச் சுரம் (கூகச).

பாலே சான்ற—பிரிவாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

சுரம் சேர்ந்து—அருநிலஞ் சேரப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (கூகச), மலே (கூ0சு) விடரகம் கோடையமுகக்கையினுலே (கூ0அ)
கடலினெலிக்குஞ் சும்மையையுடைய (கூ0க) வேனிற்குன்றத்துப (கூகக) பாலேசா
ன்ற சுரஞ்சேரப்பட்டு (கூகச) என்க

பாலேக்கு நடுவணதென்னும் பெயர்கூறியவதனல், அது துதமபொருளானும்
*"முல்லேயுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து - நல்லியல் பழிந்து
நடுங்குதுய ருறுத்துப்-பாலே யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்."
எனமுதறபொருள்பற்றிப் பாலேநிகழ் தலானும் பாலேயையும
வேறேோநிலமாககினுர

முழங்கு கடல தந்த விளங்கு கதிர முததம்—ஒலிக்குங்கடலதந்த
விளங்குகின்ற ஒளியினையுடையமுதது,

அரம் போழ்ந்து அறுத்த கண ணோ இலங்கு வளே—வாளரங் கீறியறுத்த
இடம நேரிதாகிய விளங்குமவளே,

நேர்ந்தவளேயுமாம

பரதர் தந்த பல்வேறு கூலம்—செட்டிகள் கொண்டுவருதலான் மிக்க பலவாய வேறுபட்ட பண்டங்களை,

தந்தென்றும் பாடம்

[இருங்கழிச் செறுவிற் றீம்புளி வெள்ளுப்பு]

இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்பு — கரிய கழியிடத்துப் பாத்தியிலே விளைந்த வெள்ளியவுப்பு,

தீம் புளி—கருப்புக்கட்டி கூட்டிப் பொரித்தபுளி,

பரந்து ஓங்கு வரைப்பில்—மணற்குன்று பரந்துயரும் கானலிடத்தே,

வன்கைத் திமிலர் கொழுமீன் குறைஇய துடிக்கண் துணியல்—வலியகையினையுடைய திமிலர் கொழுவிய மீன்களையறுத்த துடியின்கண்போலுருண்ட துணிகள்,

என்றது கருவாடுகளை.

தீம்புளியினையும், உப்பினையும், கருவாட்டினையுமேற்றின நாவா (௩௨௧) யென்க

விழுமிய நாவாய்—சீரியமரக்கலம்,

பெருநீர் ஓச்சுநர்—மரக்கலமீகாமர்,

கனைந்தலைத் தேஎத்து—அகன்ற இடத்தையுடைய யவனமுதலிய தேயத்தினின்றும்,

நன்கலன் உய்ம்மார்—தீவிடத்துண்டாகிய பேரணிகலன்களை ஆண்டுச்செலுத்துதற்கு,

---

* சிலப்பதிகாரம், மதுரைக்காண்டம், காடுகாண்காதை

புணர்ந்து—பலருங்கூடி,

உடன் கொணர்ந்த புரவியொடு—சேரக்கொண்டுவந்த குதிரைகளோடே,

அனைத்தும்—முழுவதும்,

வைகறூறும் வழி வழிச சிறபப—நாடோறும் முறைமையே முறைமையே மிகுகையினூலே வளம்பல பயின்று (௩௨௫) என்க

நெய்தல சானற—இரஙகலாகிய உரிபபொருளமைநத,

வளம் பல பயின்று—பலசெல்வமும நெருஙகபபட்டு,

ஒருசாா, பெருநீரோசசுநா் (௩௨௧) கலனுய்மமாா தேஎததுக (௩௨௨) கொணா நத புரவியோடே (௩௨௩) மூததம (௩௧௫) வினை (௩௧௬) கடலமானவை (௩௧௭) யீனத் தும் (௩௨௩) வழிவழிசசிறபப (௩௨௪) வளம்பல பயிலபபட்டு (௩௨௫) என்க.

நெய்தல்சான்ற (௩௨௫) பரஙதோஙகுவரைப்பின்கணனே (௩௧௩) வளம்பலபயி லபபட்டெனமுடிகக.

ஆங்கு ஐம்பால் திணையுங கவினி—அமமணடலத்தின்கணனே ஐநதுகூற்றினையுடைய நிலங்களும் அழகுபெறறு,

அமை வர—பொருந்துதலதோனற,

[முழவிமிழு மகலாஙகண, விழவுநினற வியனமறுகிற]

முழவு இமிழும் விழவு நின்ற வியன மறுகின—முழவுமுழஙகுந் திருநாள்நிலை பெறற அகறசியையுடைய தெருவினையும,

துணஙகை—துணஙகைககூததினையும,

அம தழூஉவின்—அழகினையுடைய குரவைககூததினையும,

மணங் கமழ சேரி—மணநாறுகினற பரததையாசேரியினையும்,

இன கலி யாணா—இனிய செருககினையுடைததாகிய புதுவருவாயினையுமுடைய,

அகல ஆஙகண—அகன்றவூரிடததே,

[குழூஉப்பல பயின்று.] பல குழூஉப் பயினறு—பலகுடித்திரள் நெருஙகி,

ஆஙகு—அந்நாட்டில,

பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவண— புலவாாற பாடுதல் முறறுபபெறற நல்லநா ட்டிறகு நடுவணதாய,

ஒருசாா தணபணை சுற்றபபட்டு (௩௭௦) ஒருசாா மலைதழுவபபட்டு (௩௦௧)

ஒருசா ர காடுதழுவப்பட்டு (உஅ௫) ஒருசார சுரஞ்சேரபபட்டு (௯கச) ஒருசார நெய்தல்சான ற (௯உ௫) வரைபபின்கணணே (௯கக) வளம்பலபயிலபபட்டு ஆயகு (௯உ௫) ஐம்பாற் றிணையுஙகவினி (௯உ௬) அங்நாட்டிடததூ (௯௯0) அகலாஙகட் (௯உஎ) குழூஉப பலபயி ன்று (௯௯0) அமைவரப (௯உ௬) பாடல்சானற நன்னுட்டு நடுவணதாய (௯௯க) என்க.

[கலைதாய வுயாசிமயததூ, மயிலகவு மலிபொஙகா, மந்தியாட மாவிசும்புகநதூ, முழஙகுகால பொருத மரமபயில காவி, னியஙகுபுனல கொழிதத வெணடலைக் குவவு மணற், கான்பொழில்·]

'கலை தாய மலி பொஙகா மந்தி ஆட மரம பயில் கா—முசுககலைகள் தாவினமிக்க கொம்புகளிலே அவற்றின்மந்திகள விளையாடும்படி மரமநெருஙகின சோலை,

மா விசும்பு * உகந்து—பெரிய ஆகாயததேசெல்ல உயர்கையினுலே,

முழங்கு கால் பொருத மரம்—முழஙகுகின்ற பெருங்காற்றடித்த மரம்,

மயில் அகவும் காவின்—மயில் ஆரவாரிக்குங் காவினேடே,

உயர் சிமயத்து இயஙகு புனல் கொழித்த வெணடலைக குவவு மணற் கான் பொ
ழில்—உயர்ந்த மலையுச்சியிடத்துநின்றும் வீழ்ந்தோடுகின்ற நீர்கொழித்து ஏறட்ட வெ
ள்ளிய தலையினையுடைததாகிய திரட்சியையுடைய மணறகுன்றிடத்து மணத்தையு
டைய பொழில்,

தழீஇய அடை கரை தோறும்—காவோடே பொழிலசூழ்ந்த நீரடையுங கரைக
டோறும,

[தாதுசூழ கோஙகின் பூமலா தாஅயக, கோதையி னொழுகும விரிநீா நலவர,
லவிரறல் வையைத துறைதுறை தோறும், பல்வேறு பூத்திரட் டணடலை சுறறி, யழு
ந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருககையும்:]

தாது சூழ் கோஙகின் பூ மலா தாஅய்க கோதையின் ஒழுகும யிரிநீா நல வரல வையை— தாதுககள்சூழ்ந்த கோஙகினுடையபூவும ஏனைமலாகளும்பரநது மாலையொ ழுகினறபோல ஓடும் பெருநீர் நன்முகிவருதலையுடைய வையையிடதது,

அவிா அறல் துறை துறை தோறும் பல் வேறு பூத திரள் தண்டலை சுற்றி அழு ந்து பட்டு இருந்த பெரும்பாண் இருககையும—விளஙகுகின்ற அறலையுடைய துறைக டோறும் துறைகடோறும் பலவாய்வேறுபட்ட பூத்திரளையுடைய பூகதோட்டங்கள் சூழப்பட்டு நெடுங்காலமடிப்பட்டிருந்த பெரிய பாணசாதியின் குடியிருப்பினையும்,

நிலனும் வளனுங கணடு அமைகலலா விளஙகு பெருந்திருவின் மானவிறல்வே ள் அழும்பில் அன்ன நாடு இழந்தனரும்—நிலத்தையும் அதிற்பயிாகளையும் பாாததபார் வை மாறுதலமையாத விளங்கும பெரியசெல்வத்தினையுடைய மானவிறல்வேளென் னுங் குறுநிலமன்னனுடைய [அழும்பிலென்னும் ஊரையொத்த நாடுகளையிழந்தவர் களும்,

கொழும் பல் பதிய குடி இழந்தனரும—செல்வத்தினையுடைய பலவூாகளிடத் தனவாகிய குடிகளையிழந்தவர்களும்,

தொன்று கறுத்து உறையும் துப்புத தா வந்த—பழையதாய செறறங்கொண்டு தங்கும் வலி தம்மைக்கொணடுவருகையினாலே எதிராய்வந்த,

அன்னல் யானை அடு போர் வேந்தா—தலைமையினையுடைய யானையினையும் பகைவரைக்கொல்லும் போர்த்தொழிலையுமுடைய வேந்தரை,

பன்மாறு ஓட்டி (௬௫௦)—பலவாய் கெஞ்சிறகிடந்த மாறுபாடுகளை முதறபோக் கிப் பின்னர்,

[இன்னிசை முரச மிடைபபுலத தொழியப், பஊமா ருேட்டிப பெயர்புறம் பெற்று:]

இன்னிசை முரசம் இடைப்புலதது ஒழியப பெயா புறம் பெற்று—இனிய ஓசையினையுடைய முரசம் உழிஞைபபோககிடையே கிடககுமபடி மீளுகையினு லுண்டான முதுகைபபெறறு,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், கூ:— "உவபபே யுயர்த லுவப்பே யுவகை"

என்றது: உழிஞைப்போர்செய்யவநத அரசா குடுமிகொணட மணணுமஙகல மெய்தாது இடையேமீளும்படி காத்தகிடங்கு (கூடுக) என்றவாறு.

மண்ணுற ஆழநத மணி நீரக கிடங்கின—மணணுள்ளவளவுமாழ்ந்த நீலமணி போலும் நீரையுடைய கிடஙகினையும,

விண் உற ஓஙகிய பல படைப புரிசை—தேவருலகிலே செலலுமபடி யுயாந்த பல கறபடைகளையுடைய மதிலினையும,

தொல் வலி நிலைஇய வாயில (கூருசு)—பழைதாகிய வலி நிலைபெறற வாயில,

அணங்கு உடை நெடு நிலை—தெயவததையுடைததாகிய நெடிய நிலையினையும,

நெய் படக கரிநத திண போாக கதவின்—நெய் பலகாலுமிடுதலாற் கருகின திணணிய செறிவினையுடைய கதவினையும,

வாயிலில தெய்வமுறையுமாகலின, அதறகு நெய்யுமணியாம், *"ஐயவி யப்பிய நெயயணி நெடுநிலை" எனபதனுனுணாக

மழை ஆடும் மலையின நிவந்த மாடமொடு—மேகமுலாவுமலைபோலே ஓஙகின மாடததோடே,

கோபுரமனறி வாசலை மாடமாகவுஞ சமைததலின், மாடமென்றுா

வையை அன்ன வழககு உடை வாயில—வையையாறு இடைவிடாது ஓடுமொறு போன்ற மாநதரும் மாவும் இடையருமல வழஙகுதலையுடைய வாயில,

மாடத்தோடே (கூ௫௫) நிலையினையும (கூ௫௬) கதவினையும் (கூ௫௪) வழகசினையுமு டைய வாயில் (கூ௫௯).

பெரும்பாணிருககையினையும (கூ௬௨), கிடஙகினையும (கூ௫௧) புரிசையினையும் (கூ௫௨) வாயிலினையு (கூ௫௯) முடைய மதுரை (௬௯௯) யென்க.

வகை பெற எழுந்து வானம் மூழகிச சிலகாறறு இசைகரும் பல புழை நல் இல் —கூறுபாடாகியபெயாகளைத தாமபெறும்படியுயாநது தேவருலகிலேசென று தென் றற்காறறு ஓலிகரும் பலசாளரங்களையுடைய நனறாகிய அகஙகளையும்,

மண்டபம் கூடம் தாய்ககட்டு அடுககளையெனறு றபோலும் பெயாகளைபபெறுத லின், வகைபெறவெழுந்தெனறா

யாறு கிடந்தனன அகல நெடுந தெருவில—யாறுகிட ந்தாறபோனற அகன்ற நெ டிய தெருக்களிலே,

இருகரையும் யாறும்போன்றன, இரணடுபககததினமனைகளும் தெருவுகளும.

பல் வேறு குழாஅதது இசை எழுநது ஓலிபப—நாளஙகாடியிற் பணடஙகளைக கொள்ளும பலசாதியாகிய பாடைவேறுபாட்டையுடைய மாக்களதிரளிடத்து ஓசைமிக்கொலிக்கும்படி இருநதா (௬௦௯) வெனக

மா கால் எடுத்த முந்நீா போல முழஙகு இசை நன் பணை அறைவனா நுவல—

பெருமையையுடைய காறறெடுத்த கடலொலிபோல முழங்கும் ஓசையையுடைய

நன்றாகிய முரசைச சாற்றினராய விழவினை நாட்டி லுள்ளாககுச் சொல்லுகையின

லே நாடாாத்தன்றே (௬௨௮) யெனக

அறைவன நுவலவென் றுபாடமாயின, அறையபபடுவனவாய் விழாவைச சொ

ல்லவென்க.

* நெடுநெல்வாடை.

கயம் குடைந்தன்ன இயம தொட்டு இமிழ் இசை மகிழ்ந்தோர் ஆடும் கலி கொ ள் சும்மை—கயத்தைக கையாறகுடைந்துவிளையாடுந் தன்மையவாக வாச்சியஙகளைச்
சாற்றலான் முழங்கினஓசையைககேட்டு மகிழ்ந்தவாகளாடுஞ் செருக்கினைக்கொண்ட ஆரவாரத்தினையுமுடைய தெரு (ஈடுக) வெனக

ஓவுக கணடனன இரு பெரு நியமதது—சிததிரதளைதக கணடாறபோன்ற கட்கினிமையையுடைய இரணடாகிய பெரிய அஙகாடித்தெருவில்,

நாளஙகாடி, அல்லஙகாடியாகிய இரணடுகூறறையுடைதடுதென்றூர்

சாறு அயாந்து எடுத்த உருவப் பல் கொடி—கோயில்களுககு விழாக்களை நடத திக் கட்டின அழகினையுடைய பலகொடிகளும,

இதனுல் அறஙகூறினா.

வேறு பல் பெயர ஆர எயில கொளக் கொள நாடோறெடுத்த நலம் பெறு புனை கொடி—வேறுபட்ட பலபெயாகளையுடையவாகிய அழித்தறகரிய அரண்களைத் தண டத்தலைவா அரசனேவலாறசென்று கைககொளளக் கைககொள்ள அவாகள் அவ் வெறறிககு நாடோறுமெடுத்த நன்மையைபபெற்ற சயககொடியும்,

இதனுற புறததுறிளைபபோாகூறினா.

நீா ஒலித்தன்ன நிலவு வேல தானையொடு புலவுப் படக கொனறு மிடை தோல ஓட்டிப் புகழ் செயது எடுத்த விறல சால நனகொடி—கடலொலிததாறபோன்ற நிலைபெறுதலையுடைய வேறபடையோடே சென்று பகைவாைப புலாறுறறமுணடா ககொன்று பின்னர் அணியாய்நின்ற யானைததிரளையுங்கெடுத்துத தமககுப் புகழையு ணடாககி எடுதத வெறறியமைநத நன்றுகியகொடியும்,

இது தும்மைபபோாகூறிறது

கள்ளின் களி நவில் கொடியொடு—களளினது களிபபுமிகுதியைச சாற்றுகி ன்ற கொடியும்,

நன் பல பல் வேறு குழூஉக் கொடி — நன்ருகிய பலவறறினுலே பலவாய் வேறு பட்ட திரட்சியையுடைய கொடிகளும்,

நன்பலவென்ருர், கலவி கொடை தவம முதலியவறறை.

பதாகை நிலைஇப் பெரு வரை மருஙகின் அருவியின் நுடஙக—பெருங்கொடிக ளும் நிலைபெற்றுப் பெரிய மலையிடதது அருவியசையுமாறுபோலவசைய,

இகமகாடிகள் அருவியினுடஙகும்படி வகைபெறவெழுந்து (கூகூள) எனமுன் னேகூட்டுக

பனை மீன் வழஙகும் வளை மேய பரபபின்—பனைமீனென் னுஞ் சாதியுலாவுஞ் சஙகுமேய்கின்ற கடலிடததே,

வீங்குபு கோன் கயிறு அரீஇ இதை புடையூக கூம்பு முதல முருஙக எற்றி— இறுகும் பிணிப்பினையுடைய வலியினையுடைய பாய்கட்டினகயிறறையறுத்துப் பா யையும்பீறிப பாய்மரம அடியிலேமுறியும்படி அடிதது,

[காய்நதுடன, கடுஙகாற றெடுபப.] கடுங்காற்று உடன காயந்து எடுப்ப—கடிய பெருங் காற்றிசையினுஞ் சேரக கோபிததெடுக்கையினுலே,

கல் பொருது உரைஇ—நங்குரக்கல் கயிறறுடனேநின்று பொருதுஉலாவி,

நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல—நெடியசுழியிலேயகபபட்டுச மரக்கலத்தையொசக,

சுழலாநின்ற

இருதலைப பணிலம் ஆரபப—முனனும்பினனுஞ சஙகொலிபபு,

யானைமீண்டாற் பின்னின்றவன் ஊததரகுப பின்னுஞ் சஙகுசெல்லும

சினம் சிறநத கோலோாக கொன்று மேலோா வீசி—சினமிககுப பரிககோற காரணாககொன்று பாகனைவீசிப போகட்டு,

மென் பிணி வன்றொடா பேணாது காழ்

சாயதது—மெலலியபிணிபபினையுடைய வலிய நீர்வாரியென்று காலிறகட்டுஞ் சஙகிலியை நமக்குககாவலெனறு பேணாதே அதுகட்டின தறியைமுறிததது,

கந்து நீத்து உழிதருங கடாஅ யானையும—கமபததைக கைவிட்டுச்சுழலும கடா ததையுடைய யானையும்,

சிறந்து (௩அ௦) கொன்று வீசிச (௩அ௧) சாயதது (௩அ௨) நீதது (௩அ௩) ஆரபப (௩அ௦) உழிதருஙகடாமெனக கடாததின்றொழிலாகவுணாகக

காற்றிறகுக கடாம உவமிககப்படும்பொருள

அம கண மால விசுமபு புதைய வளி போழ்நது—அழகியவிடஙகளைத தனனிட ததேயுடைய பெரிய ஆகாயமறையக காறறைபபிளநது,

தேவருலகமுதலியவறறைத தனனிடத்தேயுடைமையின, அஙகணமாலவிசும் பென்றார.

ஒண்கதிா ஞாயிறறு ஊறு அளவாத திரிதருஞ செஙகால அனனததுச் சேவல் அன்ன—ஒள்ளிய கிரணஙகளையுடைய ஞாயிறறைத் தாஞ்சோதலை நெஞ்சாலே கரு திக்கொண்டுபறககுஞ் சிவநதகாலையுடைய•அனனத்தினது சேவலையொதத,

குரூஉ மயிர்ப் புரவி உராலிற பரி நிமிாந்து காலெனக கடுக்கும் கவின பெறு தேரும்—நிறவிய பலமயிாகளையுடைய குதிரைகளோடுதலிற செலவுமிககுக காறறெனக கடுகவோடும் அழகினைபபெறுகின்றதேரும,

கொண்ட கோலன் கொள்கை நவிறறலின்—கையிலேயெடுதத மததிகையை யுடைய வாசிவாரியன் ஐந்துகதியையும பதினெட்டுச்சாரியையம பயிறறுகையினாலே,

அடி புடு மணடிலதது ஆதி போசிய—குரஙகளழுநதின

வட்டமானவிடத்திலும் ஆதியென்னுங் கதியிலும ஓடின,

கொடிபடு சுவல விடு மயிர்ப புரவியும—ஒழுஙகுபடுெ கேசாரியையுடையனவா கிய விட்டவாசஙகளையுடைய குதிரைகளும,

[வேழத தன்ன வெருவரு செலவிற, கள்ளாா களம ரிருஞ்செரு மயக்கமும·] வெரு வரு வேழத்து அன்ன செலவிற கள் ஆா களமா இருஞ்செரு மயககமும்— அச்சந்தோனறுகின்ற யானையையொத்த போக்கினையுடைய களளினை யுண்ணும் வீரர் தமமிற் பெரியபோாைச்செயயும் கலககமும்,

களத்தேசேறலிற களமரென்றுா

அரியவும் பெரியவும—ஈணடுப் பெறுதறகரியனவமாய அவைதாஞ் சிறிதின்றி மிகவுள்ளனவுமாய்ப் பலவாய் வேறுபட்ட பண்ணியம் (௬௦௫) என மேலேகூட்டுக

வருவன பெயர்தலின்—யானையுங் (௩அ௩) தோும் (௩அஅ) புரவியும் (௩௯௧) களமா செருமயக்கமும் (௩௯௩) பலகாலும வருவனவாய் மீளுகையினலே.

[தீம்புழல் வல்சிக் கழற்கான் மழவர், பூந்தலை முழவி னொன்றலை கடுப்ப:] தீம் புழல் வல்சிப் பூந்தலைக் கழறகால் மழவா முழவின் ஓோன் தலை கடுப்ப—இனிய பண்ணியாரங்களாகிய உணவினையும பொற்பூககளையுடைய தலையினையும் வீரக்கழ லணிந்த காலினையுமுடைய மழவாமுன்கொட்டும வீரமததளத்தினது வலியகண்ணை யொக்க உருணட,

தீம்புழல் - இருபபைபபூவுமாம பூததலை - விகாரம மழவா - சிலவீரர். * "உரு வக் குதிரை மழவ ரோட்டி" என்றுா பிறரும் கடுப்பவென்னுஞ் செயவெனெச்ச வுவமவுருபிறகு உருண்டவென ஒருசொலவருவிகக

பிடகைப பெய்த கமழ நறும் பூவினா—பூந்தட்டிலேயிட்டுவைதத

மிகவும்நாறு கின்ற நறிய பூவினையுடையாரும்,

பல் வகை விரித்த எதிர் பூங்கோதையா—பலவகையாக விரித்துவைத்த ஒன்றற கொன்றுமாறுபட்ட பூமாலைகளையுடையாரும்,

பலர் தொகுபு இடித்த தாது உகு சுண்ணத்தா—இடிக்கவல்லா பலருந்திரண்டு இடித்த பூந்தாதுக்கள்போலப் பரக்குஞ் சுண்ணத்தையுடையாரும்,

தாது - நீறுமாம் நவமணிகளும, பொன்னும, சந்தனமும, கருப்பூரமுதலியனவும் புழுகிலும பனிநீரிலும நனையவைத்திடித்தலின், இடிக்கவல்லவர் பலரும்வேண்டிற்று

தகை செய் தீஞ்சேற்று இன்னீர பசுங்காய நீடு கொடி இலையினா—உடம்பிற்கு அழகைக்கொடுக்கும் இனிய கருங்காலிசெவிக்காயச்சின களிக்கலந்த இனிய நீரினையுடைய பசியபாக்குடனே வளாந்தகொடியினற வெற்றிலையினையுடையாரும்,

† "அங்கருங் காலி செவி யூறவைத்த தமைக்கப் பட்ட, செங்களி விராய காயும்" என்றா. இளங்களியனனம் நீராயிருத்தலின் இன்னீரென்றா.

கோடு சுடு நூற்றினா—சங்குசுடுதலாலுண்டான சுண்ணாம்பையுடையாரும்,

[இருதலை வந்த பகைமுனை கடப்ப, வினனுயி ரஞ்சி யினனு வெய்துயிர்த்த, தேங்குவன ரிருந்தவை நீக்கிய பினறை]

---

* அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, ச—

"வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி யொண்கழ, லுருவக் குதிரை மழவ ரோட்டிய, முருக நற்போா நெடுவே ளாவி, யறு கோட் டியானை பொதினி யாங்கட, சிறுகா ரோடன் பயினொடு சோத்திய, கற் போற் பிரியல மென்ற சொற்ரு, மறந்தனா கொல்லோ தோழி சிறந்த, வேய்மருள் பணைத்தோ ணெகிழச் சேய்நாட்டுப், பொலங்கல வெறுக்கை தருமா ரிலம்பக, வழல் போல் வெங்கதிர் பைதறத் தெறுதலி, னிழறேய்ந் துலறிய மரத்த வறைகாய், பறு நீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் புலர்தலி, னுகுநெற் பொரியும் வெம்மை யாவரும்,

வழங குக ரின்மையின வெளவுநா மடியச, சுரமபுல லெனற வாற்ற வலங்குசினே, காரின் முருங்கை நவ்ரல் வான்பூச், சூரலங் கடுவளி யெடுபப வாருற, நடைதிரைப் பிதிர வ்ற பொஙகிமுன், கடலப்பாற ரோறைறல காடிறக் தோரோ " எ-து பிரிவ்டை ஆற்ரு ளாயதலேமகள தோழிகருச்சொலலியது, மாமூலனுர்.

† சீவகசிந்தாமணி, இலக்கணேயாரிலம்பகம், கக:—"அங்கருங் காவி சேவி யூறவைத் தமைகசுப் பட்ட - செங்களி விராய காயுஞ் செம்பழுக் காயுந் தேந்தே- னெங்கனும் குளிர்த்த வின்னி ரிளம்பசுவ காயு மூன்றுங் - தங்களி செய்யக் கூட் டித் தையலார் கைசெய் தாரே"

சு.—மதுரைக்காஞ்சி. உ0கூ

இருதலே வந்த பகை முனே கடுப்ப இன்னுயிர் அஞ்சி ஏங்குவனர் இருந்து—இரண்டுபக்கத்தானும் படைவந்த பகைப்புலத்தையொக்கத் தம்முடைய இனியவுயிருக்கஞ்சி ஏங்குவாராயிருந்து,

அவை நீஙகிய பின்றை இன்னு வெயதுயிாத்து—அந்நாறபடையும் போனபின் னா அவற்ருனெய்திய பொலலாவெப்பததைபபோக்கி,

எனவே அச்சததால நெஞ்சிறபிறநத வருத்தத்தைப்போக்கியென்ருா.

பல வேறு பணணியம் தழீஇத திரி விலேஞா—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங்க ளேத் தம்மிடததேசோததுககொணடு திரிகின்ற விற்பாரும்,

கொள்ளககொளளக குறையாமல தாததரமிகாமல (சஉசு) அரியவும் பெரியவு மாயப (ரூகூசு) பலவாய வேறுபட்ட பணணியமெனககூட்டுக.

மலே புரை மாடத்துக கொழு நிழல இருததா—மலேயையொககும் மாடங்களிட ததுக குளிாந்தநிழலிலே இருததலேசசெய்ய,

பூவினரும (ரூகூஎ) கோதையரும் (ரூகூஅ) சுணணத்தினரும் (ரூகூகூ) இலேயின ரும நூற்றினரும (சoக) பணணியந்தழீஇததிரிவிலேஞரும் (சoடு)

யானையும் (ருஅரு) தேரும (ருஅஅ) புரவியும (ருகக) களமாமயககமும் (ருகரு) வருவனபெயர்தலிற (ருகச) பகைமுனைகடபப (சப௨) அஞசி (சாரு) ஏஙகுவனரிருந்து அவைநீஙகியபின் றை (சாச) இனனுவெய்துயிாதது (சாரு) மாடநிழலிலே (சாசு) இசையெழுந்தொ லிபப (ருசுo) இருததர (சபுசு) வெனககூட்டுக

இருங கடல வான் கோடு புரைய—கரியகடலில் வெள்ளிய சங்கையொக்க,

[வாருறுப, பெருமபின னிட்ட வானரைக கூநதலா, நன்னர் நலத்தா தொன் முதுபெணடிா]

வாருறுப பின்னிட்ட வான் பெரு நரைக கூநதலர் தொன் முது பெண்டிர்— கோதிப பினனேமுடிததுப்போகட்ட வெள்ளிய பெரிய நரைமயிரினையுடையராகிய பழமைமூத்த பெணடிா,

நன்னா நலததா—நன்றாகிய வனப்பினையுடையராய்,

செந்நீப பசுமபொன் புனைந்த பாவை செல்சுடர்ப் பசுவெயில் தோன்றியன்ன செய்யர்—சிவந்தநீர்மையினையுடைய கிளிசசிறையென்னும் பொன்னாறசெய்த பா வை வீழ்கின்றகிரணஙகளிடத்துப் பசியவெயிலிடத்தே தோன்றினாற்போன்றசிவந்த நிறத்தினையுடையராய்,

[செயிாத்த நோககினா மடககண:] மடககண் செயிர்த்த நோக்கினா—மடப்பத் தினையுடையகணகள் ஆடவர்க்குவருத்ததநைசசெய்த பார்வையினையுடையராய்,

ஐஇய கலுழும் மாமையா—வியபபினையுடையவாய் நோககினர்கலங்குதற்குக் காரணமான மாமைநிறததினையுடையராய்,

கலுழதல - ஒழுகுதலுமாம்

[வையெயிறறு, வாாகத வாயா] வாாகத வை எயிறறு வாயா—நேரிதாகிய கூரிய எயிற்றினையுடைய வாயினையுடையராய்,

[வணஙகிறைப பணைததோட், சோாநதுகு வன்ன வயககுறு வாதிகைத, தொய் யில் பொறிதத சுணஙகெதி ரிளமுலை.]

வணங்கு இறைப் பணைத் தோள வயக்குறு வந்திகை—வளைந்த சந்தினையுடைய மூங்கில்போலும்தோளினையும் விளக்கமுற்றிய கைவந்தியினையும்,

தொய்யில் பொறித்த சோர்ந்து உகுவன்ன சுணங்கு எதிர் இள முலை—தொய்யி லால் வல்லியாகவெழுதின நெகிழ்ந்துசிந்துமாறுபோன்ற சுணஙகுதோற்றிய இளைய முலையினையும்,

தொய்யில் - எழுதுஙகுழமபு

மை உககன்ன மொய் இருங கூந்தல—மையொழுகினாறபோன்ற செறிந்த கரிய மயிரினையுமுடைய,

மயில் இயலோரும் மடமொழியோருமா—மயிலின்றன்மையையுடையோரும் மடப்பத்தையுடைய வார்த்தையினையுடையோரும்,

கைஇ மெல்லிதின் ஒதுஙகிக கையெறிந்து—தம்மைககோலஞ்செய்து மெத தெனநடந்து கையைததட்டி,

கல்லா மாந்தரொடு நகுவனா திளைப்ப—காமநுகாசசியினையன்றி வேறொன்றை யுங்கல்லாத இளையோருடனே மகிழ்ந்தனராய்ப புணரும்படி,

[புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற]

புடை அமை செபபில்— புடைபடுதலமைந்த செப்பிடததில,

பொலிந்த வகை அமை செபபில—பொலிவுபெறற கூறுபாடமைந்த செபபிட த்திற் பண்ணியம் (சஉஉ) என்க,

காமா உருவின் தாம் வேணடும் பணணியம—விருபபமருவிய வடிவினையுடைய நுகாவாாதாமவிரும்பும் நுகாபொருளகளை,

கமழ் நறும் பூவொடு மனை மனை மறுக—மிகவகாறும் நறியபூவுடனேயேந்தி மனைகடோறுமனைகடோறும் உலாவிவிற்க,

நலததராய்ச (சoக) செய்யராய நோக்கினராய் (சகஉ) மாமையராய் (சகங) வா யராய்த் தோளினையும்(சகச) வந்திகையினையும (சகரு)

முலையினையும் (சகசு) கூந்தலினையுமுடைய (சகஎ) மயிலியலோரும் மடமொழியோரும் (சகஅ) கைஇ ஒதுங்கி எறிந்து (சகசு) மாந்தரொடு திளைக்கும்படி (சஉ0) தொன்முதுபெண்டிர் (ச0க) பண்ணியத்தைப (சஉஉ) பூவோடேஏந்தி மனைமனைமறுக (சஉங) வெனக்கூட்டுக.

மழை கொளக் குறையாது புனல் புக மிகாது கரை பொருது இரங்கும் முந்நீர் போல—மேகம் முகக்கக் குறைவுபடாமல் யாறுகளபாய்தலின் மிகுதலைச்செய்யாமற் கரையைப் பொருதொலிக்குங் கடல்போல,

கொளக் கொளக் குறையாது தரத் தர மிகாது—பலரும்வந்து கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாமற் பலரும் மேன்மேலுங் கொண்டுவரக் கொண்டுவர மிகாமல்,

[கழுநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி, யாடுதுவன்று விழவி னாடார்த் தன்றே]

கழுநீர் கொண்ட அந்தி—நீயவனையைக் கழுவுதற்குக்காரணமான நீர்த்தனீரைத் தன்னிடத்தேகொண்ட அந்திக்காலம்,

ஆடு துவன்று விழவின் எழுநாள் அந்தி—வேறொரிடத்திலலாத வெற்றிநெருங் குந் திருநாளினைத் தன்னிடத்தேயுடைய எழுநாளந்தியில்,

கால்கொள்ளத்தொடங்கிய ஏழாநாளந்தியிலே தீர்த்தமாடுதல் மரபு,

நாடு— அவ்விழவின் றகுதியை நாட்டி இருள்ளார்,

ஆர்த்தன்று—ஆரவாரம

அற்றேயென்பது அன்றேயென மெலிந்ததாக்கி உவமவுருபாக்கலுமொன்று.

[மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்] பிறங்கிய மாடம் மலி புகழ்க்கூடல்—பெரிய * நான்மாடத்தாலே மலிந்தபுகழைக் கூடலையுடைய மதுரை (சுகக)யென மேலேகூட்டுக.

[நாளங் காடி நனந்தலை:] நனந்தலை நாள் அங்காடி—அகறசியையுடைத்தாகிய இடத்தினையுடைய நாட்காலத்துக்கடையில்,

கமபலே—ஆரவாரம,

உருவபபலகொடியும (௬௬௬) புனேகொடியும (௬௬அ) நனகொடியும (௬௭௧) களி ௬வில்கொடியும் (௬௭௨) குழூஉககொடியும பதாகையும் நிலேஇ (௬௭௩) அருவியினு டயகும்படி (௬௭௪) வகைபெறவெழுந்து மூழ்கி (௬௯௭) இசைக்கும் பலபுழையயு டைய நலல இலலினேயும (௬௯அ) சுமமையினேயுமுடைய (௬௬௪) தெருவுகளில் (௬௯௬) பெருநியமதது (௬௬௯) நாளஙகாடியிலே (௪௩௦) பூவினா (௬௬௭) முதல் யோர் இருததருகையினுல (௪௰௬) மறுகுதலினுல (௪௨௩) எழுநதகமபலே (௪௩௦) நன்ட ணேயஉறவனா றுவலுகையினுலே (௬௬௨) அதற்குததிரளவடநாடு (௪௨அ) அந்தி யில் (௪௨௭) ஆர்ததடேயென வினேமுடிகக.

ஆத்தனறெனனுமுறறுசசொற படுததலோசையாற பெயாததனமையாய்த்தே றறேகாரம் பெறறுகின்றது

வெயிற கதிர் மழுஙகிய படர் கூர ஞாயிறறுச செககர் அன்ன—வெயிலேயுடைய கிரணங்கள் ஒளிமழுங்கிய செலவுமிகக ஞாயிறறையுடைய செககாவானத்தையொதத

சிவநத நுணஙகு உருவிற கண பொருபு உகூஉம ஒண பூங் கலிஙகம்—சிவந்த நுணணிதாகும் வடிவாலே க ஈகளே வெறியோடபபணணிச சிந்திவிழுமாறுபோன்ற ஒள்ளிய பூததொழிலேயுடைய சேலேகளே,

பொன் புனே வாளொடு பொலியக் கட்டி—பொனனிடட உடைவாளோடே அழகுபெறக் கட்டி,

[திணடோப பிரமபிற புரளுந தானேக, கசசந தினற கழறயஙகு திருந்தடி மொயமபிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன், மணிதொடாந தனன வொணபூங கோதை, யணிகிளா மாாபி னரமொ டளேஇக, காலியக் கனன கதழ்பரி கடைஇ]

புரளுந் தானே—தோளிலேகிடநதசையு மொலியலினேயும,

கசசம் தின்ற கழல தயஙகு திருந்து அடி—கோததுககட்டிய கசசுக்கிடந்த தழும்பிருந்த வீரககழலசையும் பிறகிடாத அடியினேயும,

மொய்ம்பு இறந்து திரிதரும் ஒரு பெருந் தெரியல்—உலகத்துள்ளாாவலிகளேக கடந்து புகழசசியால் எஙகுநதிரியும்

ஒன்றாகிய பெரிய வேப்பமாலையினையும்,

அணி கிளா மாாபின் ஆரமொடு அளைஇ மணிதொடாந்தன்ன ஒண பூங் கோதை—அழகுவிளஙகும மாாபிறகிடக்கின்ற ஆரத்தோடேகலந்து மாணிககமொழுகினுலொத்த ஒள்ளிய செஙகழுநீாமாலையினையுமுடையராய்,

பிரம்பின் திணதோக கால் இயக்கன்ன கதழ பரிகடைஇ—விளிம்பிலேவைத்த பிரம்பினையுடைய திணணிய தேரிறபூண்ட காறறினுடைய செலவினையொத்த விரைந்த குதிாைகளைச் செலுத்தி,

காலோர் காப்பக காலெனக் கழியும்—காலாட்கள் சூழ்ந்துகாப்பக் காற்றென்னும்படி கடிதிற்செல்லும்,

---

* நான்மாடஙகளாவன:—திருவாலவாய, திருநளளாறு, திருமுடஙகை, திருப்பூவனூரென்பன.

[வான வணகை வளஙகெழு செல்வர், நாண்மகி ழிருககை:] நாள் மகிழ் இருக்கை வான வண்கை வளஙசெழு செல்வர்—நாட்காலதது மகிழ்ந்திருக்கின்ற இருப்பிலே மேகம்போலே வரையாமற்கொடுக்கும் வளவிய கையினையுடையராகிய வளப்பம்பொருந்தின செலவா,

தானை (சஙகு) முதலியவறறையுடையராய்க கட்டிக (சஙச) கடைஇக (சசo) கழியும் (சசக) செல்வரொன்க

காணமார் பூணொடு தெள்ளரிப பொறசிலமபு ஒலிபப—விழாவைககாணடற்குப் பூண்களோடே தெள்ளியஉள்ளின்மணிகளையுடைய பொனனாறசெயத

விக்கும்படி மேனிலத்தினின்றுமிழிதலால்,

சிலம்பொலிப்பவென்பதனால் இழிதல்பெறாம

[ஒள்ளழற, ருவற விளங்கிய வாயபொ னவிரிழை, யணங்குவீழ் வனன பூந் தொடி மகளிர்] அணங்கு வீழவு அனன ஒளஅழல் தா அற விளங்கிய ஆய் பொன் அவிா இழைப பூந்தொடி மகளிா—வானுறைதெயவங்களின் வீழ்ச்சியையொத்த ஒள் ளியநெருபபிலே வலியறவிளங்கிய அழகிய பொன்னாறசெய்த விளங்கும்பூணகளையும பூத்தொழிலையுடைய தொடியினையுமுடைய மகளிா,

இவா நாயன்மாா கோயிலகளிற சேவிகருமகளிா

மணம் கமழ நாற்றம் தெருவுடன் கமழ—புழுகுமுதலியன நாறுகின்றநாற்றம் தெருவுகளெல்லாமணக்க,

மணம் - ஆகுபெயா

ஒண்குழை திகழும் ஒளி கெழு திருமுகம—ஒளளிய மகரககுழையை உளளடக கிக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய அழகினையுடையமுகம,

[திண்கா ழேறற வியலிரு விலோதா, தெணகடற றிரையி னசைவளி புடைப்ப:] திண் காழ ஏறற வியல இரு விலோதம அசை வளி தெணகடல திரையிற புடைப்ப—திணணிய கொடிததணடுகளிலே றற அகலததினை யுடைய பெருங்கொடி களை அசைகின்ற காற்றுத தெளிநத கடறறிரைபோல எழுந்துவிழுமபடி அடிககையினாலே,

நிரை நிலை மாடதது அரமியநதோறும—ஒழுஙகுபடட நிலைமையினையுடைய மாடங்களின நிலாமுற்றஙகடோறும,

மழை மாய மதியின் தோன்றுபு மறைய—மஞ்சிலேமறையுந திஙகளைபபோல ஒருகாற்றோன்றி ஒருகான்மறைய,

அரமியநதோறுமிருந்து (சஙக) விழாககாணுமகளிா முகம் (சசஅ) வி லோதத தை (சசக) வளிபுடைக்கையினாலே (சநிா) தோனறுபுமறையவெனக.

நாயன்மாா எழுந்தருளுஙகாற கொடியெடுததல இயலபு.

[நீரு நிலனுந் தீயும வளியு, மாக விசும்போ டைநதுட னியறறிய, மழுவா ளெ டியோன றலைவ னாக] மாக விசுமபோ ய வளியும் தீயும நீரும நிலனும் ஐந்துடன இயறறிய மழுவாள் நெடியோன றலைவனாக— திககுககளையுடைய ஆகாயததுடனே காற்றும நெருப்பும் நீரும் நிலனுமாகிய ஐந்தினையும சேரபபடைதத மழுவாகிய வா ளையுடைய பெரியோன் ஏனையோரின முதல்வனாகக்கொண்டு,

மாசு அற விளங்கிய யாககையா—தீரத்தமாடிய வடிவினையுடையராய,

சூழ் சுடர் வாடாப் பூவின் இமையா நாட்டதது நாற்ற உணவின் உருகெழு பெ ரியோாக்கு—தெய்வத்தன்மையாற சூழ்ந்த ஒளியினையுடைய வாடாதபூக்களையும் இ மைக்குவியாத கண்ணினையும் அவியாகிய உணவினையுமுடைய அசசமபொருந்திய மா யோன் முருகன்முதலாகிய தெய்வஙகட்கு,

மாற்றரு மரபின் உயா பலி கொடுமோா—விலககுதறகரிய முறைமையினையுடை ய உயர்ந்த பலிகளைக் கொடுததறகு,

அநதி விழவில்—அந்திககாலததுககு முனனாக எடுததவிழாவிலே,

தூ ரியம கறங்க—வாசசியங்களொலிபப,

செல்வர் (சசஉ) மாசறவிளஙகிய யாக்கையராயக் (சஙிசு) கமழ (சசஎ) மறைய (சஙிஉ) நெடியோன் றலைவனாகப (சஙிஙி) பெரியோாககுப (சஙிஅ) பலிகொடுகைககு (சஙிக) அந்தியிறகொணடவிழவிலே தூரியங்கறங்கவெனக

[திண்கதிா மதாணி பொாணகுறு மாக்களை, யோம்பினாத் தழீஇத் தாம்புணாந்து மயங்கித, தாதணி தாமரைப போதுபிடித தாஙகுத, தாமு மவரு மோராஙகு விளங் கக், காமர் கவினிய பேரிளம் பெணடிா]

திண் கதிா மதாணிக் காமா கவினிய பேரிளம்பெணடிா—திணணிய ஒளியினை புடைய பேரணிகலஙகளையுடையராய விருபபம அழகுபெறற பெரிய

இளமையினை புடைய பெணடிா,

தாம முயஙகிப புணாந்து ஓமபினாத தழீஇ—தாம முயஙகுதலைசசெய்து கூடிப பாதுகாககும் கணவரையுங கூட்டிககொணடு,

தாது அணி தாமரைப போது பிடிததாஙகு ஒண குறுமாககளைத தழீஇ—தாது சோந்த செவ்வித தாமரைபபூவைப பிடித்தாறபோல ஒள்ளிய சிறுபிளளைகளையும் எடுததுககொணடு,

தாமும் அவரும ஓராஙகு விளஙக—தாமுங கணவரும பிளளைகளும சோச சிலத தாலேவிளஙகும்படியாக,

[பூவினா புகையினா தொழுவனா பழிசசிச, சிறநது] பூவினா புகையினா தொழுவனா சிறந்து பழிசசி—பூசைககுவேணடும பூவினையுடையராயத தூபஙகளையு டையராய் வணஙகினராய மிகுததுததுதிதது,

புறஙகாககுங கடவுட் பளளியும—பாதுகாததுநடத்தும பௌததபபள்ளியும,

சிறந்த வேதம் விளஙகப பாடி—அதாவவேதமொழிந்த முதனமைபபட்ட வே தங்களைத தமககுப பொருடெரியும்படியோதி,

அதாவம தலையாயவோததனமை பொருளியலிறகூறினும.

விழுச் சீா எய்திய ஒழுககமொடு புணாநது—விழுமிய தலைமையோடுபொருந்தின யாகங்கணமுதலிய தொழிலகளோடே சிலகாலமபொருநதி,

நிலம் அமா வையத்து—நால்வகைநிலஙகளமாந்த உலகத்தே,

ஒரு தாம் ஆகி—ஒன்றுகியபிரமந் தாஙகளேயாய,

உயா நிலை உலகம் இவணின்று எயதும்—உயர்ந்த நிலைமையையுடைய தேவருலகத்தை இவ்வுலகிலேநின்றுசேரும்,

அறநெறி பிழையா அன்புடை நெஞ்சின்—தருமததின்வழி ஒருகாலமுந்தப்பாத பல்லுயிாகட்குமன்புடைத்தாகிய நெஞசாலே,

பெரியோர் மேஎய் — சீவன்முத்தராயிருப்பாரிடத்தே சிலகாலம் பொருந்தி
நின்று,

இனிதின் உறையும்—ஆண்டுபெற்ற வீட்டின்பத்தாலே இனிதாகத்தங்கும் பள்ளி (சஎச),

[குன்று குயின்றன்ன வந்தணர் பள்ளியும]

குன்று குயின்றன்ன பள்ளியும்—மலையை உள்வெளியாகவாங்கி இருப்பிடமாக்கினாற்போன்ற பிரமவித்துக்களிருப்பிடமும்,

அந்தணர்— வேதாந்தத்தை எக்காலமும்பார்ப்பார்,

அந்தணர் (சஎச) பாடி (சசுஅ) அன்புடைநெஞ்சாலே (சஎஉ) தேவருலகத்தை
யெய்தும் (சஎக) ஒழுக்கத்தோடேசிலகாலநின்று (சசுக) பின்னர் வேதாந்தத்தையு ணர்ந்து பெரியோரைமேஎய் (சஎரு) வைகத்தே ஒருதாமாகி (சஎ0) யுறையும் (சஎரு) பள்ளியும் (சஎச) என முடிக்க

வண்டு படப் பழுநிய தேன் ஆர் தோற்றத்துப் பூவும் புகையுஞ் சாவகர் பழிச்ச— வண்டுகள்படியும்படி பருவமுதிர்ந்த தேனிருந்த தோற்றத்தையுடைய பூக்களையும் புகையினையுமேந்தி விரதங்கொண்டோர் துதிக்க,

[சென்ற காலமும் வரூஉ மமயமு, மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன் குணர்ந்து, வானமு நிலனுந் தாமுழு துணருஞ், சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை, யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார், கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப, பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி நல்குவர
]

சென்ற காலமும் வரூஉம் அமயமும் இன்று இவண் தோன்றிய ஒழுக்கமமாடு
நன்கு உணர்ந்து நலகுவர—சென்றகாலத்தையும் வருகின்றகாலத்தையும் இன்று இவ்வுலகிற் றோன்றிநடக்கின்ற ஒழுக்கத்தோடே மிகவுணர்ந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லுதல்வரும்படி,

வானமும நிலனும தாம் முழுதுணரும் அறிஞா—தேவருலகையும அதன்செய் கைகளேயும எல்லாநிலங்களின்செய்திகளேயும தாம் நெஞ்சாலறிதறகுக்காரணமான அறிஞா,

இஃது எதிாகாலஙகூறிறறு

சான்ற கொளகை—தமககமைநத விரதஙகளேயும,

சாயா யாககை—அவவிரதங்களுககு இளேயாத மெய்யினேயுமுடைய அறிஞா (சஅக),

ஆன்று அடங்கு அறிஞா—கலவிகளெலலாநிறைநது களிப்பின்றியடங்கின அறி வினேயுடையாா,

செறிந்தனா—நெருஙகினவருடைய சேககை (சஅள) யென்க

நோன்மாா்—நோறகைககு,

கல் பொளிந்து அன்ன இட்டு வாய்க் கரணடைப பல புரிச் சிமிலி நாற்றி—கல லேப்பொளிந்தாற்போன்ற இட்டியவாயையுடைய குண்டிகையைப பலவடங்களேயு டைய நாலுறியிலே தூக்கிச செறிநதன (சஅக) மென்க.

கயம கண்டன்ன—குளிா்ச்சியாற் கயததைக கணடாறபோன்ற,

வயங்குடை நகரத்து—விளங்குதலேயுடைய கோயிலிடத்துச் சேக்கை (சஅள) யென்க.

சா.—மதுரைக்காஞ்சி. உகரு

செம்பு இயன்றன்ன செஞ்சுவா புனைந்து—செம்பாறசெய்தாலொத்த செவ்விய சுவாகளேச் சித்திரமெழுதி,

நோக்கு விசை தவிாபப மேக்கு உயாந்த — சண பாாசகும்விசையைத

தவிாக கும்படி மேனிலமுயாந்து,

[ஓங்கி, யிறும்பூது சானற நறும்பூஞ சேககையுங், குன்றுபல குழீஇப பொலி வன தோன்ற]

குன்று பல குழீஇப பொலிவன தோன்ற ஓஙகி—மலைகள்பலவுந்திரண்டு பொலி வனபோலத தோனற உயாந்து வயஙகுடைநகரம் (சஅச) என்க.

இறும்பூது சான்ற நறும பூஞ சேககையும்—அதிசயமமைநத வுடைய அமணபபளளியும, நறியபூக்களைச் சூழ சேககபபடுமிடததைச சேககையெனறூா.

இவாகள வருந்தாமற் பறித்துவழி படுதறகுப பலபூககளைச சூழவாககுதலின, நறுமபூஞ்சேககையெனறூா.

புனைந்து (சஅு) உயாநது (சஅசு) தோன்ற (சஅஅ) ஓஙகிச (சஅசு) சாவகா பழிசச (சஎசு) வயஙகுதலையுடையநகரத்திடத்துக (சஅச) கொளகையினையும யாக கையினையுமுடைய (சஅ0) அறிஞா (சஅக) உணாநது (சஎஅ) நலகுவர (சஅரு) நோன்மாா (சஅக) சிமிலியிலேநாறறிச (சஅரு) செறிந்தனருடைய (சஅக) சேக்கையு மெனக்கூட்டுக.

அச்சமும்—நடுவாககூறுவரோ கூ றூரோவென்று அஞசிவநத அசசததையும்,

அவலமும்—அவாகருத தோல்வியால நெஞசிறறூனறும் வருததததையும்,

ஆாவமும் நீககி— அவா தந்நெஞசுகருதின பொருளகணமேற்றூன்றின பற் றுள்ள ததினையும் போககி,

என்றது - அவாகள் நெஞ்சுகொள்ள விளக்கியெனறவாறு

செற்றமும் உவகையும் செயயாது காததது—ஒருகூறறிற செறறஞ்செய்யாமல் ஒருகூறறில் உவகைசெய்யாமல் நெஞசினைப பாதுகாதது,

ஞெமன்கோல அன்ன செம்மைததாகி—துலாககோலையொத்த நடுவுநிலைமை யையுடைத்தாய்,

சிறந்த கொள்கை அறம் கூறு அவையமும்—இககுணங்களாறசிறந்த விரதங களையுடைய தருமநூலைச சொல்லுந்திரளும,

நறுஞ் சாந்து நீவிய கேழ கிளா அகலததுப பெரியோா (சகஞ)—நறிய சந்தனத் தைப்பூசிய நிறம்விளங்குமாாபினையுடைய பெரியோர்,

யாகததிற்குச சந்தனம்பூசுதல்மரபு.

[ஆவுதி மணணி யவிா தகின் முடித்தது, மாயிசும்பு வழஙகும் பெரியோாபோல, நன்றூ தீதுங கணடாய்ந் தடககி, யன்பு மறனு மொழியாது காததுப, பழியொரீஇ யுயர்நது பாய்புகழ் நிறைநத]

ஆவுதி மணணி மா விசுமபு வழஙகும பெரியோா போல—யாகஙகளைப்பண்ணிப் பெரிய சுவாககததேறபபோம அந்தணா அரசனை அடக்குமாறுபோல,

நன்றும் தீதும கணடு ஆய்நது அடககி—அரசனிடத்துள்ள நன்மையும் தீமையும நெஞ்சத்தாலேகணடு அததிங்குகளையாராயநது அவறறிலேயொழுகாமலடக்கி,

அன்பும் அறனும் ஒழியாது காதது—சுறறததிடததுசசெல்லுமன்பும் எவவுயிாக கண்ணுஙிகழுந் தருமமும் ஒருகாலமும்போகாமல் தம்மிடததே பரிகரித்து,

பழி ஒரீஇ உயர்ந்து—பழி தம்மிடத்துவாராமல் நீக்கி அதனுனே ஏனையோரி னும் உயர்ச்சியெய்தி,

பாய் புகழ் நிறைந்த—பரந்த புகழ்நிறைந்த,

அவிர் துகில முடித்து—விளஙகுகின்ற மயிாககட்டுக் கட்டி,

செம்மை சான்ற காவிதிமாக்களும்—தலைமையமைந்த காவிதிப்பட்டங்கட்டின அமைச்சரும்,

அறன் நெறி பிழையாது ஆறறின ஒழுகி—இல்லறத்திறகுக்கூறிய வழியைத்தப் பாமல இல்லறத்திலேநடந்து,

குறும் பல குழுவிற குன்று கணடனன—அண்ணிய பல திரட்சியினையுடைய மலைகளைக கணடாற்போன்ற,

பருந்து இருந்து உககரும் பன்மாண நல்வில்—பருந்து இளைப்பாறியிருந்து பின்பு உயரபபறக்கும் பலதொழிலின்மாட்சிமைபபட்ட நலலஇல்வில்,

பல வேறு பண்டமோடு ஊண மலிந்து கவினி—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங களோடே பலவுணவுகளுமிகது அழகுபெறறு,

மலையவும் நிலததவும் நீரவும பிறவும்—மலையிடததனவும் நிலத்திடததனவும் நீரி டததனவும பிறவிடததனவுமாகிய பண்ணியம் (௵௬),

பல் வேறு திரு மணி முததமொடு பொன் கொண்டு—பலவாய வேறுபட்ட அழ கினையுடைய மணிகளையும் முத்தினையும் பொனனையும் வாங்கிகொணடு,

சிறந்த தேஎதது—மணிகளும் முத்தும் பொன்னும் பிறததறகுச சிறநத தேசத்தி னின்றும்வந்த,

பணணியம் பகாகரும்—பண்டஙகளைவிறரும் வணிகரும்,

ஊணமலிந்து கவினிக் (௵௫) குன்றுகணடனன (௵௧) நலலஇல்லிலே யிரு ந்து (௵௨) ஆறறினொழுகிச் (௵௦) சிறந்ததேஎத்துவந்த (௵௬) திருமணிமுத்தமொடு பொன்கொணடு (௵௭) பிறவுமாகிய (௵௪) பணடஙகளை விறபாருமென்க.

[மழையொழுக் கறாஅப் பிழையா விளையுள்.] அறாஅ ஒழுக்கு மழைப பிழையா விளையுள்—இடைவிடாமற பெய்கின்ற மழையால் தவறாத விளைதலையுடையதாகிய மோகூா (௵௮),

பழையன் மோகூர்—பழையனெனனுங் குறுநிலமன்னனுடைய மோகூரிடத்து,

அவையகம் விளஙக, நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன] அவை அகம விளங்க நாறகோசா மொழித தோன்றியன்ன — சனமக்கடிரளிடததே விளங்கும் படி அறியககூடிய நானகுவகையாகியகோசா வஞ்சினமொழியாலே விளங்கினாற் போன்ற,

தாம் மேஎந்தோன்றிய நாறபெருங்குழூஉம்—தமதுமொழியால் தாம் மேலாய்வி ளஙகிய நால்வகைப்பட்ட பெரியதிரளும்,

ஐம்பெருங்குழுவில் அமைச்சரைப்பிரித்து முற்கூறினமையின், ஈண்டு ஏனை நாற்பெருங்குழுவையுங்கூறினார். ஐம்பெருங்குழுவாவன. "அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தூத ரொற்ற ரிவரென மொழிப" இளங்கோவடிகளும், * "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" என்றார்

* சிலப்பதிகாரம், இந்திரன்விழவூரெடுத்தகாதை.

[கோடுபோழ் கடைநரும்] போழ் கோடு கடைநரும்—அறுத்தசங்கை வளைமுத லியனவாகக் கடைவாரும்,

திரு மணி குயினரும்—அழகியமணிகளைத் துளையிடுவோரும்,

சூடு உறு நன்பொன் சுடர் இழை புனைநரும்—சுடுதலுற்ற நன்றாகிய பொன்னை விளங்கும் பணிகளாகப்பண்ணுந் தட்டாரும்,

பொன் உரை காண்மரும்—பொன்னையுரைத்தவுரையை அறுதியிடும் பொன் வாணிகரும்,

கலிங்கம் பகர்நரும்—புடைவைகளை விற்பாரும்,

செம்பு நிறை கொண்மரும்—செம்பு நிறுக்கப்பட்டதனை வாங்கிக்கொள்வோரும்,

வம்பு நிறை முடிநரும்—கச்சுக்களைத் தம் தொழின்முற்றுப்பட முடிவாரும்,

பூவும் புகையும் ஆயும் மாக்களும்—பூக்களையுஞ் சாந்தையும் நன்றாக ஆராய்ந்து விற்பாரும்,

[எண்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, நுண்ணிதி னுணர்ந்த] எண்வகை நுண்ணிதின் உணர்ந்த செய்தியும் உவமம் காட்டி—பலவகைப்பட்ட கூரிதாகவுணர்ந்த தொழில்களையும் ஒப்புக்காட்டி,

சித்திரமெழுதுவார்க்கு வடிவின்றொழில்கடோன்ற எழுதுதற்கரிதென்பதுபற் றிச் செய்தியுமென்றார்

நுழைந்த நோக்கிற கண்ணுள் வினைஞரும—கூரிய அறிவினையுடைய சித்திரகாரிகளும்,

நோக்கினோர்கண்ணிடத்தே தம தொழிலைநிறுத்துதலிற கண்ணுள்வினைஞரென்றார்

பிறரும் கூடி—யான கூறப்படாதோருந் திரண்டு,

தெண்டிரை அவிர் அறல் கடுப்ப ஒண் பல குறியவும நெடியவும மடிதரூஉ விரிந்து — தெளிந்த திரையிலவிளங்குகின்ற அறலையொப்ப ஒள்ளிய பலவாகிய சிறி யனவும் நெடியனவுமாகிய மடிப்புடைவைகளைக கொண்டுவந்து விரித்து,

மடித்தது அறலுக்குவமை.

சிறியரும பெரியரும கமமியா குழீஇ—சிறியோரும் பெரியோருமாகிய நெய் தறறொழிலைசசெய்வார் திரண்டு,

நால வேறு தெருவினும் கால உற நிறறர—நானகாய்வேறுபட்ட தெருவுகடோறும் ஒருவாகாலோடு ஒருவர்கால் நெருங்க நிறறலைச்செயய,

கமமியா (௫௨௧) விரித்துக (௫௨௦) குழீஇ (௫௨௧) நிற்றலைச்செய்ய.

இஃது அந்திககடையிற்றெறாவிற புடைவைவிறபாரைக் கூறிற்று

கோயிலைசசூழந்த ஆடவாதெரு நான்காதலின்,

நால்வேறுதெருவென்றார். இனிப பொன்னும் மணியும் புடைவைகளும் கருஞ்சரக்கும்விற்கும் நால்வகைப்பட்ட வாணிகர்தெருவெனறுமாம்.

கொடும்பறைக கோடியர் கடும்பு உடன் வாழ்த்துந் தண் கடல நாடன் ஒண் பூங்கோதை பெருநாள் இருக்கை—கண்கள்வளைந்த பறையினையுடைய கூத்தருடைய சுற்றம் சேரவாழ்த்துங குளிர்ந்த கடல்சேர்ந்த நாட்டையுடையவனுகிய ஒள்ளிய புனந்தாரையுடைய சேரனுடைய பெரிய நாளோலக்கவிருப்பிலே,

விழுமியோர் குழீஇ விழைவு கொள கம்பலை கடுப்பக் கலலென (௩௲)—எல் லாக்கலேகளேயுமுணர்ந்த சிரியோர் திரண்டு அவன்கேட்பத் தருக்கங்களைக்கூறி விரும் புதல்கொண்ட ஆரவாரத்தையொப்பக கல்லென்றவோசை நடக்க,

பலசமயத்தோருந் தம்மிற்றம் மாறுபட்டுக்கூறுந் தருக்கததைச சேரக்கூறக கேட்டிருக்கின்ற கம்பலைபோலவென்றார்.

பலவுடன—கூறுதன பலவற்றுடனே,

சேறும் நாறறமும் பலவின சுளையும் — தேனும நாறறமும் உடையவாகிய பலாப்பழததின் சுளையும்,

சேறென்றார், சுளையிலிருக்கின்ற தேனை

வேறுபடக் கவினிய தேம் மாங்கனியும்—வடிவுவேறுபட அழகுபெறற இனிய மாவிற்பழங்களையும்,

"சேறு நாறறமும் வேறுபடக கவினிய, பலவின சுளையுந் தேமாங கனியும" என்றும் பாடம்

பல் வேறு உருவிற காயும்—பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பாகறகாய வாழைக்காய் வழுதுணங்காய முதலியனகாய்களையும்,

பழனும்—வாழைபபழம முந்திரிகைபபழமுதலிய பழங்களையும,

கொணடல வளர்பபக கொடி விடுபு கவினி மென பிணி அவிழ்ந்த குறு முறி அடகும—மழைபருவத்த்த பெயதவளர்க்கைபினாலே கொடிகளைவிட்டு அழகுபெற்று மெலலிய சுருளவிரிந்த சிறிய இலைகளையுடைய இலைககறிகளையும,

கொடியென்றார், ஒழுங்குபட விடுகின்ற கிளைகளை

[அமிர்தியன் றன்ன தீஞ்சேற்றுக கடிகையும்] தீஞசேறறு அமிர்து இயன் றன்ன கடிகையும—இனிய பாகினாறகட்டின அமிர்தம தோன்றகீண்டாறபோனற கண்டசருக்கரைததேறறையும,

புகழ் படப பண்ணிய பேர் ஊன் சோறும—புகழசசிகள உண்டாகச் சமைதத பெரிய இறைச்சிகளையுடைய சோறறையும,

கீழ்செல வீழ்நத கிழஙகொடு—பாரளவாகவீழ்நத கிழஙகுடனே,

[பிறவு, மீனசோறு தருநா பல்வயி னுகர] பலவயின் நுகர இனசோறு பிறவும் தருநர்—பலவிடஙகளினும் அநுபவிககு இனிய பாறசோறு பானமுதலியவறறையுங கொணடுவந்திடுவாரிடதது எழுந்தவோசையும,

என்றது சோறிடுஞசாலைகளை.

[வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வஙகம, பல்வேறு பணட மிழிதரும் பட்டினதத, தொல்லெ னிமிழிசை மானக கலலென, நனந்தலை வினைஞா கலஙகொணடு மறுகப், பெருங்கடற் குட்டததுப புலவுததிரை யோத, மிருஙகழி மருவிப பாயப் பெரிதெழுந், துருகெழு பானுள் வருவன பெயாதலிற, பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந தறறே, யல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை]

நனந் தலை வினைஞா கலம கொணடு மறுக—அகனற இடததையுடைய தேசஙக ளின்வாணிகா ஈண்டிசசெயத பேரணிகலஙகளைக கொணடுபோதல்காரணமாக,

வால இதை எடுத்த வளிதரு வஙகம்—நன்றாகிய பாய்விரிதத காற்றுககொண்டு வருகின்ற மரககலம்

பெருங் கடற் குட்டத்துப புலவுத் திரை ஓதம இருங் கழி மருவிப் பாயப பெரிது எழுந்து உரு கெழு பானுள் வருவன—பெரிய கடல்சூழ்ந்த இடததினின்றும் புலா லுறுந் திரையையுடையஓதம கரியகழியிற புகாமுகத்தேயேறிப் பரக்கின்றவளவிலே மிகஎழுந்து அச்சமபொருந்திய நடுவியாமததே வருகின்றவறறின் பணட (ருகஎ) மென்க

பெரிதெழுந்தெனறூா, பாயுமவாஙகிச சரககுமபறியாமல் வருகினறமைதோன்ற ஓதமருவிபபாயவெனறூா, அவ்வோதம ஏறறததிலே கழியிலேவருமென்பதுணா தற்கு

பலவேறு பணடம இழிதரும படடினத்து ஒலலென இமிழ இசை மான—வங் கம்வருகின்றவற்றிற் பலவாய் வேறுபட்ட சாகரு இறங்குதலைசெயயும் பட்டினத்து ஒலலெனமுழஙகுகின்ற ஓசையையொக்க,

மறுகுதறகுவநத வஙகம குட்டததினினறும் வருவனவ றறிற பணடமிழியும பட் டினதது ஓசைமானவெனக

பெயாதலிற பலவேறு புள்ளின இசை எழுந்தறறு—இரையை நிறையமேய்ந்து பாாபபிறகினைகொணடு அந்திககாலததுமீளுதலிற் பலசாதியாய் வேறபட்ட பறவை களினேசை எழுநத தனமைதது,

அல அஙகாடி அழிதரு கம்பலை — அநதிக்காலத்துக கடையில மிகுதியைத்தரு கின்ற ஓசை,

கட வுட்பள்ளியிடத்தும் (சகஎ) அந்தணாபளளியிடததும (சஎச) சேகலையி டத்தும (சஅஎ) அவையததிடததும் (சகஉ) காவிகிமாக்களிடததும (சகக) எழு கின்றவோசை கோதை (௫உச) யிருகசையில் (௫உ௫) விழைவுகொள்கம்பலைகடுப்பக் (௫உசு) கலலென (௫௬அ) வெனமுடிகக.

பணணியம்பகாாரி—த ்ீ ாசையும(௫ சு)காறபெருங்குழூவிடத்தோசையும்(௫க0) பலவயினுகா இனசோறு (௫௬௫) பிறவுந் (௫௬ச) தருநரிடததெழுந்தவோசையும் (௫௬௫) கோடுபோழகடைநா (௫சக) முதலாகக் கணணுள்வினைஞாருகவுள்ளாரும் பிறருஙகூடிக் (௫௯அ) சம்மியருஙகுழீஇ (௫உக) நிறறா (௫உஉ) எழுநதவோசையும் பட்டினதது (௫௬எ) ஓலலெனிமிழிசைமானககலலென (௫௬அ) வெனமுடிகக

இஙஙனமுடிததபின நியமதது (௬௬௫) அல்லஙகாடியில்அழிதருகம்பலை (௫சச) தூரியஙகறஙகுகையினும் (சசு0) கமபலைகடுபபக (௫உசு) கல்லென்கையினும் (௫௬அ) ஒல்லெனிமிழிசைமானககல்லென்கையினுமு (௫௬அ) பலவேறுபுள்ளின் இசையெழுந்தறறே (௫சசு) யெனசசேர்வினைமுடிக்க.

கலலெனவென்பதனை இரணடிடததிற்குஙகூட்டுக

இவ்வோசைகளின வேறுபாடுகளைநோககிப பலவேறுபுள்ளோசைகளை

உவமை கூறினர்.

[ஒண்சுட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து, சென்ற ஞாயிறு] ஒண் சுடர் உருப்பு ஒளி சினம் தணிந்து மழுங்கச் சென்ற ஞாயிறு—ஒள்ளிய கிரணங்களையுடைய வெப்பத்தையுடைய ஒளி சினமாறிக் குறையும்படி ஒழுகப்போன ஞாயிறு,

நன்பகற் கொண்டு குடமுதற் குன்றம் சேர — பின்னர் நன்றாகிய பகற்பொழுதைச் சேரக்கொண்டு மேற்றிசையிடத்து அத்தகிரியைச் சேருகையினாலே,

குணமுதல் நாள் முதிர் மதியம் தோன்றி நிலா விரிபு பகல் உரு உற்ற இரா வர — கீழ்த்திசையிடத்தே பதினாலுநாட்சென்று முதிர்ந்த நிறைமதி எழுந்து நிலாப் பரக்கையினாலே பகலின்வடிவையொத்த இராக்காலம்வரும்படி,

நயந்தோர்—கணவர்பிரிதலிற் கூட்டத்தை விரும்பியிருந்தார்க்கு,

காதல் இன்றுணை புணர்மார்— தம்மேற் காதலையுடைய தமக்கினிய கணவரைக்கூடுதற்கு,

ஆய் இதழ்த் தண் நறுங் கழுநீர் துணைப்ப—ஆராய்ந்த இதழ்களையுடைய குளிர்ந்த நறிய செங்கழுநீர்களை மாலைகட்டும்படியாக,

இழை புனையூஉ—அணிகளை யணிந்து,

நல் கெடுங்கூந்தல் நறு விரை குடைய — நன்றாகிய நெடிய மயிரிற்பூசின நறிய மயிர்ச்சந்தனத்தை அலைத்து நீக்கும்படியாக,

நரந்தம் அரைப்ப—கத்தூரியை அரைக்கும்படியாக,

நறுஞ் சாந்து மறுக—நறியசந்தனம் அரைக்கும்படியாக,

மெல் நூற் கலிங்கம் கமழ் புகை மடுப்ப — மெல்லிய நூலாற்செய்த

ளுக்கு மணக்கின்ற அகிற்புகையை ஊட்டும்படியாக,

பெண் மகிழ்வுற்ற பிணை நோக்கு மகளிர் நெடுஞ்சுடர் விளக்கம் கொளீஇ—

குணச்சிறப்பால் உலகத்துப்பெண்சாதி விரும்பமுற்ற மானபிணைபோலும் நோக்கினை யுடையமகளிர் நெடியவொளியினையுடைய விளக்கினையேற்றி,

[நெடுநக, ரெல்லை யெல்லாம் நோயொடு புகுந்து, கல்லென மாலை நீங்க]

நெடு நகர் எல்லை எல்லாம்—பெரிய ஊரினெல்லையாகிய இடமெல்லாம்,

கல்லென் மாலை நோயொடு புகுந்து நீங்க—கல்லென்னுமோசையையுடைய மாலை நயந்தோர்க்கு (௬௪௯) நோயைச்செய்யத்தலைமட்ட புகுந்துபோகையினாலே முந் தையாமஞ்சென்றபின்றை (௬௨௦) யெனக்.

நெடுநக (௫௫௬) ரெல்லையெல்லாம் (௫௫௭) மகளிர் (௫௫௫) விளக்கங்கொளீஇக் (௫௫௬) காதலின்றுணைபுணர்தற்குப் (௫௫௯) புனையூடுத் துணைப்பக் (௫௫௪) குடைய (௫௫௨) அரைப்ப மறுக (௫௫௩) மடுப்ப (௫௫௪) அரவுவரும்படி (௬௪௬) ஞாயிறு (௫௪௬) குன்றஞ்சேருகையினாலே (௫௪௭) மாலை (௫௫௮) நயந்தோர்க்கு (௫௪௯) நோயொடு புகுந்து (௫௫௭) பின்னர் நீங்க (௫௫௮) முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (௬௨௦) யெனக்கூட்டுக.

நாணுக் கொள—புணர்ச்சிநீங்கிற்குத் தமக்கு உயிரினுஞ்சிறந்தநாணைத் தமமிடத்தே தடுத்துக்கொள்ள,

[ஏழ்புணர் சிறப்பி னின்றொடைச் சீறியாழ், தாழ்பயற் கனைகுரல் கடுப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து, வீழ்துணை தழீஇ]

ஏழ் புணர் சிறப்பின் இன்றொடைச் சீறியாழ் பண்ணுப்பெயர்த்து—இசையேழும் தன்னிடத்தேகூடின தலைமையினையுடைய இனிய நரம்பினையுடைய சிறிய யாழைப் பண்களை மாறிவாசித்து,

வீழ் துணை தழீஇ — தம்மைவிரும்பின கணவரைப் புணர்ந்து நாணுக்கொள (௫௫௮),

பாட்டுக் காமத்தைவிளைவித்தலின், யாழைவாசித்து

வீழ துணை தழீஇயென்றா.

[வியல்விசும்பு கமழ, நீா திரண டனன கோதை பிறகிட்டு] நீா திரணடன்ன **கோதை** வியல் விசும்பு கமழப பிறகிட்டு—நீா திரணடாறபோன்ற வெள்ளியபூக்க

ளாற்செய்த மாலைகளை அகற்சியையுடைய விசுமபிலே சென்றுநாறும்படி கொணடை யிலே முடித்து,

ஆய் கோல அவிா தொடி விளஙக வீசி—அழகிய திரட்சியையுடைய விளங்குகின்ற தொடி மிகவிளங்கும்படி கையைவீசி மனைதொறுஞ்சென்று பொயதலயா (இஅக) வென்க

போது அவிழ் புதுமலா தெரு உடன கமழ—அலருமபருவமாக மலாநத புதிய விடுபூக்கள் தெருவுகளெஙகும நாற,

மேதகு தகைய மிகுநலம் எய்தி —மூறபடப பலருடனபுணாநத புணாச்சியாற குலைந்த ஒபபனைகளைப் பினனும் பெருமைதருகின்ற அழகினையுடைய மிகுகினற நன மையுணடாகவொபபித்து,

[பெரும்பல குவளைச் சுருமபுபடு பனமலா, திறநதுமோந தனன சிறநதுகமழ் நாறறதது]

திறநது மோநது அனன சிறநது கமழ நாறறதது—அலாகினறபருவததே கை யாலலாத்தி மோந்துபாாததாலொதத மிகுநாறுகினற நாறறததினையுடைய,

பெரும்பல குவளைச் சுருமபு படு பனம ா ா —பெரிய பலவாகிய செஙகழுநீரிற் சுருமபுகளுக்கலாகினற பலபூககளையும,

கொண்டல் மலாப்புதன மானபபூ வேயநது

கொணடல மலாப புதல மான வேயநத —மழைககுமலாநத மலரையுடைய சிறுதூறறையொககச சூடி,

பூ—எனபபூககளையும,

பலதிறததுபபூககளை நெருஙகபபுனைதலபறறிச சிறுதூறு உவமைகூறினா

[நுணபூ ஞகம வடுகொள முயஙகி, மாயப பொய்பல கூட்டிக கவவுககரநது, சேயரு நணியரு நலனயந்து வநத, விளமபல செலவா வளநதப வாஙகி]

சேயரும நணியரும நலன நயந்து வந்த இளமபல

செலவா—புறமணடலததா ரும உளளூரிலுள்ளாருமாயத தமமுடைய வ டிவழகையமுமபிவாத இளைய ராகிய பல செலவததையுடையாரை,

பல மாயப பொய் கூட்டி நுண பூண ஆகம வடுக கொள முயஙகி—பலவஞச னைகளையுடைய பொயவார்ததைகளாலே முநதுறகூ ட்டிககொணடு அவருடைய நுண ணிய பூணகளையுடைய மார்பைத தமமார்பிலே வடுபபடுமபடியாக முயஙகிப பினனா,

கவவுக கரந்து வளம் தப வாஙகி—அஙஙனம் அன்புடையார்போலே முயஙகி னமுயககத்தை அவர் பொருள்தருமளவுமமைறதது அவருடைய செலவமெலலாம் கெடுமபடியாக வாங்கிககொணடு,

நுண தாது உணடு வறும பூத துறககும மெனசிறை வணடினம் மான—பூ அல ருங்காலமறிநது அதன நுணணிய தாதையுணடு தாதற்ற வறுவியபூவைப பின்னா கினையாமறறுறந்துபோம மெலலிய சிறகையுடைய வணடின்திரளையொபப,

இது தொழிலுவமம

புணாந்தோா நெஞ்சு ஏமாபப இனறுயில் துறந்து— தம்மை நுகாந்தோருடைய நெஞ்சு கலக்கமுறும்படி அவரிடத்து இனியகூட்டததை நோககைவிட்டு,

பழம் தோ வாழக்கைப பறவை போல—பழுமரமுள்ள இடந்தேடிச்சென்று

அவறறின் பழத்தையே ஆராய்ந்து வாஙகிநுகாதலைத தமசகுத் தொழிலாகவுடைய

புள்ளினம்போல,

தம்முயிரைப பாதுகாககினற வாழககைசதொழிலே வாழககையென்றார்

[கொழுஙகுடிச் செலவ ரும் பிறரு மேஎய, மணமபுணாந் தோஙகிய வணங்குடை நல்லில·]

கொழுங குடிச செலவரும் பிறரும் மேஎய அணஙகு உடை நலலில்—வளவியகு டியிறபிறந்த செலவரும அவாகளாறறோனறிய பிறசெல்வருமேவபபட்ட இல்லுறை தெய்வஙகளையுடைய நனறாகிய அகஙகளில,

குடிச்செலவரெனறா, நான்குவருணததை. பிறரெனறா, அவாகளாற்றோன றிய ஏனைச்சாதிகளை

மணம் புணாந்து ஓஙகிய ஆய பொன் அவி ர தொடி ப பாசிழை மகளிர—வரை ந்துகொள்ளபபட்டு உ யாசசிபெறற ஒடைவைததபொனனாற்செயத விளஙகுகின்ற தொடியினையும் பசியபூணியினையுமுடைய மகளிர,

ஒண சுடா விளககதது—ஒள்ளிய விளககினுடையஒளியிலே,

பலா உடன் துவனறி—பலருஞ் சேரநெருஙகி,

நீல நி ற விசும்பில அமாநதசா ஆடும் வானவமகளிர மான—நீலநிறததையுடைய ஆகாயத்தே நெஞசமாந்துவிளையாடும் தெய்வமகளிர வருநதுமாறுபோல,

கணடோா * நெஞ்சு நடுககுறூஉக கொணடி மகளிர—தமமைககணடோருடைய நெஞ்சை வருததமுறுவிததுப பொருள்வாஙகுதலையுடைய பரததையர்,

[யாம நலயாழ நாபப ணின்ற, முழவின மகிழ்நதன ராடி] யாம நலயாழ் நாபப ண் தாழபு அயற கனை குரல் கடுப்ப நினற முழவின் மகிழ்ந்தனா ஆடி—முதற்சாமதது இல் வாசித்தறகுரிய நனறாகிய யாழகளுக்குநடுவே அவறறிறகேறபததாழ்நது தமவயிற்செறிந்த ஓசையையொககினற முழவாலே மனமகிழ்ந்தாடி,

தாழபயற கனை குரல கடுபப (டுகூ) வெனறு முனனாவநததனை

இவ்விடத் தொகுத்துக
குண்டு நீர்ப் பனித் துறைக் குவவு மணல்— ஆழ்ந்த நீரினையுடைய குளிர்ந்த துறையிடத்துக் குவிந்த மணலிலே,
முனை இ—வெறுத்து,
[மென்றளிர்க, கொழுங்கொம்பு கொழுதி] கொழுங்கொம்பு மென்றளிர் கொழுதி—கொழுவிய கொம்புகளினின்ற மெல்லியதளிர்களைப் பறித்து,
[நீரணி மேவர, நெடுந்தொடர்க் குவளை வடிம்புற வடைச்சி] குவளை நீர் நணி மேவர நெடுந்தொடர் வடிம்புற அடைச்சி—குவளையை நீர்க்கீழரும்புகளோடே பொருந்துதல்வரக் கட்டின நெடியதொடர்ச்சியை வடிம்பிலேவிழும்படி யுடுத்து,
மணம் கமழ் மனைதொறும் பொய்தல் அயர—மணநாறுகின்ற மனைதோறும் சென்று பொருட்டருதற்குரிய இளையரோடு விளையாடுதலைச்செய்ய,
அவனைம் விளையாடிவஞ்சரித்து உறவுகொண்டு பொருள்வாங்குதல் அவர்க்கியல்பு.
வானவமகளிர்மான (ருஅஉ) நெஞ்சுநடுக்குறூஉக் கொண்டிமகளிர் (ருஅக) பல சூடன்றுவன்றிக (ருஅ௦) குவவுமணலிலே (ருஅசு) முழவின் மகிழ்ந்தனராடி (ருஅரு)

---

* நெஞ்சு நடுக்குறூஉங் கொண்டி மகளிரொன்றும் பாடம்.

அதனைமுனைஇக் (ருஅசு) குவளையையடைச்சிக் (ருஅஅ) கோதையை (ருசுஉ) விசும்பு கமழப் (ருசுக) பிறக்கிட்டு (ருசுஉ) இளம்பல்செல்வராக (ருஎஉ) கூட்டி (ருஎ௦) முயங்கிப் (ருசுக) பின்னாக்கவவுக் கரந்து (ருஎ) வளந்தபவாங்கித் (ருஎஉ) தாதுண்டுறைக் கும் (ருஎரு) வண்டினமான (ருஎச) இனறுயிலதுறந்து (ருஎரு) பின்னரும் மிகுநலமெய் திச் (ருசுரு) சுரும்புபடுபனமலரையும் (ருசுசு) ஏனைப்பூக்களையும் புதன்மானவேய்ந்து (ருசுஅ) புதுமலர் தெருவுடன் கமழந் (ருசுச) தொடியையவீசி (ருசுரு) மணங்கமழ் மனைதொறும் (ருஅக)

பறவைபோலச (ருளசு) சென று பொய்தலயா (ருஅக) வெனக கூட்டுக.

செலவரும பிறரும் மேவபபட்ட (ருஎஎ) அணகருடைநலல இலவிலே மணம்பு ணாகதோஙகிய (ருஎஅ) பாசிழைமகளிா (ருஎக) ஒணகடாவிளககததே (ருஅ0) சீறி யாழைப (ருருக) பணணுடபெயாதது (ருசுo) வீழ்துணைதழீஇ (ருசுக) காணுககொள(ருருஅ) வெனககூட்டுக

கணம கொள் அவுணாக கடந்த பொலநதாா மாயோன மேய ஓண நனனாள்— திரட்சியைககொண அவுணாவென்ற பொனனறறசெயத மாலையினையுடைய மா மையையுடையோன பிறந்த ஓணமாகியநனனாளில ஊரிலுளளாரெடுதத விழவி டததே,

[கோணம் தின்ற வடுவாழ முகத்த, சாணம தின்ற சமநதாஙகு தடககை, மறங கொள சேரி மாறுபொரு செருவின, மாறு தறற வடுப்படு நெற்றி]

மறம கொள் சேரி மாறு பொரு செருவில மாறுது உறற வடுபபடு நெறறி—இற றைநாட் போாசெயதுமெனறுகருதி ம றதனைககொணடிருககின்ற தெருவுகளில் தம மிறரும் மாறுயபபொருகினற போரினகணணே நின்ற அடிமாறுமையாறபட்ட வடு வழுந்தின நெறறியினையும,

சுருமபு ஆா கணணிப பெரும்புகல மறவா— சுருமபுகள்நிறைந்த போாபபூவினை யும் பெரியவிருபபததினையுமுடைய மறவா,

அததிருநாளிறபொரும சேரிபபோாகூறினா, அவவூரககு இயலபென்று

[கடுஙகளிறோட்டலின] சோணம் தின்ற வடு ஆழ் முகதத (ருசுஉ) சாணம் தின் ற சமம் தாஙகு தடக கைக (ருசுரு) கடுஙகளிறு ஓட்டலின—தோட்டிவெட்டின வடு வழுந்தின முகததையுடையவாயக கொலைபழககும போாயானை பலகாலமெடுததலால் தழுமபிருந்த போாைததாஙகும் பெரியகையினையுடைய கடியகளிறறை ஓட்டுகையி னாலே,

[காணுந ரிட்ட, நெடுஙகரைக காழக நிலமபா லுறுபப] காணுநா நெடுஙகரைக

காழகம் இட்ட பால நிலம் உறுபப—அவவியாஊகைகுமுன்னேயோடி அதனவிசை யைககாணும்|பரிககாரா அவ்வியாஊ பிடிததுககொளளுங்காலத்து மேலவாராமல் அஞ்சி மீளுதறகுச சமைபபிதது நெடிய கழையையுடைய நீலநிறததையுடையபுடை வைகளிலே வைததுச சிந்நிஊ கபபணம நிலததேகிடநது காலகஊப் பொதுககுமபடி,

நெருஞசிமுளளுபபோல முஊனபட இருமபால திரளசசமைததுத தாவற்கு யா ஊயஞசுமென்று அவாமடியிலேவைதத கபபணததைப பாலபோறலிற பாலென்றார். *"வேழங, காயநதனன கடுகவுந்ந்க கப்பணஞ் சிதறிஞனே" எனறுர்பிறரும்

* சீவகசிந்தாமணி,

நாமகளிலம்பகம், உகூ—"ஏந்தலவே திருதத யாஊ யிரிநதன வெரிபொற் கணணி- நாந்தக வுழவா நணஞரா கூற்றென நடுங்கி மள்ளா- சாய்நதபின் றறுக ணுண்மைக கட்டியங காரன வேழங - காயந்தனன் கடுக வுந்திக கபபணஞ் சிதறி ஞனே"

உஉசு பத்துப்பாட்டு.

கடுங்கள் தேறல் மகிழ்சிறந்து திரிதர—கடியகட்டெளிவையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்

குத் திரிதலைச்செயய,

ஓண்நாளிற (கூக) பொருது வடுபபடு நெற்றி (கூடு) முதலியவற்றையுடைய

மறவா (கூசு) மகிழ்சிறநது (கூக) பாலுறுப்பத் (கூஅ) திரிதா (கூக) வெனக கூட்டுக

கணவர் உவபபப புதலவாப பயந்து—தஙகணவா இம்மைமறுமையிற்பெறும பயன்பெறேமென்று மகிழும்படி

பிள்ளைகளைப்பெறறு,

பணைதது ஏந்து இளமுலை அமுதம் ஊற—பாலால்இடஙகொண்டேந்திய இளைய முலை பாலசுரக்கும்படி,

[புலவுபபுனிறு தீர்ந்து பொலிநத சுறறமொடு, வளமனை மகளிர குளநீரயர]

புலவுப புனிறு தீரநது குளநீர அயர—புலாறுறறத்தையுடைய ஈனறணிமைநீங கித் தெய்வததினருளால ஒரிடுககணுமறறுக் குளததுநீரிலே குளிக்கையினலே,

கடுஞ்சூல மகளிர பேணி (கூ0க)—முதறசூல்கொணடமகளிர இவ்வாறே இடுக்க ணின்றிப புதலவாபபயததல்(வணடுமெனறு தெய்வததைபபரவிக் குறைதீர்ந்தபின்,

பொலிநத சுறறமொடு—மிகக சுறறததாருடனே,

வளமனை மகளிர—செலவததையுடைய மனைமகளிர,

இலவிருககுங குடிபபிறந்த மகளிர

திவவு மெயநிறுததுச செவவழி பணணி—வலிககட்டினை யாழிறறணடிலே கட்டிச செவவழியெனனும பணணைவாசிதது,

நிவவுக கூறவே அதிநரமபுங கூடிறை

குரல புணர நலயாழ முழவோடு ஒனறி—குரலெனனுநரமபு கூடின வன்னம நனறாகிய யாழுடனே முழவும்பொருநதி,

நுணணீர ஆகுளி இரட்ட—மெலலியநீர்மையினையுடைய சிறுபறையொலிபப,

பலவுடன்—பூசைககுவேணடும் பொருளகள் பலவறறுடனே,

ஒண சுடர விளக்கம முநதுற—ஒள்ளிய சுடர்விளககம முறபட,

மடையொடு—பாறபோனகமுதலிய சோறுகளை,

நல மா மயிலின மெனமெல இயலி—நன்றாகிய பெருமையையுடைய மயில போலே மெதெதென மெதெதென நடநது,

[கடுஞசூன மகளிர பேணிக்கைக தொழுது]

கைதொழுது—கையாறறொழுது,

பெருக்தோட், சாலினி மடுபப வொருசார]

பெருக தோள சாலினி மடுப்ப—பெரிய தோளினையுடைய,தேவராட்டியோடே மடுபப,

வளமனைமகளிர சிலா (கூ௱௯) புதலவாபபயாநது (கூ௦௦) புனிறுதீர்ந்து (கூ௦௨) குள நீராடுதலாலே (கூ௦௩) அதிகணடு கடுஞ்சூன்மகளிர பேணிக் (கூ௦௧) குறைதீர்ந்தபின் பொலிக்தகறறத்தோடே (கூ௦௨) பலவுடனுஞ(கூ௦௬) சாலினியோடே (கூக௦) பண்ணி (கூ௦௪) ஒன்றி (கூ௦௫) இரட்ட (கூ௦௯) இயலிசென்று (கூ௦௮) கைதொழுது (கூ௦௧) .... (கூ௦எ) ...... (கூக௦) ....

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

அருங் கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ— அரிய அச்சத்தைச்செய்யும் வேலன் இவ்விடுக்கண முருகனுல்வந்ததெனத தான்கூறிய சொல்லின்கணணே கேட்டோ ரை வளைத்துகொணடு,

பிள்ளையாரவேலை யெடுத்தலின், வேலனென்றா என்றது - கழங்குவைத்துப் பிள்ளையாரால்வந்ததென முற்கூறிப பின் வெறியாடுவனென்று ஆடுமுறைமை கூறிறறு.

அரிக் கூடு இன்னியம் கறங்க—அரித்தெழும்ஓசையையுடைய சல்லி கரடி முதலியவற்றோடேகூடின இனிய எணவாசசியங்கள் ஒலியாநிற்க,

[நோகிறுததுக, காரமலர்க குறிஞசி சூடிக் கடமபின், சீர்மிகு நெடுவேட் பேணி:]

கார மலாக் குறிஞ்சி சூடி—காரகாலததான் மலரையுடையவாகிய குறிஞ்சி யைச்சூடி,

கடம்பின் சீர மிகு நெடுவேள் நோ நிறுத்துப் பேணி—கடம்புசூடுதலால் அழகு மிகுகின்ற முருகனைச் செவ்விதாகத் தன்மெய்க்கணணேநிறுத்தி வழிபடுகையினாலே,

தழூஉப பிணையூஉ—மகளிர தம்முட்டழுவிக் கைகோதது,

மன்றுதொறும் நின்ற குரவை—மன்றுகடோறுமநின்ற குரவைக்கூத்தும்,

சேரிதொறும—சேரிகடோறுநின்ற,

உரையும்—புனைந்துரைகளும்,

பாட்டும்—பாட்டுககளும,

ஆட்டும்—பலவகைபபட்டகூததுக்களும்,

விரைஇ—தம்மிற் கலககையினாலே,

வேறு வேறு கம்பலை—வேறுவேறாகியஆரவாரம,

வெறி கொள்பு மயங்கி—ஒழுஙகுகொணடு மயஙகபபட்டு,

பேர இசை * நனனன பெரும்பெயர நன்னாள்—பெரியபுகழையுடைய நன் னன்கொணடாடுகினற பிறநதநாளிடத்து,

அவன்பெயர் அந்நாள் பெறுதலின், பெரும்பெயரைப்பெற்ற நன்னாளென்றார்.

சேரி விழவின் ஆரப்பு எழுந்தாஙகு—சேரிகளிலுள்ளார கொண்டாடுகின்ற விழாவாலே ஆரவாரமெழுந்தாற்போல,

முந்தை யாமம் சென்ற பின்றை—முற்பட்டசாமம நடந்தபின்பு,

கொணடிமகளிர (௫அரு) பொய்தலயரப் (௫அக) பாசிழைமகளிர் (௫எக)

வீழ்துணைதழீஇ (௫சுக) நாணுக்கொள (௫௫அ) மறவர் (௫கசு) மகிழ்சிறந்துதிரிதரக் (௫கக) கடுஞ்சூலமகளிர்கைதொழுது (சு௦க) மடுபப ஒருசார் (சுக௦) நெடுவேட்பேணுகையினாலே (சுகச) மன்றுதொறுநின்ற குரவையும் சேரிதொறுநின்ற (சுக௫) உரை யும் பாட்டும ஆட்டும் விரவுகையினாலே (சுகசு) வேறுவேறுபட்டகம்பலை (சுகஎ) சேரிவிழவின்ஆரப்பெழுந்தாஙகு (சுகக) வெறிகொள்புமயஙகப்பட்டு (சுகஎ) முந்தை யாமஞ்சென்றபின்றை (சுஉ௦) யெனக்கூட்டுக

ஒருசார் (சுக௦) விரைஇ (சுககு) யென்க.

பணிலம் கலி அவித்து அடங்க—சங்குகள்

ஆரவாரமொழிந்து அடங்கிக்கிடக்க

* நன்னன் - ஓர்குறுநிலமன்னன்.

காழ் சாய்த்த கொடை நவில நெடுங் கடை அடைத்து—சட்டக்காலைவாங்கிப் பண்டங்களுக்கு விலைகூறும் நெடியகடையையடைத்து,

மட மதர் ஒள்ளிழை மகளிர் பள்ளியயர—மடப்பத்தினையும் செருக்கினையும் ஒள்ளிய அணிகலங்களையுமுடைய மகளிர் துயிலுதலைச்செய்ய,

[நல்வரி யிறாஅல் புரையு மெல்லடை, யயிருருப் புற்ற வாடமை விசயங், கவவொடு பிடித்த வகையமை மோதகம்]

விசயம் ஆடு அமை நல வரி இறாஅல் புரையும் மெல்லடை—பாகிலே சமைத்த லமைந்த நல்லவரிகளையுடைய தேனிறாலையொக்கும் மெல்லிய அடையினையும்,

கவவொடு அயிர்பிடித்த வகை அமை உருப்பு உற்ற மோதகம்—பருப்புந்தேங்காயுமாகிய உள்ளீடுகளோடே கண்டசருக்கரைகூட்டிப் பிடித்த வகுப்பமைந்த வெம்மைபொருந்தின அப்பங்களையும்,

தீஞ்சேற்றுக் கூவியர் தூங்குவனர் உறங்க—இனிய பாகோடு சேர்த்துக்கரைத்த மாவினையுமுடைய அப்பவாணிகரும் அவற்றோடேயிருந்து தூங்குவனராயுறங்க,

விழவின் ஆடும் வயிரியர் மடிய—திருநாளின்கண்ணே கூத்தாடுங்கூத்தர் அதனையொழிந்து துயில்கொள்ள,

பாடு ஆன்று அவிந்த பனிக் கடல் புரைய—ஒலிநிறைந்தடங்கின குளிர்ந்த கடலையொக்க,

பாயல் வளர்வோர் கண் இனிது மடிப்ப—படுக்கையிலே துயில்கொள்ளுவோர் கண் இனிதாகத் துயில்கொள்ள,

[பானுட் கொண்ட கங்கு லிடையது]

பானுட் கொண்ட கஙகுல —பதினெந்நாநாழிகையை முடிவாகக்கொணட கஙகுல்,

[பேயு மணஙகு முருவுகொண் டாயகோற், கூற்றக கொஃறோ கழுதொடு கொட்ப]

பேயும் அணஙகும உருவுகொணடு கழுதொடு கொட்ப—பேய்களும் வருததுந தெய்வஙகளும வடிவுகொணடு கழுதுடனே சுழன்றுதிரிய,

கழுது - பேயிலொருசாதி

ஆய் கோற கூற்றக கொஃறோ அசசமறியாது ஏமமாகிய(சுஙஉ) மதுரை(சுகக) யெனக்கூட்டி யாக்கைநிலையாதெனறறிந்து மறுமைககுவேணடுவன செய்துகொ ண்டமையின், அழகிய கோலையுடைய கூற்றதின் கொலைககஞசாமற் காவலுண் டாயிருககின்றவூொன்க

* "கரும்பாட்டிக கட்டி *** பரிவ திலா" எனறூா பிறரு ம கொஃறோ - கால சக்கரம்

இரும்பிடி மேஎந தோல அன்ன இருள்

சோபு—கரியபிடியினகணணேமேவின தோலையொத்த கருமை தமக்கு இயலபாககசேரபபட்டு,

இருள் - கருஞ்சட்டையுமாம்

---

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல், ௫ —"கரும்பாட்டிக கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார் - துரும்பெழுந்து வேஙகாற் றுயராண டுழவார்-வருந்தி யுடம்பின் பயன் கொண்டார் கூறறம் - வருங்காற் பரிவ திலர்."

கல்லும் மரனும் துணிக்கும் கூரமை நிலன் அகழ் உளியா (சுசுக)—கல்லையுமர த்தையுமறுக்குங் கூரமையையுடைய

நிலத்தையகழும்உளியையுடையராய்,

நிலத்தை அகழுங்காலத்து இடைப்பட்ட கற்களுக்கும் மரங்களுக்கும் வாய்மடி யாதென்றா.

தொடலை வாளர்—தூக்கிட்ட வாளினையுடையராய,

தொடுதோல் அடியர்—செருப்புக்கோத்த அடியினையுடையராய்,

[குறங்கிடைப் பதித்த கூ ர்நுனைக் குறும்பிடிச், சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கறு, னிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினா, மென்னூ லேணிப் பன்மாண் சுற் றினா, நிலனக ழுளியா]

சிறந்த கருமை நுணவினை நுணங்கு அறல — மிக்ககருமையினையுடைய நுண்ணியதொழில்களையுடைய நுண்மை தனனிடத்தே பறறுதலையுடையது,

என்றது இறைமுடிந்தசேலையென்றவாறு, ஆகுபெயா.

குறங்கிடைப பதித்த கூர் நுனைக் குறும்பிடி—அச்சேலைகட்டினமருங்கிற குறுங் கிடைத் தெரியாமற் கிடக்கும்படியழுத்தின கூரிய முனையினையுடைய சிலசொட்டை,

நிறம் கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர்—பலநிறங்களைத் தனனிடத்தேகைக்கொ ண்டு கைசெயயபபட்ட நீலநிறத்தையுடைய கச்சினையுடையராய்,

என்றது - கட்டினசேலையிடத்தே செருகித் துடையுடனேசேர்ந்துகிடக்குஞ் சொட்டையின்மேலேகட்டின நீலக்கச்சினைஎன்றவாறு அதுதெரியாமல் துடை யுடனேசேர்ந்துகிடந்தவிற் குறங்கிடைப்பதித்தவென்றார்.

மென்னூல் ஏணிப பன்மாண சுற்றினர்— மெல்லிய நூலாற்செய்த ஏணியை அ ளாயிலே பலவாய் மாட்சிமைப்படச்சுற்றிய சுற்றினையுடையராய்,

மதிற்றலையிலே உள்ளேவிழவெறிந்தால கைபோல மதிலைப்பிடித்துக்கொள்ளும் படி இரும்பாற்சமைத்ததனைத் தலையிலேயுடைய நூற்கயிறறை உள்ளேவிழவெறிந்து அதனைப புறம்பேநின்றுபிடித்துக்கொண்டு அம்மதிலை ஏறுவராகலின, ஏணியென்றார்.

கலன் நசைஇக் கொட்கும்—பேரணிகலங்களைநச்சுதலாலே

அவற்றையெடுத் தற்கு இடம்பார்த்துசசுழன் றுதிரியும்,

கண் மாறு ஆடவா ஒடுககம் ஒற்றி—விழித்தகண இமைக்குமளவிலே மறைகின்ற கள்வா ஒதுங்கியிருககின்ற இடத்தைவேய்த்து,

செருபபைத்தொட்டுக கச்சைக்கட்டி நூலேணியைச்சுற்றி உளியையெடுத்து வாளைப்பிடித்துக் கொட்குங்கள்வரென வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச் சமாயகிற்குமாறு, * "முனனதின் னுணருவ ளிவியு முளவே" எனனுஞ்சூத்திரத்தா னுணாக

வயக் களிறு பாாக்கும் வயப் புலி போல ஒற றி (உசஉ)—வலியகளிற்றை இரை யாகபபாாககும் வலியபுலியைபபோலே வேய்க்கையினுலே,

துஞ்சாக கணணர்—துயில்கொள்ளாத கண்ணையுடையராய்,

அஞ்சாக் கொள்கையா —பேய்முதலியவற்றிறகு அஞ்சாத கோட்பாட்டையு டையராய,

* தொல்காபபியம, சொல்லதிகாரம், எசசவியல, சுங.

அறிந்தோர் புகழ்ந்த ஆண்மையா—களவிற்றொழிலையறிந்தவர்களாலே புகழப் பட்ட களவிற்றொழிலே ஆளுர் தன்மையையுடையராய்,

[செறிந்த, நூல்வழிப் பிழையா நுணஙகுநுண் டோச்சி, யூர்காப பாளா்:] நுணங்கு செறிந்த நூல்வழிப் பிழையா நுண்டோச்சி ஊாகாபபாளா—நுண்மைசெறிந்த நூலி ன்வழியைத்தப்பாத நுணணிய ஆராய்ச்சியையுடைய ஊாக்காத்தறறொழிலை ஆளுத லையுடையராய்,

களவுகாண்டற்கும் காத்தற்குமகூறிய நூல்கள்போவாரொன்றுர்

நூல்வழிப்பிழையா ஊரெனக்கூட்டி நூலிறசொன்னபடி சமைந்தவூரென்றுமாம்.

ஷக்கருங் கணையினர்—தப்பக்கருதிமுயல்வார்க்குத் தப்புதற்கரிய அம்பினையு டையராய்,

தேர் வழங்கு தெருவில் நீர திரணடு ஒழுக மழை அமைந்துறற அரைநாள் அம யமும்—தேரோடுதெருவின் கண்ணே நீர்திரண்டொழுகும்படி மழை மிகப்பெய்த நடுநாளாகிய பொழுதிலும்,

அசைவிலர் எழுந்து நயம்வந்து வழங்கலின்—காவலிற றபபிலராய்ப்போந்து விருப்பந்தோன்றி உலாவுகையினுலே,

[கடவுள் வழங்குங் கையறு கங்குலும்] இடையது (சுநக) கடவுள் வழங்கும் கை அறு கங்குல—இரண்டாஞ்சாமத்திறகும் நான்காஞ் சாமத்திற்கும் நடுவிடததா கிய தெய்வங்களுலாவுஞ்செயலற்றகங்குல்,

உம்மையை யாமமுமெனப பின்னேகூட்டுக.

[அச்ச மறியா தேம மாகிய, மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிபபி]

மறறையென்பதனை முந்தையாமஞ் சென்றபின்றை யென்பதனபின்னும் மூன் ருஞ்சாமத்திஞேடுங் கூட்டுக.

அச்சமறியா தேமமாகிய என்றும், மற்றையென்றும் யாமமென்றும் பிரித்து முன்னே கூட்டுக.

பகல் உறக கழிபபி—இங்ஙனம் பகுததலுறுமபடி போககி,

முந்தை யாமஞ் சென்ற பினறை (சுஉ) மறறைப (சுருக) பாஞட்கொணடகங் கு ல்(சுநக) யாமததையும மறறை (சுருக) இடையதாகிய (சுநக) கடவுள்வழஙகுங் கங்குல் (சுருக) யாமததையும (சுருக) கலியவிந்தடஙகப் (சுஉக) பள்ளியயர (சுஉக) உறங்க (சுஉஎ) வயிரியாமடியப் (சுஉஅ) பேயும் அணங்குமுருவுகொணடு (சுகூஉ) கழுதொடுகொட்ப (சுகூக) ஊர்காப்பாளர் (சுசஎ) புலிபோலக (சுசக) கண்மாறுடவர் ஒடுக்கமொற்றுகையினுலே (சுசஉ) கண்ணராய்க கொள்கையராய் (சுசச) ஆண மையராய்க் (சுசரு) கணையராய (சுசஎ) அரைநாளமயமும (சுசக) எழுநதுநயம்வந துவழஙகலிற (சுரு0) பனிககடல்புரையப் (சுஉக) பாயலினவளாவோா கணணி ஞிதமடுப்பப (சுகூ0) பகலுறககழிபபி (சுருக) யெனமுடிக்க

இங்ஙனங் கழிகின்றது இராபபொழுதென் றுணாக

[போதுபிணி விட்ட கமழுகறும் பொயகை] பிணி விட்ட போது கமழ நறும் பொய்கை— தளையவிழ்ந்த பூக்கள்நாறும் நறிய பொய்கைகளிலே,

[தாதுண் டும்பி போதமுரன் ருங்கு:] போது தாது உண் தும்பி முரன்ருங்கு— அப்பூக்களில் தாதையுண்ணுந்தும்பிகள் பாடினாற்போல,

[ஓத லந்தணர் வேதம் பாட:] வேதம் ஓதல அந்தணர் பாட—வேதததை முற்ற ஓதுதலையுடையஅந்தணர் வேதத்திற றெயவங்களைத்துதிததவறறை றச் சொல்ல,

[சீரினிது கொண்டு நரம்பினி தியக்கி, யாழோர் மருதம் பணண.] யாழோர் சீர இனிதுகொண்டு நரம்பு இனிது இயகக மருதம் பண்ண—யாழோா தாளவறுதியை இனிதாக உட்கொண்டு நரம்பை இனிதாகத்தெறித்து மருதத்தைவாசிக்க,

காழோர் கடுங் களிறு கவளம் கைப்ப— பரிக்காரர் கடியகளிற்றைக கவளத் தைத்தீற்ற,

நெடுந்தேர்ப் பணை நிலைப் புரவி புல்லுணாத் தெவிட்ட— நெடியதேரிலேபூணும் பந்தியினிற்றலையுடைய குதிரைகள் புல்லாகிய உணவைக குதட்ட,

பல் வேறு பண்ணியக கடை மெழுககு உறுப்ப—பண்டம்விற்பார் பலவாய் வேறுபட்ட பண்டங்களையுடைய கடைகளை மெழுகுதலைச்செய்ய,

கள்ளோர் களி நொடை நுவல—கள்ளைவிறபோா களிப்பினையுடைய கள்ளிற் கு விலைசொல்ல,

களி - ஆகுபெயா.

இல்லோர் நயந்த காதலா கவவுப பிணித் துஞ்சி—கற்புடைமகளிா தாங்கள விரும்பின கணவருடைய முயக்கததிற்பிணிப்பாலே துயில்கொண்டு,

புலாந்து விரி விடியல் எய்த விரும்பி—இருண்மாயநது கதிாவிரிகின்ற

விடியற் காலத்தைப் பெறுகையினாலே அக்க ாலதது இல்லத்திறசெய்யததகுவனவற்றைச் செய்தற்குவிரும்பி,

கண் பொரா எறிகும் மின்னுக்கொடி புரைய — கண்ணை வெறியோடப்பண்ணிவிளங்கும் மின்னொழுங்கை யொப்ப,

ஒண் பொன் அவிர் இழை தெழிப்ப இயலி—ஒள்ளிய பொன்னாற்செய்துவிளங் குஞ் சிலம்புமுதலியனவொலிப்பப் புறம்போதுகையினாலே,

திண்சுவர் நல்வில் கதவங் கரைய — திணணியசுவாகளையுடைய நலலவகங்களிற கதவுகளொலிப்ப,

உண்டு மகிழ் தட்ட மழலை நா விற் பழஞ்செருககாளா தழஙகு குரல் தோன்ற— கள்ளையுண்டு களிபபினைத் தம்மிடததேதடுத்துக்கொண்ட மழலைவாா்த்தையையு டைய நாவினையுடைய பழையகளிப்பினை யுடையாருடைய முழங்குகின்ற குரலக டோன்ற,

சூதர் வாழ்தத மாகதா நுவல—நின்றேததுவாாவாழத்த இருந்தேத்துவாா புக ழைச்சொல்ல,

வேதாளிகரொடு நாழிகை இசைபப — வைதாளிகா ஏதகந துறைககுரியனவ ற்றை யிசைப்ப நாழிகைசொலலுவாா நாழிகைசொலல,

நாழிகை - ஆகுபெயர்.

இமிழ் முரசு இரஙக—ஒலிககினற பள்ளியெழுசசிமுரசு ஒலிபப,

ஏறு மாறு சிலைப்ப—ஏறுகள் தம்முண்மாறுபட்டு முழஙக,

பொறி மயிா வாரணம் வைகறை இயம்ப—பொறியினையுடைய மயிரினையுடை ய கோழிச்சேவல் விடியறகாலததை அறிந்து கூவ,

யானையங்குருகின் சேவலொடு காமா அனனம் கரைய— வண்டாழ்ங்குருகி னுடைய சேவலகளோடே விருப்பத்தையுடைய

அன்னச்சேவல்களும் தமக்குரிய 'பேடைகளை யழைக்க,

அணி மயில அகவ—அழகியமயில்கள் பேடைகளையழைகக,

பிடி புணா பெருங்களிறு முழுஙக—பிடியோடேகூடின பெரியயானைகள் முழுஙக,

[முழுவலிக், கூட்டுறை வயமாப் புலியொடு குழூம:] வயமாக,கூட்டுறை முழு வலிப் புலியொடு குழும — கரடிமுதலிய வலியவிலஙகுகள் கூட்டிலேயுறைகின்ற 'மிககவலியையுடைய புலியுடனே முழஙக,

வானம் நீஙகிய நீனிற விசும்பின்—ஆகாயம தனககுவடிவின்றென்னுந் தன் மைநீஙகுதறகு மேகபடலததால நீலநிறததையுடைய ஆக ாயத்தின்கணணே,

இனிச் செககர்வானம்போன விசும்பென்பாருமுளர்.

மின்னு நிமிாநதனையராகி—மினனுநுடஙகின தன்மையினையுடையராய்,

நறவு மகிழ்ந்து— மதுவையுணடு,

மாண் இழை மகளிா புலந்தனா பரிநத பருஉக்காழ் ஆரம் சொரிந்த முத்தமொ டு— மாட்சிமைபபட்ட பேரணிகலஙகளையுடைய மகளிா கணவரோடேபுலந்தனரா யறுத்த பருததலையுடைய வடமாகிய ஆரஞ்சொரிந்த முததத்தோடே,

மகளிர் மகிழ்ந்து புலந்தனராய்ப் பரிந்த முத்தமென்க.

[பொன்சுடு நெருப்பி னிலமுக் கென்ன.] பொன் சுடு நெருப்பு உக்க நிலம் என் ன—பொன்னையுருக்குகின்ற நெருபபுசிந்தின நிலம்போல,

என்றது - கரியுந் தழலும் பொன்னுஞ் சிந்திக்கிடந்தாற்போலவென்றதாம்.

[அம்மென் குரும்பைக் காய்படுபு பிறவும்]

பிறவும—முத்தொழிநத மாணிககமும் மரகதமும பொன்னும் மணிகளும்,

அம் மென் குரும்பைக காய் — அழகிய மெத்தென்ற இளைதாகிய பசசைப் பாக்கும்,

படுபு—விழுந்து,

தரு மணல் முறறத்து—கொணடுவநதிட்ட மணலையுடைய முறறததே,

அரி ஞிமிறு ஆரபப—வண்டுகளும் மிஞிறுகளும் ஆரவாரிப்ப,

மென்பூஞ் செம்மலொடு நன்கலம் சீபப—மெல்லிய பூவாடலகளுடனே நல்ல பூண்களையும் பெருக்கிப்போகடும்படி,

முத்தத்தோடே பிறவும் காயும் முற்றததேவிழுகையினுலே அவறறையும் செம்ம லோட்ட கலங்களையும் அரிமிஞிறுாபபச சீபபவென்க.

இரவுத் தலைப் பெயரும் ஏம வைகறை—இராக்காலம் தன்னிடத்தில்நின்றும் போகின்ற எல்லாவுயிர்க்கும் பாதுகாவலாகிய விடியறகாலததிலே,

பாடப் (கூ௫௬) பண்ணக் (கூ௫அ) கைபபத் (கூ௫௯) தெவிட்ட (கூ௬0) உறுப்ப (கூ௬௧) நுவலக (கூ௬௨) கரையத (கூ௬௭) தோன்ற (கூ௬௯) வாழத்த நுவல (கூ௭0) இசைப்ப (கூ௭௧) இரஙகச் சிலைப்ப (கூ௭௨) இயம்பக (கூ௭௩) கரைய அகவ (கூ௭௫) முழங்கக் (கூ௭௬) குழுமச் (கூ௭௭) சீப்பத் (கூஅ௫) தலைப்பெயருமெனமுடிக்க.

மை படு பெருநதோண் மழவர் ஒட்டி இடைப்புலத்து ஒழிந்த ஏந்து கோட்டு யானை—பிறர்தோள் குற்றப்படுதற்குக்காரணமான பெரியதோளையுடைய மழவரைக்

கெடுத்து அவாவிட்டுபபோகையினுலே போக்களததேநின்ற ஏந்தினகொம்பினை யுடைய யானைகளும்,

மழவா - சிலவீரர்

பகைப்புலங கவாநத பாயபரிப புரவி—பகைவாநாட்டிலே

கைகொண்டுவந்த பாய்ந்துசெல்லும செலவினையுடைய குதிரைகளும்,

[வேல்கோ லாக வாள்செல நூறிச, காய்சின முன்பிற கடுங்கட் கூளியா, ஊா சுடு விளக்கிற நந்த வாயமும்] காய் சினம முன்பிற கடுகண் கூளியா ஊர் சுடு விள க்கின் ஆள் செல நூறி வேல் கோலாகத தந்த ஆயமும்—எரிகின்ற சினததையுடை த்தாகிய வலியினையும் தறுகண்மையினையுமுடைய வாயககளாயிலிருநத வேட்டுவா பகைவரூாசசுடுகினற விளககிலே நிாைகாததிருந்தவீரரை மாளவெட்டி வேல கோலாக அடித்துக்கொண்டுவநத பசுததிரளும,

காடு உடை நலலெயில அணஙகுடைத தோட்டி —அகநாட்டைச சூழவுடைத் தாகிய முழுவரணகளிலிட்ட வருததததையுடைய கதவுகளும,

நாடொறும விளஙகக் கைதொழூஉப பழிசசி நாள் தர வநத விழுக்கலம்—நா டொறும் தமககுசசெல்வமிகும்படியாகக கையாற்றொழுதுவாழ்தது நாட்காலத்தே திறையாகக்கொணடுவர வநத சீரியகலஙகளும,

அனைததும—அத்தன்மையனபிறவும,

கஙகை அம பேரியாறு கடல படாந்தாஙகு அளந்து கடை அறியா மதுரை

(சுகஅ)— கஙகையாகிய அழகிய பெரியயாறு ஆயிரமுகமாகக கடலிலேசென்றுற போல அளந்து முடிவறியாத மதுரை,

வளம கெழு தாரமொடு— வளபபம்பொருநதின அருமபணடஙகளோடே,

[புததே ளுலகங கவினிக காணவர] புததேள உலகம் காணவரக் கவினி— தேவருலகம்வந்து காணுதலுணடாகத தான் அழகைபபெற்று,

கூறறக கொஃறோ (சுகூ) அசசமறியாதேமமாகிய (சுகூ)

மிக்குப்புகழெய்திய மதுரையென்க.

பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய (௩௩௧) இருபெருநியமத்து (௩௬௫) நாளங் காடிக்கம்பலை (௪௩௰) நாடார்த்தன்றேயாய (௪௨௮) அல்லங்காடியழிதருகம்பலை (௫௪௪) புள்ளினிசையெழுந்தற்றேயாய (௫௪௩) ஞாயிறு (௫௪௬) குன்றஞ்சேருகையினாலே (௫௪௭) மாலை (௫௫௮) புகுந்து (௫௫௭) பின்னாகிய (௫௫௮) முந்தையாமஞ்சென்ற பின்றை (௬௨௰) மற்றைப் (௬௫௩) பாணாட்கொண்டகங்குல் (௬௩௧) யாமத்தையும் மற்றை (௬௫௩) யிடையதாகிய (௬௩௧) கடவுள் வழங்குங்கங்குல் (௬௫௧) யாமத்தையும் பகலுறக்கழிப்பிச (௬௫௩) சேப்ப (௬௮௫) இராக்காலந் தன்னிடத்தினின் றும் போகின்றவைகறையிலே (௬௮௬) வளங்கெழுதாரத்தோடே (௬௯௭) யானையும் (௬௮௮) புரவியும் (௬௮௯) ஆயமும் (௬௯௨) தோட்டியும் (௬௯௩) கலமும்அனைத்துங் (௬௯௫) கங்கையாறுகடற்பட்டாங்கற்றுப்போல (௬௯௬) அளந்துமுடிவறியாத (௬௯௭) மதுரை (௬௯௯) யென்க

கவினிய (௬௯௮) புகழெய்திய (௬௯௯) பெரும்பாணிருக்கை (௩௪௨) முதலியவற்றையுடைய மதுரை (௬௯௯) யென்க.

மிக்குப் புகழ் எய்திய பெரும்பெயர் மதுரை — மிகுத்துப் புகழைப்பெற்ற பெரும்பொருளையுடைய மதுரை,

பெரும்பொருளென்றது வீட்டினை; * "பெறற்பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய" என்றார் பிறரும்.

[சினைதலை மணந்த சுரும்புபடு செந்தீ, யொண்பூம் பிண்டி யவிழ்ந்த காவில்:] சினை தலை மணந்த பிண்டிச் சுரும்பு படு செந்தீ ஒண்பூ அவிழ்ந்த காவில் — கொம்புகள் தம்மிற்றலைகூடின அசோகினுடைய சுரும்புகளுண்டாஞ் செந்தீப்போலும் ஒள்ளியபூவிரிந்த பொழிலிடத்தே,

சுடர் பொழிநது ஏறிய விளஙகு கதிா ஞாயிற்று இலங்கு கதிர் இளவெயில் தோன்றி யன்ன—ஒளியைசசொரிந்து அததகிரியிலே போகவிளங்குகின்ற கிரணங் களையுடைய ஞாயிறறினுடைய விளங்குஙகிரணஙகளின இளவெயில் தோன்றினு லொதத மகளிா (எகஉ),

என்றது-பூதத அசோகமபொழிலிடததே இளவெயில எறிததாற்போலப் புணர்ச்சியாறபெறற நிறததையுடைய மகளிரென்க

[தமனியம வனைஇய தாவில விளஙகிழை] தாவில் தமனியம வனைஇய விளங்கி ழை— ஓட்டற்ற பொன் நடுவழுததினமணிகளைச்சூழ்நத விளங்குகின்ற பேரணிகல ஙகளையும்,

நிலம் விளககுறுப்ப மேதகப பொலிநது— நிலத்தையெலலாம விளக்கமுறுக்கு ம்படி கற்புமேம்படப பொலிவுபெறறு,

மயிலோடு அன்ன சாயல்—மயிலோடு ஒருதன்மைததாகிய மெனமையினையும்,

மாவின் தளிா ஏா அன்ன மேனி — மாவின்தளிரின தழகையொத்த நிறத் தினையும்,

தளிரப் புறதது ஈாகின் அருமபிய திதலையா— தளிரினது புறத்தில் ஈர்கும் போலத் தோன்றிய திதலையையுடையராய்,

கூர் எயிறறு—கூரிய எயிறறினையும,

ஒண்குழை புணரிய வள தாழ் காதின — ஒளளிய மகரககுழைபொருந்திய வளவிய தாழந்த காதினையும்,

[கடவுட்கயத் தமன்ற சுடரிதழத் தாமரைத, தாதுபடும் பெரும்போது புரையும் வாண் முகத்து:]கயதது அமன்ற கடவுட் சுடா இதழ்த் தாமரைத் தாது படும் பெரும்

போது புரையும் வாள் முகத்து— குளததிலே நெருஙகின தெய்வஙகட்குரிய நெருப் புப்போலுமிதழ்களையுடைய தாமரையினது தாதுண்டாம்பெரியபூவை ஒககும் ஒளியி னையுடைய முகத்தினையும,

ஆய் தொடி மகளிா—நன்முகவாராய்நத தொடியினையுமுடைய

மகளிருடைய,

பொலிந்து (எ0ௌ) திதலையராய (எ0அ) இழையினையும் (எ0௪) சாயலினையும் (எ0ரு) மேனியினையும் (எ0எ) எயிற்றினையும் (எ0அ) காதினையும் (எ0௯) முகத்தினை யும் (எகக) தொடியினையுமுடைய மகளிர் (எக௨) என்க

நறுந்தோள் புணர்ந்து— நறிய தோளைமுயங்கி,

கோதையிற் பொலிந்த சேக்கைத் துஞ்சி— தூக்குமாலைகளாற் பொலிவுபெற்ற படுக்கையிலே துயில்கொண்டு,

புணர்ந்து பின்னைத் துயிலுங்காலத்துத் தனியேதுயிலுதல் இயல்பென்பதுதோ ன்றப் புணர்ந்துதுஞ்சியென்றார்.

---

* பதிற்றுப்பத்து, ஒன்பதாம்பத்து, கய

* "ஐந்தமூன் றடுதத செல்வத் தமளியி னியற்றி" என்றார் பிறரும்.

திருந்து துயில் எடுப்ப இனிதின் எழுந்து —
செல்வத்தைநினைந்தின்புறுகின்ற பற்றுள்ளம் உறக்கத்தையுணர்த்துகையினாலே அதுநினைத்து இனிதாகப் பின் எழுந்து,

என்றது - தன்செல்வம் இடையறுதொழுகுதற்கு வேண்டுங் காரியங்களை விடி யற்காலத்தே மனத்தானாராயவேண்டுதலின், துயிலெடுப்புக்கு இது காரணமாயிற்று. † "வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தானசெய்யு, நல்லறனு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து" என்றார் ஆசாரக்கோவையில்

இனி நன்றாகிய துயிலென்றுமாம்

[திண்கா ழார நீவிக் கதிர்விடு, மொண்கா ழாரங் கவைஇய மார்பின், வரிக்க டைப் பிரச மூசுவன மொய்ப்ப, வெருத்தந் தாழ்ந்த விரவுப்பூந் தெரியற், பொலஞ் செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம், வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடர்வரச், சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்க, முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ, வல்லோன் றைஇய வரிப்புனை பாவை, முருகியன் றன்ன வுருவினை யாகி]

வல்லோன தைஇய வரிப் புனை பாவை முருகு இயன்றன்ன உருவினையாகி— சித்திரகாரி பண்ணப்பட்ட எழுதிக்கைசெய்த பாவையிடத்தே தெய்வத்தன்மை நிக ழ்ந்தாற்போன்ற வடிவினையுடையையாய்,

என்றதனால், நாட்காலையில அரசாதற்குரிய கடன்கள்கழித்துத் தெய்வவழிபாட் டோடிருந்தமை கூறினார்.

திண் காழ் ஆரம் நீவிக் கதிர் விடும ஒண் காழ் ஆரம் கவைஇய மார்பின்—திண் ணிய வயிரத்தையுடைய சந்தனத்தைப்பூசி ஒளிவிடும ஒள்ளியவடமாகிய முத்துச்சூழ்ந்த மார்பிலே,

நீவியெனனுஞ் செயதெனெச்சம பிறவினைகொண்டது.

வரிக்கடைப் பிரசம மூசுவன மொய்ப்ப—வரியையுடைத்தாகிய பின்னேயுடைய தேனினமும் மற்றும் மொய்க்கப்படுவனவாகிய வண்டுமுதலியனவும மொய்ப்ப

எருத்தம் தாழ்ந்த விரவுப் பூந்தெரியல—கழுத்திடத்தினின்று தாழ்ந்த லையுடைய பூமாலையையுடைத்தாகிய மார்பென (எகக) முன்னே கூட்டு

பொலம் செயப் பொலிந்த நலம் பெறு விளக்கம வலி கெழு தொடி சுடர் வர — பொன்னாற்செய்கையினாலே பொலிவுபெற் மோதிரம் வலிபொருந்தின பெரியகையில் வீரவளையோடு விளங்க,

சோறு அமைவுற்ற நீருடைக் கலிங்கம்—சோறு தன்னிடத்தே பொருந்து... ற்ற நீரையுடைய துகில,

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், கூசக —
"ஐந்துமூன, டுத்த செல்வத தமளிமூன றியற்றிய பூம்பட் - டெந்திர வெழினி வாங்கி யி. மூ வாசச செபபுஞ் - சந்தனச சாந்தச செபபுந தண்மலர்மாலை பெய்த - விநதர நீ. செப்பு மிளையவ ரேந்தி னாரே '
† ஆசாரக்கோவை,௫— "வைகறை யாமந் துயிலெழுநது தான்செய்யு- நலலறமு மொணபொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதில் - தந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக வென்பதே - முந்தையோா கண்ட முறை "

கூ0

வன்றது சுஞ்சியிட்ட துகிலை
உடை அணி பொலியக குறைவின்று கவைஇ — உடைககுமேலணியும் அணிக
லஙகளாலே அதுபொலிவுபெறுமபடி தாழவின்றுகவுடுதது,
புணாநது துஞ்சி எழுந்து உருவினையாகி மாாபிலே பிரசமும் மூசுவனவும்
மொயபப விளககம் தொடியொடுசுடாவரக கலிங்கதைதக கவைஇ யெனமுடிக்க.
வரு புனற கறசிறை கடபப இடையறுதது ஒனனா ஓட்டிய செருப புகல் மற
வர்— மிககுவருகின்ற யாறறுநீரிடுதநுக் கல லணைநின்று தாஙகினாற்போலத் தம்ப
டையைககெடுத்து மிககுவ ருகின்ற பகைவாபடையை நடுவேதவிாத்து அவரைக
கெடுத்த போரைவிரும்பும் படைததலைவா,
* "வருவிசைப புனலைக கா சிறை போல, வொருவன ருஙகிய பெருமை யானு

ம்" என்னும் வ ஞ்சித்துறை கூறினா இத கூறவே முன்னா
மாராயம்பெறறவாகளே இபபோரைசசெயவ ரெனபது ஆணடுப
பெறருமாகலின், இவாகள ஏனுதிபபட்டமு தலிய சிறப்புபபெறற
படைததலைவரெனபது பெறரும்

வாள் வலம் புணாநத நின தாள் வலம் வாழதத— வாளவெ றியைப
பொருந் தின நினது முயறசியினவெறியை வாழ்தத,

விலலைக கவைஇக கணை தாஙகு மாாபின மா தாஙகு எறுழந தோள
மறவாத தம

மின் — விலலை நிரமபவலிக்கையிறலே தன்னுள்ளேயடக்கிககொணட
அம்பின் விசையைததாஙகும மாாபினையுங் குதிரையைசசெலுததி
வேணடுமளவிலே பிடிக்கும் வலியையுடைய தோளினையுமுடைய
வீரரைககொணாமின்,

தமமின - முனனிலை முற்றுவினைததிரிசொல இது துமபையிற †
குதிரைநிலை கூறிற்று. கணைதாஙகுமாாபு கூறவே கணை

துணையுறமொயததலுங் கூறிறறு

தல் இடிதது இயறறிய இட்டு வாய்க கிடஙகின நலலெயில உழந்த
செல்வாத தம்மின்—கறறறையைப பொளிநதுபணணின இட்டிதாகிய
நீாவரும்வாயையுடை ய கிடஙகினையுடைய முழுமுதலரணததேநினறு வ
ருநதின வீரசசெல்வததையுடை யாரைக் கொணர்மின்,

இஃது ‡ "வாசசெரு வீழ்ந்த மா றதன மறனும்" என்னும்
புறததுழிஞைததுறை கூறிற்று.

கொல ஏறறுப பைங்தோல சீவாது போாதத மாக கண முரசம் ஒவில
கறங்க— மாறுபாட்டையேற்றுக கோறறொழிலையுடைய ஏறறினது
செவவிததோலை மயிா சீவாமற்போாத்த பெரிய கணணையுடையமுரசம்
மாறுமனின்று ஒலியாநிற்க,

எரி நிமிர்ந்தன்ன தானை காபபட் பெரு நல் யானை போாக்களதது ஒழிய
விழு

மிய வீழ்ந்த குரிசிலர்த் தம்மின்—நெருப்புநடந்தாற்போனற
பகைவர்படைக்குநடுவே சென்று பெரிய நல்ல யானையைப் போாக்களததே

படவெட்டிச சிரிய புணணி ஞலவீழ்ந்த தலேவளாக கொணாமின்,

இது § "களிறெதிர்ந் தெறிந்தோா பாடு" எனனும துமபைநதுறை கூறறறு.

பாடு, பெருமையாகலின் அதுதோனற ஈண்டுக குரிசிலெனமூா

* தொலகாபபியம, பொருளதிகாரம, புறததிணையியல், அ
† ,, ,, ,, கஎ
‡ ,, ,, ,, கரு
§ ,, ,, ,, கஎ

முறைகருதுபு(எகூஅ)—முன்னுளோா காததமுறைமையை நாளும உட்கொணடு,
புரையோாக்கு—நட்பிற குற்றநீரகதோாபொருட்டு,
[தொடுத்த பொலமபூந் துமபை, நீரயா பொன்றுதி முறைகருதுபு சூட்டி]

தொடுத்த பொலம் பூந்தும்பை சூட்டி—கட்டபபட்ட பொன்னுறசெயத பூவினை யுடைய தும்பையைசசூட்டி ஏவுகையினுலே,

நான்காமூருபு ஈணடு அதறபொருட்டு
காழ மணடு எஃகமொடு கணை அலை கலங்கி—காம்பு குழைசசினுளளேசெரு கின வேலகளுடனே அமபுகளுஞ்சென்று நிலேகுலேததலின நிலேகலஙகி,

[பிரிபிணே யரிந்த நிறஞ்சிதை கவயததூ, வானத தன்ன வளநகா பொற்ப, நோனகுறட் டனன வூனசாய மாாபி, னுயாநத வுதவி யூககலாத தமரின]

பிரிப இணை அரிநத நிறம சிதை கவய ததூ ஊன் சாய—பலவாயப

பிரிந்தி ஊனந்த சந்துவாய்களற பழைய நிறங்கெட்ட கவயத்தோடே ஊனகெட்ட,

நோன குறட்டன்ன மார்பின- -வலிய சகடை யிறகுறட்டைபொத்த மார்பினையுடையராகிய ஊக்கலொனக (எசுரு)

வேலும் அம்புமபட்டு எங்கும உருவிநி றவி குறங்கும் அகிறனற கத உருளிகளும் போனறன மார்புகள் குறடு பட்டடைமரமுமாம

வானததனன வளகசா பொரப உயாநத உதவி ஊககல த தமபின்—தேவருல கையொநத செலவ தனையுடைய ஊாகள முனபுபோலே நடடுகககொணட அகததழி ஞையோராளுமபடி உயாநத உதவியைசசெய்த முயறசியையுடையாரைக கொணாமின,

என்றது-ரமக குடைபாயு முற றகபபட்டோரை முறறுவிடுவித்தருகுத தாமேயுதவலின், மைந்துபொருளாகச்சென்று அமமுறறுவிடுவித்து அவலூரை அவர்க்கு மீட்டுக் கொடுத்தமை கூறிறறு இதனுனே உழிஞைப்புறததுத தமபைகூறினா, என்னை? * "கழியும வேலுந துணியுற மொயததலிற, சென வுயிரி னின்ற யாக்கை" கூறு தலானும வளநகா பெறும்படி உயாநதவுதவிசெய்தமை கூறுதலானும.

நிவநத யானைக கணநிரை கவா நத புலாநத சாநதின விரவுப பூநதெரியற பெருஞ் செய் ஆடவாத தமபின— உயாநத யானைத்திரளிஞெழுஙகுகளைக கைககொணட பூசிபபுலாந்தசாந்தினையும், விரவு தலை புனை –ய வியனபூமாலையினையும், பெரியசெயகைகளையுமுடைய மாணடலஙகளையாளினை வரைக கொணாமின,

[பிறருமம், யாவருமம வருக வேணு ஈந தும்மென, வரையா வாயிற செறுஅது]

எ ஃறுமம தம்மென வரையா —மணடபததாரையும,
அறஙகூறவையத்தாரையுங் கொணாமினென வரைநதுகூறி,

வாயில செறுஅது பிறருமம யாவருமம வருக என— வாயிலிடதது தகையாமல் இவாகளைபபோலவாருமம படையாளாமுதலியோரும் வருவாராகவெனகக கூறி,

இருந்து—இஙஙனம் எளியையாயிருநது,

* தொல்காபபியம, பொருளதிகாரம, புறததிணையியல, கசு.

[பாணர் வருக பாட்டியா வருக, யாணாப புலவரொடு வயிரியா வருகென:] யாணாப் புலவரொடு பாணா வருக பாட்டியா வருக வயிரியர் வருக என—கவி யாகிய புதுவருவாயினையுடைய புலவரோடே பாணா வருவாராக, பாணிச்சியா வரு வாராக, கூததா வருவாராகவென அழைத்து,

[இருங்கிளை புரக்கு மிரவலாக கெல்லாங், கொடிஞ்சி நெடுந்தோ களிறொரு .டும் வீசி]

இருஙகிளை புரககும இரவலாககு எல்லாம் நீா யாரெனறுது (எ௩அ) கொடிஞ்சி நெடுந்தோ களிறொருடும வீசி—அவாகள் சுறறததாராய அவாகளபாதுகாககும் பெரிய இரவலாககெல்லாம நீாயாவரெனறு அவாகளைககேளாதே அவாகள்காட்டின அள வைககொணடு கொடிஞ்சியையுடைய நெடியதோககளை யானைகளோடுங கொடுதது,

கொடிஞ்சி - தாமரைபபூவாகபபணணித தோததட்டின்முனனே நடுவது.

களந்தோறும் களளரிபப—இடந்தோறுங களளையரிபப,

மரந்தோறும மை வீழ்பட— மரததடிகடோறும செமமறிககிடாய படுப்ப,

நிண ஊன சூட்டு உருக்கு அமைய—நிணத்தையுடைய தசைகள் சுடுதலாலே அந்நிணம் உருகுதல்பொருந்த,

நெய் கனிநது வறை ஆாபப—நெய் நிறையபபெறறுப் பொரிக்கறிகளாரவாரிபப,

குரூஉக குய்ப் புகை மழைமஙகுலிற பரந்து தோன்றா—நிறததையுடைய தாளிப்பிலெழுந்த புகை மழையையுடைய திசைகள்போலே பரந்து தோன்றப்பட்டு,

வியன் நகரால்—அகற்சியையுடைய வீடுகளாலே மிக்குபபுகழெய்திய மதுரை (௬௬௬) யென முன்னேகூட்டுக

நகா - வீடுகள்

அரிப்ப வீழ்ப்ப அமைய ஆடபத் தோனறப்பட்டு அகறசியையுடைய வெள உடைமையொடு முடிகக

[பல்சாலை முதகுடுமியி, னலவேள்வித துறைபோகிய, தொலலாணை நல்லாசிரி யர், புணாகூட் டுண்ட புகழ்சால சிறபபின]

நல் வேள்வித் துறை போகிய—நலல யாகஙகட்குககூறிய துறைகளெலலாம் முன்னா முறறமுடிததுவிட்ட,

தொல்லாணை நலலாசிரியா புணா கூட்டு உணட—பழைய ஆணைகளையுடைய நல்லஆசிரியர் தாஙகள பின்புகூடின கநதழியாகிய கொள்ளையை அவரிட நதே பெற றுஅனுபவித்த,

புகழ் சால் சிறப்பிற பல்சாலை முதுகுடுமியின—புகழ்சியமைநத தலைமையினை யுடைய பல்யாகசாலை முதுகுடுமிபபெருவழுதியைபபோலே நீயும நலலாசிரியரிடத தே கேட்டிசின (உ௦அ) என முனனேகூட்டுக

என்றது - அந்தணாகளுக்குகூறியமுறைமைய முனனுளள கருமஙகளைமுடிததப பின்னர்த் தததுவங்களையாராயந்து மெயபபொருளுணாந்து வீட்டின்பமெய்திய ஆசி ரியரிடத்தே தானும் அம்முறையேசென்று வீட்டினபததைபபெறற குடுமியென்ற வாறு

நிலம் தரு திருவின் நெடியோன போல—எலலாநிலஙகளையும தன்னிடததே காட்டின பெருஞ்செல்வததையுடைய மாயோனைபபோலத் தொல்லாணையையுடைய நல்லாசிரியா (எசுக) என முனனேகூட்டுக

என்றது - கண்ணன் எப்பொருளும் தானாயிருக்கின்றபடியைக் காட்டி ஸ்ரீ கீதை யருளிச்செய்து எல்லாரையும் போதித்தாற்போல எல்லாரையும்போதிக்கவல்லராகிய ஆசிரியரென்றவாறு

ஆணை - ஆக்கினை

[வியப்புஞ சாலபுஞ் செமமை சான்றோா, பலாவாயப புகாறு சிறபபிற

ருனறி |

வியப்பும்—நீ அவ்வாசிரியரிடததுப்பெறற காரழியின அதிசயமும

சால்பும்—பின்பு பெற்றமைந்த அமைதியும,

புகர் அறு சிறபபிற் செமமை சான்ருே பலா வாய்த

தோனறி—குறறமறற சிற ப்புக்களையுடைய தலைமைகளெலலாம

அமைநதோாபலரும் தம்மிலிருநது சொலல ப்பட்டு,

பலர்வாயென்பதனேடும் பினவரும் புகராறுசிறபபைக கூட்டுக. புகராறுசிறப்பி ற் செம்மையாவன * "நாலிரு வழககிற ருபத பககமும" எனபுழிக கூறபபட்டவை.

அரிய தந்து—இவ்விடததிறகு அரியவாய் வேறறுபபுலததிலுளள

பொருள்களைக் கொணாந்து எலலாககுஙகொடுததது,

குடி அகறறி—நின்னுட்டிலவாழுங் குடிமககளைப் பெருககி,

என்றது செலவமுண்டாக்கியென்றதாம்

பெரிய கறறு—நறபொருளகளை விளஙககககூறிய நூலகளைக கறறு,

இசை விளககி—நின்புகழை எவவுலகததும் நிறுததி,

முந்நீா நாப்பண ஞாயிறு போலவும்—கடலைடுவேதோன்றுகினற

ஞாயிறறை யொக்கவும்,

பல் மீன் நடுவண திஙகள் போலவும்—பல மீன்களுககுநடுவே

தோனறுகின்ற நிறைமதியைபபோலவும்,

பூத்த சுற்றமொடு பொலிநது இனிது விளஙகி—நீ பொலிவுபெறற

சுறறததாருட

னே பொலிவுபெற்று இனிதாகவிளஙகி,

மண்டிலமாக்கள் தணடததலைவர் முதலிய சுற்றததோாககுநடுவே

ஞாயிறுபோ

லவிளங்கிப பலகலைகளைக கறறோரிடநதே மதிபோலவிளஙகியென்க

பொய்யா நல்லிசை நிறுதத புனை தாாப பெரும்பெயா மாறன தலைவனுக—உண மையான நல்லபுகழை உலகிலேநிறுததின கைசெயத மாலையினையும் பெரிய பெயரி னையுமுடைய மாறன்முதலாக,

மாறன் - இவனகுடியிலுளள பாண்டியன, அன றி ஒருகுறுநிலமன்னனெனறலு மொன்று

கடந்து அடு வாய வாள் இளம் பல் கோசா—பகைவரை வென றுகொல்லுந் தப பாதவாளினையுடைய இளைய பலராகியகோசரும்,

[இயனெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்பப, பொலம்பூ ணைவ ருட்படப் புகழ் ந்த, மறமிகு சிறப்பிற குறுநில மன்ன, ரவரும பிறரும்]

புகழ்ந்த பொலம பூண் ஐவா உட்பட— எலலாரும் புகழப்பட்ட பொன்னாற்செ ய்த பேரணிகலங்களையுடைய ஐம்பெருங்கேளிருமுட்பட,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல, ௨௦.

மறம மிகு சிறப்பிற குறுநிலமன்னர் அவரும்—மறமிக்க தலைமையினையுடைய குறுநிலமன்னராகிய அவரும்,'

பிறரும—கூறுதொழிநதோரும,

இயல் நெறி மரபின நின வாய மொழி கேட்ப—நடககின்ற நெறிமுறைமையி னாலே நினனுடைய உணமையானமொழியைக கேட்டு அதனவழியே நடககு,

[துவன்றிப பொறபு, விளஙகும புகழவை நிறபுகழ ந் தேதத] பொறபு விளங்கு ம் புகழ அவை துவன்றி நின புகழ்நது ஏத த—பொலிவுவிளஙகுகின்ற புகழினையு டைய அறஙகூறவைட சதா நெருஙகி நினனுடைய அறததின்றனமையைப புகழ ந்து வாழதத,

[விளஙகிழை மகளிா பொலஙகலத தேந்திய, மணஙகமழ் தேறன மடுபப

நாளு, மகிழ்நது]

விளங்கிழை மகளிர் பொலம கலதது ஏநதிய மணம் கமழ தேறல் மடுப்ப மகிழ ந்து—விளங்குகின்ற பூணினையுடையமகளிர் பொன்னாற்செய்த வட்டில்களிலேயெடு தத மணநாறுகின்ற காமபானத்தைத்தர அதனைபுண்டு மகிழ்ச்சியெய்தி மகளிர்தோள் புணர்நது (எகஉ) என முன்னேகூட்டுக

நாளுமென்ப தனைப பின்மன கூட்டுக மணங்கமழ்தேறலென்றது காமபான மாயிற்று

இனி துறைமதி பெரும, வரைநது நீ பெற்ற நல்லூழியையே] பெரும நல்லூழியை வரைநது நீபெற்ற நாளும இனிது உறைமதி—பெருமானே, நன்றாகிய ஊழிக் காலத்தை இத்துணைககாலமிருத்தியெனப பால்வரைதெய்வத்தாலே வரையபப ட்டு நீ அறுதியாகப்பெற்ற நாண்முழுதும இனிதாக இருப்பாயெனக

நல்லூழியென்றா, கலியூழியல்லாத ஊழியை. உவமை - முற்றுமமை

உயர்ந்தோர்மருகனே (உங), நெடியோனும்பலே (சுக), பொருநனே (சஉ), கொற்றவனே (அஅ), வெல்போரே (கஏ), புகழ்வேந்தே (கஙo), நசைப்பொருந னே (கஙஅ), போரேறே (கசச), குரிசிலே (சடுக), நீகொற்றவாதலகோளுகுவை (எச), வாயகட்பினை (ககஅ), பணிந்தொழுகலை (உபக), பழிமகதொழுகவென்னுய் (உ ௦ச), இசை வேட்குவை (உ(ரு), அனறுய (உ௦ங), நின்சொற்றம (கஙச) பிறையிற் (ககங)

சிறகக (ககச), நின்செவவராககம (கஙரு) மதியிற(ககரு) கெடுக (ககசு), நின்நல்லிசை கெடாதநிலைஇயர (உ)ச), இனி நீ பாடலசான்ற நன்னாட்டுநாடுவெள்தாய் (ஙஙக) இரு பெருநியமதது (ஙகரு) நாளங்காடி ககமபலே (சங) நாடாரதன்றேயாய (சஉஅ) அல்லங்காடி அழிதருகம்பலே (ர சச) பள்ளினிசையெழுநதற்றேயாய் (ரசங) ஞாயிறு (ருசசு)குணக்குச்சேருகையிற் லே (ருசஎ) மாலே (ருரு அ) புகுநது (ருரு ள) பினனர நீங்க (ருரு அ) முறைதயாமது, செனற பினறை (சுஉ) மறறைப (சுருங) பாறுட்கொண்ட கங்குல (சுஙக) யாமதனையும மறறை (சுருங) இடையதாகிய (சுஙக) கடவுள்வழங்கு ங்கங்குல (சுருக) யாமததையும

பகலுறககழிபபிப (சுருரு) பாடீப (சுருசு) பணணக (சுருஅ) கைபபத (சுருகூ) தெவிடட (சுசுய) உறுபப (சுசுக) நுவலக (சுசுஉ) களையத் (சுசுஎ) தோன்ற (சுசுக) வாழதத நுவல (சுஎய) நிசைபப (சுஎக) இரங்கச சிலைபப (சுஎஉ) இயமபக (சுஎரு) கரைய அகவ (சுஎடு) முழஙகக (சுஎசு) குழுமச (சுஎஎ) சீப்ப (சுஅடு) இராககாலங் தனனிடததினின்றும்போகின்ற வைகறையிலே (சுஅசு) வணங்கெழு தாரததோடே (சுகூஎ) யானையும் (சுஅஅ) புரவியும (சுஅகூ) ஆயமும் (சுகூஉ)

சு.—மதுரைக்காஞ்சி. உ௩கூ

தோட்டியுங் (சுகூரு) கலமுமனைததும் (சுகூடு) கவணையாறுகடடறபடாந்தாங்கு (சுகூசு) அளந்து கடையறியாத (சுகூஎ), கவினிப் (சுகூஅ) புகழெய்திய (சுகூகூ), பெரும்பாணி ருக்கையினையும் (ருசஉ), கிடஙகினையும் (ருடுக), புரிசையினையும் (ருடுஉ), வாயிலினை யு (ருடுசு) முடைய நான்மாடததான் மலிநதபுகழைககூடுதலையுடைய (சஉகூ) மது ரையிலே (சுகூகூ) மகளிா தேறணமடுபப (எஅய) மகிழ்ந்து (எஅக) மகளிாநறுந்தோளை ப்புணாந்து (எகஉ) சேககைததுஞ்சி (எகரு) யெழுநது (எகச) உருவினையாகி (எஉச) மார்பிலே (எகசு) பிரசமும மூசுவனவுமொயபப (எகஎ) விளக்கங் (எகஅ) தொடியொடுசுடாவரக (எஉய) கலிஙகததைக (எஉக) கவைஇ (எஉஉ) மறவா (எஉசு) தாள்வலம வாழதத (எஉஎ) மாறனமுதலாகக (எஎஉ) கோசரும (எஎரு) ஐவருமுட்படக (எஎடு) குறுநிலமனனராகிய (எஎசு) அவரும்பிறரும (எஎஎ) நினவாயமொழிகேட்ப (எஎச) நிறபுகழுநதேதத (எஎஅ) மறவாநதமமின (எஉகூ), செலவாநதமமின (எருக), குரிசில ராததம்மின் (எருசு), ஊககலாததமமின (எசரு), பெருஞசெயாடவாததமமின் (எசசு), ஏனைறுந தமமெனச் (எசஎ) சிலைாவணாகதுகூறி (எசஅ) வாயிலிடததுத தகையாம ற(எசஅ) பிறரும (எசசு) யாவரும வருகவெனப பொறுபபடககூறி (எசஎ) நாளோல ககமிருககுமணடபததேயிருநது (எசஅ) புலவரொடு (எடுய) பாணாவருக, பாட்டிய ாவருக (எசகூ), வயிரியா வருகவெனவழைதது (எடுய) அவாகாடடின இரவலாக கெலலாம் (எடுக) நீயாரெனஞுதே (எகூஅ) தேனாக களிறொ டுவீசி (எடுஉ) அரி யதந்து குடியகறறிப (எசுசு)

பெரியகறறு இசைவிளககி (எகூஎ) ஞாயிறுபோலவுந் (எகூஅ) திங்கள்ப்போலவுஞ் (எகூகூ) சுறறமொடு பொலிந்து விளஙகி (எஎ0) வாழி (உ0அ), அஙஙனம வாழநது பிறபபற முயலாது பயனினறிக்சழிநதோா (உகூஎ)நிலை யிடுமெணவினும் பலரேகாண (உகூகூ), அபபயன் னமையாலே (உகூஅ) அணணலே (உ0எ) நீயும் அவ்வாறுகழியலாகாடுதென்று

இவவாழ்விறபெரிதாயிருபபதொரு பொருளை யானகூறுவேன (உ0எ), அஃது என்னுறகாட்டுதலரிது, அதனை நெடியோனபோ லதத (எகூகூ) தொவலாணையினையுடைய நலலாசிரியா (எகூக) புணாகூட்டுணட சிறபபினை (எகூஉ) யுடைய பலயாகசாலைமுதுகுடுமியைபபோல (எ௫க) நலலாசிரியரிடதது கேட்டிசின (உ0அ), கேடடு அதனைநீகணடயயபபும சாலபும (எகூச) புகரறுசிற ப்பிற(எகூரு)செமமைசான்றோா (எகூச) பலா தமமிலிருநது சொலலபபட்டுப்(எகூரு) பெருமானே (எஅக), நனறுகிய ஊழிககாலததை இததுணைககாலமிருத்துமெனப் பா ல்வரைதெயவததாலே வரையபபட்டு நீஅறுதியாகபபெறற (எஅஉ) நாணமுழுதும் (எஅ0) இனிதாகப பேரின்பததை நுகாநதிருபபாய (எஅக), அதனை நுகராது ஐம்

பொறிகட்கு முன்னிறகப்படுவனவாகிய இநநுகாபொருள்கட்கு நின்னெடு என்னவு றவுணடு (உ0கூ), இனி நின்னிடததுணடாகிய மாயைகெடுவதாக (உ0அ) வெனமாட் டுறுபபானும எசசவுறுபபானும் வினைமுடிக்க.

* "அகன்றுபொருள் கிடபபினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருள முடியத் தந்தன ருணாததன, மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழககின." † "சொல்லொடு ங குறிபபொடு முடிவுகொ ளியறகை, புலவிய ரிளவி யெசச மாகும" என்னுஞ்சூத் திரஙகளாற் கூறிய இலககணம ‡ "நல்லிசைப புலவா செயயு ளுறுபபு" எனத தொ ல்காபபியனாா கூறின மையின, இவரும் நலலிசைபபுலவராதலின், இஙஙனம செயயு ள்செயதாரெனறுணாக

* தொலகாபபியம், பொருளதிகாரம, செயயுளியல, உகக.
† ,, ,, ,, உ0எ.
‡ ,, ,, ,, க

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மாங்கு டிமருதனார்பாடிய மதுரைக்காஞ்சிக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெண்பா.

க பைங்க ணிளம்பகட்டின் மேலானைப் பானமதிபோற்
றிங்க ணெடுங்குடையின் கீழானை—யங்கிரந்து
நாமவேண்ட னன்னெஞ்சே நாடிப்போய் நானிலத்தோர்
தாம்வேண்டுங் கூடற் றமிழ்

உ சொல்லெனனும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளென்னு
நல்லிருந் தீந்தாது நாறுதலான்—மல்லிகையின்
வண்டார் கமழ்தாம மன்றே மலையாத
தண்டாரான் கூடற் றமிழ்

ஏழாவது

நெடுநல்வாடை.

வையகம் பனிப்ப வலனேர்பு வளைஇப்

பொயயா வானம புதுபபெயல பொழிநதென
வாரகலி முனைஇய கொடுஙகோற கோவல
ரேறுடை யினநிரை வேறுபுலம பரபபி
புலமபெயர*புலமபொடு கலங்கிக கோட
னீடிதழ்க கண்ணி நீரலைக் கலாவ
மெயககொள பெருமபனி நலியப பலருடன
கைககொள கொளளியா கவுள்புடையூஉ நடுஙக
மாமேயன மறபப மந்தி கூரப
பறவை படிவன வீழக கறவை
கன்றுகோ ளொழியக கடிய வீசிக
குன்றுகுளிரப பனன கூதிரப பானாட
புல்கொடி முசுணடைப பொறிபபுற வான்பூப
பொன்போற பீரமொடு புதறபுதன் மலரப
பைஙகாற கொக்கின் மென்பறைத தொழுதி
யிருஙகளி பரநத வீர வெண்மணற
செவவரி நாரையோ டெவவாயுங கவரக
கயலறை லெதிரக கடுமபுனற சாஅயப
†பெயலுலந தெழுநத பொஙகல் வெண்மழை
யகலிரு விசுமபிற றுவலை கறப
வஙக ணகலவய லாரபெயற கலிதத
வண்டோட்டு நெலலின் வருஙகதிர வணஙக
முழுமுதற கமுகின மணியுற ழெருததிற
கொழுமட லவிழ்நத குழூஉககொள பெருங்குலை
நுண்ணீர தெவிள வீஙகிப் புடைதிரண்டு

தெண்ணீர்ப் பசுங்காய் சேறுகொள முற்ற
நளிகொள் சிமைய விரவுமலர் வியன்காக்
குளிர்கொள் சினைய குரூஉத்துளி தூங்க
மாட மோங்கிய மல்லல் மூதூர்

* புலம்பினென்றும் பாடம்.

† பெயலுழந்தென்றும் பாடம்.

ஆறுகிடந் தன்ன அகனெடுந் தெருவிற்
படலைக் கண்ணிப் பருவேய்த் திணிதோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
வண்டுமூசு தேறன் மாந்தி மகிழ்சிறந்து
துவலைத் தண்டுளி பேணார் பகலிறந்
திருகோட் டறுவையர் வேண்டுவயிற் றிரிதர
வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பணைத்தோண்
மெத்தென் சாயன் முத்துறழ் முறுவற்
பூங்குழைக் கமர்த்த வேண்கெழின் மழைக்கண்
மடவரன் மகளிர் பிடகைப் பெய்த
செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் பித்திகத்
தவ்விதழ் அவிழ்பதங் கமழப் பொழுதறிந்
திரும்புசெய் விளக்கி னீர்ந்திரிக் கொளீஇ
நெல்லு மலருந் தூஉய்க் கைதொழுது
மல்ல லாவண மாலை யயர
மனையுறை புறவின செங்காற் சேவ

இன்புறு பெடையொடு மன்றுதேர்ந் துண்ணா
திரவும் பகலும் மயங்கிக் கையற்று
மதலைப் பள்ளி மாறுவன இருப்பக்
கடியுடை வியனகர்ச் சிறுகுறுந் தொழுவர்
கொள்ளுறழ் நறுங்கல் பலகூட்டு மறுக
வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டம்
தென்புல மருங்கிற் சாந்தொடு துறப்பக்
கூந்தன் மகளிர் கோதை புனையார்
பலவிருங் கூந்தற் சின்மலர் பெய்ம்மார்
தண்ணறுந் தகர முளரி நெருப்பமைத்
திருங்காழ் அகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்பக்
கைவல் கம்மியன் கவின்பெறப் புனைந்த
செங்கேழ் வட்டஞ் சுருக்கிக் கொடுந்தறிச்
சிலம்பி வானூல் வலந்தன தூங்க
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளித் தென்வளி தரூஉம்
நேர்வாய்க் கட்டளை திரியாது திண்ணிலைப்
போர்வாய்க் கதவந் தாழொடு துறப்பக்
கல்லென் துவலை தூவலின் யாவருந்
தொகுவாய்க் கன்னற் றண்ணீ ருண்ணார்
பகுவாய்த் தடவிற் செந்நெருப் பார

எ.—நெடுநல்வாடை.

வாடன் மகளிர் பாடலகொளப புணர்மார்
*தண்மையிற் றிரிந்த வினகூற நீங்கிதாடை
கொமமை வருமுலை வெமமையிற றடைஇக
கருஙகோட்டுச சீறியாழ பண ணுமுறை நிறுபபக
காதலாப பிரிந்தோா புலமபப பெயலகணநது
கூதிர்நின றனறுற போநத மாதிரம
விரிகதிா பாபபிய வியலவாய மணடில
மிருகோற குறிநிலை வழுககாது குடககோ
பொருதிறஞ சாரா வரைநா ளமயதது
நூலறி புலவர் நுணணிதிற கயிறிடடு
தேஎங கொணடு தெயவம நோககி,
பெருமபெயா மனனாக கொபப மனைவகுத
ஒருஙகுடன வளைஇ யோஙகுநிலை வரைபபிற
பருவிருமபு பிணிதது செவவரக குரீஇத
துணைமாண கதவம பொருததி யிணைமாணடு
நாளொடுப பெயரிய கோளமை விழுமரதது
போதவிழ குவளைப புதுபபிடி காலமைதது
தாழொடு குயினற போரமை புணாபபிற
கைவல கமமியன முடுககவிற புரைதீர
நையவி யபபிய நெயயணி நெடுநிலை
வென்றெழு கொடியொடு வேழஞ சென்றுபுகக
குனறுகுயின் றனன வோஙகுநிலை வாயிற
திருநிலை பெறற தீதுதீா சிறபபிற

நருமணன் ஞெமிரிய திருநகா முறறநது
நெடுமயி ரெகினத தூநிற வேறறை
குறுங்கா லன்னமோ டுகளு முன்கடைப
பணைநிலை முனைஇய பலவுளைப் புரவி
புலவுணாத் தெவிட்டும் புலம்புவிடு குரலொடு
நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண முறறத்துக
கிம்புரிப பகுவா யம்பண நிறையக
கலுழ்ந்துவீ ழருவிப பாடவிறந் தயல
வொலிநெடும் பீலி யொலக மெல்லியற
†கலிமயி லகவும வயிாமரு வின்னிசை
நளிமலைச சிலம்பிற சிலம்புங் கோயிலை
யவன ரியற்றிய வினைமாண் பாவை

---

* தனமையிற் றிரிந்தவென்றும் பாடம
† கலிமயிலென்றும் பாடம.

கையேந் தையக னிறையநெய் சொரிந்து
பரூஉத்திரி கொளீஇய குரூஉத்தலை நிமிரெரி
யறுவறு காலைதோ றமைவரப பண்ணிப
பல்வேறு பள்ளிதொறும பாயிரு ணீங்கப
பீடுகெழு சிறப்பிற பெருந்தகை யல்ல
தாடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்
வரைகண் டன்ன தோன்றல வரைசேர்பு
விற்கிடந் தன்ன கொடிய பலவுடன்

வெள்ளி யன்ன விளங்குஞ் சுதையுரீஇ
மணிகண் டன்ன மாத்திரட் டிண்காழ்ச்
செம்பியன் றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவ
ருருவப் பல்பூ வொருகொடி வளைஇக்
கருவொடு பெயரிய காண்பி னல்லிற்
றசநான் கெய்திய பணைமருள் நோன்றா
ளிகன்மீக் கூறு மேந்தெழில் வரிநுதற்
பொருதொழி நாக மொழியெயி றருகெறிந்து
சீருஞ் செம்மையு மொப்ப வல்லோன்
கூருளிக் குயின்ற ஈரிலை யிடையிடுபு
தூங்கியன் மகளிர் வீங்குமுலை கடுப்பப்
புடைதிரண் டிருந்த குடத்த விடைதிரண்
டுள்ளி நோன்முதல் பொருந்தி யடியமைத்துப்
பேரள வெய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டின்
மடைமா ணுண்ணிழை பொலியத்
தொடைமாண்டு
முத்துடைச் சாலேக நாற்றிக் குத்துறுத்துப்
புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துத்
தகடுகண் புதையக் கொளீஇத் துகளறத்
தூட்டுறு பன்மயிர் விணைஇ வயமான்
வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் கானத்து
முல்லைப் பல்போ துறழப் பூநிரைத்து
மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்பட
துணைபுண ரன்னத் தூநிறத் தூவி
யிணையணை மேம்படப் பாயணை யிட்டுக

காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத்
தோட்டமை தூமடி விரித்த சேக்கை
யாரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்துப்
பின்னமை நெடுவீழ் தாழத் துணைதுறந்து
நன்னுத லுலறிய சின்மெல லோதி

எ.—நெடுநல்வாடை.

உசரு

நெடுநீர் வார்குழை களைந்தெனக் குறுங்கண்
*வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ் காதிற்
பொலந்தொடி தின்ற மயிர்வார் முன்கை
வலம்புரி வளையொடு கடிகைநூல் யாத்து
வாளைப் பகுவாய் கடுப்ப வணக்குறுத்துச்
செவ்விரற் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்துப்
பூந்துகில் மரீஇய வேந்துகோட் டல்கு
லம்மா சூர்ந்த வவிர்நூற் கலிங்கமொடு
புனையா வோவியங் கடுப்பப் புனைவில்
றளிரேர் மேனித் தாய சுணங்கி
னம்பணைத் தடைஇய மென்றோண் முகிழ்முலை
வம்புவிசித் தியாத்த வாங்குசாய் நுசுப்பின்
மெல்லியல் மகளிர் நல்லடி வருட
நரைவிரா வுற்ற நறுமென் கூந்தற்

செபமுகச செவிலியா கைமமிகக குழீஇ
குறியவு நெடியவு முனைபல பயிறறி
யினனே வருகுவ ரினறுணை யோரென
முகததவை மொழியவு மொலலொண மிகககலுழநது
நுணசேறு வழிதத நோனிலைத திரளகா
லூறா வறுமுலை கொளீஇய காறிருததிப
புதுவ தியனற மெழுகுசெய படமிசைத
திணணிலை மருபபி னாடுதலை யாக
விணணூாபு திரிதரும வீஙகுசெலன மணடிலதது
முரணமிகு சிறபபிற செலவனொடு நிலைஇய
வுரோகிணி நினைவன ணோககி நெடிதுயிரா
மாயித ழேநதிய மலிநதுவீ ழரிபபனி
செவவிரற கடைககண சோததிச சிலதெறியாப
புலமபொடு வதியு நலஙகிள ரரிவைக
கினனா வருமபடா தீர விறறந
தினனே முடிகதில லமம மினனவி
ரோடையொடு பொலிநத வினைநவி லியானை
நீடிர டடககை நிலமிசைப புரளக
களிறுகளம படுதத பெருஞசெய லாடவ
ரொளிறுவாள விழுபபுண காணிய புறமபோநது
வடநதைத தணவளி யெறிதொறு நுடஙகித
தெறகோ பிறைஞசிய தலைய நறபல

* வாயுறையென்றும பாடம்.

பாண்டில் விளக்கிற் பரூஉச்சுட ரழல
வேம்புதலை யாத்த நோன்கா ழெஃகமொடு
முன்னோன் முறைமுறை காட்டப் பின்னர்
மணிபுறத் திட்ட மாத்தாட் பிடியொடு
பருமங் களையாப் பாய்பரிக் கலிமா
விருஞ்சேற்றுத் தெருவி னெறிதுளி விதிர்ப்ப
புடைவீ ழந்துகி லிடவயிற் றழீஇ
வாடோட் கோத்த வன்கட் காளை
சுவன்மிசை யசைத்த கையன் முகனமர்ந்து
நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்குடை
தவ்வென் றசைஇத் * தாதுளி மறைப்ப
நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான்
சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன்
பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு நெடுநல்வாடையென்று பெயர் கூறினார். இப்பெயர் நெடிதாகிய வாடையெனவிரிதலிற் பண்புத்தொகையாயிற்று. வாடையென வாடைக்காற்றிற் றோன்றின கூதிர்ப்பாசறையை யுணர்த்தலிற் பிறந்தவழிக்கூறலென்னும் ஆகுபெயராய் நின்றது. இப்பாட்டினுட் "கூதிரின் றன்றாற் போதே" (எ௨) யெனவும், "கூதிர்ப் பாணா" (க௨) எனவுங் கூறுகின்றாராதலின், இது † "வாகை தானே பாலையது புறனே" எனப் பாலைக்குப்புறனாகக்கூறிய வாகைத்திணையாய் அதனுள், ‡ "கூதிர் வேனி லென்றிரு பாசறைக், காதலி னொன்றிக் கண்ணிய மரபினும்" எனக்கூறிய கூதிர்ப்பாசறையேயாயிற்று. தலைவனைப் பிரிந்திருந்து வருந்துந்தலைவிக்கு ஒருபொழுது ஒரூழிபோல நெடிதாகியவாடையாய்ப் பாலையாகிய உரிப்பொருளுணர்த்திற்று. அகத்தொடுங்கிப் போகம்நுகர்வார்க்குச் சிறந்தகாலமாயினும் அரசன் போகம்வேண்டிப்

பொதுச்சொற்பொருளுடைய அப போகததின்மனமறறு வே
ற்றுபபுலததுப்போந்திருக்கின்ற இருப்பாகலின், அவற்கு நல்லதாகிய
வாடையாயிற்று. எனவே காமததிடததது வெறறியெயதலின
வாகைததிணையாயிறறு. இப்பாட்டுச் சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளாமையின்
அகப்பொருளாமேனும் "வேம்புதலை யாத்த நோன்கா ழெஃகம்" (கஎசு)
என அடையாளப்பூக்கூறினமையின், அகமாகாதாயிறறு

[வையகம பனிபப வலனேர்பு வளைஇப, பொய்யா வானம் புதுபபெயல்
பொழிந்தென'] பொய்யா வானம வையகம பனிப்ப வலன வளைஇ ஏர்பு
புதுப பெயல பொழிந்தென—பருவம்பொய்யாதமேகம்
உலகெல்லாங்குளிருமபடியாகத தான்கிடந்தமலையை வலமாகவளைந்து
எழுந்திருந்து கார்காலதது மழையைப்பெய்ததாக,

ஆர்கலி முனைஇய கொடுங்கோற் கோவலர்—வெள்ளததைவெறுதத
கொடிய கோலினையுடைய இடையர்,

* பரமபுதளி மறைபபவென்றும பாடம

† தொலகாபபியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், கஅ
‡ ,, ,, ,, உக

ஏறுடை இனம் நிரை வேறு புலம் பரபபி— ஏற்றையுடைய
இனங்களையும பசுக்களையும் மேட்டுநிலமாகிய முல்லைநிலததே மேயவிட்டு,

எருமையையும ஆட்டையும் இனமென்றார்

புலம் பெயர் புலம்பொடு கலங்கி—தாம பயின்ற நிலததைக
கைவிட்டுப்போம் தனிமையினாலே வருததமெயதி,

ஊர்க்கு அணணியவிடததே மயதது ஊரிறறங்காமையிற புலம்பெயர்
புலம் பென்றார்

கோடல் நீடி இதழ்சகண்ணி நீர் அலை கலாவ —காந்தளினது நீண்ட

இதழ்களா றகட்டினகண்ணி நீரலைத நலிலே கலககமெய்த,

மெய்க கொள பெரும் பனி நலியப பலருடன கைக கொள் கொளளியா கவுள் புடையூஉ நடுஙக—தமமுடம்பிடததேகொணட பெரியகுளிசசி வருததுகையினுலே பலருஙகூடிக கையிடததிலேகொணட நெருபபினையுடையராயப பற்பறைகொட்டி நடுஙக,

கையை நெருபபிலேகாயததி அதிறகொணடவெமமையைக கவுளிலேயடுத்த விற கைககொளகொளளியரெனறுா.

கோவலா (௫) பலரு டன (௭) பரபபிக (௪) கலஙகிக (௬) கலாவுக (௯) கொளளி யராயக கவுள்புடையூஉ நடுஙக (௮) வெனக.

மா மேயல மறப்ப—விலஙகுகள் மேயகாறெழிலை மறநதொடுஙக,

மநதி கூர—குரஙகு குளிர்சசிமிக,

குன்றுக்கவெனபாருமுளா.

[பறவை படி வன வீழ] படிவன பறவை வீழ—மரஙகளிலே தஙகுவனவாகிய புள்ளுககள் காறறுமிகுகியால நிலததேவீழ,

[கறவை, கனறுகோ ளொழியக கடிய வீசி] கறவை கடிய வீசிக கனறு கோள ஒழிய—பசுககள் குளிரின் மிகுதியாற கடியவாய உதைததுக கன்றை ஏறறுககோட லைத தவிர,

குன் று குளிாபபனன கூதிா பாஙஉள —மலையைக குளிாசசிசெயயுமாறு போன்ற கூதிர்க்காலததது நடுயாமததே புலம்பொடுவெஞ்யுமரிவைககு (கசுசு) என மேலே கூட்டுக

புன் கொடி முசுணடைப பொறிப புற வான பூ பொன் போற் பீரமொடு புதற்புத ல மலர—புலலிய கொடியினையுடைய முசுட்டையிற திரணட புறத்தை யுடைய வெள் ளிய பூப பொன்போன்ற நிறததையுடைய பீாககுடனே சிறுதூறுகடோறும் விரிய,

[பைஙகாற கொக்கின் மெனபறைத தொழுதி, யிருஙகளி பரந்த வீர வெண்ம ணற, செவ்வரி நாரையோ டெவவாயுங ஈவரக, கயலறலெதிரக் கடும்புனற சாஅய்ப், பெயலுலக் தெழுநத]

கடும புனல சாஅயக் கயல் அறல எதிர—கடிதாயோடின நீரினிறும் ஒரு கால் பறறிக கயலகள அறறநீாககு எதிரோவருகையினுலே,

பெயல் உலந்து எழுநத பைஙகாற் கொககின் மென்பறைத தொழுதி—மழை யாவேவருந்தி அதுசிறிதுவிட்டவளவிலே எழுந்த பசியகாலேயுடைய கொக்கினது மெல்லிய சிறகளையுடைய திரள்,

செவ்வரி நாரையோடு இருங் களி பரந்த ஈர வெண்மணல் எவ்வாயும் கவர—சிவ ந்த வரியினையுடைய நாரைகளோடே கரியவண்டலிட்ட சேறுபரந்த ஈரத்தினையு டைய வெள்ளிய மணலாகிய எவ்விடங்களிலுமிருந்து அக்கயலேத்தின்ன,

பொங்கல் வெண்மழை அகல் இரு விசும்பில் துவலே கறப—பொங்குதலேயுடைய வெள்ளியமேகம் அகன்ற பெரியஆகாயததே சிறுதுவலேயாகததா வ மேற கறகும் படியாகக கூதிா ஈணடுகின்றது (எஉ) எனமேலேகூட்டுக

கறபவெனனுஞ் செயவெனெச்சம் ஈணடு எதிாகாலமுணாததிறறு.

கறபவென்றூா, மிகபபெய்தலே தனககியல்பெனபது தோன்ற.

அஙகண அகல் வயல் ஆா பெயற கலித்த வணடோட்டு நெலலின வருங் கதிா வணஙக—அழகியஇடத்தையுடைய அகனற வயனிறைந்தநீராலே மிககெழுந்த வள விய இலேயினையுடைய நெல்லினின்றும புறபபட்ட கதிா முற்றிவளைய,

புல்லாதலிற் றூடென்றூா.

முழுமுதற கமுகின மணி உறழ எருததிற கொழு மடல் அவிழ்ந்த குழூஉக்கொ ள் பெருங்குலே—பெரியஅடியினையுடைய கமுகினது நீலமணியையொதத கழுத்திற் கொழுவிய மடலிடததுப் பாளேவிரிநத திரட்சியைககொணட தாறுகளில்,

[நுண்ணீா தெவிள வீஙகிப புடைதிரணடு, தெணணீாப பசுங்காய் சேறுகொ ள முற்ற·] தெணணீாப் பசுஙகாய் நுணணீா தெவிள வீஙகிப்

புடைதிரண்டு சேறு கொள முறற—தெளிநதநீரை உளளேயுடைய பசியகாய் நுணணிய நீரதான்திரளும் படியாகவீங்கிப புககநதிரணடு இனிமைகொள்ளும்படி முற்ற,

[நளிகொள சிமைய விரவுமலா வியன்கா] விரவு மலா நளி கொள சிமைய விய ன்கா—முன்புவிரவினபூககள்செறிதலைத தன்னிடததேகொணட உசசியினையுடைய வாகிய அகன்றபொழிலகள்,

குளிா கொள் சினைய குரூஉத துளி தூஙக—குளிாசசினைத தமமிடததேகொ ணட கொம்புகளையுடையவாகி ஆவரநிலேறறுநின்ற நிறததையுடைய மழைததுளி மாருமலவீழ,

மாடம் ஓஙகிய மலலல் மூதூா ஆறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந தெருவில்—மாட ஙகளுயாநத வளபபத்தையுடைய பழையவூரில யாறுகிடநதாறபோன்ற அகன்றநெடியதெருவிலே திரிதர (௩௫) வெனக.

படலைக கணணிப பரூஉ ஏறுழத திணி தோள முடலை யாககை முழுவலி மாக்க ள—தழைவிரவின மாலையினையும் பருதத அழகினையுடையவாகிய வலியினையுடைய இறுகினதோளினையும் முறுககுணட உடம்பினையும் நிரமபின மெய்வலியினையுமுடைய மிலேசசா,

வணடு மூசு தேறல மாநதி மகிழ்சிறநது—வணடுகளமொயககும கள்ளையுண்டு மகிழ்ச்சிமிககு,

[துவலைத தணடுளி பேணா பகலிறந, திருகோட் டறுவையா வேணடுவயிற திரிதர]

துவலைத்தண துளி பேணா இரு கோடடு அறுவையா வேணடுவயின் திரிதர— சிறுதுவலையாகிய தணணியதுளியை அஞசாராய் முன்னுமபின்னுந தொஙகலாக நா லவிட்ட துகிலினையுடையராயத தமககு வேணடினவிடத்தே திரிதலைசசெய்ய,

பகலிறநதென்பதனை மேலேகூட்டுக

[வெள்ளி வள்ளி வீஙகிறைப பணைததோண, மெத்தென்] வெள்ளி வள்ளி வீங் கு இறை மெதடுதன பணைத் தோள்— வெளுககபபட்டதாகிய சஙகுவளையிறுகின இ றையினையுடைய மெதடுதனந பணைபோலுந தோளினையும,

மெத்தென் சாயல்— மெயமமுழுதும் கட்புலனுயததோன்றுகின்ற மெத்தென்ற சாயலினையும,

முதது உறழ் முறுவல—முததையொதத பல்லினையும்,

பூங குழைகக்கு அமாநத ஏநது எழில மழைக கண—பொலிவினையுடைய மகரக குழையிட்டஅழுகிறகுப பொருநதின உயாந்துதோன்றுகின்ற அழகினையுடைய குளி ாச்சியையுடைய கண்ணினையும,

இனி உருபுமயககமாக்கிக குழையிடததேசென்றமாந்த கணணென்றுமுனாப்ப.

மடவரன மகளிா—உயாந்துதோன்றுகினற மடபபததினையுடையமகளிா,

தோளமுதலியவறறையுடைய மகளிரெனக

[பிடகைப பெயத, செவ்வி யருமபின பைஙகாற பிததிகத, தவவித ழவிழ்பதங கமழ] பிடகைப பெயத பைஙகாற பிததிகததுச செவவி அரும்பின் அவவிதழ பக லிறந்து (ருச) அவிழ் பதம கமழ— பூநதட்டி லேயிட்டுவைதத பசிய காலினையுடைய பிசசியினுடைய அலருஞ்செவவியையுடைய அருமபினது அழகியவிதழ்கள் பகற் பொழுதைககடநதவிரியுஞ்செவ்வி மணக்கையினலே,

செவவரியருமபு பாடமாயிற சிவநத வரியினையுடைய அரும்பென்க

பொழுது அறிநத—அந்திக்காலமெனறறிநது,

என்றதனுற கூடிரால இரவுமபகலுந தெரியாவெனறுா.

இருமபு செய விளககின் ஈாந்திரிக கொளீஇ—இருமபாறசெயத தகளியிலேநெ யபதோய்ந்த திரியைககொளுததி,

விளககு - ஆகுபெயா

நெலலும மலரும் தூஉயக

கைதொழுது—நெலலையுமலரையுஞ்சிதறி இல்லுறை தெயவததைவணஙகி,

மலலல் ஆவணம் மாலே அயர—வளபபததையுடைய அஙகாடிததெருவெல்லாம் மாலேக்காலததைக கொணடாட,

மகளிர (௩௯)கமழுகையினுலே பொழுதறிநது (௪௧) திரிககொளீஇத்(௪௨) தூவித் தொழுது (௪௩) அயரவெனக.

[மனையுறை புறவின் செங்காற சேவ, லின்புறு பெடையொடு மன்றுதேர்ந் துணஞ, திரவும் பகலு மயஙகிக கையறறு, மதலேப பள்ளி மாறுவன விருப்ப]

இரவும் பகலும் மயஙகி—இராககாலமும பகறகாலமுந் தெரியாமல் மயஙகுகையினுலே,

மனை உறை புறவின் செஙகாற சேவல் இன்புறு பெடையொடு மன்று தேர்ந்து உண்ணுது — மனையின்கண்ணேயிருக்கும பேட்டினையுடைய சிவந்தகாலினையுடைய சேவல் தான் இன்பறுகரும் பெடையோடு மன்றிலேசென்று இரைதேடியுண்ணுமல்,

. கை அற்று மதலேப் பள்ளி மாறுவன இருபப—செயலறறக் கொடுங்கையைத் தாங்குதலுடைய பலகைகளிலே பறவாதிருந்து கடுதக்கால் ஆறுமபடி மாறிமாறி இருகக,

இனித் தலே மாறியிருபபவெனபாருமுளர மதலேபபள்ளி – கபோதகத்தலே இறை யுறைபுறவும் பாடம,

கடி உடை வியன் நகாச் சிறு குறுந்தொழுவா கொள் உறழ நறுங்கற் பல கூட்டு மறுக—காவலையுடைய அகன்ற மனைகளில சிறியராகிய குறறேவல வினைஞா கரு ங்கொளளினிறத்தையொத்த நறிய சாதகமபியிலே கத்தூரிமுதலிய பசுங்கூட்ட ளாக்க,

வடவா தநத வான் கேழ வட்டம தெனபுல ம் மருஙகிற் சாந்தொடு துறபப— வடநாட்டிலுளளாா கொணடுவநத வெளளியநிறததையுடைய சிலாவட்டம தென்றி சையிடததிற சந்தனததோடே பயனபடாமறகிடபப,

[கூந்தல் மகளிா கோதை புனையாா] மகளிா கூநதல கோதை புனையாா—மக ளிர் குளிாசசிமிகுதியால தம்மயிரிட ரநது மாலையிட்டு முடியாராய,

பல் இருங கூந்தற சின்மலர் பெயமாா—தம பலவாகிய கரிய மயிரிடத்தே க மங் கலமாகச சிலமலரிட்டு முடித்தலைவேணடி,

தண் நறும் தகரம் மூளரி நெருபபு அமைதது இருங்காழ அகிலொடு வெள் அயிர் புகைபப—தணணிய நறிய மயிாசசந்தனமாகிய விறகிலே நெருபபையுணடா க்கி அதிலே கரிதாகிய வயிரததையடைய அகிலோட்டே வெளளிய * கண்டசருககரையையுங கூட்டிப் புகைப்ப,

கை வல கமமியன் கவின பெறப புனைநத செஙகேழ வட்ட ம சுருங்கி—கையா ற்புனைதல்வலல உருககுத்துகின்றவனாலே அழகுபெறபபணணின சிவநதநிறததையு டைய ஆலவட்டம உறையிடப்பட்டு,

[கொடுநதறிச, சிலம்பி வானூல வலநதன தூஙக] சிலமபி வால நூல வலநத ன கொடுநதறி தூஙக—சிலநதியினது வெளளிய நூற் றற சூழபபட்டனவாய வளைநத மூளைக்கோலிலேதூஙக,

வான் உற நிவநத மேல நிலை மருஙகின—தேவருலகைதீணடுமபடி உயாநத மே லாநிலததிடதது,

வேனிற பளளித தெனவளி தரூஉம நேர வாயக கடட ளை திரியாது—இளவே னிற்காலததுத துயிலும படுக்கைக்குத் தென்றற்காற்றைத்தரும சாளேகததிலேயின று உலாவாதே,

கோவாய்க்கட்டளையெனறது மாடததின்கடசாலேகததை கடடளைதெரியாதெ ன்றுபாடமாயின், திறவாதென்க

இண நிலைப போா வாய கதவம தாழொடு

திறபப—சிககென்றநிலையினையுடைய இரண்டுகதவும் தம்முட்பொருதலவாய்ததகதவு தாழிட்டுககிடக்க,

கலலென் துவலை தூவலின் யாவருமதொகு வாயக கன்னல தணணீா உண் ணுர் பகு வாயத தடவிற செங்நெருப்பு ஆர—கலலென்கின்ற ஓசையினையுடைய சிறு துவலையை வாடைககாறறு எஙகும் பரபபுகையினுலே இளையோரும் முதியோரும்

---

* கணசெருககளாயெனவும் பிரதிபேதமுண்டு

எ.—நெடுநல்வாடை. உருக

குயிந்தவாயையுடைய கரகத்திற்றண்ணீரைக் குடியாராய்ப் பகுத்தாற்போன்ற வா யையுடைய இந்தளத்திலிட்ட சிவந்த நெருப்பின்வெம்மையை நுகர,

ஆடல் மகளிா பாடல கொளப புணாமார்—ஆடறறொழிலையுடைய மகளிர் தா மபாடுகின்றபாட்டினை யாழ தன்னிடத்தேகொள்ளும்படி நரம்பைககூட்டுதறகு,

தணமையின் திரிந்த இன்குரல் தீகதொடை கொம்மை வரு முலை வெம்மை யில தடைஇ—குளிாசசியாலே தன்னிலைகுலைந்த இனியகுரலாகிய நரமபைப் பெரிய எழுகின்ற முலையின்வெபபததே தடவி,

தீங்தொடை - ஆகுபெயா

கருஙகோட்டுச சீறியாழ் பணணு முறை நிறுபப—கரியதணடினையுடைய சிறி யயாழைப பணணை நிறகுமுறையிலே நிறுதத,

காதலாப பிரிநதோா புலமப—கணவரைபபிரிகத மகளிா வருநத,

பெயல் கனைநது கூதிா நினறன்றுல —காலமழைசெறிந்து

கூதிர்க்காலமாய்நிலை பெற்றது, அவ்விடத்து,

போது—பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது,

வானம் கார்காலத்து மழையைப் பெய்ததாகப் (௨) பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது (௭௨) கோவலர் (௩) நடுங்க (அ) மறப்பக் கூர (௯) வீழ (௧௦) ஒழிய (௧௧) மலரக் (௧௪) கவரக் (௧௭) கறப் (௨௦) வணங்க (௨௨) முற்றத் (௨௩) தூங்கத் (௨அ) திரிதர (௩௫) அயர (௩௪) இருப்ப (௩அ) மறுகத் (௪௦) துறப்பப் (௪௨) புகைப்பத் (௫௩) தூங்கத் (௫௧) துறப்ப (௬௩) ஆர (௬௬) நிறுப்பப் (௭௦) புலம்பப் பெயல்செறிந்து (௭௧) கூதிர்க் காலமாய்நிலைபெற்றது, அவ்விடத்தெனமுடிக்க

[மாதிரம், விரிகதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டிலம், மிருகோற் குறிநிலை வழுக் காது குடக்கோ, பொருதிறஞ் சாரா வரைநா ளமயத்து]

மாதிரம் விரி கதிர் பரப்பிய வியல் வாய் மண்டிலம் குடக்கு ஏர்பு—திசைகளிலே விரிந்தகிரணங்களைப்பரப்பின அகன்ற இடத்தையுடையஞாயிறு மேற்றிசைக்கட் சேறற்கெழுந்து,

இருகோற் குறிநிலை வழுக்காது ஒருதிறம் சாரா அமயத்து அரைநாள்—இரண்டிடத்துநாட்டின இரண்டுகோலிடத்துஞ் சாயாநிழலால் தானேபோகவோடுகின்றநிலை யைக் குறித்துக்கொள்ளுந்தன்மை தப்பாதபடி தான் ஒருபக்கத்தைச்சாரப்போகாத சித்திரைத்திங்களின் நடுவிற்பத்தினின்ற யாதோர்நாளிற் பதினைந்தாநாழிகையிலே அங்குராரப்பணம்பண்ணி,

நூல் அறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறு இட்டு—சிற்பநூலையறிந்ததச்சர் கூரிதாக நூலை நேரேபிடித்து,

தேஎம் கொண்டு தெய்வம் ம ாக்க — திசைகளைக்குறித்துக்கொண்டு அத்திசை களில நிற்கும் தெய்வங்களையும் குறைவறப்பார்த்து,

[பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்து, ஒருங்கு] பெரும்பெயர் மன் னர்க்கு ஒப்ப ஒருங்கு மனை வகுத்து—பெரிய பெயரினையுடைய அரசர்க்கொப்ப மனை களையும் வாயில்களையும் மண்டபங்கள் முதலியவற்றையுங் கூறுபடுத்தி,

உடன் யனைஇ ஓங்கு நிலைவரைப்பில — இவ்விடங்களையெல்லாம

சேரவளைதது உயாநத மதிலின்வாயி (அஅ) லெனக
பரு இரும்பு பிணிதது—ஆணிகளுய பட்டங்களுமாகிய பரிய இருயபாலேகடடி,

உ௫உ பத்துப்பாட்டு.

செவ்வரக்கு உரீஇ—சாதிலிங்கம்வழித்து,

[துணைமாண் கதவம் பொருத்தி யிணைமாணடு, நாளொடும் பெயரிய கோளமை விழுமரத்துப், போதவிழ குவளைப புதுப்பிடி காலமைத்துத், தாழொடு குயின்ற போ ரமை புணர்ப்பிற, கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற புணாதிரந்து·]

தாழொடு குயின்ற துணை மாண கதவம் பொருத்தி—தாழோடேசேரப்பண்ணின இரணடாய் மாட்சிமைபபட்ட கதவைசசோததி,

இணை மாணடு புதுப் போது அவிழ் குவளைப் பிடி கால அமைத்து—இணைதல மாட்சிமைப்பட்டுப புதியபோதாயவிழ்ந்த குவளைபபூவோடே பிடிகளையும தன்னிட த்தேபணணி,

என்றது - நடுவேதிருவும் இரணடுபுறத்தும இரணடுசெங்கழுநீரபபூவும் இரணடு பிடியுமாகவகுத்த உததிரக்கறகவி.

நாளொடும் பெயரிய விழுமரததுக கோள அமை நெடுநிலை (அசு)—உததிரமெ ன்னும் நாளிற்பெயாபெறற உததிரக்கறகவியிலே செருகுதல பொருநதின நெடுநிலை யென்க

அமைததெனனுமெசசம் பெயாபெறறவென்பதனோடுமுடிந்தது.

கை வல் கம்மியன் முடுக்கலிற புணா திரநது போா அமை புணாப்பின் நெடுநி லை (அசு)—கைத்தொழில்வலலதச்சன் கடாவுகையினுலே வெளியற்றுப் பலமரஙகளு நதம்மிறகிட்டுதலமைநத கூட்ட த்தினையுடைய நெடுநிலையெனக.

ஐயவி அப்பிய நெய் அணி நெடுநிலை—வெண்சிறுகடுகபபிவைதத நெயயணிநத நெடியநிலையினையுடைய,

அதிறறெய்வத்திற்கு வெணசிறுசடுகும் நெயயுமணிந்தது

வென்று எழு கொடியொடு வேழம் சென்று புக—வென்றிகொண்டெழும் கொடிகளோடே யானைகள் சென்றுபுகுதும்படி உயர்ந்த,

குன்று குயின்றன்ன ஓங்கு நிலை வாயில்—மலையை நடுவே வெளியாகத்திறந்தாற் போன்ற கோபுரவாயில்களையும்,

ஓங்கின நிலையையுடைய கோபுரத்தை ஓங்குநிலையென்றார், ஆகுபெயர்

வரைப்பின் (எக) வாயிலெனக்

கதவுபொருத்திக் கோளமைத்த புணர்ப்பினையுடைய

நெடுநிலையினையுடைய வாயிலென்க

[திருநிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பின், தருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து, நெடுமயி ரெகினத் தூநிற வேற்றை, குறுங்கா லன்னமோ டுகளு முன்கடை·]

நெடுமயிர் எகினத் தூ நிற ஏற்றை குறுங்கால் அன்னமோடு உகளும் முன்கடை —நெடிய மயிரினையுடைய கவரிமாவில் தூயநிறத்தையுடைய ஏற்றை குறியகாலினை யுடைய அன்னத்தோடே தாவித்திரியும் வாசல்முன்பினையும்,

கடைமுன் - முன்கடையென மரூஉமுடிபு அன்னமும் தாவிப்பறத்தலின், உக ளுமென்று கவரிமாவோடே ஒருவினைகூறினார்

* தரு மணல் ஞெமிரிய திரு நகர் முற்றத்து,

---

* இதற்ப்பாகத்திற்கு உரையிடைத்திலது, கொண்டுவந்திட்ட மணல் பரந்த அழகிய வீட்டின் முன்னிடத்தையுமெனக்.

ஏ.—நெடுநல்வாடை.

திரு நிலைபெற்ற தீது தீர் சிறப்பின்—திருமகள் நிலைபெற்ற குற்றமற்ற தலைமை யினையும்,

வாயிலினையும் முன்கடையினையும் முற்றத்தினையும் சிறப்பினையுமுடைய கோயி லெனமுடிக்க

பனை நிலை மூனை இய பலலுளைப புர.ி புல உணத தெவிட்டும் புலமபு விடு குா லொடு—பகதியிலேகிறறலைவெறுதத பலவாகிய கேசாரிபையுடைய குதிாைகள் புல லாகிய உணவைக குதட்டுக தனிமைதோற்றுவிககினற குரலோடே,

நிலவுப பயன் கொள்ளும நெடு வெண முறறததுக கிம்புரிப் பகுவாய அமபணம் நிறையக கலுழ்நது வீழ அருவிப் பாடு விறந்து — நிலாவின்பயனை அரசனுகரும்

நெடிய வெள்ளிய நிலாமுற்றததிலுளள நீாவநதவீழும மகரவாயாகப் பகுத்த வாயினை யுடைய பநதநிறைகையிறலே கலஙகிவிழுகினற அருவியிேனுசைசெறிந்து,

அயல ஒலி நெடுமபீலி ஒலக மெலலியற கலி மயில அகவும வயிா மருள இன் இசை—அதறகு அயலிடததவாகிய தழைதத நெடிய பீலியொதுஙக மெல்லிய இயலபினையுடைய செருககினமயில ஆரவாரிககும கொமபெனறு மருளும் இனி யவோசை,

நளி மலைச சிலமபிற சிலமபும் கோயில—செறிநதமலையில ஆரவாரம்போல ஆர வாரிககும் கோயில,

புலம்புவிடுகுரலோடே அருவிபபாடும் வயிாமருளின்னிசை சயும விறந்து மலைச சிலம்பிற சிலமபுஙகோயிலெனமுடிகக.

அருவியும மயிலும மலைகளும உளளனவாகலின, உவமைகொணடாா. புலம்பு விடுகுரல மழை மெதநெனமுழஙகினறபோனறிருததலின, உவமைகொணடாா. இனி அவறறின் எதிரொலியெ ழுகினற கோயிலெ னறுமாம்.

யவனா இயறறிய வினை மாண பாவை கை ஏநது ஐ அகல நிறைய நெய சொரி ந்து—சோனகாபணணின தொழிலமாட்சிமைபபட்டபாவை தனகையிலே ஏந்தி யிருககின்ற வியபபையுடைய தகளிநிறையுமபடி நெயவாாககபபட்டு,

பரூஉத் திரி கொளீஇய குரூஉத் தலை நிமிர் எரி—பருத்த திரிகளைப் பந்தங்களிலே கொளுத்திவைத்த நிறத்தையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மேனோக்கியெரிகின்ற விளக்கை,

அறு வறு காலைதோறு அமைவரப் பண்ணி—செய்வற்றின காலந்தோறும் ஒளிமழுங்கின காலந்தோறும் நெய்வார்த்துத் தூண்டி,

பல் வேறு பள்ளிதொறும் பாயிருள் நீங்க—பலவாய வேறுபட்ட இடங்கடோறும் பரந்த இருள் நீங்கும்படி,

பீடு கெழு சிறப்பிற் பெருந்தகை அல்லது ஆடவர் குறுகா அருங்கடி வரைப் பின்—பெருமைபொருந்தின தலைமையினையுடைய பாண்டியனல்லது சிறுகுறுந்தொழில்செய்யும் ஆண்மக்களும் அணுகவாராத அரியகாவலையுடைய கட்டுக்களின்,

வரை கண்டன்ன தோன்றல—மலைகளைக் கண்டாற்போன்ற உயர்ச்சியையுடையவாய,

வரை சேர்பு வில் கிடந்தன்ன கொடிய—மலைகளைச்சேர்ந்து இந்திரவில் கிடந்தாற்போன்ற பலநிறமாய் வீழ்ந்துகிடந்த கொடிகளையுடையவாய்,

இது மேலேகட்டினகொடி

பல வயின்—பலவிடங்கடோறும்,

வெள்ளி அன்ன விளங்கும் சுதை உரீஇ—வெள்ளியையொத்த விளங்குகின்ற சாந்தை வாரி,

மணி கண்டன்ன மாத் திரள் திண் காழ்—நீலமணியைக்கண்டாற்போன்ற கருமையினையும் திரட்சியினையுமுடைய திணிய தூண்களையுடையவாய்,

செம்பு இயன்றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவர்—செம்பினாலே பண்ணினாலொத்த தொழில்கள்செய்தலுற்ற நெடியசுவரிலே,

உருவப பலபூ ஒருகொடி வளை.இ—வடிவழகினையுடைத்தாகிய பலபூக்களையுடைய வல்விசாதியாகிய ஒபபில்லாத கொடியையெழுதி,

கருவொடு பெயரிய காண்பு இன் நல்லில்—புதைத்தகருவோடே பெயாபெறற

காட்சிககினிய நன்றாகிய இல,

என்றது - கருப்பககிருகமென்றவாறு

திணகாழையுடையவாயச (கககு) செயவுறுநெடுஞசுவரிலே (ககஉ) விளங்குஞ்

சுதையுரீஇப (கக௰) பலவயின (க0கூ) ஒருகொடிவளைஇ (கககூ) வளைகண்டன்ன

தோன்றலவாய்க் (க0அ) கொடியவாய்ப (க0கூ) பாயிருணீங்க (க0௬) எரி (க0௫) யமைவரபபுணணிக (க0௪) காடசிககினியவாகிய நலலில (கக௪) எனமுடிக்க

கோயில் (க00) வளைபபில (க0எ)காண்பினல்லி (கக௪) லெனமுடிகக.

[தசநான கெய்திய.] நானகு தசம எயதிய—நாற்பதிறறியாணடு சென்ற,

பணை மருள நோன தாள்—முரசெனறுமருளும வலியகாலகளையும்,

[இகன்மீக கூறு மேநரெழில வரிநுதல]

ஏகது எழில வரி நுதல—உயாநத அழகினையும புகா நிறைநத மதகத்தினையுமு டைய நாகம் (ககஎ),

இகல மீககூறும நாகம—போரில மேலாகசசொலலும் நாகம்,

பொருது ஒழி நாகம—பொருதுபட்ட யானையினுடைய,

[ஒழியெயி றருகெரிநது, சீருஞ் செமமையு மொபப] ஒழி எயிறு சீரும் செம மையும ஒபப அருகு எறிந்து—தானவீழநதகொம்பைக்

கனமும்செம்மையுமொபப இரண்டுபுறததையுஞ்செததி,

வலலோன் கூா உளி குயின்ற— தசசன கூரிய சிறறுளியாலே பணணின,

சரிலே இடை இடுபு—பெரிய இலைதொழிலே இடையேஇட்டு,

[தூங்கியன் மகளிா வீஙகுமுலே கடுபபப, புடைதிரண டிருந்த குடதத விடைஇ ரண, டுள்ளி கோனமுதல பொருததி யடியமைததுப, பேரள வெயதிய பெரும்பெ யாப பாண்டின், மடைமா ணுணணிழை பொலியத தொடைமாண்டு, முததுடைச் சாலேக நாறறிக குத்துறுததுப, புலிபபொறிக கொணட பூஙகேழத தட்டத்தூத, தக கேண புதையக கொளீஇத துகடீாங, தாட்டுறு பனமயிர் விாைஇ வயமான், வேட்டம் பொறிதது வியனகட் கானத்து, முலலைப பல்போ துறழப் பூநிரைத்து:]

ஊட்டுறு பன்மயிா விாைஇ—பலநிறமபிடிதத மயிாகளே உள்ளேவைதது அதன் மேலே,

வயமான வேட்டம பொறிதது—சிஙகமுதலியவறறை வேட்டையாடுகின்றதொழில்களைப பொறிதத தகடுகளைவைதது,

புலிமுதலியவற்றின் வரிகள்தோன்ற உளளே மயிர்விரவின

வியன் கண் கானதது முலலைப போது உறழப பல பூ நிரைதது—அகற்சியை இடததேயுடைய காட்டிடதது முலலைப்பூவுடனே மாறுபடுமபடி ஏனைப பல பூககளையுமநிரைதது,

சாலேகத தகடு குததுறுதது—சாளரஙகளாகததிறநததகடுகளை ஆணிகளாலே தைததது,

மடை மாண பாணடில்—மூட்டுவாய் மாட்சிமைபபட்ட வட்டக்கட்டில்,

கொம்பைசசெததி உளியாறகுயினற இலையை இடையிட்டுப பொறிதது நிரைத துச சாலேகததகடுகளைக குததுறதது மடைமாணபாணடியெனமுடிகக.

முதது உடை துண இழை பொலிய நாறறிந தொடை மாணடு பேரளவு

எயதிய பாண்டில்—முதலைத தனனிடததேயுடைய மெலலிய நூல அழகுபெறுமபடி கட்டி விள்கீழேவீழ நாலுபுறமும்காறறி அதனைத தனனிடததேகட்டுதலமாட்சிமைபபட்டுபெ பெரிய எலலையைபபெறற பாணடிலெனககூட்டுக

என்றதனுல தநததநதா றசமைதத கட்டிலைசசூழ முதததுவட்டாறறியெனறா

புலிப பொறிக கொண்ட பூவகேழத தட்டததுக கண புதையக கொளீஇத துகள தீரநது பெருமபெயாப பாணடில—புலியின துவரியைத தன்னிடததேகொண ட பொலிவுபெற்ற நிறததைதயுடைய காசாலே நடுவுவெளியான இடமமறையுமபடி கோ ககபபட்டுக் குறறமறறுக கசசுககட்டிலெனனும் பெரிய பெயரையுடைய பாணடிலெனககூட்டுக

தூஙகு இயல் மகளிா வீஙகு முலை கடுப்பப புடை திரண்டிருநத குடதத அடி— சூனமுற்றி அசைநத இயலபினையுடையரகிய மகளிரது பாலகட்டிவீஙகி ன முலை யையொப்பப பககமுருணடிரு ந்த குடதசையுடையவாயஅடி,

இஃது உருட்சிககு உவமைகூறிறறு

இடை திரணடு உளளிமுதல கோன் அடி பொருததி அமைதது—குடததிறகு நகட்டிற்குநடுவாகியஇடம ஒழுகமெலலிதாயததிரணடு உளளிமுதல்போலும் வலியி னையுடையகாலகளைத தனனிடதகதைததுசசமைததுப பேரளவெயதியபாணடி லென்க

உள்ளிபபுட்டிலபோலவதனை உள்ளிமுதலெனறா

[மெல்லிதின விரிநத சேககை மேமபடத, துணைபுண ரனனத தூநிறத் தூவி, யிணை யணை மேமபடப பாயணை யிட்டு]

மெல்லிதின் விரிந்த இணை அணைசேககை --மெலலிதாகவிரிந்த இணைதலணைந்த படுககையெனக.

மேமபடத தூணை புணா அன்னத தூநிறத தூவி பாய்—அசசேககைக்குமேலா கத் தம்பேட்டைபபுணாநத அன்னச்சேவலின்

தூயநிறத்தையுடைய சூட்டாகிய மயிர் பரக்கப்பட்டு,

"சிறுபூனை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண, முறுதூவி சேக்கையோ டைந்து" என்ற ஐந்தினையும்படுத்ததென்பதுதோன்ற இணையணையென்றார். என்புருகி மிக்க அன்போடுபுணர்தலிற் சூட்டிற்கு மென்மைபிறக்குமென்பதுதோன்றத் துணைபுணர்

புள்ளின்றூவியென்றார். பிறரும் இக்கருத்தேபற்றி * "ஆதரம் பெருகுகின்ற வன் பிணு லன்ன மொத்தும்" என்றார்

[காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத், தோடமை தூமடி விரித்த சேக்கை:] மேம்பட அணையிட்டுக (௧௩௩) காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத் தூ மடிவிரித்த தோடு அமை சேக்கை—அத்தூவிக்குமேலாக அணைகளுமிட்டுவைத்துக் கஞ்சியைத் தனனிடத்தேகொண்ட கழுவுதலுற்றதுகிலின தூய மடித்ததுவிரித்த செங்கழுநீருந் தியவற்றின இதழ்கள்பொருந்தின படுக்கை,

இணையணைசேக்கை மேம்பட்ட தூவியாய அத்தூவிக்கு மேம்பட அணையிட்டுத் தூமடிவிரித்த சேக்கையெனக

ஆரம் தாங்கிய அலர் முலை ஆகத்துப் பின அமை நெடுவீழ் தாழ—முன்பு முத்த தாறசெய்த கச்சுச்சுமந்த பருத்தமுலையினையுடைய மார்பிடத்தே இப்பொழுது குத்துது தலைமைந்த நெடிய தாலிநாணொன்றுமே தூங்க,

வீழ்ந்துகிட ந்தவின, வீழென்றார் இனிப பினனுதலைமைந்த நெடியவீழ - மயி ரென்பாருமுளர்.

துணை துறந்து—அரசன பிரிகையினுலே,

நல நுதல உலறிய சில மெல ஓதி — நனறாகிய நுதலிடத்தே கைசெய்யாமல் உலறிக்கிடந்த சிலவாகிய மெத்தென்ற மயிரினையும்,

இனித் துணைதுறந்துலறியவோதியெனக்கூட்டிக் கூடிக்கிடந்த தன்மைநீங்கி உலறிய ஓதியென்றுரைபபாருமுளர்.

[நெடுநீர வாரகுழை களைநதெனக குறுஙகண, வாயுறை யழுததிய வறிதுவீழ காதின]

நெடுநீர வார குழை களைந்தென வறிது வீழ் காதின— பெரிய ஒளியொழுகின மகரக்குழையைவாஙகிறறாகச சிறிதேதாழ்ந்த காதினையும,

நீரமை - ஒளி

குறுஙகண வாயுறை அழுததிய காது—சிறிய இடததையுடைய தாளுருவியழுத தியகாது,

வாயுறவெனறுபாட மாயின, கடுககனைவாயுறுமபடியழுததினகாதெனக

பொலம தொடி தின்ற மயிர வார முன்கை வலமபுரி வளையொடு கடிகைநூல யாத்து—முன்பு பொன்னாறசெய்த தொடிகிடந்து தழும்பிருந்த மயிர ஒழுஙகுபட்டு ககிடந்த முன்கையிலே வலமபுரியையறுததுபபணணின வளையையிட்டுக காபபுநா ணைககட்டி,

ஓடு - வேறுவினையொடு

வாளைப் பகு வாய கடுப்ப வணககுறுததுச செவவிரற கொளீஇய செஙகேழ் வி ளக்கதது—வாளையினது பகுத்தவாயையொகக முடககததையுண்டாககிச சிவந்த விர லி—த்தேயிட்ட சிவநதநிறததையுடைய முடககென்னுமோதிரத்தையும,

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கசுO—"காதலாற காம பூமிக கதி சொளி யவரு மொததார - மாதருங் களிற ஞனு மாசுண மகிழசசி மன்ற - லாதரம் பெருகு கின்றவன்பினு லன்ன மொத்தங - தீதிலார் திளைபபி னுமான செலவமே பெ ரிது மொத்தார்."

பூந்துகில மரீஇய ஏந்து கோட்டு அல்குல் அம் மாசு ஊர்ந்த அவிர் நூற் கலிங்க மொடு—முன்பு பூநதொழிலையுடைய துகிலகிடந்த உயர்ந்த வளைவினையுடையவல்கு லில் இக்காலத்துதேத அழகிய மாசேறிய விளங்குகின்ற நூலாற்செய்த புடைவை யுடனே,

[புனையா வோவியஙக கடுப்பப புனைவில]

புனையா ஓவியம கடுப்ப— வணணஙகளைகொண்டெழுதாத வடிவைக்கோட்டி ன சிததிரததையொபப,

புனைவில் நலலடி (கடுக) யென மேல்வருவதனைக்கூட்டி, கழுவிச் செம்பஞ்சிட் டுப பூண்களணியாத நன்றாகியவடியென்க.

தளிர் ஏர் மேனி—மாந்தளிரையொதத நிறததினையும,

தாய சுணஙகின்—பரந்த சுணஙகினையும்,

அம் பணைத தடைஇய மென்றோள்—அழகினையுடைய மூஙகிலபோலத்திரண்ட மெல்லியதோளினையும்,

[முகிழமுலை, வம்புவிசித கியாதத] வம்பு விசித்து யாத்த முகிழ முலை—கச்சை வலித்துககட்டின தாமரைமுகைபோலும் முலையினையும்,

வாங்கு சாய நுசுப்பின்—வளையும் நுடஙகு மிடையினையும்,

மெல்லியல மகளிர்—மெத்தென்ற தன்மையினையுமுடைய சேடியர்,

நல் அடி வருட—துயி லுணடாகுமோவென்று அடியைத் தடவ,

மேனி (கசஅ) முதலியவறறையுடையமகளிர் (கஙிக) புனைவில் (கசஎ) நல்லடி வருடவென்க

நறை விரவுற்ற நறு மென் கூந்தற் செம்முகச் செவிலியர் கைம் மிகக் குழீஇ— நறைகலததலுற்ற நறிய மெல்லியமயிரினையுடைய சிவந்தமுகததையுடைய செவிலித் தாயர் இவளாறறுவொழுககமிகுகையினலே திரணடு,

குறியவும நெடியவும் உரை பல பயிறறி—பொருளொடுபுணராப் பொய்ம்மொழி யும மெய்ம்மொழியுமாகிய உரைகள்பலவற்றையும் பலகாறசொல்லி,

* "ஒன்றே மறறுஞ் செவிலிக் குரிததே" என்ப திலககணம்

இன்னே வருகுவா இனறுணேயோா என முகததவை மொழியவும் ஒல்லாள் மிகக் கலுழ்ந்து—இப்பொழுதேவருகுவர் நினக்கினிய துணையாந்தன்மையையுடை யோரென்று அவள்மனததுககு இனியவாாதைகளைககூறவும் அதறகுப்பொருந்தா ளாய் மிகக்கலங்கி,

[நுண்சேறு வழிதத நோனிலைத் திரள்கா, லூரு வறுமுலை கொளீஇய:] ஊரு வறுமுலை கொளீஇய நுண சேறு வழிதத நோன் நிலைத திரள் கால்—குடங்களைக் கடைந்துதைதத சாதிலிஙகம்பூசின வலியநிலையினையுடைய மேறகட்டியிற் றிரண்ட கால்களை,

கால் திருததி—கட்டிறகால்களுக்கு அருகாகநிறகுமபடிபண்ணி அதனிடத்தே கட்டி,

ஊருவறுமுலை - குடத்திறகு வெளிப்படை; முலைபோறலின் முலையென்ருர்.

[புதுவ தியன்ற மெழுகுசெய் படமிசை] மெழுகு செய் படமிசைப் புதுவது இயன்ற—மெழுகுவழித்த மேறகட்டியினமேலே புதிதாகவெழுதின,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௧௪௬.

[திண்ணிலை மருப்பி னாடுதலை யாக, விண்ணூாபு திரிதரும்.]

விண்—ஆகாயத்திடததே,

திண் நிலை மருபபின் ஆடு தலையாக ஊாபு

திரிதரும்—திண்ணியநிலையினையுடை

ய கொமபினையுடைய மேடராசிமுதலாக ஏனையிராசிகளிற சென்றுதிரியும்,

வீங்கு செலல் மணடிலதது முரண் மிகு சிறப்பிற செல்வனெடு

நிலைஇய—மிகக

செலவினையுடைய ஞாயிற்றேடே மாறுபாடுமிகுந்த தலைமையினையுடைய

திஙகளோ

டு * திரியாமனின்ற,

உரோகிணி நினைவனள் நோககி—உரோகிணியைப்போல யாமும்

பிரிவின்றியி
ருத்தலைப் பெற்றிலேமேயென்று நினைதது அவநறைபபாதது,
ஞாயிறு சணடெழுதியதென்று திஙகளிறகு அடைகூறிறறு
நெடிதுயிரா—நெடடுயிாபபுககொணடு,
[மாயித ழேநதிய மலிநதுவீ ழரிபபனி, செவ்விரல கடைககண
சோததிச சில
தெறியா] மா இதழ் வீழ கண கடை மலிநது ஏநதிய அரிப பனி சில
செவவிரல
சோத்தித தெறியா—நீலபபூவிரும்பினகண தனகடைககணிடததேவர
மிககுச
சுமந்த ஐதாகிய நீரிறசிலவறறைச சிவநத விரலைசசோததித தெறிதது,
எனறது - மிகவுமழாமல மலகினநீரைத தெறிததெனறுா
புலம்பொடு வதியும நலம கிளா அரிவைககு — தனிமையோடுகிடககும
அனபு
மிகுகின்ற அரிவைககு,
அரசன்பிரிகையினுலே நெடுவீழ்தாழ (கசுஎ) நூல்யாதது (கசஉ)
மாசூாந
தகலிஙகததோடே (கசசு) ஓதியினையும (கருஅ) காதினையும (கச0)
விளககததினை
யு (கசச) முடையளாய் மிககக்கலஙகி (கடுசு) உரோகிணி நினைவணுேககி
நெடி
துயிரதுக் (கருரு) தெறிதது (கருடு) மகளிா நலலடிவருட (கடுக)
ஓவியங்கடுபப
(கசஎ) வதியுமரிவைககு (கககு) என வினைமுடிகக
அரிவைக்கு இன்னு அரும்படா தீர — அரிவைக்குத நீதாயிருககின்ற
ஆறறுதற் கரிய நினைவு தீரும்படி,
பாசறைத தொழில (கஅஅ) விறல தந்து இனனே முடிக தில— வேந்தன்
பாச றையிடத்திருந்து பொருகின்ற போாத்தொழில அவனுக்கு
வெற்றியைககொடுத்து இப்பொழுதே முடிவதாக, இஃது எனககுவிருப்பம்
எனமுடிகக

அம்ம— கேட்பாயாக;

இஃது இவள்வருத்தமிகுதி தீரவேண்டிக் கொற்றவையைநோக்கிப் பரவுதினறவள்கூறுகிறது. கேட்பாயாகவென்றது கொற்றவையைநோக்கி முடிகவென்ற வியங்கோள் வேண்டுகோட்ற பொருண்மைக்கண் வந்தது தில் - விழைவின்கண் வந்தது.

மின் அவிர் ஓடையொடு பொலிந்த வினை நவில் யானை நீள் திரள் தடக்கை நிலமிசைப் புரளக் களிறு களம்படுத்த பெருஞ்செய் ஆடவர்—ஒளிவிளங்குகின்ற பட்டத்தோடே பொலிவுபெற்ற போர்த்தொழிலைப்பயின்ற யானையினுடைய நீண்ட திரண்ட பெருமையினையுடையகை அற்று நிலத்தேபுரளும்படி யானையை முன்னாக் கொன்ற பெரியசெயலையுடைய வீரருடைய,

செயலென்னும் வினைப்பெயர் செயயென முதனிலையாய் நின்றது.

---

* தெரியாமனின்றவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒளிறு வாள் விழுப் புண் காணிய புறம் போந்து— விளங்கும்வாளினாற் போழ்ந்த சீரியபுண்ணைக் கண்டுபரிகரித்தற்குத் தானிருக்கின்ற இடத்திற்குப் புறம் போபோந்து திரிதரும்வேந்தன் (கஅஎ) என்க

வடந்தைத் தண் வளி—வடதிசைக்கண்ணதாகிய குளிர்ந்தகாற்று,

என்றது வாடையை

[தண்வளி யெறிதொறு நுடங்கித், தெற்கோ பிறைஞ்சிய தலைய நற்பல், பாண் டில விளக்கிற் பரூஉச்சுட ரழல] நல் பல பாண்டில் விளக்கிற் பரூஉச் சுடர் தண்வளி எறிதொறும் நுடங்கித் தெற்கு ஏர்பு இறைஞ்சிய தலைய அழல—நன்றாகிய பல கால் விளக்கிலெரிகின்ற பருத்தகொழுந்து வாடைக்காற்று அடிக்குந்தோறும் அசைந்து தெற்குநோக்கியெழுந்து சாய்ந்த தலையினையுடையவாயெரிய,

விளககு - ஆகுபெயா

வேம்பு தலை யாதத நோன் காழ் எஃகமொடு முன்னோன் முறைமுறை காட்ட— வேபபாதாரைத தலையிலேகட்டின வலிய காம்பினையுடைய வேலோடே முன்செ ல்கின்ற சேனாபதி புணபட்டவீரரை அடைவே அடைவேகாட்ட,

பின்னா மணி புறதது இட்ட மாத தாட் பிடியொடு பருமம் களையாப் பாய் பரி க கலி மா இருஞ்சேற்றுத தெருவின் எறிதுளி விதிாபப—பின்னாக மணிகளைத்தன் னிடததேயிட்ட பெருமையையுடைய தாளினையுடைய குசையோடே பக்கரைவாங் காத பாயந்துசெல்லுஞ செலவினையுடைய செருக்கினகுதிரைகள் கரிய சேறறையு டைய தெருவிலே தம்மேலேவீசும் துளிகளையுதற,

தாளென்றது வாய்க்கருவியிற கோததமுடியும் குசையிற்றலையை.

புடை வீழ அம துகில இடவயின தழீஇ—இடத்தோளினின்றும் நழுவிவீழ்ந்த அழகினையுடைய ஒலியலை இடபபககததேயணைத்துக்கொணடு,

வாள் தோடகோதத வனகட காளை சுவல மிசை அமைத்த கையன்— வாளைத் தோளிலேகோதத தறகணமையையுடைய வாளெடுபபானறோளிலே வைதத வல கைகையயுடையனாய்,

முகன அமாநது— புணபட்டவீராக்கு அகமலாச்சிதோன்ற முகமபொருந்தி,

நூல காலயாதத மாலை வெணகுடை — நூலாலே சட்டத்தைககட்டின முத்த மாலையினையுடைய கொறறககுடை,

தவ்வெனறு அசைஇத தா துளி மறைபப—தவ்வென்னுமோசைபட்டு அசைந்து பரககின்ற துளியைக காகக,

தாழ்துளியும்பாடம

நள்ளென் யாமததுப பளளிகொள்ளான் சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன் — நள் ளென்னுமோசையையுடைய நடுவியாமததுப பள்ளிகொளளானாய்ச்

சிலவீரரோ டே புண்பட்டோரைப பரிகரித்து திரிதலைசெய்யுமரசன்,

பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழில் — சேரன் செம்பியன்முதலிய எழுவ ரோடே மாறுபட்டுப பொருகின்ற பாசறையிடத்துப் போர்த்தொழில்,

புண்காணிய புறம்போந்து (கஎஉ) சுடரழலக் (கஎடு) காட்ட (கஎஎ) விதிர்ப் பத் (கஅ௦) தழீஇக (கஅக) கையனுய் அமர்ந்து (கஅ௩) மறைப்பப் (கஅடு) பள்ளிகொள் ளானுய்த (கஅசு) திரியும் வேந்தன் (கஅஎ) என்க.

பத்துப்பாட்டு.

அம்ம (கசுஅ), வானம் கார்காலத்து மழையைப்பெய்ததாகப் (உ) பின்னர் நிக ழுநதபொழுது கூதிர்க்காலமாய் நிலைபெற்றது (எஉ); அக்கூதிர்க்காலத்து நடுவியாமத் தே (கஉ) வாயிலினையும் (அஅ) முன்கடையினையும் (கஉ) முற்றத்தினையும் (கு௦) சிறப் பினையு (அக) முடைய கோயில் (க௦௦) வரைப்புக்களிற் (க௦எ) காண்பினல்லிலிற் (ககச) பூணடிலிற (கஉ௩) சேக்கையிலே (க௩டு) வதியுமரிவைக்குப் (ககசு) படாதீ ரும்படி (கசுஎ) வேந்தன் (கஅஎ) பலரொடுமுரணிய பாசறைததொழில் (கஅஅ) விற நந்து (கசுஎ) இன்னேமுடிவதாக; இஃது எனககு விருபபம் (கசுஅ) எனக கொற்ற வையைப்பரவிற்றுக வினைமுடிகக.

இப்பாட்டுத் தலையாலஙகானததுச் செருவென்றநெடுஞ்செழியன் மண்ணசையா றசென்று பொருதலின், இப்போா வஞ்சியாகலின், வஞ்சிகுக்கொறறவைநிலையுண் மையின், கொற்றவையை வெறறிபபொருட்டுப பரவுதல் கூறினர்; அது பாலைத்திணை ககேற்றலின்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மதுரைக்கணக்காயனர்மகனர் நக்கீரனர்பா டிய நெடுநெல்வாடைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினர்க்கினியர் செய்த உரை முற்றிற்று

வெண்பா.

வாடை நலிய வடிக்கண்ணா டோணசைஇ
யோடை மழகளிற்றா னுள்ளான்கொல்—கோடன்
முகையோ டலமர முறறெரிபோற் பொங்கிப்
பகையோடு பாசறையு ளான்

எட்டாவது
குறிஞ்சிப்பாட்டு.

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை யொண்ணுத
லொலிமென் கூந்தலென் றோழி மேனி
விறலிழை நெகிழ்த்த வீவருங் கடுநோ
யகலு ளாங்க ளறியுநர் வினாயும்
பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்
வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி
நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற்
றெய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி
நற்கவின் றொலையவு நறுந்தோ ணெகிழவும்
புட்பிற ரறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவு
முட்கரந் துறையு முய்யா வரும்படர்
செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கடவலின்

முததினு மணியினும பொனனினு மததுணை
நோவருங குறைய கலஙகெடிற புணருஞ
சால்பும வியபபு மியல்புங குனறின
மாசறக் கழீஇ வயஙகுபுகழ நிறு,
லாசறு காட்சி யையாக்கு மநநிலை
யெளிய வெனனார் தொன்மருங கறிஞ
மாதரு மடனு மோராஙகுதத கணபப
நெடுநதே ரொநதை யருஙகடி நீவி
யிருவே மாயநத மனற விதுவென
நாமறி வுறுலிற பழியு முண்டோ
வாறறின * வாரா ராயினு மாறற
வேணயுல கததது மியைவ நா னமககென
மானமா நோககங கலஙகிக கையற
ருஞசசிறுமைப ளிவளுந தேமபு
மிகன்மீக கடவு மிருபெரு வேநதர்
வினையிடை நின்ற சான்றோர் போல
விருபே ரசசமோ டியானு மாறறலேன்
கொடுபபினனை குடைமையுங் குடிநிர லுடைமையு-

* வாராதாயினுமென்றும் பாடம்

வண்ணமுந் துணையும பொரீஇ யெண்ணா
தெமியேந் துணிந்த வேமஞ்சா லருவினை
நிகழ்ந்த வண்ண நீநனி யுணரச
செபப லான்றிசிற் சினவா திமோ
நெறகொ ணெடுவெதிர்க் கணநத யானை
முததார் மருபபி னிறங்குகை கடுபபத
துய்ததலை வாங்கிய புனிறுதீர் பெருங்குர
னறகோட சிறுதினைப படுபு ளோபபி
யெறபட வருதிய சொனநீ விடுததலிற
கலிகெழு மீமிசைச சேணோ னிழைதத
புலியஞ் சிதண மேறி யவண
சாரற சூரற றகைபெற வலநத
தழலுந தட்டையுங குளிரும பிறவுங
கிளிகடி மரபின வூழூழ் வாங்கி
யுரவுக கதிர்தெறூஉ முருப்பவி ரமயதது
விசும்பாடு பறவை வீழ்பதிப படர
நிறையிரும பௌவங குறைபட முகந்துகொண்
டகலிரு வானதது வீசுவளி கலாவலின்
முரசதிரந தன்ன வினகுர லேறறொடு
நிரைசெல லிவபபிற கொண்மூ மயங்கி
யின்னிசை முரசிற சுடரபூட் சேஎ
யொன்னார்க கேநதிய விலங்கிலை யெஃகின்
மின்மயங்கு கருவிய கன்மிசைப பொழிந்தென

வண்ண னெடுங்கோட் டிழிதரு தெண்ணீ
ரவிர்துகில் புரையு மவ்வெள் ளருவித்
தவிர்வில் வேட்கையேந் தண்டா தாடிப்
பளிங்குசொரி வன்ன பாய்சுனைக் குடைவுழி
நளிபடு சிலம்பிற் பாயம் பாடிப்
பொன்னெறி மணியிற் சிறுபுறந் தாழ்ந்தவெம்
பின்னிருங் கூந்தல் பிழிவனந் துவரி
யுள்ளகஞ் சிவந்த கண்ணேம் வள்ளித
ழொண்செங் காந்த ளாம்ப லனிச்சந்
தண்கயக் குவளை குறிஞ்சி வெட்சி
செங்கொடு வேரி தேமா மணிச்சிகை
யுரிதுநா றவிழ்தொத் துந்தூழ் கூவிள
மெரிபுரை யெறுழஞ் சுள்ளி கூவிரம

மெருவை செருவிளை மணிப்பூங் கருவிளை
பயினி வானி பல்லிணர்க் குரவம்
பசும்பிடி வகுளம் பல்லிணர்க் காயா
விரிமல ராவிரை வேரல் சூரல்
குரீஇப் பூளை குறுநறுங் கண்ணி
குருகிலை மருதம் விரிபூங் கோங்கம்
போங்கந் திலகந் தேங்கமழ் பாதிரி
செருந்தி யதிரல் பெருந்தண் சண்பகம்

காநதை குளவி கடிகமழ் கலிமா,ந
திலலை பாலை கலலிவா முலலை
குலலை பிடவஞ சிறுமா ரோடம
வாழை வளளி நீணறு நெயதல
தாழை தளவ முடடாட டாமரை
ஞாழல் மௌவ னறுந,தண் கொகுடி
சேடல செமமல சிறுசெங குரலி
கோடல கைதை கொஙகுமுதிா நறுவழை
காஞசி மணிககுலைக் கடகமழ் நெய,தல
பாங்கா மராஅம பலபூந தணகக
ஈஙகை யிலவந தூங்கிணாக் கொன்றை
*யடமபம ராததி நெடுஙகொடி யவரை
பகனறை பலாசம பலபூம பிணடி
வஞசி பிததிகஞ சிநது வாரந
துமபை துழாஅய சுடாபபூந தோன்றி
நநதி நறவ நறுமபுன னாகம
பாரம பீரம பைஙகுருக கததி
யாரங காழ்வை கடியிரும புனனை
நரநத நாக நளளிரு ணாறி
மாயிருங குருநதும வேஙகையும பிறவு
மரககுவிரித தன்ன † பரேரம புழகுடன்
மாலங் குடைய மலிவன மறுகி
வான்கண் கழீஇய வகலறைக குவைஇப
புளளா ரியதத விலங்குமலைச சிலமபின்
வள்ளுயிரத தெள்விளி யிடையிடைப பயிறறிக்
கிள்ளை யோப்பியுங் கிளையிதழ் பரியாப

பைவிரி யலகுற் கொய்தழை தைஇப

* அடும்பெனவும் பாடம்

† பாரம் பமகெனவும் பாடம்

பல்வே றுருவின் வனபபமை கோதையெம்
மெல்லிரு முச்சிக் கவின்பெறக் கட்டி
யெரியவி ருருவி னங்குழைச் செயலைத
தாதுபடு தண்ணிழ லிருந்தன மாக
வெண்ணெய் நீவிய சுரிவளா நறுஙகாழ்ந
தண்ணறுங் தகரங் கமழ மண்ணி
யீரம் புலர விரலுளர்ப பவிழாக்
காழகி லம்புகை கொளீஇ யாழிசை
யணிமிகு வரிமிஞி றார்பபத தேங்கலந்து
மணிநிறங் கொண்ட மாயிருங குஞ்சியின்
மலையவு நிலததவுஞ சினையவுஞ சுனையவும
வண்ண வண்ணதத மலராய்பு விரைஇய
தண்ணறுங் தொடையல் வெண்போழ்க் கண்ணி
நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிலைச்சிப
பைஙகாற பிததிகத தாயித ழலரி

யங்கொடை யொருகாழ் வளேஇச செந்தீ
யொண்பூம் பிண்டி யொருகாது செரீஇ
யந்தளிர்க குவவுமொயம பலைப்பச சாந்தருந்தி
மைந்திறை கொண்ட மலாந்தேந் தகலத்துத
தொனறுபடு நறுந்தா பூணொடு பொலியச
செமபொறிக கேறற வீங்கிறைத் தடக்கையின
வண்ண வரிவில லேந்தி யமபுதெரிந்து
நுண்வினைக் கச்சைத தயக்கறக கட்டி
யியலணிப பொலிந்த வீகை வான்கழ
றுயல்வருந தோளுந திருந்தடிக கலாவ
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந துப்பிற
பகைபுறங் கண்ட பலவேல் லிளைஞரி
னுரவுச்சினஞ் செருக்கித் துன்னுதொறும் வெகுளு
முளைவா ளெயிற்ற வள்ளுகிர் ஞமலி
கிளையாகக கண்ண வளைகுபு நெரிதா
நடுங்குவன மெழுந்து நல்லடி தளர்ந்தியா
மிடும்பைகூர் மனத்தே மருண்டுபுலம் படா
மாறுபொருதோட்டிய புகலவின வேறுபுலந
தாகாண் விடையி னணிபெற வந்தெ
மலமா லாயிடை வெரூஉத லஞ்சி
மெல்லிய வினிய மேவாக் கிளந்தெ
மைமபா லாயகவி னேதத பொண்டொடி

யசைமென் சாய லவவாங குந்தி
மடமதா மழைகக ணிளையீ ரிறநத
கெடுதியு முடையே னென்றன னதனெதிா
சொலலே மாநவி னலலாநது கலஙகிக்
கெடுதி யுமவிட ராயி னெமமொடு
சொலலும பழியோ மெலலிய லீரொன
நைவளம பழுநிய பாலை வலலோன
கைகவா நரமபி னிமமென விமிரு
மாதா வணடொடு சுருமபுநயந திறுதத
தாதவிழ பூலரிந தாசிலை பிளநது
தாறடு களிறறின் வீறுபெற வோசசிக
கலனென சுறறக கடுஙகுர லவிதநெஞ
சொலலற பாணி நினறன னாக
விருவி வேயநத குறுஙகாற குரமபைப
பிணையோ நோககினை மணையோண மடுபபப
தேமபிழி தேறல மாநதிமகிழ் சிறநது
சேம மடிநத பொழுதின வாயமடுந,
திருமபுன கிழநதவிற சிறுமை நோனு
தாவுற முஞசிலை கொளீஇ நோயமிக்
குரவுசசின முனபா லுடலினனு செருககிக
கணைவிடு புடையூக கானங் கலனென
மடிவிடு வீளையா வெடிபடுத தெதிரக
காாபபெய லுருமிற பிளிறிச சீாநதக

விரும்பிணர்த் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்திச்
சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கிமரங் கொல்பு
மையல் வேழ மடங்கலி னெதிர்தர
வுய்விட மறியே மாகி யொய்யெனத்
திருந்துகோ லெல்வளை * தெழிப்ப நாணுமறந்து
விதுப்புறு மனத்தேம் விரைந்தவற் பொருந்திச்
சூருறு மஞ்ஞையி னடுங்க வார்கோ
லுடுவுறு பகழி வாங்கிக் கடுவிசை
யண்ணல் யானை யணிமுகத் தழுத்தலிற்
புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய்ந் திழிதரப்
புள்ளி வரிநுதல் சிதைய நில்லா
தயர்ந்து புறங்கொடுத்த பின்னர் நெடுவே
ளணங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்பத்

* தெளிப்பவெனவும் பாடம்

திண்ணிலைக் கடம்பின் றிரளரை வளைஇய
துணையறை மாலையிற் கைபிணி விடேஎ
நுரையுடைக் கலுழி பாய்தலி னுரவுத்திரை
யருங்கரை வாழையி னடுங்கப் பெருந்தகை
யஞ்சி லோதி யசையல் யாவது
மஞ்ச லோம்புநின் னணிநல நுகர்கென
மாசறு சுடர்நுதல் நீவி நீடுநினைந்

தென்முக நோக்கி நக்கன னக்கிலே
நாணு முட்கு நண்ணுவழி யடைதர
வொய்யெனப பிரியவும விடாஅன் கவைஇ
யாக மடைய முயங்கலி னவ்வழிப
பழுமிள குக்க பாறை நெடுஞ்சுனே
முழுமுதற் கொககின தீஙகனி யுதிர்நதெனப
புள்ளெறி பிரசமொ டீண்டிப பலவி
னெகிழ்ந்துகு நறுமபழம விளைநத தேறல
னீரசெத தயின்ற தோகை வியலூரச
சாறுகொ ளாஙகண விழவுக்கள நநதி
யரிககூட் டின்னியங் கறங்க வாடுமகளி
கயிறூர பாணியிற றளருஞ சாரல
வரையர மகளிரிற் சாஅய விழைதக
விண்பொருஞ சென்னிக் கிளைஇய காநதட
டண்கம ழலரி தாஅய நன்பல
வம்புவிரி களததிற கவினபெறப பொலிநத
குன்றுகெழு நாடனெம விழைதரு பெருவிற
லுள்ளத தன்மை யுள்ளினன கொண்டு
சாறயர்ந் தன்ன மிடாஅச சொன்றி
வருநர்க்கு வரையா வளநகா பொறப
மலாத திறந்த வாயில பலருணப
பைந்நிண மொழுகிய நெய்ம்மலி யடிசில
வசையில வான்றிணைப புரையோர கடமபொடு
விருந்துண் டெஞ்சிய மிசசில பெருநதகை
நின்னோ டுண்டலும புரைவ தென்றுங்

கறம்புணை யாகத தேற்றிப பிறகுமலை
மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழு
தேமுறு வஞ்சினம வாய்மையிற் றேறறி
யந்தீந் தெண்ணீர் குடித்தலி னெஞ்சமர்ந்
தருவிட ரமைந்த களிறுதரு புணர்ச்சி

அ.—குறிஞ்சிப்பாட்டு. உசூ

வானுரி யுறையுள் வயஙகியோ ரவாவும்
பூமலி சோலை யப்பகல கழிபபி
யெல்லை செல்ல வேழூா பிறைஞசிப
பல்கதிர் மண்டிலங் கலசேர்பு மறைய
மான்கண மரமுதற றெவிடட வான்கணங
சன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதர
வேஙகுவயி ரிசைய கொடுவா யன்றி
லோஙகிரும பெணணை யகமட லகவப
பாமபுமணி யுமிழப பலவயிற கோவல
ராமபலங தீஙகுழற றெளவிளி பயிறற
வாமப லாயிதழ கூமபுவிட வளமனைப
பூநதொடி மகளிர சுடாதலைக கொளுவி
யநதி யநதண ரயரக கானவா
விண்டோய பணவை மிசைஞெகிழி பொதத
வான மாமலை வாயசூழ்பு கறுபபக கானங
கலலெனற் றிரடடப புளளின மொலிபபச
சினைஇய வேநதன செலசமங கடுபபத
துனைஇய மாலை துனனுதல காணூஉ
நேரிறை முனகை பறறி நுமாதர

நாடறி நன்மண மயர்கஞ் சினனாட
கலங்க லோம்புமதி யிலங்கிழை யீரென
வீர நன்மொழி தீரக் கூறித்
துணைபுண ரேற்றி னெம்மொடு வந்து
துஞ்சா முழவின் மூதூர் வாயி
லுண்டுறை நிறுத்துப் பெயர்ந்தன னதற்கொண்
டன்றை யன்ன விருப்போ டென்று
மிரவரன் மாலைய னேவரு தோறுங்
காவலர் கடுகினுங் கதநாய் குரைப்பினு
நீடுயி லெழினு நிலவுவெளிப் படினும்
வேய்புரை மென்றோ ளின்றுயி லென்றும்
பெறாஅன் பெயரினு முனிய லுறாஅ
னிளமையி னிகந்தன்று மிலனே வளமையிற்
றன்னிலை * திரிந்தன்று மிலனே கொன்னூர்
மாய வரவி னியல்புநினைஇத் தேற்றி
நீர்த்திரள் ... மலரிற் சாஅ யிதழ்சோரா
வீரிய கலுழுமிவள் பெருமதர் மழைக்கண்

* திரிந்தன்றுமிலனென்றும் பாடம்.

ஞகத் தரிப்பனி யுறைப்ப நாளும்
வலைப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச் சாஅய்
நினைத்தொறுங் கலுழுமா லிவளே கங்கு
லளைச்செறி யுழுவையு மாளியு முளியமும்
புழற்கோட் டாமான் புகல்வியுங் களிறும்

வலிபிற றபபும வன்கண வெஞசினத்
உடுடு தருமுஞ் சூரு மிளாரே ரரவமு
மொடுவகிருங குட்டத ரருஞசுழி வழங்குங
கொடுந்தாண் முதலையு மிடஙகருங காமு
நூழிலு மிழுககு மூழடி முட்டமும
பழுவும் பாநதளு முளபபடப பிறவும்
உகூ0 வழுவின் வழாஅ விழுமமவர்
குழுமலை விடாக முடையவா லெனவே.

இதன்பொருள்.

இதறகுக் குறிஞ்சியென்று பெயாகூறினர்; இயற்கைபபுணர்சசியும் பின்னாகிக மூம் புணாசசிகளுக்கு நிமிததஙகளும் கூறுதலின். அன்றியும் முதலானும் கருவானும் குறிஞ்சிககுரியனவேகூறுதலானும் அபபெயாகூறினர். * "அறத்தொடு நிறகுங கா லத தன்றி, யறத்தியன மரபில டோழி யென்ப." என்பதனல், தோழி அறதடொடு நிறகுங்காலம்வந்து செவிலிசகு அறத்தொடுநின்றவழி அதறகிலககணங்கூறிய † "எ ளித்த லேத்தல் வேட்கை யுரைததல், கூறுத லுசாத லேதீடு தலைபபா, டுண்மை செப்புங கிளவியொடு தொகைஇ, யவ்வேழு வகைய வென்மனா புலவர்." என்னுஞ் சூத்திரத்தேழனுள், கூறுதலுசாதலொழிந்த ஆறுஙகூறி அறதடொடுநிற்கின்றாளென் றுணாக

அன்னாய் வாழி—தாயே வாழ்வாயாக,

[வேண டன்னை] அன்னை வேண்டு—தாயே யானகூறுகின்றவார்ததையை விரும்புவாயாக,

[ஒண ணுத, லொலிமென கூந்தலென றுழி மேனி, யிறலினழ நெகிழத்த வீவ ருங் கடுநோ, யகலு ளாஙக ணறியுநா வினுயும, பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலா தூயும், வேறபல் லுருவிற கடவுட் பேணி, நறையும விரையு மோச்சியு மலவுற், றெய்யா மையலை நீயும வருந்துதி, நறகவின் றொலையவு நறுந்தோ ணெகிழவும், புட்பிற றறிய வும் புலம்புவந் தலைபபவு, முட்கர நுறையு முய்யா வரும்படா, செப்பல் வன்மையி ற் செறிததியான் கடவலின]

ஒண்ணுதல் ஒலிமென் கூநதல விறல மேனி என தோழி உள காநதுறையும் உய்யா அரும்படா—ஒளளிய நுதலினையும தழைக்கும மெல்லிய மயிரினையும் பிறர் நிறத்தினைவென்ற வெறறியினையுடைய நிறததினையுமுடைய என்னுடைய தோழி தன்மனத்துள்ளே மறைததிருககும் தன்னுயிரைத் தான் தாங்கியிராமைககுக கார ணமாகிய ஆறறுதறகரிய நினைவு,

* தொலகாபபியம, பொருளதிகாரம, பொருளியல, கஉ.
† ,, ,, கரு.

அ.—குறிஞ்சிப்பாட்டு. உகூகூ

இழை நெகிழ்தத வீவு அரு கடு நோய செய்பல் வன்மையின் யான் செறித்து— தானணிந்தகலங்களை நெகிழப்பணணின மருந்துகளாற கெடுத்தறகரிய கடிய நோய நினக்குச்சொல்லுதறகு எளிதன்றி வலிய தன்மையையுடைமையினாலே யான் அதனை எனனுள்ளேயடககி,

நல் கவின் தொலையவும நறுநதோள் நெகிழவும் புள பிறா அறியவும் புலம்பு வநது அலைபபவும்கடவலின்—அவளுடைய நனருகிய அழகுகெடவும் நறியதோள்மெ லியவும வளைகழலுதலைப் பிறரறியவும தனிமை மேன்மேலேவந்து வருத்தவும் நின ககு அறிவுறுமற செலுததுகையினாலே,

நீயும் அலவுறறு அகலுள ஆஙகண அறியுநா வினைய—நீயும அலமவந்து அகன் றவிடததையுடைய ஊரிடததுக கட்டினாலும் கழஙகினாலும எணணியறிவாரைவினவி அவா தெயவததான்வநத வருததமென்றலின,

வினையுமெனறயடுதததும்மையைப பேணியென்பதன் பின்னே கூட்டுக.

வேறு உருவிற பல கடவுள நறையும விரையும ஒசசியும பரவியும தொழுதும் விரவு மலா தூயும பேணியும—வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பலதெயவஙகளைத தூப ஙகளும் சந்தனமுதலியனவுஙகொடுததும பரவியும் வணஙகியும் கலநதபூக்களைசசிதறி யும் வழிபட்டும் அதனுறறீராமையின,

பேணியுமெனனுமும்மை சிறபபு, ஏனைய - எணணுமமை

எயயா மையலை வருநதுதி — இந்நோயையறியாத மயக்கததைதயுடையையாய் வருந்தாநின்ருய்,

என் தோழி படா இழை நெகிழ்த்த நோய நினககுச செபபல வன்மையின் யான் செறிததுத் தொலையவும் நெகிழவும அறியவும் அலைபபவும கடவலின் நீயும அலவுற்று விளுய்க கடவுளைபபேணியும எயயாமையலையாய வருந்துதியெனமுடிக்க

[முத்தினு மணியினும் பொனனினு மததுணை, நோவருங குழைய கலங்கெடிற் புணரும்.] அததுணை முததினும் மணியினும் பொன்னினும நோ வரும் கலம் கெடின் புணரும்—அவ்வளவாகிய முததானும மாணிக்கததானும் பொன்னானும் பொரு நததலவரும் பூண் கெடடதாயிற பின்னும்வநதுகூடும், அதுபோலன்றி,

முததுமுதலியவற்றிற்குககூறிய இலககணஙகளை அத்துணையென்ருர். குழைய- அசை

[சால்பும வியபபு மியலபுங குன்றின், மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ நிறுத்த, லா சறு காட்சி யையர்க்கு மந்நிலை, யெளிய வென்னா தொன்மருங கறிஞா]

சாலபும் வியபபும் இயல்பும் குன்றின் மாசு அறக கழீஇ வயங்கு புகழ் அந்நிலை நிறுத்தல்—தததஙகுலததிறகேறற குணஙகளினமைதியும், மேம்பாடும், ஒழுக்கமும் பழையதன்மைகெட்டாற பிறந்தவிழுககைப போம்படிகழுவி விளங்கும்புகழை முன்புபோலே நிறகுமபடிநிறுதரல்,

தொல் மருஙகு அறிஞர் ஆசு அறு காட்சி ஐயாககும் எளிய என்ஞர்—பழைதாகிய நூலையறிவாா குறறமறற அறிவினையுடைய தெய்வ இருடிகளுக்கும் எளியகாரிய மென்ஞா,

* "ஐயா பாஙகினு மமா ாச சுட்டியும" எனருராகலின், ஐயா

தேவராகா.

[மாதரு மடனு மோராயகுத தணபப, நெடுக்தே ரெந்தை யருஙகடி நீவி]

* தொலகாபபியம, பொருளதிகாரம, கறபியல, ௫.

நெடு தேர் எந்தை அரு கடி நீவி—நெடியதேரையுடைய என் தந்தையது அரிய காவலைக் கடநது,

மாதரும் மடனும் ஓராஙகுத தணபப—ஐருமுதகுரவரும் தமக்கியைந்தோர்க் குக் கொடுப்போமென்றிருக்கின்றகாதலும் எனதுமடனும் சேரப்போக,

[இருவே மாய்ந்த மன்ற லிதுவென] இது இருவேம் ஆயந்த மன்றல் என— இந்தமணம தலைவனும யானும் பெருமையும் உரனும் அச்சமும் நாணும் நுணுகியிலெ யாற்பிறந்த கந்தருவமணமெனறு,

நாம அறிவுறலிற் பழியும உண்டோ—நாம் யாயக்கு அறிவுறுத்தலான் நமக்குப புகழேயன்றி வருவதோாபழியுமுணடோ, அஃதில்லை,

உம்மை எச்சவும்மை ஓகாரம் எதிர்மறை; இது மறைநூல் விதித்ததாகலின்.

ஆற்றின் வாராராயினும—இஙஙனம அறத்தொடுகின்றபின் தலைவாக்கே நம மையடைய நோநதிலராயினும்,

ஆற்ற—நாம் உயிர்போந்துணையும் இவவருத்ததைப் பொறுத்திருகக,

[ஏனை யுலகத்து மியைவதா னமக்கென:] நமக்கு ஏனை உலகத்தும் இயைவ தால் என—நமகரு மறுபிறபபினும் இக்கூட்டம கூடுவதொன்றுயிருந்ததெனக்கூறி,

[மானமர் நோக்கம கலஙகிக கையற, ருஞெச சிறுமைய ளிவளுந் தேம்பும்·] ஆஞெச் சிறுமையள் மான் அமா நோககம் கலங்கிக் கையற்று இவளும் தேம்பும்— ஆற்றுந்தன்மைத்தல்லாத நோயினையுடையளாய மான்நோககமமர்ந்த நோக்கமின்றி மையனேக்கங்கொண்டு வினையொழிநது

அயர்ந்து இவளுமெலியும்,

இவளும் (உசு), கலங்கிக (உடு) கெடிற் புணரும் (கச); அதுபோலன்றிச் சால்பு முதலியனகுன்றின் (கரு) நிறுத்தல (கசு) எளியவென்னுர் (கஅ) ஆகலின், இஃது இருவேமாயந்தமன்றலென (உக) அறிவுறுலிற பழியுமில்லை (உஉ), ஆற்றின்வாராரா யினும் ஆற்ற (உங) ஏனையுலகத்தும் இயைவதாலெனககூறி (உச) மெலியு (உசு) மெ னமுடிகக.

* "வளைவிடை வைத்த காலதது வருந்தினும, வளையா நாளிடை வந் தோன் முட்டினும், உ ளாயெனத் தோழிக குரைத்தற கண்ணுந், தானே கூறுங் கா லமு முளவே." என்பதனுள் 'தானே கூறுங காலமு முளவே' என்றதனுல் உடைய ளாயெனத் தலைவிகூறறினைக் கொண்டுகூறினுளென்றுணர்க † "செறிவு நிறையுஞ் செம்மையுஞ் செப்பு, மறிவு மருமையும் பெண்பா லான" என்பதனுல் மறை புலப் படுத்தலாகாதென்ருராயினும, ‡ "உறறுழி யல்லது சொல்ல லின்மையி,னப்பொருள் வேட்கை கிழவியி னுணாப" என்பதனுன் மறைபுலபபடுததலுமாமென வழுவமை த்தலின், இங்ஙனம் தலைவிகூறினுள்.

இதனுல் தோழிதலைப்பாடுகூறினுள.

இகல மீக் கடவும் இரு பெரு வேந்தர் வினை இடை நின்ற சான்ரோ போல— மாறுபாட்டினமிகுதியைசசெலுததும இருவராகிய பெரிய அரசரைச் சந்துசெய்விக குந் தொழிலிடத்தேநின்ற அறிவுடையோரைபபோல,

இரு போ அசசமோடு யானும் ஆறறலேன — நினககும் இவள்வருத்தத்திறகு மஞ்சும இரண்டு பெரிய அசசததாலே யானும வருந்தாநின்றேன்;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல, உக.
† ,, ,, பொருளியல, கரு.
‡ ,, ,, ,, கசு.

கொடுப்பின் நன்கு உடைமையும்—கொடுத்தபின்பு எல்லாவற்றானும் நன்றாகி முடிதலையும்,

குடி நிரல உடைமையும்—ஒருகுடியாகாமல் இரண்டுகுடியும ஒத்தலுடைமை யையும்,

வண்ணமும—குணததையும,

துணையும—சுற்றத்துதவிகளையும்,

பொரீஇ எண்ணாது—ஒபபிததுபபாாத்துப பினைரும் பலருடன் உசாவாதே,

* "செந்துறை, வண்ணப பகுதி வரைவின றாஙகே" என்பதனால் வண்ணம் குண மென்றுணாக.

எமியேம் துணிந்த ஏமம சால் அருவினை—நமமையின்றித் தமியேமாய் யாங்க ளேதுணிந்த உயிாக்குப் பாதுகாவலமைந்த செயதறகரிய இக்கந்தருவமணம்,

தானும் புணர்ச்சிககுபபின் உடம்படுதலின், எமியேந்துணிந்தவென்றாள்

நிகழ்ந்த வண்ணம்—முன்புநடந்தபடியை,

நீ நனி உணரச் செப்பல் ஆன்றிசின்—நீ மிகவுமறியும்படி சொல்லுதலையமைந் தேன்;

சினவாதீமோ—அதுகேட்டுச் சினவாதிருபபாயாக,

நெற் கொள் நெடு வெதிாககு அணநத யானை—நெல்லைத தன்னிடததேகொண் ட நெடிய மூங்கிலைத்தினறறகு மேனோககிநின்றுவருந்தின யானை அவவருத்தந்தீ ரும்படி,

முத்து ஆா மருபபின் இறங்கு கை கடுபப—முத்துநிறைநத கொம்பிலே ஏறட்டு நான்ற கையையொபப,

துய்த் தலை வாங்கிய புனிறு தீா பெருஙகுரல நல் கோள சிறு தினைப படு புள் ஓப்பி—துயயையுடைய தலைவளைநத ஈனறணிமைதீாநத பெரிய கதிர்களை நன்றாகத தன் னிடத்தேகொள்ளுதலையுடைய சிறிய தினையிலேவீழகின்ற கிளிகளையோட்டி,

துய்-இளைதானபுருவத்துப பஞ்சுநுனைபோனறிருப்பது. கடுபப வளைநதவென்க

எல் பட வருதியா என நீ விடுத்தலின்—பகறபொழுதுகழியாநிற்க நீாவருவீராக வென்றுகூறி நீ போகவிடுகையினுலே யாங்களுமபோய,

வருதியர் - வியங்கோணமுற்று

கலி கெழு மீமிசைச் சேணோன் இழைதத புலி அஞ்சு

இதணம—ஆரவாரம் பொருந்தின மரதகிளுச்சியிலே இராககாலம் ஆகாயததிருபபோன்பண்ணின புலி அஞ்சுகைககுக்காரணமான பரண,

"சேணோன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி" என்ருர்பிறரும.

[ஏறி யவண, சாரற சூரற றகைபெற வலநத] அவண சாரல சூரல் தகை பெ ற வலந்த இதணம (சக) ஏறி—அவ்விடத்தனவாகிய மலைபபககததுபபிரமபாலே அழ கு பெறத் தெற்றின இதணத்தேயேறி,

இனிச் சூரலாலேபிணிதத தழலெனறுமாம சூரல - சூறகொடியுமாம்

தழலும்—தழலும,

தழலாவது கையாற்சுற்றினகாலத்துத் தன்னிடத்துப பிறககுமோசையாற் கிளி முதலியவற்றை ஓட்டுமகருவி, கவணென்பாருமுளர்.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உஎ.

தட்டையும்—தட்டையும,

தட்டையாவது மூங்கிலைக கணுக்கணுளளாகறுகைப பலவாகப்பிளந்து ஓசையுண்டாக ஒனறிலே தட்டுவதோா கருவி

குளிரும்—குளிரும,

குளிராவது இவைபோலவதோா கிளிகடிகருவி

பிறவும்—ஏனையவும,

பிறவென்றது கவணமுதலியவற்றை

இளி கடி மரபின ஊழ் ஊழ் வாங்கி—தழலும தட்டையும் குளிரும் பிறவுமா கிய, கிளியோட்டுமுறைமையினையுடையவற்றை முறையேமுறையே கையிலேவாங்கி ஓட்டி,

உரவுக் கதிர் தெறூஉம் உருபபு அவிர அமயததது— மிகுதலையுடைய ஞாயிற்றின்கிரணங்கள்சுடும் வெம்மைவிளங்குகின்ற பொழுதிலே ஊழ்வாங்கி (௯௪) யென்க

விசும்பு ஆடு பறவை வீழ பதிப் படர—ஆகாயததேபறககும பறவைகளெலலாம் தாமவிரும்புஞ்சேக்கைகளிலே செலலும்படியாக,

[நிறையிரும் பௌவங் குறைபட முகந்துகொண, டகலிரு வானத்து வீசுவளி கலாவலின, முரசதிர நன்ன வின்குர லேறொடு, நிரைசெல னிவபபிற் கொணமூ மயங்கி, யின்னிசை முரசிற சுடரபபூட சேஎ, யொன்றாக கேந்திய விலங்கிலை யெஃகின், மின்மயஙகு கருவிய]

நிறை இரும்பௌவம குறைபட முகந்துகொணடு முரசு அதிரநத அன்ன இன் குரல் ஏறொடு நிரை செலல நிவபபிற் கொண்மூ—நிறைநத கரியகடலைக் குறையுண டாம்படிமுகந்துகொண்டு முரசு சிறிதுமுழஙகினாறபோன்ற இனியகுரலையுடைய உருமேறறோடே நிரைதநசெலலுதலையுடைய ஓககததினையுடையமேகம்,

இன்னிசை முரசின் சுடரப பூண சேஎய ஒனறாககு ஏநதிய இலங்கு இலை எஃகின் மின் மயஙகு கருவிய—இனிய ஓசையையுடைததாகிய முரசினையும், ஒளியினையுடைததாகிய அணிகலஙகளையுமுடையமுருகன் அசுரரைக கொல்லுமதற்கெடுதத விளஙகுகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய வேல்போல மின்னுமயஙகுகின்ற தொகுதிகளையுடையவாய்,

அகல் இரு வானதது வீசு வளி கலாவலின மயஙகி—ஏனைபபூதங்கள் விரிதற குக்காரணமான கரியஆகாயததிடததே வீசுகின்ற காறறுத தனனிடததே கூடுகையி னாலே நிரைததநிரைபோய்க் கலஙகி,

கல் மிசைப பொழிந்தென —மலைமேலே பெயதவாக,

கொண்மூக (௫௦) கருவியவாய் (௫௬) மயஙகிப (௫௦) பறவை பதிபபடரப (௯௬) பொழிந்தென (௫௬) வென்க

அண்ணல் நெடுங்கோட்டு இழிதரு தெண்ணீர் அவிர் துகில புரையும் அவ்வெள் அருவி தவிர்வு இல் வேட்கையேம் தணடாது ஆடி—தலைவனுடைய நெடிய மலைச்சி காத்தினின்றுவகுதிகின்ற தெளிந்த நீரையுடைய விளங்குகின்ற வெள்ளிய துகில யொக்கும் அழகிய வெள்ளிதாகிய அருவியிலே நீங்குதலில்லாத விருப்பையுடையேமாய் அமையாமல் விளையாடி,

அண்ணமலையில் அருவியெனவே நிலமொன்றென்றாள்.

[பளிங்குசொரி வன்ன பாய்சுனை குடைவுழி, களிபடு சிலம்பில்:] களி படு சிலம்பிற் பளிங்கு சொரிவு அன்ன பாய் சுனை குடைவுழி—செறிவுண்டானமலையிடத்

துப் பளிங்கைக்கரைத்துச் சொரிந்தவைத்தாற்போன்ற பரந்தசுனையைக் குடைந்து விளையாடுகின்றவிடத்தே,

பாயம பாடி—எங்கள்மனததுககு விருப்பமானவறறைப பாடி,

பொன் எறி மணியிற சிறுபுறம தாழ்ந்த எம் பின் இருஙகூநதல் பிழிவனம் துவரி—பொன்னிலேயழுததின நீலமணிபோலே சிறிய முதுகிடததே தாழநதுகிடந்த எம்முடைய பின்னுதலையுடைய கரியகூநதலை நீரைபபிழிநது ஈரத்தைப்புலாததி,

உள் அகம் சிவந்த கணணேம் — உள்ளாகிய இடமெல்லாஞ் சிவந்த கண் ணேமாய,

வள் இதழ ஒள செங்காநதள—பெரிய இதழையுடைய ஒள்ளிய சிவந்த கோ டறபூ,

ஆம்புல அனிச்சம—ஆமபறபூ அனிசசபபூ,

தண கயக குவளை— குளிாநத குளததிறபூநத செங்கழுநீர பூ,

குறிஞசி—குறிஞசிபபூ,

வெட்சி—வெ டசிபபூ,

செஙகொடுவேரி—செஙகொடுவேரிபபூ,

* தேமா—தேமாமபூ,

மணிச்சிகை—செம்மணிப்பூ,
உரிது நாறு அவிழ் தொத்து உந்தூழ்—தனக்கு உரித்தாக நாறும் விரிந்த கொத்தினையுடைய பெருமூங்கிற்பூ,
கூவிளம்—வில்வப்பூ,
எரி புரை எறுழம்—நெருப்பையொத்த எறுழம்பூ,
சுள்ளி—மராமரப்பூ,
கூவிரம்—கூவிரப்பூ
வடவனம்—வடவனப்பூ
வாகை—வாகைப்பூ,
வான் பூங் குடசம்—வெள்ளிய பூவினையுடைய வெட்பாலைப்பூ,
எருவை—பஞ்சாய்க்கோரை,
கொறுக்கச்சியுமாம்
செருவிளை—வெண்காக்கணம்பூ,
மணிப் பூங் கருவிளை—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடைய கருவிளம்பூ,
பயினி—பயினிப்பூ,
வானி—வானிப்பூ,
பல் இணர்க் குரவம்—பல இதழ்களையுடைய குரவம்பூ,
பசும்பிடி—பச்சிலைப்பூ,
வகுளம்—மகிழம்பூ,
பல் இணர்க் காயா—பல கொத்துக்களையுடைய காயாம்பூ,
விரி மலர் ஆவிரை—விரிந்த பூக்களையுடைய ஆவிரம்பூ,
வேரல்—சிறுமூங்கிற்பூ

---

* 'தேமா' என்பதுமுதல் 'பெருமூங்கிற்பூ' என்பதிறுதியாகவுள்ளவைகள் தருமபுரவாதீனமடத்திலிருந்துகிடைத்த ஒரு பழைய ஏட்டுப்புத்தகத்தில் மட்டும் இருந்தன

௬௰

சூரல்—சூரைப்பூ,
குரீஇப்பூளை—சிறுபூளை,
குறுநறுங்கண்ணி—குன்றிப்பூ,
குருகிலை—முருக்கிலை,
மருதம்—மருதப்பூ,
விரி பூங் கோங்கம்—விரிந்த பூக்களையுடைய கோங்கம்பூ,
போங்கம்—மஞ்சாடிப்பூ,
திலகம்—மஞ்சாடி மரத்தின்பூ,
தேங்கமழ் பாதிரி—தேனாறும் பாதிரிப்பூ,
செருந்தி—செருந்திப்பூ,
அதிரல்—புனலிப்பூ,
பெருந்தண் சண்பகம்—பெரிய குளிர்ந்த சண்பகப்பூ,
கரந்தை—நாறுகரந்தை,
குளவி—காட்டுமல்லிகைப்பூ,
கடி கமழ் கலி மா—விரைகமழும் தழைத்த மாம்பூ,
தில்லை—தில்லைப்பூ,
பாலை—பாலைப்பூ,
கல் இவர் முல்லை—கல்லிலே படர்ந்த முல்லைப்பூ,
குல்லை—கஞ்சங்குல்லைப்பூ,
பிடவம்—பிடவம்பூ,
சிறுமாரோடம்—செங்கருங்காலிப் பூ,
வாழை—வாழைப்பூ,
வள்ளி—வள்ளிப்பூ,
நீள் நறு நெய்தல்—நீண்ட நறிய நெய்தற்பூ,
தாழை—தெங்கிற்பாளை,
தளவம்—செம்முல்லைப்பூ
முள் தாள் தாமரை—முள்ளையுடைத்தாகிய தாளையுடைய தாமரைப்பூ,
ஞாழல்—ஞாழற்பூ,
மௌவல்—மௌவற்பூ,
நறுந்தண் கொகுடி—நறிய குளிர்ந்த கொகுடிப்பூ,

சேடல—பவழககான மலலிகைபபூ,
செமமல—சாதிபபூ,
சிறுசெஙகுரலி—கருஙதாமககொடி பபூ,
கோடல—வெணகோடறபூ,
கைதை—தாழமபூ,
கொஙகு முதிர் நறு வழை—தாதுமுதிரநத நறிய சுரபுனனைபபூ,
காஞசி—காஞசிபபூ,
மணிக குலைக கள கமழ செயதல—நீலமணிபோலுங கொததுககளையுடைய தே னாறும கருஙகுவளை,

பாஙகர—ஓமை,
மராஅம—மரவமபூ,
பல பூந் தணககம—பல பூககளையுடைய தணககமபூ,

ஈங்கை—இணடம்பூ,
இலவம்—இலவம்பூ,
தூங்கு இணாக் கொன்றை—தூஙகுகின்ற பூஙகொததினையுடைய கொன்றைப்பூ,
அடமபு—அடமபம்பூ,
அமர் ஆத்தி—பொருந்தின ஆததிபபூ,
நெடு கொடி அவரை—நெடிய கொடியினையுடைய அவரைபபூ,
பகன்றை—பகனறைபபூ,
இது சிவதை, *"பகனறைபபூ வுறநீணட பாசிலைத தாமரை" என்புழி வெள்ளி வட்டில் உவமைகோடலின், இது கிலுகிலுபபையன்று

பலாசம்—பலாசமபூ,
பல் பூம பிண்டி—பல பூககளையுடைய அசோகம்பூ,
வஞ்சி—வஞ்சிபபூ,
பிததிகம—பிசசிபபூ,
சிந்துவாரம—கருநொசசிபபூ,
தும்பை—தும்பைபபூ,
துழாஅய—திருததுழாயபபூ,
சுடாப பூநதோனறி—விளககுபபோலும பூவினையுடைய தோன்றிப்பூ,
நநதி—நந்தியாவட்டப்பூ,
நறவம—நறைககொடி,
நறும் புன்னாகம—இது புனனையினவிசேடம,
பாரம பருததிபபூ,
பீரம- பீர்ககமபூ,
பைஙகுருக்கததி—பசிய குருககததிபபூ,
ஆரம—சநதனபபூ,
காழ்வை—அகிறபூ,
கடி இரும புன்னை—மணநதையுடைய பெரிய புனனைபபூ,
நரந்தம—நாரத்தமபூ,
நாகம—நாகபபூ,
நளிஇருணறி—இருவாட்சிபபூ,
மா இருங குருநதும்—கரிய பெரிய குருநதம்பூவும,
வேஙகையும்—வேங்கைபபூவும,
[பிறவு, மரக்குவிரித தன்ன பரேரம் புழகுடன், மாலங் குடைய·]
அங்கு மால் உடைய அரககு விரித்தன்ன பிறவும
பரேரமபுழகுடன—அசசாரலிடத்துத் தம்மில் மயக்கமுடையவாய்ச
சாதிலிஙகததைப பரபபினறபோனற பிறபூககளையும் பருதத அழகினையுடைய †
மலையெருககம்பூவுடனே,
பரேரம்புழகு - செமபூவுமாம, புனமுருஙகையுமென்பா
மலிவனம் மறுகி—பூககளிடததே மனவேட்கைமிககுப் பலகாலுந்
திரிந்து பறித்து,

வான் கண கழீஇய அகல் அறைக் குவைஇ — மழை பெய்து
தன்னிடத்தைக் கழுவித் தூய்தாக்கின அகன்ற பாறையிலே குவித்து,

* கலித்தொகை, மருதம், அ.
† மலைவெருக்கம் பூவெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

கண்ணேமாய் (சுக) மலிவனமறுகிப (கூஎ) பரேரம்புழகுடனே (கூசு) ஒண்செங்காந்தள் (சுஉ) முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (கூ௯) பாறையிலேகுவித்து (கூஅ) எனமுடிக்க.

செங்காந்தள் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் இரண்டாமுருபும் உம்மையும் விரிக்க. குருந்தும், வேங்கையும, பிறவுமென்ற மூன்றற்கும் உருபுவிரிக்க

புள் ஆர் இயத்த—பறவைகளின் ஓசையாகிய நிறைந்த வாச்சியங்களையுடைய வாகிய,

விலங்கு மலைச் சிலம்பின—ஒன்றற்கொன்று குறுக்கிட்டுக்கிடக்கின்ற மலைப்பக்கத்திற்புனத்தே,

வள் உயிர்த் தெள் விளி இடையிடை பயிற்றிக் கிள்ளை ஒப்பியும்—பெரிய ஓசையினையுடைய தெளிந்தசொற்களை நடுவேநடுவேசொல்லிக் கிளியை ஓட்டுதலைச் செய்தும் தழைதைஇ (கஉஉ) யெனக்

சொல — கிளியையோட்டுஞ்சொல் கிளியையுமோப்பியெனச் சிறப்பும்மை

கிளை இதழ் பறியா—புறவிதழ்களை வாங்கிப்போகட்டு,

பை விரி அல்குல் கொய் தழை தைஇ—பாம்பினபடத்தைப்போலே பரந்த அல் குலுக்குத் தழையைக்கட்டியுடுத்து,

கொய்தழை - மிகக்கிட்டங்களை நறுக்கின தழை.

பல் வேறு உருவின வண்பபு அமை கோதை எம மெல இரு முசசிக

கவின் பெறுக கட்டி—பலவாய் வேறுபட்ட நிறத்தையுடைய அழகமைந்த மாலைகளை எம்முடைய மெல்லிய கரியமுடியிலே அழகுபெறச்சுற்றி,

எரி அவிர் உருவின் அம் குழைச் செயலைத் தாது படு தண் நிழல் இருந்தனமாக— நெருப்புப்போலவிளங்கும் நிறத்தையுடைய அழகிய தளிரையுடைய அசோகினது தாதுவிழுகின்ற குளிர்ந்த நிழலிலே இருந்த அளவிலே,

[எண்ணெய் நீவிய சுரிவளர் நறுங்காழ்]

சுரிவளர் நறுங்காழ் - பின்னே கூட்டுதும்

எண்ணெய் நீவிய கலம்பெறு சென்னி (ககசு)—பலகாலும் எண்ணெயவார்த்த நன்மையைப்பெற்ற தலையிற் குஞ்சி (ககஉ) யெனக

தண் நறும் தகரம் கமழ மண்ணி—குளிர்ந்த நறிய மயிர்ச்சந்தனத்தை நாறும்படியாகப்பூசி,

ஈரம் புரை விரல் உளர்ப்பு அவிழா—அந்த ஈரம்புலரும்படி விரலாலலைத்துப் புலர்த்துதற்றொழிலாலே பிணிப்பைவிடுத்து,

நறும் காழ்க் (கஎஎ) காழ் அகில் அம் புகை கொளீஇ—அதன்பின் நறிய கரிய வயிரத்தினையுடைய அகிலினது அழகிய புகையூட்டுகையினாலே,

இதில் நறுங்காழ் கூட்டிற்று.

யாழ் இசை அணி மிகு வரி மிஞிறு ஆர்ப்பத் தேம் கலந்து—யாழோசையினது அழகுமிகுகின்ற பாட்டினையுடைய மிஞிறுகள் ஆரவாரிக்கும்படி அகிலினது நெய் கலந்து,

[மணிநிற கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்]

மணி நிறம் கொண்ட சுரி வளர் (க0எ) மா இருங் குஞ்சியின்—நீலமணியின் நி

றத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கடைகுழன்றுவளர்ந்த கரிய பெரிய மயிரின் கண்ணே,

இதிற சுரிவளா கூட்டிற று

மணணி (கoஅ) ஆவிழாப (கoக) புகைகொளுவுகையிஞலே (ககo) தேங்கலநது (ககக) ஒருகாழ்வளைஇ (ககஅ) மணிநிறங்கொணட குஞ்சி (ககஉ) யென்க.

மலையவும நிலததவும சினையவும சுனையவும்—மலையிடத்தனவும் நிலததிடத்தன வும் கொம்புகளிற பூத்தனவும சுனைகளிறபூ ததனவுமாகிய,

வண் ண வணணத்த மலா—பலநிறங்களையுமுடையமலர், பலசாதிகளையுமுடை யமலரென ஒன்று நிறமும ஒனறு சாதிவேறுபாடுங கூறிஞா.

ஆயபு விரைஇய தண நறும தொடையல வெள போழுக கணணி—அம்மலரை ஆராய்ந்துதொடுதத தணணிய நறிய தொடையலினையும வெளளிய தாழைமடலிலே யுடைததாகிய கணணியினையும,

[நலமபெறு சென்னி நாமுற மிலைசசு]

நாம உற மிலைசசி—முருகனென றசசமுறுமபடி சூடி,

குஞ்சியினகணணே (ககஉ) மிலைசசியென்க

நலம்பெறுசெனனி - முனனேகூட்டிற று

பைஙகாற பிததிகதது ஆயிதழ அலரி அம தொடை ஒருகாழ வளைஇ—பசிய காமபினையுடைய பிசசியினுடைய அழகியஇதழகளையுடைய பூவைததொடுத்த அழகினையுடைய தொடையாகிய ஒருவடததைச் சுறறி,

இஃது அந்திககாலததுமலரும பூவாதலின, அதனைத தேஙகலந்து (ககக) ஒருகாழ்வளைஇ (ககஅ) மணிநிறஙகொணடகுஞ்சி (ககஉ) யெனக குஞ்சிக்கியலபாக்கி முன்னேகூட்டுக

[செநதீ, யொண்பூம பிணடி யொருகாது செரீஇ, யநதளிா க குவவுமொயம் பலைபப] குவவு மொய்ம்பு அலைபபச செந்தீ ஒள் பூமபிணடி அம தளிர் ஒருகாது செரீஇ—திரளுதலையுடைய தோள்லேவீழ்ந்தலைக்கும்படி சிவநத நெருப்புபபோலும் ஒள ளிய பூககளையுடைய அசோகினது அழகிய தளிரை ஒருகாதிலே செருகி,

சாந்து அருந்தி மைநது இறைகொணட மலர்நது ஏந்து அகலத்துத தோன்று பல பூணெடு நறும தாா பொலிய—சந்தனததையுளளடக்கி

வலிதங்குதலகொண்ட அகன்றயாகத மாாபிடததே தொனறுபடடுவருகின்ற பேரணிகலஙகளோடே நறிய மாலை பொலிவுபெற,

செம்பொறிக்கு ஏ1ற — மூன்றுவரியாகிய உததமவிலககணததிறகுப பொருந்தின மார்பு (கஉக) எனக

வீஙகு இறைத தடக கையின வணண வரி வில ஏநதி அம்பு தெரிநது—பூணிறு கின முன்கையையுடைய பெரியகையிலே வணணததையுடைய வரிந்த விலலையெடுதது அம்புகளைத்தெரிந்துபிடிதது,

நுண் வினைக கச்சைத் தயககு அறக கட்டி—நுண்ணிய தொழிலகளையுடைய கச்சைக் கட்டினசேலை துளககமறககட்டி,

[இயலணிப பொலிந்த வீகை வான்கழ, றுபலவருந் தோறுந் திருந்தடிக கலாவ:] ஈகை இயல் அணிப பொலிந்த வான் கழல் துபலவருந்தோறும திருநது அடிக

கலாவ—பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பூண்களிறபொலிவுபெற்ற நன்றாகிய வீரக்கழல் பெயருமபொழுதெல்லாம் பிறககிடாத அடியிலே ஏற்றிழிவுசெய்ய,

முனை பாழ் படுக்கும தன்னருந் துப்பிற பகை புறங கணட பல் வேல் இளைஞ ரின்—பகைப்புலத்தைப பாழாக்கும் கிட்டுதறகரிய வலியையுடைய பகைகளை முதகு கண்ட பலவேலினையுடைய வீரரைப்போலே,

உரவுச் சினம் செருக்கித துன்னுதொறும வெகுளும முளை வாள் எயிறற வள் உகிர் ஞமலி—பரக்கின்ற சினததாலே செருககித தம்மேலொன்று நெருஙகுந்தோறும் கோபிககும் மூஙகில்முளைபோலும ஒளியையுடைததாகிய பல்லினையுடையவாகிய பெரிய உகிரையுடைய நாய,

கிளையாக் கணண வளைகுபு நெரிதர—இமையாக்கணகளையுடையவாய எம்மை வளைத்துக்கொணடு மேலேமேலேவருகையினாலே,

[நடுங்குவன மெழுந்து நலலடி தளா நதியா, மிடும்பைகூா மனததே மருண்டு புலம படர'] யாம நடுங்குவனம் எழுந்து நல்டி தளாநது இடுமபை கூா மனததேம மருண்டு புலம படர—யாஙகளஞ்சி அவ்விருபபைக்குலேந்து கடிதிற்செலலுதலாறறு வருத்தமிக்க மனததையுடையேமாய மயஙகி வேறறப புலததேறசசெலலாகிறக,

மாறு பொருது ஓட்டிய புகல்வின் வேறு புலதது ஆ கான விடையின் அணி பெற வநது—தனககுமாறுகியவிடைகளேயெலலாம பொருதுகெடுதத மனசசெருக கினேயுடைய தானறியாதநிலததிற புதிய ஆவைககாணுமேறுபோலே அழகுபெற வந்து,

வேட்கைமிகுதிகூறுதறகு வெறுபுலதது ஆவெனறுா

இததுணையும் ஒக்ககூறிஞா

[எம், மலமர லாயிடை வெரூஉத ல்ஞ்சி, மெலலிய வினிய மேவரக் கிளக்து] ஆயிடை எம அலமரல வெரூஉதல அஞசி மெலலிய இனிய மேவரக கிளநது—யாங கள்போகின்றபொழுது எமமனததிற சுழறசியாலே வெருவுதற்குத தானஞ்சி மெல் லியவாய் இனியவாயிருககினற சொறகளை எமககுபபொருநதுதலவரச சொல்லி,

இதனுல ஏதிடுகூறிஞன

எம ஐம்பால் ஆய் கவின் ஏததி—எம ஐவகைபபட்ட மயிரினேயுடைய பலரு மாராய்ந்த அழகைபபுகழ்நது அசைகினற (கசு) இளேயீ (கசுக) ரெனக

ஒண்டொடி—ஒள்ளிய தொடியினேயும,

அசை - வேறுகூறிறறு

மென சாயல—மெலலிய மெனமையினேயும,

அவ்வாஙகு உநதி—அழகிய வளைநத கொபபூழினேயும,

மடமதா மழைக கண இளேயீா—மடபபதததையுடைய மதாதத குளிர்ந்த கண் ணினேயுமுடைய இளேயீரே,

இறந்த கெடுதியும உடையேன என்றனன—இவவிடத்தேபோந்த கெடுதிகளபலவுமுடையேனென்றுகூறினன,

என்றது - அவை யானை கலை பன்றிமுதலியன கெடுததனுக விஞயினன்

குஞ்சியின்கணவேோ (ககஉ) மிலேசசிச (ககசு) செரீஇப (ககக) பொலியக (கஉஉ) ;லாவக (கஉள) கட்டி (கஉடு) ஏந்தித் தெரிநத (கஉசு) விடையின் அணிபெறவந்து ககசு) தான்கொணடுவந்த ஞமலி (கஙக) நெரிதருகையினுலே (கஙஉ) எழுந்து தளா

ந்து (கஙங) மருண்டு வேறுபுலம்படராதிற்க (கஙசு) ஆயிடை (கஙஎ) எம் (கஙசு) அலம ரல் வெரூஉதலஞுசிக் (கஙஎ) கிளந்து (கஙஅ) ஏததி (கஙக) இளையீா, இறந்த (கசக) கெடுதியுமுடையே னென்றன (கசஉ) னெனக கூட்டுக

[அதனெதிா, சொல்லே மாதலி னல்லாநது கலஙகி] அல்லாநது அதன் எதிர் சொல்லேமாதலிற கலஙகி—அவனகூற்றிற்கு யாஙகள மகிழ்ந்து அதறகு மறுமொழி கொடேமாகையினுலே நெஞ்சழிநது,

[கெடுதி யுமவிடீ ராயி னெமமொடு, சொலலும பழியோ மெல்லிய லீரென·] மெலலியலீா கெடுதியும் விடீராயின எம்மொடு சொல்லும் பழியோ என—மெலலிய இயலபினையுடையீா, கெட்டனவுங காட்டிததாரீராயின் எமமுடன் ஒருவாா்த்தை சொல்லுதலும நுமக்குப பழியாமோவெனச சொல்லி,

[நைவளம் பழுநிய பாலை வல்லோன், கைகவா நரமபி னிமமென விமிரு, மாதர் வண்டொடு சுரும்புநயந் திறுதத] நைவளம பழுநிய பாலை வலலோன் கைகவா நரம் பின் இம்மென இமிரும மாதா வணடொடு நயந்து இறுதத சுரும்பு—நட்டராகம் மு ற்றுப்பெறற பாலையாழை வாசிககவலலவன் தனகையாலே வாசித்தநரம்புபோலே இம்மென்னும ஓசைபட வொலிக்கும் காதலையுடைய வண் டினததோடே தன்னிட த்து மணத்தைவிரும்பித்தஙகின சுருமபினஙகளை,

தாது அவிழ அலரித தா சினை பிளநது—தாறுவிரிந்த பூககளையுடைய தழைபரநததோ கொமபை முறிதது,

தாறு அடு களிறறின வீறு பெற ஓசசி—தனனைச செலுநதுகின்ற பரிக்கோலைக கைகடந்த மதக்களிறபோலே வெற்றியுணடாக ஓட்டி,

தனககுககாவலாகிய பெருமையினையும் உரனையும் கைகடநத வேடகைமீதூா ந்து நிறறலால் தாறடுகளிறறை உவமஙகூறினா மதககளிறறிறகு அஙஙனமோசசி நிறறல இயல்பு.

கல்லென் சுற்றக் கடுங குரல அவிதது—கலலெனனும ஓசைபடக கததும வேட் டைநாய்களுடைய கடிய குரலகளை யடிததுமாறறி,

எம் சொலலற் பாணி நினறனனுக—யாஙகள வாாததைசொலலுதலையுடைய நோா காலததைப பாாததுநினறனனுக,

கெடுதியுமுடையே னென்றனன, அதனெதிா (கசஉ) யாஙகள சொலலேமா தலிற கலஙகி (கசங) மெலலியலீா, சொலலுமபழியோவெனசசொல்லி (கசடு)ஒச்சி (கடுo) அவிததுச (கடுக) சொலலறபாணி நினறனனுக (கடுஉ)வெனக கூட்டுக.

இததுணையும வேட்கைகூறினுள

இருவி வேயந்த குறுஙகாற குரமபைப பிணை ஏா நோககின மனையோள் மடுப ப—திணையரிநத தாளாலேவேயந்த குறியகால்களையுடைய குடிலிலிருககும மானபிணையை யொதத பாாவையினையுடைய மனைவி எடுததுககொடுபப,

தேம பிழி தேறல மாநதி மகிழசிறந்து சேமம மடிநத பொழுதின்—தேனுற்ச மைத்த கட்டெளிவையுணடு மகிழசசிறக்குக காவறறொழிலை மறந்தகாலத்தே,

[வாய்மடுத, திருமபுன கிழததலிற சிறுமை நோனு, தாவுற ழுஞசிலை கொளீஇ நோய்மிகசு]

இரும் புனம் வாயமடுதது கிழததலில சிறுமை நோனுது நோய் மிக்கு—பெரி

யபுனத்தை வேழந்தின்று நொக்கிவிடுகையினாலே தப்பிநின்றது விளையும் சிறுமை யைப்பொறாதே வருத்தமிக்கு,

[உரவுச் சினம்]

உரவுச் சின அரவு உறழ் அம் சிலை கொளீஇ—பரக்கின்றசினத்தையுடைய பா ம்பையொதத அழகினையுடைய ய்லலைநா ணேற்றி,

உரவுச்சின அரவுற ழஞ்சிலை கொளீஇ (கஉஅ) எனப் பின்னேகூட்டுக. பாம்பு வடிவிற்கும் கொலைத்தொழிலுக்கு முவமை.

முன்பால் உடல சினஞ செருககிக கணை விடுபு— மெய்வலியோடே கோபித்த லாறபிறந்த சினத்தாலே மயங்கி அம்பையெயது,

விடுபு - விகாரம

புடையூ—தட்டையைப புடைதது,

கானம் கல்லென மடி விடு வீளையர் வெடிபடுத்து எதிர—காடெல்லாம் கல்லெ ன்னுமோசை பிறகரும்படி வாயைமடிதது விடுகின்ற சீழ்க்கையராய் மிக்கவோசை யையுண்டாக்கி அககளிறறைப புனததினின்றும ஓட்டுகையினாலே,

ஆர்த்தெனவும் பாடம்.

[கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிறிச் சீர்த்தக, விரும்பிணாத் தடக்கை யிருநிலஞ் சே ாத்திச், சினந்திகழ் கடாஅஞ செருக்கி மரஙகொல்பு, மையல் வேழ மடஙகலி னெ திர்தர·]

சினம திகழ் கடாம் செருக்கி மையல் வேழம்—சினம் விளஙகுதறகுக் காரண மாகிய மதத்தாலே மனஞ்செருக்கி மயககதனை தயுடை ததாகிய யானை,

மரம் கொல்பு—மரஙகளை முறிதது,

காரப பெயல் உருமிற பிளிறி—காககாலத்துமழையின் உறுமேறுபோல முழக கத்தையுண்டாககி,

சீர்த்தக இருமபிணாத் தடக கை இரு நிலம் சோதநி ஒயயென (ககசு)

மடங்க லின் எதிர்தர—தனதலைமைக்குத் தக்கதாகக் கரிய சருச்சரையையுடைத்தாகிய பெரிய கையைச் சுருட்டி நிலத்தேயெறிந்து கடுக்கூற்றுவனைப்போலே எங்கள்மேலே வருகையிலே,

[உயவிட மறியே மாகி யொய்யெனத், திருந்துகோ லெல்வளை தெழிப்ப நாணு மறந்து, விதுப்புறு மனத்தேம விரைந்தவற் பொருந்தி]

ஒய்யென - முன்மனக்கூட்டிறறு.

உய்விடம் அறியேமாகி விதுப்புறு மனத்தேம்—உயிர்கொண்டு பிழைப்பதோரிடத்தை ஆண்டு வேறுணரேமாகி நடுக்கமுற்ற மனத்தையுடையயாங்கள்,

நாணு மறந்து திருந்து கோல எல வளை தெழிப்ப விரைந்து அவற்பொருந்தி— உயிரினுஞ் சிறந்த நாணைக்காத்தலை மறந்து திருந்திய திரட்சியையுடைத்தாகிய ஒளியினையுடைய வளையொலிப்ப விரைந்துசென்று அவனைச்சேர்ந்து,

சூர் உறு மஞ்ஞையின் நடுங்க—தெய்வமேறின மயிலைப்போலே நடுங்காநிற்க,

[வாரகோ, லுடுவுறும பகழி வாங்கிக் கடுவிசை, யண்ணல் யானை யணிமுகத் தழுத்தலின்:] வார கோல் உடுவுறும கடு விசைப் பகழி வாங்கி அண்ணல் யானை அணி முகத்து அழுத்தலின்—நெடிய கோலையுடைய உடுச்சேர்ந்த கடியவிசையினையுடைய

அம்பை நிரம்பவலித்துத் தலைமையினையுடைய யானையினது அழகியமுகத்தே எய் கையினலே,

உடு - நாணைக்கொள்ளுமிடம்

[புண்ணுமிழ குருதி முகம்பாயக் திழிதரப, புள்ளி வரிநுதல் சிதைய
கில்லா, தயாந்துபுறம கொடுதத பின்னா நெடுவே, ளணங்குறு மகளி ராடுகளங
கடுப்ப]

புள்ளி வரி நுதல் சிதைய புண உமிழ் குருதி முகம பாயந்து நெடுவேள்
அண ங்கு உறு மகளிா ஆடுகளம் கடுப்ப இழிதா—புள்ளியினையும்
புகரினையுமுடைய மத்த கம் அழகழியும்படி அம்புபட்டு உருவின புணகளால்
உமிழபபடுங்குருதி முகத்தேபா நது முருகனல்வருததமுறற மகளிர்க்கு ம
ரியறுததாடுங களத்திற குருதிகுதிககு மாறுபோலக குதிக்கையினுலே,

அயாந்து நிலலாது புறங் கொடுதத பினனா—ஏனனைமறந்து
ஆணடுநிறறலாற ருது முதுகிட்டுப்போன பினபு,

இதனுலும எதிருகூறினுள

மகளிராடுங்களம் கடபபமாலைவனைததாறபோல மிகவுங கடபபமாலை
வளைதத வென்பாருமுளா

திண் நிலைக கடமபின் திரள் அரை வளைஇய துணை அறை மாலையிற கை
பிணி விடேம—திணணிய நிலையினையுடைய கடம்பினது திரணடமுதலை
நெருங்கச்சூழ் நத மகளிரொழுங்கிற்கு ஒபபுசசாறறுதலையுடைய
மாலைபோலே கைகோததலை விடேமாய்,

நுரை உடைக கலுழி பாயதலின—யாறறின நுரையையுடைய
பெருககிலே குதிககையினுலே,

உரவுத் திரை அருஙகரை வாழையின நடுஙக— அதனிடததுப பரககினற
திரை மோதி இடிகரையினினற வாழைபோலே காலநளாநது பினனா
ஒழுகினேமாக, அதகண்டு,

[பெருநதகை, யஞசி லோதி யசையல யாவது, மஞச லோமபுநி
னணிநல

னுகாகென] பெருநதகை அம சில ஓதி அசையல நின அணி நலன நுகாகு யாவதும்
அஞ்சல் ஓமபு என—பெரிய தகுதிபபாடுடைய அழகிய சிலவான மயிரினையுடையாய,
இஙஙனங காறளாநதொழுகாதேயென்றெடுதது யான நினை அழகியநலத்தை நுகா
வேன், நினனைநீயகுவேனெனறு சிறிதுமு அஞசுதலைப்பரிகரியெனச சொல்லி,

மாசு அறு சுடா நுதல நீயி—குறறமற்ற ஒளியினையுடைய நுதலைததுடைதது,

நீடு நினைந்து என் முகம நோககி நககனன —நெடுநாள இககளவொழுககம நிக ழவேணடுமென்று நினைநது எனமுகத்தைபபாாததுச சிரிததான,

[அநிலை,நாணு முட்கு நண ணுவழி படைதர,வொயயெனப பிரியவும் விடாஅன்:]

அந நிலை பினனே கூட்டிறறு

நண்ணுவழி நாணும உட்கும அடைதர ஒயயெனப பிரியவும் விடான்—அஙங ணம் அவனணுகாநின றவிடத்துத் தனககு இயல்பாகியநாணமும் அசசமும் அவ்விட த்தேவந்து தோன்றுகையினலே விரையத தன்னிடத்து நின்றும் இவள நீங்கவும் விடானய்,

[கவைஇ, யாக மடைய முயஙகலின்] அக்நிலை கவைஇ ஆகம் அடைய முயஙக

லின்—அங்ஙனம் நின்றநிலையிலே கையாலேயணைத்து இவள்மார்பு தன்மார்பிலே யொடுங்கும்படி தழுவுகையினலே,

இதனல் ஏதீடும் வேட்கையுராததலுங கூறினள்

[அவ்வழிப, பழுமிள குக்க பாறை நெடுஞ்சுனை]

பழு மிளகு உகக பாறை நெடுஞ் சுனை—பழுதத மிளகுசொரிககிடககினற கறபாறையிடதது நீணடசுனையிலே,

முழு முதற கொககின நிய கனி உதிரநதென—பெரிய அடி யிணையுடைய மாவி னுடைய இனியபழங்கள உதிர்ந்தனவாக அபபழததாலும,

[புள்ளெறி பிரசமொ டீணடிப பலவி, னெகிழ நதுகு நறுமபழம விளைநத தேறல்]

பலவின் நெகிழநது உகு நறும பழம—பலவினுடைய விரிந்து தேனபரககினற நறியபழத்தாலும்,

விளைந்த தேறல்—உணடான கட்டெளிவு,.

புள் எறி பிரசமொடு ஈணடி— நிரமபுதலால தனனைநுகாகின ! ஈயினை தததள்ளி யுகுதத தேனுலே வநதிரளுகையிருபபெ,

நீர செத்து அயினற தோகை—தனககு எளிய நீராககருதி அததேறலையுணட மயில்,

[வியலூாச, சாறுகொ ளாஙகண விழவுககள நந்தி] சாறு கொள ஆஙகண விய ல் ஊா விழவுக களம நநதி— விழாககொளளுதறகுரிய அவவ டஙகளையுடைய அகற சியையுடைய ஊாகளில விழாககொளளுதலையுடைய கள ஈதே பககு,

ஆஙகணென்றது - கோயிலகளை

அரிக் கூட்டு இனனியம கறங்க ஆடுமெ மகள—அரிதசெழுகினற சையைககூட்டுதலையுடைய இனிய வாசசியஙகளொலிபப ஆடுகினறமகள,

கயிறு ஊா பாணியின தளரும சாரல—கழாயககயிறறின்மேலே வருததுகினற தாள தறினல தான் ஆறறுது தளருமாறுபோலத தளருஞசாரல,

தேறலயின்ற தோகை கூததாட ஆறறுது தளருஞ சாரலையுடைய குனறென்க

இதற்கு உளளுறையுவமங கொளளுமாறு —மிளகுககபாறை அகநிலநது மாகக ளுறைகினற ஊராகவும், செறிநதசுளை தலைவன குடியாகவும், மாமபழததாலும பலாப பழததாலும் விளைநதேறல தநதையாலும தாயாலுமுளளாகிய

தலைவனுக்கவும், பிரசம இவனைக்கூட்டின பாலவனதெய்வமாகவும், அதனையுடைமையில உயாநத தலைமையின த் தன்குலத்திற்கு ஒதத்தானுகககருதி நுகாநததலைவியாகவும அதம்பு ராலிறபிறநத களி பபுக களவொழுககததாறபிறநத பேரினபமாகவும மயில ஆடவாறறுததனமை வருந இக்குறைந்த தனமையாகவும உளளுறையுவமங்கொளக

[வரையர மகளிரிற சாஅய வழைதக, விண்பொருஞ செனனுாக கிளைஇய காந்த ட், டணகம மூலரி தாஅய] விண பொருஞ் செனனிக கிளைஇய காநதள தகை கமழ் அலரி வரை அரமகளிரில சாஅய விழைதகத தாஅய்—விணணைத தீணடுகின்ற சிகரங்களிலே கிளைதத செங்காந்தளினுடைய குளிாந்த மணககின்ற பூக்கள் கீழே வரையரமகளிர பரநது விளையாடுதலிற றநலம் சிறிதுகெட்டு விருமபுதலதகுமபடி கீழே வந்து பரந்து,

அ.—குறிஞ்சிப்பாட்டு. உஅரு

நன் பல வம்பு விரி களததிற கவின் பெறப பொலிந்த குன்று கெழு நாடன்— நன்றாகிய பலவாகிய கசசுபபரந்த களமபோலே அழகுபெறப பொலிவுபெற்ற மலை பொருந்தின நாடன்,

உயாந்தநிலததேநினறு மணக்கினற காந்தள் வரையரமகளிாற கீழ்நிலததே பர

ந்து அவ்விடத்தைக கச்சுவிரிததாற்போல அழகுபெறுததுமென்றதனால், நம்மினுயர்ச்சியையுடைய தலைவன நமது நல்வினையாற றனதுபெருமைகள் தானுமொழிந்து இவ்விடதமே ந வந்துகூ டி நமககும உயாசசியுளதாககி நம்மை அழகுபெறுததுகின்றா னென்று உளளுறையுவமமெயதிறறு

எம் விழைதரு பெருவிறல—எமமை எபபொழுதும விரும்புதலைததருகின்ற பெ ரியவெறறியையுடையவன,

அவவழி (கஅகு) உள்ளந தனமை யுளளினன் கொணடு—தான் முயங்குகையினு லே அபபொழுது இவளுள்ளதது நிகழுந்தன்மை மேலவரைாந்துகொணடு இல்லறநி கழ்ததுதலாயிருககுமெனறு

நிலைநதனுடைய அதனையுட்கொணடு,

அவ்வழி இஙகேகூடடிறறு

[சாறயாங் ஏனன மிட ாஅச சொனறி, வருநாககு வாயா வளநகா பொறப, மலரத திறநத வாயில பாருண்]

புலா உண மலரத திறந்த வாயில வளநகா—பலருமவந்து உணணும்படி]அகலக்

கதவு திறநதுகிடககின்ற வாசலையுடைய வளநகா,

மிடாச சொனறி வருநாககு வளாயாச சாறு ஆயாநது அன்ன வளநகா பொறப— மிடாசசோறறை வ ருவாாகளெலலாம வளாயாமலிடுகின்ற விழாககொணடாடினுற் போனற செலவததையுடைய அகம பொலிவபெறுமபடி,

முனபுளள இயலபுகூறிறறு

பை நிணம ஒழுகிய நெய் மலி யடிசில—பசுதத நிணமொழுகின நெயமிக்க அடிசிலை நீயிடுகையினுலே,

வசை இல வான துணைப புரையோா கடிமபொடு விருநதுணடு எஞ்சிய மிச்சி ல—குறறமிலலாத உயாநதகுலததிறபிறநத உயாநதோா தமதுசுறறததோடே விருந் துணடு மிக்க அடிசிலை,

பெருநதகை—பெரிய தகைமைபபாடுடையவன,

நினனுெடு உணடலும புாைவது எனறு ஆஙகு அறம புணாகக தேறறி—நீயி டுகையினுலே யானுணட லும உயாநததெனறுசொலலி அபபொழுது இல்லறம் தங சனைககளாயேறறுவதாகத தெளியிததது,

ஓடு ஆலாககுக

பிறஙகு மலை மீமிசைக கடவுள் வாழ்ததிக கைதொழுது எமுறு வஞ்சினம் வாய் மையின் தேறறி—பெரியமலையில மிகஉயாந்தவிடததே யுறைகின்ற முருகனையும்வா ழ்ததி வணஙகி அவனமுனனே இவள மயககமுறறதறகுக காரணமான வஞ்சினத்தை உணமையாறறெளிவிததது,

வஞ்சினம - பிரியின அறனலலதுசெயதேனுவேனென்னுமொழி

முன்றேற் ருதலின், ஏமுறுவஞ்சினமென்ரா

அம் தீந்தெணணீா குடிததலின நெஞசு அமாந்து—அமமலையில அழகிய இனி ய அருவிநீரை அவன்குடிககையினலே இவள்நெஞ்சு கூளுறவிலே பொருந்தி,

நீருடித்தலும் ஒருசூளுறவென்று கொள்க. நெஞ்சமைந்தென்றும் பாடம்.

[அருவிட ரமைந்த களிறுதரு புணர்சசி, வானுரி யுறையுள் வயஙகியோ ரவாவு ம், பூமலி சோலை யபபகல கழிப்பி] வான் உரி உறையுள் வயங்கியோர் அவாவும் அரு விடர் அமைந்த பூ மலி சோலை களிறு தரு புணாச்சி அப் பகல் கழிப்பி—ஆகா யத்திடத்தே தமசகுரிய இருபபினையுடைய விளங்கிய தேவாவிரும்பும் அரிய முழை ஞசுகளினிடத்தே பொருநதின பூமிக்க சோலையிலே களிறுகூட்டின கூட்டத்தை அன்றைப்பகறபொழுதெல்லாம் போககி,

உரிய உறையுள் - விகாரம

உணமைசெபபுஙகிளவி கூறினள

[எல்லை செலல வேழா பிறைஞ்சிப, பல்கதிா மணடிலங கலசோபு மறைய:] பல் கதிர் மண்டி லம் ஏழ ஊாபு எல்லை செலல இறைஞசிக கல சேர்பு மறைய— பலகிரணஙகளையுடை ய ஞாயிறு எழுகுதிரைபூணட தேரையேறிப பகறபொழுது போம்படி தாழ்ந்து அததகிரியைசசோாது மறைகையினலே,

மான் கணம மரமுதல தெவ்ட்ட—மான்திரள் மரததடிகளிலே திரள,

அசையிடுதலுமாம

ஆன் கணம கனறு பயிா குரல மனறு நிறை புகுதர—டகவினுடையதிரள் கன் றுகளையழைக்குங் குரலையுடையவாய் மனறுகள்நிறையப புகுதலைசசெய்ய,

ஏஙகு வயிா இசைய கொடு வாய் அனறில ஓஙகு இரும பெண்ணை அகமடல் அகவ—ஊதுகின்ற கொமபுபோனற ஓசையையுடை ய வளைநத

வாயையுடைய அன் றில் உயரும பெரியபனையில உண்மடலிலேயிருந்து பேட்டையழைக்க,

பாம்பு மணி உமிழ—பாம்பு தான்மேய்தல காரணமாகத் தனனிடததுமாணிக் கத்தை யீன,

[பல்வயிற கோவலர், ஆமபலந் தீஙகுழற றெளவிளி பயிறற]

கோவலர் பல வயின் ஆம்பல அம் தீங் குழல தெள்விளி பயிறற—இடையா பலவிடங்களினுநின்று ஆம்பலென்னும் பணணினையுடைய அழகிய இனிய குழலிடததுத தெளிந்த ஓசை யைப் பலகாலுமெழுபப,

ஆம்பல் ஆய இதழ கூமபு விட—ஆமபலினது அழகியஇதழ்கள தளையவிழ,

[வளமனைப, பூந்தொடி மகளிா சுடாதலைக கொளுவி, யந்தி யநதண ரயர·]

அந்தணா அந்தி அயர—பாாபபாா அந்திககாலததுச் செய்யுந்தொழில்களை நிகழ்த்த,

வள மனைப பூந்தொடி மகளிா சுடா தலைககொளுவி அநதி அயர—செலவததை யுடைய மனைகளிற பொலிவுபெறற தொடி யினையுடைய மகளிா விளககை அவ்விடத்

தேகொளுத்தி அநதிககாலததிற றொழிலைநிகழதத,

கானவா விண தோய பணைவமிசை ஞெகிழி பொதத—அககாட்டிலவாழவாா விண்ணைததீணடுகினற பரணினமேல தீககடைகோலாலே நெருபபைபபிறபபித்து எரிப்ப,

வானம யா மலை வாய சூழபு கறுபப—ேமகம பெரிய மலையிடததைச்சூழ்ந்து

கறுபப,

கானம் கலலெனறு இரட்ட—காட்டிலுளள விலஙகுகளெலலாம கல்லென்னு மோசையை யுடையவாய ஒன்றறமொனறு மாறிககூப்பிட,

கானம – ஆகுபெயா

புள்ளினம் ஒலிப்ப — பறவைகள் குடம்பைகண்ணேநின்று ஆரவாரிக்கையினாலே,

* [சினைஇய வேந்தன் செல்சமம் கடப்ப, துனைஇய மாலை துன்னுதல் காணூஉ:]

தெய்ட்டப (உகள) புகுதர (உகஅ) அகவ (உஉ0) உமிழப் (உஉக)பயிற்றக (உஉஉ) கூம்புவிட (உஉங) அயரப (உஉரு) பொத்தக (உஉசு) கறுப்ப (உஉஎ) இரட்ட ஒலிப் பச (உஉஅ) செல்சமங்கடப்ப (உஉக) மாலை துன்னுதல்கண்டு (உங0) என முடிக்க.

இவ்வெச்சங்கள் எதிர்காலமுணர்த்தின. † "நிலனொருங்கு மயங்குதலின்றென மொழிப" எனவே காலமிரண்டு மயங்குமென்றலிற் குறிஞ்சியின் மாலைக்கா லங்கூறினார்

[நேரிறை முன்கை பற்றி நுமர்தர, நாடறி நன்மண மயர்கஞ் சின்னாட், கலங்க லோம்புமி னிலங்கிழை யீரென, வீர நன்மொழி தீரக் கூறி]

இலங்கிழையீர்—விளங்குகின்ற பூணினையுடையீர்,

நுமர் நேர் இறை முன்கை பற்றித் தர நாடு அறி நல மணம் அயர்கம—நும்மு டையசுற்றத்தார் நுமது நேரிய இறையினையுடைய முன்கையைப்பிடித்து எமக்குத் தர நாட்டிலுள்ளாரெல்லாமறியும் நன்றாகியகலியாணத்தினைப பின்பு நிகழ்த்துவேம்;

சின்னாள் கலங்கல் ஓம்புமின என ஈரம் நனமொழி தீரக் கூறி—யாம் இக்களவொழுக்கத்தாரபெறும பேரின்டம்பெறுதற்குச சிறிது நாள் இங்ஙனம் ஒழுகாநின் றேமென்று நெஞ்சுகலங்குதலைப பாதுகாபபீராகவென்று அருளுடைத்தாகிய நல்ல வார்த்தையை இவள்நெஞ்சில் உருத்தக தீரும்படி சொல்லி,

துணை புணா ஏற்றின் எமமொடு வநது—ஆவைபபுணாநத ஏறுபோலே விடா மல் எமமுடனேகூடவந்து,

துஞ்சா முழவின் மூதூா வாயில உணை துறை நிறுததுப பெயாநதனன்—ஓசை யை ஒருகாலுமமுற நத முழவினையுடைய பழைய நம்மூாவாசவில பலரும் நீருண்ணுக் துறையிலே எம்மைநிறுததி மீண்டுபோனுன்,

இதனுல் வேட்கையுரை ததல கூறினள

அதறகொண்டு அன்றை அன்ன விருபபோடு என றும இர வரல மாலையனே— அபபுணாச்சிதொடஙகி அம்முதனுள்போன்ற விருபபததோடே எக்நாளும் இர வுககுறியிலே வருதலைத தனககியலபாகவுடையன்,

ஏகாரம - ஈற்றசை

வருதோறும் காவலா கடுகினும கதன் நாய குரைபபினும் நீ துயிலெழினும் நிலவு வெளிப்படினும—அஙஙனம வருமபோதெலலாம ஊாகாவலா கடுகிககாததாராயினும் கோபத்தையுடைய நாய் குரைததாயினும் நீ துயிலுணாந்தாயாயினும் நிலவு வெளி யாகவெறிததாயினும,

வேய் புரை மென் தோள இன்றுயில பெறு அன்—மூங்கிலையொததமெல்லிய தோளிற்பெறும இனியதுயிலைப் பெறுது போவன;

பெயரினும் முனியல உறு அன்—யாஙகள குறியல்லதனைக குறியாகக்கருதிச் செல்லாநினறுமீண்டு மனையிடத்தேபுகுகினும் அதற்கு வெறுததலைச்செய்யான்;

---

* இதறகு உரைகிடைத்திலது

† தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம, அகததிணையியல, கஉ.

இளமையின் இகந்தன்றும இலனே—அவனமுன் இளமைப்பருவத்தைக் கடந்ததுமிலன்,

[வளமையிற், றனனி லை திரிந்தன்று மிலனே] வளமையில் என்றும(உசஉ) தன் நிலை திரிந்தன்றும இலனே— நற்குணங்களைத திரிதற்குரிய செல்வசசெருக்கான் எக்காலும தன்குலததிற்குரிய நற்குணங்களின் நீங்கியதுமிலன்,

ஏகாரங்கள் - ஈற்றசை

கொன ஊா மாய வரவின இயல்பு நினைஇத தேறறி—அலாமுதலியவறறான் அசசத்தை கயுடைய இவ்வூரின்கணணே ரனக்குப பொய்யாயிருக்கின்ற இரவுக்குறியி லே கூடுதற்குவருகின்ற வரவின துனனமையை இஃதொழுககமன்றென்று நினைத்து அவன் வரைந்துகொள்ள இலலற நிகழ்த்துதலே நலலொழுக்கமென்று துணிகையி னாலே,

[நீரொறி மலரிற சாஅ யிதழ்சோரா, வீரிய கலுழுமிவள் பெருமதா மழைக் கண்'] இவள பெரு மதா மழைக கண நீா எறி மலரிற் சாஅய இதழ சோரா ஈரிய கலுழும—இவளுடை ய பெரிய மதாதத குளிர்ந்த கண்கள் பெருநதுளியெறிந்துபெ யதமலாபோலே அழகுகெட்டு இமைசோாநது ஈரததினையுடையவாயக கலஙகா கிறகும,

[ஆகத தரிபபனி யுறைபப நாளும, வலைபபடு மஞஞையி னலஞசெலச சாஅய், நினைதொறுங கலுழுமா லிவளே கஙகு, லளைசசெறி யுழுவையு மாளியு முளியமும், புழறகோட் டாமான புகலவியுங களிறும, வலியிற றபபும் வன்கண வெஞசினத, தருமுஞ சூந மிளைதே ாரவமு, மொஙகெழுங குட்டத தருஞசுழி வழங்குங, கொ டுந்தாண முதலையு மிடஙகருங காரமு, துாழிலு மிழுக்கு மூழடி முட்டமும், பழுவும பாந்தளு முளபபட ப பிறவும, வழு வின வழாஅ விழுமமவா, குழுமலை விடரக முடை யவா லெனவே]

இவள அவா குழுமலை விழுமம உடையவால என நினைதொறும

வலேப படு மஞ்ஞையின நலம் செலச சாஅய அரிப ப ணி நாளும ஆக்தது உறைபபக் கலுழும்— இவள ஆஙஙனந்தேறறக கணணவழுகினறதறகு மேலே அவாவருகினற மலே இடும் பையுடையவாயிருககுமெனறு நினேககுந்தோறும் வலேயிலகபபட்ட மயிலபோலே தனனலமபோம்படி நுணுகிக கணணில அரிததுவீழ்கினறநீா நாளதோறும் மாாபி லேதுளிடபக கலஙகாநிறகும,

கஙகுல—இராககாலததது,

அஞ்ச செறி உழுவையும—முழைஞ்சிடதநிலே செறியும புலிகளும்,

யாளியும—யாளிகளும,

உளியமும—கரடியும்,

புழல கோடு ஆமான புகலவியும — உளளூபபொயயான கொம்பையுடைய ஆமானிலேறும்,

களிறும— யானேயும,

வலியின தபபும் வனகண வெஞ்சினததது உருமும— வலியினறகெடுககும் தறு கணமையையுடைததாகிய வெவ்விய சினததையுடைய உருமேறும,

சூருமு— கொடுந்தெயவமும,

இரை தோ அரவமும—இரைதேடித்திரியும பாமபும்,

ஒடுஙகு இருஙகுட்டதது அருஞசுழி வழஙகும கொடுந்தாள முதலேயும ரும கராமும—புடைபட்ட கரிய ஆழததிடததுப போககறகரிய இடஙக வளேநததாளேயுடைய முதலேயும இடஙகரும கராமும சுழியிடததேதிரியும

இவை மூனறும சாதி விசேடம

நூழிலும—வழிபறிபபாா கொனறுகுவிககு மிடஙகளும,

நாழில - கொடிபபிணககெணபாருமுளா
இமுககுமை—வமுககுநிலமும,
ஊழ அடி முடடமு ர—முறையடிபபா ரய பிணபு வழிமுட ரயிருசகும இட஬ஙகளும,

பழுவும—பிசாசும,
பாநதளும—பெருமபாமபு ம
உளபபடடப பிறவும வமுவ ண வழு அ விழுமம—ஒ ூசுல்முதல (எணணபப டட இவையெலலாமுடபட வேறும தபபுஞ்செயவிர றபபாத இம்மைபசிளா
விழுமஞ்செயவனவ ரறை விழுமமெ௳ ுர, இ௦௦தூ அகுெ ரய

அவா குழு மலை விடரகம உடையவால என தலைவருடைய சீன் மையுடை
தாகிய மலையினமுழைஞசிடம உ டையவாயிருககுமெனறு
அனறைய வாழி, அனறைய யானகூறுகினறகளை விருமபுவ யாக (க), நீயும ஒய யாமையலையாகி வருநதநி (அ), இவளும (உச) ஏனையுலகததும இயைவதாலெனக கூறி(உச) மெலியும (உகூ), யானும (உக) சானறோபோல (உஅ) வருநதாநினறேன (உகூ), எணணுது (௬க) எமியேனதுணிநத அருவினை (௬௨) நிகழ நதவ ணணம நீயுண ரச (௬௩) செபபுதலையமைநதேன அதுகேடடிச சினவாதீமோ (௬ச), ுனையிற படுபு ளளோபபி (௬அ) வருதியரென நீ டிபாகவிடுகையினுலே (௬௯) யாஙகளுமபோய இ தணமே ரிக (சக) கிளிகடிமரபினவறறை வாஙக ஓடடி க (சச) கொளமூப (௫0) பொழிநதென (௫௩) நெடுவகோடடிழிதரு தெளனீ (௫ச) ருவி (௫௫) யாடிப (௫௬) பாயசனைகுடைவுழிப (௫எ) பாயமபாடிக (௫அ) க ரதலைபபிழிவன நதுவரிச (௬0) சிவநதகணனோமாய (௬க) மலிவனமறுகிப (௬எ) படூ ரம புழகுடனே (௬௯) காநதள (௬௨) முதலிய ற றையும பிறவறறையும (௬௫) பாறையிலேகுய்ததுத (௬அ) தெளவிளி பயிறறி(க௦௦)ஓட பியும(கடக)தழைதைஇ உடுததுக(க௦௨)கோதையை(கடூ) முசசியிலேகடடிச (௱௪) செயலைத (க௦ ௫) தணி ணிழலிலே யிருநதனமாக (க0௬),

குனறுகெழுநாடனுகிய எமபெருவிறல (கசுகூ) அணிபெறவநது (கரு௬) இவளயீா, இற நத (கசுக) கெடுதியுமுடைமயெனெனறனன, அதனெஙா (கசுஉ) சொலலேமாதலிற கலஙகி (கசுரு) மெலவியலீா சொலலுமட ழியோமவ ணசசொலலி (கசுடு)ஓசசி (கடு௦) அவிதது௪ (கடுக) சொலலறபாணிசின றனளுக (கடுஉ), வேழம எதிாதருகையினுலே (கசுடு) விரைாநதவறபொருநதி (கசுஅ) நடுஙகாநிறகப (கசுக) பகழியைவாஙகி (கஎ௦) அணிமுகத தழுததலின (கஎக) அதுபுறஙகொடுததபின (கஎச) கலுழிபாயதலின (கஎஅ) வாழையினடுஙகினமாக, அதுகணடு பெருநதகை (கஎகூ) எடுதது அஞசலோ மபெனசசொலலி (கஅக) நீவி நினைநது (கஅஉ) என முகநோககி நககனன (கஅரு), அவவழி தானுமுட்கும அடைதருகையினுலே (கஅச) இவ ளாீஙகவும விடானுய (கஅடு) அநநிலை (கஅரு) முயஙகலின,அவவழி (கஅகூ) யிவ ளை பாததனமை யுளளின னுய அதனையுட்கொணடு (உ௦௦) விருநதுண்டெஞசிய மிசசிலை (உ௦கூ) நீயிடுகையினு

லேயாறுணடலும புரைவதென்று சொலலித (உ௦எ) தேற்றிய (உ௦அ) பெருநத கை (உ௦கூ) கடவுளும் வாழததிக கைதொழுது (உ௦கூ) வஞ்சினம்வாய்மையிற றேற நீத (உக௦) தெண்ணீாகுடித்தலின் நெஞ்சமாநத (உகக) சோலையிலே (உகச) களி றுதருபுணர்சசியைக (உகஉ) கழியபி (உகச) மணடிலம் மறைகையினுலே (உகசு) மாலைதன்னுதல கணடு (உகரு௦) இலஙகிழையீா, கலஙகலோமபுயினென (உகரு) ஈா நன்மொழிகூறி (உருச) எம்மெூடுவந்து (உருடு) உணதுறைநிறுததுப பெயாநதன ன், ஏ நறகொணடு (உருஎ) என்றும (உருஅ) இரவிலவருமாலையன், வருந்தோறுப (உருக) கடுகினும குரைபபினும (உச௦) துயிலெழினும் வெளிபபடினும (உசக) இன் றுயில(உசஉ)பெருமற போவன, அதுவேயனறிப

பெயரினும முனியலுருன(உசஂக)
இகக்தன்றுமிலன் (உசச), எனறும (உசஉ) தீரகதன் றுமிலாதவன (உசஙி) மாயவரவ்
ணியல்புகினைகது தேற றுகைபிறுலே(உசக) இவள்கலுழும (உசஅ), அஙஙனம் அழு
கின்றதறகுமேலே அவாவருகினற (உசஂ0) குழுமலைவிடரகம (உசஂக) விழுமம (உசஂ0
உடையவென (உசஂக)கினையுநதோறும (உடுக) சாஅய (உ௫0) உறைபபக (உசஙி)
கல ககாகிறகும (உ௫க), இதுகாண நலவினை நிகழுநதவணணமெனறுளென
வினைமுடிகக

ஆரியவரசன்பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் கபிலர்பாடிய குறிஞ்சிப்பா
டிற்கு மதுராஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினர்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெணபா

க நினகுறற மிலலை நிரைதொடியும பணபுடைய
ளெனகுறறம யானு முணர்கலேன பொனகுற
றருவி தொழிககு மணிமலை நாடன
றெரியுஙகாற றீய திலன

உ ஆறறலசால கேளவி யறமபொரு ளினபததைப
போறறிப புனைகத பொருளிறதே - தேறற
மறையோர மணமெட்டி னைநதா மணததிற
குறையுகக குறிஞசிக குணம

ஒன்பதாவது
பட்டினப்பாலை.

வசையிலபுகழ் வயஙகுவெணமீன்
றிசைதிரிந்து தெறகேகினுந
தறபாடிய தளியுணவிற
புட்டேமபப புயன்மாறி
வான்பொயபபினுந தான்பொயயா
மலைததலைய கடறகாவிரி
புனலபரநது பொன்கொழிககும
விளைவறா வியனகழனிக
கார்ககரும்பின் கமழாலைத
தீததெறுவிற் கவின்வாடி
நீர்ச்செறுவி னீணெயதற
பூச்சாமபும் புலததாஙகட்
காயசசெந்நெற கதிரருநது
மோட்டெருமை முழுக்குழவி
கூட்டுநிழற றுயிலவதியுங
கோட்டெங்கிற் குலைவாழைக்
காய்க்கமுகிற கமழ்மஞ்சள்
ளினமாவி னிணர்ப்பெண்ணை
முதறசேமபின் முளையிஞ்சி
யகனகா வியன்முறறத்துச
சுடர் நுதன் மடநோக்கி
னேரிழை மகளி ருணங்குணாக் கவருங

கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை
பொற்காற் புதலவர் புரவியின் றுருட்டு
முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்
விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக்
கொழும்பல்குடிச் செழும்பாக்கத்துக்
குறும்பல்லூர் நெடுஞ்சோணாட்டு
வெள்ளையுப்பின் கொள்ளைசாற்றி
நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி
பணைநிலைப் புரவியி னணைமுதற் பிணிக்கும்

கழிசூழ்படப்பைக் கலியாணர்ப்
பொழிற்புறவிற் பூந்தண்டலை
மழைநீங்கிய மாவிசும்பின்
மதிசேர்ந்த மகவெண்மீ
னுருகெழுதிற லுயர்கோட்டத்து
முருகமர்பூ முரண்கிடக்கை
வரியணிசுடர் வான்பொய்கை
யிருகாமத் திணையேரிப்
புலிப்பொறிப் போர்க்கதவிற்
றிருத்துஞ்சுந் திண்காப்பிற்
புகழ்நிலைஇய மொழிவளர
வறநிலைஇய வகனட்டிற்

சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி
யாறுபோலப் பரந்தொழுகி
யேறுபொரச் சேறாகித்
தேரோட்டத் துகள்கெழுமி
நீறாடிய களிறுபோல
வேறுபட்ட வினையோவத்து
வெண்கோயின் மாசூட்டுந்
தண்கேணித் தகைமுற்றத்துப்
பகட்டெருத்தின் பலசாலைத்
தவப்பள்ளித் தாழ்காவி
னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்கு
மாவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயிற்றம்
மாயிரும் பெடையோ டிரியல் போகிப்
பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிநகர்த்
தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கு
முதுமரத்த முரண்களரி
வரிமண லகன்றிட்டை
யிருங்கிளை யினனொக்கற்
கருந்தொழிற் கலிமாக்கள்
கடலிறவின் சூடுதின்றும்
வயலாமைப் புழுக்குண்டும்
வறளடும்பின் மலர்மலைந்தும்
புனலாம்பற் பூச்சூடியு
நீனிற விசும்பின் வலனேர்பு திரிதரு
நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல

மலர்தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழீஇக்
கையினுங் கலத்தினு மெய்யுறத் தீண்டிப்
பெருஞ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅ
திருஞ்செருவி னிகன்மொய்ம்பினோர்
கல்லெறியுங் கவண்வெரீஇப்
புள்ளிரியும் புகர்ப்போந்தைப்
பறழ்ப்பன்றிப் பல்கோழி
யுறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி
மேழகத் தகரொடு சிவல்விளை யாடக்
கிடுகுநிரைத் தெஃகூன்றி
நடுகல்லி னரண்போல
நெடுந்தூண்டிலிற் காழ்சேர்த்திய
குறுங்கூரைக் குடிநாப்ப
ணிலவடைந்த விருள்போல
வலையுணங்கு மணன்முன்றில்
வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த
வெண்கூதாளத்துத் தண்பூங் கோதையர்
சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு
மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான்
மடற்றாழை மலர்மலைந்தும்
பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும்

புன்றலை யிரும்பரதவர்
பைந்தழைமா மகளிரொடு
பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா
துவவுமடிந் துண்டாடியும்
புலவுமணற் பூங்கானன்
மாமலை யணைந்த கொண்மூப் போலவுந்
தாயமுலை தழுவிய குழவி போலவுந்
தேறுநீர்ப் புணரியொடு யாறுதலை மணக்கு
மலியோதத் தொலிகூடற்
றீதுநீங்கக் கடலாடியு
மாசுபோகப் புனல்படிந்து
மலவ னூட்டியு முரவுத்திரை யுழக்கியும்
பாவை சூழ்ந்தும் பல்பொறி மருண்டு
மகலாக் காதலொடு பகல்விளை யாடிப்
பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும்
பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைத்

துணைப்புணர்ந்த மடமங்கையர்
பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து
மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து
மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு
மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவு
நெடுங்கான் மாடத் தொள்ளெரி நோக்கிக்

கொடுந்திமிற பரதவா குரூஉசசுட ரெண்ணவும
பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும்
வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்தும்
கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான்
மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந
தூஉவெக்கர்த துயின்மடிந்து
வாலிணர் மடற்றாழை
வேலாழி வியன்றெருவி
னல்லிறைவன் பொருள்காக்குந
தொல்லிசைத் தொழின்மாக்கள்
காய்சினதத கதிர்ச்செல்வன்
தேர்பூண்ட மாஅபோல
வைகறொறு மசைவின்றி
யுல்குசெயக் குறைபடாது
வான்முகநதநீர் மலைபபொழியவு
மலைப்பொழிந்தநீர் கடறபரபபவு
மாரி பெய்யும் பருவமபோல
நீரினின்று நிலததேறவு
நிலததினின்று நீர்பபரப்பவு
மளந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பறியாமை வந்தீண்டி
யருங்கடிப் பெருங்காப்பின்
வலியுடை வல்லணங்கினோன்
புலிபொறிததுப் புறம்போகி
மதிநிறைந்த மலிபண்டம்

பொதியிலுடைய போரேறி
மழையாடு சிமய மால்வரைக் கவாஅன்
வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போலக்
கூருகிர் ஞமலிக் கொடுந்தா ளேற்றை
யேழகத் தகரோ டுகளு முன்றிற்
குறுந்தொடை நெடும்படிக்கா ற

௯.—பட்டினப்பாலை. உ௬௩

கொடுந்திண்ணைப் பஃறகைப்பிற்
புழைவாயிற் போகிடைகழி
மழைதோயு முயர்மாடத்துச்
சேவடிச் செறிகுறங்கிற்
பாசிழைப் பகட்டல்குற்
றூசுடைத் துகிர்மேனி
மயிலியன் மானோக்கிற்
கிளிமழலை மென்சாயலோர்
வளிநுழையும் வாய்பொருந்தி
யோங்குவரை மருங்கி னுண்டா துறைக்குஞ்
காந்தளந் துடுப்பிற் கவிகுலை யன்ன
செறிதொடி முன்கை கூப்பிச் செவ்வேள்
வெறியாடு மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க்

குழலகவ யாழ்முரல
முழவதிர முரசியமப
விழவறா வியலாவணத்து
மையறு சிறபபிற றெய்வஞ் சேர்த்திய
மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும
வருபுன றந்த வெண்மணற கான்யாற
றுருகெழு கரும்பி னொண்பூப் போலக்
கூழுடைக கொழுமஞ்சிகைத
தாழுடைத தண்பணியத்து
வாலரிசிப் பலிசிதறிப
பாகுகுத்த பசுமெழுக்கிற்
காழூன்றிய கவிகிடுகின்
மேலூன்றிய துகிறகொடியும
பலகேள்வித துறைபோகிய
தொலலாணை நலலாசிரிய
றுறழ்குறித் தெடுத்த வுருகெழு கொடியும
வெளிவிளக்குந களிறுபோலத்
தீம்புகார்த திரைமுன்றுறைத்
தூங்குநாவாய துவன்றிருக்கை
மிசைக்கூம்பி னசைககொடியு
மீன்றடிந்து விடக்கறுத்த
வூன்பொரிக்கு மொலிமுன்றின்
மணற்குவைஇ மலர்சிதறிப்
பலர்புகுமனைப் பலிப்புதவி

னறவுநொடைக கொடியோடு
பிறபிறவு நனிவிரைஇப்
பல்வே றுருவிற் பதாகை நீழற்
செல்கதிர் நுழையாச் செழுநகர் வரைப்பிற்
செல்லா நல்லிசை யமரர் காப்பி
னீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியுங்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங்
குடமலைப பிறநத வாரமு மகிலுந்
தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருங்
கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனு
மீழத துணவுங் காழகத தாக்கமு
மரியவும் பெரியவு * நெளிய வீண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி
னீர்நாப் பண்ணு நிலததின் மேலு
மேமாப்ப வினிதுதுஞ்சிக்
கிளைகலித்துப் பகைபேணாது
வலைஞர்முன்றின் மீன்பிறழவும்
விலைஞர்குரம்பை மாவீண்டவுங
கொலைகடிந்துங் களவுநீக்கியு
மமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருததியு
நலலானொடு பகடோம்பியு
நான்மறையோர் புகழ்பரபபியும்
பண்ணிய மட்டியும பசும்பதங் கொடுததும

புண்ணிய முட்டாத தண்ணிழல வாழ்க்கைக்
கொடுமேழி நசையுழவர்
நெடுநுகத்துப் பகல்போல
நடுவுநின்ற நல்னெஞ்சினோ
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து
தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக
கொள்வதூஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉங்
குறைபடாத
பல்பண்டம் பகர்ந்துவீசுந்
தொலகொண்டித துவன்றிருக்கைப்
பல்லாயமொடு பதிபழகி
வேறுவே றுயர்ந்த முதுவா யொக்கற
சாறயர் மூதூர் சென்றுதொக் காங்கு

* நெரியவீண்டியென்றும் பாடம்.

கூ.—பட்டினப்பாலை.

உகூடு

மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேஎத்துப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையு
முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும
வாரிருங் கூந்தல வயங்கிழை யொழிய
வாரேன் வாழிய நெஞ்சே கூருகிர்க்
கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்த்தாங்கு

பிறர் பிணியகத திருநது பீடுகொழ் முற்றி
யருங்கரை கவியக குததிக குழிகொனறு
பெருஙகை யானை பிடிபுக் காஙகு
நுண்ணிதி னுணர நாடி நண்ணா
செறிவுடைத திணகாப பேறி வாளகழித
துருகெழு தாய மூழி னெயதிப
பெற்றவை மகிழ்தல செய்யான் செறறோர்
கடியரண டொலைதத கதவுகொன் மருபபின்
முடியுடைக கருந்தலை புரட்டு முன்று
ளுகிருடை யடிய வோஙகெழில யானை
வடிமணிப புரவியொடு வயவர வீழப
பெருநல வானததுப பருநதுலாய நடபபக
தூறிவர் துறுகற் போலபபோர வேட்டு
வேறுபல் பூளையொ டுழிஞை சூடிப
பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரச
மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க
முனைகெடச சென்று முன்சம முருககித
தலைதவச் சென்று தண்பணை யெடுபபி
வெண்பூக் கரும்பொடு செநநெ னீடி
மாயிதழ்க் குவளையொடு நெய்தலு மயஙகிக்
கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கைக
கொழுங்கா றபுதவமொடு செருந்தி நீடிச
செறுவும வாவியு மயங்கி நீரற்
றறுகோட் டிரலையொடு மான்பிணை யுகளவும
கொண்டி மகளி ருண்டுறை மூழ்கி
யந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின

மலாணி மெழுகக மேறிப பலாதொழ
வம்பலர் சேக்குங் கநதுடை' பொதியிற
பருநிலை நெடுந்து ணாலகத தீண்டிப
பெருநல் யானையொடு பிடிபுணர்ந துறையவு
மருவிலை நறும்பூந தூஉயந தெருவின்

முதுவாயக் கோடியர் முழவொடு புணர்ந்த
திரிபுரி நரம்பின் றீந்தொடை யோர்க்கும
பெருவிழாக கழிநத பேஎமுதிர் மன்றத்துச்
சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறுகை பமபி
யழலவா யோரி யஞ்சுவரக கதிரபபவு
மழுகுரற கூகையோ டாண்டலை விளிபபவுங
கணநகொள கூளியொடு கதுபபிகுத தசைஇப
பிணநதின் யாககைப பேயமக டுவன்றவுங
கொடுநகான மாடதது நெடுங்கடைத துவனறி
விருந்துண் டானாப பெருஞ்சோற றட்டி
லொண்சுவா நலவி லுயா திணை யிருந்து
பைங்கிளி மிழற்றும பாலா செழுநகாத
தொடுதோ லடியா துடிபடக குழீஇக
கொடுவி லெயினா கொள்ளை யுண்ட
வுணவில வறுங்கூட் டுள்ளகத திருநது
வளைவாய்க் கூகை நன்பகற குழறவு
மருங்கடி வரைபபி னூரகவி னழியப
பெருமபாழ் செயததும மமையான் மருஙகற

மலையகழ்க குவனே கடறாக குவனே
வான்வீழ்க குவனே வளிமாற றுவனெனத
தான்முன்னிய துறைபோகலிற
பலவொளியா பணிபொடுங்கத
தொலலருவாளா தொழிலகேட்ப
வடவா வாடக குடவா கூமபத
தென்னவன் றிறலகெடச சீறி மனனா
மன்னெயில கதுவு மதனுடை நோனறாண்
மாத்தானை மறமொயமபிற
செஙகண்ணூற செயிாததுநோக்கிப
புன்பொதுவர் வழிபொன்ற
இருங்கோவேண் மருங்குசாயக
காடுகொன்று நாடாககிக
குளநதொட்டு வளமபெருககிப
பிறஙகுநிலை மாடத துறநதை போக்கிக
கோயிலொடு குடிநிறீஇ
வாயிலொடு * புழையமைதது
ஞாயிறொறும புதைநிறீஇப

* வழியமைததெனறும பாடம்

பொருவேமெனப பெயாகொடுத
தொருவேமெனப புறககொடாது
திருநிலைஇய பெருமன்னெயில்
மின்னொளி யெறிபபத தமமொளி மழுஙகி
விசிபிணி முழவின் வேநதா சூடிய
பசுமணி பொருத பரேரெறுழ்க கழறகாற
பொறறொடிப் புதலவ ரோடி யாடவு
முறறிழை மகளிா முகிழமுலை திளைபபவுஞ
செஞசாநது சிதைநத மாாபி னொணபூ
ணரிமா வன்ன வணஙகுடைத துபபிற
றிருமா வளவன் றெவ்வாக கோககிய
வேலினும வெய்ய கானமவன்
கோலினுந தண்ணிய தடமென றோளே.

இதன்பொருள்.

இது பட்டினததைச சிறப்பிததுககூறிய பாலைததிணையாகலின, இதறகுப பட்டினப்பாலையென்று பெயாகூறினா. பாலையாவது பிரிதலும் பிரிதனிமிததமுங் கூறுவது. இப்பாட்டு, * வேறறுநாட்டகலவயின விழுமததத தலைவன் செலவழுங்கிக கூறியது. இது, முதலுஙகருவுஙகூறாது உரிபபொருளே சிறபபக கூறியது.

வசை இல புகழ—குறறஙகூறுதலில்லாத புகழையுடைய காவிரி (சு) யென்க.

வயங்கு வெண்மீன திசை திரிநது தெற்கு ஏகினும—†விளஙகுகின்ற வெள்ளி யாகியமீன் தான் நிறறறகுரிய வடதிசையினிலலாமல தென்றிசைககணணே போகினும்,

இதனாற் பெய்யுமபருவததுப பெயயாமைககுக காரணஙகூறினா

[தறபாடிய தளியுணவிற், புட்டேமபப புயன்மாறி, வானபொய்ப்பினும.]

தளி உணவின் தற பாடிய புள தேமபப் புயல் மாறி வான் பொய்ப்பினும்—துளி உணவா கையினாலே தன்னைப்பாடிய

வானமபாடி புலரும்படி மழையைபபெய்தலைததவிர்ந்து மேகம்பொய்தது வறகடகாலமாயினும,

தான் பொய்யா மலைத தலைய கடற காவிரி—தான் பொய்யாமற காலந்தோறும் வருகின்ற குடகமலையிடததே தலையினையுடைய கடலிடததேசெலகின்ற காவிரி,

கடல் - கணவன்

புனல் பரந்து பொன் கொழிக்கும்—நீரபரநது கரையிலே பொன்னைபபோகடும் சோழநாடு (உஅ),

விளைவு அறா வியன கழனி — விளைதறறொழில்மாறாத அகறசியையுடைய கழனியிடத்தில,

காக கரும்பின் கமழ ஆலைத தீத தெறுயிற கவின வாடி நீரச செறுவின் நீள் நெய்தற் பூச் சாம்பும் புலதது ஆஙகண்—பசிய கருமபின் கமழும்பாகை யடுகின்ற

---

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம், கறபியல், ௫.

† "அலங்குகதிரக கனலி கால்வயிற் றோன்றினு, மிலங்குகதிர் வெள்ளி தெ ன்புலம் படரினு, மநதண் காவிரி வந்து" என்றார் புறப்பாட்டிலும், ௩௫ ௬அ

கொட்டிலில் நெருப்பிற்புகை சுவையினாலே அழகுகெட்டு நீரையுடைத்தாகிய செய்யின்கணின்ற நீண்ட நெய்தறபூ வாடும் நிலத்தையுடைய வயலிடத்துக் குறும்பல்லூர் (உஅ),

காய்ச் செந்நெற கதிர் அருந்தி மோடு எருமை முழுககுழவி கூட்டு நிழல் துயில் வதியும்—காய்த்த செந்நெறகதிரைத்தினறு வயிறறையுடைய எருமையீன்ற முற் பட்டகன்றுகள நெடுங்கூட்டினுடைய நிழலிலே உறக்கததைத்கொள்ளுங் குறும்பல் லூா (உஅ),

கோள தெஙகின்—குலைகளையுடைய தெஙகினையும,

குலே வாழை—குலேகளேயுடைய வாழையினேயும,

காயக கமுகின—காயையுடைய கமுகினேயும,

கமழ மஞ்சள—மணநாறும மஞசளினேயும,

இனம மாவின்—இனமான மாமரஙகளினேயும்,

இணாப பெணணே—குலேகளேயடைய பனேயினேயும,

மூதற சேமபின்—அடிபரந்த சேமபினேயும,

முளே இஞ்சி—முளேயினேயுடைய இஞசியினேயுமுடைய

விளேவருவயனகழனி (அ) யெனமுன்னேகூட்டுக

[அகனகர் வியன்முறறததுச, சுடா நுதன மடநோககி, னேரிழை மகளி ருணங குணுக் கவரும, கோழி யெறிநத கொடுஙகாற கனஙகுழை, பொற்காற புதல்வா புரவி யின் றுருட்டு, முக்காற சிறுதோ முனவழி விலககும]

சுடர் நுதல் மடநோககின் னோ இழை மகளிா உணஙகு உணுக கவரும் கோழி எறிந்த கொடுங்கால் கனம் குழை—ஒளியையுடைய நுதலினேயும மடபபமபொருந் தினநோககினேயும பொருந்தின பூணினேயுமுடையமகளிா உலருகின்ற நெல்லேத தின்னுங கோழியையெறிநத வளேந்த இடததையுடைய பொன்னுறசெயத மகரக

குழை,

பொன் கால புதலவர் புரவி இனறு உருட்டும் முககால சிறுதோ முனவழி விலக்கும அகல் நகா வியன் முற்றதது—பூணணிநத தாளினேயுடைய சிறுா குதிரை பூட்டாமற கையாலுருட்டும் மூனறுருளேயையுடைய சிறுதேரினது வழியின்முன்பை விலக்கும செலவமகன்ற மனேயினது அகனற முறறததையுடைய குறும்பல்லூர(உஅ) ரொன்க

[விலஙகுபகை யல்லது கலஙகுபகை யறியாக, கொழுமபலகுடிச செழுமபாக கத்து·]

இஃது, இருஞ்செருவின் (எஉ) விலஙகுபகையலலது கலஙகுபகையறியாப பாக கமென மேலேகூட்டிறறு.

குறு பல் ஊா நெடு சோணாட்டு—ஒன்றாகொனறு அண்ணிதாயப பலவாகிய ஊர்களையுடைய பெரியசோழநாட்டில,

சோழநாடென்பது சோணடென மருஉ ஙூடிபு.

சோழநாட்டுப்பட்டில (டுஅ) யென்க.

வெள்ளை உப்பின கொள்ளை சாற்றி நெல்லொடு வநத வல வாய்ப பஃறி—வெ ள்ளிதாகிய உப்பினது விலையைச்சொலலி விறற நெலலைக்கொணடுவாத வலிய இடத் தையுடைய படகை,

பஃறி - ஓடமுமாம்

பணை நிலைப புரவியின் அணை முதற் பிணிக்கும் கழி சூழ் படப்பை—பந்தியிலே
நிறநிலையுடைய குதிரைகளைப்பிணிக்குமாறுபோலே சாந்த தறிகளிலேபிணிக்கும் கழி
சூழ்ந்த பகககதிணையும்,

அணைமுதல் - அணையிடத்துத தறியுமாம் படபபை - தோட்டமுமாம்.

கலி யாணாப் பொழிற் புறவிற் பூந்தண்டலை—மனசசெருசகெழுதற்குக் காரண மான புதுவருவாயினையுடை ய தோபபுக்களுசகுப புறம்பாகிய பூஞ்சோலைகளையும்,

[மழைநீங்கிய மாவிசும்பின, மதிசோந்த மகவெணமீ, னுருகெழுதிற லுயர் கோட்டத்து, முருகமாபூ முரண்கிடகைை, வரியணிசுடா வான்பொய்கை:]

மழை நீஙகிய மா விசும்பின் மதி சோநத மகவெணமீன் உரு கெழு திறல் உயர் கோட்டதது வான் பொய்கை—மழைமாசுநீஙகின பெரிய ஆகாயததிடதது மதியைச் சேர்ந்த மகமாகிய வெள்ளியமீனினது வடிவுபொருநதின வலிமையுடைய உயர்ந்த
கரையையுடைய நன்முகிய பொய்கைகளையும்,

மதியும் மீனும பொய்கைகரும கலாகரும் உவமிக்கும்பொருள்

இனி உயர்கோட்டதழை, எல்லாரும் மதியைசசோந்த மகவெணமீனைப்பார்க்கை க்கிடமாகிய கோயிலாகக்க் கோயிலும் பொய்கையுமென எண்ணுதலுமாம்

இனிப் பொயகைக்கரையிலே கோயிலாக்கிக் கோயிலும் பொயகையும் மதிசேர் ந்த மகவெணமீன்போனறவெனறுமாம.

முருகு அமா பூ முரண கிடக்கை வரி அணி சுடாப பொய்கை—மணம்பொருந் தின பூ நிறதகாற நமமுள் மாறுபட்டபரபபாலே பலநிறமணிநத ஒளியினையுடைய பொயகை,

இரு காமத்து இணை ஏரி—இம்மையிலும் மறுமையிலுமுணடாகிய காமவின்பத் தினைகொடுத்தறகுரிய இணைநத ஏரிகளையும்,

அது, *"சோமகுணடஞ் சூரிய குணடத துறைமூழ்கிக் - காமவேள கோட்டந் தொழுதாா கணவரொடுந் - தாமின புறுவ ருலகத்துத தையலாா - போகஞ்செய் பூமி யினும் போயபபிறபபா" எனறதனுனுமுணாக.

இனி வளகாமமேரி வணிகாமமேரி யென்றும், சஙகிராமகாமம் வணிக்கிராமகாம மென்றுமுரைபப

புலிப பொறிப போாக கதவின திருத துஞ்சும திண் காப்பின் — புலியாகிய அடையாளததினையும பலகைகள தமமிற்சேருதலையுடைய கதவினையுமுடைய திரு மகடஙகும் திணணிய மதிலினையும்,

[புகழுநிலைஇய மொழிவளர, வறநிலைஇய வகனட்டிற, சோறுவாக்கிய கொழுங் கஞ்சி, யாறுபோலப பரநதொழுகி, யேறுபொரச சேறாகித, தேரோடத் துகள்கெழு மி, நீருடிய களிறுபோல, வேறுபட்ட வினையோவதது, வெணகோயின மாசூட்டும்·]

சோறு வாககிய கொழுஙகஞ்சி யாறு போலப் பரந்து ஒழுகி—சோற்றைவடித் தொழுக்கிய கஞ்சி யாறுகள்போலே எஙகும்பரந்தொழுகி,

ஏறு பொரச் சேறாகி—இடபங்கள் தம்மிற்பொருகையினாலே பின்பு

சேருய்,

தேர் ஓடத தூகள் கெழுமி—பலதேர்களும ஓடுகையினுலே தூளியாய்ப்பொ ருந்தி,

---

* சிலப்பதிகாரம், புகார்காண்டம், கஜெத்திறமுரைத்தகாதை.

வேறு பட்ட வினை ஓவதது வெண் கோயில்—வேறுபட்ட தொழில்களையுடைய சித்திரங்களையுடைய வெள்ளிய கோயில்களை,

நீறு ஆடிய களிறு போல மாசு ஊட்டும்—புழுதியைமேலேபூசிக்கொண்ட யானையைப்போல அழுக்கேறப்பண்ணும்,

கஞ்சி ஒழுகிச் சேருகிக் கெழுமிக் கோயிலை மாசூட்டுதற்குக்காரணமாகிய அட்டிலெனககூட்டுக

புகழ் நிலைஇய மொழி வளர அறம நிலைஇய அகன் அட்டில்—இம்மைக்குப் புகழ் நிலைபெற்றசொல் எங்கும்பாவாநிற்க மறுமைக்கு அறம்நிலைபெற்ற அகன்ற அட்டில்,

இருமையினும் பெறும் பயனுண்டாகச் சோறிடும சாலையென்றவாறு.

தண் கேணித் தகை முற்றததுப பகடு எருத்தின் பல சாலை—குளிர்ந்த சிறிய குளங்களை உள்ளேயடக்கின முற்றததினையுடைய பெரிய எருத்திற்கு வைக்கோ விடும் பலசாலையினையும்,

தவப் பள்ளி—தவஞ்செய்யும அமணபள்ளி பௌத்தப்பள்ளிகளையும்,

[தாழ்காவி, னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்கு, மாவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயிறம், மாயிரும பெடையோ டிரியல டோகிப், பூதம காக்கும புகலரும கடிநகர்த், தூதுணம் புறவொடு துச்சிற சேக்கும்·]

அவிர் சடை முனிவா அங்கி வேட்கும் ஆவுதி நறும புகை முனைஇக் குயில் தம மா இரு பெடையோடு இரியல போகி—விளங்குகின்ற சடையினையுடைய இருடிகள் தீயின்கண்ணே வேட்டலைசெய்யும் நெய்முதலியவற்றின் ந றியபுகையைவெறுத்துக் குயில்கள் தம்முடைய கருமையையும் பெருமையையுமுடைய பேடைகளுடனே கெடுதலையுடையவாய் நீங்கிபபோய்,

பூதம் காக்கும் புகல் அரு கடி நகாத தூ து உண அம புறவொடு துசசில் சேக்கும் தாழ காவின்—பூதஙகள் வாசலிலேகாததிருககும புகறகரிய அசசத்தையுடைய காளி கோட்டத்திடததிற கல்லைததின்னும் அழகிய புறவுகளுடனே குடியிருபபாகததஙகும இளமரக்காவினையும்,

முனிவரைாத தன்னிடத்தேகொணடிருததலிற காக காரணமாயிற்று.

[முதுமரத்த முரண்களரி, வரிமணை லகனறிட்டை, யிருங்கிளை யினஒ்குகற, கருந்தொழிற் கலிமாககள, கடலிறவின் சூடுதினறும, வயலாமைப புழுககுணடும், வறளடம்பின் மலாமலைந்தும், புனலாமபற பூசசூடியு, நீனிற விசுமபின வலனேர்பு திரிதரு, காணமீன் விராய கோண்மீன் போல, மலர்தலை மன்றததுப பலருடன குழீஇக,கையினுங கலத்தினு மெய்யுறத தீணடிப,பெருஞ்சினததா் புறககொடாஅ, திருஞ்செருவி னிகன்மொயம்பினோர், கல்லெறியுங கவஎ்சவெரீஇப, புள்ளிரியும் புகாப்போந்தைப, பறழ்பபன்றிப பலகோழி, யுறைககிணறுப புறசசேரி, மேழகத் தகரொடு சிவல்விளை யாட·]

புகாப் போந்தைப் புள வெரீஇ இரியும கல் எறியும கவண—நிறத்தையுடைய பணையிலிருக்கும் பறவைகளஞ்சிக கெட்டுப்போதற்குககாரணமான கல்லையெறியுங கவணையுடைய கலிமாககள் (கூஉ) எனமுன்னேகூட்டுக.

இனன் ஒக்கல் கருந்தொழிற் கலி மாககள்—ஒரினசசுற்றததினையும் வலியதொழிலையுமுடைய செருக்கின பரதவாபிள்ளைகள்,

கடலிறவு இன் சூடு தின்றும் — கடலிறாக்களின் இனிய சுடப்பட்ட தசைத்தி ன்றும்,

வயல ஆமைப புழுககு உண்டும் — வயலில ஆமையைப புழுக்கின இறைசசி யைத்தின்றும்,

வறள் அடம்பின் மலா மலைநதும்—மணலிலேபடாந்த அடபபமபூவைத தலையி லேகட்டியும்,

புனல் ஆம்பல பூச சூடியும—நீரினின்ற ஆமபறபூவைப பறிததுச்சூடியும்,

நீல நிற விசும்பின வலன ஏாபு திரிதரு நாள மீன விராய கோள மீன போல— நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே வலமாகவெழுந்து திரியும நாளகளாகிய மீன்களோ டேகலந்த கோளகளாகிய மீன்கள்போல,

மலா தலை மனறதது மெழகத் தகரொடு சிவல விளையாடப் பலா உடன குழீஇ— அகன்ற இடததையுடைய மன்றிலே மேழககிடாயோடே சிவலையுங்கொணடு பொருவிதது விளையாடுமபடி பலரும சேரததிரணடு,

மாககள தின்றும உணடும் மலைநதும் சூடியும விளையாடும்படி மீன்போற குழீஇ யென்க.

இகல் மொயமபினோா பெருஞ்சினததால வரி மணல அகன திட்டை இருங்கி ளை முது மரதத முரண் களரி புறககொடாது கையினும் கலததினும மெய் உறத தீ ண்டி இருஞ்செருவின் விலஙகு பகை அலலது (உகூ) கொழு பல குடி (உஎ) கலஙகு பகை அறியாச (உகூ) செழுமபாககதது (உஎ)—அஙஙனமபொருவித்தலிற்றோன்றும் மாறுபாடுசெய்யும் வலியினையுடையராய ஆண்டுபபிறந்த பெரியசினத்தாலே அறலி னையுடைததாகிய மணலினையுடைய அகன்றமேட்டில பெரிய கிளைததலையுடைய ப ழையமரததையுடையவாகிய பொருதறகுச்சமைநத போாக்களததேசென்று முதகு கொடாமற் கையாற்குததியும படைககலங்களாலே வெட்டியும ஒருவர்மெய்யோடு ஒருவாமெய் உறும்படி கலந்துபொரும பெரியபோரை விலஙகுகின்ற பகையல்லது செருக்கினையுடைய பலகுடி கலஙகி

எழுநதிருததறகுக காரணமானபகையை அறியாத பாக்கஙகளையும்,

பாக்கம - கடறகரையிலூரகள

பறழ்ப் பனறிப பல் கோழி உறைக கிணறறுப புறசசேரி—குட்டிகளையுடைய பனறிகளையும் பலசாதியாகிய கோழிகளையும உறைவைதத கிணறுகளையுமுடைய இழிகுலததோ ரிருககுநதெருவுகளையும,

[கிடுகுநிரைத தெஃகூன்றி, நடுகலலி னரணபோல] நடுகலலின அரண போலக் கிடுகு நிரைதது எஃகு ஊன்றி—நடுகலலினிறகின்ற தெய்வமாயவனும் அவனுக் குவைதத கிடுகும் வேலுமபோலக கிடுகைநிரைதது வேலையூன்றிப புறககொடாது (எக) எனமுன்னேகூட்டுக

அரண் - ஆகுபெயா.

[நெடுந்தூணடிவிற காழ்சோத்திய, குறுங்கூரைக் குடிகாபப, ணிலவடைந்த விருள்போல, வலையுணஙகு மணன்முன்றில், வீழ்ததாழைத் தாட்டாழ்ந்த, வெண்கூ தாளத்துத் தண்பூங் கோதையா, சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு, மனைசசோத்திய வல்லணங்கினான், மடற்றாழை மலாமலைநதும, பிணர்ப்பெணணைப் பிழிமாந்தியும், புன்றலை யிரும்பரதவர், பைந்தழைமா மகளிரொடு, பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா, துவவமடிங் கண்டாடியம்]

புனதலை இரும்பரதவா—சிவந்த தலையினையுடைய பெரியபரதவர்,

உவவு—உவாநாளாகையினாலே,

பாய் இரு பனிக கடல வேட்டம செலலாது மடிந்து—பரந்த கருமையையுடைய குளிர்ந்த கடலில் மீன்பிடித்தற்குப்போகாது மனவெழுசசிதவிர்ந்து,

பைந்தழை மா மகளிரொடு—பசிய தழையினையுடைய கரியநிறததினையுடைய தமமகளிரோடேகூடி,

நெடுந்தூணடி விற காழ சோத்திய குறுஙகூரைக் குடி காபபண்—நெடியதூண டிவிறகாம்புகள் சாாததிவைதத குறிய

இறபபிணையுடைய குடியிருப்புகடவில்,

நிலவு அடைந்த இருள் போல வலே உணஙகு மணல முனறில் மனை—நிலவு நடுவேசோ்ந்த இருளைபபோலே வலேகிடந்துலரும மணலேயுடைததாகிய முன்றிலினை யுடைய மனையிடததே,

சினைச சுறவின கோடு நடடுச சோததிய வல் அணஙகினால்—சினையையுடைய சுறவின் கொமபைநடடு அதனிடததேயேறறிய வலிய தெய்வஙகாரணமாக,

வீழத தாழைத தாள தாழ்ந்த வெணகூதாளததுத தண பூஙகோதையா—விழு தையுடைய தாழையினடியிடததேநினற வெணடாளியினது தணணியபூவாறசெய்த மாலேயினையுடையராய,

மடல தாழை மலா மலேநதும—மடலேயுடைய தாழையினது மலரைசசூடியும,

பிணாப பெணணைப பிழி மாந்தியும்—சருசசரையையுடைய பனையிற கள்ளை யுணடும்,

உணடு ஆடியும்—நெறகள்ளையுணடு விளையாடியும,

புலவு மணற பூஙகானல்—புலாலநாற்றத்தையுடைய மணலிடததே பூக்களையுடைய கடறகரையிற குடி (அக) யென்க

மா மலே அணைந்த கொண்மூப் போலவும—கரியமலேயைச்சோ்ந்த செக்காமேகம்போலவும,

இது, கரிய உயாந்த திரையின்மீதே சிவநத யாற்றுநீா பரநததற்குவமை.

தாய் முலே தழுவிய குழவி போலவும்—தாயுடைய முலேயைத்தழுவிய பிள்ளையைப போலவும,

இஃது ஒன்றுபடுதறகு உவமை

தேறு நீாப் புணரியொடு யாறு தலேமணககும— தெளிநத கடலிறறிரையோடே காவிரி தலேகாககும்,

[மலியோதத் தொலிகூடல்] ஓதததது ஒலி மலி கூடல்—ஓதத்தினால் ஒலிமலிந்த புகார்முகததே,

தீது நீஙகக் கடலாடியும—தீவினைபோகக கடலாடியும்,

மாசு போகப் புனல் படிநதும—உப்புப்போக நீரிலேகுளிததும்,

அலவன் ஆட்டியும்—ஞெண்டுகளையாட்டியும்,

உரவுத் திரை உழக்கியும்—பரக்கின்றதிரையிலே விளையாடியும்,

பாவை சூழ்ந்தும்—பாவைகளைப்பண்ணியும்,

பல் பொறி மருண்டும்—ஐம்பொறிகளானுகரும்பொருள்களை நுகர்ந்து மயங்கியும்,

அகலாக் காதலொடு பகல் விளையாடி—நீங்காதவிருப்பத்துடனே பகற்பொழுதெல்லாம் விளையாடி,

பரதவர் (௯௦) உவவுமடிந்து (௯௩) மகளிரோடேகூடிக (௯௧) குடிநாப்பண் (அக) மனையிடத்தேசேர்த்திய அணங்கினுற் (அஎ) கோதையராய (அ௫) மலைந்தும (அஅ) மாந்தியும் (அகூ) ஆடியும் (௯௫) பின்னாக கடலிலே (௯அ) திருநீங்க ஆடியும

(௯௯) படிந்தும் (௧௦௦) ஆட்டியும உழக்கியும (௧௦௧) சூழ்ந்தும் மருண்டும (௧௦௨) காத லொடு பகல்விளையாடி (௧௦௩) யெனமுடிக்க

[பெற்றகருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும், பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைத், துணைபுணர்ந்த மடமங்கையர், பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து, மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து, மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு, மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவு, நெடுங்கால மாடத் தொள்ளெரி நோக்கிக், கொடுந்திமிற் பரதவர் குரூஉச்சுட ரெண்ணவும், பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும், வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்தும், கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான், மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந், தூஉவெக்கர்த் துயின்மடிந்து]

பெற்றகு அரு தொல சீர்த் துறக்கம் ஏய்க்கும் நெடுங்கால மாடத்து—பெறுதற் கரிய பழைய தலைமையினையுடைய சுவர்க்கத்தையொக்கும் நெடிய காலகளையுடைய மாடத்திடத்தேயிருந்து,

பாடல் ஓர்த்து நாடகம் நயந்தும் வெண்ணிலவின் பயன

துயததும—பாட்டை ககேட்டு நாடகஙகளைவிருமபிககணமெ வெளளிய நிலவி றபெறும்பயனை நுகாந்தும,

மட்டு நீக்கி மது மகிழ்ந்தும—களளுணடலை ாகைவிட்டுக காமபானதகையுணடு மகிழந்தும்,

பட்டு நீககித துகில உடுததும—பட்டுடுததவறறைநீககிப புணாசசிககாலததுககு செய்யவாகிய வெள்ளியவறறையுடுததும,

துணைப் புணாந்த மடமஙகையா கணணடைஇய கடைக கஙகுலான்—கணவ ாைக்கூடின மடப்பத்தையுடையமகளிா பினபுகண்டுயினற பிறபட்டசாமததையு டைய இராககாலத்தே,

மாடததேயிருந்து நயந்தும் துயததும் மகிழ்நதும உடுததும துணைப்புணாந்தமட மங்கையா கண்டுயினற கஙகுலெனறு கஙகுறகு அடைகூறினா

மைந்தா கணணி மகளிா சூடவும மகளிா கோதை மைந்தா மலையவும்—மாட ததேயிருந்து நுகாநது அனநதாமிக்கமையாற கணவாசூடிய கணணியைத தமது கோதையாகநினைதது மகளிாசூடிககொள்ளும்படியாகவும மகளிாசூடியகோதையைத தமதுகணணியாகநினைதது மைந்தாசூடிககொள்ளும்படியாகவும கணடுயினறகஙகுலெ ன இதுவுங கங்குறகு அடைகூறினா

நெடுஙகான் மாடததுக குரூஉசசுடா ஒள் எரி நோககிக கொடுந்திமில பரதவா் எண்ணவும் கணணடைஇய கங்குல்—அம்மாடத்திட்ட நிறவிய விளககுக்களில விடி யற்காலததவியாமல் ஒள்ளியவாய எரிகின்ற அவையிற்றைப்பாாத்து இராககாலத் தே வளைந்த திமிலைக்கொணடு கடலிலேபோன பரதவரெணணு ாபடியாகவும் கண்டு யின்ற கடைககங்குலென்றும் கஙகுறகு அடைகூறினா.

விளக்குக்களிலே எணணெயைவாாத்துத் தூணடுவாாின்றி எல்லாருந் துயில் கோடலிற சில எரிந்தவறறையெண்ணினா

பொய்யா மரபின் மா காவிாி பூ மலி பெருந்துறை மணம கூட்டும் தூ எக்

காத் துயில் மடிந்து—பொய்யாமல் நீவருமுறைமையினையுடைய பெரிய காவிரி பூமிக்க பெரியதுறைகளிற் பூமணங்களைக் கொண்டுவந்ததிரட்டுந் தூயவிடுமணலிலே துயில்கொண்டுகிடந்து,

பரதவர் (௯0) பகல்விளையாடி (௧0௬) மாடத்திலிருப்பாரெல்லாரும் கணணடை இய கடைககங்குலிலே (௧௧௫) தூவெககாத துயின்மடிந்து (௧௧௭) மற்றைநாள் மக ளிரொடு செறிய (௧௫௫) எடுதத விழவரு வியலாவணம் (௧௫௮) எனக் கூட்டுக.

[வாலிணர் மடறழைை, வேலாழி வியன்றெருவி, னலவிறைவன் பொருள்கா க்குந், தொல்லிசைத தொழின்மாககள், காயசினதத கதிரசெலவன், றோபூணட மாஅபோல, வைகறெறு மசைவினறி, யுலகுசெயக குறைபடாது, வான்முகநத நீர் மலைப்பொழியவு, மலைபபொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவு, மாரி பெய்யும் பருவம் போல, நீரினின்று நிலததேறவு, நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவு, மளந்தறியாப் பல பண்டம், வரம்பறியாமை வநதீண்டி, யருங்கடிப பெருங்காபபின், வலியுடை வல் லணங்கினோன், புலிபொறிததுப் புறம்போககி, மதிநிறைந்த மலிபணடம், பொ திமூடைப் போரேறி, மழையாடு சிமய மால்வரைக கவாஅன், வரையாடு வரு டைத் தோற்றம் போலக, கூ ருகிா ஞமலிக் கொடுந்தா ளேறழை, யேழகத தகரோ டுகளு முன்றில்]

வான் முகந்த நீ மலைப பொழியவும் மலைப பொழிநத நீ கடற பரபபவும் மாரி பெய்யும் பருவம் போல—மேகம் தான்முகந்தநீரை மலையிடத்தே சொரிதற்காகவும் மலையிறசொரிந்தநீரை மீண்டு கடலிலே பரபபுதறகாகவும் மாரிக்காலத்தே பெய்கி ன்றசெவ்விபோல,

வான் எழுவாயாகப் பெயயுமென்னும் பயனிலைகொணடது

வால் இணா மடல தாழை வேலாழி வியன் தெருவில் அருங்கடிப்

பெருங்காப் பின்—வெள்ளிய பூங்கொத்துககளையும் மடலினையுமுடைய தாழையையுடையகரை யினையுடைததாகிய கடலருகின்கணிருக்கும் பரதவருடைய அகன்றதெருவிடதது அகன்ற காவலையுடைய பண்டசாலையினகணணே,

வரமபு அறியாமை வந் 'ந ஈண்டி நிலததினின்றும் நீாபபரப்பவும்—எல்லையறியா தபடி வ ந்துதிரண்டு பின்னா அபபணடசாலையிலேயினறும் கடலிலேயேறறுதறகாக வும்,

வல் அணங்கின் நோன்வலி உடைப் புலி பொறித்துப் புறம போக்கி உல்கு செய மதி நிறைந்த மலி பண்டம—வலிய வருத்துந்தன்மையையுடைய அச்சடையா ளமாகிய வலியையுடைய புலியையடையாளமாகவிட்டுபெ பணடசாலைகுப்புறம்பே புறப்படவிட்டுச் சுஙகங்கொள்ளு தற்கு மதித்தற்றொழிலிறகுறையறற மிக்கபண்டங்க ளையும்,

நீரினின்று நிலததேறவும் புலி பொறிததுப் புறம்போக்கி உல்குசெய அளந்து அறியா மதி நிறைநத பல பண்டம—கடலினின்றும் பணடசாலையிலே யிறகுதற் காகவும் புலிபொறித்து மரக்கலததிற்குப்புறம்பே புறபபடவிட்டுச் சுஙகஙகொள்ளு தற்கு கெஞ்சாலேயளந்தறிந்து மதிததல் நிறைநத பலபண்டஙகளையும்,

பரப்பவும் ஏறவுமென்னுமெச்சங்கள் புலிபொறித்தென்னும் வினையொடுமுடி

ந்தன.

பொதி மூடைப் போர் ஏறி—பொதிந்த பொதிகளடுக்கின போரிலேயேறி,

நீர் கடற்பரப்பவுமென்ற உவமைககு நிலததினின்றுநீர்ப்பரப்பவும், நீர் மலைப் பொழியவுமென்ற உவமைக்கு நீரினின்றுநிலத்தேறவும்

பொருளாகக்கொள்க.

நல் இறைவன் பொருள் காக்கும் தொல இசைத தொழில் மாக்கள் காய் சினத்த கதிரச செல்வன் தேர் பூண்ட மா போல வைகல் தொறும் அசைவு இன்றிக் குறை படாது உல்கு செய—நலல அரசனுடையபொருளைப் பிறர்கொள்ளாமற்காக்கும் பழை யபுகழினையுடைய சுங்கங்கொள்வோர் எரிகின்ற சினத்தையுடைய கிரணங்களையுடை ய பகலவன் தோபூணட குதிரைகளைபபோல ஒருபொழுதும் மடிந்திராது நாடோறு ம் இளைப்பின்றித தாழவின்றாகச் சுஙகஙகொளள,

இதனை இருவகைபபணடஙகளுககுங கூட்டியுரைப்ப.

மழை ஆடு சிமய மால வரைக் கவாஅன் வரை ஆடு வருடைத் தோற்றம் போல—மழையுலாவும சிகரததையுடையவாகிய பெரிய மூஙகிலையும் பககமலையினை யுமுடைய மலையிட ததேயுலாவும் வருடைமானின் தோறறரவுபோல,

கூர உகிர ஞமலிக கொடுந்தாள் ஏறறை ஏழகததகரோடு உகளும் முன்றில்— கூரிய உகிரையுடைய நாயில் வளைந்த காலையுடைய ஏறுனவை மேழககிடாயோ டே குதிக்கும் பணடசாலையின் முறறத்தினையும்,

ஏற்றை தகரோடே இருவகைபபணடஙகளையுமபொதிநத மூடைப்போரேறி உகளுமுறறமெனக

குறுந்தொடை நெடு படிக்காற

கொடுந் திண்ணை—அணுகினபடிகளையுடைய நெ டிய ஏணிகள்சாததின சுற்றுததிணணையினையும,

பல் தகைபபின—பலகட்டுககளையும,

புழை —சிறுவ ' சலையும்,

வாயில—பெரியவாசலையும,

போகு இடைகழி—பெரிய இடைகழிகளையுமுடைய,

[மழைதோயு முயாமாடததச, சேவடிச செறிகுறங்கிற, பாசிழைப் பகட்டல் குற, றூசுடைத துகிரமேனி, மயிலியன் மானோக்கிற, கிளிமழலை மென்சாயலோர், வ ளிநுழையும் வாயபொருந்தி]

மழை தோயும உயா மாடதது வளி நுழையும் வாய பொருந்தி—மேகஞ்செறி யும உயர்நத மாடததில தென்காறறுவருஞ்

சாளரங்களைசசேர்ந்தென்க

சேவடி—சிவந்த அடியினையும்,

செறி குறங்கின்—செறிந்த குறங்கினையும,

பாசிழை—பசிய பூணினையும,

பகடு அல்குல்—பெரியவலகுலினையும

தூசு உடை—தூசாகிய உடையினையும,

துகிர் மேனி—பவளமபோலுங்கிறத்தினையும,

மான் நோக்கின—மான்போலும் பாாவையினையும,

கிளி மென் மழலை—கிளிபோலும மெலகிய மழலைவார்த்தையினையும்,

மயில் இயல் சாயலோா— மயிலினது இயல்போலும்

மென்மையினையுமுடைய மகளிர்,

ஓங்கு வரை மருங்கின் நுண் தாது உறைக்கும் காந்தள் அம் துடுப்பிற் கவி குலை அன்ன செறி தொடி முன்கை கூபபி—உயாாகின்ற மலைப்பக்கத்தே மெல்லிய

தேன்றுளிக்கும் செங்காந்தளினது அழகிய கண்ணிடத்திணைந்த குலையையொத்த செறிந்த தொடியினையுடைய முன்கைகுவிகக,

குவிக்கவெனத்திரிக்க. இரணடு காந்தணமுகை சேர்ந்தாலொத்த கையென்க. கவிதல் - ஒன்றேடொன்றுசோதல

[செவ்வேள், வெறியாடு] வெறியாடு செவ்வேள்—வெறியாடுதற்குரிய முருக னுக்கும்,

[மகளிரொடு செறியத் தாஅயக, குழலகவ யாழமுரல, முழவதிர முரசியமப,

விழவுறு வியலாவணதது, மையறு சிறபிற தெய்வஞ சோததிய, மலரணி வாயிற பலர்தொழு கொடியும]

மை அறு சிறப்பின் சோத்திய பலா தொழு

தெயவம—பிறபபறுதறகுக்காரண மான தலைமையையுடைமையாற கோயிலகளிடத்தேந உண்டாககின பலருநதொழு நதெய்வஙகளுக்கும்,

மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க குழல அகவ யாழ முரல முழவு அதிர முரசு இயம்ப விழவு அரு வியல் ஆவணத்து—பாடுமகளிரோடே பொருந்தப் பரந்து வஙகி யம் இசையையுணடாகக யாழ் வாசிகக முழவு முழஙகை முரசு ஒலிபப எடுத்த திருநா ளீங்காத அகன்ற அஙகாடித்தெருவினையும்,

மகளிரொடு செறிய எடுதத விழவென்க

சேவடிமுதலியவற்றையுடைய சாயலோா மாடஙகளிற சாளரஙகளிற்பொருந தி முன்கைகூப்பப் பலருந் தொழும முருகவேளுக்கும ஏனைதெய்வஙகளுக்குமெ டுத்த விழவரு வியலாவணமெனககூட்டுக.

மலா அணி வாயில் கொடியும—இலலுறைதெயவமகிழ மலரணிநத மனைவாச லிற் கட்டினகொடிகளும்,

[வருபுன றந்த வெணமணற கானயாற, றுாகெழு கரும்பி னொணபூப போல] வருபுனல் தந்த வெணமணல கான்யாறு உ ந கெழு கா மபின ஒண பூபபோல மே லூன்றிய துகிற்கொடியும் (கசுஅ)—வருகினற நீரகொணடுவநத வெள்ளியமணலையு டைய காட்டாற்றுககரையினினற அழகுபொருந்தின கருமபினது ஒளளிய பூவை யொக்க மேலூன்றின துகிற்கொடியும,

கான் - மணமுமாம். கடைநதெருவிறகு இரணடுபுறததிலுமெடுதத கொடிககு யாற்றங்கரையும் கருபபம்பூவும உவமைகூறினா

[கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத, தாழுடைத தணபணியததது, வாலரிசிப பலிசு தறிப், பாகுகுத்த பசுமெழுககிற, காழூனறிய கவிகிடுசினை, மேலூன் றிய துகிற்கொ டியும்:]

கூழ உடைக கொழு மஞ்சிகை—செல்லையு ம அரிசியையுமுடைய அழகிய மஞ் சிகை,

மஞ்சிகை - கொட்டகாரமுமாம

தாழ் உடைத தண பணியதது மஞ்சிகை—தாழ்ப்பதலையுடைய தணணிய பண டங்களையுடைய மஞ்சிகை,

செல்லுப்போல ஏனைப்பணடஙகள் சிறநதவன்மையிற

நணணியபண்டமென் றூர். பண்டமெனவே உலகில்விற்கும பணடங்களெலலாம் அடஙகின.

பாகு உகுத்த மஞ்சிகை—பாக்குவெற்றிலை சொரிந்த மஞ்சிகை,

இனி உகுத்தபாகெனமாறிச சிந்தினபாகினையுடைய மஞ்சிகையென்றுமாம்.

என்றது கணசேர்க்கனைக் கட்டுப்பாகினை.

இதனைப் பசுமெழுககெனபதனேடுகூட்டிப பரபபியென்பாருமுளா.

பசுமெழுககின் மஞசிகை—புதமெழுககினையுடைய மஞ்சிகையிடததே,

வால் அரிசிப பலி சிதறி—வெள்ளிய அரிசியாகிய பலிகளைத்தூவி,

காழ் ஊன்றிய கவி கிடுகின் மேல ஊன்றிய துகிற் கொடியும்—கால்கள் நட்டு வைதத கவிநதசட்டஙகளின்மேலே நட்டுவைதத வெள்ளியகொடிகளும்,

கால்கள - சட்டஙகளைத்தாஙகுவன

சிதறி ஊன்றிய மஞ்சிகையிறகவிந்த கிடுகெனக.

பல் கேள்வித் துறை போகிய தொல ஆணை நல் ஆசிரியா உறழ குறித்து எடுத் த உரு கெழு கொடியும்—பலவாகிய கேடடற்றொழிலையுடைய நூற்றிரளை முற்றக் கற்ற பெரிய ஆககினையையுடைய நலல ஆசிரியா வாதுசெய்யககருதிககட்டின அச் சம்பொருந்தின கொடிகளும்,

வெளில இளககும களிறு போல—அசையாத கம்பத்தினையசைக்கும் யானை போலநின்று தூஙகுநாவாய (௧௭௪),

[தீமபுகாத திமைமுன்றுறைத, தூஙகுநாவாய துவன்றிருக்கை, மிசைக்கூம்பி னசைகொடியும்]

தீமபுகாத திமை முன துறை—கட்கினிதாகிய புகாரிடத்துத்

திரையினையுடைய துறையின்முன்னே,

துவன்று இருக்கை தூங்கு நாவாய மிசைக் கூம்பின் நசைக கொடியும்—நிறைந் தஇருப்பினையுடைய அசைகின்ற நாவாயின்மேனட்ட பாய்மரத்தின்மேலெடுத்த வி ரும்புதலையுடைய கொடிகளும,

[மீன்றடிந்து விடககறுத, தூன்பொரிசகு மொலிமுன் றின், மணற்குவைஇ மலர் சிதறி.]

மணல குவைஇ மலா சிதறி—மணலை மிகபபரபபிச செமபூக்களையுஞ்சிதறி,

மீன் தடிந்து விடகு அறுதத ஊன் பொரிகசும் ஒலி முன்றில்—மீனையறுத் துப பின் இறைசசியையுமறுதது அவ்விரண்டுதசையினையும்பொரிக்கும் ஆரவாரத்தி னையுடைய முற்றததினையும்,

[பலாபுகுமனை பலிபபுதவி, னறவுநொடைக கொடியோடு, பிறபிறவு நனிவி ளைஇ]

பலிப் புதவின்—தெயவததிறகுககொடுககும் பலியினையுடைய வாசலினையுமு டைய,

பலா புகும் மனை நறவு நொடைக் கொடியோடு பிறபிறவும நனி விளைஇ— கள் ளுணபாாபலருஞ்செலலும் மனைகளிற சிறபபுடைக களளின்விலைககுக் கட்டின கொ டியோடே ஏனையவற்றிறகுக கட்டினகொடிகளும் மிகக்கலக்கையினலே செல்கதிர் நுழையா (கஅரு) வென்க.

பல் வேறு உருவிற் பதாகை— பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பெருங் கொடிகளும்,

நீழல்—நறவுநொடைக்கொடியோடே முற்கூறியகொடிகளும் பிறகொடிகளும் பதாகைகளும் விரவுகையினலே இவற்றினிழலில,

செல் கதிர் நுழையாச் செழு நகா வரைப்பின்—செல்கின்ற ஞாயிற்றின்கிரணங்கள் நுழையப்படாத வளவிய ஊரெல்லையிடத்து மறுகு (கதாக) எனககூட்டுக.

செல்லா நல் இசை அமரா காபபின்—கெடாத நல்ல புகழினையுடைய தேவர் கள் பாதுகாவலினாலே,

[நீரின் வந்த நிமிா பரிப புரவியுங, காலின் வநத கருஙகறி மூடையும்]

நீரிற் காலின் வந்த நிமிா பரிப் புரவியும—கடலிலே காற்றான்வந்த நிமிாந்த செலவினையுடைய குதிரைகளும்,

நீரிற் காலின் வந்த கருஙகறி மூடையும்—கடலிலே காற்றான்வந்த கரிய மிளகு பொதிகளும்,

வடமலைப் பிறநத மணியும் பொன்னும்—மேருவிலேபிறந்த மாணிககமும் சாம் பூநதமென்னும்பொன்னும்,

குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும—பொதியினமலையிலேபிறந்த சந்தனமு மகிலும்,

புகாாக்குததென்மேற்காதலிற குடமலையெனபா பொதியின்மலையை அனறி மேறகுள்ளமலையென்றுமாம்

தென்கடல் முத்தும—தெனறிசைககடலிறபிறந்த முததும்,

குணகடல துகிரும்—கீழ்த்திசைககடலிறபடாநத பவளமும்,

கங்கை வாரியும்—கஙகையாற்றிலுணடாகிய பொருளும,

அவை யாவையும் மாணிககமும் முததும் பொனனுமுதலியனவும பிறவுமாம.

* [காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவும்]

காழகத்து ஆக்கமும்—கடாரததிலுணடான நுகரும்பொருளகளும,

ஆககம் - ஆகுபெயா

அரியவும்—சீனமுதலிய இடஙகளினினறும்வந்த கருபபூரம பனிநீா முதலியனவும்,

பெரியவும்—இவையொழியப பெரியவையாகிய பலபொருள்களும,

நெளிய ஈணடி—நிலத்தினமுதுகு நெளியுமபடி திரண்டு,

[வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி, னீரநாப பணணு நிலததின மேலு,
மே மாப்ப வினிது துஞ்சி]

ஏமாப்ப நீர நாப்பணும நிலததின் மேலும இனிது
துஞசி—ஏமாபபினலே புகா ரினவிடததும கரையினிடத்தும் அழிவின்றி
இனிதாகத தங்குகையினலே,

வளம் தலை மயஙகிய நனந்தலை மறுகின—செல்வம் தலைதெரியாத
அகன்ற இடங்களையுடைய தெருவுகளையும்,

செழுஙகாவரைபபிற (கஅ௲) புரவிமுதலியனவீணடித (ககஉ) துஞ்சி
(ககூ) மயங்கிய மறுகு (கக௲) என்க

இனி இனிது துஞ்சி மீன்பிறழவும் மாவீணடவுமென
மேலேகூட்டுவோருமுளா

[கிளைகலித்துப பகைபேணுது, வலைஞாமுன றின் மீன்பிறழவும,
விலைஞாகுரம் பை மாவீண்டவுங், கொலைகடிந்துங் களவுநீக்கியு, மமராப
பேணியு மாவுதி யருத்

தியு, நல்லானெடு பகடோம்பியு, நான்மறையோா புகழ்பரபபியும், பண்ணிய மட்டி
யும் பசும்பதங் கொடுததும், புணணிய முட்டாத் தண்ணிழல வாழ்ககைக், கொடுமேழி

* இதறகு உரைகிடைத்திலது

கூ.—பட்டினப்பாலை. ௩0கூ

நசையுழவா, நெடுநுகத்துப் பகல்போல, நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோா,
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக, கொளவதூஉ
மிகைகொளாது கொ டுப்பதூஉங குறைபடாது, பலபணடம் பகாநதுவீசுந்,

தொல்கொண்டித துவன்றிருக் கைப, பலலாயமொடு பதிபழகி, வேறுவே றுயாநத முதுவா யொக்கற, சாறயா மூ தூா சென்றுதொக காஙகு, மொழிபல பெருகிய பழிதீா தேஎததுப, புலம்பெயர் மாக்கள் க லந்தினி துறையும்]

பழி தீர் தேஎதது முது வாய ஒககல சாறு அயா மூதூா சென்று தொககாஙகு— குற்றமற்ற பிறதேசஙகளிலே அறிவுவாயதத சுற்றததினையுடைய விழாககளைநிகழத் தின பழையவூரிலுளளாா ஈணடுவநது குடியேறினாற்போல,

* "செலவினும வரவினும" என்னுஞ்சூததிரததாற் சென்றென்பது வநதென னும்பொருடந்தது.

வேறு வேறு உயர்ந்த புலம பெயா மாககள—பலசாதிகளாயுயாநத தததகிலத தைக கைவிட்டுப்போநத மாககள,

பலமொழி பெருகிய மாககள—பலபாடைமிகக மாககள,

மாககளென்றாா, ஐயறிவுடையராதலின என்றது சோனகா சீனா முதலி யோரை

மாககள பலலாயமொடு பதிபழகிக கலநது இனிதுறையும மறுகின (ககூ)— இம்மாக்கள பலதிரளோடே இவ்வூரிடததேபழகி ஈணடைநனமககளோடே கூடி நன்றாகவிருககும மறுகென முன்னேகூட்டுக

இவாகளிருததலின, வளநதலைமயஙகிய மறுகுகளாயின

இனி கலிததுப பகை பேணாது வலைஞா முன்றில மீன பிறழவும விலைஞா குரம்பை மா ஈணடவும் கொலை கடிந்தும களவு நீககியும—மீனறிராளும் விலஙகின்றிராளும் செருககி வலையாறபிடிப்பாரையும கொன்று இறைச்சிவிற்பாரையும தமககுப் பகையா கக்கருதியஞ்சாதே வலைஞாமுற்றததே மீனபிறழநது திரியுமபடியாகவும விலைஞர்குடிலிலே விலங்குகள் கிடககும்படியாகவும் முற்படக கொலைததொழிலை அவர்களிடததி னின்றும போககியும் பின்னாக களவுகாணபாரிடததுக களவுததொழிலைப்போககியும்,

அமரர்ப் பேணியும—தேவாகளை வழிபட்டும்,

ஆவுதி அருததியும்—யாகஙகளைபபணணி அவற்றான ஆவுதிகளை அவாதுகரப் பணணியும்,

நல ஆனொடு பகடு ஓமபியும—நலல பசுககளோடு எருதுகளைப

பரிகரித்தும,

† "வைசிகன பெறுமே வாணிக வாழககை ' ‡ ' மெய்தெரி வஞகயி னெனவ கை யுணவின்-செயதியும் வஙாயா ரபபா லான" என்பதஞல, வாணிகாகளு உழவுத தொழிலுரிததாகலிற் பகடோமபியுமென்முா யாகததிறகுப பசுவை ஓம்பியுமெனமுா.

நான்மறையோா புகழ பரபபியும—அந்தணாகளுணடாம புகழகளைத தாஙகள் அவாகளு நிலைபெறுததியும்,

புணணியம் பணணி அடடியும—பெரிதாகிய புணணியஙகளைத தாஙகள் பண ணி அவற்றைச செயயமாட்டாதாாகளுத தானம்பணணியும்,

---

* தொலகாபபியம, சொல்லதிகாரம, கிளவியாககம, உஅ
† ,, பொருளதிகாரம, மரபியல, எஎ.
‡ ,, ,, ,, எஅ.

அம் - அசை.

பண்ணியமட்டியுமெனறதற்குச சோறறை ஆககியிட்டுமென்பாருமுளர்.

பசுமபதம் கொடுததும்—விளைந்தநெலலையும் பறிகளுஙகமுகையும் உணவாகக் கொடுததும,

இதற்கு அரிசியும கறியுங கொடுததுமெனபாருமுளா

முட்டாத் தணணிழல் வாழ்க்கை—இஙஙனஞசெய்யும அறததொழில்கள் முட்டுப படாத குளிர்ந்த அருளுடனேவாழும் இலவாழககையையுடைய நனனெஞ்சினே

(உ௦எ) ரொனக

கொடு மேழி நசை உழவா நெடுநுகததுப பகல போல நடுவுநின்ற நல நெஞ்சி

ஞோ—வினைதமொழியால் உழவுதொழிலை நச்சுதலையுடைய உழவரது நெடிய நுகத தற்றைதத பகலாணிபோல நடுவு நிலையெனனுங்குணம் நிலைபெறற நன்றாகிய நெஞ்

சினையுடையோா,

என்றது ஆணடுறையும் ⟨ வதவாணிகா.

தம பல் பண்டமும் பிற பல பணடமும ஒபப நாடி—தமமுடையவாகிய பலசர

க்குககளையும பிறவாகிய பலசரககுக்களையும் பொருளொப்ப ஆராய்ந்து,

வடு அஞசி வாய்மொழிநது—தமகுடிககு வடுவாமென்றஞசி மெய்யேசொல்லி,

கொள்வதூஉம மிகை கொளாது கொடுபபதூஉம குறைபடாது—தாங்கொள் ளுஞ் சரககையும தாங்கொடுககும்பொருட்கு மிகையாகக்கொளளாது தாங்கொடுக குஞ் சரககையும் தாம்வாங்கும்பொருட்குக் குறையககொடாமல,

பகாநது வீசும—இலாபததை வெளியாககசொல்லிக கொடுககும்,

தொல கொணடி—பழைதாகியகொள்ளையினையும்,

கொளளையெனறா, இந்நெறியை நடததினாரிடததலலது பொருட்டிரளுண்டா காதென்றறகு.

தணணிழல் வாழககையினையும (உ0௬) தொலகொணடி யினையு (உகஉ) முடைய நன்னெஞசினே (உ0எ) ரொன்க

துவன்று இருககை—நெருஙகின குடியிருபபினையும்,

காவிரி (௬) புனல்பரந்து பொனகொழிககும (எ) பல்லூா நெடுஞ்சோணாட் டிற் (உஅ) கழிசூழ்படபபையினையும் (௩உ) தணடலையினையும் (௩௩) பொய்கைகளையும (௩அ) ஏரிகளையும் (௩௧) திணகாப்பினையும் (௪௧) கோயிலமாகுட்டுதறகுககாரணமான (௫0)அட்டி லினையும (௪௩) சாலையினையும (௫உ)பள்ளியினையும(௫௩)குயில்(௫௫) துச் சிற்சேக்கைக்குக்காரணமான (௯அ) தாழகாவினையும (௬௩) பாககஙகளையும் (உஎ) புறச்சேரியினையும் (எ௬) முன்றிலினையும (க௪க) விழவறா ஆவணத்தையும் (கஅஅ) மாககள கலந்து இனிதுறையும் (உகஎ) வளந்தலைமயஙகிய மறுகுகளையும் (கக௬) நன்

னெஞ்சினோ (உ௱௭) துவன்றிருக்கை (உ௧௨) யினையுமுடைய பட்டின (உ௧௮) மெ வவினைமுடிக்க

முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்—குறைவுபடாத தலைமையினையுடைய பட்டினத்தை எனக்கு உரித்தாகப் பெறுவேனாயினும்,

வார் இருங்கூந்தல் வயங்கிழை ஒழிய—நீண்ட கரிய கூந்தலையுடைய விளங்குகின்ற பூணினையுடையாள் ஈண்டுப் பிரிந்திருப்ப,

வாரேன் வாழிய நெஞ்சே—யான் நின்னோடுகூடவாரேன், நெஞ்சே போய் வாழ்வாயாக,

* "அளிநிலை பொறாஅது" என்னும் அகப்பாட்டாற் போதற்கு ஒருப்படாமல் நிற்குங் குறிப்புணர்க

கூர் உகிர்த் கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்கு—கூரிய உகிரினையும் வளைந்தவரிகளையுமுடைய புலிக்குட்டி கூட்டிடத்தே அடையுண்டிருந்து வளர்ந்தாற் போல,

பிறர் பிணி அகத்து இருந்து பீடு காழ் முற்றி —பகைவர்காவலிடத்தேயிருந்து தனக்குப்பெருமை வயிரமாகமுற்றி,

[அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று, பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு, நுண்ணிதி னுணர நாடி]

நுண்ணிதின் உணர நாடி — தன்னுணர்வு கூரிதாகவுணரும்படி இதுவேகாரிய மென்றாராய்ந்து,

பெருங்கை யானை அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று பிடிபுக்காங்கு— பெரிய கையினையுடைய யானை தான் அகப்பட்டபண்ணின குழியில் ஏறுதற்கரிய கரைகளை இடியும்படி கோட்டாலேகுத்திக் குழியைத்தூர்த்துப் பிடியிடத்தே சென்றாற்போல,

[நண்ணார், செறிவுடைத் திணைகாப் பேறி வாளகழித்து] நண்ணார் செறிவு உடைத்த திண் காப்பு வாள் கழித்து ஏறி—அப்பகைவருடைய நெருங்கின திண்ணிய காவலாகிய வாட்படையை ஓட்டி அவ்விடத்தினின்றும்

போகது,

இனித திலகாபபிடதகே வாளை உறைகழித்து வெட்டிபபோகதெனறுமாம

உரு கெழு தாயம ஊழின எயதி—அசசமபொருநதின தனனரசவுரிமையை முறையாலேபெறறு,

பெறறவை மகிழதல செயயான—தான இடையாகபபெறற அரசுரிமையான மகிழசசிபொருநதுதல செயயானுய மேலுமாசைக்கு,

[செற்றோர், கடியரண டொலைதத கதவுகொள மருபபின, முடியுடைக கருந தலை புரட்டு முனரு, ஞுகிருடை யடிய வோஙகெழில யானை, வடிமணிப புரவியொடு

---

* அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, ௫—"அளிநிலை பெறூஅ தமரிய முகத் தள், விளிநிலை கொளாஅ டமியண மேனமே,னலமிகு சேவடி நிலமவடுக கொளாஅக, குறுக வந்துதன கூரெயிறு தோனற, வறிதகத தெழுந்த வாயண முறுவலள, கண ணிய துணரா வளவை யொணணுதல, வினைதலைப படுதல செல்லா நினைவுடன், மு ளிந்த வோமை முதையலங காட்டுப, பளிஙகத தனன பலகாய நெலலி, மோட்டிரும் பாறை யீட்டுவட் டேயபப, வுதிரவன படூஉங கதிர்தெறு கவாஅன, மாயதத போல மழுகுநுனைத் தோற்றிப, பாததி யனன குடுமிக கூரங்கல, விரனுதி சிதைக்கு நிரை நிலை யதரயில, பரன்முரம பாகிய பயமில கான, மிறபப வெளவுழி ராயி னறத் தா, றன்றென மொழிந்த தொனறுபடு கிளவி, யனன வாக வெனனுநள போல, முன னங காட்டி முகததி னுரையா, வோவச செயதியி னொனறுநினைந் தொறறிப், பா வை மாய்த்த பனிநீர் நோககமொ, டாகத தொடுகூிய புதலவன் புனறலைத, தூநீர பயந்த துணையமை பிணையன, மோயின ளுயிர்தத காலை மாமலர், மணியுரு விழந்த வணியிழை தோறறங், கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே யொணடொடி, யுழைய மா கவு மினைவோள, பிழையலள மாதோ பிரிதுநா மெனினே" என்றது· பொருள்வயிற்பிரியக்கருதிய தலைமகன தன்னெஞுசிற்குசசொல்லிச செலவழுங்கியது பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ

வயவர் வீழப, பெருநல் வானத்துப பருந்துலாய் நடபபத், தூறிவா துறுகற் போ
லப் போர்வேட்டு, வேறுபல பூளையொ டுழிஞை சூடிப, பேய்க்க ணன்ன
பிளிறுகடி முரச, மாக்க ணகலறை யதிரவன முழங்க, முனைகெடச் சென்று
முன்சம முருக்கி"]

முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டும முன்றாள் உகிர்
உடை அடிய—முடியையுடைய கரியதலைகளையுருட்டுமெ முன்காலின் உகிருடைய
அடிகளையுடையவாய்,

தூறு இவர் துறு கற் போல உழிஞை சூடிச செறரோா கடி அரண்
தொலைத்த யானையொடு—தூறுபடாநத நெருஙகின மலைகளபோல
உழிஞையைச்சூடித தம்மரச ராற் போாபெறறாருடைய காவலையுடைய
அரணகளையிடித்த யானைகளோடும்,

கதவு கொல் மருபபின் ஓஙகு எழில யானை—கதவைமுறிக்கும்
கொம்பினையும் உயர்ந்த அழகினையுமுடைய யானையென்க.

வடி மணிப புரவியொடு—வடிதத மணிகட்டின குதிரைகளோடும்,

போாவேட்டு—போரைவிரும்பி,

பேயககண அனன பிளிற கடி முரசம மாக்கண அகலறை அதிாவன
முழ ங்க— பேயின்கண்ணையொததுமுழஙகுகின்ற காவலையுடையமுரசம்
பெருமையை உடைததாகிய இடததையுடைய பாசறையிலே நடுஙகுவனவாய்
முழஙக,

அகலறை - மலைபபக்கமுமாம

முனை கெடச சென்று—பகைபபுலஙகெடுமபடி சென்று,

பெரு நல வானததுப பருநது உலாய நடபப வயவா வீழ முனை சமம
முருக்கி— பெரிய நலலவானிடத்தே பருநது உலாவிநடக்கிரியுமபடியாக

வீராபடும்படி முற்பட்ட தூசியைகெடுதது,

யானைகளோடும புரவிகளோடும போர்வேட்டு முரசுமுழங்கசசென்று பருந்து லாய்நடபப வயவாவீழ முருககியெனக

தலை தவச சென்று—அபபகைவராணிடத்தே மிகநடநது,

[தண்பணை யெடுப்பி, வெணபூக கருமபொடு செநநெ னீடி, மாயிதழ்க குவளை யொடு நெய்தலு மயங்கிக், கராஅங கலிதத கணணகன பொய்கை] வெண்பூக கரும் பொடு செந்நெல் நீடிக் குவளையொடு மா இதழ் நெய்தலும மயஙகிக கராம் கலிதத கண அகன் பொய்கைத் தண் பணை எடுபபி—வெள்ளிய பூககளையுடையகருமபுகளுடனே, செந்நெல்லும்வளர்நது குவளையோடே பெருமையையுடைய இதழ்களையுடைய நெய் தலுமயஙகப்பட்டு முதலைகள செருககிததிரிகத இடமகன்ற பொயகைகளையுடைய மருதநிலத்துள்ள குடிகளையோட்டி,

[கொழுஙகாற புதவமொடு செருந்தி நீடிச, செறுவும் வாவியு மயஙகி நீரறறு] செ றுவும் வாவியும் நீரறறு மயஙகி வேறு பல் பூளை (உழுஞை) யொடு கொழுங்கால் புதவ மொடுசெருந்தி நீடி—செய்களும் வாவிகளும் நீரறறுத தமமிலொன்றாய இருவகைப் பட்ட பலவாகிய பூளைகளோடே கொழுவிய தாளகளையுடைய அறுகோடே கோரைக ளும் வளரப்பட்டு,

வேறுபல்பூளை - இஙகேகூட்டிாறு சிறுபூளையும வேறுபல்பூளையென்றா பெரும்பூளையுமுணமையின்

அறு கோட்டு இரலையொடு மான்பிணை உகளவும—அறல்பட்ட கொம்பினையு டைய புல்வாய்க்கலையோடு மானபிணை தள்ளியிளையாடும்படியாகவும்,

தலைதவச்சென்று தணைபணையெபெயி (உகுக) நீடி (உசo) உகளவு (உசுடு)
மென்க.

[கொண்டி மகளி ருணடுறை மூழகி, யந்தி மாட்டிய நந்தா விளககின், மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலாதொழ, வம்பலா சேக்குங் கந்துடைப் பொதியில்:]

கொணடி மகளிர் உண துறை மூழகி மெழுககம் அந்தி மாட்டிய நநதா விளக் கின் மலரணி கந்து உடைப் பொதியில—பகைவாமனையோராய்ப் பிடித்துவந்த மக ளிாபலரும நீருண்ணுந்துறையிலே சென்றுமுழுகி மெழுகுமெழுககத்தினையும் அவர் கள் அந்திக்காலத்தேகொளுததின அவியாத விளககினையுமுடைய பூககளைச்சூட்டின தறியினையுடைய அம்பலம்,

கந்து - தெய்வமுறையுந தறி

வம்பலா பலர் ஏறித் தொழச் சேககும பொதியில—புதியவாகள பலருமேறித் தொழுதற்குத்தஙகும் பொதியில்,

பொதியிலைமெழுகி விளக்குமிட்டிருகக வம்பமகளிாைவைததார், அதனுல் தமக் குப் புகழுளதாமென்றுகருதி

பருநிலை நெடுநுாண ஒல்கத தீணடிப் பெரு நல் யானையொடு பிடி புணாந்து உறையவும்—அததெய்வமுறையும் அம்பலத்தினின்ற பருதத நிலைமையினையுடைய நெடியதுாண் சாயும்படி தம்முடமபுரிஞ்சிப பெரிய நல்ல களிறுகளுடனே பிடிகள் கூடித்தங்கும்படியாகவும்,

[அருவிலை நறுமபூத துாஉய்த் தெருவின, முதுவாய்க கோடியா மூழவொடு புண ர்ந்த, திரிபுரி நரம்பின் தீநதொடை யோாக்கும, பெருவிழாக கழிநதபேஎமுதிர் மன் றதது:] தெருவின் அருவிலை நறும்பூத துாஉய் முதுவாய்க் கோடியா முழவொடு புணர்ந்த திரி புரி நரம்பின தீந்தொடையோாக்கும் பெருவிழாக கழிந்த பேஎமுதிர் மன் றத்து—ஆணடுள்ளதெருவின்கண்ணே விலைகூறுதற்கரிய நறியபூககளைச்சிதறி அறி வுவாய்த்தலையுடைய கூத்தருடைய மததளததிறுளத்தோடேகூடின முறுக்கு தல்புரிந்த நரம்பின் இனிதாகிய கட்டினையுடைய யாழைக்கேட்கும் பெரிய திருநா ளின்றுகிய அசசமுதிாந்த மன்றததிடத்தே,

தூவி ஓாகுமென்க தொடை - ஆகுபெயா

* [சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறுகை பம்பி,யழல்வா யோரி யஞ்சுவரக கதிாப்பவும்]

அழுகுரற கூகையோடு ஆண்டலை விளிப்பவும்—இசைக்கு வருந்திக்கூப்பிடுகின்ற குரலையுடைய கூகைகளுடனே கூடி ஆண்டலைப்புள்ளுக் கூப்பிடும்படியாகவும்,

கணம் கொள் கூளியொடு கதப்பு இருதது அசைஇப பிணம் தின் யாக்கைப் பே ய்மகள் துவன்றவும்—திரட்சிகொண்ட ஆணபேய்களுடனே மயிாைத்தாழ்தது இளை த்துப் பிணத்தைத்தின்னும் வடிவையுடைய பேய்மகள் நெருங்கும்படியாகவும்,

கொடுங் கால்— வளைந்த கால்களையுடைய பேயமகளென முன்னேகூட்டுக.

விருநத மாடத்து நெடுங் கடைத் துவன்றி உண்டு ஆறுப் பெருஞ் சோறு அட் டில்—விருந்ினா மாடத்திடதது நெடிய தலைவாசலிலே முற்படநெருங்கியிருந்து பின்பு உள்ளேசென்று உண்டு மிக்குகிடககின்ற பெரியசோறறையுடைய அடுக்களை,

ஒண் சுவர் நல் இல் உயா திணை இருந்து பைங்கிளி மிழற்றும் பாலார் செழு நகர்—சாந்திட்ட சுவாகளையுடைய நன்றாகிய அகஙகளின் உயர்ந்ததிண்ணைகளிலே யிருந்து பசியகிளி வார்த்தைசொல்லுதற்குக் காரணமாகிய பால்நிறைந்த வளவியஹா,

* இதற்கு உரை கிடைக்கவில்லை.

சா0

திண்ணை - விகாரம். இனி உயர்திணை - உயர்ந்த மேனிலமென்றுமாம்.

[தொடுதோ லடியர் துடிபடக் குழீஇக், கொடுவி லெயினர் கொள்ளை யுண்ட வுணவில் வறுங்கூட் டுள்ளகத் திருந்த.] கொடு வில் எயினர தொடுதோல் அடியர துடி படக் குழீஇக் கொள்ளை உண்ட உணவு இல் வறுங்கூடு உள்ளகத்து இருந்து— கொடிய வில்லினையுடைய வேடர் செருப்புதொட்ட அடியினையுடையராய்த் துடி யொலிப்பத் திரண்டு கொள்ளையாகக் கொண்டுண்ட நெல பின் இல்லையான வறுவிய கூட்டினுடைய உள்ளாகியவிடத்தேயிருந்து,

வளை வாய்க் கூகை நன்பகற் குழறவும்—வளைகத வாயினையுடைய கூகை' அடி யொத்தகாலத்தே கூப்பிடும்படியாகவும்,

செழுகக (உகூச) ரட்டிவிடததுக் (உகூஉ) கூட்டினுள்ளேயிருந்து (உகூஎ) கூகை குழறவு (உகூஅ) மென்க.

[அருங்கடி வரைப்பி னூர்கவி னழியப், பெரும்பாழ் செய்து மமையான் மருங்க கற:] அருங்கடி வரைபபின் ஊர கவினழிய மருங்கு அறப் பெரும்பாழ செய்தும் அமையான்—அரிய காவலையுடைய மதிலையுடைய பகைவர்படைவீடுகள் அழகழிய அவர்கன்குலமின்றாகப் பெரியபாழாகபபண்ணியதனுலும் செறறம் ஆருனாய்,

பெற்றவை மகிழ்நல்செய்யானுய் (உஉஅ) மேலுமாசைமிக்கு யானைகளோடும (உகூக) புரவிகளோடும (உகூஉ) போர்வேட்டு (உகூச) முரச (உகூகூ) முழங்கச் (உகூஎ) சென்று முன்சமமுருககித (உகூஅ) தலைதவசென்று எடுப்பி (உகூகூ) உகளவும் (உசுடு) உறையவும் (உடுக) கதிர்ப்பவும் (உடுஎ) விளிப்பவும (உடுஅ) குழறவும் (உகூஅ) துவன் றவும் (உகூ0) பாழ்செய்தும் (உஎ0) ஊர்கவினழியப் (உகூக) பாழசெய்தும அமை யானு (உஎ0) யென வினைமுடிக்க.

பாழ்செய்தல இரண்டிடததுங்கூட்டுக

மலை அகழ்க்குவனே கடல் தூர்க்குவனே வான் வீழக்குவனே வளி மாற்றுவ னென—இவன் தெய்வததன்மையுடையனுதலின் இம்மலைகளையெல்லாம் அகழதலைச செய்வன்; கடலகளையெல்லாந் தூர்ததலைசசெய்வன், தேவருலகைக் கீழ்வீழத்தலைச் செய்வன்; காற்றை இயங்காமல்வ்லக்குவனென்று உலகததார மேற்கூறும்படியா கத் துறைபோகவினெனக.

பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானாய், இங்ஙனம் பாழ்செய்தவன் மேல் இவையுஞ்செய்வனென்று கூறும்படியாகத் திறைபோனானென்றவாறு.

தான் முன்னிய துறை போகலின—தான்கருதிய போர்த்துறைகளெல்லாம் பொருதுமுடித்தானாகலின்,

பல் ஒளியர் பணிபு ஒடுங்க—பலராகிய ஒளிநாட்டார் தாழ்ந்து தம் வீரங்குறைய, ஒளியராவார் மறவை மண்டலத்திற்கு அரசராதற்குரிய வேளாளர்.

தொல் அருவாளர் தொழில் கேட்ப—பழைய அருவாளநாட்டிலரசருந் தாங்கள் செய்யுந்தொழிலை வந்துகேட்ப,

வடவர் வாட—அதற்கு வடக்குநாட்டிலுள்ள அரசர் குறைய,

குடவர் கூம்ப—குடநாட்டிலுள்ளார் மனவெழுச்சி குறைய,

[தென்னவன் திறல்கெடச் சீறி மன்னர், மன்னெயில் கதவு மதனுடை நோன்றாண், மாத்தாளை மறமொய்ம்பிற், செங்கண்ணாற் செயிர்த்துநோக்கிப், புன்பொதுவர் வழிபொன்ற, இருங்கோவேள் மருங்குசாயக், காடுகொன்று நாடாக்கிக்,குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப், பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை போக்கிக், கோயிலொடு குடி

நிரீஇ, வாயிலொடு புழையமைத்து,ஞாயிறொறும் புதைநிரீஇப், பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத், தொருவேமெனப் புறக்கொடாது, திருநிலைஇய பெருமன்னெயில்:]

புன் பொதுவர் வழி பொன்ற—புல்லிய இடையராய் அரசாள்வோர் கிளைமுழுதுங் கெட்டுப்போக,

இருங்கோவேள் மருங்கு சாய—ஐம்பெருவேளிர் குலமுழுதுங் குறைய,

காடு கொன்று—சோழமண்டலத்திற் காடாகிய இடங்களை வெட்டிப்போகட்டு,

நாடு ஆக்கி—பண்டுபோலக் குடியிருக்கும் விளையப்பண்ணி,

குளம் தொட்டு—தாங்தகுளங்களைக கல்லி,

வளம் பெருக்கி—நாட்டிற்குச் செல்வத்தைமிகுத்து,

பிறங்கு நிலை மாடதது உறந்தைபோககி—பெரிய நிலைகளையுடைய மாடங்களை யுடைய உறந்தையெனனுக தன்னூரைபபோக்கி,

கோயிலொடு குடி நிறீஇ—கோயில்களோடே பழையகுடிகளையும் பண்டுபோல நிலைநிறுத்தி,

திரு நிலைஇய பெரு மன எயில—திருமகணிலைபெற்ற பெரியஆக்கத்தையுடைய உறந்தையின் மதிலிடததே,

வாயிலொடு புழை அமைதது—பெரிய வாசல்களோடே சிறியவாசல்களையுமு ணடாக்கி,

ஞாயில் தொறும புதை நிறீஇ—அதன்றலையில எய்துமறையும் சூட்டுத்தோறும் அம்புககட்டுக்களையும் கட்டிவைத்து,

ஒருவேம் எனப் புறக கொடாது பொருவேமெனப்பெயாகொடுத்து மன்னர் மன் எயில் கதுவும் மதன் உடை கோன் தாள் மாத தானை மறமொய்ம்பின் தென்னவன் திறல்கெடச் செஙகண்ணுற் செயிர்த்துநோக்கிச் சீறி—யாங் தமியேமென்றுகருதிப் பலவரசர்கள்வந்தால் முதுகிடாது அவாகளுடனும் பொரககடவேமென வஞ்சினத் தைச்சொல்லி அரசருடைய பெரியஅரண்களைக் கோபித்தழிககும் செருக்கினையுடை ய வலிய முயறசியினையும பெருமையினையுடைய நாறபடையினையும் மறத்தையு டைத்தாகிய வலியினையுமுடைய பாணடியனது வலிகெடும்படி தன் செய்யகண்ணு லே குற்றத்தைச்செய்துபார்த்துக கோபித்துப பெறறவை மகிழ்தல் செய்யா(உஉஅ) னென முன்னேகூட்டுக

"கொடியனெம் மிறையெனக் கணணீர் பரப்பிக், குடிபழி தூற்றுங் கோலே னு குக" என்றுகூறும் வஞ்சினத்தாற் றனக்கு ஓர் பெயர்பெறுதலின் வஞ்சினத்தைப்பெ யரென்றார்

[மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி, விசிபிணி முழவின் வேந்தர் சூடி ய, பசுமணி பொருத பரேரெறுழக் கழற்கால்·]

விசி பிணி முழவின் வேந்தர் தம் ஒளி மழுங்கி மின் ஒளி எறிப்பச் சூடிய கழல் கால்—இறுகவலித்த வாரககட்டினையுடைய முரசகளையுடைய வழிபாடில்லாத வேந்

தர் தம்மரசிழத்தலிற் நமக்கு முன்புள்ள விளக்கங்கெட்டுப் பின்பு அவ்விளங்குகி ன்ற விளக்கம் தோன்றும்படியாகத் தம் முடிமேலேசூடின வீரக்கழலையுடைய கா லினையும்,

பசுமணி பொருத பரோ எறுழக கழல்—பசிய மணிகளோடே மாறுபட்ட பெரி ய அழகிய வலியினையுடைய கழலென்க.

பொற்றொடிப் புதல்வர் ஓடி ஆடவும் முறநிழை மகளிர மூகிழ் முலை திளைப் பவும் செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பின்— பொன்னாற்செய்த தொடியினையுடைய பிள்

ளைகள் ஓடிவந்து எறி விளையாடுகையினாலும் மெய்ம்முழுதுமணிந்த அணிகலங்களையு டைய மகளிருடைய தாமரைமுகைபோலும் முலைகள் புணாதலாலும சிவந்தசந்தன மழிந்த மார்பினையும்,

ஒண் பூண்— ஒள்ளிய பேரணிகலஙகளையும்,

அரிமா அன்ன அணஙகு உடைத் துப்பின்— சிஙகவேற்றையொதத வருத்தத் தையுடைய வலியினையுமுடைய,

திரு மா வளவன்—திருவின் பெருமையையுடைய கரிகாற்பெருவளததான்,

திண்காப்பு வாள்கழித்தேறிக் (உ௨௬) காடுகொன்று நாடாககிக் (உ௮௫) குள ந்தொட்டு வளமபெருக்கி (உ௮௪) உறந்தைபோக்கிக் (உ௮௫) குடிநிறீஇப் (உ௮௬) பெருமன்னெயிலிலே (உ௬௬) வாயிலொடு புழையமைத்து (உ௮௭) ஞாயிற்றும் பு தை நிறீஇ (உ௮௮) இஙஙனம் உருகெழுதாயம் ஊழினெயதித் (உ௭௭) தென்னவன் திறல்கெடச்சீறி (உ௭௭) அவன் நிறையாகத்தக்த

அரசவுரிமைகளாற் பெற்றவையிற்
றான் மகிழ்தல் செய்யானாய் (உஉஅ) மேலுமாசைமிக்கு இவன் மலையகழக்குவன் தூர்
க்குவன் (உஎக) வீழ்க்குவன் மாறறுவனென்று உலகங் கூறும்படியாக (உஎஉ) உழி
ஞைசூடி (உஙடு) யானையோடும் (உஙக) புரவியோடுஞ் (உஙஉ)சென்று முருக்கி(உஙஅ) எடுப்பிப் (உஙஙு) பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானாய்ப் (உஎ0)பணிபொடுங்கக் (உஎச) கேட்ப(உஎடு)வாடக கூம்பப (உஎசு) பொன்றச் (உஅக) சாயத் (உஅஉ) தான் முன்னிய துறைபோகையினாலே (உஎகூ) வழிபடா ஏனைவேந்தர் (உஙூ) தம்மொளிமழுங்கி மின்னொளியெறிப்பச (உகூஉ) சூடிய (உகூ) காவினையும் (உகூச) மார்பினையும் பூணினையும் (உகூஎ) தப்பினையு (உகூஅ) முடைய கரிகாறபெருவளத்தா (உகூகூ) னென வினைமுடிக்க.

தெவ்வர்க்கு ஓக்கிய வேலினும் வெய்ய கானம்—
பகைவரைககொல்லுதற்கு அறுதியிட்டுவைத்த வேலினுங் கடியவாயிருந்தன காடு;

அவன் கோலினும தண்ணிய தட மெல் தோளே— அவன் செங்கோலினுங் குளிர்ந்திருந்தன பெரிய மெல்லியதோள்கள்

நெஞ்சே, (உஉ0) இவளை நேசமுடன் கொண்டு செல்வோமெனனில, கானம் அவன் (ரூ00) ஒக்கிய (உகூகூ) வேலினும் வெயயவாயிராநின்றன (ரூ00) , இவ டோள் (ரூ0க) அவன் (ரூ00) கோலினுந தணணிய (ரூ0க) ; இவளைப் பிரியாதுறைத லில் யான்போதற்கு ஆறறுவாயிராநின்ற, ஆதலாற பட்டினம்பெறினும்(உகஅ)வயங கிழை நண்டுப்பிரிந்திருப்ப (உககூ) யான நின்னுடன்வாரேன், இனி ஆணடுபபோய் வாழவாயாக (உஉ0) வென வினைமுடிகக

வாரேனென்றான் அவளை ஆறறுவித்துப் பின்பு பிரிதல்கருதி. அது, * "செல விடை யழுஙகல் செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறிதத றவிாசசி யாகும்" என்ப தனானுணர்க

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலைக்கு மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

முச்சக் காமு * * * கானெருப புற்று.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௪.

பத்தாவது

*மலைபடுகடாம்.

திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின்
விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத்
திண்வார் விசித்த முழவொ டாகுளி
நுண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டில்
மின்னிரும் பீலி யணித்தழைக் கோட்டொடு
கண்ணிடை விடுத்த களிற்றுயிர்த் தூம்பி
னிளிப்பயி ரிமிருங் குறும்பரந் தூம்பொடு
விளிப்பது கவருந் தீங்குழ றுதைஇ
நடுவுநின் றிசைக்கு மரிக்குரற் றட்டை
கடிகவர் பொலிக்கும் வல்வா யெல்லரி
நொடிதரு பாணிய பதலையும் பிறவுங்
கார்கோட் பலவின் காய்த்துணர் கடுப்ப

நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்
கடுக்கவித தெழுந்த கலை....கள் சிலமபிற்
படுதது£வைத தன்ன பாறை மருஙகி
லெடுத்துநிறுத தன்ன விட்டருளு சிறுநெறி
தொடுத்த வாளியர் துணைபுணர் கானவ
ரிடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியக்கு
மடுக்கன் மீமிசை யருப்பம பேணு
திடிசசுர நிவபபி னியவுக்கொண் டொழுகித்
தொடிததிரி வன்ன தொண்டுபடு திவவிற்
கடிப்பகை யனைததுங † கேள்வி போகாக்
குரலோரததுத தொடுதத சுகிர்புரி நரம்பி
னரலை தீர வுரீஇ வரகின்
குரலவார்ந் தன்ன நுண்டுளை யிரீஇச
சிலமபமை பநதல பசையொடு சேர்த்தி
யிலஙகுதுளை செறிய வாணி முடுக்கிப
புதுவது புனைநத வெண்கை யாபபமைததுப்
புதுவது போர்தத பொல்லோற் பச்சை

* இந்நூலுக்குக் கூத்தராற்றுப்படையெனவும் பெயருண்டு.

† கேள்விபோகாதெனவும் பாடம்.

பத்துப்பாட்டு.

வதுவை நாறும் வணடுகம ழைம்பால்
மடந்தை மாண்ட நுடஙகெழி லாகத

தடங்குமயி ரொழுகிய வவ்வாய கடுபப
வகடுசோபு பொருநதி யளவினிற திரியாது
நவடுபடக கவைஇய செனறுவாங்குந்தி
நுணஙகர[illegible]வறிய நுண்ணீா மாமைக
களஙகனி யன்ன கதழ்நதுகிள ருருவின்
வணாநதேநது மருபபின் வளளுயிாப பேரியா
ழமைவாப பண்ணி யருமெனறி திரியா
திசைபெறு திருவின் வேநதவை யேறபத
துறைபல முறறிய பைதீா பாணரொ
டியாநதோஙகு பெருமலை யூறின றேறலின்
மதநதபு ஞமலி நாவி னன்ன
துளங்கியன மெலிநத கலபொரு சீறடிக
கணஙகொ டோகையிற கதுபபிகுத தசைஇ
விலஙகுமலைத தமாநத சேயரி நாட்டத
திலங்குவளை விறலியா நிறபுறஞ சுறறக
கயமபுக கன்ன பயமபடு தண்ணிழற
புனலகால கழீஇய மணலவாா புறவிற்
புலமபுவிட டிருநத புனிறில் காட்சிக
கலமபெறு கண்ணுள ரொககற றலைவ
தாமலா துவனறிய கரைபொரு நிவபபின
மீமிசை நலயாறு கடறபடாந தாஅங்
கியாமவ ணின்றும வருது நீயிருங்
கனிபொழி கானங் கிளையொ டுணீஇய

துணைபறை நிவக்கும புள்ளின மானப
புணைதாப பொலிந்த வண்டுபடு மார்பின்
வணைபுணை யெழின்முலை வாங்கமைத திரடோண்
மலர்போன் மழைககண மஙகையா கணவன
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துபபி
னிசைநுவல வித்தி னசையே ருழவர்க்குப
புதுநிறை வநத புனலஞ சாயன்
மதிமா றோரா நன்றுணா சூழ்சசி
வின்னவி றடககை மேவரும பெருமபூ
ணன்னன்சேய நன்னற படர்ந்த கொள்கையொ
டுளினிர் சேறி ராயிற் பொழுதெதிர்நத
புள்ளினிர் மன்ற வெற்றுக் குறுதவி

௧0.—மலைபடுகடாம். ௩௧௬

ஞற்றி னளவு மசையுநற் புலமும
வீற்றுவளஞ சுரக்கும்வ ஞடுபடு வலசியு
மலையுஞ் சோலையு மாபுகல கானமுந
தொலையா நல்லிசை யுலகமொடு நிறபப
பலர்புறங் கணடவ ருருங்கலந் தரீஇப
புலவோர்க்குச சுரககுமவ னீகை மாரியு
மிகழுநர்ப பிணிககு மாறறலும புகழுநாக
காசுமுழுது கொடுபபினு மமரா நோக்கமொடு
துாததுளி பொழிநத பொயயா வானின்

வீயாது சுரககுமவ ஞணாக்கி ழிருககையு
நலலோர் குழீஇய நாநவி லவையத்து
வலலாராயினும்புற மறைத்துசசென றோரைச
சொலலிக் காட்டிச சோர்வின்றி விளக்கி
நலலிதி னியக்குமவன சுற்றத் தொழுக்கமு
நீரகம் பனிக்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற
பேரிசை நவிர மேஎ யுறையுங
காரி யுண்டிக கடவுள தியற்கையும
பாயிரு ணீங்கப பகலசெயயா வெழுதரு
ஞாயி றன்னவவன் வசையில சிறப்பு
மிகந்தன வாயினுந் தெவவர் தேஎ
நுகமபடக கடந்து நூழி லாட்டிப
புரைதோல வரைப்பின வேனிழற புலவோர்க்குக
கொடைக்கட னிறுத்தவவன றுலலோர் வரவு
மிரைதேர் திவருங் கொடுந்தாண் முதலையொடு
திரைபடக குழிந்த கலலகழ கிடங்கின
வரைபுரை நிவப்பின் வானறோய் யிஞசி
யுரைசெல வெறுத்தவவன மூதூர் மாலையுங
கேளினி வேளைநீ முன்னிய திசையே
மிகுவளம பழுநிய யாணர் வைப்பிற
புதுவது வந்தன றிதுவதன் பண்பே
வானமின்னு வசிவு பொழிய வானா
திட்ட வெலலாம பெட்டாங்கு விளையப
பெயலொடு வைகிய வியங்க ணிருமபுனத்
தகலிரு விசும்பி னாஅல போல
வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை
நீலத் தன்ன விதைப்புன மருங்கின்

னகளத் தன்ன நிறைசுனைப் புறவிற்
கவ்வை போகிய கருங்காய்ப் பிடியேழ்
நெய்கொ ளொழுகின பல்கவ ரீரெண்
பொய்பொரு கயமுனி முயங்குகை கடுப்பக்
கொய்பத முற்றன * குவவுக்குர லேனல்
விளைதயிர்ப் பிதிர்வின் வீயுக் கிருவிதொறுங்
குளிர்புரை கொடுங்காய் கொண்டன வவரை
மேதி யன்ன கல்பிறங் கியவின
வாதிகை யன்ன கவைக்கதி ரிறைஞ்சி
யிரும்புகவா வுற்றன பெரும்புன வரகே
பால்வார்பு கெழீஇப் பலகவர் வளிபோழ்பு
வாலிதின் விளைந்தன வைவன வெண்ணெல்
வேலீண்டு தொழுதி யிரிவுற் றென்னக்
காலுறு துவைப்பிற் கவிழ்க்கனைத் திறைஞ்சிக்
குறையறை வாரா நிவப்பி னறையுற்
றாலைக் கலமருந் தீங்கழைக் கரும்பே
புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவி
னவற்பதங் கொண்டன வம்பொதித் தோரை
தொய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை
யையவி யமன்ற வெண்காற் செறுவின்
மையென விரிந்தன நீணறு நெய்தல்

செய்யாப் பாவை வளர்ந்துகவின் முற்றிக்
காயங் கொண்டன இஞ்சி மாவிருந்து
வயவுப்பிடி முழந்தாள் கடுப்பக் குழிதொறும்
விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை
காழ்மண் டெஃகந் களிறுமுகம் பாய்ந்தென
ஊழ்மல ரொழிமுகை யுயர்முகந் தோய்ந்த
துறுகல் சுற்றிய சோலை வாழை
யிறுகுகுலை முறுகப் பழுத்த பயம்புக்
கூழுற் றலமரு முந்தூ ழகலறைக்
கால மன்றியு மரம்பயன் கொடுத்தலிற்
காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவன்
மாறுகொள வொழுகின ஊறுநீ ருயவை
நூறொடு குழீஇயின கூவை சேறுசிறந்
துண்ணுநர்த் தடுத்தன தேமாப் புண்ணரிந்
தரலை யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி

* குலவுக்குரலெனவும் பாடம்.

விரலூன்று படுகண் ணாகுளி கடுப்பக்
குடிஞை யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்துக்
கீழ் மேலுங் காவாய்த் தெதிரிச்
சுரஞ்செல் கோடியர் முழவிற் றூங்கி
முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே
தீயி னன்ன வொண்செங் காந்தள்

நீவா கவித்த புதுமுகை யூன்செத்
தறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவ
லூஉ னன்மையி னுண்ணா துகுத்தென
நெருப்பி னன்ன பல்லிதழ் தாஅய்
வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை தோறு
மணவில் கமழு மாமலைச் சாரற்
றேனினர் கிழங்கின ரூனார் வட்டியர்
சிறுகட் பன்றிப் பழுதுளி போக்கிப்
பொருதுதொலை யானைக் கோடுசீ ராகத்
தூவொடு மலிந்த காய கானவர்
செழும்பல் யாணர்ச் சிறுகுடிப் படினே
யிரும்பே ரொக்கலொடு பதமிகப் பெறுகுவி
ரன்றவ ணசைஇ யற்சேர்ந் தல்கிக்
கன்றெரி யொள்ளிணர்க் கடும்பொடு மலைந்து சேந்த
செயலைச் செப்பம் போகி
யலங்குகழை நரலு மாரிப் படுகாற்
சிலம்படைந் திருந்த பாக்க மெய்தி
நோனாச் செருவின் வலம்படு நோன்றாண்
மான விறல்வேள் வயிரிய மெனினே
நும்மில் போல நில்லாது புக்குக்
கிழவிர் போலக் கேளாது கெழீஇச்
சேட்புலம் பகல வினிய கூறிப்
பரூஉக்குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு
குரூஉக்க ணிறடிப் பொம்மல் பெறுகுவி
ரேறித் தரூஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு
வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல்

குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப்
பழஞ்செருக் குற்றநும் மனந்தீர
வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ்
களடு வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை
முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை ருஉஉ

பிணவுநாய் முடுக்கிய தடியொடு விரைஇ
வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனி
னின்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக்
கழைவளர் நெல்லி னரியலை யூழ்ந்தது
வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ
நறுமல ரணிந்த நாறிரு முச்சிக்
குறமக ளாக்கிய வாலவிழ் வல்சி
யகமலி யுவகை யார்வமொ டளைஇ
மகமுறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர்
செருச்செய் முன்பிற் குரிசின் முன்னிய
பரிசின் மறப்ப நீடலு முரியி
ரனைய தன்றவன் மலைமிசை நாடே
நிரையிதழ்க் குவளைக் கடிவீ தொடினும்
வரையர மகளி ரிருக்கை காணினும்
முயிர்செல வெம்பிப் பனித்தலு முரியிர்
பலநா ணில்லாது * நிலனொடு படாமின்
விளைபுன நிழத்தலிற் கேழ லஞ்சிப்

புழைதொறு மாட்டிய விருங்க லருமபொறி
யுடைய வாறே நளவிரு ளலரி
விரிநத விடியல வைகினி* கழிமி
னளிந்து பலா வழுங்காச செபபந துணியின
முரமபுகண் ணுடைநத பரலவற போழ்விற
கரநதுபாம பொடுஙகும பயமபுமா ருளவே
குறிக்கொண் டுமரங் கொட்டி நோககிச
செறிதொடி விறலியா கைதொழூஉப பழிச்ச
வறிது நெறியொரீஇ வலஞுசெயாக கழிமின
புலநதுபுனிறு போகிய புனஞசூழ் குறவ
ருயாநிலை யிதண மேறிக கைபுடையூஉ
வகனமலை யிறுமபிற றுவனறிய யானைப
பகனிலை தளர்ககுங கவணுமிழ் கடுங்க
லிருவெதி ரீர்ஙகழை ததைநத கலலெனாக
கருவிர லூகம பாராபபோ டிரிய
வுயிரசெகு மரபிற கூறறத தனன
வருமவிசை தவிராது மரமறையாக கழிமி
னுரவுககளிறு கரககு மிடஙக ரொடுஙகி
யிரவி னன்ன விருடூங்கு வரைபபிற

* விலஞெபெடர்மினென்றும பாடம்

௧௦.—மலைபடுகடாம்.

குமிழி சுழலுங குண்டுகய முடுக்க
ரகழிழிந தன்ன கானயாறறு நடவை
வழூஉ மருஙகுடைய வழாஅது லோமபிப
பரூஉககொடி வலந்த மதலை பறறித
துருவி னனன புனறலை மகாரோ
டொருவி னொருவி ரோமபினிர கழிமி
னழூநதுபட டலமரும புழகமல சாரல
விழூநதோா மாயகருங குண்டுகயத தருகா
வழுமபுகண புதைநத நுணணீரப பாசி
யடிநிலை தளாககு மருபபமு முடைய
முழுநெறி யணஙகிய நுண்கோல வேரலோ
டெருவை மென்கோல கொணடனிர கழிமி
ஞயாஙகிலை மாககற புகாமுகம புதைய
மாரியி னிகுதரு விலலுமிழ் கடுஙகணைத
தாரொடு பொலிநத வினைநவில யானைச
சூழியிற பொலிநத சுடர்பபூ விலஞசி
யோராயா றியவின மூதத புரிசைப
பராவரு மரபிற கடவுட காணிற
றொழாநிர கழியி னலலது வறிது
நுமமியந தொடுதத லோமபுமின் மயஙகுதுளி
மாரி தலையுமவன மலலல வெறபே
யலகை யனன வெளவேர்ட பீலிக
கலவ மஞஞை கடசியிற றளரினும
கடுமபறைக கோடியர் மகாஅ ரன்ன
நெடுஙகழைக கொமபாக கடுவ னுகளினு

நேர்கொ ணெடுவரை நேமியிற றொடுததக
சூரபுக லடுககத துப பிரசங் காணினு
ஞெரேரென நோகக லோமபுமி னுரிததன்று
நிரைசெலல் மெலலடி நெறிமாறு படுகுவிர்
வரைசேர வகுநதிற கானத துப படினே
நழுதிற சேஞ்ஞ னேவொடு போகி
யிழுதி னனன வானிணஞ செருககி
நிறப புண கூாநது நிலநதின மருபபி
னெறிகெட கிடநத விருமபிண மெருகதி
னிருடணிந தனன வேவங காணின்
முளிகழை யிமைநத வாடுபடு தீயி
னளிபுகை கயமுர திருயினி மிசைந்து

துகளறத் துணிந்த மணிமரு டெண்ணீர்க
குவளையம பைஞ்சுனை யசைவிடப பருகி
மிகுததுப் பதங்கொண்ட பரூஉக்கட் பொதியினிர்
புட்கை போகியு புன்றலை மகாரோ
டற்கிடை கழித லோமபி யாற்றநு
மில்புக கன்ன கல்லளை வதிமி
னறசோந தலகி யசைத லோமபி
வானகண் விரிந்த விடியலேற றெழுந்து
கானகப பட்ட செந்நெறிக் கொண்மின்
கயங்கண டன்ன வகன்பை யங்கண
மைந்துமலி சினதத களிறுமதந னழிகக்கு

துஞசுமரங் கடுகரு மாசுணம விலஙகி
யிகநதுசேட கமழுமபூவு முண்டோா
மறநதமை கலலாப பழனுமூ ழிறநது
பெருமபயங் கழியினு மாநதா துனனு
ரிருங்கால வீயும பெருமரக குழாமு
மிடனும வலனு நினையினிர நோககிக
குறியறிந தவையவை குறுகாது கழிமின
கோடுபல முரஞசிய கோளியாலததுக
கூடியத தன்ன குரலபுணா புள்ளி
னுடகா ணனநதலை மென்மெல வகனமின
மாநிழற பட்ட மரமபயி லிறுமபின
ஞாயிறு தெரிஅ மாக நனநதலைத
தேஎ மருளரு மமைய மாயினு
மிறுஅ வனசிலையா மாதோபு கொட்குந
குறவரு மருளுங குன்றததுப படினே
யகன்கட் பாறைத் துவன்றிக கலலென
வியங்க லோமபிநு மியஙக டொடுமின்
பாடி னருவிப பயஙகெழு மீமிசைக
காடுகாத துறையுங கானவ ருடனே
நிலைதது றை வழீஇய மதநனமழி பாககா
புனறபடு பூசலின் விரைநதுவலலெயதி
யுண்டற கினிய பழனுங கணடோா
மலைதற கினிய பூவுங காட்டி
யூறு நிரமபிய வாறவா யநதுர
துமமி னெஞசத தவவலம வீட

விமமென கடுமபோ டினியி ராருவி

ரறிஞர் கூறிய மாதிரங் கைக்கொளபு
குறியவு நெடியவு மூழிழிபு புதுவோர
நோக்கினும பனிக்கு நோயகூ ரடுகக௱
தலர்தாய வரிநிழ லசையினி ரிருபபிற
பலதிறம பெயாபவை கேடகுவி மாதோ
கலைதொடு பெருமபழம புணகூரந தூறலின
மலைமுழு துங கமழு மாதிரந தோறு
மருவிந் து கரும வானர மகளிர
வருவிசை தவிராது வாஙகுபு குடைநதாறந
தெரியிமிழ் கொண்டது மியமபோ லினனிசை
யிலஙகேந்து மருபபி னினமபிரி யொருதநல
விலஙகல் மீமிசைப பணைக்கானவா
புலமபுக குணனும புரிவளைப பூசல
சேயளைப பளளி யெஃகுறு முளளி
னெயதேற விழுககிய கானவ ரழுகை
கொடுவரி பாயநதெனக கொழுநர் மாரபி
னெடுவசி விழுபபுண டணிமார காபபென
வறல்வாழ் கூநதற கொடிச்சியா பாட
றலைநாட் பூநத பொனனிணர் வேஙகை
மலைமா ரிடூஉ மேமபபூசல
தனறலைப படட கயநதலை மடபபிடி

வலிகருவாட பாகிய கணவ ஞேமபலி
ஞெண்கேழ் வயபபுலி பாயநதெனை கிளேயொடு
நெடுவரை யியமபு மிடியுமிழ நழங்குகுரல
கைக்கோண் மறந்த கருவிரன் மந்தி
யருவிடா வீழ்ந்தன் கலைப பாபபிறகு
முறிமே யாக்கை கிளேயொடு துவன்றிச
சிறுமை யுறற களையாப பூசல
கலலகை யுறறு காண்பி னெடுவரை
†நிலேபெய திடட மாலபுநெறி யாகப
பெருமபயல் லெருகுற கேழகொள கொளலே
யருநதுறும பெறிநத கானவ ருவகை
திருநதுவே லண்ணறகு விருநதிறை சாலமென
நறவுநாட செயத குறவரொப பெண்டிரொடு
மானதோற சிறுபறை கறஙகக கலலென

* நுகககுமெனறும பாடம.
† நிலேபணாககிடடவெனறும பாடம

வான்றோய மீமிசை யயருங குரவை
நலமெலழி னெடுநதே ரியவுவந தன்ன
கலயா ணெலிகரும விடாமுழங கிரங்கிசை
நெடுஞசுழிப பட்ட கடுஙகண வேழத
துரவுச்சினந தணிநதுப பெருவெளிற

பிணிமாா

விரவுமொழி பயிற்றும் பாக ரோதை
யொலிகழைத் தட்டை புடையுநர்
புனந்தொறுங்
கிளிகடி மகளிர் விளிபடு பூச
லினத்திற் றீர்ந்த துளங்கிமி னலனேறு
மலைத்தலை வந்த மரையான் கதழ்விடை
மாறு மைந்தி னூறுபடத் தாக்கிக்
கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைந் தார்ப்ப
வள்ளிதழ்க் குளவியுங் குறிஞ்சியுங் குழைய
நலனேறு பொருஉங் கல்லென் கம்பலை
காந்தட் டுடுப்பிற் கமழ்மட லோச்சி
வண்கோட் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ
முண்டுபடு மிச்சிற் காழ்பயன் கொண்மார்
கன்று கடாஅவுறுக்கு மகாஅ ரோதை
மழைகண் டன்ன வாலைதொறு ஞெரேரெனக்
கழைகண் ணுடைக்குங் கரும்பி னேத்தமுந்
தினைகுறு மகளி ரிசைபடு வள்ளையுஞ்
சேம்பு மஞ்சளு மோம்பினர் காப்போர்
பன்றிப் பறையுங் குன்றகச் சிலம்பு
மென்றிவ் வனைத்து மியைந்தொருங் கிரட்டி
யவலவு மிசையவுந் துவன்றிப் பலவுட
னலகைத் தவிர்த்த வெண்ணருந் திறத்த
மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியம்பக்
குரூஉக்கட் பிணையற் கோதை மகளிர்
முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாங்கண்
விழவி னற்றவர் வியலகம் வெறுப்ப
நணைய டண்ணெனக் கண்டு கேட்டு

மூண்டாற் கினிய பலபா ராட்டியு
மினையூட வருமத் தாக்க நடக்கமெனா
நொன்முறை பரபினி சாகிப் பண்மாண
செருமிக்குப் புகலுந் திருவார் மார்ப
னுருமுரா றுகருவிய பெருமலை பிறபட
விறுமபூந் துகளுலிய வின்குரல விறலியர

நறுங்கா ரடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடிக்
கைதொழூஉப் பரவிப் பழிச்சினிர் கழிமின
ணம்படு மாமலை பணுவலிற் பொங்கிக்
கைதோய் வன்ன கார்மழைத் தொழுதி
தூஉ யன்ன துவலை துவற்றலிற்
றேஎந் தேறாக் கடும்பரிக் கடும்போடு
காஅய்க் கொண்டநு மியந்தொய் படாமற்
கூவ லன்ன விடரகம் புகுமி
னிருங்கல் விடரளைத் திறுவலைத் தோந்து
குன்றிடம் பட்ட வாரிட ரழுவத்து
நின்று நோக்கினுங் கண்வா வெளவு
மண்கனை முழவின் றலைக்கோல் கொண்டு
தண்டு காலாகத் தளர்தல் ஓம்பி
யூன்றினிர் கழிமி னூறுதவப் பலவே
யயில்காய்ந் தன்ன கூர்ங்கற் பாறை
வெயில்புறந் தரூஉ மின்னல் லியக்கத்துக்
கதிர்சினந் தணிந்த வமையத்துக் கழிமின்

னுரைசெல வெறுத்தவவ னீயகாச சுற்றமொடு
புரைதவ வுயரிய மழைமருள பஃறோற்
றரசுநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
பின்னி யன்ன பிணங்கரி னுழைதொறு
முன்னோன் வாங்கிய கடுவிசைக் கணைக்கோ
லின்னிசை நல்யாழ்ப பத்தரும விசிபிணி
மண்ணா முழவின கண்ணு மோம்பிக
கைபிணி விடாஅது பைபயக கழிமின
களிறு மலைந்தன்ன கண்கூடு துறுகற
றளிபொழி கானந் தலைதவப பலவே
யொன்னாத தெவ்வ ருலைவிடத் தார்த்தெனெ
நல்வழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவர்
செல்லா நல்லிசைப பெயரொடு நட்ட
கல்லேசு கவலை யெண்ணுமிகப பலவே
யினபுறு முரற்கை நுமபாட டிருப்பாகத
தொன்றொழுகு மரபினும மருப்பிகுத்துத துணியின
பண்டுநற கறியாப புலமபெயர புதுவிர
சந்து நீவிப புனமுடிந திடுமின
செல்லுந் தேஎத்துப பெயாமருங் கறிமார
கல்லெறிந தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த

கடவு ளோங்கிய காடேசு கவலை
யொட்டா தகன்ற வொன்னாத் தெவ்வர்
சுட்டினும பனிக்குஞ சுரந்தவப பலவே

தேமபாய் கண்ணித தோவிசு நவிகை
யோமபா வள்ளற் படாநதிரு மெனினே
மேமபட வெறுதநவவன் றொஃறிணை மூதா
ராங்கன மற்றே நமம ஞோர்க்கே

யசைவுழி யசைஇ யஞசாது கழிமின்
புலியுற வெறுததஙஃ வீழ்பிணை யுள்ளிக
கலைநினறு விளிககுங கானமூ ழிறநது
சிலையொலி வெரீஇய செஙகண மரைவிடை
தலையிறுமபு கதழு நாறுகொடிப புறவின

வேறுபுலம படாநத வேறுடை யினதத
வளையான் றீமபான் மிளைசூழ் கோவலா
வளையோ ருவபபத தருவனர் சொரிதலிற்

பலமபெறு நசையொடு பதிவயிற றீநதுநுட
புலமபுசே ணகலப புதுவி ராகுவிர
பகர்விரவு நெலலின பலவரி யன்ன
தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக
கலவெலன் கடததிடைக கடவி னிரைககுமப
பலயாட் டினநிரை யெலலினிர புகினே
பாலுமம விதவையும பண்ணுது பெறுகுவிர

துயமமயி ரடககிய சேககை யனன
மெய்யுரித தியறறிய மிதியதட் பளளித
தீததுணை யாகச சேநதனிர கழிமின்
கூப்பிடு கடக்குங கூாநல மெபிற்
கொடுவிற கூளியர கூவை காணிற
படியோாத தேயதத பணிவி லாண்மைக

கொடியோள கணவற படர்ந்திகு மெனினே
தடியுங கிழங்குந் தண்டினா தரீஇ
யோமபுக ரல்ல துடற்றுந ரிலலை
யாங்குவியங் கொண்மி னதுவதன் பண்பே
தேமபட மலாந்த மராஅ மெல்லிணரு
மும்ப லகைந்த வொண்முறி யாவுந
தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி
திரங்குமா நாரிற் பொலியச் சூடி
முரம்பு கண்ணுடைந்த நடவை தண்ணென

வுண்டனி ராடிக கொண்டனிர் கழிமின்
செவவீ வேஙகைப பூவி னன்ன
வேயகொ ளரிசி விதவை சொரிந்த
சுவல்விளை நெலலி னவரையம புளிஙகூ
ழுறகிடை யுழுநதறும வருநதம வீட
வகலு ளாஙகட் கழிமிடைந தியறறிய
புல்வேய் குரமபைக் குடிதொறும பெறுகுவிர்
பொனனறைந தன்ன நுண்ணோ ரரிசி
வெணணெறிந தியறறிய மாக்க ணமலை
தண்ணெ ணுண்ணிழு துளளீ டாக

வசையினிர் சேப்பி னலகனும பெறுகுவிர்
விசையங் கொழித்த பூழி யன்ன
வுண்ணுநாத் தடுத்த விடிநுண் ணுவணை
நொய்யமரா விறகின ஞெகிழி மாட்டிப
பனிசே ணீங்க வினிதுடன் றுஞ்சிப
புலரி விடியற புள்ளோர்த்துக் கழிமின்
புல்லரைக் காஞ்சிப் புனலபொரு புதவின
மெல்லவ விருந்த ஹூர்தொறு நல்லியாழ்ப
பண்ணுபபெயர்ந்த தன்ன காவும பள்ளியும
பன்னு ணிறபினுஞ சேந்தனிர் செலினு
நன்பல வுடைத்தவன றண்பணை நாடே
*காண்புமலி பழனங் கமழத் துழைஇ
வலைவோர் தந்த விருஞ்சுவல வாளை
நிலையோர் ரிட்ட நெடுநாண் டூண்டிற
பிடிக்கை யன்ன செங்கண் வரா அற
றுடிக்க ணன்ன குறையொடு விரைஇப
பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்
ஞெண்டாடு செறுவிற றாயக்கண் வைத்த
விலங்க லன்ன போர்முதற் றொலைஇ
வளஞ்செய் வினைஞர் வல்சி நல்கத்
துளங்குநசும்பு வாக்கிய பசும்பொ திதத் தேற
விளங்கதிர் ஞாயிறு களங்கொடொறும பெறுகுவிர்
முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு
வண்டுபடக் கமழுந் தேமபாய கண்ணித
திண்டேர் நன்னற்கு மயினி சான்மெனக்
கண்டோர் மருளக் கடும்புட னருந்தி

* சண்புமலிபழனமென்றும் பாடம்.

பெருநெறி களமரோதையொடு நல்யாழ்
மருதம் பண்ணி யசையினிர் கழிமின்
வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச்
செங்க ணெருமை யினம்பிரி யொருத்தல்
கணைசெலன் முன்பொடு கதழ்ந்துவரல் போற்றி
வணைகலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலுந்
துணைசெலற் றலைவா யோவிறந்து * வரிக்குநர்
காணுநர் வயாஅங் கடங்கின் சேயாற்றின்
பாணரொருத்தைக் கொண்டனிர் கழிமி
னிதியந் துஞ்சு நிவந்தோங்கு வரைப்பிற்
பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ
வியலிடம் பெறாஅ விழுப்பெரு நியமத்
தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற் சாறென
இகழுநர் வெரூஉங் கவலை மறுகிற்
கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு
மலையென மழையென மாட மோங்கித்
துனிதீர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும்
பனிவார் காவிற் பல்வண் டிமிருந்
நனிசேய்த் தன்றவன் பழவிறன் மூதூர்
பொருநர்த் தெவ்வ ரிருந்தலை துமியப்
பருந்துபடக் கடக்கு மொள்வாண் மறவர்

கருங்கடை யெஃகஞ் சாத்திய புதவி
னருங்கடி வாயி லயிராது புகுமின
மன்றில வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலா
வெல்லோர்க்குஞ் சேஎய் பெருவிற லுள்ளி
வந்தோர் மனற வலியா தாமெனக்
கண்டோ ரெல்லா மமர்ந்தினி திருக்கி
விருந்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப்
பரிபுலம் பலைத்தநும் வருத்தம் வீட
வெரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மராஅத்துத்
தொழுதி போக வலிந்தகப் பட்ட
மடநடை யாமான் கயமுனிக் குழவி
யூமை யெண்கின் குடாவடிக் குருளை
மீமிசைக் கொண்ட கவரிக் கொடுந்தாள
வரைவாழ் வருடை வன்றலை மாத்தக
ராவுக்குறும் பெறிந்த சிறுகட் டீர்வை

* பணிக்குமென்றும் பாடம்.

க0.—மலைபடுகடாம்.

ந. ந. க

யானைச்செறி யுழுவை கோளுற வெறுத்த
மடக்கண் மரையான் பெருஞ்செவிக் குழவி
யரக்குவிரித் தன்ன செந்நில மருங்கிற்
பரற்றவ ழுடும்பின் கொடுந்தா ளேற்றை

வரைபபொலிந தியலு மடக்கண் மஞ்ஞை
கானக் கோழிக கவர்குரற சேவல்
கானப பலவின் முழவுமருள பெருமபழ
மிடிக்கலப பன்ன நறுவடி மாவின்
வடிசசேறு விளைந்த தீமபழந ,தாரந
தூவற் கலிதத விவர்கனை வளாகொடி
காஅய்க் கொண்ட நுகமரு ணூறை
பரூஉபபளிங குதிர்ந்த பலவுறு திருமணி
குரூஉபபுலி பொருந புண்கூர் யானை
முநதுடை மருபபின் முழுவலி மிகுதிரள்
வளையுடைந் தன்ன வள்ளிதழ்க காந்த
ளூகந திலை நறுஙகா ழாரங
கருங்கொடி மிளகின காய்ந்துணர பசுஙகறி
திருநதமை விளைந்த நேகசட் டேறல
கானிலே யெருமைக கழைபெய தீநதயிர்
நீனிற வோரி பாய்நதென நெடுவரை
நேமியிற செலலு நெயகக ணிறாஅ
லுடமபுணாபு தழீஇய வாசினி யனைத்தும்
குடமலைப பிறந்த தண்பெருங காவிரி
கடனமண் டழுவதததுக கயவாய கடுபப
நோஞசு செருவி னெடுஙகடைத துவன்றி
வானத தன்ன வளமலி யானைத
தாதெருத் ததைநத முற்ற முன்னி
மழையெதிர படுகண் முழவுக ணிகுப்பக்
கழைவளர் தூமபின கண்ணிட மிமிர
மருதம பண்ணிய கருங்கோட்டுச சீறியாழ்
நரமபுமீ திறவா துடன்புணாந் தொன்றிக

நடவ தறிந்த வினகுரல விறலியா
தொனறெழுகு மாபிற றம்மியபைு வழாஅ
நருந்திறற கடவுட பழிச்சிய பின்றை
விருந்திற பாணி கழிப்பி நீணமொழிக
குன்று நலவிசைய சென்றோ ருமபா
லின்றிவட செலலா துலகமொடு நிறப

விடைதெரிந் துணரும பெரியோர் மாய்ந்தெனக்
கொடைக்கட னிறுத்த செம்ம லோயென
வென்றிப் பலபுகழ் விறலோ டேத்தி
சென்றது நொடியவும விடாஅ னசைதர
வந்தது சாலும் வருத்தமும பெரிதெனப
பொருமுர ணெதிரிய வயவரொடு பொலிந்து
திருநகா முற்ற மணுகல வேண்டிக
கல்லெ னொக்க லலவலத திரீஇ
யுயர்ந்த கட்டி லுருபபில சுற்றத
தகன்ற தாயத தஃகிய நுடபத
திலமென மலர்ந்த கைய ராகித
தமபெயா நமமொடு கொணடனா மாயந்தோா
நெடுவரை யிழிதரு நீத்தஞ்சா லருவிக
கடுவரற கலுழிக கட்கின் சேயாற்று
வடுவா ழெக்கர் மணலினும பலரே
அதனால, புகழொடுங் கழிகநம வரைந்த நாளெனப

பாந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளமொடு
நயந்தனிர் சென்ற நும்மினுந் தான்பெரி
துவந்த வுள்ளமோ டமர்ந்தினிது நோக்கி
யிழைமருங் கறியா நுழைநூற் கலிங்கம்
மொள்ளறல் சிறப்பின் வெள்ளரைக் கொளீஇ
முடுவ றந்த பைந்நிணத் தடியொடு
நெடுவெண் ணெல்லி னரிசி முட்டாது
தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து
பலநா ணிற்பினும் பெறுகுவிர் நில்லாது
செலவேந் தில்லவெந் தொல்பதிப் பெயர்கென
மெல்லெனக் கூறி விடுப்பி னும்முட்
டலைவன் றாமரை மலைய விறலியர்
சீர்கெழு சிறப்பின் விளங்கிழை யணிய
நீரியக் கன்ன நிரைசெல னெடுந்தேர்
வாரிக் கொள்ளா வரைமருள் வேழங்
கறங்குமணி துவைக்கு மேறுடைப் பெருநிரை
பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நிலந்தினக் கிடந்த நிதியமோ டனைத்து
மிலம்படு புலவ ரேற்றகைந் நிறையக்
கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடக்கையின்
வளம்பிழைப் பறியாது வாய்வளம் பழுநிக்

கழைவளர் நவிரத்து மீமிசை ஞெரேரென
மழைசுரந் தன்ன வீகை நல்கித்
தலைநாள் விடுக்கும் பரிசின் மலைநீர்
வென்றெழு கொடியிற் றோன்றுங்
குன்றுசூழ் இருக்கை நாடுகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

திரு மழை தலைஇய இருள் நிற விசும்பின் விண் அதிர் இமிழ் இசை கடுப்ப— செல்வத்தையுண்டாக்கும் மழையைப்பெய்த இருண்டநிறத்தையுடைய மேகத்தினது ஆகாயத்திடத்திலேநின்று முழங்குமோசையையொப்ப,

நடுக்கங்கூறவே மிக்கவொலியென்றுயிற்று.

பண் அமைத்துத் திண் வார் விசித்த முழவொடு—பண்களுக்குத் தன் கண்களிலே உண்டாக்கப்பட்டுத் திண்ணிய வாராலே இறுகவலித்த மத்தளத்தோடே,

"இடக்க ணிளியா வலக்கண் குரலா - நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்" என்பதனாற் பண்ணமைத்தென்றார்

ஆகுளி—சிறுபறையும்,

நுண் உருக்குற்ற விளங்கு அடர்ப் பாண்டில—கரைய உருக்குதலுற்ற விளங்கின தகடாகத்தட்டின கஞ்சதாளமும்,

மின் இரும்பீலி அணி தழைக் கோட்டொடு—விளங்குகின்ற கரிய பீலியாகிய அழகினையுடைய தழையைக்கட்டின கொம்போடே,

கண் இடை விடுத்த களிற்று உயிர் தூம்பின—கண்களினடுவே வெளியாகத் திறந்த யானையினகைபோலும் நெடுவங்கியத்தோடே,

உயிர் - ஆகுபெயர். இனி யானை நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற்போலும் ஓசையை யுடையவென்றுமாம்.

இளிப்பயிர் இமிரும் குறும் பரம் தூம்பொடு—இளியென்னும் நரம்பினுடைய ஓசையைத் தானொலிக்கும் குறிய மேலாகிய தூம்போடே,

இது குறுந்தூம்பு பயிர் - தழைத்தல

விளிப்பது கவரும் தீங்குழல் துதைஇ—பாட்டைச் சுருதிகுன்றுமற

கைக் கொண்டுநிறகும் இனிய குழலும் நெருஙகபபட்டு,

நடுவு நின்று இசைககும் அரிக் குரல் தட்டை—கணகளுககுநடுவே நின்றொலிக கும் நரம்பினோசையையுடைய கரடிகையும்,

இனித தாளமானததிடையே நின்றொலிககும அரிதசெழுகின்ற ஓசையையு டையவென்றுமாம.

கடி கவா்பு ஒலிககும் வல வாய் எலலரி—விளககததைதயுடைததாகிய தாளத் தைதக்கைக்கொணடு ஒலிககும வலிய வாயையுடைய சலலியும,

நொடி தரு பாணிய பதலையும—மாததிரையைசசொலலும தாளததைதயுடைய ஒருகண்மாக்கணியும்,

பிறவும்—கூ றுதவாச்சியஙகளும்,

கார் கோட் பலவின காயத் துணா கடுபப—காாகாலததாலே பழுத்தலையுடைய பலாவினது காயைமிகவுடைய தொததையொபப,

கேர் சீா சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்—தம்மிலொத்த கனத்தையுடையவாகக் கட்டிக் காவின வாச்சியமுட்டுககளையுடைய பையையுடையிராய்,

முழவே ரடே ஆகுளியம் (ரு) பாணடிலும் (ச) கோட்டொடுங் (ஞ) தூம்பொடுங் (கூ) குறுந்தூம்பொடும் (எ) தட்டையும் (கூ) எல்லரியும் (க0) பதலையும் பிறவும் (கக) தீங்குழலும் நெருங்கப்பட்டு (அ) அவற்றைச் சுருககிக் காய கலப்பையி (கரு) னெ்க.

கடுக் கவித்து எழுந்த கண அகன் சிலம்பில்—கடுமரம மிககுவளா்ந்த இடமகன்ற பக்கமலையில,

படுத்து வைத்தன்ன பாறை மருஙகில—படுததுவைத்தாற்போன்ற ஒததநிலமா கிய கறபாறையின்பககததில்,

எடுத்து நிறுத்தன்ன இட்டு அரு சிறுநெறி—நிலத்தே கிடக்கின்றவழியை எடுத் துநிறுத்தினாற்போன்ற இட்டிய அரிய சிறியவழியை,

தொடுத்த வாளியர் துணை புணர் கானவர்—தொடுத்த அம்பினையுடையராய்த் தம்மனைவியரோடு கூடியிருக்கின்ற கானவர்,

[இடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியக்கும்] இயங்குநர் இடுக்கண் செய்யாது இயக் கும்—வழிப்போவாரை வருத்துதலைச்செய்யாமல் வழிபோக்கும்,

[அடுக்கல் மீமிசை யருப்பம் பேணா, திடிச்சுர நிவப்பி னியவுக்கொண் டொழுகி:] அடுக்கல் மீமிசை இடிச் சுரம் நிவப்பின் இயவு அருப்பம் பேணாது கொண் டொழுகி—மலையிடத்து மிகவுயர்ச்சியிற் கல்லையிடித்த அருநிலத்தில் உயர்ந்தவழி யைப் போத லரிதாகக்கருதாதே போதக்கடவேமென்று நெஞ்சாலேகொண்டுநடந்து,

கல்லையிடித்து ஆக்கியவழி

சிலம்பிற பாறைமருங்கிற் சிறுநெறியைக் கானவர்போக்குஞ் சுரத்தில் இயவுக் கொண்டொழுகியென்க.

தொடி த்திரிவு அன்ன தொண்டு படு திவவின்—தொடியினது உறழ்ச்சியையொத்த உறழ்ச்சியை படைய ஒன்பதென்னுமெண்ணுண்டான வார்க்கட்டினையும்,

வலித்தல் மெலித்தல் செய்யவேண்டுதலின், உறழ்ச்சிகூறினார்.

[கடிப்பகை யனைத்துங் கேள்வி போகாக், குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பி, னரலை தீர வுரீஇ]

கேள்வி அனைத்தும் போகா—நூற்கேள்வி அடைய முற்றுப்பெற்று,

கடிப்பகை அனைத்தும் அரலை தீர உரீஇ—வெண்சிறுகடுகளவும் கொடும்பில்லை யாம்படி தீற்றி,

முடங்கப் பரற்றன்மையாயிருத்தலிற் கொடும்பை அரலையென்றார்

அரலை - குற்றமுமாம். இனி வெண்சிறுகடுகளவும் கேள்விதப்பாதென்பாருமுளர்; அது வடிவிற்குவமையாதலிற் பொருந்தாது.

குரல் ஓர்த்துத் தொடுத்த சுகிர் புரி நரம்பின்—ஓசையை ஓர்ந்துபார்த்துக் கட்டின வடித்தமுறுக்கின நரம்பினையும்,

கேள்விபோகா உரீஇத் தொடுத்த நரம்பென்க.

வரகின் குரல் வார்த்தன்ன நுண் துளை இரீஇ—வரகின் கதிர் ஒழுகின தன்மைத்

தாக நெருங்கின நுண்ணிய துளைகளையிருததி,

இது, பொல்லம்பொத்துமிடததிற றுளை *"பரியகைக் கமுகின் பாளையம் பசும் பூக், கருவிருந் தன்ன கண்கூடு செறிதுளை" என்றார் பிறரும்.

* பெரும்பாணாற்றுப்படை, எ - அ.

கo.—மலைபடுகடாம். ௩௩௫

[சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி, யிலங்குதுளை செறிய வாணி முடுக்கிப், புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்து, புதுவது போர்த்த பொன்போற பச்சை:]

இலங்கு துளை செறிய ஆணி முடுக்கி—விளங்குகின்ற துளைகணிரம்பும்படி சுள் ளாணிகளை இறுகத்தைத்து,

புதுவது வெணகைப் புனைந்த யாப்பு அமைத்து—புதிதாக யானைகொம்பாற செயத யாப்பை அமைப்பண்ணி,

யாப்பு - பததலிற குறுக்கே வலிபெற ஒட்டுவது

சிலம்பு அமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்திப புதுவது போர்த்த பொன் போல பச்சை—ஒலித்தலமைந்த பத்தலிலே பறறேற்கூட்டிய புதிதாகபபோர்த்த பொன் னிறம்போலும் நிறத்தையுடைய தோலினையும,

இரீஇ முடுக்கி அமைத்துச சிலம்புதலமைந்த பத்தலிலே போர்த்த பச்சை யென்க

[வதுவை நாறும் வண்டுகமழ் ஐம்பால, மடந்தை]

வணடு வதுவை நாறும ஐம்பால மடநதை—(முன்னிட்டதிருந்த வண்டு கலி யாணமசெய்தமகளுடைய நாற்றத்தைநாறுதற்கு காரணமான மயிரினையுடைய மடந்தை,

வதுவைக்கு எல்லாமணமும உளவாதலபற்றி வதுவைநாறுமென்றார்

கமழ் ஐம்பால்—இயல்பான மணத்தையுடைய ஐம்பால,

[மாண்ட நுடங்கெழி லாகத், தடங்குமயி ரொழுகிய வவ்வாய் கடுப்ப] எழில நுடங்கு மடந்தை மாண்ட ஆகத்து அடங்கு மயிர் ஒழுகிய அவ்வாய கடுப்ப — அழகு கட்புலனுக்கின்றசையும் மடந்தையது மாட்சிமைப்பட்ட மார்பிடத்தே சென்று பின்பில்லையான மயிர் ஒழுங்குபட்டுக்கிடக்கின்ற அழகிய வயிற்றிடத்தையொக்க,

அகடு சேர்பு பொருந்தி அளவினில திரியாது கவடு படக் கவைஇய சென்று வாங்கு உந்தி—பொல்லம்பொத்துதல் நடுவைச்சேர்ப்பட்டுக கட்கினிதாயத் தனக்குக் கூறுகின்ற அளவிலே வேறுபடாமற பகுத்தலுண்டாக அகத்திட்ட உயர்ந்துவளைந்த உந்தியினையும்,

உந்தி - யாழகத்து ஒருறுப்பு

நுணங்கு அரம் நுவறிய நுண் நீர் மாமைக களங்கனி அன்ன கதழ்ந்து கிளா உருவின் வணர்ந்து ஏந்து மருப்பின் வள் உயிர்ப் பேரியாழ—நுண்ணிய அரத்தாலே அராவின நுண்ணியநீர்மையினையுடைய கரியநிறத்தாலே களம்பழத்தினிறத்தை ஒத் தனவாய்க கடுகித்தோன்றுகின்ற நிறத்தையுடைய வளைந்தேந்தின கோட்டினையுமுடைய பெரிய ஓசையினையுடைய பேரியாழ்,

திவவினையும் (உக) நரம்பினையும (உரு) பசசையினையும் (உகூ) உந்தியினையும் (கூச) மருப்பினையுமுடைய பேரியாழ் (கூஎ) என்க

[அமைவரப் பண்ணி யருணெறி திரியாது.] பேரியாழ் (கூஅ) அருள நெறி திரியாது அமைவரப் பணணி—பேரியாழைத் தனக்கு நூலிறகூறிய வழிகளைத தப்பாத படி பொருந்துதல்வரச் சமைத்து,

இசை பெறு திருவின் வேந்தவை ஏறபத் துறை பல முற்றிய—இசையை எக்காலமுங்கேட்கின்ற செல்வத்தினையுடைய அரசர்களுடைய அவைகளத்தே அவர்கள் செவிகொள்ளும்படி தாம்வாசிக்குந்துறைகள் பலவற்றையும் வாசித்துமுடித்த,

கூ.கூ.சா

பத்துப்பாட்டு.

பை நீர் பாணரொடு—பசுமையற்ற பாணரோடே,

என்றது:—கல்வி முதிர்ந்தமையின, இளமையற்ற பாணரென்றவாறு.

உயர்ந்து ஓங்கு பெருமலை ஊறு இன்று ஏறலின்—உயர்ந்துவளர்ந்த கற்கள்தம் மிற்றொடரும் பெரியமலைகள் வேறோரிடையூறின்றாக ஏறிவருகையினாலே,

[மரந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சிறடி:]

துளங்கு இயல் மெலிந்த மதம தபு ஞமலி நாவின் அன்ன கல் பொரு சிறடி—அசைகின்ற இயலபினை இளைதத வலிகெட்ட நாயினது நாவினையொத்த கலலுப்பொருகின்ற சிறிய அடியினையும,

ஏறலின் மெலிந்த அடியென்க.

[கணங்கொ டோகையிற கதுபபிருத் தசைஇ, விலங்குமலைத தமர்ந்த சேயரி நாட்டத், திலங்குவளை விறலியர் நி' புறஞ் சுற்ற]

விலங்கு மலைதது அமர்ந்த சேயரி நாட்டதது—மானோடு மாறுபட்டுப பொருந்தின செவ்வரியையுடைய கணணினையும்,

இலங்கு வளை விறலியா—விளஙகுகினற வளையினையுமுடைய விறல்படடபாடி யாவோா,

கணம கொள தோகையின கதுபபு இருதது அசைஇ நிற புறம சுறற—திரட்சி யைககொணட மயிலபோலே மயிராத்தாழத்து இளைதது நினனைப் புறத்தே சூழ,

அடியினையும் (சுக) நாட்டதினையும், (சுஙு) வளையினையுமுடைய விறலியா (சுசு) கதுபபிருதது அசைஇச (சுஎ) சுறற (சுஅ) வெனக

[கயம்புக கன்ன பயமபடு தணணிழற, புனலகால கழீஇய மணலவார் புறவில்·]

புனல் கால்கழீஇய மணல் வார் புறவில்— பெருகுநீர் தராலை வாரிக்கொண்டு போன மணலொழுங்குபட்ட சிறுகாட்டிடத்தில,

கயம் புககன்ன பயம படு தண நிழல்—குளத்திலே புகுந்தாலொதத பயனைத்தருகின்ற குளிர்ந்த நிழலிலே,

[புலம்புவிட் டிருநத புனிறில காட்சிக, கலம்பெறு கணணுள

ரொக்கற் றலைவ]

புலம்பு விட்டிருந்த காட்சிக் கலம பெறு கணனுளா ஒக்கல தலைவ—வழிவந்தவ ருத்ததமைக் கைவிட்டிருந்த அறிவினையுடைய பேரணிகலஙகளைபபெறுக கூததரு டைய சுறறத்திற்குத தலைவனே,

புனிறு இல் ஒக்கல—ஈன்றணிமையிலலாத சுற்றம,

என்றது பிளளையைபபெறறவாகள பிள்ளையைக்கொணடு கூடவந்திலாகளென்ற வாறு.

கலபபையிராய் (கரு) இயவுககொண்டொழுகி (உ0) யாழைப் (கூஎ) பண்ணித் (கூஅ) தறைபலமுற்றிய பாணரோடு (ச0) விறலியா புறஞ்சுற்றத் (சகூ) தண்ணிழ விலே(சஎ) யிருந்த (சக) கணனுளரொககறறலைவனே (௫0) யென வினைமுடிக்க.

கலப்பையிரென்னும் பன்மை தலைவனென்னுமொருமையோடு முடிந்தது; * "ஒருமை சுட்டிய" என்னுஞ்சூத்திரத்தால்

---

* தொலகாப்பியம், சொல்லதிகாரம்,எச்சவியல், கூ

தூ மலா தவன்றிய கனை பொரு திவப்பின் மீமிசை நல் யாறு கடற் படர்ந்தாஅங்கு யாம் அவண் நின்றும் வருதும்—தூய பூக்கணெருஙகின கனையைப்பொருகின்ற ஒக்கததினையுடைய மலையுச்சியினின்றுமிழிந்த நல்லயாறு கடலைநோக்கிப்போ னுற்போல யாம் அவனைநோக்கிச்சென்று சில பெற்றுவருகின்றேம்,

இனி மலையிறபொருள்களை வாரிக்கொணடு யாறு கடலைநோக்கிப்போனறபோல அவ்விடத்துள்ள பொருள்களை வாரிக்கொணடு வருகின்றேமென்றுமாம்

[நீயிருங, கனிபொழி கானங கிளையொ டுணீஇய, துனைபறை நிவக்கும்

புள்ளி ன மான.]

கனி பொழி கானம் கிளையொடு உணீஇய துனே பறை நிவக்கும் புள்ளினம் மா ன—பழங்களைசொரிகின்ற காட்டிற பழஙகளைச சுறறதேோடே சென்றுதின்றற்கு விரைந்த பறததறெழுழிலிலேயோஙகும் பறவைத்திரளை யொகக,

நீயிருமெனபது மேலேகூட்டுதும்

புனே தாரப் பொலிந்த வணடு படு மாரபின—கைசெயத மாலேயாற் பொலிவுபெ றற வணடுகளேயுணடாக்குகின்ற மாரபினேயுடைய கணவன (கஅ) என்க

வனே புனே எழில் முலே—ஓவியஙகளிலே முலேயாகப்பணணின கைசெய்த அழ கைத தன்னிடததேயுடைய முலேயினேயும,

வாஙகு அமைத திரள் தோள—வளேந்த மூஙகிலேயொத்த திரணடதோளினேயும்,

மலா போல் மழைக் கண மஙகையர் கணவன்—பூபபோலும் குளிரச்சியையு டைய கண்ணினேயுமுடைய கறபுடைமகளிாகுக் கணவன,

முனே பாழ் படுககும துன்னரு துப்பின்—பகைபபுலத்தைப் பாழுணடாக்கும் கிட்டுதற்கரிய வலியினேயும்,

[இசைநுவல் வித்தி னசையே ருழவர்கு] நுவல இசை விததின் நசை ஏர் உழ வாககு—தாம பிறரைககூறும் புகழாகிய விதையாலே பிறபொருள்களே நச்சுதலா கிய ஏருழவினேயுடைய பரிசிலாக்கு,

என்றது புகழைவித்திப பொருளே யெடுபபரென்றவாறு

புது நிறை வந்த புனல் அம சாயல—புதுபபெருக்காய்வந்த நீரபோலும்அழகை யுடைய மென்மையினேயும்,

என்றது - தணணீா அரியகாலததேவந்து பயனதருமாறுபோல இவனும் பயன் றருவனென்றவாறு

மதி மாறு ஓரா நன்று உணா சூழ்சசி—தனதறிவு ஆககததிறகுமாறுகிய கேட் டைநினேயாத ஆக்கததினேயேயுணரும் நினேவினேயும,

வில நவில் தடககை—விறறொழிலிலேபயினற பெரிய கையினேயும்,

மே வரும் பெரும்பூண—பொருந்துதலவரும் பேரணிகலங்களையுமுடைய,

நன்னன சேய நன்னற படாநத கொள்கையொடு—நன்னன்மகனுகிய நன்ன னே நினைத்த கோட்பாட்டுடனே,

துபபினையும் (௫௬) சாயவினையும (௬௩) சூழச்சியினையும (௬௨) கையினையும் பூ ணினையு (௬௫) முடைய நன்னனெனக

உள்ளினி சேறிராயின்—அவன்றரும் பரிசிலகளிவையென்று அபபரிசில்களை உள்ளினிராய்ச செல்வீராயின்,

௩.௩.அ பத்துப்பாட்டு.

[பொழுதெதிர்ந்த, புள்ளினிர் மன்ற வெறுருக் குறுதலின்:] என் தாக்குறுதலின் எதிர்ந்த பொழுது புள்ளினிர் மன்ற—என்னை எதிர்ப்படுகையினுலே நீர் புறப்படுகி ன்றபொழுது நுமக்குவரும் ஆக்கததை எதிகொண்டுநின்ற நன்முகூர்த்தத்தோடே நன்னிமித்தத்தையும் உடையிராயிருந்தீ, அறுதியாக,

ஆற்றின் அளவும்—வழியினது நன்மையினதளவும் தீமையினதளவும்,

அசையும் நறபுலமும்—நீர் தஙகும் நனறுகிய இடஙகளும,

வீறறு வள சுரககும் அவன் நாடு படுவல்சியும் —பிறாநாட்டுக்கில்லாத செல்வத் தை மாறுமறபெ ;டுககும அவன் நாடுவிளைகின்ற உணவுகளும,

நாடெனவே மலைநாடும், காட்டுநாடும், தணபணைநாடுமெகூறிறுா; அது மேற காண்க.

மலையும—அவனுட்டின மலைகளின்றனமையும்,

சோலையும்—அவனுட்டிற சோலைகளினறனமையும்,

மா புகல் கானமும—விலஙகுகள் விரும்பிததிரியுங காட்டினறன்மையும்,

ஆறறினதளவுமுதலிய ஐந்தினையும் இககூறியமுறையே கூறுமல் மயஙகக்கூறு வர்; கூறும்வழிககண் ஆணடுள்ளனவே கூறவேணடுதலின்

தொலையா நல இசை உலகமொடு நிறபப பலா புறஙகணடு அவா

அருங்கலம் புலவோர்க்குத் தரீஇச் சுரக்கும் அவன் ஈகை மாரியும்—கெடாத நல்லபுகழ் உலகமும் எள்ளளவுநிறகுமபடியாகப் பகைவாபலரினையும் முதுகுகண்டு அவர்திறையாகத்தந்த பெறுதற்கரிய பேரணிகலங்களை முறபட அறிவுடையோர்க்குக் கொ. துப பின் அவ ரக்குச்சொரியும் அவன் பொனமழையும்,

இகழுநர்ப் பிணிக்கும் ஆற்றலும்—தன்னை இகழ்ந்திருக்கும் பகைவரை அரசுகொ டாமற் சுருக்கும் அறிவின்வலியும்,

புகழுநர்க்கு அரசு முழுது கொடுப்பினும் அமரா நோக்கமொடு தூத துளி பொ ழிந்த பொய்யா வானின் வீயாது சுரக்கும் அவன் நாண்மகிழிருக்கையும்—சூதர் மாகத தர் பாணர் கூத்தர் முதலியோர்க்குத் தானபுறங்கண்ட பகைவரரசை முற்றுங்கொடுப் பினும் அமைதிபிறவாத அறிவுடனே தூயதுளியைப் பெருகச்சொரிந்த பருவம்பொ ய்யாத மேகம் பின்னரும் பெய்யுமாறுபோலப் பின்னரும் மாறாமற்சொரியும் அவனு டைய நாளோலக்கமும்,

நோக்கு - நோக்கனோக்கம் ''வீயாவீண்டும'' என அகறசிமேற்று.

[நல்லோர் குழீஇய நாநவில் லவையத்து, வல்லார் ராயினும்புற மறைத்துச் சென் றோரைச், சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி, நல்லிதி னியக்குமவன் சுற்றத் தொழுக்கமும்] நா நவில நல்லோர் குழீஇய அவையத்துச் சென்றோரை வல்லா ராயினும் புறம் மறைத்துச் சொல்லிக் காட்டி ச சோர்வு இன்றி விளக்கி நல்லிதின் இய க்கும் அவன் சுற்றத்து ஒழுக்கமும—தாங்கற்றவை நாவிடத்தே பயின்ற நல்ல அறிவி னையுடையோர் திரண்ட தன் அவைக்களத்திடத்தே சென்ற அறிவுடையோரைத் தாங் கற்றவற்றை மனங்கொள்ளக் கூறமாட்டாராயினும் மாட்டாமையை மறைத்துத் தாம் பொருளைச்சொல்லிக்காட்டி அதனைத் தப்பின்றாக எல்லார்மனமுங்கொள்ளும்படி அ றிவித்து நன்றாகநடத்தும் அவனுடைய சுற்றத்தாருடைய பேரொழுக்கமும்,

நவிலுதல் - கூறியடிப்படுதல். சுற்றம் - கல்வியுடையோர்.

நீர் அகம் பனிக்கும் அஞ்சு வரு கடுந்திறல் பேர் இசை நவிரம் மேஎய் உறையும் காரி உண்டிக் கடவுளது இயற்கையும்—கடல்சூழ்ந்த உலகமெங்கும் அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய கடியவலியையுடைய பெரிய புகழினையுடைய நவிரமென்னுமலையைப் பொருந்தியிருக்கும் நஞ்சை உணவாகவுடைய இறைவனதியல்பும்,

பனிக்குங்காரி, திறலினையுடைய காரி

பாய் இருள் நீங்கப் பகல் செய்யா எழுதரு ஞாயிறு அன்ன அவன் வசை இல் சிறப்பும்—பரந்த இருள்நீங்கும்படி பகற்பொழுதைச்செய்து தோன்றும் ஞாயிற்றை யொத்த அவனுடைய பகையாகிய இருளைக்கடிந்த குற்றமில்லாத தலைமையும்,

. [*இகந்தன வாயினுந் தெவ்வர் தேஎ, நுகம்படக் கடந்து நூழி லாட்டிப், புரை தோல் வரைப்பின வேனிழ ா புலவோர்க்குக், கொடைக்கட னிறுத்தவவன் றொல் லோர் வரவும*] தெவ்வர் தேம் இகந்தனவாயினும் நூழிலாட்டி நுகம் படக் கடந்து புரை தோல வரைப்பின வேல் நிழல புலவோர்க்குக் கொடைக் கடன் இறுத்த அவன் தொல்லோர் வரவும்—பகைவர்தேயம் சேணிகந்தனவாயினும் ஆண்டுச்சென்று தூசிப்படையைக் கொன்றுகுவித்து வலியுண்டாகவென்று பின்னர் உயர்ச்சியையுடைய யானையணிந்துநிற்கின்ற அணியிலே சென்றுபொருத வேற்போரின்வி ளக்கத்தையுடைய அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்தற்குரிய நாடும் ஊருமுதலியவற்றைக் கொடுத்த அவனுடைய குடியிலுள்ளோர் தோற்றரவும்,

காஞ்சி சான்ற வயவராதலின், அவரைப் புலவரென்றார்.

இரை தேர்ந்து இவரும் கொடுந் தாள் முதலையொடு திரை படக் குழிந்த கல் அகழ் கிடங்கின்—இரையைத் தேடியுலாவும் வளைந்த காலினையுடைய முதலைகளோடே திரையுண்டாக ஆழ்ந்த கல்லையகழ்ந்த கிடங்கினையும்,

வரை புரை நிவப்பின வான் தோய இஞ்சி—மலையையொத்த உயர்ச்சியையு டைய வானைத்தீண்டுமதிலினையுமுடைய,

உரை செல வெறுதத அவன் மூதூர் மாலையும கேள்—புகழ எங்கும்பரக்கும் படி செறிந்த அவனுடைய பழைய ஊரினதியலபும் இருககுமபடி கேட்பாயாக;

ஆறறினதளவு முதலியவறறையெணணி இனனதும இனனதும் இருக்கும்படி கேட்பாயாகவெனமுடிகக

[இனி வேளைநீ முனனிய திசையே] இனி நீ வேளை முன்னிய திசையே கே ள்—அவறறில இபபொழுது நீ நன்னனைக் கருதிசசெல்கின்ற திசையைக் கேள்;

திசை - ஆறறினளவையுணாததிநிற்றலின், ஆகுபெயராயிற்று ஏகாரம் - பிரி நிலை.

மிகு வளம பழுநிய யாணா வைப்பிற புதுவது வந்தன்று—மிகுகின்ற செல்வம் முற்றுப்பெறற புதுவருவாயையுடைய ஊாகளாலே புதிதாகிய தன்மை வந்தது;

[இதுவதன் பப] அதன் பண்பு இது—அவ்வழியின் செய்தி இத்தன்மைத்து,

[வானமின்னு வசிவு பொழிய வாறு, இட்ட வெல்லாம பெட்டாங்கு விளைய.] ஆறது இட்டவெல்லாம் பெட்டாங்கு விளைய வானம் மின்னு வசிவு பொழிய—அமை யாதே நிலத்தேயிட்ட விதைகளெல்லாம் இனனவாறே விளையவேண்டுமென்று ஆண் டுள்ளார் விரும்பினறபோலே விளையும்படியாக மேகம் மின்னுகிய பிளந்துவடுப்படுத லோடே பெய்கையினலே,

பெயலொடு வைகிய வியன் கண் இரு புனத்து—அம்மழையோடே தங்கின அக ன்ற இடங்களையுடைய பெரிய கொல்லைநிலத்தே,

[அகலிரு விசும்பி னுஅல் போல, வாவிதின் விரிந்த புன்கொடி

முசுண்டை:]
புன் கொடி முசுண்டை அகல் இரு விசும்பின் ஆல் போல வாலிதின் விரிந்த—புல்
லிய கொடியினையுடைய முசுண்டை ஏனைபூதங்கள் தோன்றுதற்குககாரணமான
பெரிய ஆகாயத்திற் கார்த்திகையாகியமீன்போல வெள்ளிதாக மலர்நதன,
ஆரல் - ஆலெனவிகாரம.
[நீலத் தன்ன விதைப்புன மருஙகின், மகுளிபா யாது மலிதுளி தழாலி, ளகளத்
தன்ன நிறைசுனைப புறவிற, கவ்வை போகிய கருங்காய் பிடியேழ், நெய்கொள வொ
ழுகின பல்கவ ரீஎொண'] பல கவர் ஈா எண நீலததன்ன விதைப புனம் மருஙகின் அக
ளத்தன்ன நிறை சுனைப புறவின் மகுளி பாயாது மலி துளி தழாலின் கவ்வை போ
கிய கரு காய் பிடி ஏழ் நெய் கொள ஒழுகின—பலவாகக் கிளைத்த பசிய எள்ளுத்
தோடுகளெல்லாம் நீலமணியையொத்த நிறததையுடையவாயெழும்படி அவற்றைவி
தைத்த கொல்லையினபககததில நீாசசாலையொதத நிறைந்த சுனைகளையுடைய காட்டி
டத்தே அரக்குப்பாயாமல மிககதுளிதழுவுகையினலே இளங்காயாகிய தன்மைபோ
ன கரியகாய் ஒருபிடியிலே ஏழ்காயாக நெய உள்ளேகொள்ளும்படியாக வளர்ந்தன;
[பொய்பொரு கயமுனி முயஙகுகை கடுப்பக, கொய்பத முற்றன குவவுக்குர
லேனல்:] பொய பொரு கயமுனி முயங்கு கை கடுபபக குவவுக குரல் ஏனல் கொய்

பதம் உற்றன—தம்மில் விளையாடிபபொருஈனற யானைககன்றுகளின் ஒன்றோடொ
ன்றுசேர்ந்த கைகளையொபபத தமமிற பிணையுஙக திாகளையுடைய தினை அறுககுஞ்
செவ்வியாகமுறறின,

[விளைதயிாப பிதிாவின் வீபுக கிருவிதொறுங, குளிாபுளா கொடுங்காய் கொ
ண்டன வவளை] அவளை இருவிதொறும விளை தயிாப பிதிாவின் வீ உக்குக குளிா
புளா கொடுங்காய கொணடன—அவளைகள திரையரிதாடோறும் முற்றின தயிரினது
பிதிாச்சிபோலும் பூக்களுதிாந்து அடியிலே அரிவாளையொககும வளைந்த காயைக்
கொணடன,

குளிர் - கிளிகடிகருவியுமெனப

[மேதி யனன கலபிறங சியவின, வாதிகை யன்ன கவைககதி ரிறைஞ்சி, யிரு
ம்புகவர் வுற்றன பெருமபுன வரகே] பெருமபுன வரகே மேதி அன்ன கல் பிறங்கு
இயவின் வாதி கை அன்ன கவைக கதிா இறைஞசி இரும்பு கவாவுற்றன—பெரிய
புனத்தில் வரகுகள் எருமைகிடந்தாற்போனற கறபெருதத வழியிடததிலே தருக்க
ங்கூறுகின்றவன் கையிடத்திணைநத விரல்களையொதத இரட்டிதத கதிாகளை முற்றி
வளைந்து அரிவாளாலே அரிதலுறறன,

[பால்வார்பு கெழீஇப பல்கவா வளிபோழ்பு, வாலிதின் விளைந்தன வைவனம
வெண்ணெல், வேலீணடு தொழுதி யிரிவுற் றென்னக், காலுறு துவைபபிற் கவிழ்க்
கனைத் திறைஞ்சிக்,குறையறை வாரா நிவப்பி னறையுற்,ருலைச கலமருந
திங்கழைக

கருமபே, புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவி, னவறபதவ கொண்டன வபபொதித தோனா, தொயயாது விதநிய துளாபடு துடவை, யையவி யமனற வெண்காற செறுவின், மையென விரிந்தன நீணறு நெயதல், செய்யாப பாவை வளர்ந்துகவின் முற நிக், காயங் கொண்டன விஞசி மாவிருநது, வயவுபபிடி முழந்தாள் கடுபபக் குழி தொறும், விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலே, காழமண் டெஃகங் களிறு

௩௦.—மலைபடுகடாம். ௩௬௪

மூகம் பாய்ந்தென, ஊழ்மல ரொழிமுகை யுயர்முகந் தோயத், துறுகல் சுற்றிய சோலை வாழை, யிறுகுலை முறுகப் பழுத்த பயம்புக், கூழ்ற் றலமரு மூந்தூ ழகலறைக், கால மன்றியு மரம்பயன கொடுததலிற, காலி னுகிர்ந்தன கருங்கனி நாவன், மாறு கொள வொழுகின ஊறுநீ ருயவை, நூறொடு குழீஇயின கூவை சேறுசிறந், தணனு நாத் தடுதநன தேமாப புண்ணரிந, தரலை யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி, விரலூன்று

படுக ணுகுளி கடுபபக், குடிஞை யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கததுக், கீழு மேலுங காரவா ய்த் தெதிரிச், சுரனுசெல கோடியா முழவிற றூஙகி, முரஞ்சுகொண டிறைஞ்சின வ லங்குசினைப பலவே]

பூ மலி புறவிற புயல புனிறு போகிய அம பொதித தோரை அவல பதம கொ ண்டன—பூமிக்க காட்டிடததே மழையால ஈனறணிமைநீங்குமுற்றிய அழகிய குலையினையுடைய மூஙகில் அவலிடிகருஞ் செவ்வியைககொண்டன,

இது மூங்கில்.

ஐயவி தொயயாது துளா படு துடவை விதநிய அமனற—வெணசிறுகடுகு உழா தே களைக்கொட்டால் அடிவரைநது கொததும் தோட்டஙகளிலே விதைக்கப்பட்ட னவாய் நெருங்கி விளைந்தன,

இஞ்சி செய்யாப் பாவை வளாந்து கவின் முறறிக காயம் கொணடன—இஞ்சி முதல் ஒருவராற பணணபபடாத பாவைகள் வளரபபட்டு அழகுமுதிாநது காழ்ப்பை க்கொணடன,

இஞ்சிககிழஙகைப் பாவையெனறல மரபு

கொழுஙகொடிக கவலை குழிதொறும வயவுப பிடி முழநதாள கடுபப
விழுமி தின் வீழ்ந்தன—கொழுவிய கொடியினையுடைய கவலை குழிகடோறும
வலியபிடி மடிதத முழநதாளையொக்கும்படி சீரிதாகக கீழேவளாந்தன;

மா இருந்து வீழநதன —்முறறி மாவாந்தனமை தம்மிடததேயுளவாய
வீழ் நதன;

காழ மணடு எஃகம களிறு முகமபாய்ந்தென—காமபிலேதைததவேல
யானை யைக் குத்திறறெனனும்படியாக,

ஊழ் மலர் ஒழி முகை உயா முகம தோயத துறு கல் சுறறிய சோலை
வாழை—மு றைபபட மலாதலையொழிக்த முகைகளினுடைய உயாநதமுகஙகள்
சென்றுதீணடுமேப டியாக நெருஙகினமலைகளைச சூழந்துநின்ற
சோலையாகியவாழை,

வேல் யானையைகுததிறைபோல வாழைபபூ மலையைததீணடி
நின்றதென்று ணர்க; வாழைபபூ உதிாந்து பினபுலராதுநிற்றல் இயல்பு

இறுகு குலை முறுகப பழுதத--காயநெருஙகின குலை மிகவுநெகிழும்படி
பழு த்தன,

முந்தா ழ ஊழுற்றுப பயம புககு அலமரும—பெருமூஙகில
நெலலுமுறறுதலுற றுப் பயன்படுந்தனமையிலேபுகுநது அசையாநிறகும,

மரம் காலம அன்றியும பயன கொடுததலின்—ஆண்டுளளமரஙகடாம்
காலமன றியும் நிலவிசேடத்தாற பயனைககொடுததலின,

நாவல் காவிற கருஙகனி அகல அறை உதிாந்தன—நாவல காற்றாலே
கரியபழம் அகன்ற பாறையிலே உதிாநதன,

இது சினைவினை முதலொடுமுடிநதது.

ருகூ௨ பத்துப்பாட்டு.

நீர் ஊறு உயவை மாறு கொள ஒழுகின—விடாய்ததகாலத்தில் வாய்
நீரூறுதற்
குக்காரணமான உயவைககொடி நீரோடே மாறுபாடுகொள்ளும்படி

படாந்தன;

என்றது - தண்ணீா தேடவேண்டாவென்றவாறு

கூவை நூறொடு குழீஇயின—கூவைககிழஙகு நீருந்தன்மையோடே முற்றித் திரணடன,

தேமாச சேறு சிறநது உணணுநாத தடுததன—பழமாககள சாறுமிகக உண்பா ா வேறொன்றிற் செலலவொட்டாமற றடுத்துககொணடன;

நெடுநதாள ஆசினி புணணரிந்து அரலை உககன—நெடிய அடியையுடைய ஆசினிபபலாப புணணும்படிவெடிதது உள்ளுள்ள விதைகள சிந்தின,

விரல் ஊனறு படு கண ஆகுளி கடுபபக குடிஞை இரட்டும் நெடுமலை அடுககத து—விரல்தீணடுகின்ற முழஙகுஙகணணையுடைய சிறுபறையையொக்கப்போாந்தை பேடுஞசேவலும் மாறிககூபபிடுமெ நெடிய மலைபபககததே,

அலங்கு சினைப் பலவு காா வாய்தது எதிரிச சுரம செல கோடியா் முழவிற் கீழும் மேலும தூஙகி முாஞ்சு கொண்டு இறைஞ்சின—அசைகின்ற கொம்பினையுடையபலா ககள் மழைமிகபபெயயபபட்டு அதனைத தாமேறறுககொணடு வழிபோகின்றகூதத ருடைய மததளஙகளபோலே கீழும மேலுநதூஙகி முறறுதலகொணடு தாழ்ந்தன,

வெணகால் செறுவில—வெள்ளிய அரிதாள்களையடைய செய்யிலே,

ஐவனம் வெணணெல் பால் வாாபு கெழீஇப பல கவா வளி போழ்பு வாலிதின் விளைந்தன—ஐவனநெலலும் வெணணெலலும் பாலகட்டிச சிறிதுமுறறிப பலவாய்க கவாதத காறறு ஊடறுககபபட்டு நன்றுகவிளைந்தன,

வாாதல-ஒழுகுதலாதவிற கட்டுதலையுணா த்திறறு கெழுமுதல ஈண்டு முறறுதலை யுணாதநிறறு. பலகவாவளியெனவே நாலுகாறறுமடிதது முறறுதல்கூறினாா

தீஙகழைக் கருபபு கவிழ்க கனதது—இனிய கோலாகியகரும்பு தோடுகவிழ்த லோடே தணடுதிரணடு,

அறை குறைவாரா நிவபபின—பாததி குறைபடுதலுணடாகாத

வளாசகியோ டே,

வேலை ஈனைடு சொழுதி இரிவு உறறெனனச கால் உறு துவைபபின் இறைஞ்சி— வேறபடைதிரணடதானே கெட்டுபபோதலே உறறதென்னும்படி காறறு மிகப படுகின்ற ஆரவாரததாலே சாயந்து,

அறையுறறு ஆலைகத அலமருமவெட்டுதலுறறு ஆலையிலேசென்று பயன்படு தறகு அசையாகிறகுப,

கரும்புதிரண்டு நிவப்போடே இறைஞ்சி அலமருமென்க

நீள நறு நெய்தல மை என விரிநதன—நீணட நறியநெய்தல கருமைதான் வடி வுகொணடதென்னும்படியாக அலாந்தன,

ச முனனியநிசையைக்கேள் (கசு), வானம்பொழிகையினலே (கஎ) பெயலோடு வைகிய புனதது (கக) முகனைடை மலர்ந்தன (க0௪), என் ஒழுகின (க0௬), ஏனல் கொயபதமுறறன (க0அ), அவரை கொண்டன (கக0); வரகு கவர்வுற்றன (ககங); புறவிலே (கஉ0) தோரை கொணடன (கஉக), ஐயவி அமன்றன (கஉங), இஞ்சி காயக்கொண்டன (கஉசு), கவலே வீழநதன (கஉஅ), வாழை (கஙக) பழுத்தன (கஙஉ); முக்தாழ் அலமரும் (கஙங), நாவல் உதிர்ந்தன (கஙரு); உயவை ஒழுகின (கஙசு); கூ

லவ குழீஇயின (கஙஎ); தேமாத தடுத்தன (கஙஅ), ஆசினி உக்கன (கஙக); பலவு இ
றைஞ்சின (க௪௪); வெண்காற்செறுவிலே (கஉங) ஐவனநெல்லும் வெண்ணெலலும்
விளைந்தன (ககரு), கரும்பு அலமரும் (கககு), நெய்தல விரிந்தன (கஉ௪), இவ்வா றே மிக்கவளம் முறறுபபெற்ற புதுவருவாயையுடைய ஊர்களாலே (கரு) புதிதாகிய தன்மைவந்தது; அவ்வழியின்பணபு இததனமைதது (கக) எனவினைமுடிகக.

இஃது ஆறறினது நனமையினளவுகூறிறறு

தீயின் அன்ன ஒள் செஙகாந்தள்—நெருபபினையொதத ஒளளிய செஙகாநத ளினது,

இதறகு நன்னனென்னுமபெயா தீயோடடுதத தனமையின்,ஆனநதமாய், படி ஞரும் பாட்டுண்டாரும இறந்தாரொன்று ஆளவநதபிள்ளையாசிரியா குற்றங்கூறினரா லெனின், அவா அறியாதுகூறினா, செய்யுட்செயத கௌசிகனா ஆனந்தக்குறறமென் னுங் குற்றமறியாமற செய்யுட்செய்தாரேல்,இவா நலவிசைபபுலவராகாா, இவாசெய்த செய்யுளை நல்லிசைப்புலவர்செய்த ஏனைசெயயுட்களுடன சஙகததா கோவாமல் நீக்குவர் ; அஙஙனநீககாது கோததற்குககாரணம் ஆனந்தககுறறமென்பதோராகுற் றம் இச்செய்யுளுட் கூறுமையானென்றுணாக

இசசொன்னிலை நோககுமிடதது ஓாகுறறமுமின்று, எனனை? அனனவென் னும் அகரவீற்றுப் பெயரெச்ச உவமவுருபு தீயெனனுமபெயாைசசோந்துநின்று இன சாரியை இடையேயடுதது நிறறலின். நனனனென நகரமுதலும னகரவொறறீறு மாய்நிற்குஞ சொல்லாயினன்றே அககுறறமுளதாவதெனமறுகக நன்னவென அண மைவிளியாய்நின்ற முன்னிலைபபெயரொனறு குறறங்கூறுவாராகு இபபாட்டுப படாக கையேயாய்நிற்றலிற குறறமினறென்க

நூறகுறறங்கூறுகின்ற பததிவகைகுறறதமுத *"தனனுனெருபொருள் கருதிக கூறல்" என்னுங்குறறத்தைப பினனுளளோ ! ஆனநதககுறறமெனபதோா குறறமென்று நூல்செய்ததனறி அகததியனாும தொலகாபபியனாும இககுறறங்கூறுளம யிற சான்றோாசெயயுட்கு இககுறறமுணடாயினும் கொளளாரொனமறுகக.

தூவற கலித்த புது முகை ஊன் செதது அறியாது எடுதத புன் புறச சேவல— மழையாலே செருககிவளாநத புதிய முகையைத தசையாககக்கருதி முகையெனறறி யாதேயெடுத்த புற்கெனற முதுகினையுடைய பருநது,

ஊன் அன்மையின உணணாது உகுததென—தசையலலாதபடியாலே தின்னா மல எவற்றையுஞ் சிந்திபபோகட்டதாச,

நெருபபின் அன்ன பல இதழ தாஅய வெறிக களம கடுககும வியல அறை தோ றும்—நெருபபினையொதத பலவிதழ் களபரநத வெறியாடுகின்ற களதததையொககும் அகன்ற பாறைகடோறும்,

மண இல கமழும மா மலைச சாரல—மணஞ்செய்த மனைபோலமணக்கும பெரிய மலைப்பக்கத்திற சிறுகுடி (கறுசு) யெனக

* பததுவகைக் குற்றஙகளாவன — "சிதைவெனப படுபவை வசையறநா டிற், கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்,குன்றக கூறன மிகைபடக் கூறல், பொ

ருளில மொழிதன் மயங்கக் கூறல, கேட்போாக் கின்னா யாபபிற ரூதல், பழித்த மொழியா னிழுக்கங கூற, றன்னா னொருபொருள் கருதிக கூற, லென்ன வகையினு மனங்கோ ளின்மை, யன்ன பிறவு மவற்றவிரி யாகும்" என்பன தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், கoஅ.

கூரு

பத்துப்பாட்டு.

தேனினா கிழஙகினர் ஊன் ஆா வட்டியர்—தேனினையுடையராய்க் கிழங்கினையுடையராய்த் தசைநிறைந்த கடகததையுடையராய்,

சிறு கட் பன்றிப பழுதுளி போக்கி—சிறிய கண்ணையுடைய பனறியிற் பழுதா

னவறறைப்போககி, அதன் தசையையும்,

பழுதுளி, உளி - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

[பொருதுதொலை யானைக கோடு சீராகத், தூவொடு மலிகத காய கானவர்:] தூ

வொடு மலிந்த பொருது தொலை யானைக கோடு சீராகக காய கானவர்—மற்றுள்ள

தசைகளோடேநிறைந்த வட்டிகளையும் தம்மிற பொருதுபட்ட யானையினது கொம்

புகள காவுமரமாகக காவிககொணடுவந்த கானவருடைய,

செழு பல் யாணர்ச் சிறுகுடிப படினே இரு போ ஒக்கலொடு பதம மிகப் பெ

றுகுவிர்—வளவிய பல புதுவருவாயினையுடைய சிறிய ஊரிலேதஙகிற கரிய பெரிய

சுற்றத்தோடே அவ்வுணவுகளை மிகவும் பெறுகுவிா,

[அனறவ ணசைஇ யறசோங் தல்கி] அசைஇ அன்று அல சோந்து அவண

அல்கி—அவற்றைபபெறறு இளைபபாறி அறறைநாளிராபபொழுதும் அவாகளுடனே

பொருந்தி அவ்விடத்தேதங்கி,

கன்று எரி ஒள இணா கடுமபொடு மலைந்து சேந்த செயலைசெப்பம் போகி— கன்றின நெருபபுப்போன்ற ஒள்ளிய பூஙகொததுக்களைச சுறறததோடேசூடிச் சிவ ந்த அசோகமரத்தையுடைய செவ்விய வழியைபபோய்,

அலங்கு கழை நரலும் ஆரிப படுகாச சிலமபு அடைந்திருநத பாககம் எய்தி— அசைகின்ற மூங்கிலொலிக்கும் அரிதாயிழியும் வழிகளையுடைய சிலம்பைச்சோநதி ருந்த சீறூாகளைசசோநது,

நோனச செருவின் வலம படு நோன தாள மான விறல வேள வயிரியம் எனி னே—பகைவரைப பொரூமறபொரும போரினையும் வெறறியுண்டாகும் வலியமுய[ர] சியினையும் மானததையும வெறறியையுமுடைய நன்னனுடைய கூததரோமென்று கூறுவீராயின்,

நும இல் போல நிலலாது புகு—நுமமுடைய மனைபோல வாசலினில்லாதே உள்ளேசென்று,

கிழவிா போலக கேளாது கெழீஇ—முனபே கிழமையுடையீாபோலே அவ ாககேளாதே உறவுகொளளுகையினுலே,

சேட் புலம்பு அகல இனிய கூறி—சேணிடைவநத நுமதுவருத்தந்தீரும்படி இனியமொழிகள் அவாகூறி,

[பருஉக் குறை பொழிநத நெயககண் வேவையொடு.] பொழிந்த நெய்க்கண் பருஉக்குறை வேவையொடு — மிகச்சொரிந்த நெய்யிடத்தே பருத்த தசைகிடந்து வெந்த பொரியலோடே,

குரூஉக் கண இறடி ப பொம்மல் பெறுகுவிா—நிறவிய வடிவினையுடைய தினை ச்சோற்றைப பெறுகுவிர்,

[ஏறித தரூஉ மிலங்குமலைத தாரமொடு, வேயபபெயல் விளையுட் டேககட் டே

றல், குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப், பழஞ்செருக் குற்றநும் மனந்த
நீர, வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ, வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்கு
றை, முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை, பிணவுநாய் முடுக்கிய
தடியொடு

௧௦.—மலைபடுகடாம். ௩௪௫

விரைஇ, வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனி, னின்புளிக் கலந்து
மாமோ ராகக், கழைவளர் நெல்லி னரியலை யூழ்த்து, வழையமை சாரல்
கமழத் துழைஇ,

நறுமல ரணிந்த நாறிரு முச்சிக, குறமக ளாக்கிய வாலவிழ் வல்சி, யகமலி யுவகை
யாரவமொ டளைஇ, மகமுறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர், செருச்செய் முன்பிற்
குரிசின் முன்னிய, பரிசின் மறப்ப நீடலு முரியிர், ரனைய தன்றவன்
மலைமிசை நாடே·]

அவன் மலை மிசை நாடு அனையதன்று—அந்நன்னனுடைய மலையினது
உச்சியிலுள்ள நாடு யான்முற்கூறிய தன்மைத்தன்று, மிகவுஞ்சிறப்புடைத்து, ஆண்டுப்
பெறுவன வற்றைக் கேட்பீராக,

பிணவு நாய் முடுக்கிய தடியொடு வருவிசை தவிர்த்த கடமான்
கொழுங்குறை முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை
விரைஇ—பெண்ணாகிய நாய் ஓடிக்கடித்த உடும்பின்றடிகளோடே ஓடிவருகின்ற
விசையைக்கெடுத்துக்கொன்ற கடமானின் கொழுவியதசையையும்
எய்ப்பன்றியைக்கொன்ற பசுந்தநிணத்தையுடைய பிளக்கப் பட்டதசைகளையும்
கலந்து,

வேய்ப் பெய்யல் விளையுள் தேக் கள் தேறல் குறைவு இன்று
பருகி—மூங்கிற் குழாயக்குள்ளே பெய்தலையுடைய முற்றிய தேனாற்செய்த
கட்டெளிவைக் குறைவி ன்றாக நிரம்பவுண்டு,

நறவு மகிழ்ந்து—பின்னர் நெல்லாற்சமைத்த கள்ளை உண்டுமகிழ்ந்து,

முற்பட கூறியதசைகளை இடையேதின்று தேறலைப்பருகி

நறவுமகிழ்ந்தென்க.

வைகறைப் பழஞ்செருக்கு உற்ற நும் அனந்தல் தீர—விடியற்காலத்துக் கள்ளுண்டமகிழ்ச்சியுற்ற நும்முடைய மதந்தீரும்படி,

வைகறையலர்ந்தலெனக

அருவி தந்த பழம் ஊழ்த்துச் சுளை வெண் காழ் மா—நீர்கொண்டுவந்த பலாப் பழம் செவ்வியழிந்து உதிர்ந்த வெள்ளிய விதையில் மாவையும்,

வெண் புடைக் கொண்ட துய்த்த தலைப் பழனின் இன் புளி உலை மோர் ஆகக் கலந்து—வெள்ளியபு றத்தைக்கொண்ட ஆரத்தை இடத்தேயுடைய புளியம்பழத்தின் இனியபுளிப்பையும் உலையாகவார்த்த மோருக்குளவாகக் கலந்து,

கழை வளர் நெல்லின் அரி உலை ஆக்கமை சாரல் கமழத் துழைஇ ஆக்கிய—மூங்கில் விளைந்து முற்றிய நெல்லினரிசியைச் சுரபுன்னைநெருங்கிய மலைச்சாரலெல்லாம் நாறும்படியாகத் துழாவியாக்கிய,

வால் அவிழ் வல்சி - வெள்ளிய சோறாகிய உணவை,

நறுமலர் அணிந்த நாறு இரு முச்சிக் குறமகள்—நறியமலரைச் சூடின நாறுகின்ற கரிய மயிர்முடியினையுடைய குறச்சாதியின்மகளாகியவெனக.

கள்ளுண்டபின்பு அனந்தர்தீரச் சோற்றைப்பெறுகுவிரென்க

அகம் மலி உவகை ஆர்வமொடு அளைஇ—நெஞ்சுநிறைந்த மகிழ்ச்சியையுடையராய் விருந்தினரைப்பெற்றேமென்னும் ஆசையோடே நெஞ்சுகலந்து,

மக முறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர்—தத்தமபிள்ளைகளைக்கொண்டு முறை சொல்லித் தடுக்கையினாலே மனைகடோறும் பெறுகுவிர்,

அண்ணன், அம்மானென்றாற்போல்வன முறை.

ஏறித் தரூஉம் இலங்கு மலைத் தாரமொடு—தாங்களுச்சிமலையிலே ஏறிக் கொண்

லெரும் விளங்குகின்ற மலேயிறபண்டஙகளோடே,

அவை சநதனம், அகில, பொன், மணிமுதலியன

தபெப்ப மனேதொறும தாரத்தோடே வல்சியைபபெறுகுவிரொ்க

செருச செய முன்பின குரிசில் முன்னிய பரிசில மறபப நீடலும் உரியிர்—ஆண

டெப்பெறறவற்ருலே போனச்செயகின்ற வலியையுடைய நன்னனிடத்துப் பெறக்க

ருதிய பரிசிலேமறக்கும்படி நீட்டிததிருததலுமுரியிா;

நிரை இதழ்க குவளேக் கடி வீ தொடினும் வளை அரமகளிா இருக்கை காணி னும் உயிா செல வெம்பிப் பனிததலும உரியிர் —நிரைதத இதழையுடைய குவளேயில் தெய்வம்விரும்புதலிற கடியவாகிட பூககளேக்சிட்டி னும் ஆணடை ய ளையரமகளிரு டைய இருபபைககாணினும் உயிர்போம்படி வெதும்பி நடுஙகுதலுமுரியிராகையிஞ லே பலநாணில்லாது நிலஞ்படாமின (கசுஉ) எனவினேமுடிகக

இத்துணேயும அசைபுநறபுலமும, வலசியும சேரககூறிஞா.

* [பலநா ணிலலாது நிலஞடு படாமின]

[வினேபுன நிழததலிற கேழ லஞசிப, புழைதொறு மாட்டிய விருஙக லரும பொறி, யுடைய வாறே] ஆறே கேழல வினே புனம நிழததலின அஞசிப் புழைதொ றும் மாட்டிய இருஙகல அருமபொறி உடைய—வழிகள பனறி முறினதினேபபுன த்தை நொககுகையிஞலே இதறகஞசிச சில்வழிகடோறும கொளுததிவைதத பெரிய கறபொறிகளேயுடையவாகையிஞலே,

[நளளிரு ளலரி, விரிந்த விடியல வைகினிா கழிமின] நள்ளிருள வைகினிர் அ லரி விரிந்த விடியல கழிமின—செறிந்த இருட்காலத்தே தஙகினிராய ஞாயிற்றின்க திாவிரிந்த விடியறபொழுதிலே போவீா

நளிந்து பலா வழஙகாச செபபம துணியின— செறிநது பலரும்போகாதவழி யைப போகததுணிவீராயின, அவவிடம,

[முரம்பு கணணுடைநத பரலவற பொழுவிற, கரநதுபாம பொஙகும் பயம்பு மாருளவே] முரம்பு கணணுடைந்த பரல அவற பொழவில பாமபு

கரந்து ஓடுவதும் பயம்பும் உளவே—மேட்டுநிலம் தனனிடததில்லவிணட பரலையுடைய பள்ளநிலத திற் பிளப்பிலே பாமபு மறைநதுகிடக்கும் குழிகளுமுள,

உம்மைபாற புலிஷூதவியலவுமுள மாா-அசை

குறிககொணடு மரம கொட்டி (நாககி—அபபயமலப மனததால குறிதது

கொண்டு விலஙகிறகு மரஙகளிலேயேறக கொட்டிபபாாதது,

செறி தொடி விறலியா ககதொழூஉப பழிசச—செறிநத வளையினையுடைய விறலியர் அப்பாம்பு மனமகிழுமபடி கைகிறகுழுதுவாழ்தத,

[வறிது நெறியொரீஇ வலஞ்செயாக கழிமின்] நெறி வறிது ஒரீஇ வலம் செ யாக கழிமின்—விலஙகுகிடக்கும்வழியைச் சிறிதகலப்போய் வலபபககததுவழியை நுமககுவழியாகச்செய்துகொண்டு போவீராக,

வலம் - ஆகுபெயா

இதறகுளாகிடைககவில்லை.

கo.—மலைபடுகடாம். ௩௪௭

[புலந்தபுனிறு போகிய புனஞ்சூழ் குறவர்:] புனிறு போகிய புனம் சூழ் குற வர் புலந்து—ஈன்றணிமைதீர்ந்துமுற்றின தினைபபுனத்தைக காத்தற்குச்சூழ்ந்த குற வர் தினையழிகின்றதற்கு வெறுத்து,

புலாந்தென்பதுபாடமாயின், முறறியென்க.

உயா நிலை இதணம் ஏறிக கை புடையூஉ—உயாநத நிலையினையுடைய பரணி லேயேறிக் கையைககொட்டி,

அகன் மலை இறுமபில துவனறிய யானை—அகன்றமலையிற குறுங்காட்டிடத்தே நிறைந்த யானைகளினுடைய,

பகல நிலை தளாக்கும் கவண உமிழ் கடுகல— பகறபொழுதே நிற்கின்ற நிலை யைக்கெடுககுங் கவணகாலுகின்ற கடிய கற்கள்,

பகைநிலைதளாககுமென்று பாட மாயின, பகைதத நிலையெனக.

[இருவெதி ரீரங்கழை தததிக கல்லெனக், கருவிர லூகம் பாரபபோ டி ரிய, வு யிரசெகு மரபிற கூற்றத தன்ன, வரும்விசை தவிரா து]

உயிர செகு மரபிற கூறறததனன— உயிரகளைப போககுமுறைமையாலே கூற் றததைதயொக்கும, அவைதாம்,

கருவிரல் ஊகம் பாரபபோடு கலலென இரிய—கரியவிரலையுடைய குரங்குகள் பார்பபோடே கல்லென்னுமோசைபடக கெடும்படியாக,

இரு வெதிர ஈர்ங்கழை தததி விசை தவிராது வரும்—பெரியமூங்கிலின து பசிய கோலைககடநது வருகின்றவிசை மாருதவரும,

மரம் மறையாக கழிமின்—அதற்கு மரஙகளிலேயொதுஙகிநின்று போவீராக,

குறவா (உ0ரு) ஏறிக கைபுடையூஉத (உ0சு) தளர்கருங்கல் (உ0எ) கூற்றத்தன் ன (உ0க); அவை இரியத (உ0அ) தததி (உ0எ) வருவிசைதவிராதுவரும், அதற்கு மர மறையாக கழிமின் (உக0) எனக

உரவுக் களிறு கரககும் இ ஙகா ஓடுஙகி இரவின அனன இருள் துாங்கு வனா பபின்—வலியயானையை விழுஙகுமுதலைகள் தங்கபபட்டு இராக்காலத்தையொத்த இருள்செறியுமிளைகளையும்,

குமிழி சுழலும் குணடு கயம் முடுக்கா—குமிழிகள் சுழன்றுவரும் ஆழ்ந்தநீரரு த மடுககளையுடைய முடுககரையுமுடைய,

முடுகசா - நீருததின இடங்கள் முடுக்கரையுடையயாறு

அகழ இழிநதன்ன கான் யா றறு நடவை—ஏறுதற்கும் இறங்குதறகும் அரியவா கையினாலே அகழிலே இழிநதாறபோன்ற காட்டாறறுவழி,

வழூஉம் மருஙகு உடைய—காலோடுமிடஙகளையுடைய, அவவிடத்திற்கு,

[வழாஅ லோம்பிப, பரூஉக்கொடி வலந்த மதலை பற்றித, துருவி னன்ன புன் றலை மகாரோ, டொருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழிமின்:]

துருவின் அன்ன புன்றலை மகாரோடு—செமமறியாட்டினையொதத புற்கென்ற தலையினையுடைய பிள்ளைகளோடே,

வலந்த பரூஉக் கொடி மதலை பற்றி வழாஅல் ஓம்பி—மரங்களிற்சுற்றிக்கிடக்கின்ற பரிய கொடியாகிய பெரிய பறறுகோட்டைபபிடித்துக காலோடுதலைப் பரி கரித்து,

ஒருவிர ஒருவிர ஓம்பினிர கழிமின—ஒருவரையொருவர பாதுகாத்துப்

போ வீராக;

அழுந்து பட்டு அலமரும் புழகு அமல சாரல்—கிழங்கு தாழவீழ்ந்தசையும் மலை வெருகுநெருங்கின பக்கமலையில,

[விழுந்தோர் மாயக்குங் குண்டுகெயத் தருகா, வழும்புகண் புதைத்த நுணணிரப் பாசி] விழுந்தோா மாயககும குணடு கயத்து அருகாச கண புவதத்த நுண்ணிரப் பாசி வழும்பு—வீழ்ந்தோாமறைககும் ஆழததையுடைய குளஙகளுக்கருகாக இட மறைதற்குக்காரணமாகிய நுணணிய நீரமையையுடைய பாசியினது குற்றம,

* "வழும்பறுகக கிலலா௳ ரந் தேனா - வழுமபிலசிா" னனுரா பிறரும.

அடி நிலை தளாககும அருபபமும உடைய-அடி ஊன் றியிட்டநிலையை ஒடபபண ணும்; அதுவுமன்றி அவவிடம போதறகருமையையுமுடைய, அதற்குப பரிகாரமாக,

முழுநெறி அணஙகிப நுண கோல வேர லோடு எருவை மென கோல கொணட னிா கழிமின்—வழிமுழுதும பினனிவளாநத நுணணியகோலகளையுடைய சிறுமூஙகில் லோடே வேழததினது மெலலிய கோலகளையும பறறககோடாகப பிடிததுப போவிா,

இத்துணையும் ஆறறினது தீமையினளவுகூறினாா

[உயா நிலை மாககற புகர்முகம புதைய, மாரியி னிகுதரு விலஙுமிழ் கடுஙகணைத, தாரொடு பொலிந்த விளைநவில யானைச், சூழியிற பொலிந்த]

புகா முகம் புதையச சூழியிற் பொலிநத உயா நிலை மாக கல பிணைநவில யா னை— புகரையுடைய முகமறையுமபடி முகபடாததாறபொலிவுபெற உயாந்த நிலை யினையுடைய பெருமையையுடையா மலைபோலும

போர்த்தொழிலிலே பயின்ற யானை யினையும்,

மாரியின் இகுதரு வில உமிழ் கடுங்கணை—மழைபோலத் தாழுந்துவிழும் வில் லுக்கான்ற கடிய அம்பினையுமுடைய,

தாரொடு பொலிந்த மூதத புரிசை (உஉக)- தூசிப்படையோடே பொலிவுபெ ற்ற பழைய மதில்,

மதில் - ஆகுபெயராய்த் திருப்படையையுணர்த்திற்று என்றது காரியுண்டிக் கடவுளுடைய படைமிகுதிகூறிற்று அன்றிப் பகைப்புலத்தை அழித்தற்கும் அரணிலத்தைக்காத்தற்கும் நன்னன்வைத்த படையமாம

[சுடர்ப்பூ விலஞ்சி, யோர்யாற் றியவின் மூதத புரிசை] சுடர்ப்பூ இலஞ்சி யா றறு ஓர் இயவின் மூதத புரிசை—ஒளியையுடைய பூக்களையுடைய மடுவினையுடைய யாற்றுக்கரையில ஒருவழியினையுடையவூர்,

ஓராற்றியவுபாடமாயின, ஒருபாட்டு வழியெனக

இனி அம்பையுடைய தூசிப்படையோடுபொலிந்த யானையென்று யானைக்கடை யாக்கி அவ்வியானையினுடைய பூக்களெழுதின முகபடாமபோலே உயர்நிலமாகசற

புகர்முகம்புதையப்பொலிந்த சுடர்ப்பூவையுடைய புரிசையென்றுமாம, இன்னும் யானையின்மத்தகம்போலேபொலிந்த சுடர்ப்பூவையுடைய புரிசையென்றுமாம், இன்னும் யானையின் மத்தகமபோலே பொலிந்த சுடர்ப்பூவிலஞ்சியையுடைய உயர்நி

லைமாக்கல்லையுடைய புரிசையென்பாருமுளர். அவர் சுனையிடத்துப் மலெழுந்த குவளைமுதலியவற்றினரும்புகள் தலைசாய்ந்து கறபுதையக்கிடந்ததற்கு யானையின்மத்தகத்துப்புகரை உவமையென்றுகொண்டார்.

---

* நாலடியார், கயமை, உ.

[பராவரு மரபிற் கடவுட் காணின்.] புரிசைப (உஉக) பராவரு மரபிற் கடவுள் காணின்—கோயிலிற் பராவுதற்கரிய முறைமையினையுடைய கடவுளைக்கண்டீராயின்,

[தொழாநிர கழியி னல்லது] நீர் தொழாக கழியின் அலலது—நீர் வணங்கிப் போம் அத்தனையலலது,

நீரொனபது குறுகினறது இனித தொழாநிரெனடது மறையனறித தொழு தென்று பொருடருமேனுமுணாக

வறிது நும் இயம தொடுநல ஒமபுமின—சிறிது நும்முடைய வாசசியஙகளைத தீணடுதலைக காபபீராக, அதறகுக காரணமென்னையெனின,

[மயங்குதுளி, மாரி தலையுமவன மலலல வெறபே] அவனது மலலல வெற்பு ம யஙகு துளி மாரி தலையும்—அவனது வளவிய நவிரமெனனுமலை மயஙகின துளியை யுடைய மழையை இடைவிடாமறபெயயாநிறகும,

என்றதனுற்பயன வாசசியஙகளுநகொணடு நுமககும போசலரிதெனபதாம

[அலகை யனன வெள்வோப பீலிச, கலவ மஞ்ஞை க—டியிற றளரினும]

அலகை அன்ன வெள வோப பீலி மஞஞை—பககரையையொதத வெள்ளிய வேரினையுடைய பீலியையுடைய மயில,

கட்சியில கலவம் தளரினும—அககாடடிடததே ஆடுதறகுரிதத கலாபத்தி னது பாரததாலே ஆடியிளைதது நிற்பினும,

[கடுமபறைக கோடியா மகாஅ ரனன, நெ ஙகழைக கொமபாக கடுவ னுக ளினும்]

நெடுஙகழைக் கொமபா—நெடிய மூஙகிலினகவடுகளிலே,

கடும்பறைக கோடியா மகாஅா அன்ன கடுவன உகளினுமா—கடிய பறையினை யுடைய கூத்தருடைய பிளளைகளையொதத கடுவனபாயினும,

[நோகொ ணெடுவரை நேமியிற றொடுதத, சூாபுக லடுககததுப பிரசங கா ணினும்.]

நோ கொன் நெடுவரைச் சூா புகல அடுககதது—செவவையைத தனனிடததே கொணட நெடியமலையிற றெயவம் விரும்பின பககமலையிலே,

நேமியின தொடுதத பிரசம காணினும—தேருருளபோலவைதத

தேனிறாலக காணினும,

[ஞெரேரென நோகக லோமபுமி ஹரிததன்று, நிரைசெலன் மெல்லடி நெறி மாறு படுகுவிர]

ஞெரேரென நோக்கல உரிததனறு—கடுகபபார ததல நுமகுரியதொழிலனறு, அதறகுக்காரணமென்னையெனின்,

மெல்லடி நிரை செலல நெறி மாறுபடுகுவிர—மெலவிய அடியாலே நிரைத துச செல்லுதலையுடைய வழிதபபுவிர.

ஓம்புமின்—ஆதலால அங்ஙனநோககுதலைப் பாதுகாபபீர,

இதுவும் ஆற்றினதருமைகூறிறறு.

வரை சோ வகுநதின கானத்துப் படினே—மலையைச்சோந்த வழியினையுடைய காட்டிடத்தேசெல்லின்,

[கழுதிற சேஞ்ஞேனேவொடு போகி, யிழுதி னன்ன வானிணஞ் செருக்கி, சிறப்புண் கூர்ந்த சிலந்தின் மருப்பி, னெறிகெடக் கிடநத விரும்பிணரொருத்தி, னிரு

ணிர் தன்ன வேனங் காணின், முளிகழை யிசைந்த காடுபடு தீயி, னளிபுகை கம ழா திருயினிர் மிசைந்து:]

கழுதிற் சேஞ்ஞேன் சிறப் புண் கூர்ந்த ஏவொடு போகி நெறிகெடக் கிடந்த ஏனம்—பரணினமேலிருந்த யானைமுதலியவறறிறகெட்டாதவன் எய்த மருமத்திற் புண்மிகுதற்குககாரணமான அம்போடேபோகி நெறிகெடக்கிடந்த பன்றி,

நிலம் தின் மருபபின் இழுதின அன்ன வால் நிணம் செருககி இரும்பிணர் எருத்தின் இருள் துணிநதனன ஏனம்—கிழங்குகளை அகழநததின்கையினுலே மண டி ன்றுதேய்ந்த கொம்பினையும் நெய்விழுதினை யொத்த வெள்ளியநிணம் செருக்கும் படி கரியசருசசரையையுடைத்தாகிய கழுததினையுமுடைய இருள் அறறுக்கிடந்தாற் போனற ஏனம்,

செருககவெனததிரிக்க.

ஏனம காணின முளி கழை இசைந்த காடு படு தீயின் நளி புகை கமழாது இரு யினிர் மிசைந்து —பன்றியைககணடராயின் உலாந்தமூஙகில் நமமிலிழைத்ததனுற் பிறந்த காடெஙகுமுணடாகியதீயினுலே செறிந்தபுகைநாறுமல வக்கி மயிரபோகச் சீவித் தின்று,

[துகளறத துணிநத மணிமரு டெணணீரக், குவளையம் பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருகி:] குவளை அம் பைஞ்சுனை துகள அறத துணிந்த மணி மருள் தெணணீர் அசை விடப் பருகி—குவளையால அழகிய பசியநிறததவாகிய சுனையில கலககமறத்தெளிந்த பளிஙகென்றுமருளுந் தெளிநதநீரை வழியில இளைப்புத்தீருமபடி குடித்து,

அசைவு - விகாரம்

[மிருதகுப பதஙகொணட பரூஉககட் பொதியினிர] பரூஉக்கண் பதம் மிருத்துக கொண்ட பொதியினிர—பருதத இடத்தையுடைய தசையாகியவுணவை முழுதுந்தினுமல மிருததுவைததுககட்டிககொணட பொதியின்சுமையினையுடையிராய்,

புள கை போகிய புனறலை மகாரோடு—வளை கையினின்றும்போதறகுக்காரண மான சிவ ந்த தலையினையுடைய பிளளைகளோடே,

பிளளைப்பேற்றல் வளையிடாராகவின், வளைபோதறகுப பிள்ளைகாரணமாயினர்.

[அறகிடை கழித லோமபி யாறறநு, மில்புக் களைன கல்லளை வதிமின்:] இடை கழிதல் ஓ ாபி ஆற்ற நும் இல புககன்ன கல அளை அற்கு வதிமின்—அவ்விடததுப் போதலைப்பரிகரித்து வழியிடததனவாகிய நும்மில்லிலே புககாலொத்த கன்முழைஞ் சுகளிலே இராக்காலததுத் தஙகுவிா,

இஃது அசையுநற்புலமும வலசியுஞ் சேரககூறிறறு

கானத்துபபடின் (உசஉ) மிசைந்து (உசக) பருகிப (உருக) பொதியினிராய் (உருஉ) மகாரோடே (உரு௩) கழிதலோமபி அற்கு (உருச) வதிமின் (உருரு) என்க.

அந் சோர்ந்து அல்கி அசைதல் ஓம்பி—இராக்காலததிற்கு எலலாருங்கூடித்தங்கி இளைபபாறி,

வான் கண் விரிக்க விடியல் ஏற்றெழுந்து—வானிடததே ஞாயிற்றின்கதிர் விரித்த விடியற்காலத்தே துயிலுணர்ந்தெழுந்து,

கான் அகப்பட்ட செக்நெறிக் கொண்மின்—காட்டிடத்தேகிடந்த செவ்விய நெறியைப் போவீராக,

௧௦.—மலைபடுகடாம். ௩௫௧

[கயஙகண டன்ன வகன்பை யஙகண், மைந்துமலி சினதத களிறுமத னழிக குந், துஞ்சுமரங கடுக்கு மாசுணம் விலஙகி, யிகந்துசேட் கமழும் பூவு முண்டோா, மறந்தமை கல்லாப பழனு மூழிறந்து, பெரும்பயங கழியினு மாந்தா துன்னு, ரிருங் கால் வீயும் பெருமரக் குழாமும]

அகன் பை அம் கண் மைந்து மலி சினத்த களிறு மதன் அழிக்கும் துஞ்சு மரம் கடுக்கும் மாசுணம் விலங்கி—அகன்றபடததினையும அழகியகண்ணினையுமுடைய வலிமிகுகின்ற சினததவாகிய

யானைவலியைக்கெடுத்திவிழுங்கும் விழுந்துகிடக்கின் ற பெருமரங்களையொக்கும் பெரும்பாம்புகிடக்கின்ற வழியைவிலங்கி,

பெரும்பயம் கழியினும் ஊழ இறந்து இகந்து சேண் கமழும் பூவும் உணடோர் மறந்து அமைகல்லாப் பழனும மாந்தா

நூனறா—அவற்றூறகொள்ளும் பெரியபயன் கொள்ளாமறபோசிலும முறகாலமடிப்பட்டுபபோந்த முறைமையைக்கடந்து தாம் நிற்கின்ற இடத்தைககட ந்து தூரியநிலததைச்சென றுநாறும் பூவையும் நுகாநதவர் மறந்து உயிாவாழதலாற்றூத பழஙகளையும தெய்வஙகளனறி மானிடா அனுகாரா கையினுலே,

ஊழிறநது துன்றூறெனக

இரு கால வீயும பழனும் கயம கணடனன பெரு மரககுழாமும—நீளுஙகாம் பையுடைய அப்பூககளையும் பழததையும குளததைககணடாறபோலுங குளிாசசியை யுடைய பெரியமரககுழாததினையும்,

[இடனும் வலனு நினையினிா நோககிக, குறிய றிந் தவைடவை குறுகாது கழி மின்·] நினையினிா குறிய,றிநது இடனும வலனும நோககி அவைஅவை குறுகாது கழிமின் —யானகூறியதனைநினைதது அவறறினகுறிகளையறிந்து இடததினும்வலத் தினுமபார்தது அவையிறறை அவையிறறை அனுகாமற போவீா,

விலஙகி நோககிக குறுகா து கழிமினெனக

இது சோலைகூறிறறு

கோடு பல முரஞ்சிய கோளி ஆலததுக கூடு இயததனன குரல புணா புள் ளின்—கொமபுகள்பலவுமுறறிய பழததைத தனனிடததேகொணடதாகிய ஆலமரத் திடத்தே கூடின பலவாசசியஙகளையொதத பலவோசையுஙகூடின பறவைததிரளை யுடைய நாடுகா (உஎ௦) ணெனக

நாடு காண நனந்தலை மென்மெல அகனமின்—நாடுகளையெலலாம காணலா யிருக்கின்ற அகன்ற இடததையுடைய மலையை மெலலமெல்லபபோவீா,

நனந்தலை - ஆகுபெயா.

மா நிழற பட்ட மரம் பயில இறும்பின—பெரியநிழலுணடான

மரமநெருஙகின குறுஙகாட்டாலே,

[ஞாயிறு தெரூஅ மாக கனாதலை] மாகம ஞாயிறு தெரூஅ கனாதலை—ஆகா யததிறறிரியும் ஞாயிறு சுடபபடாத அகனற இடததையுடைய குன்றம் (உஎ௫),

தேஎம் மருளும அமையமாயினும இரூஅ வன்சிலையா மா தேர்பு கொட்கும் குறவரும் மருளும் குனறததுப படினே—திசைதெரியாமன்மயங்கும் இராக்காலமா யினும் முறியாத வலியவிலலையுடையராய் விலங்குதோர்துநின்று சுழன்றுதிரியும் குற வருமுட்படமயங்குங் குன்றததே நீஙகளசெலலின்,

௯௫௨ பததுபபாட்டு.

[அகனகட் பாறைத துவனறிக கலலென, வியஙக லோம்பிது மியஙக டொடு " மின்:] இயஙகல ஓம்பி அகன் கண பாறைத துவன றிக் கலலென நும் இயங்கள்

தொடுமின்—அவ்வழியைப போதலைப பரிகரிதது அகன்ற இடததையுடைய பாறை

யிலே குவிந்து கலலெனனுமோசைபட நுமமுடையவாசியஙகளை வாசிபபீராக,

பாடு இன அருவிப பயம கெழு மீ மிசைக காடு காததுறையும் கானவா உள

ோ—ஓசையினிதாகிய அருவியினபயனபொருநதிய உசசிமலையிலே காட்டைகாத்

திருககுங கானவா பலருமுளா,

ஏகாரம - ஈறறசை

நிலைத துறை வழீஇய மதன அழி மாககள புனற படு பூசலின—நிலையாயப

போகதுறையைததபபி ஆழததிறே புகக வலியழிந்தமாககள

புனலிலேயழுந்துகின்ற
வருத்தங்களோடு விரைந்தெப்பாரைப்போல,

[விரைந்துவல லெய்தி, யுண்டற் கினிய பழனும் கண்டோர், மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி, புறு நிரம்பிய வாறவா முந்துற, நுமமி னெஞ்சத் தவலம் வீட, விம் மென கம்போ டினியி ராகுவிர்]

நெஞ்சத்து அவலம் வீட விரைந்து வலலெ யதி—திசைமயக்கத்தாற்கலங்கி அறி வழிந்த நெஞ்சிற்கேடு போம்படி ஓடிக் கடுகவந்துசேர்ந்து,

உண்டற்கு இனிய பழனும் கண்டோர் மலைதற்கு இனிய பூவும் காட்டி—எல்லாருமுண்டற்கினியவாகிய பழங்களையும் கண்டவர்கள் சூடுதற்கினியவாகிய பூக்களையும் நமக்குக்காட்டி, நீர் அவற்றைநுகர்ந்தபின்பு,

அவா ஊறு நிரம்பிய ஆறு முந்துற—அக்கானவர் இடையூறுமிக்கவழியை நமக்கு முற்படப் போகையினாலே,

நும் ம் ன இம்மென கம்போடு இனியிராகுவிர்—நும்முடைய இம்மெனனு மோசையையுடைய சுற்றத்தோடே மனமகிழ்வீர்,

அறிஞர் கூறிய மாதிரம் கைக்கொள்பு—திசைமயக்கறாடிய றிவார் கூறிய திசையையுட்கொண்டு,

[குறியவு நெடியவு மூழிழிபு புதுமவார், கோக்கினும் பனிக்கு நோயகூ ரடுக் கத்து]

புதுவோர் நோக்கினும் னக்கும் நோய் கூர் அடுக்கத்து—புதியமாந்தர் கண்ணாலேநோக்கினுந் தலைநடுக்கும் நோயமிக்க பக்கமலையிடத்து,

குறியவும் நெடியவும் ஊழ் இழிபு—குறியனவும் நெடியனவுமாகிய குவடுகளை முறைமை பட இழிந்து,

அலா தாய வரி நிழல அசையினி ர இருப்பின—பூப்பரந்த பலவரிகளையுடைய வாகிய நிழலி ல இளைத்திருப்பின்,

பல திறம் பெயர்பவை கேட்குவிர் —பலகூறுபாடுகளையுடையவாய எழுகின்ற ஓசைகளைக் கேட்பீர்,

பரிந்தா - அசை

கலை தொடு பெருமபழ புணகூடாகது சேறலின—முசுககலைதோணடின பெரிய பலாபபழம புணமிகருக சேறறுணையினலே,

மலைமுழுதும கமழு ம மாதிரகதோறும—மலைமுழுதும அததேனுறுக திசைக டோறும்,

[அருவி நுகரும வானர மகளிர, வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதொறுந தெரியிமிழ கொண்டநும் மியம்போ லின்னிசை] வாஙகுபு வருவிசை தவிராத இமிழ் கொண்ட அருவி நுகரும் வான் அரமகளிர குடைதொறும் நும் இயம் போல தெரி இன்னிசை—உள்ளபணடஙகளை வாங்கிகொண்டு வருகின்ற விசைதவிராத ஒலித்தலைக்கொண்ட அருவியையாடும் தெய்வமகளிர அதனைக கையாறகுடையுந் தோறும் நும்முடைய வாசசியஙகளைபபோல தாளந்தெரிகின்ற இனியவோசையும்,

[இலங்கேந்து மருபபி னினமபிரி யொருததல, விலஙகன் மீமிசைப பணவைக் கானவர், புலமபுக குணணும் புரிவளைப் பூசல]

விலங்கல மீமிசைப பணவைக் கானவா புலம்புக்கு உணணும்—மலையின்பே விட்டபரணிற கானவா திளைபபுனததைப புகுநதினனும,

இலஙகு ஏந்து மருபபின் இனம பிரி ஒருததல புரி வளைப பூசல—விளங்குகின்ற ஏந்தின கொம்பையுடைய தன்னினததைபபிரிந்த யானைததலைவனைப பிடிததறகு விரும்பின வளைததலையுடைய ஆரவாரமும,

[சேயளைப பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி, னெயதெற விழுககிய கானவ ரழுகைகை சேய் அளைப பள்ளி எய எஃகு உறு முள்ளின தெற இழுககிய கானவா அழுகை— நெடிய முழையாகிய இருபபிடததிறறஙகும் எய்ப்பன்றி தனதுகூராமையுறுகின்ற முள்ளால எயதுகொலலுகையினலே பட்ட கானவரழுகின்ற அழுகையும்,

[கொடுவரி பாயந்தெனக கொழுநா மாரபி, னெடுவசி விழுபபுண

டணிமா காட் பெண, வறலவாழ் கூந்தற கொடிச்சியா பாடல] கொழுநா மாபில கொடுவரி பாய தென நெடு வசி விழுபபுண தணிமா காபபென அறல வாழ் கூந்தல் கொடிச்சிய பாடல—தஙகணவா மாாபிலே புலிபாய்நததாகப பட்ட கெடிய பிளததலையுடைய சீரியபுணணை ஆற்றுதற்கு காவலென்றுகருதி அறல்வீற்றிருநத மயிரினையுடைய கொடிசசியாபாடும பாட்டாலெழுந்த ஓசையும,

தலை நாள பூதத பொன இணா வேஙகை மலைமா இடூஉம ஏமப பூசல—முற்றுளிலேபூத்த பொனபோலுங கொததினையுடைய வேஙகைப்பூவைசசூடுதற்கு மகளிா புலிபுலியென றுகூபபிடும ஏமததையுடைய ஆரவாரமும,

வேஙகைவளைநது பூவைககொடுததலின், அசசநதீர்ந்த பூசலென்றாா.

கன்று அரைப பட்ட கயநதலை மடபபிடி—கனறு வயிற்றிலேயுண்டான மெல்லியதலையினையுடைய மடபபததையுடையபிடியை,

வலிககு வரம்பாகிய கணவன் ஓமபலின்—வலிககு ஒொலலையாகிய களிறு கவழங்தேடிககொடுததுப பாதுகாத்துப போகையினாலே,

ஒண கேழ வயபபுலி பாயநதென—அபபோக்கினைககுறிதது ஒளிததிருநது ஒள்ளிய நிறத்தையுடைய வலியபுலி பாய்ந்ததாக,

கிளையொடு நெடு வரை இயம்பும இடி உமிழ தழஙகு குரல்—அபபிடி தன்சுற்றததோடே கெடியமலையிடத்தேகூபபிடும் இடியோசைபோலும முழஙகுஙகுரலும்,

இடியுமிழ்ந்த ஓசையை ஆகுபெயரான உமிழ எனறாா

கைக கோள் மறநத கருவிரல மந்தி—பாாபபைத் தன்கையாற்றழுவிக்கோடலை மறந்த கரியவிரலையுடையமந்தி,

அரு விடர் வீழ்நத தன் கலலாபபாா்ப்பிறகு— எடுததற்கரிய ஆழந்த முழையிலேவீழ்ந்திறந்த தன்குட்டிககு,

சடு

கல்லாமை - தனக்குரியதொழிலைக் கலலாமை

முறி மேய யாக்கைக கிளையொடு துவன்றிச சிறுமை உறற களையாப் பூசல்— தளிரைமேய்ந்துவளாகத வடிவினையுடைய சுற்றததோடேநெருங்கி நோய்மிக்க விலக கப்படாத ஆரவாரமும்,

மந்தி பாரப்பிறகுத் துவன்றிச சிறுமையுறற பூசலென்க

கலை கை அற்ற காண்பு இன் நெடு வரை நிலை பெயது இட்ட மால்பு நெறி யாக—முசுககலை ஏறமுடியாதெனறு செயலறற காடசியினிய உயர்ந்தவரையிலே நிலைபேறுணடாகக கூட்டிநட்ட கணணேணியே வழியாகசசென்று,

பெரும்பயன் தொகுத்த தேஙகொள் கொள்ளை —பெரியபயனுணடாகத் தேனீத திரட்டிவைத்த தேனையழித்துககொணட கொளளையாலுணடான ஆரவாரமும்,

[அருஙகுறும் பெறிந்த கானவ ருவகை, திருநதுவே லணணறகு விருந்திறை சான்மென.]

திருநது வேல் அணணறகு விருநது இறை சானமென—திருந்தும்வேலினை யுடைய நனனனுககுப புதிதாககொடுததறகு இவறறிறைககொண்டபொருள்கள் அமையுமெனக கருதிசசென்று,

அரு குறும்பு எறிநத கானவா உவகை—அழிததறகரிய குறும்புகளையழித்த கா னவர் மகிழ்சசியிலுணடான ஆரவாரமும,

நறவு நாட்செயத குறவா தம் பெண்டிரொடு மான தோற் சிறுபறை கல்லெ னக் கறஙக வான் தோய் மீமிசை அயரு ம குரவை—நறவை நாட்காலத்தேகுடிதத குறவா தம்பெணடிரோடேகூடி மான்றோல்போாதத சிறுபறை கலலென்னுமோசை படவொலிபப வானைத்தீணடும் உசசிமலையிலேயாடுங் குரவைககூத்தினாரவாரமும்,

[நல்லெழி னெடுந்தே ரியவுவந் தனன, கலயா றொலிகடும் விடாமுழங் கிரஙகி சை:] நல எழில் நெடுந்தோ இயவு வநதனன ஒலிகடும் கல் யாறு விடா முழஙகு இரஙகு இசை—நல்ல அழகினையுடைய நெடியதேர்கள் வழியிலே ஓடிவந்ததனமைய வாக ஒலிக்கும் கல்லினமேலவரும் யாறுகள் முழைஞ்சுகளிலேவீழ்ந்து மாறுதொலிக் கும் ஓசையும்,

நெடுஞ்சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத்து உரவுச் சினம் தணித்துப் பெரு வெளிற் பிணிமா விரவு மொழி பயிற்றும் பாகர் ஓதை—காட்டாற்றின் நெடியசுழியிலே வீழ்ந்து அகப்பட்ட தறுகண்மையையுடைய யானையினது வலிய சினத்தைத் தணியப்பண்ணிப் பெரியகம்பத்திலே சேர்த்தற்குத் தமதேவற்றொழிலைச்செய்தற்குக்காரணமான பேச்சுக்களைப்பேசி அவற்றிலே பயிலப்பண்ணும் பாகருடைய ஆரவாரமும்,

ஒலி கழைத் தட்டை புடையுநர் புனந்தொறும் கிளி கடி மகளிர் விளி படு பூசல்—ஒலிக்கும் மூங்கிலாற்செய்த தட்டையைப்புடைத்துப் புனங்கடோறும் கிளி யையோட்டுகின்ற மகளிர்கூப்பிடுதலாற்பிறந்த ஆரவாரமும்,

இனத்தின் தீர்ந்த துளங்கு இமில் நல்லேறு—நிரையினின்றும்பெயர்ந்த அசை யும் குட்டேற்றினையுடைய இடபமும்,

மலைத் தலை வந்த மரையான் கதழ் விடை—எக்காலமும் போர்செய்து போதத் தொழில தன்னிடத்திலேகைவந்த மரையானினது விரைந்த ஏறும்,

[மாறு கொமந்தி னூறுபடத் தாக்கிக், கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைந் தார்ப்ப, வள்ளிதழ்க் குளவியுங் குறிஞ்சியுங் குழைய, நல்லேறு பொரூஉங் கல்லென் கம்பலை.]

க0.—மலைபடுகடாம். கூருரு

கோவலர் குறவரோடு ஒருங்கு இயைந்து ஆர்ப்ப—முல்லைநிலத்திற்கோவல ரும் குறிஞ்சிநிலத்திற்குறவரும் சேரக்கூடி வென்றதன்வெற்றிதோன்ற ஆரவாரிக் கும்படி,

மாறு மைந்தின் ஊறு படத் தாக்கிப் பொரூஉம் கல்லென் கம்பலை—முதுகிடாத வலியுடனே புண்ணுண்டாம்படி முட்டிப்பொரும கல்லென்கின்ற ஓசையையுடைய ஆரவாரமும்,

ஏறும் விடையும் ஆர்ப்பப் பொரூஉம் கம்பலையென்க

நல்லேறு வள் இதழ்க் குளவியும் குறிஞ்சியும் குழையப் பொரூஉம்

கம்பலே— எருமையேறுகள் வளவிய இதழையுடைய குளவியும் குறிஞசியும் வாடுமபடி தம்மிற் பொருகின்ற ஆரவாரமும்,

[காந்தட் டுபெபிற் கமழுமட லோசசி, வணகோட் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ, முண்டுபடு மிசசிற் காழ்பயன கொண்மாா, கனறுகடாஅ வுறுககு மகாஅ ரோதை]

வண கோட் பலவின் விளை தீமபழம சுளை உணடு படு மிசசிற காழ் பயன் கொண் மாா—வளவிய குலைகளையுடைய பலாவினது முறறின இனிய பழத்திற்சுளையை விருமபினேொலலாரும தினறு கீழ்வீழநதுகிடககும் மிகையான பழததின்விதை யைப் பயனகோடறகு,

கன்று காந்தள் துடுபபிற் கமழ் மடல் ஓச்சிக கடாவுறுககும் மகாா ஓதை— கன்றுகளைபபிணைத்துக காந்தளினது துடுப்புபபோலும கமழுகின்ற மடலாலேயடித் துக் கடாவிடும் பிள்ளைகளுடைய ஆரவாரமும,

* [மழைகண டனன வாலைதொறு ஞெரோென]

[கழைகண ணுடைககுங கரும்பினேத்தமும] கரும்பின் கழை கண்ணுடைக் கும ஏததமும—கரும்பின்கோலைச சாறுகொளளும ஆலையினேசையும்,

தினை குறு மகளிர் இசை படு வளளையும்—தினையைககுறுகின்ற மகளிருடைய இசைமிகுகினற †வள்ளைபபாட்டும,

சேம்பும் மஞ்சளும் ஓம்பினா காபபோா பனறிப பறையும்—சேம்பையும் மஞ்ச ளையுமவிதைதது வளாந்தபினபு பனறி கிழஙககழாமற காபபோருடைய பன்றிககுக் கொட்டும் பறையோசையும்,

குன்றகச் சிலமபும்—இவவோசைகளான் மலையிடததெழும் எதிரொலியும்,

என்ற இவ்வனைததும—என்று யான்கூறிய எலலாவோசைகளும்,

[இயைநதொருங் கீண்டி.] ஒருஙகு இயைந்து ஈணடி—சேரபபொருநதித் திர ளப்பட்டு,

[அவலவு மிசையவுந் துவன்றிப பலவுடன்] அவலவும் மிசையவும் பல உடன் துவன்றி— நாழ்வாயிலுள்ளனவும உசசிமலையிலுளளனவுமாகிய

ஒழிந்த பலவோ சைகளும் நெருங்குகையினாலே,

[அலகைத தவிாதத வெணணருந் திறதத, மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியம்ப:] எண்ணரு திறதத அலகைத தவிாதத மலை படு கடாம மாதிரத்து இயம்ப—என்னு________________.

* இதறகுணாகிடைததிலது.

† வள்ளைப்பாட்டு - உலககைபபாட்டு.

தறகரிதாகிய கூறுபாட்டையுடையவாகையினாலே எணணையொழிந்த மலைகளாகிய யானைக்குண்டாகின்றவொலி திசைகளெலலாமொலிபப,

கடாம - ஆகுபெயராய் அதனுறபிறநத ஓசையையுணாததிற்று.

வரி நிழலிருபபின் (உ௬0), இனனிசை சயும் (உ௬௬) பூசலும் (உ௬௬ அழுகையும்
(௬0௧) பாடலும் (௬0௪) பூசலும் (௬0௬) குரலும (௬௧0) பூசலும் (௬௧௪) கொளளையும்
(௬௧௭) உவகையும் (௬௧௮) குரவையும (௬உஉ) இசையும் (௬உ௪) ஓதையும் (௬உ௭) பூசலும் (௬உ௧) கம்பலையும் (௬௩௫) ஓதையும் (௬௩௬) ஏததமும (௬௪௧) வள்ளையும
(௬௪உ) பறையும் (௬௪௪) என றிவவனைததுங (௬௪௫) குன றகசிலம்பும (௬௪௪)
ஒருஙகியைநதிணடபபட்டு (௬௪௫) ஒழிந்த ஓசைகளுந துவன்றுகையினாலே (௬௪௬) மலைகளாகிய யானைகருணடாகிண ற வொலி (௬௪அ) பலதிறமபெயாபவை (உ௬௧) மாதிரததியமப (௬௪அ) அவறறைநகேடகுவி (உ௬௧) ரென முடிகக.

இருப்பிற (உ௬0) கேட்குவி (உ௬௧) ரெனக

மலைக்கு யானையையுவமிதது அதனகட்பிறந்தவோசையைக கடாமெனச்

சிறப் பித்தவதனல் இப்பாட்டிற்கு மலைபடுகடாமென்று பெயாகூறினா.

[குரூஉககட் பிணையற கோதை மகளிா, முழவுததுயி லறியா வியலு ளாஙகண, விழவி னறறவன் வியன்கண வெறபே]

அவன் வியன கண வெறபு—அந ஈனனனுடைய அகனறவிடதனையுடைய மலை,

குரூஉக கண பிணையல கோதை மகளிா — பலநிறமபொருநதின இடதனை யுடைததாகிய பிணைததலையுடைய மாலையினையுடையமகளிா ஆடறகேறற,

முழவு துயில அறியா வியலுள ஆஙகண' விழவின அறறு—முழவு கணணுறகக மறியாத அகன்ற ஊரிடததுககொணட திருநாளையொததுச சிறநதிருககும,

கண தணணெனக் கணடெம கேட்டும உணடறகு இனியபல பாராட்டி யும— காண்டற்கினியனவறறைக கணகுளிரககணடும் கேட்கபபடுவனவறறைச் செவிகுளி ரக்கேட்டும் உணடற்கினிய உணவுகளைக கொண்டாடியுணடும,

[இன்னும் வருவ தாக நமககெனத, தொனமுறை மரபினி ராகி]

நமககு இன் னும் வருவதாக எனத தொல் முறை மரபினிராகி—நமககு மேலும இந்நுகாசசி உண்டாவதாகவென்று விரும்பிப பழையவுறவான மககளைபபோலும் முறைமையினை யுடையிராய்ச சிலநாட்ட ஙகி,

பல் மாண் செரு மிகுஉப் புகலும திரு ஆர மாாபன—பலவாய மாட்சிமைப் பட்ட வஞ்சிமுதலியபோாததொழில மிககுநடததலாலே உலகமபுகழுந் திருமக ணிறைந்திருந்த மாாபினையுடைய நன்னனுடைய,

உரும் உரறு கருவிய பெரு மலை பிறபட—உருமேறுமுழஙகுந் தொகுதியை யுடைய பெரிய மலை நுமக்குபபினகுமபடி,

இறும்பூது கஞலிய இன குரல விறலியா நறுங கா அடுக்கத்துக குறிஞ்சி பாடி—அதிசயநெருங்கின இனிய யாழையுடைய விறல்படவாமெகளிா நறிய கரிய பக்கமலையிலே குறிஞ்சியென்னும்பணணைப பாட,

குரல் - ஆகுபெயர். பாடி - பாடவெகை

கை தொழூஉப பரவிப பழிச்சினிர கழிமின்—நீரும் ஆண்டுறையுத் தெய்வங்க

கo.—மலைபடுகடாம். ௩ருள

ளைக் கையாலேதொழுது எங்குறைமுடித்தால நமககு இவைதருதுமென்று பரவுக கடன்பூண்டு வாழ்த திப்போவீர,

மரபினிராகிப் (௩௹) பாடிப் (௩௧௯) பழிச்சி (௩௲) மலை பிறபடக் (௩ருள) கழிமின் (௩௯௦) என்க

[மைபடு மாமலை பனுவலிற பொஙகி] பனுவலிற பொஙகி மை படு மாமலை— சூன்முதிாவதற்குமுன்பு எஃகுற பஞ்சிபோலப பொஙகிசசென்று காாகாலமவருமளவும மேகமகிடக்கும் பெரிய மலையிடததில,

கை தோய்வு அன்ன காா மழைத் தொழுதி—கை சென்றுபிடிககுந் தன்மை யையொதத அணுகுதலையுடைய கரிய மேகததிரள்,

தூஉய அன்ன தவலை தவறறலின—வலியத தூவினுலொதத தவலைகளைத் தூவுகையினலே,

தேஎம தேஎுக கடும்பரிக கடும்பொடு—திசைகளைத துணிந்துகொள்ளமாட்டாத கடிய செலவினையுடைய சுறறத்தோடே,

காஅயக் கொண்ட நும் இயங் தொயபடாமல்—காவிககொண்ட நும்முடைய வாச்சியங்கள் நனையாதபடி,

கூவல் அன்ன விடரகம புகுமின—கிணறுகள்போனற முழைஞ்சுகளிடததே புகுவீர்,

இரு கல் இகுப்பதது இறு வரை சேராது—பெரிய கலவினது திரட்சியினிடத்து முறிநதுநின்ற மலைகளைசசேராதே,

[குன்றிடம் பட்ட வாரிட ரழுவதது, நினறு நோககினுங கணவாள் வெளவு, மண்கனை முழவின் றலைககோல கொணடு, தணடோகா வாகத தளாத லோமபி, யூன்றி னிா கழிமி றூறுதவப பலவே]

நினறுகண நோககினும் வாள் வெளவும இடம பட்ட குனறு—நின்று கணணாற் பாாககினும கண்ணினொளியைத தன்னழகாலே வாங்கிககொள்ளும் இடமுண டாகிய மலையில்,

உம்மை - அவறறைநுகர மனததாற்கருதின் அம்மனததையும வாஙகிககொளளு மென எசசவும்மை

ஆரிடா அழுவதது ஊறு தவப் பல—பொறுததறகரிய வருததததைசசெய்யும குழிகளிடததுப் பிறககுமிடையூறுகள் மிகபபல, அவறறை,

மண் கனை முழவின தலைத தணடு காலாகக் கொணடு—மாாசசனைசெறிநத முழ விடததிற் காமரததை நுமக்குக காலாக வாஙகிககொணடு,

தளாதல ஓம்பிக கோல ஊனறினிா கழிமின—அடி உளளேவிழுதலைப பரிக ரித்து அத்தண்டாகிய கோலை ஊனறிப்போவிா,

அயில் காய்நதன்ன கூா ங கற பாறை—வேல்காயந்தாறபோலும் குடுமிககூாங் கற்களையுடைய பாறையில்,

வெயில் புறந்தரூஉம் இன்னல இயககதது—குளிாசசிவாராமல வெயில் பாது காக்கும் இன்னுமைசெயயும் வழியிடததிற போம்பொழுது,

கதிர் சினம் தணிந்த அமையததுக கழிமின்—ஞாயிறு சினமாறின அந்திபபொழுதிலே போவீர்;

[உாைசெல வெறுத்தவவ னீங்காச் சுறறமொடு, புனாதவ வுயரிய மழைமருள் பஃறோ, லரசுநிலை தளர்கக மருபபமு முடைய.]

உாை செல வெறுத்த அவன் நீங்காச் சுறறமொடு புனா தவ உயரிய

மழை

மருள் பல் தோல் அருபபமும் உடைய—புகழ பரககும்படி செறிந்த நன்னனுடைய

சேகாத படைததலைவரோடே உயர்ச்சிமிகவுயர்ந்த மேகமென்றுமருளும பல யானைத்திரளையுடைய அரண்களையும் அவ்வழியுடைய;

அரசு நிலைதளாக்கும அருப்பம்—பொரவந்த அரசர் நிலையுடைமையைக் கெடுக்குமரண்,

பின்னி அன்ன பிணஙகு அரில நுழை தொறும—அவ்வரண்களிற பின்னிவைத்தாலொத்த கொடிபிணஙகின சிறுகாட்டையுடைய சிறியவழிகடோறும,

முன்னோன் வாஙகிய கடு விசைக் கணைக கோல் இன் இசை நல் யாழ்ப் பத்தரும் விசிபிணி மண்ணா முழவின் கணணும் ஓம்பிக கைபிணி விடாது பைபயக கழிமின்—முன்போகின்றவன முகததிலடியாமல வாஙகிவிட்ட கடியவிசையையுடைய திரணடகோல இனிய இசையைத் தன்னிடததேகொண்ட நல்ல யாழின்பத்தரையும் வலிததுக்கட்டின மார்ச்சனைசெறிந்த முழவின்கண்ணையும் கெடாதபடி காதது அவனைக் கரம்பிடித்துககோடலை விடாதே மெலலமெலலப் போவீர்;

நாடுகாணனந்லை (உஎ௦) முதல இததுணையும மலைகூறிற்று. இவ்விடதது யாற்றின்தன்மையும் சேரககூறினா

களிறு மலைந்தனன கண்கூடு துறுகல்—யானைகள் தமமிற்சோநது பொருதா லொத்த ஒன்றினிடத்தே ஒனறு கூடிநெருஙகின கல்விடததே,

தளி பொழி கானம தலை தவப பலவே—மழைபெய்கின்ற காடுகள்

அவ்விட த்து மிகப்பல;

ஒன்றாத செவ்வா உலைவிடத்து ஆதரென நலவழிக் கொடுத்த நாணுடை மற வர்—ஏவல்பொருந்தாத பகைவா முதுகிட்டவளவிலே தமதுவெற்றிதோன்ற ஆர வாரித்தாராக,அதுபொருமல இவவிடம் உயிர்கொடுத்தற்கு நல்லகாலமென்று மீண்டு உயிரைக்கொடுத்த நாணத்தையுடைய மறவருடைய,

செல்லா நல இசைப பெயரொடு நட்ட கல ஏசு கவலை எண்ணு மிகப் பலவே— கெடாத நல்ல புகழினையுடைய பெயாகளை எழுதிநட்டகறகள் முதுகிட்டுப்போனவ ரா இகழும பலவழிகள் எண்ணுதல மிகும்படி பலவாயிருக்கும;

இன்பு உறு முரற்கை நும பாட்டு விருபபாகத தொனறு ஒழுகும் மரபின் நும் மருப்பு இருததத துணைமின்—இன்பமிகுகின்ற தாளததினையுடைய நும்முடைய பாட்டு அக்கல்விற றெயவததிறகு விருபபமாகப பழமைநடக்கின்ற முறைமையி னையுடைய நமமுடைய யாழைவாசிதது விாயப போவிா,

மருபபு - ஆகுபெயர்

பணடு நறகு அறியாப புலம பெயா புதுவிா சநது நீவிப புல் முடிந்து இடுமி ன்—முறகாலம் நன்மையறியாத தீயநிலததை வழியறியாமறபோய மீணடுவந்த புதி யவர்கள பினவருகின்றவாகளும் அவ்வாறுபோய மீளாதபடி பலவழிகளுங்கூடி ன சந்தியைக் கையாலேதுடைதது அடையாளமாக ஊகம்புல்லை முடிந்திட்டு வைப்பிா,

நற்கு - நன்கின் விகாரம

கானம் பல (௬௮௫), ஆண்டுக கல (௬௮௧) நட்ட (௬௮௮) கவலை பல (௬௮௯); அ க்கல்லிற்கு மருப்பிருத்துத் துணைமின் (௬௯௧), அப்பொழுது புதுவிா (௬௯௨) புன் முடிந்திடுமி (௬௯௩) னெனக கூட்டுக

செல்லும் தேஎத்து— நீங்கள் போம் தேசத்திலே,

[பெயாமருங் கறிமாா, கலலெறிக தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த, கடவுளோங

கிய காடேசு கவலே·]

கல எறிந்து மருஙகு பெயா அறிமாா எழுதிப கடவுள்— கலலே இட்டதுகொண

டு அதனிடத்தே இவவாறேபொருதுபட்ட இனனுனௌனறு அவனபெயரை உலகம றிவதறகு எழுதிய கடவுள்,

நல் அரை மராத்த கடவுள— நலல அரையினையுடைய மராததிடததனவாகிய கடவுள,

என்றது - மராமரததினிழலிலே நட்ட கலலெனறவாறு

கடவுள் ஓங்கிய காடு ஏசு கவலே—அககடவுளின செயவததனமைமிகக தன கொடுமையாற பிறகாடுகளையிகழும பலவழிகளில,

[ஒட்டா தகனற வொன்னுத தெவவா, சுட்டினும பனிககுஞ் சுரநதவப பலவே·]

ஒட்டாது அகன்ற ஒன்னுத தெவவா சுரம தவப பலவே—நனனைப பொருந்தா தேசஙகின அவன் ஏவறகுப் பொருந்தாத பகைவரிருககும் அருநிலஙகள மிகபபல,

இதனுல இகழுநாபபிணிக்கும ஆறறல கூறினு

சுட்டினும பனிககும சுரம்— ஏததமூாகளிலேயிருநது நினைப்பினும தலைநடுககு விக்குஞ் சுரம்,

தேம் பாய் கணணித தோ வீசு கவி கை ஒமபா வள்ளற படாந்திருமெனினே— தேன்சொரிகின்ற கணணியினையும தோளாசசிதறுங் கொடுத்துக்கவிந்த கையினையுமுடைய தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணுத நன்னனைநினைத்துச செல்கின்றேமெ ன்று கூறுவீராயின,

[மேம்பட வெறுத்தவவன றொஃறிணை மூதாா, ஆஙகன மற்றே நமமனோககே] நம்மனோககு ஆஙகனம் மேமபட வெறுதத அவன் தொல திணை

மூதா அற று—நமமையொககும பரிசிலாககு அபபகைபபுலம எலலாவூகளினும மேலாம்படி செல்வமுணடான நன்னனுடைய பழைதாகிய உயாநத ஒழுககததினையுடையபழை யவூகளை யொகக்கும்,

அசைவுழி அசைஇ அஞ்சாது கழிமின்—இளைததவிடததே யிளைபபாறி அஞ்சா மற் போவீர்,

[புலியுற வெறுததத்தன வீழபிணை யுளளிக, கலைநினறு விளிககுங கான மூழிற ந்து.] புலி உற வீழ தன் பிணை உளளி வெறுதத கலை நினறு விளிககும் கானம ஊழ இறநது—புலிபாயகையினலேபபட்ட தனபிணையை நினைதது வெறுதத கலைநின்று கூபபிடும் அககாட்டை முறைமைபபடபபோய,

சிலை ஒலி வெரீஇய செஙகண மரைவிடை—விலலிசைசைககு வெருவின சிவ ந்தகணணையுடைய மரையேறு,

தலை இறம்பு கதழும நாறு கொடிய புறவின—முறபபட்ட குறுங்காட்டிலே விரை நதோடும் நாறுகினற கொடிகளையுடைய காட்டிடததது,

வேறு புலம் படாநத ஏறு உடை இனநத வளை ஆன தீம்பால—வே 'றுபபுல ஙகளிலே சென றுமேயநத ஏறறையுடைய நிரையிட ததனவாகிய சஙகுபோல வெள் ளிய பசுக்களின இனிய பாலை,

மிளை சூழ் கோவலா வளையோா உவபப தருவனா சொரிதலின— நிரையைக யல் சூழகின்ற இடையா வளையினையுடைய மகளிா மன மகிழும்படி கொணடுவநது சொரிகையினலே,

[பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற் றீர்ந்தநும், புலம்புசே ணகலப் புதுவி ரா குவிர.] பலம் பெறு நசையொடு நும் பதிவயின் தீர்ந்த புலம்பு சேண் அகலப் புது விா ஆகுவிா—பலத்தைபபெறவேணடுமென்னும ஆசையுடனே நும்முடைய ஊரி னின்றும் போந்த வருததம் விட்டு நீஙகுகையினலே விருந்தாந்தன்மையை யுடையி ராகுவிா,

[பகாவிரவு நெலவின் பலவரி யனன, தகாவிரவு துருவை வெள்ளையொடு வி ரைஇக், கல்லென் கடததிடைக் கடலி னிரைக்கும, பல்யாட் டினநிரை] பகர் பல விரவு நெல்லின அரி அன்ன நகா விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக கல் லென் கடதகிடைக கடலின இரைககும் பல்யாட்டு இன நிரை—பணடமவிற்ற பலவு ங்கூடு நெல்லினரிசியையொததனவாகக கிடாய்விரவுகின்ற செம்மறித்திரள் வெள் யாட்டுடனேகலந்து கலலெனகின்ற ஓசையையுடைய காட்டிடததே கடல்போ லேயொலிக்கும் பல யாட்டினிரைகளையுடைய திரளகளிலே,

பகாநெல் - விலைதரொகை.

எல்லினிா புகின்—இராககாலததை யுடையிராயச் செலலின்,

மனத்தே அககாலததைக கருதுதலின், உடைமையாயிறறு.

பாலும் விதவையும பணறுது பெறுகுவிா—பாலும் பாறசோறும நுமக்கெனறு சமையாமற நமககுச சமைநதிருந்தவற்றைப பெறுகுவிா,

துயம்மயிா அடககிய சேககை அனன—மெல்லிய தலைமயிரினையுடைய சேண மிடட படுக்கையையொதத,

மெய் உரிதது இயரறிய மிதி அதள் பள்ளி—ஆடுகளின மெயயையுரித்து ஒன் றுகததைத்த வாரமிதித்ர தோறபடுககையிலே,

தீத் துணையாகச சேர்நனிா கறிமின்— கொடியவிலஙகுகள் வாராதபடி இடை யா ஒளித்த நெருபபுத துணையாகத் தங்கிப போவிா,

கூபபிடு கடககும கூா நல்*அமபிற கொடுவிர கூளியா கூவை காணின்—கூப்பி டாத அவ்வெல்லையைக * கூவாநிறகும கூரிய நல்ல அமபினையும் கொடியவில்லினை யுமுடைய காடுகாககு ம வேடருடைய திரளைககண்டீராயின், அவாகளுக்கு,

படி யோாத தேய்தத பணிவு இல ஆணமைக தொடியோள்கணவற் படாந்திகு மெனினே—தன்னை வணஙகாதாரை அழித்த தாழ்சசியில்லாத பகைவரையாளுந் தன்மையினையுடைய நனனனைநினைததுப் போகினறேமென்று கூறின,

கொடியோாககணவன - தொடியினையுடையோள கணவன் இதனல் அவன்றே வி கறபுமகுதி கூறினுா இது நனனனென்னும் பொருட்டாய்நின்றது.

தடியும் கிழஙகும தணடினா தரீஇ ஓம்புநா அல்லது உடற்றுநா

இல்லை—தகை களையும் கிழங்குகளையும் நும்மை நலிந்து தின்னப்பண்ணிப பாதுகாப்பாரல்லது வருத்துவார்களில்லை, அவற்றை நோக்காது,

ஆங்கு வியம் கொண்மின்—அவ்விடத்து அவா போகச்சொன்ன வழியை நுமக்கு வழியாகக் கொண்டுபோவீர்;

அது அதன் பண்பே—அக்காட்டின் தன்மை அத்தன்மைத்தாயிருக்கும்;

தேம் பட மலர்ந்த மராஅ மெல் இணரும்—தேனுண்டாக மலர்ந்த மராவினது மெல்லிய பூங்கொத்தும்,

---

* கடவாகிற்குமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

௪௦.—மலைபடுகடாம். ௩.சுாக

உம்பல் அகைத்த ஒள் முறி ஆவும்—யானைமுறித்த ஒள்ளிய தளிர்களையுடைய ஆசசாவிற் பூவும்,

[தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி, திரங்கு மரநாரிற் பொலியச் சூடி:] திரங்கு மரநாரில் தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி பொலியச் சூடி—உலர்ந்த மரநாரிலே தளிர்களோடே நெருங்கக்கட்டின விருப்பமருவின கண்ணியை அழகுபெறச் சூடி,

முரம்பு கண் உடைந்த நடவை தண்ணென—பருக்கையையுடைய மேட்டுநிலத்திடம் விண்ட சிறுவழி மழைபெய்து குளிருகையினாலே,

உண்டனிர் ஆடிக் கொண்டனிர் கழிமின்—அந்நீரைக்குடித்துக் குளித்து வழி கருமுகந்துகொண்டு போமின்,

[செவ்வீ வேங்கைப் பூவி னன்ன, வேய்கொ ளரிசி மிதவை சொரிந்த, சுவல்விளை நெல்லி னவரையம் புளிங்கூழ்]

செவ்வீ வேங்கைப் பூவின் அன்ன அவரை—சிவந்த பூக்களையுடைய வேங்கைப்பூவினையொத்த நிறத்தையுடைய அவரைவிதை,

வேய் கொள் அரிசி—மூங்கில் தன்னிடத்தே கொண்ட அரிசி,

சுவல் விளை நெல்லின் அரிசி—மேட்டுநிலத்தேவிளைந்த நெல்லினரிசி,

சொரிந்த விதவைப புளியஙகூழ்—இவநறைப புளிககரைதத உலையிலே சொரிந் தாககின குழைந்த புளியஙகூழை,

அறகு இடை உழநத நம வருததம வீட—இராககாலததுக் காடடிடததுப்பகற பொழுதுவந்த நம்வருததம் போம்படி,

[அகலு ளாஙகட் கழிமிடை ந தியற்றி, புலவேய குரமபைக குடிதொறும் பெறு குவிர்] ஆஙகண அகலுள் கழி மிடைநது இயறறிய புல் வேய் குரம்பைக குடிதொறும் பெறுகுவிர—அவவிடத்து அகனற ஊரிட ததுக் கழிகளால் தெறறிப்பண்ணின புலலானவேயந்த குடிலகளிலிருககும குடிகடோறும பெறுகுவிர,

கூழை அறகுப பெறுகுவிரெனக

[பொன்னறைந் தனன நுணேரரிசி, வெணணெறிந தியறறிய மாக்கணமலை, தண்ணெ ணுணணிழு துளளீடாக, வசையினிர சேபபி னலகலும் பெறுகுவிர்:]

அசையினிர சேபபின்—இளைபபாறி அவ்விடததே சிலநாடடங்குவீராயின்,

பொன் அறைந்தனன நுண நேர் அரிசி வெளை எறிநது இயறறிய மாக கண் அமலை—பொனனை நறுககினுலொதத நுணணிய ஒதத அரிசியை வெள்ளையெறிந்தாக்கின கரிய இடததையுடைய சோற்றுததிரளை,

தணணென நுண இழுது உளளீடாக அலகலும பெறுகுவிர—தண்ணென்ற நுணணிய நெயம்முறை உளளேயிட்டுணணுமபடி நாடோறும பெறுகுவிர;

விசயம் கொழிதத பூழி அனன—கருபபுககட்டியைக் கொழிதத பொடியை யொதத,

உணணுநாத் தடுதத இடி நுண நுவணை—தனனை நுகாவாரை வேறொன்றை நுகராமற் றடுதத இடிததலால நுண்ணிதாகிய இளைபபிணடியோடு,

சேப்பின நுவணையோடே அமலையை இழுதுள்ளீடாக அல்கலும பெறுகுவி ரென்க.

நவிணையோடென ஓடு விரிக்க.

கொய் மர விறகின் ஞெகிழி மாட்டிப் பனி சேண நீங்க இனிது உடன் துஞ்சி—
கொய்ய மரமாகிய விறகாலாக்கின கடைகொள்ளியை எரித்துப பனி விட்டுநீங்குப
படி இனிதாகச சேரததுஞ்சி,

புலரி விடியற புள் ஓர்த்துக கழிமின்—இராக்காலநீங்குதலையுடைய விடியற்க
லத்தே நிமிததமபார்த்துப போவீர,

புள்ளோர்த்தென்றதறகுப புட்களின்குரல கேட்டுப போவீரென்றுமாம்

இத்துணையும கானமும, கானத்தாறறினது நனமையும, அசையுநற்புலமும்
வல்சியும் சேரக்கூறினா

புல் அரைக் காஞ்சி—புற்கெனற அரையினையுடைய காஞ்சிமரத்திணையும்,

புனல பொரு புதவின்—நீாவநது பொருகினற அறுகுகளையும்,

மெல் அவல—மெலலிய விளைநிலங்களையும,

[இருந்த வூரதொறு நலலியாழ்ப், பணனுபபெயாத தனன காவும் பள்ளியும், பன்ஞ ணிற்பினுஞ் சேந்தனிாசெலினு, நனபல வுடைததவன றண்பணை நாடே]

காவும்—பொழிலகளையும்,

பள்ளியும்—இடைசசேரிகளையுமுடைய,

அவன் தண் பணை நாடே — நன்னனுடைய குளிாநத மருத நிலததையுடைய நாடு,

பன்னாள் நிறபினும் சேகதனிர செலினும இருநத
ஊாதொறும்—பலநாளநிறபி னும் ஒருநாட்டங்கிபபோகினும் நீா நுகாதறகுக
குடிநீஙகாதிருந்த ஊாகளதோறும்,

நல்லியாழ் பணணுப பெயாததன்ன நன் பல வுடைதது— நலல
யாழினபண்ணை மாறிவாசித்ததன்மையவாக நனறாகிய பலபொருளகளை
யுடைதது,

காஞ்சிமுதலியவறறை உடையநாடு ஊாதோறும நன்பலவுடைததென்க.

பண் ஒன்றையொனறொவ்வாது இனிதாயிருககுமாறுபோல
நுகரும்பொருளக ளும் ஒனறையொன்றொவ்வா இனிமையுடையவெனறா.

காணபு மலி பழனங கமழத துழைஇ வலையோா தந்த இரு சுவல வாளை—கா
ண்புகெருங்கின மருதநிலததைப பூக்கணறவளைதது ஆராயநது வலையைவீசுவாா
கொண்டுவந்த பெரிய கழுததினையுடைய வாளைததடியை,

நிலையோா இட்ட நெடு நாண தூணடிற பிடிககை அனன செஙகண
வரால துடிக்கண் அனன குறையொடு விராஇ—ஓரிடத்தில நிலைபெற
நிறறலையுடையோா நிட்ட நெடிய கயிறறையுடைய தூண்டிலிறபட்ட
பிடியினகையையொத்த சிவந்த கண்ணையுடைய வராலினது
தடியின்கணணையொதத தடியோடேகலநது,

பகன்றைக் கணணிப பழையா மகளிா—பகனறைபபூவாற செயத
கணணியை யுடைய கள்விற்கும் வலையாடைய மகளிா,

ஞெண்டு ஆடு செறுவில் தராய்க்கண வைதத விலங்கல் அன்ன போா
முதல தொலைஇ வளம் செய் வினைஞா வலசி நலக—ஞெணடுகளாடித திரியும்
செய்க்கருகில மேட்டுநிலத்தே யிட்ட மலையையொததபோாகளை
அடியிலேவிழ அழித்துக் கடாவி ட்டு வளப்பத்தையுணடாககும உழவா
நெல்லை முகந்துதராநிறக,

துளங்கு தசும்பு வாக்கிய பசும் பொதித் தேறல்—களிப்புமிகுதியால் அசையும் மிடாவினின்றுமவார்த்த பசிய மூங்கிலாலாக்கின கட்டெளிவை,

[இளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்;] ஞாயிறு இளங்கதிர்க் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்—ஞாயிற்றினது இளைய கதிரகளெறிக்குங்காலத்திலே களங்கடோறும் பெறுகுவிர்,

விளைஞர் வலசிலக்காகிறகப் பழையாமகளிர் விளைஇத் தேறலகலகாகிறகப் பெறுகுவிர் எனக

[முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண் சோறு, வண்டுபடக் கமழுந் தேம்பாய் கண்ணித் திணடோள் நன்னற்கு மயினி சானமெனக், கண்டோர் மருள]

வண்டு படக் கமழும் தேம் பாய் கண்ணித் திண் தோள் நன்னற்கும் அயினி சான் மெனக் கண்டோர் மருள—வண்டுபடியும்படி நாறும் தேனசொரிந்த கண்ணியினையும் திண்ணிய தோளினையுமுடைய நன்னனுக்கும் உணவாதற்கமையுமென்று கண்டோர்கள் மருளும்படி,

முள் அரித்து இயற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு—முள்ளைக் கழித்தாக்கின கொழுப்பால வெள்ளியநிறத்தையுடைய தடிகளையிட்ட வெள்ளிய சோற்றை,

வெள்ளிய நிறத்தையுடைய தடிகளை வெள்ளரியென்றார், ஆகுபெயராக்கி.

கடும்புடன் அருந்தி—நுஞ் சுற்றத்துடனே யுண்டு,

மருள இயற்றிய வெனக.

எருது எறி களமர் ஓதையொடு நல் யாழ் மருதம் பண்ணி அசையினிர் கழிமின்—எருதையடிக்கின்ற உழவரோசையோடே கூடும்படி நல்லயாழை மருதத் தைவாசித்து இளைப்பாறிப் போவீர்,

இத்துணையும் நாடுபடுவலசியும் அசையுநற்புலமும் சேரக்கூறினார்.

வெள் நெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச் செங்கண் எருமை இனம் பிரி ஒருத்தல் கனை செலல் முன்பொடு கதழ்ந்து வரல் போற்றி—வெள்ளிய நெல்லையறுப்பார் கொட்டின பறையோசைக்கு வெருவிச் சிவந்த கண்ணையுடைய எருமைத்திரளைப் பிரிந்தகடா ஆரவாரிக்குஞ் செலவினையுடைய வலியோடே நுமமேல் விரைந்து வருதலைப் பேணி,

வினை கலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலும் துனை செலல தலைவாய் ஓவிறந்து வரிக் கும—குயவன்வனைகின்ற மட்கலத்திற சக்கரம்போலக் குமிழி சுழன்றுதோன்றும் விரைந்தசெலவினையுடைய வாயததலையின் ஒழிவின்றி ஓடும் யாறு (௬௪௬),

காணுநர் வயாஅம் கட்கு இன் சேயாற்றின் யாணர் ஒரு கரை கொண்டனிர் கழிமின்—காணபாாவிரும்புங கட்கினிய சேயாற்றினது புதுவருவாயையுடைய ஒரு கரையை வழியாகக்கொண்டு போவிா,

வயாம - ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுகெட்டது. சேயாறு - அவ்வியாற்றின் பெயா

[நிதியந் துஞ்சு நிவந்தோங்கு வரைப்பிற, பதியெழ வறியாப பழங்குடி. கெழீஇ, வியலிடம் பெறாஅ விழுப்பெரு நியமத், தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற சாறென, விக ழுநர் வெரூஉங் கவலை மறுகிற, கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு, மலையென மழையென மாட மோங்கித, துனிதீர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும், பனி வார் காவிற் பல்வண் டி மிரு, கனிசேய்த் தன்றவன் பழவிறன் மூதூர்:]

பல் வண்டு இமிரும் பனி வாா காவின்—பலவண்டுகளொலிக்கும் குளிர்ந்த நெடிய பொழில்களையும்,

இகழுநா வெரூஉம நிவந்தோங்கு வரைப்பின்—நன்னனை இகழ்திருப்பார் அஞ்சும் மிகவோங்கு மதிலையும,

சாறெனக் கெழீஇக கடலெனக காரென ஒலிக்கும சுமமையொடு வியல இடம் பெறா விழுப பெரு நியமத்து—திருநாளென்னும்படி மாந்தா பொருந்திக கடலெனக காரென ஒலிககும் ஆரவாரததோடே இரிதரற்கு அகனற இடம்பெறாத சீரிய பெரிய அஙகாடிததெருவினையும்,

கவலை மறுகின்—பல கவாததனமையையுடைய குறுந்தெருக்களையும,

பதி எழவு அறியாப பழககுடி துனி தீா காதலின இனிது

அமாந்து உறையும மா டம் மலேயென மழையென ஓங்கி—ஊரினின்றும் போதலேயறியாத பழையகுடி வெறுப்பில்லாத விருப்பத்தோடே நன்றுநலபொருந்தியிருக்கும மாடங்கள் மலே யென மழையென ஓங்குகையினலே,

யாறெனக் கிடந்த தெருவின—யாறெனனும்படி கிட ந்த பெருந்தெருவினையும,

இரண்டுமருங்கின மாடமுந் தெருவும யாறும கரையும போன்றவென்றா.

நியம் துஞ்சும் அவன பழ விறல மூதூா நனி சேய்த்தன்று—காவினையும மதி லினையும் நியமத்தனையும மறுகினையும தெருவினையுமுடைய பொருட்டிரடங்கும் அவன் பழைய வெற்றியையுடைய மூதூா மிகவும தூரிதன்றெனக

இது மூதூாமாலே கூறிறறு

பொருந்தாத தெவவா இருந்தலே துமியப பருநது படக கடக்கும் ஒள் வாள மற வர்—நன்னனேபபொருந்தாத பகைவருடைய கரிய தலேகள துணியப பருந்துகள்படி யப் போரைவெல்லும் ஒள்ளியவாளேயுடைய மறவா தம்முடைய,

கருங்கடை எஃகம சாததிய புதவின அருங்கடிவாயில அயிராது புகுமின்— கரிய காம்பினையுடை ய வேலேச்சாத்திவைத்துக காத்திருக்கின்ற பல தெற்றுவாசல களேயுமுடைய அரிய கோபுரவாயிலே ஐயுறமறபுகுவீர்,

[மன்றில வதியுநா சேட்புலப பரிசிலா, வெலபோாச சேஎய பெருவிற லுளளி, வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக, கண்டோ ரெலலா மமாந்தினிதி னோக்கி]

மன்றில் வதியுநா சேட்புலப பரிசிலா கண்டோரெலலாம்—அம்பலங்களிலே தங்குவாராகிய தூரியநிலங்களினின்றும வந்த கூத்தாமுதலியோராய் நும்மைக்கண் டோரெல்லாம்,

அளியா தாம் வெல போாச சேஎய பெரு விறல மனறவுள்ளி வந்தோரென அமர்ந்து இனிதின் நோக்கி—இவ்வளிக்கத்தக்கவா தாம வெலலும்போரைவல்ல முருக னேப்போலும் நன்னனேப பரிசிலர்க்கு கொற்றமாகநினேந்து வந்தோரென்றுகருதி முகம்பொருந்தி இனிதாகப்பார்த்து,

[விருந்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப, பரிபுலம் பலைத்தநும் வருத்தம்

வீட:] பரி புலம்பு அலைதத வருததம் வீட அவா விருந்து நும் இறை எதிர்கொள அவர்க குறுகி—தரிததலாலுண்டான தனிமை வருததினவருத்தம போம்படி அவ்வி டத்தோர் விருந்தாய நீஙகள் தஙகுதலை எதிரேறறுக்கொள்கையாலே அவர்களைச் சேர்க் திருக்தி,

[எரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மரா அதத, தொழுதி போக வலிந்தகப் பட்ட, மட நடை யாமான் கயமுனிக குழவி]

௧0 —மலைபடுகடாம்·

ந.சூ௫

எரி கான்றன்ன பூஞ் சினை மராஅதத தொழுதி போக வலிந்து அகப்பட்ட மட நடை ஆமான் குழவி—நெருபபைக கான்றாலொதத பூஙகொமபுகளையுடைய மராம ரத்திடததே கிடந்த இனமெலலாங கெடடுப்போகப போகமாட்ட ாதகபபட்ட மட ப்பத்தையுடைய நடையையுடைய ஆமானினது குழவி,

கயமுனிக் குழவி—யானைககனறினை யுடை,

[ஊமை யெண்கின் குடாவடிக குருளை ; எணகின குடாவடி ஊமைக குருளை— கரடியின வளைந்த அடியினையுடைய வாயதிறவாககுட்டி,

மீமிசைக கொணட கவா பரிக கொடுந்தாள வரை வாழ வருடை வன தலை மாத தகா—முதுகிடததேகொணட நிலதனைககைககொளளும செலவினையுடைய வளைக்தகாலையுடைய வரையிடத்தேவாழும எணகாலவருடையில வலிய தலையினை யுடைய பெரியகிடாய,

இனி வருடையுந தகருமென வேறாகக கூறலுமாம

அரவுக குறும்பு எறிந்த சிறு கண் தீரவை- பாமபினது வலிகளையழிதத சிறிய கணணினையுடைய கீரி,

அளைச செறி உழுவை கோளுற வெறுதத மடககண மரையான

பெருஞ்செவிக குழவி—முழையிலே செறிந்திருந்த புலி பாயதலுறுகையிஞலே தனனுடலைவெ றுதத மடபபததையுடையகணணிணையுடைய மரையானினது பெரிய செவியினை யுடைய குழவி,

அரககு விரிததனன செஙகிலம மருஙகிற் பரல தவழ் உமெபின் கொடுநதாள ஏறறை—அரககைபபரப்பிஞலொதத சிவநதநிலததிடததிற சுககான்கலலிலேதவழும் உடும்பினது வளைநதகாலையுடைய ஏறு,

வரைப பொலிந்த இயலும மடககண மஞஞை—மலையிடததே அழகுபெறறு ஆடும மடப்பதனையுடைய கணணிணையுடைய மயில,

கான்க கோழிக கவா குரற சேவல—கானததிடததுக கோழியினது பெடை யையழைககின்ற குரலையுடைய சேவல,

கானப பலவின் முழவு மருள பெரும்பழம—காட்டிடததுப் பலாவினுடைய முழவென்றுமருளும பெரியபழம,

[இடிககலப பன்ன நறுவடி மாவின், வடிசசேறு விளைந்த தீமபழத தாரம்] நறு வடி மாவின் இடிக கலபபனன வடிச சேறு விளைநத தீமபழத தாரம்—நறிய வடுக் களையுடைய மாவினது பொடிசசெய்த கணடின்கலப்பையொதத பிழியப்படும் சாறு முற்றின இனியபழமாகிய பணடம்,

தூவற கலிதத இவா நனை வளா கொடி—மழையாறசெருககின பரக்கின்ற அரும்புகளையுடைய மணமவளருகின்ற நறைககொடி,

காஅய்க் கொணட நுகம் மருள நூறை—காவிக்கொணடுவநத நுகமென்றுமருளும் நூற்றைககிழஙகு,

நூறை - மலங்கென்பாருமுளா

[பருஉப்பளிங் குதிாதத] உதிாத்த பருஉப பளிஙகு—மரத்தினின்றும் சிதறி யுதிர்த்த பருத்த கிரமாகிய கற்பூரம்,

பல உறு திரு மணி—பலவிலைபெற்ற அழகிய மாணிககம,

[குரூஉப்புலி பொருத புண்கூர் யானை, முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகு திரள்:] குரூஉப்புலி பொருத புண் கூர் முழுவலி யானை முத்துடை மருப்பின் மிகு திரள—நிறத்தையுடைய புலிபொரப்பட்ட புண்மிகக் குறைவில்லா வலியையுடைய யானைகளினுடைய முத்துடைய கொம்புகளினுடைய மிக்கதிரள்,

வளை உடைந்தன்ன வள் இதழ்க் காந்தள—வளையுடைந்தாற்போன்ற வளவிய இதழையுடைய காந்தட்பூ,

நாகம்—புன்னைப்பூ,

திலகம்—திலகப்பூ,

நறுங் காழ் ஆரம்—நறிய வயிரத்தையுடைய சந்தனம.

[கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசுங்கறி] மிளகின கருங்கொடி காய்த் துணர்ப் பசுங்கறி—மிளகினது கரியகொடிகள்காய்த்த கொத்திற பசியமிளகு,

முன்னர் மிளகென்றது முதலை, கறி - சினை.

திருந்து அமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்—நன்முதிய மூங்கிற்குழாயிலே முற்றிய தேனாற்செய்த கட்டெளிவு,

கான நிலை எருமைக் கழை பெய் தீந்தயிர்—காட்டிடத்து நிலைமையினையுடைய எருமையினது மூங்கிற்குழாயிலேசேர்த்த இனியதயிர்,

நீல் நிற ஓரி பாய்ந்தென—முற்றுகையினாலே நீலநிறத்தையுடைய நிறம்பிறந்த தாக,

நெடு வரை நேமியிற் செலலும நெய்க்கண் இறால—நெடிய வரையில் இறா விடத்தைவிட்டுப்பாயுந் தேனைத் தன்னிடத்தேயுடைய இறாலகள,

[உடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்துங், குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி, கடன்மண் டழுவத்துக் கயவாய் கடுப்ப, கோஒச் செருவி னெடுங்கடைத் துவன்றி]

தழீஇய ஆசினி—நன்றெனறு கூட்டிக்கொண்ட ஆசினிபபலா,

குடமலைப பிறந்த தண பெருங்காவிரி கடல மண்டு அழுவதது கயவாய்
கடுப ப—குடகமலையிற பிறந்த குளிர்ந்த பெரிய ‥விரி கடலிலே
மிககுசசெல்கின்ற ஆழத் தையுடைய புகாமுகததையொபப,

நோனசெருவின னெடுங்கடை - பகைவர் பொறுததலாற்ற
போரினையு டைய தலைவாசலி டல,

அனைததும் உடமபுணாபு தவனறி,

[வானத தனன வளமலி யானைத, தாதெருத தததைந்த முறற முன்னி.]

மழை எதிர படு கண முழவு கண இகுபப—மழைமுழககத்திற்கு
எதிராகமுழங் கும் கண்ணையுடை ய முழவின்கண்கள் ஒலியாநிறக,

கழை வளர தூமபின கணணிடம் இமிர—மூங்கிலாகிய இசைவளரும்
பெரு வங்கியததின து திறநதகணணிடம் ஒலியாநிறக,

[மருதம் பணணிய கருஙகோட்டுச சீறியாழ், நரம்புமீ திறவா
தடன்புணாந் தொனறிக், கடவ தறிந்த வின்குரல விறலியா]

மருதம பணணிய கரு கோடு சீறியாழ நரம்பு மீது இறவாது உடன்
புணர்ந்து ஒன்றி இன் குரல விறலியா—மருததததை வாசிதத கரிய
தணடினையுடைய சிறிய * இவற்றிற்கு உரைகிடைத்திலது

௬0 —மலைபடுகடாம்· ௬௬௭

யாழினரம்பினோசைக்கு மேறபோகாது அவவோசையுடனேகூடி
ஒரோசையாய இனிதாகிய பாட்டினையுடைய விறலபட ஆடுமகளிா,

கடவது அறிந்த விறலியர்—தலைவனைககணடாற செயயககடவ தொழிலை
யறி ந்த விறலியா,

தொனறு ஒழுகு மரபின தம இயலபு வழாஅது—பழைதாயநடக்கு
முறைமை யினையுடைய தமமிலககணததிற றபபாமல,

அருந்திறற் கடவுட பழிசசிய பினறை—பொறுததறகரிய வலியையுடைய
கட வுளை முதல் வாழததின பினபு,

முற்றததையணுகி (௩௬௧) இகுபப (௩௬௨) விறலியா (௩௬௬)

தேவபாணியைப் பாடினபினபு (௫௬அ) எனக

விருத்திற பாணி கழிபபி—சென்ற புதிதாகபபாமெ பாட்டுகளைபபாடி,

நீள் மொழிக குனறு நல இசைச சென்றோ

உம்பல—வேனிழறபுலவோக குக் கொடுததவறறை வாஙகாதபடி நாஙகூறிய வஞ்சினஙகளிறகுறையாத நலல புகழிலேகடநதோருடைய வழியில்வநதவன்,

இதனற கொடைககடனிறுதத அவன் தொலலோாவரவுகூறினா.

[இனறிவட் செலலா நுலகமொடு நிறப, விடைதெரிந துணரும பெரியோா மாய்ந்தெனக, கொடை ககட னிறுநத செம்ம லோயென]

இடை தெரிந்து உணரும பெரியோா மாய்நதென—கன்றிது நீதிதுவென்று ஆராயும பெரிய உபகாரிகள இறநதாாகளாக,

இன்று இவண செல்லாது உலகமொடு நிறபக கொடைக கடன் இறுதத செம் மலோய் என—நினபோ இககாலதது இவ்வுலகிலே நடநதுவிடாதே உலகமுள்ளவ ளவுநிற்கும்படி கொடையாகியகடனை முடிதத தலைமையை யுடையோயெனறுகூறி,

வென்றிப பல புகழ விறலோடு ஏததி—வெற்றியாலுணடாகிய பலபுகழ்களை ஐம்பொறிகளைத தன்வசமாககின வெறறியோடேபுகழநது,

சென்றது கொடியவும விடாஅன— நும்மனத்திறசெனற ஏனைபபுகழ்களை முற றக்கூறவும் அமையாஞய,

நசை தர வந்தது சாலும் வருநதமும பெரிது என—எனமேலுள்ளநசை கொ ணடுவருகையிஞலே என்னிடததேவநதது அமையும, வழிவந்தவருததமும் பெரிதெ ன முகமன்கூறி,

பொரு முரண எதிரிய வயவரொடு பொலிநது திருநகா முறறம அணுகல் வே ணடி—பொருகினற மாறுபாட்டினை எதிாகொணடிருககும் படைத்தலைவரோடே பொலிவுபெறறுச செலவததையுடைய தனமனையினமுறறத்தை நீஙகளசெல்லுதலை விரும்பி,

பொலிந்தெனனுமெசசததை உடையவெனபதனேடுமுடிகக.

கல்லெனன ஒக்கல நல வலதது இரீஇ—கலலெனனும ஆரவாரததையுடைய சான்றோரிருக்கின்ற நனறாகிய சமையத்திருக்கு

மணடபததேயிருநது,

வலம் - இடம்

இதனல், நல்லிதினியக்குமவன சுறறததொழுககமும அவன் நாணமகிழிருககை யுங கூறினா.

உயாந்த கட்டில் உருபபு இல் சுறறதது அகன்ற தாயதத அஃகிய நுட்பதது

இலமென மலாந்த கையராகி—உயாந்த அரசவுரிமையினையும், கொடுமையிலலாத அமைச்சர்முதலியோரையும, அகன்றநாட்டினையும், சுருங்கின அறிவினையுமுடையரா

ய் இரந்துவந்தோர்க்கு யாம் இல்லேமென்றுகூறி இல்லையென்று மறிதத கையினை

யுடையராய்,

கட்டில - சிஙகாதனமுமாம தாயம் - உரிமைகளெல்லாவறறையுங் கூறிற்

றுமாம

தம் பெயர் தம்மொடு கொணடனா மாயந்தோா—தம்பெயரா உலகில் நிறுத்தா மல் தம்முடனேகொணடு பொன்றக கெட்டுபபோன அரசா,

கெடு வரா இழிதரு நீததம் சால அருவிக கடு வரற் கலுழிக கட்கு இன் சே யாற்று வடு வாழ எககா மணலினும் பலரோ—நெடிய மலையினின்றுஙகுதிககும் பெ ருக்குநிறைந்த அருவியினற கடியவரததினையுடைததாகிய பெருக்கினையுடைய கட் கினிய சேயாற்றின அறலவீற்றிருந்த இடுமணலாகிய மணலினுமபலா,

[அதனால், புகழொடுங் கழிகநம் வரைந்த நாளென] அதனால் நம வரைந்தநாள் புகழொடும் கழிக என—ஆகையினாலே நமக்குத் தெய்வம் இத்தனைக்காலமிருவென எல்லையிட்டுவிட்ட நாள் புகழோடே கழிந்துபோவதாகவென்றுகருதி,

[பரந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளமொடு]

பரந்து இடம் கொடுக்கும் உள்ளமொடு—கொடுத்தற்றொழிலிலேவிரிந்து அதற்கே இடங்கொடுக்கும் நெஞ்சுடனே,

விசும்பு தோய் உள்ளம்—ஆகாயத்தைத்தோய்ந்த பெரிய உள்ளம்

[நயந்தனிர் சென்ற நும்மினுந் தான்பெரி, துவந்த வுளளமோ டமர்ந்தினிது நோக்கி.] நயந்தனிர உவந்த உள்ளமோடு சென்ற நுமமினும் தான் பெரிது அமர்ந்து இனிது நோக்கி—பரிசில்பெறுதற்கு விரும்பி மகிழ்ந்த நெஞ்சத்தோடே சென்ற நும் மினுங்காட்டில் தான் பெரிதும் முகனமர்ந்து இனிதாகப்பார்த்து,

[இழைமருங் கறியா நுழைநூற் கலிங்கம், மெள்ளறு சிறப்பின வெள்ளரைக் கொளீஇ] எள்ளறு சிறப்பின இழை மருங்கு அறியா நுழை நூற் கலிங்கம் வெள்ளரைக் கொளீஇ—இகழ்ச்சியற்ற தலைமையினையுடைய இழைபோனவிடமறியாத நுண்ணியநூலாற்செய்த புடைவைகளை அழுக்கேறினசீலைகள் கிடந்தவின வெள்ளிதாகிய அரையிலே உடுத்தி,

[மூடுவ றந்த பைந்திணத் தடியொடு, நெடுவெ ணெல்லி னரிசிமுட் டாது, தலை நா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து, பலநா ணிற்பினும் பெறுகுவிர்]

வழி சிறந்து பல நாள் நிற்பினும்—அவ்விடம் நுங்நெஞ்சிற்குச சிறப்பெய்திப் பலநாள் நின்றீராயினும,

மூடுவல் தந்த பைந்திணத் தடியொடு—பெண்ணாய் கடித்துக்கொண்டுவந்த பசிய திணத்தையுடைய தசைகளோடே,

நெடு வெள் நெல்லின் அரிசி முட்டாது—நெடிய வெள்ளிய

நெல்லினரிசியும் முட்டுப்படாமல்,

தலைநாள் அன்ன புகலொடு பெறுகுவிர்—முதனாட்போன்ற விருப்பத்தோடே பெறுகுவிர்;

[நில்லாது. செலவேந் நிலலவெந் தொலபதிப பெயாக்தென, மெல்லெனக் கூறி விடுப்பின்·] நில்லாது எம் தொல பதிப் பெயர்ந்து செலவேம் நிலல என மெல்

லெனக் கூறி விடுப்பின்—அவ்விடத்து நில்லாதே எம்முடைய பழைய ஊரே மீண்டு போவேம்; இஃது எங்களுக்குவிருப்பமென்று அவன்பொறுக்கச்சொல்லி அவனைக் கைவிடின்,

நும்முன் தலைவன் தாமரை மலைய—நுங்களிற் றலைவனானவன் பொற்றாமரையைச் சூட,

விறலியர் சீர் கெழு சிறப்பின் விளங்கு இழை அணிய—விறல்படவாடுமகளிர் அழகுபொருந்தின தலைமையினையுடைய விளங்குகின்ற பேரணிகலங்களைப் பூண,

நீர் இயக்கு அன்ன நிரை செலல் நெடுந்தேர—நீரின் செலவினையொத்த நிரைத்துச்செல்கின்ற செலவினையுடைய நெடிய தேர்கள,

வாரிக் கொள்ளா வரை மருள் வேழம்—யானைபடுகின்றவிடத்திற் பிடித்துக்கொள்ளாத மலையென்றுமயங்கும யானைகள,

என்றது - பகைவர்திறைதந்த யானைகளை

கறங்கு மணி துவைக்கும் ஏறு உடைப பெரு நிரை—ஒலிக்குமணிகள் ஆரவாரிக்கும ஏறுகளையுடைய பெரிய பசுத்திரள்கள,

பொலம படைப பொலிந்த கொய சுவற புரவி—பொனனாறசெய்த கலனைமுதலியவற்றாற் பொலிவுபெற்ற மனசசெருக்கால் மயிரைப பலகாலுங் கொய்யும் கழுத்தினையுடைய குதிரைகள்,

நிலம் தினக கிடந்த நிதியமோடு—மணதினனுமபடி பழைதாய்க்கிடந்த

பொ ருட்டிரளோடே,

அனைததும்—எலலாவறறையும்,

இலம் படு புலவா ஏறற கைந நிறையக கலம பெயக் கவிழ்ந்த கழல் தொடித் தடக கையின்—இலலாமையுண்டான புலவா ஏறறகைந்நிறையும்படி பேரணிகலங்க ளைசசொரிகையினலே கீழ்நோக்கின உழலுநதொடியணிந்த பெரியகையினிடத்துண் டாகிய,

இதனற புலவோாக்குசசுரககும அவன் ஈகைமாரிகூறினா.

வளம பிழைபபு அறியாது—தான்கொடுத்தசெல்வம் கெடுதலையறியாதபடி,

வாய வளம பழுநிக கழை வளா நவிரதது மீமிசை—வாய்த்தவளப்பம் முற் றுப்பெற்று மூங்கில்வளாந்த நவிரமெனனும் பெயரையுடைய மலையிடத்துச்சியிலே,

ஞெரேரென மழை சுரந்தனன ஈகை—கடுக மழைசொரிந்தாறபோன்ற கொடையாலே,

[நல்கித, தலைநாள் விடுககும பரிசில.] தலைநாள பரிசில நலகி விடுககும்—முத னளிலே பரிசிலதந்து போககசொலலுமம,

மலை நீா வெனறு எழு கொடி யில தோனறும குன்று சூழ இருககை நாடு கிழ வோனே—மலையினினறும விழுகனற அருவிகள வென்றுயாகின்ற கொடிகள்போ லததோன்றும மலைகள்சூழ்ந்த பரபபினையுடைய நாட்டிறகு உரிமையையுடையோன்.

விடுப்பிற் (ருசுஅ) செனறோருமபல் (ருசுo) நாடுகிழவோன் (ருஅகூ) தன்கையி —த்துண்டாகிய (ருளள) மழைசுரநதன்ன இயலபாகிய கொடைததொழிலாலே(ருஅo) வளம்பிழைப்பறியாதபடி (ருளஅ) நிதியததோடே (ருளரு) தோ (ருளக) வேழம் (ருளஉ) நிரை (ருளகூ) புரவி (ருளச) இவையனைத்தும் (ருளடு) உயர்ந்தவன் தாமரை சன

மலைய விறலியா (௩௬௧) இழையணியத் (௩௭௦) தலைநாளிலே பரிசிலாக (௩௮௧) நல்கி

(௩௮௦) விடுக்கும் (௩௮௧) எனமுடிக்க

இதனால், வீயாதுசுரக்குமவன வியன்மகிழிருக்கை கூறினர்

கலப்பையிராய் (௧௩) ஒழுகிச் (௨௦) சுறா (௪௬) இருந்த (௪௩) தலைவ (௫௦),யாறு கடடப்படாநதாங்கு (௫௨) யாம் அவலைககருதிச்சென்று பரிசிலபெறறு வருகின் றேம், நீயிரும் (௫௩) நன்னறபடாநத சொள்கையொடு (௬௪) சேறிராயின் (௬௫) எற்

ருக்குறுதலின் (௬௬) எதிர்ந்தபொழுதையம் (௬௫) புள்ளையும் உடையிராயிருநதனிர் (௬௬); இனி யாறறினதளவும புலமும் (௬௭) வல்சியும் (௬௮) மலையும் சோலையும் கா

னமும (௬௯) ஈசைமாரியும் (௭௨) ஆறறலும் (௭௩) இருககையும் (௭௪) சுறறத்தொழுக் கமும் (௮௦) கடவளதியறகையும (௮௩) அவன் சிறபபும (௮௫) தொலலோர்வரவும் (௮௯) மூதூராமாலையும் (௯௩) இருககுமபடி கேட்பாயாக, அவறறுள் இனிவேலை நீ முன்னியதிசையைககேள் (௯௪), பெட்டாஙகுவிளைய (௯௮) வானம பொழிகையிலே லே (௯௭) முசுண்டை (௧0௧) முதலாகப பல (௧௪௪) ஈருககவெணணிய இம மிகுவளம பழுநியவைபபாலே (௯௫) புதுவதுவநதனறு, அவவழியினபணபு இததன்மைதது (௯௯), அவறறைககணடு காணவா (௧௫௫) சிறுகுடி பபடி ... (௧௫௬) ஒககலொடும் பத மிகபபெறுகுவிர (௧௫௭), அசைஇ அனறு அறசோகது அவண அலகிப (௧௫௮) போகிப் (௧௬0) பாககமெயதி (௧௬௨) ... தலவேள ... யிரியமெனிற் (௧௬௪) பொமமலபெறு குவிர (௧௬௬), அவனமலைம்சைகா ... அ... ... (௧௬௮), ஆணடுத தேககட்டேற லைப (௧௭௧) பருகி நறவைமகிழ்நது (௧௭௨) அனந்தல தீர (௧௭௩) மகமுளைறதடுபப மனைதொறுய (௧௮௫) தாரதடுாட்ட (௧௭௦) வலசியைப (௧௮௩) பெறுகுவிர (௧௮௫), பெற்றால பரிசினமற பப சீட்லுமுரியிர (௧௮௭), அஙஙனநீட்டிபபிற பனித்தலுமுரி

யிர (௧௯௧), ஆதலால பலநாணிலலாது நாடுபுட்டின (௧௯௨), படருபபொழுது அவ வாறு (௧௯௫) அருபபொறி (௧௯௪) யுடையவர்கையிலே நளளிருள (௧௯௫) வைகி

ணிர விரிகதவிடியலசுழிமின (கஉகூ), கழுநது செ பபநதுணியின (கஉள) வலஞுசெயா ககழிமின் (உ0உ), கழிநது குறவா (உ௱ ரு) ஏந்த (உ௦௪) தளாககுஙகல (உ௦௫) கூற ற்ததனன (உ௦௬), அவைதாம இரியத (உ௦அ) தநதி (உ௦எ) விசைதவ்ராது வரும, அதரகு மரமறையாககழிம் ன் (உக0), கழிநது கானயாற்றுநடவை (உக௪) வழுஉம ருஙகுடைய (உகரு), அவவிடதகிற்கு வலந்த பருஉ க் கொடிமதலைபறறி (உகக) வழாலோமபி (உகரு) ஒழி வயராருவிடு ராமபினிர கழிமி ன (உகஅ), கழிந்து நுண் ணீரபபாசிவழும்பு (உஉக) அடிநிலைதளாககு மருபபமுழுடைய (உஉஉ), அதறகு வே ரலோடு (உஉ௩) மெனகோல பறறினிரகழிம் ன (உஉ௪), கழிந்து கடவுட்காணின் (உ௩0) வெறபு மாரிநிலையு (உ௩௱) மாநலின, நுமர் யக ஏாடுத லோமபுமின (உ௩உ), ஓம்பி மஞுஞைதளரினும (உ௩௬) கடுவன உகளினும (உ௩௭) பிரசஙகாணினும் (உ௩க) ஞெமொனநோககலுரித, வறு (உ௪௰), நெறி மாறுபடுகுவிர (உ௪க), அஙஙனம் நெறிமாறுபடாமற உபாயக காண ததுபபடின (உ௪உ) ஏனஙகாணிடீன (உ௪எ) மிசைந்து (உ௪௯) பருகப (உ௫௰) பொதியினிர ாய (உ௫ உ) மகாரோடே (உ௫௩) கழிதலோம்பி அறகுக (உ௫௪) கலஙீனவதிம்ன (உ௫௫), வதிநது விடியலெழுந்து (உ௫எ) செஙநெறிக்கொண டின (உ௫அ), கொணடு விலஙகி (உ௬க) நோக்கிக (உ௬௬) குறுகாதுகழிமின் (உ௬எ), கழிநது நாடுகாணனந்தலை மெனமெல வகனமின் (உஎ0), அகன்று குன்றத்தப்படின் (உஎ௫) அயநதொடுபின (உஎஎ), தொட்டால் கானவருள (உஅக), அவரெயதிக (உஅக) சாட்டி (உஅ௩) மூந்துற (உஅ௪) இனியிராகுவிர (உஅ௬); அங்ஙனமினியிராய் அவாகூறிய மாதிரஙகைககொணடு (உஅஎ)

இழிந்து
௩எக

க0—மலைபடுகடாம்.

(உஅஅ) இருப்பின் (உக0) மலைபடுகடாம (௩௪அ) பலதிறமபெயர்பவை கேட்குவிர் (உகக); கேட்டபின் அவன்வெறபு விழவினறறு (௩௫க), ஆண்டுத தொன்முறைமரபி னிராகிப் (௩௫௫) பாடிப (௩௫௬) பழிச்சி (௩௬0) மலைபிறபடக் (௩௫எ) கழிமின், (௩௬0) கழிந்த் துவலைதவற்றலின (௩௬௩) விடரகம்புகுமின் (௩௬௬), புகுந்து குன் றில் ஆரிடரழுவதது (௩௬அ) ஊறு

தவபபல (ஙஎஉ), அவற்றைக் கோலகொணடு (ஙஎ0) ஊன நிணிாகழிரின் (ஙஎஉ), கழிநது இன்னலியககதது (ஙஎச) அமையத்துக கழிமின (ஙஎரு), கழிநது அவவிடம் அ ஙபபமுமுடைய (ஙஎஅ), அவவரணகளிற போகில நுழைதொறும் (ஙஎகூ) கைபிணிவிடாதுகழிமின (ஙஅங),கழிநதாற கானமப ல (ஙஅரு), கல நட்ட(ஙஅஅ) கவலைகளபல (ஙஅகூ); அககலவிறகு மருபபிகுததத்துனே மின் (ஙகூக), அபபொழுது புதுவிா (ஙகூஉ) புனமுடிநதிடுமின (ஙகூங), இட்டுபபோ ஞற சுரநதை ப ல (ஙகூஅ), ஓமபாவளளற படாநதிருமெனின (ச00) நம்மஞேரகரு ஆஙகனம (ச0உ) மூதூா (ச0க) அறறு (ச0உ), அசைவுழியசைஇ அஞ்சா துகழிமின (ச0ங), அககானதகைபிறநது (ச0ரு) கோவலாபாலைச (ச0க) சொ ரிகையிஞலே (சக0) அவாக்குவிருந்தாவிா (சகஉ), அஙஙனமவிருந்தாய ஆடடி னிாயிலேபுகிற (சகக) பாலுமவிதவையும பெறுகுவிா (சகஎ), அவறறைபபெறறு அதட்பளளியிலே (சகக) சேநதனிாகழிமின (சஉ0), கழிந்து கூளியாகூவைகாணிற (சஉஉ)படாநதிருமெனின (சஉச) தடியுஙகிழஙகுந சரீஇ (சஉரு) ஓமபுநரலலது உ ட றறுநரிலலே (சஉகூ), அவறறையருநதி வியஙகொளமின, அதனபணபு அஃது(சஉஎ), அபபண்பைககணடு கணணியைச (சங0) சூடிந (சஙக) தணணெனன (சஙஉ) உணட னிா ஆடிக கொணடனிாகழிமின (சஙங), கழிநதாற புளிஙகூழை (சஙகூ) அறருக் (சஙஎ) குடிதொறுமபெறுகுவிா (சஙகூ), பெறறு அசையினிா சேபபின் (சசங) நுவ ணையோடு (சசரு) அமலையை (சசக) இழுதுளளீடாக (சசஉ) அலக்லும் பெறுகுவிா (சசங); அவறறைபபெறறு ஞெகிழிமாட்டித (சசகூ) துஞசிப (சசஎ) புளளோாததுக கழிமின் (சசஅ), கழிநதால அவன தணபணை நாடு நனபலவுடைததது (சருங), அதனை யடைநதால வினைஞாவலஙிகலகப (சகூஉ) பழையாமகளிா (சருக) விாைஇத (சருஅ) தேறலை (சகூங) நலக (சகூஉ) அவறறைபபெறுகுவிா (சகூச), அவறறைபபெறறபின்பு அவரவரிட்டவெணசோறறை (சகூரு) யருநதி (சகூஅ) மருதமபணணிக கழிமின (சஎ0), கழிநது எருமையொருநதல (சஎஉ) கதழுநது வரலபோறறிச (சஎங) சேயாற றின் (சஎகூ) ஒருகரைகொணடனிாகழிமின (சஎஎ), கழிந்தால அவன்மூதூா சேய் ததன்று (சஅஎ), அவவூரிறசெனறு ல அருஙகடிவாயிலே அயிராது புகுமின (சஅக),பு ககாறபரிசிலா(சஅஉ)கணடே ாரெலலாம (சஅரு)எதிாகொளகுறுகிப (சஅகூ) பின்னர் முறறமுன்னிக (ருஙக) கட வுள்

வாழததிபபினனா (ருஅ) விருந்திறபாணிகழிப்பிச (ருகக) செம்மலோயெனக் கூறி(ருசரு)யேததிச (ருசச) சென்றதுநொடியவும் விடா ஞய (ருசரு) வருததமும பெரிதெனக்கூறி(ருசசு)அணுகலவேணடி (ருசஅ)நல்வலததி ரீஇ (ருசகூ) மாய்ந்தோர (ருருக) மணலினுமபலர (ருருசு), அதனுல் நம்வரைந்தநாள் புகழொடு கழிகவென்றுகருதிப (ருருஎ) பரநதிடவகொடுக்குமுள்ளததோடே (ருருஅ) அமர்ந்து நோக்கிக் (ருகூ0) கலிங்கம (ருசுக) வெள்ளைகொளீஇப (ருசுஉ) பலநாள் நிறபினும் (ருசுசு) தடியொடு (ருசுரு) அரிசி முட்டாது (ருசுச)தலைநாளன்னபுகலொ டு (ருசுரு) தரப பெறுகுவிர்;

நிலலாது(ருசுசு)செல்வேமெனை (ருசுஎ) விடுபபின் (ருசுஅ)

சென்றோரும்பல் (ருசுo), நாடுகிழவோன (ருஅரு), அவன் தனகையிடத்துண்டாகிய (ருஎஎ) மழைசுரநதன்ன இயலபாகிய கொடைததொழிலாலே (ருஅo) வளம்பிழைப்பறியாதபடி (ருஎஅ) நிதியுததோடே (ருஎகூ) தேர் (ருஎக) வேழம் (ருஎஉ) நிரை

(ருஎரு) புரவி (ருஎச) இவையனைத்தையும் (ருஎரு) தலைவன்ருமனைமலைய விறலியர் (ருசுக) இழையணியத் (ருஎo) தலைநாளிலேபரிசிலாக (ருஅக) நல்கி (ருஅo) விடுக்கும் (ருஅக); ஆதலால், அவன்பாற் ருழாமற் கடிதாகச்சென்று பரிசில்பெறுகுவிராக வெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனர் பல்குன்றக்கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னனைப்பாடிய மலைபடுகடாத் திற்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினர்க்கினியர் செய்த உரைமுற்றிற்று.

வெண்பா

தூஉய்த திபபுகையத தொலவிசும்பிற போர்ததுகொல
பாஅய்ப பகலசெயவான் பாம்பின்வாயப பட்டான்கொல்
கோண்மா மிசையானகோ னன்ன னறுநுத

லார்மாமை யெலலாம பசபபு.

பத்துப்பாட்டு

நச்சினார்க்கினியருரை

முறறுப்பெற்றது

வெண்பா

முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டின
பாலை கடாத்தொடும் பத்து

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா

*பாரததொல காபபியமும பத்துப்பாட் டுங்கலியு
மாரக குறுந்தொகையு ளைஞ்ஞானகுஞ—சாரக
திருததகு மாமுனிசெய சிநதா மணியும

விருத்தி நச்சினார்க்கினியமே

ஆசிரியப்பா

பாற்கடல் போலப் பரந்த நலனெறி
நூற்படு வான்பொரு ணுண்ணிதி னுணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவர் புலத்தி
னுற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமிம் மூன்று
மிழுக்கற வாய்ந்த வழுக்கின்றுல சீர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனுந் தொடர்கடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றுங்
கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடைக் கலத்தி னெடுங்கரை காணக்
கல்லார் மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முறையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
மான்றோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
சான்றே நுரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லா
முரையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொழித்திறத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டற
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமுந்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து வினைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்

* இந்தவெண்பா, திருவாவடுதுறை யாதீனமடத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள ஒரு பழைய திருக்குறள் பரிமேலழகருரைப் புத்தகத்திறுதியில் "நற்றிணைநல்ல" 'முருகுபொருநாறு' ''நாலடிநான்மணி" என்னும் வெண்பாக்கள் மூன்றனோடும் எழுதப்பட்டிருந்தது.

கஎச

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சிறப்புறக் கொளீஇத்
துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டமை மெய்ப்பாடு பாவகுத் தெரித்துப்
பாற்பட நூலின் யாப்புற வுரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நட்பாக ஈட்டகத்திப்
போற்ற வினையுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
பொய்யில் வானகத்தைப் பொலிந்த செந்தமிழ்ச்
சிந்தா மணியைத் தெண்கடன் மாநிலம்
வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து
வினையொடு முடியப் புலமையுரை யுரைத்து
நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்

கலவியுங காட்சியுங் காசினி யறியப
பொருடெரி குறுநதொகை யிருபது பாட்டிற
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
விதுபொரு ளெனறதற கேறபு வுரைததுந்

தணடமிழ தெரிதத வணபுகழ மறையோன
உணடிமா சோலை மதுரா புரிதனி
லெணடிசை விளஙக வநத வாசான
பயின்ற கேளவிப பாரத துவாச
ஞன்மறை துணிந்த நடபொரு ளாகிய
தூய ஞான நிறைநத சிவசசுடா
தானே யாகிய தனமை யாள
னவினற வாயமை நசசினாக கினிய
னிருவினை கடியு மருவியமபொதியின
மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ விளஙக
வூழி யூழி காலம
வாழி வாழியிம் மணமிசை தானே

விருதநம

பசசைமா லனைய மேகம் பெளவநீா பருகிக் கான்ற
வெச்சிலுற றிசையு முண்டு மமிழ்தென வெழுநா
வெசசின்
மெச்சிநா ளும் விண்ணோ மிசைகுவர் வேத போத
னசசினாக் கினிய னெச்சி னறுந்தமிழ் நுகர்வர் நல்லோர்.

பத்துப்பாட்டு.

அரும்பதவிளக்கம்.

கு —குறிஞ்சிப்பாட்டு பெரு —பெரும்பாணாற்றுப்படை சிறு—சிறுபாணாற்றுப்படை பொரு—பொருநராற்றுப்படை திரு—திருமுருகாற்றுப்படை மது —மதுரைக்காஞ்சி நெ —நெடுநல்வாடை மலை —மலைபடுகடாம் ப —பட்டினப்பாலை மு —முல்லைப்பாட்டு

[இந்த அரும்பதவிளக்கத்துள்ள பதங்கட்கும் பின்னாகச் சேர்க்கப்பட்ட அருந்தொடர் விளக்கத்துள்ள தொடர்கட்கும் எழுதிய பொருள்கள் அவ்வவ்விடங்களில் நச்சினார்க்கினியரெழுதியவையே]

அ

அகநாடு - உண்ணாடு மது, ௧௪௯

அகல் - சட்டி பெரு, ௯எஎ

அகலறை - பாசறை, மலைப்பக்கமுமாம
ப, உ௯எ.

அகவ - ஒலியாகிறக திரு, ௪உ௨

அகவா - சூதா = அழைத்துப புகழ்வோா
[அகவல - அழைத்தல] மது, உஉ௯
நாட்டில்வாழ்வாா பொரு. உஉ௰.

அகளம் - நீாச்சால மலை, ௯௰௪ ,தந்தா,
தாழிபோலப புடைடட் டி ,தக்கவின
சிறு, உஉ௪

அகைத்த - முறித்த. மலை, ௪உ௯

அகைந்தன்ன - தழைத்துப லாத்த பொ
ரு, ௧௫௯

அகைய - தழைக்க மது, ௯௪

அங்காடி - கடை. மது, சா௱, ௫௪௪

அசைஇ - இருந்து: பெரு, ௱௬௪ இளைந்து: ப, ௨௫௯. இளைப்பாறி: சிறு, ௧௨, பெரு, ௱௯0. வருந்தி. சிறு, ௧௭.

அசைஇப - ஓய்ந்த சிறு, ௱௨.

அசைஇயது - கிடந்தது: திரு, ௧0௯

அசைத்த - கட்டிய மு, ௯௪

அசைதல - இருத்தல் திரு, ௧௭௬

அஞ்சா - வருத்தம் பொரு, ௮௮

அட்டி - இட்டு திரு, ௨௮ மிகவிட்டு: பெரு, ௱௫

அட்டில - அடுக்களை சிறு, ௧௩௨

அடமபு - அடமபமபூ கு, அஎ

அட ர - தகடு மலை, ச.

அடுககம் - பககமலை திரு, சஉ, பெரு,
உருள மலைபபககம' மலை, கசக, ஙுக

அடை - முளை, நெலலடையுமாம் பெரு,
உஎஅ

அடைசசி - உடுதது மது, ருஅஅ

அ[illegible]லை - நலமை சிறு, உ()().

அணு[illegible] - உண[illegible]கு பொரு, கஉ

அணஙகிய - பிணணிவளாநத மலை, உஉரு

அ[illegible]ஙகு - தெயவம பெரு, சகூச பேய்
யகள பெரு, சருக. வருததம் திரு,
உஅகூ வருததுநதெய்வம். மது, சுாகூஉ

அணைத்தல் - தலையெடுத்தல். பொரு, கரு.

அணைந்த - மேனோக்கிநின்றுவருந்தின: கு, ௬௫.

அணல் - கழுத்து. பெரு, உ0௫ தாடி. பெரு, க௬அ.

அணிந்து - அழகுபெற்று: மது, உஎஅ

அணுகுபு - அண்ணிதாகநின்று பொரு, க௭௬

அத்தம் - வழி. பெரு, ௬௬

அதரிகொள்ளுதல்-கடாவிடுதல மது,௬௭

அதள் - தோல் · பெரு, கடுக

அதிகன் - ஓர்வள்ளல்; இவன தனக்குக கிடைத்த அமிழ்துவிளையும் கருநெல்லி கனியைத் தானுணடு உடமபுபெறு தே ஒளவைககுககொடுத்தோன சிறு, க0௬

அதிரல - புனலி மு, ருக. புனலிபூ கு, எரு

அந்தணர் - அந்ததனதையணவுவாா, என்ற து வேதாந்தத்தையே நோக்குவாரெ ன்றவாறு' திரு, கூகூ, மது, சஎச

அமாந்து - பொருந்தி திரு, கூகூ

அமலுதல் - நெருங்குதல மலை, உககூ.

அமலை - சட்டி' சிறு, ககூச, பெரு, உஉச சோறறுத்தடி மலை, சசக

அமன்ற - நெருங்கின மது, எகㅇ

அமைதல் - நெருங்குதல. மலை, கஅக

அமையான - அருன ப, உஎㅇ

அயிர் - நுண்மணல மு கூஉ

அயிராது - ஐயுருமல மலை, சகூக

அயினி - உணவு மலை, சகூஎ

அரகரு - சாதிலிங்கம் சிறு, எச, உருகூ
பெரு, உகூ, பொரு, சகூ
அரந்தை - மனக்கவற்சி மது, கசுகூ
அரலை - கொடியபுகுற்றமுமாம்: மலை, உச
விதை: மலை, கருக.
அரி - அழகு திரு, எகூ வண்டு, மென்மையுமாம்: மது, உருஉ.
அரிநர் - அறுப்பார்: மது, கக0, மலை, ருஎஅ
அரிமா - சிங்கவேறு: ப, உகூஅ.
அரில் - சிறுகாடு மலை, கூஎகூ பிணக்கம பொரு, கசுக; மது, உஅஅ
அருகா - கெடாத: பொரு, எஎ, கசகூ.
அருப்பம் - அரண்: மது, கூஎ; மலை, கூஎஅ; மு, உகூ. அரிது: மலை, ககூ. அருமை: மலை, உஉஉ.

அருவாளா - அருவாளநாட்டிலரசர்: ப, ௨௭௫

அரை - வயிறு· மலை, ௱௦௭

அல்கி - தங்கி பெரு, ௧௭௬; பொரு, ௪௯, மலை, ௧௫௮

அலலாநது - மகிழ்நது· கு, ௧௪௩

அலகு - பலகறை· மலை, ௨௱௪

அலஙகல் - அசைதல்: திரு, ௨௯௮; பெரு, ௮௱; மலை, ௧௬௧.

அலநதோா - இடுககட்பட்டோா: திரு, ௨௭௧

அலமரும் - அசையும் மலை, ௧௧௯, ௨௧௯

அலாி - பூ கு, ௧௱௭

அலவுறறு - அலம்வந்து· கு, ௭

அலை - அலைததல்· நெ, ௬.

அலைக்கும - வருத்தும் திரு, ருo

அலைப்ப - வருத்த கு, கo.

அவல - விளைநிலம மலை, சருo.

அவலம - கேடு மலை, உஅரு. மிடி பெரு, ௱அ

அவிழ - சோறு மலை, கஅ௬

அவைபபு - குத்துதல சிறு, க௯௪.

அவையம - திரள மது, ௪௯௨

அவையல - குத்தலரிசி பொரு, க௬

அழ ழ தல - எரிதல் பொரு, ரு.

அழனற - வெமமைசெயத சிறு, உ௯௪.

அழுந்துபட்டிருந்தல் - நெடுங்காலம்அடி பபட்டிருத்தல் மது, ௯௪௨

அழும்பில் - மாணவிறலவே ளென்னுங குறுநிலமன்னனூர் மது, ௯௪ரு.

அழுவம் - ஆழம் மலை, ருஉஅ குழி: மலை, கூகூஅ. பரபபு: பெரு, கூரு0.

அளகு - கோழிப்பெடை: பெரு, உருகூ.

அளவை - தன்மை; பொரு, கூஉ.

அளியன - அளிக்கத்தக்கான்· திரு, உஅசு

அளை - முழை பெரு, உ0அ; பொரு, கூ; மலை, கூ00, முழைஞ்சு: கு, உருஉ; திரு, கூகூச, மலை, உருரு மோர்· பெரு, கசுகூ.

அளைஇ - கலந்து· பெரு, உஎஅ, மலை, கஅச

அறிந - அறியவல்லாய்: பொரு, ருஎ

அறிவுமடம் - தான் கூறுகின்றவற்றை யுணரும அறிவில்லாதார்மாட்டுத் தாள

அறியாமைப் பட்டிருப்பது: சிறு,உகரு
அறிவுறுல - அறிவுறுத்தல் கு, உஉ
அறுவை - உடை சிறு, உருசு. துகில
பொரு அரு.
அறை - பாததி மலே, ககஅ பாறை கு,
கூஅ.
அறையுறறு - வெட்டுதலுறறு மலே,ககஅ.
அனந்தா கள்ளின்செருக்கு பொரு,கூசு
அனந்தல - மதம் மலே, களரு
அனிசசம் - அனிச்சப்பூ கு, சுஉ

ஆ

ஆகுளி - சிறுபறை மது, ருரு, மலே,
கச0
ஆங்கண - ஊர மது, ருஉள

ஆங்கு - அக்காலத்தே சிறு, கசக

ஆடி - அளைந்து பெரு, ருரு

ஆடிய - அளைந்த திரு, ருஉ

ஆண்டலை - ஆண்டலைப்புள் பு, உருஅ

ஆணை - ஆக்கினை மது, எசுக

ஆதி - குதிரைக்கதியுளொன்று மது, ருகூ0

ஆம்பல் - ஒருபண். கு, உஉரு

ஆம்பி - குடைக்காளான் பெரு, கருஎ
 பனறிப்பத்தல் மது, கூக

ஆமூர் - நல்லியக்கோடனூர் சிறு, கஅஅ

ஆய் - ஓர்வள்ளல், இவன் தனக்குப் பாம்புகொடுத்த நீலநாகவிங்கத்தை ஆலின்கீழிருந்த இறைவனுக்குக் கொடுத்தோன். சிறு, கூகூ

ஆயம் - திரள். சிறு, உஉ0; பொரு, சஉரு

ஆர்கலி - வெள்ளம்: நெ, ௬.

ஆர்த்தி - கொடுத்து: பொரு, ௧௭௪

ஆர்த்தும் - நுகர்விக்கும்: திரு, ௨௭0.

ஆர்வம் - கருதியபொருள்களைமேல் தோ
ன்றின பற்றுள்ளம்: மது, ௪௮௯

ஆர்வலர் - அன்புசெய்வோர்: திரு, ௬௬
௨௨௧.

ஆர - நுகர: மது, ௮௨

ஆரம் - ஆர்: சிறு, ௨௱௬, வெரு, ௪௬. ச
தனம்: திரு, ௨௬௭ முத்தாரசெய்
௧௪௬. நெ, ௧௱௬.

ஆல் - கார்த்திகைமீன், ஆரல் ஆலென
விகாரம் மலை, ௧00

ஆல - ஆரவாரித்தழைப்ப பொரு, ௧௯0.

ஆலும - ஆரவாரிக்கும பெரு, ௬௬௦.

ஆவுதி - ஆகுதி ப, ௫௫. யாகம்' ப, ௨௰௰, மது, ௪௬௪

ஆளி - யாளி பொரு, ௧௬௬.

ஆறற - பொறுததிருகக கு, ௨௬

ஆன்று - அமைந்தேன கு, ௬௪. நிறைந்து மது, ௬௨௬

ஆன்றாது - அமையாது. திரு, ௨௭௭, மலே, ௬௭

இ

இகல - மாறுபாடு திரு, ௧௬௧

இகழுநா - இகழந்திருபபோா மலே, ௭௬.

இகுதரு - தாழ்தது ப, ௨௫௬, மலே, ௪௪. வாசித்து மலே, ௬௬௧.

இகுசரும - தாழ்ந்துயழும மலே, ௨௨௬

இருப்ப - ஒலியாநிற்க. மலை, ௫௯௨

இருப்பும - திரட்சி மலை, ௩௯௭.

இசை - ஓசை மலை, ௨.

இடங்கா - முதலைவிச்சடம கு, ௨௫௭.

இடன - அகலம பொரு, ௯௫

இடும்பை - மிடி பொரு, ௯௭.

இணா - குலை ப, ௧௮ பூ: திரு, ௩௪

இந்தணம - பரணை கு, ௪௧.

இதழ் - இமை கு, ௨௪௭

இதை - கப்பறபாய் மது, ௭௯, ௩௭௯.

இமில - குடடேறு மலை, ௩௩0 .

இமிழ - ஒலி மலை, ௨௯௯.

இமிழநது - முழங்கி மது, ௨௯௭.

இமைதல் - கண்களின் இதழ்களிரணடி

ஊனயுங்குவித்தல திரு, ௯
இமைப்பு - விளக்கம்: திரு, அ௫
இயக்கம் - வழி: மலை, ௬௭௪.

இயக்கி - ஒலிபயித்து: திரு, ௨௪௬
இயக்கு - செலவு: மலை, ௫௭௧.
இயங்குநர் - வழிபோவார்: மலை, ௧அ
இயல்பு - ஒழுக்கம். கு, ௧௫
இயல - அசைய. திரு, ௨௧௫
இயலி - உலாவி: பெரு, ௬௬௧
இயவர் - வாச்சியக்காரர். மது, ௬௦௪
இயவு - வழி. பெரு, அ௨, மலை, ௧௧௧, ௬௨௬.
இயவுள் - தலைவன்; கடவுளுமாம் திரு, ௨௭௪.

இரட்ட - ஒலிப்ப: மது, சு0சு மாறியொலிப்ப: மது, உகூகூ.

இரட்டுதல் - மாறியொலித்தல்· திரு, அ0

இரவலன் - இரத்தற்றொழிலில வலலோன்: பெரு, சஙு.

இரியல் - கெடுதல் பெரு, உ௰உ

இரீஇ - இருத்தி: பொரு, எசு. இருநதுமலை, ஙுசகூ.

இருக்கை - குடியிருப்பு பெரு, உசஉ, பொரு, கசுகூ.

இருபிறப்பாளா - உபநயனத்திற்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒருபிறபபுமாகிய இரு பிறப்பினையு முடையவா திரு, கஅஉ.

இருமை - கருமை. திரு, ககக

இருவி - தினையரிநததாள் கு, கஙுரு, மலை,

இருள் - கருமை: மது, சாகூ

இலஞ்சி - மடு. மது, உசஅ; மலை, உஉஅ

இலம் - இல்லாமை: மலை, ருஎசா.

இலிற்றும் - துளிக்கும் சிறு, உஉஎ

இவர்தல் - படர்தல். ப, உகூச, பொரு, ககஙு. பரத்தல் மலை, ருகச

இவரும் - உலாவும். மலை, கூo.

இழுக்கு - வழுக்குநிலம்: கு, உருஅ.

இழுது - நெய்விழுது மலை, உசசு, சசஉ

இழை - பேரணிகலம்: மது, எoசு.

இளக்கும் - அசைக்கும்: ப, களஉ.

இளக - அசைந்துவிழும்படி: பெரு, கூசாகா

இளி - இளியென்னுநரம்பு: மலை, எ.

இளையோன் - இளஞ்சேட்சென்னி; இவ

ன் கரிகாற பெருவளவன் தந்தை: பொ
ரு, கசுo.

இறடி - தினை: மலை, கசுக

இறவு - இறாமீன். பொ, உ௰௪.

இறாவுதல் - வக்கி மயிர்போகச் சீவுதல்: மலை, உ௪௧

இறுதத - முடித்த பெரு, ௪௪௬

இறுப்ப - கிடக்க· பொரு, உஉ௫.

இறும்பு - இளமரககாடு. பெரு, ௪க௫. கு
றுங்காடு· மலை, உo௫, உ௭க.

இறும்பூது - அதிசயம· மலை, ௲௫அ.

இறை - இறபபு· பெரு, உசு௫

இறைகூடி - அரசாணடு: பொரு, ௭க

இறைகொண்ட-தஙகுதல்கொண்ட: மது, உ௫௲

இனபம - இனிமை மது, கசு.

இனம் - திரட்சி மது, உகச.

இனி - இபபொழுது மலை, கூச.

ஈகை - பொன் மலை, எஉ

ஈங்கை - இண்டம்பூ கு, அசு

ஈாந்து - இழுககபபட்டு சிறு, ககூ

ஈரிய - ஈரத்தையுடைய கு, உசஅ

உக்கம் - மருங்கு திரு, க0அ.

உகந்து - உயர்ந்து: மது, ரூரூச.

உகுதலென - போகட்டதாக மலை, கசஅ.

உகைப்ப - எழுபப: மது, கஅச.

உட்க - அஞ்ச திரு, உசரு

உடகு - அசைய: கு, கஅச.

உடம்பிடி - வேல்: பெரு, எசு.

உடன் - அடைய: சிறு, கஙக.

உடன்று - கோபித்து, பெரு, சகஅ.

உடீஇ - உடுத்தி: சிறு, உஙசு. உடுத்து: திரு, கஅச, உ0ச.

உடு - அம்பில் நாணைக்கொள்ளுமிடம்: கு, கஎ0.

உடையூஉ - உடைந்து: ஙOகு.

உதள் - கிடாய்: பெரு, கருக.

உந்தல் - நரமபுகளைத்தெறித்தல். பொரு, உஙூ.

உந்தி - யாழகத்தோருறுப்பு. மலை, கூச.
யாற்றிடைக்குறை' மது, உசரு
உந்தூழ் - பெருமூங்கிறபூ: கு, சரு
உம்பல் - வழிவந்தோன்' மது, சக, மலை,
ருசO
உமட்டியர் - உப்புவாணிகத்தியா' சிறு,
சO.
உமணா - உபபுவாணிகா: சிறு, ருரு, பெ
ரு, சரு.
உய்த்தர-செலுத்துதலைச்செய்ய மு, கரு
உயம்மாா - செலுத்துதறகு: மது, கூஉஉ
உய்யாமை - உயிரைத தாங்கியிராமை
கு, கக.
உயாநிலை - தெயவததன்மை திரு, உஅக
உயாி - எடுதது. மு, கூக

உயவும - வருந்தும் பொரு, ௬அ.
உயவை - உயவைக்கொடி மலை, ௧௬௯
உயிர் - ஓசை: கு, ௧00
உரவு - பரததல' பெரு, ௪௫௬. மிகுதி
கு, ௪௫ வலிமை மலை, ௬உ௯.
உரறுதல் - முழஙகுதல் மலை, ௬௫எ
உரன - அறிவு: சிறு, ௧௧௫.
உராஅய் - பரந்துசென்று மது, ௧உ௫.
உராலின் - ஓடுதலிஞல. மது, ௬அஎ
உரிஞிய - உராைத்த திரு, ௬௬.
உரீஇ - தீறறி மலை, உ௪
உரு - அசசம மது, ௧00
உருகெழு - அச்சம்பொருநதின திரு, உ௪௪.

உருத்த - தோற்றின· பொரு, ஙரு

உருப்பு - வெப்பம்: சிறு, அ, களச.

உருவம் - சிவந்தநிறம்: திரு, உசக.

உருளி - உருளை: பெரு, சள.

உரை - புகழ்: மது, உஙகு

உரைஇ - உலாவி. மது, ஙஎஅ.

உல்கு - சுங்கம்: ப, கஉரு; பெரு, அக

உவலை - தழை: மது, ஙகக; மு, உகூ.

உழக்க - கொன்றுதிரிய: மது, சஅ.

உழக்கி - வென்று· மது, கஉஅ.

உழந்த - வருந்திய: சிறு, கஙரு; பொரு, சச.

உழவர் - உழவுதொழிலுடையோர்: பெரு, ககூள.

உளர்தல் - அசைத்தல் பொரு, கள. அசைதல்· சிறு, சுo.

உளர்பபு - அலைத்தல் திரு, ககூஅ.

உளர - வாசிக்க திரு, கசஉ.

உளை - கழுததின்மயிர்· பெரு, சஅஅ. கேசாரி நெ, கூரு. தலையாட்டம்: சிறு, கூஉ, பெரு, உஎ; பொரு, கஔச. துய். திரு, அ

உறந்தை - உறையூா· சிறு, அரு.

உறழ்குறித்தல் - வாதுசெய்யககருதுதல்· ப, கஎக.

உறழ்சசி - மாறுபாடு சிறு, ககஉ.

உறழ்தல் - மாறுபடல்: திரு, ரு. வீணையில் ஒருநரம்பைவிட்டு ஒருநரம்பைத தெறிதகல பொரு, உரு.

உறுகண் - வருததம் பெரு, சரு

உறுநா - சேர்ந்தவா திரு, ச.

உறை - துளி· திரு, அ, பெரு, உகூக

உறைபப - மிகவிழ பெரு, ௬௭௬

ஊ.

ஊககலா - முயற்சியையுடையாா மது, ௭௪௬

ஊகருதல் - தபபுதல்' மது, ௬௪௭

ஊகம் - ஊகமபுல. பெரு, ௧௨௨. கரியகு ரஙகு சிறு, ௨௨௧. குரங்குகள்: மலே, ௨௰௮

ஊசல - அசைவு பொரு, ௬௦.

ஊாதல - ஏறுதல் பெரு, ௨௪௯. பரத் தல. சிறு, ௨௫௧

உலகம் - சிவான்மாக்கள். திரு, ௧. நனம க்கள்: திரு, ௧௨௪.

உலறிய - உலறிக்கிடந்த. நெ, ௧௬௮ கா ய்ந்த: திரு, ௪௭.

ஊழ - முறை கு, ௪௪

ஊழ்தது - செவவியழிந்து: மலே, ௧௮௦.

ஊனறி - அழுகக. பெரு, ௨௦௦

ஊன்றிய - நட்டுவைத்த. ப, ௧௬௭.

எஃகம - வாள்: மு, சூ௮. வேல் நெ, களசு; பெரு, ககக.

எஃகு - கூர்மை மலை, ருOO

எக்கர் - இடுமணல் ப, ககள, மலை, ருருசு

எடுப்பி - ஓட்டி ப, உருக

எதிர்தல் - தோற்றுதல மது, சகசு

எதிர்பு - ஏறட்டுக்கொண்டு மது, சஉ

எதிரி - ஏற்றுக்கொண்டு மலை, கசஉ

எமியேம் - தமியேம குு, ருஉ.

எய்=எயப்பன்றி-முள்ளமபன்றி பெரு, அஅ, மலை, ருOக

எய்த்த - இளைதத பொரு, சூ௮

எயிற்பட்டினம் - கலவியகோடன் ஊரா

சிறு, கருஉ - கரு௲

எயிற்றியர் - எயினகுலத்தின மகளிர் சிறு, களரு

எயினர் - எயினசசாதியிலுள்ளார் பெரு, கஉகூ.

எருக்கி - அடித்து பெரு, ககஉ வெட்டி மு, உரு

எருந்து - கிளிஞ்சில சிறு, ருஅ

எருவை - பஞ்சாய்ககோரை, பொறுககச சியுமாம் கு, சுஅ

எல் - ஞாயிறு திரு, எ௪

எல்லரி - சல்லி மலை, க0

எல்லை - பகல் பொரு, ககஅ, மது உ--. பகறபொழுது: பொரு, உ௲௲

எழால் - யாழ பொரு, ருசு

எழு - கணையம் சிறு, ககஉ. கணையம

. ரம். பெரு, சஅ

எறுழம் - எறுழமபூ கு, சுசு.

எனின் - எனகையினுலே பொரு, கமழ

ஏமம - இரட்சை திரு, கூஎ. காவல்:
சிறு, எசு பாதகாவல். பழ்து, சுஅசு.

ஏமாப்ப - கலக்கமுறும்படி மது, ருஎரு.
துணிய. பொரு, கூஅ.

ஏமுறல - மயக்கமுறல: திரு, கசுரு.

ஏர் - எழுச்சி. பொரு, ருசு,

ஏாபு - எழுந்து திரு, க, மூ, ச

ஏரகம் - மலைநாட்டகத்து ஒரு திருப்பதி
[உகூ - ம பக்கம] கஅகூ.

ஏறு - இடி பெரு, கருரு, உருமேறு ம
து, உசரு

ஏனறு - வஞ்சியாது எதிாசெனறு திரு,

ளஅ, ருரு

ஐ

ஐ - வியப்பு திரு, ககக

ஐது - மெல்லிது. சிறு, கரு

ஐயா - இருடிகள் திரு, க௦எ

ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு தி ,, உஉஅ, நெ, அரு, மது, உஅஎ; மலை, கஉரு.

ஒ

ஒடுக்கம் - ஒதுங்கியிருக்கின்ற இடம் மது, சாசஉ

ஒதுங்கல் - நடத்தல் பொரு, சரு

ஒய்யென - ஈடுக பொரு, கருஉ

ஓரீஇ - நீக்கி மது, சகூஅ

ஒருசிறை - ஒருபககம் பொரு, கூ0

ஒலக - சாய ப, உரு0

ஒல்குதல - நுடஙகுதல் சிறு, கநரு

ஒலபுஉனை - ஒலலென்னு மோசைபட பொரு, களஎ.

ஒலித்தல - தழைததல பெ, கூஅ

ஒலிந்த - தழைதத மது, உசுக

ஒழுகிய - ஒழுஙகுபட்ட. சிறு, உஉசு. பொரு, சுக. ஒழுஙகுபடகிடந்த பொரு, எ ஒழுங்குபடவளர்நத: சிறு, உக

ஏக்கறுதல - இத்தன்மை பெறற்கேமே யென்று விரும்புதல்: சிறு, கடுஎ ருஙு, ஏங்குவனர் - ஏங்குவார் மது, சுடுசு

ஏணி - எல்லே. மது, ககூக

ஒழுகின - வளர்ந்தன மலை, கடுசு.

ஒழுகை - ச...வொழுஙகு. சிறு, பெரு, சுரு

ஒளி - விளக்கம். ப, உகூஉ.

ஒளியா - ஒளிகாட்டார் ப, உஎசு
ஒளிறுதல் - விளங்குதல் நெ, களஉ, பெரு, ௯ப௦
ஒறறி - வேயந்து மது, ௬௪உ
ஒன்னு - பொருந்தாத பெரு, ககஅ

ஒ

ஓ - சென்றுதங்குதல் தி, ௬
ஓச்சி - ஓட்டி கு, கடு பெரு 97, 119
ஓடா - கெடாத திரு, உ௪எ
ஓடுதல் வருந்துதல் சிறு, உ௪௪
ஓடை - நெற்றிப்பட்டம் சிறு எ௬ பட்டம் மது, ௪௬
ஓதி - பாடி சிறு, உஉ
ஓப்பி - ஓட்டுதலைச்செய்து கு கஞக
ஓம்ப - பாதுகாப்ப பொரு, கஅ௬
ஓம்பி - பரிகரித்து பெரு, உகூ
ஓம்புதல் - பரிகரித்தல் திரு, உகூக
ஓங்கும் - நிலையாநிற்கும் திரு, ௬௯

கடவுள் - முனி மது, ௪க
கடறு - காடு பெரு, ககக மது, உஎ௪
கடாவறுப்ப - செலுத்துதலைச்செய்கையினாலே சிறு, ௪௰
கழி - அச்சம் மது, ௬கக காவல் பெரு,
௪௪ பேய மது, ௬௬
கந் - கம்பம் மலை, க௪
கந்சுகும் ஒக்கும் பொரு, க௪ கடுக
வேரடுப மது, ௬அஅ
கந்கண் - கறுக்ளமை மது, ௬கக, மலை ௬உ௫

ஓரி - ஓர்வள்ளல், இவன் கூத்தர்க்கு ம
லைநாடுகளைக்கொடுத்தோன் சிறு, ககக
ஓரியென்னும் வள்ளலின் குதிரை
பிடரிமயி ரென்றுமாம் சிறு, ககக
குதிரைக் கழுத்தின்மயிர் பொரு
கசுசு நிறப மலை, நிஉசு மயிர் பெரு
களஉ

ஓவம - சித்திரம் ப, சுகூ
ஓவு - சித்திரம் மது, கூசுரு

கச்சம - கச்சு மது, சுகூசு
கசடு - வடு பொரு, எ0
கஞ்சகம - கருவேப்பிலை பெரு, கூ0அ
கஞலிய - நெருங்கின சிறு, க0அ, மலை,
கூநிஅ
கடறி - காடு பெரு, உ0டு, மலை, உகூரு

கட்டளை - உரைகல பெரு, உ௨0
கட்டில - அரசவுரிமை, சிஙகாதனமுமா
ம மஞ்ச, ருரு0.
கட்பு - களைபறிததல மது, உருஅ.

கருங்குல - முறபட்டகுல பெரு, கூகரு
மது, சா கூ
கடை இ செலுகத மநு, சச) செலுத
தகெகாடுகந மது, உஉ)
கடைக்கூட்டல - முடிவுபோககல பொ
ரு, கஎ ர
கடைநா - கடைவாா மது, ருகக
கணக்கு - நெருககம பொரு, கரு.
கணடம பலதிறததாறகூறபட்ட மதிட
டினை, ஆகுபெயா மு, சச
கணணி - போாபூ ருகூ

கணஞுள ஊஞா - சிதகிரகாரிகள, கோ
ககுறாகணணிடததே நகதொழிலை ந
றுகதுதலிற கணறுபாவிஊைஞரெனரு
। மதா ருகஅ

கஂஞுளா - ச தசா மலை, ருo

கண ட - தரடசி பெரு, உருகூ, ப து
ருகூ

க வீரம - ஸெவலரி திர, உருகூ

கணை - திர_சு பெரு, கூக, மலை, ருஅo

கணககால - திரணடகால திர, கஐ

கதழவுறுதல - கலஙகிககூ படுதல பெ
ர, உருகூ

கதுபபு - மயிா திரு, சஎ

கதுமெண - கடுக பொரு கoக

கநது - கமபம மது, ருஅரு

கமபுள - கமபுட்கோழி மது, உருசு

கம்மியா - கொடதறொழிலை யுடையாா
மது, ௫௨௧

கம - நிறைவு திரு, ௭

கமழ்தல - தோறறுதல் பொரு, ௧௯

கயம் - நீராருதமடு. மலை, ௨௧௫.

கயவாய் - புகார்முகம் மலை, ௫௨௮

கரண்டை குண்டிகை: மது, ௪௮௨

கரந்தை - நாறுகரந்தை: கு, ௭௬

கரம்பை - கரபைநிலம் பெரு, ௯௫.

கராம் - முதலைவிசேடம்: கு, ௨௫௭

கரிகாலன் - ஓர்சோழன், நெருப்பாற்கரி ந்தகாலையுடையவ னென்றவாறு; இத னை "முச்சக்கரம்" [௫௮-ம் பக்கம்] எ

ன்னுங்கவியானும், "சுடப்பட் டுயிரு
யந்த சோழன் மகனும் - பிடாத்தலைப
பேரானைப்பெற்ற - கடைக்காற - செ
யிராறு செங்கோல செலீஇயினு னில
லை - யுயிருடையா ரெய்தா வினை" என
னும் பழமொழிச [௧0௫] செய்யுளானு
ம உணாக பொரு, ௧௪அ
கருப்பை - எலி: பெரு, அ௫
கருமை - கொடுமை பெரு, எ௪
கருவி - தொகுதி. கு, ௫௩, பெரு, உ௪,
பொரு, உ௩௯, மலை, ௩௫எ
கருவினை - பொரிக்கறி: பொரு, ௧௧௫
கரையும் - அழைக்கும்' பெரு, ௩௫0
கலப்பையிர் - வாசசியமுட்டுக களையுடை
யபையையுடையிா மலை, ௧௩
கலம் - பேரணிகலம் மலை, ௫0

கலவம - தோகை: பொரு, ௨௧௨

கலாபம - தோகை: சிறு, ௧௫

கலாவ - கலக்க: திரு, ௯௰௧ கலக்கமெய்த: நெ, ௬.

கலாவல் - கூடுகை கு, ௪௮

கலி - ஆரவாரம். கு, ௪௰. செருக்கு நெ, ௧௭௧; மது, ௯௨௰. பெருக்கு மது, ௧௧௮ மனச்செருக்கு. ப, ௯௨

கலிங்கம - போர்வை: சிறு, ௮௫.

கலித்த - செருக்கிவளர்ந்த: மலை, ௧௪௬ செருக்கின: மது, ௧௧௨ மகிழ்ந்த. மது, ௯௪ மிகவெழுந்த. நெ, ௨௧

கலித்து - செருக்கி: ப, ௧௯௬.

கலிப்ப - பெருக: பொரு, ௧௯௪

கலுழ்தல் - கலங்குதல், ஒழுகுதலுமாம மது, ௪௧௯

கலுழி - பெருக்கு. கு, ௧௭௮, மலை, ஙிருரு
௫லை - முசுககலை· பெரு, ௬௯௪.
௫வடு - பகுத்தல்: மலை, ௱௪
௫வல்பு - கவற்சி. பொரு, ௯௫.
கவலை - கவர்த்தவழி. பெரு, ௮௧. நாற்சா
தி மூ, ௱௦. பலவழி: மது, ௱௧௨; மலை
௱௮௯, ௱௯௪.
கவ்வு - உள்ளீடு. மது, ௪௨௪. தின்றல்
பொரு, ௧௮௪. முயககம். மது, ௪௪௱.
கவாஅன் - பக்கமலை ப, ௧௱௮.
கயிகை - கொடுத்துககவிந்தகை: மலை
௱௯௯.
கவினறு - அழகுபெறறு; கவினென்னும்
பணபடியாகக் கவின்றென்னும் தொ
ழில பிறந்தது, திரு, ௨௯.
கவைஇ - அணைதது. கு, ௧௮௫. சூழ்ந்து

திரு, அஎ
கவைஇய - அகத்திட்ட. மலை, ௬௪. சூழ
ந்த திரு, க௬; மது, எகரு.
கவைத்தாம்பு - தாமணியை யுடைய நெ
டுந்தாம்புகள். பெரு, உ௪௪.
கழங்கு - கழல பெரு, ௬௬௫.
கழால - கழற்ற. சிறு, க௪அ
கழிபபி - போக்கி: பொரு, ககக
கழூது - பரண்: மலை, உ௪௬ பேயிலொரு
சாதி' மது, ௬௬௬
கழை - கோல்: மலை, ககக
களமா - வீரர்; களத்தே சேறலிற களம
ரெனஞர் மது, ௬௬௬.
களரி - போககளம். ப, ௫௬
களி - களிப்பு' மது, ருரு உ. வணடல்.நெ,

கசு.

கனைஞா - கனைகளைப்பறிப்பார். பெரு, உகரு.

கறசிறை - கல்லணை. மது, எஉரு.

கறங்க - ஒலிக்க: திரு, உசய.

கறி - மிளகு. திரு, ௱கூ.

கன்னல் - கரகம். நெ, சுரு.

கனை - செறிதல்: மது, உகூரு.

கனைதது - திரண்டு: மலை, ககள.

கா

காஞ்சி - காஞ்சிப்பூ: கு, அச. காஞ்சிமரம். சிறு, கஎகூ.

காட்சி - அறிவு· திரு, க௱ரு

காடி - ஊறுகறி. பெரு, ௱கo. கஞ்சி நெ, க௱சஅ. கழுத்து, புளிங்கறியுமாம பொரு, ககரு. புளியங்காய் நெல்லிககாய முதலியன ஊறவிட்டுவைத்தது, நெயயென்பாருமுளர் பெரு, ருள

காண் - அழகு· திரு, ௱சு, உருo

காண்மா - காண்டறகு மது, சசரு

காத்து - பரிகரித்து· மது, சகூள.

காமர் - விருப்பம்· சிறு, எள, திரு, எரு, மது, உஅஉ

காமரம் - சீகாமரமென்னும பண சிறு, எள

காய - காவின மலே, க௱

காயம் - காழப்பு மலே, கஉசு

கார்கோள் - கடல்; கார் முகககஈபபடுதலி

ற் கடல் கார்கோளென்று பெயாபெற றது; ஆகுபெயா திரு, எ

காரி - ஓாவள்ளல, இவன் இரவலாகரு நாட்டைக கொடுததோன் சிறு, கூ௩ ஓா வீரன்; அவன் குதிரை' சிறு, கக०, கரியகுதிரை' சிறு, கக० நஞ்சு மலே, அ௩

காரேறு - கரியகடா பெரு, உக०

கால - காம்பு கு, ககஎ

காலயாத்த - நெருங்கின பெரு, ௩௬க

காலோர் - காலாட்கள. மது, ௬௬க.

காவிதிமாக்கள்-காவிதிப்பட்டங கட்டின அமைச்சர்: மது, ௬௯௯.

காழ் - இருபபு நாராசம்: பொரு, க०௫. கரு மை' கு, க०எ; சிறு, ௬ கழிகள சிறு க௩௩. காம்பு. நெ, கஎ௬ குததுகப்கா

கானவர் - முல்லைநிலத்துவாழ்வார் பொரு, உஉ0

கி

கிடங்கில் - நல்லியக்கோடன் ஊர் சிறு, கசு0

கிநகு - சட்டம் ப, கசுஎ

கிணகிணி - சிறுசதங்கை திரு, கரு.

கிளைமகள் - கிளைவனுடையமகள் சிறு, சரசு

கிலுகிலி - கிலுகிலுப்பை சிறு, சுக

கிழவீர் - கிழமையுடையீர் மலை, கசுசு.

கிழவோன் - உரித்தாந்தன்மையை யுடையோன் பொரு, உசஅ உரிமையையுடையோன திரு, ருகஎ; பெரு, ரு00, மலை, ருஅரு

கிழார் - பூட்டைப்பொறி மது, கரு.

கிளர்தல - எழுதல திரு, அஉ.
கிளெஇய - கிளாதத: கு, கககூ.
கிளையாமை - இமையாமை. கு, கரூஉ.
கினாரம - கினாரப்பறவை பெரு, சகூசு

கு.

குடடம - ஆழம்' சிறு, கஅ0
குட்டுவா - குட்டநாட்டார: மது, க0௫.
குட்டுவன் - குட்டநாட்டையுடையோன் சிறு, சகூ
குடசம் - வெட்பாலைபபூ' கு, கூஎ.
குடநதம்படடு - வழிபட்டு; வணககம் பட்டு என்றுமாம், குடஎன்பது தடவென்பதுபோல வளைவை யுணாத்துவதோா

ல்: மு, சச. தறிகள பெரு, உசச நூ உரிசசொல்லாதலின் அதனடியாகப்பி

ண்: தெ, கக௧. வடம' திரு, உ0௪, மது, ௬அக. விதை: பெரு, க௬0, மலை, உ௭௬
க௭௪.
அடியையுடையது. காழவை - அகிறபூ கு, ௬௬.
காழகம் - கலிஙகம. திரு, கஅ௪
காழோர் - பரிக்காரா: மது, ௬௯அ. பரிக் உக0;
கோலையுடையோர்: பெரு, ௬௬௬
காளாம்பி - காளான்: சிறு, க௬௪.
௬௪. கானல - கடறகரை: ப, ௬௪. கரை. மது, கக௪.

றகத பெயருமாம. திரு, உஉ௬.
குடவா - குடநாட்டி லுள்ளாா' ப,
குடாவடி - வளைந்த மலை, ௯0௧.
குடி - குடிமக்கள். பொரு, கஅஉ.
குடிஞை - பேராந்தை. பொரு, மலை, க௪க
குணடு - ஆழம் திரு, க௬௬, மது,
குதத - இன்ன' பொரு, உஉ௩.
குதறி - ஊன்றி' மு, ௪௧.

குந்தம் - எறிகோல மு, ௪௧
குப்பை - பொலி பெரு, உ௪ ı, பொரு உ௪௪
குமரி - அழியாததனமை பெரு, உ௪௭
குய - தாளிபபு மது, ௭௯௭
குயம - அரிவாள பொ ா, உ௪உ
குயினா - துளையிடுவாா மது, ௯௪௬
குரம்பை - குடில சிறு, க௭௪, ப, க௬அ,

பெரு, அஅ, மது, ௬௧0

குரல - குரலெனு நரம்பு மத, ௯ ⁽ⁱ⁾
கொதது பெ ுு, ௧௬௨ (டறு திரு,
௨௧௨

குரவ - குரவமபூ கு, ௬௯

குரவை - ஒாகூததது திரு ௧௬௭

குரிசில - தலைவன திரு, ௨௭௫

குரீஇபபூளை - சிறுபூளை ௫, ௭௨

குருகிலை - முருககிலை கு, ௭௬

குருகு - குருககததி பெ ந, ௬௭௬ குரு
கெனுமபறவை மது, ௨௬௪

குருமபி - புறறுமபழுஞசோ) பெரு
௨௭௭

குரை - ஆரவாரம பொரு, ௨௫

குலலை - கஞசஙகுலலை தி , ௨௰௧, பெ

, ரு, உ௯௪ கஞசஙகுலலைபபூ, கு ௭௮

குலை - பூஙகொதது பெரு ௯௭௦

குவைஇ - குவிகள கயிறறுபபட்ட பெரு, ௧௦௪

குவிதது கு, ௬௮ பரிபா ப, ௧௭௮

குவைஇய - திரட்டின பொரு, உ௪௪

குழல - குழனமீன சிறு, ௧௮௭

குழிசி - பானை பெரு, ௩௬௬.

குழூம்பு - குழி மது, உ௪௫, மது உ௭௩
திரள மது, உ௪

குழுமம - முழஙக மது, ௬௭௭

குளவி - காட்டுமலலிகை சிறு, ௪௬, திரு,
௧௯௧ காட்டுமலலிகைபபூ கு ௭௬

குளித்தல - மறைதல சிறு, ௧௬

குளிர - அரிவாள, கிளிகடிகருவியுமாம
மலை, ௧௧௦ கிளிகடிகருவி கு, ௪௯

குறடு - அச்சுக்கோக்குமிடம் சிறு, ௨௫௨

குறமகள் - குறச்சாதியாகியமகள் திரு, ௨௪௨.

குறள் - சிறுமை பெரு, ௧௯௫.

குறிஞ்சி - ஒருபண் திரு, ௨௫௯. குறிஞ்சிப்பண் பெரு, ௧௮௨, மலை, ௫௫௯

குறுநர் - பறிப்பார் பெரு, ௨௯௫

குறுநறுங்கண்ணி - குன்றிப்பூ கு, ௭௨

குறும்பு - அரண், பெரு, ௧௨௯ வலி மலை, ௫௦௪

குறும்பொறை - உதரபந்தம் திரு, ௨௧௫

குன்றம் - நகை பெரு, ௪௭௨, பொரு, ௨௧௭

குன்றிய - அறுந்த மதி, ௫௨௦

குன்றவில் - இந்திரவில் பெரு, ௨௯௨

கூவியன - அட்டவாணிகன பெரு, கூஎஎ

கூவிரம - கூவிரபபூ கு, சுசு.

கூவை - கூவைககிழங்கு, திருமாம மது, கசஉ, மலை, கருள திரள மலை, சஉஉ

கூழ - நெலலுமரிசியும ப, கசுங

கூளி - ஆணபேய ப, உருக

கூளியா - சேவிததுநிறபார திரு, உஅஉ நாடுகாககும்வேடா மலை, சஉஉ. வேடுவா மது, சுகூக

கே

கெணடி - அறுததுததின்று பெரு, கசங.

கெழுமி - பொருநதி ப, சஎ.

கே.

கேட்டிசின் - கேட்பாயாக மது, உ௦அ

கேணி - சிறியகுளம் ப, ௫க.

கேள் - உறவு: பொரு, எ௪.

கேளிர் - நட்டார் பொரு, எ௪

கை

கை - ஒழுங்கு மு, ௪கூ. செயல் மது, கூ௫க.

கைஇ - கோலஞ்செய்து மது, ௪க௫.

கைதொழுதல் - கையைத்தலைமேலேவைத்தல் திரு, உ௫உ.

கொஙகு - தாது கு, அரு, சிறு, எக தேன சிறு, கஅச.

கொட்டம - கொட்டை; நூறகின்றகொட்டையுமாம் சிறு, கசுசு.

கொட்டி - அபபி திரு, ரு௫.

கொட்டை - திரளமுடிந்த முடி, தும்புமாம் பொரு, க௫௫.

கொடி - ஒழுஙகு. மது, க௫௬, சுசு௫

கொடிஞ்சி - தாமரைபபூவாகபபண்ணித தேர்ததட்டின் முன்னே நடுவது மது, எ௫உ.

கொடுததனறு - கொடுததது திரு, கூச

கொடுமோர் - கொடுத்தற்கு மது, சருக.
கொடுவாள் - வளைந்த அரிவாள பெரு, சஎக
கொண்டி - உணவு, கொளளபபடுதலின் உணவாயிற்று, கொள்ளையுமெனப ம

கொழித்தல் - தெள்ளுதல்: திரு, ௬௦சு.
கொழிப்ப - மேலேயாக: மது, உஎச.
கொழுக்க - தழைப்ப. மது, க௦.
கொழுகி - பறித்து. மது, ருஅஎ.
கொழுமை - அழகு. பொரு, உசு.
கொள்கை - கோட்பாடு. மலை, சுச. விரதம் திரு, அகூ, மது, சஅ௦, சகூஉ.
கொளளி - நெருப்பு நெ, அ
கொளளை - விலை· பெ ரு சுச; மது, உருசு

கொளீஇ - கொளுத்தி பொரு, ௭௮

கொளை - பாட்டு பொரு, ௨௧௧.

கொற்கை - ஓரூர் [இது பாண்டியனுடையது] சிறு, ௬௨, மது, ௯௮.

கொற்றவர் - வெற்றியையுடையோர்· மது, ௭௪

கொற்றவன - வெற்றியையுடையவன்· மது, ௮௮

கொற்றவை - வனதுர்க்கை· திரு, ௨௫௮

கொன - பெரிது மது, ௨௦௭.

கோ

கோகுடி - கோகுடிப்பூ· கு, ௮௧.

கோட்டம் - களா ப, ௯௬.

கோடல - வெணகோடறபூ. கு, அரு.

கோடியா - கூததாடுவோர். சிறு, க 0கூ. கூத்தா சிறு, கஉரு; பொரு, ருஎ; மலை, உஙகா.

கோடு - ஊதுகொம்பு திரு, உ0கூ. கரை பெரு, உஎரு. கொம்பென்னும வாச்சியம் மலை, ரு. மலை சிறு, உசுரு; மு, ரு மேட்டுநிலம். மது, உஅசு வீணைததணடு சிறு, உஉஉ, நெ, எ0.

கோணம - தோட்டி மது, ருகஉ.

து, கருஎ. கொள்ளை ப, உகஉ; பெரு, கோவி - வளைதது மு, சச
சடுச. கோள் - குலை சிறு உஎ, பொரு,
உ0அ. கொண்மர் - கொள்வார் மது, ருகச ஃகோளி - பூவாமற்
காய்ககுமரம்; பெரு, கொண்மார - கொள்ளுதறகு. திரு, கஎரு சப0எ.
கொல்லன் - கொற்றொழில் செய்கின்ற
வன்: பெரு, உ0எ தேள, கொலைஇய -
கொல்லுதலைச்செய்த திரு,
கஙச. கௌவை - எள்ளிளங்காய் மது,
உஎக.

ச.

சண்பு - சண்பங்கோரை: மது. கஎ௨.

சதுக்கம் - நாறசந்தி· திரு, ௨௨௫

சந்து - பலவழிகளுங்கூடினசந்தி. மலை, ௬௬௬.

சமம் - நடுவுநிலைமை· திரு, ௯௯.

சலம் - மாறுபாடு. மது, கக௨.

சவட்டி - மென்று: பெரு, ௨கஎ

சா

சாஅய் - இளைத்து· சிறு, ௯௬. நறுகு, ௨௫௦.

சாடு - சகடம்: பெரு, க௮௮

சாணம் - தழும்பு மது, ௫௯௬

சாத்து - திரள்' பெரு, அ௦

சாதி - திரள்: பெரு, உஉ௯.

சாம்பு - சேக்கை: பெரு, க௫௦

சாம்பும் - வாடும்: ப, க௨.

சாய் - கோரை பெரு, உ௦௯ செருமபு திரு, ௩க௨.

சாயல் - மென்மை சிறு, க௬, திரு,உக௩.

சாரல் - பககமலே சிறு, ௯௦

சால்பு - அமைதி' கு, க௫.

சாலிநெல் - செந்நெல் பொரு, உ௭௬

சாலினி - தேவராட்டி' மது, ௬௪௦

சாலுதல் - அமைதல்' திரு, உஅ௯

சாவகர் - விரதங் கொண்டோர். [இவா சைனர்] மது, ௭எ௬.

சாற்றி - நிறைத்து' மது, உ௭௬

சாறு - விழா: சிறு, உ௦க, திரு, உ௮௬; பொரு, உ.

சான்ற - அமைந்த: திரு, உ௮௭.

சான்றோர் - அறிவுடையோர்: கு, உ௮

சி.

சித்தன்-முருகக்கடவுள்: [பக-உ௭]

சிதர் - துவலை; மெத்தெனவுமாம் மு, ௱௨. வண்டு; சிந்துதலுமாம்; சிச்சிலியுமாம: சிறு, உ௱௪

சிதர்வை - சிதரினசீலை: பெரு, ௪௬௮

சிதால் - சிதறுதல்: மது, உ௪௪.

சிதறி - பலவாகக்கொடுத்து: மது, உ௨௪.

சிதறும் - எல்லாருக்குங்கொடுக்கும்: மது,

௧௦௪.

சிதாா - சீலை· பொரு, ௮௧ 'துணி: பொரு, ௧௫௪.

சிந்துவாரம் - கருநொசசிபபூ· கு, ௮௬

சிமிலி - உறி· மது, ௪௮௩.

சிமையம் - உசசி· நெ, ௨௭

சிரல - சிச்சிலி· சிறு, ௧௮௧.

சிரறியவன் - கோபித்தவன் பொரு, ௧௨௪

சிலகாற்று - தென்றறகாறறு மது, ௩௫௮.

சில்பலி - சிறுபலி: திரு, ௨௩௪.

சிலதர் - தொழில்செய்வாா· பெரு, ௩௨௪.

சிலம்பி - சிலநதி· நெ, ௫௧, பெரு, ௨௩௬

சிலம்பு - பக்கமலை பெரு ௩௩௦, ௩௭௨, மலை, ௧௪. மலைபபக்கம திரு, ௨௩௮.

சிலைக்கும் - ஆரவாரிக்கும்' பெரு, உசுo
சிலைபப - முழஙக' திரு, ௬கரு.
சிறறினம் - அறிவுமொழுக்கமு மில்லாத மாக்கள் திரள். சிறு, உ0எ.
சிறுதல் - மிகுதல்: மது, உசச
சிறப்பு - தலைமை: மது, ருகூ, எசுஉ.
சிறுகுடி - சிறிய ஊா. திரு, கககூ
சிறுகுழை - தாளுருவி' பெரு, கசுக.
சிறுசெங்குரலி - கருந்தாமக்கொடிபபூ கு, அஉ.
சிறுபசுமஞசள் - மஞ்சளில் ஒருசாதிவி சேடம் திரு, உ௬ரு.
சிறுமாரோடம் - செங்கருங்காலிப்பூ. கு, எஅ
சிறை - வரம்பு பொரு, உசசு
சினம - கோபத்தின் பின்ளுகச் சிறிது

பொழுதுநிற்பது: திரு, ௯௫.

சினை - கொம்பு. திரு, ௨௯௮ சிறிய கொம்பு: சிறு, ௧௭௮.

சீ.

சீகரும் - துராலைவாரும்: பெரு, ௪௯௭.

சீப்ப - பெருக்கியபோகட. மது, ௬௮௫.

சீர் - அழகு. திரு, ௧௨௬, மலை, ௫௭௦.

கணம்: மலை, ௧௬. காவுமரம்' மலை, ௧௯௪. தலைமை. திரு, ௨௨௦, ப, ௧௦௪, மது, ௮௭. தாளம் பெரு, ௪௯௬. தாளவறுதி: மது, ௧௬௦. புகழ்' பெரு, ௬௮௮

சுடர் - ஒளி மது, ௭௦௨. நெருப்பு திரு, ௪௩.

சுடுமண் - செங்கல் பெரு, ௪௦௫

சுண்ணம் - சுண்ணப்பொடி, இது நவம ணிகளும் பொன்னும் சந்தனமும் கருப்பூரமுதலியனவும் புழுகிலும் பனிநீரிலும் நனையவைத் திடிக்கப்படுவது மது, ௩௧௯

சும்மை - ஓசை பொரு, ௬௫

சுமடு - சுமட்டை பெரு, ௧௫௧

சுமந்து - மேற்கொண்டு திரு, ௨௧௬

சுரக்கும் - மாறுமாறு கொடுக்கும் மலை,

கூஅ

சுரம் - அருநிலம் மலை, உ௦, ருகூஅ காடு·
மது, ருஅ

சுரிகை - பதகிரம் பெரு, எரு

சுரிமுகிழ - முறுக்குண்ட அருமபு மது,
உஅக.

சுவல - தோட்கடடு. பெரு, களக. மேட
டுநிலம. பெரு, கருக, மலை, சாருசு

சுள்ளி - மராமரபபூ கு, சுசு

சுற - சுறாமீன் பொரு, உ௦ரு.

சுறவுவாய - மகரவாயாகிய தலைககோல
ம பெரு, ருஅரு.

தூ

சூட்டு - உருளையின் விளிம்பில்வைத்த வ
ளைந்தமரம்: பொரு, சசு

சூடு - சுடப்பட்டது: ப, சுரு. நெறசூடு.
பொரு, உசரு.

சூதா - நின்றேதுவார்: மது, சுஎ0

சூர் - கொடுந்தெய்வம் கு, உ௫௫ கொ

சூர்ப்பு - கொடுந்தொழில்: மது, ருரு.

சூர்முதல - சூரபன்மாவாகிய தலைவன்
திரு, சசு.

சூரல - சூரைப்பூ கு, எக. பிரம்பு; சூ
றகொடியுமாம் கு, சஉ

சூழ்கோடை - சூறாவளிககாறறு: மது,
ருபஅ

சூழி - முகபடாம் மது, ௪௫, மலை, ௨௨௮

சே

செகில - தோள் பொரு, ௧௫௮

செஙகாநதள் - செங்கோடறபூ குறு, ௬௨

செஙகொடுவேரி - செஙகொடுவேரிப்பூ குறு, ௬௪.

செசசை - வெட்சி திரு, ௨௱௮.

செதது - ஒதது. பெரு, ௪௭௫. கருதி மலை, ௧௪௬

செதுக்கு - வாடல் பெரு, ௩௫௮.

செபபம் - செவவியவழி. மலை, ௧௬௦. சே பபு. சிறு, ௫௯. வழி மலை, ௧௯௭.

செம்மல் - சாதிப்பூ குறு, ௮௫ தலைமை

சிறு, கசரு, திரு, சுஉ பூவாடல் மது, எசசு

செம்மை - தலைமை மது, சகக, நடுவு நிலைமை மது, சகக.

செய் - செய்கை மது, எசசு செயல் செயலென்னும் வினைப்பெயர் செய் யென முதனிலையாய்நின்றது. நெ, களக

செயயார் - பகைவர், ஏவல்செய்யாதவ ரென்றபடி பொரு, கரூச

செயயோள் - சிவந்தநிறத்தையுடையோ ள பொரு, சு

செயலை - அசோகு திரு, உ௦எ

செயிர்தத - வருததத்தைச்செய்த: பொ ரு, கஉச.

செயிர்த்து - குற்றத்தைச்செய்து பொரு

கஉ0

செரீஇ - செருகி: கு, கககூ, திரு, உஎ

மை· திரு, சுக தெய்வம்: கு, கசுகூ, செருக்கி - கலிதது. பொரு, கசo.
மயன் மலே. உகூக கி கு, கறுகூ.

செருக்கு - மகிழ்ச்சி: பொரு, அகூ, மலே, களகூ.

செருந்தி - கோரை: ப, உசுரு வாட்கோரை; கெட்டிக் கோரையுமாம்· மது, களஉ.

செருவிளே - வெண்காககணம்பூ கு, சுஅ

செல் - இடி: திரு, ரு.

செலவு - ஓட்டம்: பொரு, களஉ.

செவ்வரக்கு - சாதிலிஙகம். நெ, அ0

செவ்வழி - ஒருபண். மது; சுா0ச

செற்றம் - பகைமை நெடுஙகாலம் நிகழ்வ

து: திரு, கஙஉ

செற்றை - சிறுதூறு' பெரு, கசகூ

செருத்து - தகையாமல' மது, எசஅ

செறித்து - அடக்கி கு, கஉ

செறு - பாத்தி மது, ககஎ.

செறுநா - அழித்தற்குரியார திரு, ரு செ
றப்படுவார். திரு, கூகூ

சென்னியம் - பாணச்சாதியேம பெரு,
கOரு

சே.

சேக்கும் - கிடக்கும் பெரு, ருஉ தங்கு
ம்: ப, உசகூ.

சேடல் - பவழக்கான மலலிகைபபூ கு,

சேண் - சேய்நிலம் திரு, கக, சுஎ, அஎ.
தூரியநிலம் மலை, உசுஉ, மு, உரு

சேணோன் - ஆகாயத்திருபபோன் ரு, சு0. மலைமிசையுறையுங்குறவன, இழி குலத்தோனென றுமாம் மது, உகூசு.

சேப்ப - தஙக. பொரு, உ0எ

சேப்பின் - தங்கின் பெரு, உஎசு; பொரு, உ0ரு

சேய் - முருககடவுள, செய்யவனென பது சேயென விகாரததால் நீண்டதென்றுமாம்: திரு, சுக.

சேர்ந்து - இரண்டு, சேரொன்னுமுரிச்சொல் முதனிலையாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்தது. சிறு, உ0

சேறு - இனிமை ரு, உகூ சாறு மலை,

கஙள. தேன் மது, ௬உ௭

சோ.

சோணாடு - சோழநாடு; சோழநாடென்ப, து சோணாடென மரூஉமுடிபு' ப, உ௮.

ஞ.

ஞமலி - நாய் ப, கஶ௦

ஞாலி - மூழங்க: திரு, கஉ௦

ஞா.

ஞாயில - மதிற்சூட்டு; அஃது எய்தால் மறைதற்கு உயரப்படுப்பது ப, உ௮௮,

மது, ௬௬.

ஞாழல் - ஞாழற்பூ கு, ௮௧

ஞெ.

ஞெகிழி - கடைக்கொள்ளி, தீக்கடை கோலென்றுமாம பெரு, ௧௭௮ தீக்கடை கோல் கு, ௨௨௬ நெகிழ்ந்து பெரு, ௩௪௯

ஞெமண கோல - துலாக்கோல, மது, ௪௬௧

ஞெமிரந்து - பரந்து மது, ௨௪௩.

ஞெரேரென - கடுக பொரு, ௧௪௧, மலை, ௨௪௰

ஞெலிகோல் - தீக்கடைகோல, படுத்த

கோலென்றுமாம் பெரு, களஅ

த

தக - தகசிருகரும்படி திரு, உரு०.

தகடு - இதழ பெரு, உகரு புறவிதழ. திரு, உஎ

தகா - மேட்டுநிலம் பெரு, அஎ

தகரம் - மயிர்ச்சந்தனம்: நெ, ருரு.

தகை - அழகு. பெரு, ௬௪०; மது, ௬००, ருசுரு மாலை; கட்டுதலிற்றகையென்றா, ஆகுபெயா. திரு, க௬௯.

தகைதல - உள்ளேயடக்குதல் ப, ருக.

தங்கல் - நிலைபெறுதல, தாழததலுமாம பொரு, களரு

தட்கும் - தங்கும மது, கசo

தட்ட - தடுததுககொணட மது, ஈசுஅ

தட்டம - கசசு நெ, சஉசு

தட்டை - கரடிகை மலை, கூ கிளிமுதலி யவறறையோட்டுங கருவி, அது மூங்கிலைக கணுககளை உளளாக நறுகிப் பலவாகபபிளநது ஓசையுணடாக ஒன்றிலேதட்டுவது கு, சாரு

தட - பெருமை திரு, ரு

தடவு - இநதளம நெ, சுசு

தடாரி - உடுககை பொரு எ

தடி - தசை மலை, சஉரு

தடைஇய - திரணட நெ, கசாரு

தடையா - தடையிலலாத பொரு ௬௬

தணடலை - பூநதோடடம மது, ௯௪௧
மாசசோலை பொரு, ௧௮௧

தணடா - அமையாத மது, ௧௬, ௧௭

தணடாது - அமையாமல கு, ௫௬

தணடி - பலகாலலைதது பொரு, ௧௦௪

தணககம - தணககம்பூ கு, ௮௫

தணிமா - ஆறறதறகு மலை, ௯௦௯

தததுறறு - ததது தலையுறறு மேலேலகொணடு குதிதது திரு, ௯௦௫

ததா - செறிவு, கொததுமாம சிறு, ௨௫௫

தமமின் - கொணமின மது, ௭௨௧

தயஙகுதல - அசைதல சிறு, ௧௨௯, ௧௪௧, மது, ௪௯௬

தரததர - மேனமேலேதர பொரு, ௪௨௭

தராய - மேட்டுநிலம மலை, ௪௬௦

தரீஇ - தந்து பெரு, ௪௯௨

தருநர் - கொண்டுவந்திடுவார் மது, ருகூ௱

தருநன் - தருபவன் பொரு, ௨௫௯

தலைஇய - சொரிந்த திரு, ௯

தலைத்தந்து - முத்தரைக்கொடுத்து திரு, ௨௧௬

தலைப்பெயல் - கார்காலத்து முற்பெயல் திரு, ௯

தலைவாய் - வாய்த்தலை மலை, ௪௭௫

தவ்வென்று - தவ்வென்னுமோசைபட்டு நெ, ௧௮௫

தழல் - கையாற்சுற்றினகாலத்துத்தனி டத்துப்பிறக்கு மோசையாற்கிளி முத லியவற்றையோட்டுங்கருவி, கை ஞுமா ம கு, ௪௯

தழால் - தழுவுதல் மலை, ௧௦௯

தழீஇ - உள்ளடக்கிக்கொண்டு திரு, ௨௮௯, ௯௦௫

தழீஇய - சூழ்ந்த பொரு, ௧௬௯, மது, ௯௯௭

தழூஉ - குரவைக்கூத்து மது, ௯௨௯
தழூவி மது, ௬௧௪

தளவம் - செம்முல்லைப்பூ கு ௮௦

தளவு - முல்லைச்சேடம் பொரு, ௧௯௯

தறுகண் - கடுக்கொல்லுதல் சிறு, ௧௪௧

தா

தா - பாய்ப்பு நெ, ௪௮௫ வருத்தம் திரு, ௮௯ வலி மது ௬௬௫

தாஅய பரந்து ப, கருரு
தாஅய - பரந்து முது, உளஎ
தாககுறுதல எதிரபபடுதல மலை, சுசு
தாஙகுநா - புரபபார பெரு, கஅ
தாநு - தேன ப, கருஉ பூநதாது, நீறு
மாம மது, ருககூ
தாய - தாவில மது, ருருஉ
தாயம - உரிமை ப உஉஎ நாடு, உரிமை
கொளளாா வறறையுங கூறிறுமாம
மலை, ருருக
தாா - தூசிபபடை மலை, உஉஎ
தாரம - அருமபணடம மது, சுகஎ பண
டம மது, உகூ0, மலை, கஎ0 பலபண
டம பெரு, ருசுக
தாழ - தஙக திரு உரு
தாழை - தெஙகிறபாளை கு, அ0 தெங

கு திரு, ௩0௭, பொரு, க௮௧
தாள முயறசி சிறு, ககரு
தாறு - பரிககோல கு, கரு0
தாறுகோல - செலவு முடுககுஙகோல
பொரு, கூ௭, கசுசு

தி

திகழதல - உளளடககிககொளளுதல ம
து, ௪௯௮

திட்டை - மேடு: ப, ௬௦.
திணை - ஒழுக்கம்: மலை; ௬௦௧ திஷம்
பொரு, உஉக.
திதலை - துத்தி: திரு, க௯ரு.
திமில் - மீன்படகு: மது, ககசு

திரங்குதல் - உலர்தல் மலை, சாகக

திரள்பு - திரண்டு: மது, உச0

திரிமரம் - திரிகை: பெரு, கஅஎ.

திரு - அமைதி. சிறு, கருஎ

தில்லை - தில்லைப்பூ கு, எஎ.

திலகம் - மஞ்சாடிமரத்தின்பூ கு, எச.

திவவு - யாழின்வலிகட்டு மது, சு0ச
வார்க்கட்டு சிறு, உஉஉ; திரு, கச),
பொரு, கரு

திளைப்ப - அசைய: திரு, உ0ச

திறம் - கூறுபாடு மலை, உகக

திறல் - வலி சிறு, அசு, திரு, கசகு,
மது, ககு0.

திறன் - வழி பொரு, உகு)

தீ

தீது - குற்றம்' திரு, எ௰

தீம்புழல் - இனியபணணியாரம்; இருப பைப்பூவுமாம்' மது, ௬௧௫.

தீரவை - ஙீரி: மலை, ௫௰௪.

தீற்றி - தின்னப்பண்ணி. பெரு, ௬௪௬

து

துகின்முடித்தது - மயிர்க்கட்டுக்கட்டி. மது, ௪௬௪.

துஞ்சுதல் - தங்குதல' சிறு, ௧௰௬, பெரு, ௧௨௧.

துடவை - தோட்டம பெரு, உ௰௧, மலை,

துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து, "பழுப புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத், துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்". திரு, ருகூ.

துணரிய - குலைகொண்ட பொரு, க்கூக.

துணிந்த - தெளிந்த மலை, உருo,

துணிநீர் - தெளிந்தநீர்: மது, உஅரு.

துணியல் - துணிகள்: மது, ௬உo.

துணை - ஒப்பு: திரு, உகூஎ.

துத்தி - படப்பொறி: பொரு, சுகூ.

துப்பு - வலி: பெரு, சஉசு.

துமிபு - அறுத்து: மு, எஉ.

துய - பஞ்சுநுனைபோன்றிருப்பது: கு, கூஎ.

துயலவரும - அசையும், சிறு, உ

தூரப்பு - மூடுக்குதல்' பொரு, கo.

தூராய - அறுகம்புல்லாறறிரித்த பழுதை: பொரு, கoரு.

துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை. திரு, உஉரு.

துரும்பு - கூளம். பெரு, உருக.

துருவை - செம்மறிககிடாய்: பொரு, கoரு.

துவர் - செம்மைநிறம்: பொரு, உஎ.

துவர - மிக' பொரு, அக. முற்ற: திரு, உசு

துவரி - ஈரத்தைபபுலர்த்தி' கு, சுo.

துவறறல் - தூவுதல: மலை, ருசுரு.

துவன்றி - குவிந்து, மலை, உஎசு நிறை ந்திருந்து: பெரு, உசுஅ.

துவன்றிய - நிறைந்த மலை, உoரு.

துவைத்தல் - ஆரவாரித்தல. மலை, ருஎரு.

துவைபபு - ஆரவாரம். மலை, ககஎ.

துழவை - துழாவியட்டகூழ். பெரு, உஎரு.

துழைஇ - துழாவி மலை, கஅக.

துளங்குதல - அசைதல் மது, அரு.

துளர் - களைகொட்டு. மலை, கஉஉ. கொட்டு பெரு, உ0க.

துறறிய - தின்ற பொரு, க0௯

துன்னல - தைததல்: பொரு, அக.

துனி - வெறுபபு திரு, க௯எ.

தூ.

தூ - தசை மலை, கருரு. தூய்மை: மலை, ருக வலி: மது, கஅஅ.

தூங்க - ஆட: திரு, ருசு; பொரு, கக0.

தூங்கல் - அனந்தர்' மு, ௫௩.

தூங்கும் - நாலும்: பெரு, ௨௬௭

தூது - கல்: ப, ௫௮

தூதுணம்புறவு - கலலைததினனும அழகிய புறவு' ப, ௫௮

தூம்பு - துளை திரு, ௧௬௮ நெடுவங்கியம மலை, ௬ பெருவங்கியம மலை, ௫௩௩

தூவல - துவலை மது, ௧௧௫ மழை மலை, ௧௬௬

தே

தெயவவுததி - சீதேவியெனனுந தலைக

கோலம திரு, உ௫

தெருமரல - மனககவறசி பொரு, க௯௪

தெவிட்ட - குதட்ட மது, ௬௬) திரள
கு, உகள

தெவிட்டும - குதட்டும செ, கூச

தெவிள - திரள செ, உ௫

தெழிபப - ஒலிபப மது, ௬௬௬

தெளவிளி - தெளிநதசொறகள கு, க௦௦
தெளிந்தவோசை கு, உஉஉ

தெறறெண - கடுக பொரு, கஎச

தெறல் - அழிததல பெரு, சஉஉ கோ
பிததல் மது, கூஉ

தெறுவின் - சுடுகையிஞலே ப, க௦

தென்னவன - இராவணன, பாணடியனு
ம கூற்றுவனுமாம மது, ச௦

தே

தேம - இனிமை பெரு, உஎஅ. திசை செடு, எஎ தேயம பொரு, கறுசு செ ய கு, ககக

தேம்ப - புலர ப,

தேம்பி - உலாந்து மது, ககூள

தேம்பும் - மெலியும உசு

தேயத்த - அழிதத திரா, ரு

தேய்வை - சநதனககுழமபு திரு, றுறு

தோபு - தோங்குினறு மலே, உஎச

தேறல - கட்டெளிவு சிறு, உறுஎ

தை

தைஇய - இழைதத திரு, ௨௨௨, மது,
௨௮௪
தைவர - வருட சிறு, ௬௬

தோ

தொட்ட - துளையிடட பெரு, ௧௭௯
தொட்டி - கலவி ப, ௨௮௪ தோளடி,
தொணடுதலுமாம திரு, ௫௯
தொடா - சஙகிலி பெரு, ௧௨௫
தொடலை - தூககு மது, ௬௩௬
தொடி - பூண பெரு, ௪௯௬ வீரவளை ம
து, ௭௨()
தொடுதத - கட்டபபட்ட மது, ௭௯௭ கட்
டின பெரு, ௧௮௧

தொடுத்தல் - கட்டுதல் மு, ௧௨

தொடுப்பு - விதைப்பு மது, ௧௧

தொடை - கட்டு மது ௯௫

தொடையல் - தொடர்ச்சி பொரு, ௧௮

தொண்டகம் - குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய சிறியபறை திரு, ௧௯௭.

தொண்டையோர் - தொண்டையைச் சூடினோர் பெரு, ௪௫௪

தொப்பி - நெல்லாற் சமைத்த கள் பெரு, ௧௪௨ அகநா. 35 – 9

தொய்யார் - கெடாத பெரு, ௪௯௪

தொய்யாது - உழாது மலை, ௧௨௨

தொய்யில் - எழுதுங்குழம்பு மது, ௪௧௬
தொய்யிற்கொடி மது, ௨௮௯

தொலைஇ - அழித்து மலை, ௪௬௧

தொலைசசி - போககி பெரு, ௧௪௧ ௩௫௨
தொலைசசிய - சொனற மலை, ௧௭௯
தொலைபபு - கெடுதல பெரு, ௩௯௮
தொழுதி - இனம மலை, ௪௯௯ திரள
நெ, ௧௫, மலை, ௩௬௨
தொழுவர - தொழிலசெயவார மது, ௮௧, ௧௨௨
தொள் - சேறு பெரு, ௨௧௧
தொனறு - பழமை மது, ௧௮௪

தோ

தோட்டி கதவு மது, ௬௯௩
தோடு - ஓலை பொரு, ௧௪௩

தோண்டி - முகந்துகொண்டு: பெரு, ௬௮
தோய் - உவமவாசகம்: மலை, ௫௫௮.
தோரா - தோரைநெல் மது, உ௮௭.
மூங்கில். மலை, ௧உ௧.
தோல - பக்களா் மு, ௭௨.
தோன்றல் - உயாசசி. நெ, ௧௦௮ தோற்
றம். மது, ௬௬.
தோன்றலா - தோறறத்தையுடையவா்
திரு, ௧௬௯.
தோன்றி - தோ்ன்றிபபூ கு, ௯௦

நூ.

நகர் - ஊர்; கோயிலென்றுமாம்· திரு,
உ௬௮. வீடு. சிறு, க௮எ

நகரம் - கோயில்: மது, ௬௮௬.

நகார் எயிறு: சிறு, ௫எ

நகை - ஒளி. திரு, அ௬ மகிழ்ச்சி சிறு,
உ௨௦, பொரு, அ௫. விளக்கம் மு,
எ௮.

நகையுநா - நகசிவந்தார் திரு, உஎ௦,
பொரு, ௬௬

நடுங்க - அஞ்ச பெரு, க௧௮

நடை - ஒழுக்கம்: மு, ௫௯

நந்தி - நந்தியாவட்டப்பூ கு, ௯க

நந்திய - தழைத்த மு, ௯எ

நயந்தனிர் - விரும்பினிர் சிறு, உ௬௯

நயந்திசினோர் - விரும்பினவர்கள் பெ

ரு, ௬உரு

நயந்து - விரும்பி சிறு, கசச, திரு,உஅரு

நயம் - இனிமை: சிறு, ௬௬ விருப்பம் மது, ௬ரு௦.

நயவா - விரும்பிவந்தவா சிறு, உ௬அ

நயன் - ஈரம் திரு, கசக

நரந்தம் - கத்தூரி மது, ருரு௬. நரந்தப்பு ல்: பொரு, உ௬அ நாரதநம்பூ கு, ௬௬

நரை - பெருமை மது, ௬௬.

நல்லேறு - எருமையேறு மலை, ௬௬ரு

நவின்று - பயின்று: திரு, க௦௬,

நள்ளி - ஓர்வள்ளல்; நட்பினர்க்கு இல்ல றநதிறகு வேணடும்பொருள்களையெல் லாம் நாடோறும் கொடுத்தோன்: சிறு, க௦எ

நள்ளிருணாறி - இருவாட்சிப்பூ: கு, ௬௬

நளளிருள - செறிநதவிருள்: பொரு,எஉ
நளி - செறிநத' திரு, உ௱அ. செறிவு.
சிறு, உ௱, ருள; செ, உஎ பெருமை
பெரு, ௱உக

நளிந்து - செறிந்து மலே, கசுஎ
நறகு - நன்ஙின்விகாரம்' மலே, ௱கூஉ.
நறவம் - நறைக்கொடி. கு, கூக
நறை - தூபம கு, எ. நறைககொடி
பொரு, உ௱அ
நறைககாய் - நறுநாறறத்தை யுடையகா
ய்=சாதிககாய. திரு, ககூ0.
நன்மொழி - தேவபாணி. பொரு, உச.
நனனா - நன்மை திரு, சுடு
நனனன - மலேபடுகடாமென்னும பாட்

டினதலைவனை, இவனறநதை மலை,
சூச மது, 618, புறநா 151

நா

நாகம - சுரபுன்னை சிறு, அஅ, கoஅ, திரு, கூoஉ, பொரு, உoகூ. நாகப்பூ: கு,கூசு.

நாலகு - நான்கு, பெயாதிரிசொல்: பெரு, சஅகூ, பொரு, கசுடு

நாழி - முகததலளவைககருவி: மு, கூ

நாள - காலை; பெரு, கசுo விடியற்காலம பெரு, கசுக,மது, உஉகூ.

நீ

நிதி - பொருட்டிரள் மது, ௨௰௯.

நிதியம் - பொருட்டிரள் மலை, ௫௱௫.

நிமிரதல - நுடங்குதல்: மது, ௬௭௯.

நலம் - செம்மைநிறம்: திரு, ௧௰௯. நியமம் - அங்காடித்தெரு. திரு,
௭௰; ம நவிரம் - ஒருமலை மலை, ௮௨, ௫௭௯ லை, ௪௮௰.
நவிலுதல் - கூறியடிப்படுதல்: மலை, ௭௭, நிரவிய - ஒக்கமிகுத்த: பெரு,
௨௧௧.
பயிலுதல: மலை, ௬௯. நிலவு - நிலைபெறுதல்: மது, ௩௬௯.

நிலை - தன்மை: பெரு, ௪௬, பொரு, ௯௭; மு, ௩௨.

நிலைஇ - நிலைபெற்று: மது, ௩௭௩

நிலைஇய - நிலைத்த மது, ௩௫௩ நிலைபெற்ற திரு, ௧௨௫.

நிலைஇயர் - நிலைபெறுவதாக மது, ௨௰௯.

நிலைமை - புகழ்; நிலைபெறுந்தகைமையு

டைத்தாகலின்,புகழை நிலைமையென்
றூா, ஆகுபெயா பொரு, களசு.

நிவந்த - மேலான மது, உசஅ வளர்ந்த·
சிறு, சுஅ; திரு, கஉ

நிவப்பு - ஓக்கம்: கு, ருo, மலை, ருக. வள
ாசசி· திரு, ருஅ

நிழதத - இலலையாகக பொரு, உஙரு
ஓய்ந்த மது, ௲0௲

நிழததவில - நொககிவிடுகையினுலே
கு, கருஎ, நொககுகையினுலே மலை,
கஙரு

நிழல - அருள் ப, உ0சு, பொரு, கசக
விளககம் மலை, அஅ

நிழன்ற - நிழல்செய்த சிறு, உ௲௲.

நிற்றர - நிற்றலைசசெய்ய· மது, ருஉஉ,

நிறீஇ - நிறுததி· திரு, உககூ.

நீ.

நீத்து - பெருக்கம் பெரு, ௨௮௯

நீர் - நீர்மை சிறு, ௫௰; பொரு, ௨௪

நீர்மை - ஒளி நெ, ௧௩௯

நீவி - துடைத்து கு, ௧௮௨.

நீறு - துகள் மது, ௧௮௬. புழுதி சிறு,

நுவறிய - அராவின மலை, ௩௫.

நுழை - சிறியவழி மலை, ௩௭௯

நுளைமகள் - நுளைச்சாதியிற் பிறந்தமகள்: சிறு, ௧௫௮

நுனை - முனை மு, ௩௬.

நூ.

நூழில் - வழிபறிப்பார் கொன்றுகுவிக்கு மிடங்கள்; கொடிப்பிணக்குமாம்· சூ, உருஅ.

நூழிலாட்டி - கொன்றுகுவித்து: மலை, அஎ.

நூழிலாட்டு - கொன்றுகுவித்தல்· மது, உருள

நூறு - சுண்ணம்பு மது, சுoக. நீறு. மலை, கஙஎ

நூறை - நூற்றைகிழங்கு; மலங்கென்றுமாம மலை, ருகரு

நே.

நெடியோன் - வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியன் மது, சுக

நெய்தல் - குவளை கு, அச

நெலவினா - சாலியூா மது, அஎ-அஅ

நெறி - அறல் பெரு, கசுஉ.

நே

நேமி - தேருருள மலை, உஙஅ.

உ௦க, பெரு, கூ௬. நேர்தல - திணடுதல பெரு, ஙஅச.

நு நை.

நுகம் - கணையமரம. பெரு, கஉள பார நைவளம - நட்டபாடை சிறு,
ஙகூ. நட் . ம்: சிறு, ககஙு. வலி. மலை, அஎ. டராகம் கு, கசசு.
நுகாகு - நுகாவேன் கு, கஅக.
நுடக்கிய - கழுவின் பெரு, ஙகூக நொ நுடங்கி -
அசைந்து திரு, உகூசு.
நுணவம் - நுணு சிறு, ருக. நொடை - விலை. பெரு, கசக; மது,
சுஉஉ, நுவணை - 'திணைப்பிண்டி. மலை, சசடு. சுசுஉ.

நோ

நோக்கு - அழகு' மது, கங. அறிவு' மது, ருகஎ.

நோய் - வருத்தம்' கு, கருஅ.

நோன் - வலி. சிறு, ருரு, ககரு, உருஉ, திரு, ச

நோன்மாா - நோறகைக்கு' மது, சஅக

நோனது - பொறுது கு, கருஎ

நௌ

கௌவி - கௌயிமான் மது, உஎடு.

ப

பஃ்றி - படகு, ஓடமுமாம ப, ௲௦

பகர்நர் - விறகும்வணிகா' மது, ௫௦௬

பகல்- பகுததல் திரு, க௬௬, மது, ௬௫௲.

பகன்றை - பகன்றைபபூ; இது சிவதைத

கு, அஅ•

பச்ஜூன் - செவ்வியான இறைசசி பெரு,

உஅ௲.

பச்சை - தோல்' பொரு, ௫ போவை

சிறு, உஉ௬

பசலே - வருததம் மு, கஉ.

பசி - மிடி· பெரு, உ௫௯

பசும்பிடி - பச்சிலைபபூ கு, எ௦

பசுமபொன் - கிளிசசிறைபெயனனுமபொன்: மது, ௬க௦.

பசை - பற்று: மலை, உசு

பஞ்சாயககோரை - தணடாகுகிய கோரை· பெரு, உகஎ.

பட - உணடாக: திரு, க௦

படப்பை- தோட்டம சிறு, கசு௦. பககம, தோட்டமுமாம்· ப,௯உ, பெரு, கஉசு, ௯உக,௬௦க. பூந்தோட்டம்· பெரு,௯௫௬.

படர் - செலவு மது, ௬௯க. நினைவு. கு, கக. *

படாகுவிர் - நினைப்பீா: பெரு, ௯எ

படர்தல் - செல்லுதல்: திரு, சுஉ.

படர்ந்த - நினைத்த. மலை, சுச.

படலை - தழை' நெ, ௬௧; பெரு, சு0

படார் - சிறுதூறுகள்' மு, ௫௧.

படியோர் - தன்னைவணங்காதார்: மலை, ௪௨௬

படிவம் - தான்வழிபடுதெய்வம். பெரு, ௨௯அ விரதம் மு, ௬௭.

படு - குளம்; மடுவுமாம் சிறு, ௧௫௬

படுகர் - வழி மலை, ௧௬௧.

படுதல் - ஒலித்தல் மது, ௨௬௨ தாழ்தல் திரு, அ0.

படை - கலனைமுதலியவை மலை, ௫௭௪.

பண்டம் - சரக்கு மது, அ௧.

பண்ணியம் - நுகர்பொருள் மது, ௪௨௨ பண்டங்கள் மது, ௪0௫.

பணவை - பரண்: கு, ௨௨௬; மலை, ௨௯௮.

பணைத்து - இடங்கொண்டு மது, ௬௱௧

பதம் - உணவு பெரு, ௧௱௫. காலமுமாம் பொரு, ௧௧௧ செவ்வி நெ, ௪௧, மலை, ௧௨௧.

பதலை - ஒருகண்மாக்கிணை மலை, ௧௧.

பதாகை - பெருங்கொடி ப, ௧௮௨; மது, ௬௭௫

பயம் - பயன் மலை, ௪௭

பயம்பு - குழி மலை, ௧௯௯ மட்டுக்குழி பெரு, ௧௱௮

பயிர் - அழைப்பு கு, ௨௧௮ தழைத்தல் மலை, ௭

பயிலல - நெருங்கல திரு, ௪௨.

பயிற்றி - சொல்லி கு, ௧௱

பயினி - பயினிபூ கு, ௬௯.

பரதா - செட்டிகள் மது, ௩௧௭

பரதவா - தென்றிசைககட்குறு நிலமன்னா மது, ௧௪௪.

பரல - சுககான்கல. பொரு, ௪௪

பரவி - வாழ்த்தி திரு, ௨௫௨

பராரை - பரிய அடி' திரு, ௧௦.

பரி - செலவு: மது, ௯௮௭, ௬௮௯.

பரிசில - பிறர்கையிலேலறறபொருள் சிறு, ௨௧௮

பரிசிலா - இரந்துவநதோர். திரு, ௨௭௩.

பரிநத - அறுதத' மது, ௬௮௦.

பரியா - வாங்கிப்போகட்டு: கு, ௯௦௧.

பருகுதல் - விழுங்குதல: பொரு, ௧௦௪.

பரூமம் - பக்கரை: நெடு, களக. பதினெ
ண்கோவையாகியமேகலை: திரு, கசரு

பரூஉக்கை - வணடியில அசசுமரததின
மேலே நெடியவாய் இரணடுபக்கதது
ம் நெடுகக கிடககின்ற பருமரஙகள
பெரு, சஅ.

பரேரம்புழகு - மலையெருககம்பூ, செமபூ
வுமாம், புனமுருஙகையு மெனபா கு,
கூரு.

பல்காறபறவை - வணடு பெரு, கஅரு

பல்சாலைமுதுகுடுமி - பலயாகசாலைமுது
குடுமிய பெருவழுதியெனபவன மது,
எ௫கூ.

பழி - குறறம் ப, உகரு

பழிசச - வாழதது மலை, உ0க

பழிச்சுதல் - வாழ்த்துதல மலை, ருகூஅ

பழு - பிசாசு கு, உருகூ

பழுது - மிடி பொரு, கரு௦.

பழுநி - முற்றுப்பெற்ற மலை, ருளஅ

பழுநிய - பருவமுதிர்ந்த மது, சளரு முற்றுப்பெற்ற கு, கசகூ, சிறு, கூசா, மலை, கூரு

பழுமரம் - பழுத்தமரம பெரு, உ௦, பொரு, சுச

பழையர் - கள்விற்கும வலையர் மலை, சருகூ

பழையன் - ஒரு குறுநிலமன்னன மது, ரு௦அ

பழையோள் - காடுகோள, இது காடுகிழா ளென்பதன மரூஉ திரு, உருக.

பள்ளி - இடைச்சேரி மலை, ௪௫௧.

பறம்பு - பாரியென்னும் வள்ளலுடைய மலை: சிறு, ௯௧

பறி - மீன்களை வாரியெடுப்பது பெரு, ௨௬௫.

பறைதல் - தேய்தல் பெரு, ௯௫.

பறைந்த - தேய்ந்த. பெரு, ௧௮௯

பனி - குளிர்ச்சி நெ, ௭ பனிமாசு பெரு, ௩௨௮

பனிக்கும் - தலைநடுக்கும். மலை, ௨௮௯. தலைநடுக்குவிக்கும் மலை, ௩௯௮. நடுங்கும். மலை, ௮௧.

பனிப்ப - குளிரும்படி. நெ, ௧. நடுங்க: திரு, ௩௦௩.

பனுவல - எஃகுறுபஞ்சு மலே, ௱௬௧
பனைமீன - பனைமீனென்னுஞ் சாதி: மது, ௱௭௫

பா

பாகக்ம - கடறகரையிலுாகள் ப, உஎ. சீறாா மது, க௱எ, மலே, க௬உ
பாஙகா - ஓமை கு, அரு
பாட்டியா - பாணிசசியா மது, எ௪௯.
பாடல - புகழதல சிறு, கருக.
பாடி - பாசறை மு, உஅ
பாடு - ஓசை திரு, ககரு, பெரு, உஉ௬, மலே, உஎஅ.
பாணடில-கஞ்சதாளம மலே, ௪ நாரை யெருது சிறு, உ௬0. வட்டககட்டில்;

செ, கஉ௲

பாணி - காலம் கு, கரு௨ தாளம பொ ரு, சஅ பாட்டு மலே, ருகக.

பாநதள - பெருமபாம்பு கு, உருக.

பாய்வதென - பாயந்ததாக. மலே, ௲0௨, ௲0௧

பாயம - புணாச்சியைக்கருதுஙகருத்து பெரு, ௬ச௨. மன ததுககுவிருப்பமான வை கு, ருஅ.

பாா - பாறை. திரு, சரு.

பாாவை - பாாவைமான்' பெரு, கரு

பாரம - பருததிபபூ கு, கூ௨.

பாராட்டி - கொணடாடி மலே, ௲ரு௲.

பாரி - ஓாவளளல, இவன் முலலேக்கொ டிககுத்தேர்கொடுத்தோன சிறு, கூக.

பாரிததல - பரயபுதல. பெரு, ௬௪௨

பால் - பகுதி. திரு, ௧௧௮.

பாலை - பாலைபபண பெரு, ௧௮௦ பாலைப் பூ' கு, ௭௭ பாலையாழ்: கு, ௧௬௬, சிறு, ௩௬, பொரு, ௨௨.

பா(ை)ள - நடுயாமம்: நெ, ௧௨; மது, ௫௬௨.

பி.

பிடகை - பூநதட்டு. நெ, ௩௬; மது, ௩௬௭.

பிடவம - பிடவம்பூ. கு, ௭௮

பிணர் - சருச்சரை· திரு, ௫௦.

பிணி - தளை. மது, ௬௫௪

பிணிமார் - சோத்தற்கு மலை, ௩௨௬

பிணிமுகம் - முருகற்குரியயானை, மயிலு மாம: திரு, உசஎ

பிணையூஉ - கைகோதது மது, சுகச

பித்திகம் - பிச்சி· நெ; ச0. பிசசிப்பூ கு, அகூ

பித்தை - மயிா பெரு, சஅஉ, பொரு, கசுo.

பிழா - தட்டுபபிழா பெரு, உஎசு

பிளவை - பிளககபபட்ட தசை மலெ, கஎசு.

பிறக்கி - அடுக்கி· பொரு, உசகூ

பிறகடு - பின். பெரு, கூறுக; மு, கoக

பிறங்குதல் - பெருததல் மலெ, கககக.

பிறழிய - மாரிநத. பொரு, கஎஅ

பீ

பீரம் - பீாககம்பூ கு, கூஉ பீாக்கு ௭ந,
கச.

பீலி - தோகை பெரு, ௬௬க.

பு

புகா - கிறம. பெரு, ககூச.

புகல் - விருப்பம் மது, ருகூகூ, எஉகூ, மலே, உ௬கூ, ருகூரு.

புகல்வு - மனசசெருககு கு, க௬ரு

புகழாவாகை - அகததி பெரு, கoகூ

புகன்று - விரும்பி. திரு, கூஎ, மது, ககஉ.

புட்டில் - தக்கோலத்தின் காய், அதுபுட் டில் போறலின் அபபெயா பெறறது

திரு, ௧௬௧.

புடையூஉ - கொட்டி : மலை, ௨௦௪

புணர்மார் - கூட்டுதற்கு. நெ, ௬௭. கூடு

புணரி - அலை· மு, ௨௮· திரை: ப, ௬௭

புதல - சிறுதூறு மது, ௫௬௮. தூறு. மு. ௨௫

புதவம் - அறுகு ப, ௨௪௫.

புதவு - அறுகு மலை, ௪௪௬. வாசல் பெரு, ௫௨, ௧௨௭, மது, ௬௫.

புதவோர் - புதியமாந்தர் மலை, ௨௮௮

புதை - அம்புக்கட்டு. ப, ௨௮௮, பெரு ௧௨௫.

புரட்டுமை - உருட்டுமை ப, ௨௫௦.

புரவலன் - புரத்தலை வல்லவன் சிறு ௧௨௫.

புரி - கயிறு பெரு, கஅக.
புரை - உயாசசி மலை, அஅ
புரையுநா - ஒபபாா' திரு, உஅ௦.
புரையோா - உயாநதோா கு, உ௦ரு
புல - புலலரிசி பெரு, கூச.
புலந்து - வெறுத்து' பொரு, களரு.
புலம் - மெயஞஞானம் திரு, சுரு
புலம்ப - தனிககுமபடியாக பெரு, உஅசு
தனிபப திரு, உகூஅ
புலம்பு - தனிமை நெ, ரு வருததம்
மலை, சகூ, சகஉ
புலமை - மெயஞஞானம திரு, உஅ௦
புலாதல - உலாதல. பெரு, உஎசு
புலவன - அறிவுடையவன திரு, உசுக
புலவு - புலாறறம ப, கூச

புலிதொடா - புலிசசஙகிலி ழ்ம், சுஉ
புழகு - மலைவெருகு மலை, உககூ
புழல - உடபொய சிறு, கூசு, பெரு, கஅக
புழுககல - சோறு பொரு, கககு.
புழுககு - புழுககினது ப, சுசு, பொரு, க0கூ புழுங்கவெந்தது பெரு, கககூ
புழை - சிலவழி. மலை, கககூ. சிறியவாச ல ப, உஅஎ.
புள - வளை மலை, உருகூ
புறகொடாது - முதுகிடாது. ப, உகூ0 முதுகுகொடாமல. ப, எக.
புறஙகடை - பினனிடததோன்: பெரு, கூ).
தற்கு: மது, ௯௫ம.
புறந்தரும - பாதுகாககும்: மலை, கூஎசு.

புறம் - இடம் திரு, ௩௦௧.

புறவு - காடு பெரு, ௪௯௫, பொரு, ௨௦௨, மலை, ௧௦௪. சிறுகாடு. மலை, ௪௮.

புன்னாகம் - புன்னையின் விசேடம. கு, ௯௧.

புனம் - கொல்லை மலை, ௯௯.

புனிறு - ஈனறணிமை சிறு, ௧௩௨

பூ

பூ - புகர். திரு, ௩௦௩

பூசல - ஆரவாரம மது, ௨௯௮

பூட்கை - மேறகோள சிறு, ௮௩, ௧௪௧
வலி. திரு, ௨௪௭

பூண - பேரணிகலம் திரு, ௨௭௧, ப,

பூதுதல் - பொலிவுபெறுதல் திரு, கசுகூ

பூரிமம் - சிறகு, [சிறகு - தெருவின பக கம்] சாந்திட்ட தொட்டியுமாம மது, கஅ

பூழி - புழுதி சிறு, கங்ச.

பெ

பெயா - பொருள் திரு, உசுகூ, மது, சுகூகூ.

பெயரிய - போகினை மது, சப

பெரும்பொருள் - வீடு [ஙகு-பககம.]

பெரும - பெருமானே பெரு, சசுக

பே

பேகன் - ஓாவள்ளல, இவனமயிலுககுப
போர்வை கொடுததோன் சிறு, அஎ.
பேணி - வழிபட்டு ப, உ0ல. விரும்பியு
ட்கொண்டு சிறு, உசச.
பேம் - அச்சம் ப, உருரு, மது, எசு
பேழ் - பெருமை திரு, சஎ.

பை.

பை - பசுமை. பெரு, கபரு
பைஙகொடி - பச்சிலைககொடி, பசசிலை
யென்னுது சினைவினை முதன்மேலே
ற்றிப் பைங்கொடியென்ரு; எலலாவ
றறினும பசுததிருததலிற பச்சிலையெ

ணறு பெயாமபறறது. திரு, கக௦
பைது - ஈரம் பெரு, உ௲க பசுமை
பெரு, உ௲௦

போ.

பொஙகா - மரததின சிறியகொமபு மது, உகூ௯
பொதி - குலை மலை, கஉக
பொதியில - அமபலம திரு, உஉசு
பொதும்பா - இளமரககா பெரு, ௲எச, மது, ககரு.
பொதுளிய - தழைதத திரு, க௦
பொரீஇ - ஒபபிததுபபாாதது கு, ௲க.
பொருநா - பொருவாா திரு, சுக.
பொருநன - உவமிககபபடுவோன, பொ

ருவபபடுமவன பொருநனெனநினறது திரு, உஎசு ஒபபறறவன், தானபிறாக கு உவமிககபபடுவானென்னும் பொரு ட்டு மது, சுஉ

பொழிதல - மிகசசொரிதல மலே, ககூஅ

பொழியும - தஙகும மது, உசுரு

பொறி - அடையாளம ப, சுO. ஒளி பெரு, சுசுஅ திரட்சி. செ, கரு. பீலி திரு, ருOசு

பொறிதத - வைதத சிறு, சுஅ, மு, உ.

பொறிதது - அடையாளமாக இட்டு ப, கருகு

பொறை - சுமை பொரு, உருசு மலே சிறு, கOசு

போ.

போககு - போதல பொரு, அகூ.
போகிய - முறறுபபெறற பொரு, கஅ.
போஙகம - மஞ்சாடிபபூ கு, எசு.
போந்தை - பனஙகுருத்து பொரு, கசரு
பனை ப, எசு
போழ - வகிர பொரு, ரு0எ
போழந்த - பலவழியாகபபிளந்த மது,
ருஅ
போழவு - பிளபபு மலே, ககஅ.

பௌ

பௌவம் - கடல்: பொரு, கருடு.

ம

மகரப்பகுவாய் - சுறவினது அஙகாந்த வாயாகப பணணினதலைககோலம்; ஆகுபெயா் திரு, ௨௫

மகிழ் - கள், ஆகுபெயா பொரு, ௮௪

மகுளிபாய்தல் - அரககுபபாயதல் மலை, ௧௦௬.

மஙகுல் - இசை. பெரு, ௪௮௦.

மடி - மடிபபுடைவை மது, ௫௨௦

மடிதல் - தொழிலொழிநதிருததல் பெரு, ௨௫௪

மடிந்து - மனவெழுசசிதவிா்ந்து ப, ௯௬.

மடிய - துயிலகொள்ள மது, ௪௨௮.

மடியின் - தங்கின பெரு, ௨௫௪

மடை - மூட்டுவாய் நெ, ௧௨௪.

மண்டி - மிக்குசசென்று திரு, ௫௮

மண்டுதல் - மிகுச செலலுதல மலை,
ருஉஅ.

மண்ணி - பண்ணி திரு, உஉஎ, மது,
சகூச. பூசி கு, கoஅ

மண்ணுறுதது - பணணி திரு, உரு

மணி - நீலமணி சிறு, கசஅ, மது, கூசு

மணிச்சிகை - செமமணிபபூ கு, சுச

மத்தம் - மதது: பெரு, கருசு

மத்திகை - குதிரைசசம்மட்டி மு, ருகூ

மதலை - கொடுங்கை நெ, சஅ பறறுக
கோடு: பெரு, ஙசசு.

மதவலி - முருகன் திரு, உஎரு

மதன் - அழகு. சிறு, உருகூ அறியாமை
திரு, ச செருக்கு ப, உஎஅ வலி ம
லை, உசுo, உஅo

மதாணி - பேரணிகலம். மது, ௬௬௪.

மயங்கி - கலங்கி: ௫, ௫௦.

மரபு - முறைமை சிறு, ௧௧௮, ௧௨௭, திரு, ௨௬௧.

மரா - ஒருமரம்: மலை, ௬௨௮

மராம் - செங்கடம்பு; வெண்கடம்புமாம்: திரு, ௧௦. மரவம்பூ ௫, ௮௫.

மரீஇய - அடிப்பட இருந்த: மது, ௧௯௪.

மருகன் - குடியிலுள்ளவன் பெரு, ௬௫௯; மது, ௨௯.

மருங்கு - குலம திரு, ௨௭௫, ப, ௭௭௦. கூறு திரு, ௧௭௯.

மருங்குல - உடம்பு பெரு, ௯௫௨.

மருண்ட - கலங்கிய பொரு, ௯௮.

மருதம - மருதப்பண் மலை, ௬௭௦.

மருப்பு - யாழ்த்தண்டு பொரு, கரு.

மருமான் - குடியிலுள்ளோன் சிறு, சஎ, சாரு, எகூ

மலர்தல் - அகலல் பெரு, உஎசா.

மலைத்து - மாறுபட்டு. மலை, சரு

மலைந்து - சூடி மலை, கருகூ.

மலைமார் - சூடுதற்கு மலை, கூ௦சா

மலைய - சூட மலை, ருசாகூ.

மழவர் - சிலவீரர் மது, ௱கூரு, சாஅஎ

மள்ளர் - வீரர் பெரு, சருரு.

மள்ளன் - இளமைப்பகுதித் திருநாமத் தொன்று திரு, உசாஉ.

மறவர் - கொடியோர் பெரு, சருரு.

மறுக - கொண்டுபோக பொரு, உகஎ

மன - ஆக்கம் ப, உகூக

மன்ற - அறுதியாக மலே, சுசு
மனறம - ஊருககுநடுவாய் எல்லாருமிரு
கரும் மரத்தடி திரு, உஉசு
மனனுயிா - பல்லுயிர் திரு, உஎஅ.

மா.

மா - ஒருமாநிலம பொரு, கஅ0 கருமை
ப, கூரு மாமைநிறம் பெரு, கசு0.
மாககள் - அறிவில்லாதோா மு, ருரு
மாகதா - இருநதேத்துவார். மது, சுஎ0.
மாசு - அழுக்கு திரு, கூஅ
மாசுணம - பெரும்பாமபு மலே, உசுக
மாட்டி - அழிதது மு, உசு. எரித்து:
சிறு, கருசு.

மாட்டிய - கொளுத்திய: ப, உசஎ; பெரு, ஈசக. கொளுத்திவைத்த. மலை, ககஈச.

மாமை - கரியநிறம்: மலை, ஈரு

மாயோய் - மாமை நிறத்தை யுடையோ ளே மு, உக.

மாயோள் - கரியநிறத்தை யுடையோள் பொரு, கச.

மாயோன் - மாமைநிறத்தை யுடையோ ன் மது, ருகூக

மார் - அசை மலை, ககக

மார்பு - வடிவு பெரு, உசரு.

மால் - கருமை. பெரு, சஅஎ மயககம கு, கூஎ

மாலபு - கணைணிணி மலை, ௩௧௬

மாலை - இயல்பு மலை, ௯௩.

மாழாந்து - மயங்கி பொரு, ௯௫.

மாறியோர் - விற்றவர்கள் பொரு, ௨௧௪

மானவிறலவேள் - ஒருகுறுநிலமன்னன மது, ௩௪௪

மி

மிசைமின் - தின்பீராக பெரு, ௨௬௨

மிண்டி - குத்துகையினாலே பெரு, ௯௨

மிலைந்த - சூடிய திரு, ௪௪

மிளிர - கீழ்மேலாக பெரு, ௯௨

மிளை - காவல மலை, ௪௦௯. காவறகாடு பெரு, ௧௨௬, ௪௦௧, மது, ௬௪.

மீ

மீக்கூற்றம - மேலாகியசொல் சிறு, உகஉ
மீமிசை - மேல திரு, ககசு, பொரு, கருசு
மீளி - கூற்றுவன் பெரு, எரு, பொரு, கசுo

மு.

முகத்தலை - மனததுகினியவை நெ, கருசு.
முகம் - பக்குவம் மது, உகரு
முச்சி - கொண்டை, திரு, உசு மயிர்முடி மலை, கஅஉ. முடி' கு, கoசு
முசுண்டை - முசுண்டைக்கொடி மது, உஅக
முட்டாது - முட்டுப்படாமல மலை, ருசுசு

முடலை - முறுக்கு நெ, ௯௨; பெரு, ௬௧

முடிநர் - முடிவார் மது, ௫௧௪

முடிமார் - முடிப்பவா திரு, ௮௯.

முடுக்கர் - நீர்குத்தின இடம். மலை, ௨௧௫

முடுக்குதல் - கடாவுதல். நெ, ௮௫

முடுவல் - பெண்ணாய். மலை, ௫௬௫.

முண்டகம்-கழிமுள்ளி சிறு, ௧௪௮; மது, ௯௬.

முது - பேரறிவு சிறு, ௪௦ ;

முதுவெள்ளிலை - ஓர் ஊர், இது குறுநில மன்னவனிருப்பு மது, ௧௧௯.

முந்து - முற்பட திரு, ௨௫௧; மலை, ௨௮௪.

முந்தூழ் - பெருமூங்கில் மலை, ௧௫௫

முரஞ்சிய - முற்றிய மலை, ௨௬௮.

முரஞ்சுதல் - முற்றுதல் மலை, ௧௪௪.

முரமபு - பருககையையுடைய மேட்டுநி
லம மலை, ௪௫௨

முரல - கதற' மது, ௧௭௦

முரவை - வரி பொரு, ௧௧௫

முரறகை - தாளம மலை, ௫௯௦

முருககி - அழித்து சிறு, ௨௪௭ கெடுத்து'
திரு, ௯௯

முருகு - தெயவததன்மை. மது, ௧௮௧,
௭௨௪ மணமப, ௫௭ வேள்வி மது,
௫௮

முழவு - மததளம மலை, ௫.

முளரி - விறகு நெ, ௫௫.

முளவுமா - எயபபன்றி மலை, ௧௭௬

முற்றி - தஙகி மது, ௨௫௮

முறறிய - முடிதத மலை, ௪௦.

முனபு - வலி மது, ௬௯௧, மலை, ௧௮௬,

சஎங,

முன்னி - மேற்கொண்டு திரு, கஉங

முணணிய - கருதிய பொரு, ங.

முனை - பகைபபுலம் கு, கஉஅ, சிறு, க()ரு, ப, உஙஅ, மலை, ருக

முனைஇ - வெறுத்து ப, ருரு, பெரு, உஉச, மது, ருஅசு.

முனையின் - வெறுககில் பெரு, கஅ௦, பொரு, கஅச

மூ

மூடை - பொதி ப, கஙஎ.

மூரல - சிலுத்தசோறு. பெரு, கசுஅ.

மெ

மெய்ப்பை - சட்டை மு, சுO.

மெல்குபு - மென்று. சிறு, சரு

மெலலென - மெ்தவெதன பொரு, கஉஉ.

மே

மேஎய - மேவபபட்ட மது, ருஎஎ

மேம்படுந - மிக்கவனே. பெரு, சருசு.

மேம்படுததவல்லாய பொரு, சுO

மேவர - பொருந்துதல்வர திரு, கருசு

மேனி - நிறம் நெ, கசஅ

மை

மைந்து - வலி· கு, கஉக, பெரு, ருகூஅ,
மலை, உசுO, கூருஉ

மொ.

மொசகுள் - கொபபுளம பொரு, சரு.

மோ

மோகூர் - பழையனென்னுங் குறுநிலம ன்னனூர்: மது, ருoஅ.

மோடு - பெரியவுடல், வயிறுமாம்' திரு, ருo, ப, சச; பெரு, சருஅ

மோதகம் - அப்பம்: மது, சுஉசு.

மௌ.

மௌவல - மௌவற்பூ: கு, அக.

ய.

யவனா - சோனகா ஒ, கoக; பெரு, ருகசு; மு, சுக.

யா.

வருவாய்: ப, ருஉ, பெரு, உஉஅ, ருசுஎ; மது, ருருo

யாதத - கட்டின. பெரு, உஅச

யாப்பு - பதத்லிறகுறுக்கே வலிபெறஓட்டுவது. மலே, உஅ
யாவதும - சிறிதும்' பொரு, கூச.
யாறு - ஆறு' மலே, உகச
யானையஙகுருகு - வணடாழ்ங்குருகு' மது, சூஎச

யூ

யூகம் - கருங்குரஙகு திரு, ௬0உ.
யூபம் - குறைத்தலேப்பிணம' மது, உஎ

வ

வசி - பிளபபு மலே, ௬0௬
வசிநது - பிளநது திரு, க0சு.

வசிவு - பிளந்துவடுபபடுதல் மலை, கூஎ.

வசை - குற்றம் ப, க.

வஞ்சி - ஒரூா சிறு, ரு0. வஞ்சிபபூ. கு, அகூ

வட்டம் - ஆலவட்டம் நெ, ருக. பரிசை திரு, ககக.

வட்டி - கடகம் மலை, கருஉ

வடவா - வடநாட்டிலுள்ளார் நெ, ருக; ப, உஎசு

வடவனம் - வடவனபபூ. கு, சுஎ.

வடி - வடு பெரு, ௱0கூ; மலை, ருகஉ.

வடிததல் - நரம்புகளை உருவல் பொரு, உ௱.

வடு - உரு சிறு, உருஉ

வணடல் - விளையாட்டு பெரு, ௱கக

வண்ணம் - குணம்: கு, ௱க. நிறம்; சாதி:

ரு, ககச.

வணர்ந்து - வளைந்து' மாலை, ௩௭.

வதுவை - கலியாணஞ்செய்த மகள்' ம

லை, ௩௦ மணமாலை: திரு, ககஎ.

வம்பலா - புதியவா ப, உசகூ; பெரு,

எசு, ௩சுரு

வம்பு - கச்சு: ரு, ககஅ.

யாணர் - செல்வவருவாய். பொரு, க. புத வம்மென - வாருமென்று: பொரு, க0க.

வயம் - வலி. திரு, ௩கக, மது, கரு

வயவா - படைத்தலைவர். சிறு, உசகூ

வயாம் - விரும்பும்: மலை, சஎசு

வயிர் - கொம்பென்னும் வாசசியம் திரு, கஉ0.

வயிரியம் - கூத்தரேம் மலை, கசுச.

வயிரியா - கூத்தா மது, எ௫௦

வரம் - வேண்டும்பொருள. திரு, கூச.

வரி - நிறம் ப, ௬அ பாட்டு கு, ககக
புகா• திரு, எஅ

வருடை - வருடைமான: ப, க௬௬

வருதியர் - வருக• கு, ௬௬

வரை - பககமலை மது, சஉ மூஙகில,
வரைகளையுடைமையின் வரையாயிற
று, ஆகுபெயா [வரை - கணு] திரு,
கஉ

வரைந்த - எலலையிட்ட மலை, ௫௫எ

வரைப்பு - குளம், கோட்டம, வரைகசுப
படுதலின வரைபபு ஆகுபெயா பொ
ரு, உச௦ மதில. ப, உசுகூ, பெரு, கஉஉ,
பொரு, சு௫

வரையாது கொடுத்தல் - கலவிமிகுதியில்லாத பரிசிலாளருக்குக் கொடாதிருத்தலை மேற்கொள்ளாதே அவர்கள் அளவிறந்தக்கன வறைறக கொடுத்தல்; தனக்கென ஒன்றும் வரைந்துவையாமற் கொடுத்தலென்றுமாம் சிறு, உகள.

வல்சி - உணவு பெரு, கசுள, ரூசரு; மலை, சுஅ சேர்று மது, கசக.

வல்லூற்று - சில்லூற்று பெரு, கூஅ.

வலத்தல - கட்டுதல் பொரு, ருக

வலந்த - சுற்றிக்கிடக்கின்ற மலை, உகசு. தெற்றிய கு, சஉ

வலம்புரி - வலம்புரிவடிவாகச்செய்த தலைக்கோலம் திரு, உரு.

வலவா - கட்டாத. பொரு, கசுக.

வழூஉம் - காலோடும்: மலை, உகரு.

வழை - சுரபுன்னை: மலை, கஅக. சுரபுன்னைபபூ. கு, அ௯.

வழைச்சு - இளமை' பெரு, உஅ௦.

வள் - பெருமை சிறு, க௯௫; திரு, அ, பெரு, ரு, மது, உருக

வளளி - வள்ளிப்பூ கு, எக வளை: நெ, ௯௫

வளம் - செல்வம் மலை, ருஎஅ

வளன - செலவம் பெரு, உ௫.

வளைஇ - சுற்றி கு, ககஅ. வளைத்து: மு, உஎ வளையவைதது திரு, ௯௦

வறம் - வறகடம். பெரு, உ௯.

வறல - உலாதல் சிறு, க௫௯

வறன - வறகடம பொரு, உ௯எ.

வறிது - சிறிது சிறு, ரு௦, அ௯, மலை, உ௦உ, உ௯க

வறை - பொரிகைகறிகள் மது, எடுசு.
பொரியல பெரு, கநூ
வனகண - தறுகணமை மு, சுக.
வன்புலம - முல்லைநிலம் பெரு, உ0சு.

வா

வாஙகிய - வளைநது நுடங்கிய திரு, கசு.
வாடாமாலை-பொனனரிமாலை திரு, எக.
வாடாவளளி - வள்ளிககூத்து. பெரு, நூஎ0
வாடுனே - உபபுககணடம் பெரு, க00.
வாணன் - ஒரூரான மது, உ0நு.
வாய - மெய மது, கக
வாயபபுள - நறசொல மு, கஅ.
வாய்வது - உணமை மு, உ0

வாயில் - வழி: பொரு, ௭௫.

வார்ந்த - நேரிதாகிய. மது, ௩௧௪.

வாளை - தொததுளிபபாய் பெரு, ௫0.

வலைஞர் - வலையால் மீன்பிடிபபார் மது, ௫௭௨

௨௫௯

கூடத்தழு வழங்கல - உலாவல் பொரு, ௪௯.

வழங்குநா - கொடுபபவர் பெரு, ௪00

வழி - ஏவல்' மது, ௬௮௯.

வழும்பு - குற்றம்: மலை, ௨௨௪

வாரி - யானைபடுகின்றஇடம் மலை,

வாருதல - யாழ நரம்புகளைக்

வல் பொரு, ௨௯

வாலுவன - மடையன்: மது, ௯௬.

வாருது - அரியாது' பெரு, க00.

வாணி - வாணிபபூ: கு, ௯௧.

௫௧

வி.

விசித்த - இறுகவலித்த: மலை, ௯

விசும்பு - மேகம்: திரு, ௧௧௯; பெரு, ௧௯௫, மலை, ௧

விசையம - பாகு: மது, ௯௨௫

விடக்கு - இறைச்சி. ப, களசு
விடா - முழை மலே, ௬கஉ முழைஞ்சு.
சிறு, கள௦, மது, ௬௦அ; மலே, ௬உச
விண்ட. திரு, ௬கச.
விடுபு - விட்டு. மது, ௫௬௦
விடை - கிடாய்: திரு, உ௬உ
விண்டு - மலே மது, உ0௨
விதலை - பாறசோறு மலே, சகஎ.
விதுப்பு - நடுக்கம் கு, கசுஅ.
வியப்பு - அதிசயம் மது, எசுச மேமபா
டு: கு, கரு.
வியம் - வழி மலே, சஉஎ
வியன் - அகலம்: பெரு, சக
விரகு - பணணியாரம, உபாயஙகளாறப
ணணுதலின் விரகென்ருா; ஆகுபெயா
பொரு, க௦அ.

விரை - சந்தனமுதலியன கு, எ

விரைஇ - கலககையிஞலே· ப, கஅக கல ந்து:'திரு, ககூக, உகஅ.

வில்யாழ் - வில்லாகியயாழ் பெரு, கஅஉ

விலங்கு - குறுககு மது, எள.

விலஙகுதல் - குறுக்கிட்டுககிடததல. கு, கூகூ.

விலைஞர் - விறபாா மது, ௬0௫.

விழுமம் - இடும்பைகள கு, உசுo வருத தம் மது, உ௫கூ.

விழுமிய - சீரிய. திரு, உகூ௪

விளக்கம் - மோதிரம். நெ, க௬௪, மது, எககூ

விளி - ஓசை பெரு, ௩00.

விளிவு - கேடு· திரு, உகூஉ

விளையுள் - விளைதல. பொரு, உ௪எ; மது,

கഠகூ.

விறந்து - செறிந்த பெரு, உஉசு

விறல் - வெற்றி. திரு, ௬அ.

விறலியர் - விறல்பட ஆடுமகளிர். மலை, ருசுகூ. விறல்பட்டப் பாடியாடுவோர் [விறல - சத்துவம்] பொரு, கக0

வீ

வீங்குதல் - இறுகுதல் சிறு, உஉஉ பெரு, ருசு

வீட - நீங்க பெரு, உரு0. போம்படி பொரு, அஎ

வீயா - வீடாத பெரு, ௬சுஎ.

வீயாது - மாறாது மலை, எசு.

வீவு - கெடுத்தல குு, ரு

வீழ் - விழுது பெரு, ருடுஎ

வீழ்தல் - விருமபுதல். குு, ௬௬.

வீளை - சீழ்க்கை குு, க௬க.

வீறறிருநத் - வருததமினறியிருந்த திரு
எ௦

வீறு - பொலிவு திரு, உ௮ரு வெறறி குு
கடு௦, மது, டு௬

வெ

வெடி - கேடு, ஓசையுமாம் மது, உருரு

வெணகூதாளம - வெணடாளி. திரு
ககூஉ

வெண்ணில - ஒரூா, அது சேரனையும் ப

ணடியனையும கரிகாறசோழன் வென்

இடம பொரு, கசஎ.

வெணமீன் - வெள்ளி ப, க

வெம்பி - வெதுமபி மலை, ககூக

வெரீஇய - வெருவின. மலை, சOசு.

வெருவர - அசசந்தோனற திரு, ருச

அசசம வரும்படி திரு, உசக.

வெரூஉ - அசசம். பொரு, கஎக.

வெலீஇய - வெலலுதற்கு மு, ருஎ.

வெள்ளில - விளா திரு, ஙஎ.

வெளில - அசையாதகமபம் ப, கஎஉ

கமபம மலை, ஙஉசு.

வெறி - ஒழுஙகு மது, சுகஎ

வெறுதத - செறிநத. மலே, கூரு, ஙஎசு.
வெறுதது - செறிந்து. மது, எரு.

வே

வேண்டுநர் - விரும்புவோர் திரு, உசஅ
வேய்வை -குற்றம பொரு, கஎ
வேர் - வேர்பபு' பொரு, அo
வேரல் - சிறுமூங்கில் திரு, உகஎ; மலே, உஉரு. சிறுமூஙகிறபூ கு, எக
வேலன் - படிமத்தான திரு, ககo, முருகக்கடவுள்வேலேத தனக்கு அடையாளமாகக்கொண்டுதிரிதலின் வேலனென்ருா: திரு, உஉஉ; மது, சுகக

வேலூர் - நல்லியக்கோடனூர் சிறு, கஎரு.

வேளை - வெந்தது பொரு, கoச. வெந்தபொரியல். மலை, கசுஅ

வேழம - கொறுக்கச்சி: மது, உருஎ. வேழக்கோல் பெரு, உசுரு.

வேளாண்மை - உபகரித்தல். பொரு, எரு

வேளிர் - குறுநிலமன்னர் மது, ருரு.

வை

வைப்பு - ஊர் திரு, உஉச, பெரு, அஉ.

வைரியர் - கூத்தர் மது, சுஉஅ

முற்றுப்பெற்றது

பத்துப்பாட்டு.

அருந்தொடர்விளக்கம்.

அ

அகலிருவானம் - தன்னையொழிந்த பூதங்கள் விரிதற்குக்காரணமாகிய பெருமையையுடைய ஆகாயம். மது, உ௬௭

அகலிருவிசும்பு - தன்னையொழிந்த நான்குபூதமுந் தன்னிடத்தே அகன்றுவிரிதற்குக் காரணமான பெரிய ஆகாயம். பெரு, ௧.

அசைவுழியசைஇ - இளைத்தவிடத்தே இளைப்பாறி. பெரு, ௪௪

அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவான மயிரி னையுடையாய்: கு, கஅ௦.

அஞ்சுவருபேய்மகள் - கண்டார்க்கு அசச ந்தோன்றுகின்ற பேயாகியமகள்' தி ரு, ருக

அடிபுதையரணம் - செருப்பு'பெரு, சுகூ

அணங்குடைநல்லில - இல்லுறைதெய்வ

ஙகளையுடைய நன்ருகிய அகம மது, ருஎஅ.

அணாச்செவி - எடுத்தசெவி பெரு, அ௦.

அணைமுதல - சாந்ததறி, அணையிடத் துததறியுமாம் ப, ருக.

அமராநோககம் - அமைதிபிறவாத அறி

வு மலே, எச

அரிகூடினனியம் - அரிதெழும் ஓசையையுடைய இனியவாச்சியம் மது, சுகஉ

அரிசெதது - ஞாயிற்றையொத்து; உவமையின்ருகவென்றுமாம்: பெரு, சஎரு.

அரிநெல் - அரிகின்றநெல்: பொரு, கரு

அரிமயிர்முன்கை - ஐம்மைமயிரினையுடைய முன்கை பொரு, ருஉ.

அரும்படர் - ஆற்றுதற்கரிய நினைவு: நெ, கசுஎ

அருவியான்ற - அருவிகளில்லையான: மது, ருoசு

அலர்முலேச்செவிலி - பால்சுரந்த முலேயி

ளையுடைய செவிலி· பெரு, உருப -
உருக.
அலவனுட்டி - ஞண்டுகளையாட்டி· ப,

கமக.
அவ்வாய் - அழகிய இடம் பெரு, சகஉ
அவ்விதழ - அழகிய இதழ். நெ, சக.
அவையாவரிசி - குத்தாத கொழியலரிசி
பெரு, உளரு.
அழிதருகமபலை - மிகுதியைததருகின்ற
ஓசை. மது, ருசச
அழிபசி - அறிவுமுதலியன அழிதறகுக்
காரணமான பசி சிறு, கசுப
அழுகுரறகூகை - இசைக்கு வருந்திக்கூ
ப்பிடுகின்ற குரலையுடைய கூகை ப,
உருஅ

அறற்குழறபாணிதூஙகியவா - தாளவுறு
திலையுடைய குழலோசையின தாள
த்திறகொபப ஆடியமகளிா சிறு, கூஉ
அறுகோட்டிரலே - அறலபட்ட கொமபி
னையுடைய புலவாயககலே ப, உசரு
அறைக்கரும்பு - அறுததலேசசெயயுங கரு
மபு' பொரு, ககூ
அன்னத்தூவிறததூவி - அனனசசேவலி
ன் தூயவிறத்தையுடைய சூட்டு செ,
கரூஉ.

ஆ

ஆசறுகாட்சி - குறறமற்றவறிவு கு, கஎ.
ஆடமை - சமைத்தலமைந்த மதூ, சூஉரு.
ஆடமைப்பணைத்தோள் - அசைகின்ற மூ
ங்கில்போலும் பெருததலேயுடைய தோ

ன்: பொரு, ௯௨.

ஆடுபசியுழந்த - அடுகின்றபசியாலே வரு ந்தின: பொரு, ௬௧.

ஆடுற்ற - அடுதலுற்ற' மது, ௯௫.

ஆண்டலைக்கொடி - தலை ஆண்மகன் தலையும் உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதினகொடி; இது, பேய்முதலியன பலியை நுகராமற் கட்டப்படுவது: திரு ௨௨௭

ஆணிமுடுக்கி - ஆணிகளை இறுகத்தைத்து மலை, ௨௭

ஆம்பலந்தீங்குழல் - ஆம்பலென்னும் பணணினையுடைய அழகிய இனிய குழ

ல கு, ௨௨௨

ஆமான்கூட்டு - ஆமானினது கூட்டிறை
சசி சிறு, கஎஎ
ஆமான்புகல்வி - ஆமானிலேறு' கு, உருகூ
ஆய்கோலவிரதொடி - அழகிய திரட்சி
யையுடைய விளங்குகின்ற தொடி ப
து, ருசாகூ.
ஆய்தினையரிசி - அழகினையுடைய தினை
யரிசி பொரு, கசு
ஆய்தொடி - அழகிய நோந்த தொடி
பொரு, கச.
ஆய்மகள - ஆய்சசாதியிடபிறந்த மகள்
பெரு, கசுஉ
ஆரிடா - பொறுததறகரிய வருததம ப
லை, கூசுஅ

ஆரிப்படுகா - அரிதாயிழியும் வழி மலை, கசுக.

ஆவியர்பெருமகன - ஆவியர்குடியிற்பிற ந்த பெரியமகன சிறு, அகூ

ஆறுகிடந்தன்னவகனெடுந்தெரு - யாறு கிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெ ரு நெ, ௩௰

ஆறுவிருப்பு - மிகுகின்றவிருப்பு; சிறு, உ௬௫

இ

இகந்தன்றுயிலன - இகந்ததுயிலன் கு, உ௬௬

இகலாற்றல் - மாறுபாட்டை நடத்துத லையுடைய மது, ௫௮.

இகழபதம - நெகிழ்ந்தசெவ்வி· பெரு, ருஉகூரு

இகன்மீக்கடவும் - மாறுபாட்டின்மிகுதியைச் செலுத்தும: கு, உஎ

இகுபெயல் - தாழகின்றமழை· சிறு, கரு.

இஞ்சிசெயயாபபாவைவளாந்து - இஞ்சி

மூதல ஒருவராறபணணப்படாத பாவைகள்வளரப்பட்டு; இஞசிகிழங்கைப் பாவையென்றல் மரபு மலே, கஉசு, கஉரு.

இணைத்தகோதை - இதழபறித்துககட்டின மாலே திரு, உ00

இணையீரோதி - கடையொத்த செய்ப்பி ணையுடைய கூந்தல் திரு, ௨௦

இயங்கொடுமின - வாச்சியங்களை வாசி ப்பீராக மலை, ௨௭௭

இயங்காவையத்துவள்ளியோநகைசஇ - வள்ளியோரினமையிற பரிசிலாசெல லாத உலகத்தே பரிசிறருவாரை வி ரும்பி; இனி இயங்கும்வையம் சகட மாகலின, உலகத்திற்கு இயங்காவைய மென வெளிப்படைகூறிற்றுமாம் சி று, ௩௮.

இரியல்போகி - கெடுதலையுடையவாய நீ ஙகியபோய' ப, ௫௬.

இருகோட்டறுவை - முனனும்பினனும்

தொங்கலாக நாலவிட்டதுகில நெ,
௬௫

இருங்கோவேள்மருங்குசாய - ஐம்பெரு
வேளிர குலமுழுதுங் குறைய ப,உ௮உ
இருஞ்சேறு,- கரியசேறு திரு, எஉ
இருதார-இருதத‌லைச்செய்ய மது, ௨௦௬
இருபெருநியமம் - இரண்டாகிய பெரிய
அங்காடித்தெரு;நாளங்காடி அல்லங்கா
டியாகிய இரண்டுகூறறை உடையதெ
ணறபடி மது, ௬௬௫
இருபெருவேந்தாவினை - இருவராகிய பெ

வலிந்த அடியினையுமுடைய கரடி
திரு, ௬௪௨-௬௪௬

இருவாசகுட்டியபலவேறுதொல்குடி - தாயுந்தந்தையுமாகிய இருவர்குலத்தையும உலகததார் நன்றென்றுமதித்த பலவாய்வேறுபட்ட பழையகுடி திரு

கஎஅ

இழையுலறிய - இழையினறிப பொலிவழிநத சிறு, கஅ

இளநலம் - இளையவடிவு திரு, உகூ0.

இறுகுகுலை - காயநெருங்கின குலை மலை, களுஉ.

இன்னகையாயம் - இயலிசைநாடகத்தாலும இனிய மொழிகளாலும் இனிய மகிழ்சசியையசெய்யும் திரள சிறு, உஉ0

இன்னரமபுளர-இனியநரமபை வாசிகக

ஈ

ஈகைச்செந்நுகம் - கொடையாகிய செவ்வியபாரம சிறு, கககூ

ஈங்கழை - பசியகோல மலை, உ0எ

ஈந்திரி - நெய்தோய்ந்ததிரி நெ, சூஉ

ஈரெண் - பசிய எள்ளு மலை, க0சு.

ஈறறியாமை - ஈறறுதொழிலையுடையயாமை பொரு, கஅசு.

ரிய அரசனைச சாதுசெயலிகருங்தொ உய்யாவரும்படா - உயிரைத தாங்கியிரா

ழில: கு, உஎ-உச மைககுக் காரணமாகிய
ஆறமுதறகரி [இரும்பனைவெளிறறின்புன்சாயன்ன கு ய நினை வ கு, கக
ரூஉ மயிர்யாககைககுடாவடியுளியம்] உயாவிழுசசீா -
உயருஞ்சிரினை யுடைய
வெளிற றின் இரும் பனைப் புன்சாய அ புகழ திரு, கஉச
ன்ன குரூஉமயிா யாக்கைக் குடாவடி உரவுச்சினம - பாக்கின்றசினம·
கு,
உளியம்—உள்ளே வெளிற்றினையுடை கடு
த்தாகிய கரிய பனையினது புல்லிய செ உருகெழுசெலவு-
கண்டார் உட்குதல்பொ
றம்பையொத்த கரியநிறத்தையுடைத் ருந்தும் நடை· திரு, கூக
தாகிய மயிரினையுடைய உடம்பினையும உரும்இடிமுரசம் - உருமேற்றினது
இடி

சுமு அருந்தொடர்விளக்கம்.

ப்புப்போலும் ஓசையையுடைய முரசு:
திரு, கஉக.
உறைகிணறு - உறைவைத்தகிணறு ப,
எரு.

[ஊமையெண கினகுடாவடிககுருளே] என்கின் குடாவடி ஊமைக் குருளே—கரடியின் வளேந்த அடியிஃனயுடைய வாய திறவாக்குட்டி மஃல, ௫௰௧

ஊழடிமுட்டம - முறையடிப்பாடாயப் பின்பு வழிமுட்டாயிருககும இடஙகள் கு, ௨௫அ.

ஊனசோறு இறைசசிகஃயுடையசோறு மது, ௫௬௬

எ

எதிாபூஙகோதை -ஒனறறகொனறு மாறுபட்ட பூமாஃல மது, ௬௧அ

எய்யாநலவிசை - ஒருவராலும் அளந்தறியவொண்ணாத நல்ல புகழ் திரு, சுக.

எரிநைப்ப - எரிகின்ன பொரு, உசுஅ.

எல்லினிர்புகின - இராக்காலத்தையுடையிராய்ச செலலின், மனத்தே அககாலத்தைக்கருதுதலின் உடைமையாயிற்று: மலை, சுகசு.

எழாத்தோள் - முதுகிட்டார்மேற் செலலாததோள்: மது, கஎஎ.

எழினிவாங்கியவீரறைப்பள்ளி - திரையைவளைத்த புறவறைக்குள்ளறையிற படுக்கை: மு, சுசு

எழுவுறழ்திணிதோள் - கணையத்தோடு மாறுபடுகின்ற திணிந்ததோள். சிறு, ககஉ.

ஏட்டிலை - மென்மையையுடைய இலை
பெரு, ௫௧.

ஏடுருமரை - பொறருமரை. பொரு, ௧௫௧.

ஏநதெழில் - உயர்ந்துதோன்றுகின்ற
ழகு நெ, ௩௮.

ஏமமாக - இளைபபுத்தீர பெரு, ௬௬.

ஏழகததகா - மேழகக்கிடாய ப, ௧௪௧

ஏனையுலகம் - மறுபிறப்பு. கு, ௨௪

ஐ

ஐதநடநது - மெதவெதன நடந்து' சிறு, ௭

ஐவனவெவணணெல் - ஐவனநெல்வென்

னும் வெள்ளிய நெல் மது, உ௮௮

ஔ

ஔனுதவேவா - தன ஏவலைப்பொரு
தாத பகைவா பெரு, ௬௧௯, மலை
௯௮௬, ௯௯௭.

ஓ

ஓடாததானை - முதுகிடாதபடை பெரு
௧௦உ.

ஓடாபபூட்கையுறந்தை - தன்னிடத்திரு
ந்தோா ஓடாமைக்குக் காரணமாகிய
மேறகோளினையுடைய உறந்தை சிறு,
௮௯

ஓகிமவிளக்கு - அன்னவிளக்கு: பெரு, ௯௧௭.

ஓம்பாவள்ளல் - தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாதநன்னன்' மலை, ௪௦௦.

ஓவிறந்து - ஒழிவின்றி மலை, ௪௭௫.

க.

கடமான்கொழுங்குறை - கடமானின் கொழுவியதசை' மலை, ௧௭௫.

கடல்வேட்டம் - கடலில் மீன்பிடித்தல். ப, ௯௨.

கடல்வேலிவியலகம் - கடலை வேலியாகவுடைய உலகு: சிறு, ௧௧௪.

கடறகுட்டம் - கடல்சூழ்ந்த இடம்: மது,

௫௪௦.

கடனுடனெனுண்பூங்கோதை - கடல்சேர்

ந்த நாட்டையுடையவனுகிய ஒள்ளிய பனந்தாரையுடைய சேரன மது,

௫௨௪.

கடுந்தெறறுழுமடை - நெருங்கததெறறின குதிர்: பொரு, ௨௪௫

கடுப்புடையபறவைசசாதி - எறியபபட் டாரக்குக கடுக்குந்தனமையைக கொடு த்தலை யுடைததாகிய குளவிததிரள் பெரு, ௨௨௬

கடும்பரிககடுமபு - கடிய செலவினையுடை—

யு சுற்றம் மலே, ௯௬௪

கடுவோடொடுங்கியதூம்புடை வாலெயி று - நஞ்சுடனே உறைகருள்ளேகிடந த துளையினையுடைய வெள்ளிய எயிறு திரு, ௧௪௮

கணைஇய - கணைடியின ற ப, ௧௧௫

கண்மாருடவா - விழிததகண இமைகரு மளவிலே மறைகின்றகளவா மது, ௬௪௨.

கந்தழி - ஒருபறறுமறறு அருவாயததா னேபிறகுந தததுவஙகடந்தபொருள் [௪௦ - மபககம]

கநதுடைபபொதியில - தெயவமுறையுந தறியினையுடைய அம்பலம ப, உ௪௧

கயஙகுடைந்தன்னவியம்தொட்டு - கய

த்தைக கையாற்குடைநது விளையாடுந
தன்மையவாக வாசசியஙகளைசசாறறி
மதி, ௬௯௬

கயகதலைமடபபிடி - மெலலிய தலையினை
யுடைய மடபபததையுடையபிடி மலை,
௬0௭

கயவாயெருமை - பெரிய வாயையுடைய
'எருமை' சிறு, ௪௨

கராங்கலித்த - முதலைகள செருககித்திரி
நத ப, ௨௪௨

கருங்கடையெஃகம - கரிய காம்பினையு
டைய வேல மலை, ௪௬0.

கருஙகோட்டாமா - கரிய கொமபுகளையு
டைய ஆமா' திரு, ௩௧௪ - ௩௧௫.

[சருஞசினையரவாய வேமபினஙகுழைத
தெரியல்:] கருஞ்சினை வேமபின அர

வாய அமகுழைத்தெரியல - கரியகோ
மபிணையுடைய வேம்பினுடைய வாளர
தினவாயபோலும் விளிம்பினையுடை
ய அழகியதளிராறசெய்த மாலை: பொ

ரு, கசரு - கசச

கருநதொழில-வலியதொழில சிறு, உருள,

ப, சுஉ.

கலலாமாநதா - காமநுகாச்சியினையன்றி
வேறொன்றையுங்கலலாத இளையோா
மது, சஉ௧.

கலலாவிளையா - தநதொழிலை யொழியவே
றுகல்லாத இளையா சிறு, ருரு.

கலியாணா - செருக்கினையுடைத்தாகிய பு

துவருவாய மது, ௬௬௰.

கவலைமறுகு - பல சவாததனமையையு டைய குறுந்தெரு. மலை, ௬௮௨

கவளஙகைபப - கவளததைததீற்ற மது, ௬௫௯

கவிகுடில் - கவிஙதகுடில் பெரு, ௨௨௫

கவைததாள் - கபபிததகால் பெரு, ௨௦௮.

கவைமுட்கருவி - கவைதத முள்ளையுடைய பரிககோல் மு, ௬௫.

கழலகட்கூகை - பிதுஙகிய கணணையுடைய கூகை திரு, ௪௯

கழறொடி - உழலுநதொடி சிறு, ௯௫, மலை, ௫௭௭

கழிபபியபின்றை - செய்துவிட்டபின்பு பொரு, ௫௨.

கழுநீர் - தீவினையைக் கழுவுதற்குக் காரணமான தீர்த்தநீர் மது, ௪௨௭

கழுநீர்த்துணைப்ப - கழுநீர்களை மாலைகட்டுமபடியாக மது, ௫௫௧.

கழைபெய்திருந்தயிர் - மூங்கிற்குழாயிலே பெய்த தோய்த்த இனியதயிர்: மலை, ௫௨௫

கழைவளர்தூம்பு - மூங்கிலாகிய இசைவளரும் பெருவங்கியம்: மலை, ௫௫௫.

கள்ளினிருமபைக்கலம் - கள்ளினையுடைத்தாகிய பெருமையினையுடைய குப்பிகள், மது, ௨௨௮

களிற்றுத்தழும்பிருந்தகழற்றயங்கு திருந்த

டி-யானையைச்செலுத்துதலால உளதா
கிய தழும்புகிடந்த வீரககழல்கிடந்த
கையும் பிறககிடாத அடி' சிறு, கஉரு

களிறுமாய்ககுங்கதிர்க்கழனி - யானைகள
நின்ருல அவறறைமறைக்கும்படி வளை
ந்தகதிரையுடைய கழனி மது, உசஎ.

கறிமூடை - மிளகுபொதி ப, கஅரு

கா

காந்தட்டுடுப்பின கமழ்மட ல - காநதளின
து துடுப்புபபோலுங கமழுகின்றமடல
மலை, ருருரு

காம்புசொலித்தன்ன - மூங்கில ஆடை
யையுரித்தாலொதத சிறு, உருரு

காய்ச்செந்நெல் - காய்த்தசெந்நெல் ப, கக

காய்த்துணா - காய்த்தகொத்து மலை, ருஉக காயை மிகவுடைய கொத்து மலை, கஉ.

கார்க்கரும்பு - பசியகரும்பு. ப, கூ

காரகோடபலவு - காலத்தாலே பழுத்த தலையுடைய பலா மலை, கஉ.

காழ்மண்டெஃகம் - காம்பிலே தைத்த வேல். மலை, கஉகூ காம்பு குழைச்சினுள் ளேசெருகினவேல மது, எகூகூ.

காழ்கருணங்கறல் -கருமையை இடத்தே யுடைய நுணமையையுடைய அறல் சிறு, கா.

கி

கிம்புரிப்பகுவாய் - மகரவாயாகபபகுதத வாய்: நெ, கூசு.

கிளைமலர் - தொத்திலெழுந்த பூ சிறு, கசுO.

கிளையிதழ - புறவிதழ் கு, கOக

கு

குடகாறறெறிநதகுப்பை - மேலகாறறுலே கையாலே தூவிதூற்றின பொலி: பெரு, உச0.

குடிநிரலுடைமை - ஒருகுடியாகாமல் இரண்டுகுடியும் ஒத்தலுடைமை: கு, ௩௬.

குடியகறறி - குடிமக்களைப்பெருக்கி: ம

து, எசுசு

குடுமிக்கூகை - சூட்டியையுடைய கூகை;

மது, களய.

குரலபுலர - கதிரமுற்ற மது, உளஉ.

குலலையமபுறவு - கஞ்சஙகுலலையையுடை
ய அழகிய காடு சிறு, உஅ.

குளபபுவழியன்னகவடுபடுபததல் - மான்
குளம்பழுததிய இடத்தையொதத இர
ணடருகுங தாழநத நடுவுயர்ந்த பத்தல்:
பொரு, ௬.

குளிரகொளீஇ - குளிர்ச்சியைக்கொளுத்
தி பொரு, எஅ.

குறிஞசிசான்ற - புணர்சசியாகிய உரிப

பொருளமைந்த. மது, ௬௦௦

குறுந்தொடைநெடும்படிககால் - அறு
கின படிகளையுடைய நெடிய ஏணிகள்.
ப, ௧௬௨.

குறுநெறிககொண்டகூந்தல - குறிதாகிய
அறலைத தன்னிடததேகொண்டமயிா:
பெரு, ௧௬௨

குறும்பலலூா - ஒன்றற்கொன்று அண்
ணிதாயய பலவாகிய ஊாகள் ப, ௨௮

குறுமபிடி - சிலசொட்டை மது, ௬௩௭.

குறுமுறியடகு - சிறிய இலைகளையுடைய
இலைககறி மது, ௫௩௧

குன்றுகுயின் றன்ன-மலையை நடுவே வெ
ளியாகததிறந்தாறபோனற நெ, ௮௮.

சூட.

கூகைகுழற - கூகைகூடபபிட. ப, உசுஅ.
கூாஙகறபாறை - குடுமிக்கூாஙகறகளேயு
டைய பாறை மலே, ஈளஈ.

கை.

கைகவிதேறல் - தன்கடுமையாற் சிறித
மையுமென்று கைகவித்தற்குக் காரண

மாண கட்டெளிவு பொரு, கருஅ,
•கருள

கைதோய்வன்னகார்மழைத தொழுதி - கை சென்றுபிடிக்கும் தன்மையையொத்த அணுகுதலையுடைய கரியமேகத்திரள் மலை, ௩௬௨

கைபுடைபூஉ - கைகொட்டி மலை, ௨௦௪

கோ.

கொட்டைக்கரையபட்டுடைநல்கி - திரளமுடிந்த முடிகளைக் கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத்தந்து பொரு, ௧௫௫

கொடுந்தறி - வளைந்தமுளைக்கோல நெ, ௫௮

கொடும்பறை - கணகள்வளைந்த பறை

மது, ருஉரு

கொடுமுடிவலைஞா - வளைநதமுடியினையு
டைய வலையைவீசுவாா பெரு, உஎசு

கொடுவாயிருமபு - வளைந்தவாயினையுடை
ய தூண்டில பெரு, உஅசு

கொடுவிலெயினா - கொடியவிலலினையு
டைய வேடா ப, உசுசு.

கொண்டிமகளிா - பிடிததுவந்தமகளிா
ப, உசுசு. பொருளவாஙகுதலையுடைய
பரத்தையா மது, ருஅரு

கொய்சுவறபுரவி - மனசசெருக்கால மயி
ரைப் பலகாலுஙகொயயும கழுததையு
டைய குதிரை மலை, ருஎசு

கொழுஙகடைமழைக்கண-அழகிய கடை
யினையுடைய குளிாச்சியையுடைய க

ன் பொரு, உசு

கொழுங்குறை - பெரியதசை பொரு, கoரு.

கொழுநிழல் - குளிர்ந்தநிழல்: மது, ௲௦சு

கொழுமலர் - அழகியமலர் திரு, உஉ௯

கோ

கோட்டிற்செய்தகொடிஞ்சிநெடுந்தே - யானைக்கொம்பாற்செய்த தாமரைமுகையினையுடைய நெடியதோ பொரு, க௫௯

கோட்டெங்கு - குலைகளையுடைய தெங்கு ப, கசு

கோணமீன் - கோளாகியமீன் சிறு,

கோதையிரெழுகும் விரிநீர்நல்வரல்வை
யை - மாலையொழுகிறை போல ஓடும்
பெருநீர் நன்ருகிவருதலை யுடைய வை
யை மது, ௩௩௯ - ௩௪0

கோழியெறிந்த கொடுங்காறகனங்குழை-
கோழியையெறிந்த வளைந்தஇடத்தை
யுடையபொன்ருற்செய்த மகரக்குழை
ப, உ௯

கோழூன - கொழுத்தஇறைச்சி பொரு,
க0௫; மது, க௪க.

கோளியாலம - பழத்தைததன்னிடத்தே
கொணடதாகிய ஆலமரம மலை, உ௬அ.

கேள

கௌவைகறுபப - எளளிளஙகாய் முறற மது, ௨௭௧

சா

சாந்துபுலர்திணிதோள் - சநதனம்பூசிப்புலருந்திண்ணியதோள சிறு, ௯௮.

சாந்துமறுக - சந்தனமணாக்கும்படியாக மது, ௫௫௫.

சீ

சில்பதவுணவு - இடப்படும்பொருள்களுக்குச சிறியவாக இடப்படும் உணவு;

என்றது உப்பை பெரு, சுச.

சில்வளை - சிலவாகியவளை. சிறு, கஎசு.

சிறுபுன்மாலை - சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலைக்காலம்: மு, சு

சின்மலர்பெய்ம்மமார் - சிலமலரிட்டு முடித்தலைவேண்டி· நெ, ருச.

சினந்திருகிய - சினமுறுகிய பெரு, ருஉ

சீ.

சீறியாழ் - சிறியயாழ்· மது, ருருக

சு

சுகிர்புரிநரம்பு - வடித்துமுறுக்கினநரம்பு
மலை, உரு

சுடரிலைநெடுவேல் - எரிகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடியவேல. திரு, சசு

சுரியிரும்பித்தை - கடைகுழன்ற கரியமயிர்: பொரு, கசு0.

சுரிவளாகுஞ்சி - கடைகுழன்று வளாந்தமயிா: கு, க0எ, ககஉ.

சுழல்விழிப பசுங்கட் சூர்த்த கோகின்- கோபத்தாற்சுழலும விழியையுடைய பசியகண்ணினையும் கொடுமைசெய்த பார்வையினையும். திரு, சஅ.

சூழ்சுளைப் பெரும்பழம் - தினபாரவிரும் பிச்சூழும் சுளையையுடைய பெரியபழம்: பெரு,௯௫௪.

சே

செய்பூங்கணணி - இடேசசையாற செய பூவினையுடைய மாலை சிறு, ௫௪

செயிர்த்துநோக்கி - குற்றத்தைசசெயது பார்த்து· ப, ௨௮௦.

செல்லாநல்லிசை - கெடாத நலலபுகழ் மாலை, ௯௮௮.

சோ

சொன்மலை - சொறகளினீட்டம்: திரு, உ௬௫

சோ

சோறறமலை - சோறறுககட்டி பெரு, உஉ௪.

சோறுவாயததொழிந்தோர - செஞ்சோற றுககடனிறுத்துப்பட்டவீரர மு, ௭உ

த

தண்டினாதரீஇ - நலிந்து தின்னப்பண் ணி மலை, ௪உ௫

தணபணணியம்- நெலலையொழிந்த பண டம் ப, க௬௪

தன்மீனசூடு - மிகவுமுலராத மீனச்சுட்டது பெரு, உஅஉ.

தம்பெயா தம்மொடு கொண்டனா மாய்ந்தோா - தம்பெயரை உலகிலநிறுததாமல் தம்முடனேகொணடு பொன்றகடுகெட்டுப்போன அரசா மலை, ருரு

தவபபல - மிகபபல மலை, ருகூஅ.

தளிரோமேனி - மாந்தளிரையொதத நிறம் நெ, கசஅ

தா.

தாசினை - பாநதகொமபு கு, கசக.

தாழபெருந்தடக்கை - நிலததேகிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடையகை, திரு,

கருஅ.

செல்லிசை நிலைஇய பணபினல்லியக்கோ தாழையன்னம் பூபப - தாழை அன்னம்

டன் - பிறிடத்து நிலலாமறபோசின போலப் பூக்கையினுல் சிறு, கசகு.

ற புகழ் தன்னிட்த்தேநிறறறகுக் கார ணமான குணத்தினையுடைய நல்லியக்

கோடன். சிறு, உகுஅ - உகுக திணகாழவயிரெழுநதிசைபப - திண்ணி செவ்வேல் - செய்யவேல; எககாலமும் யவயிரதனதயுடைய கொம்பு மிககொ

போர் செய்தலின் செவ்வேலென்ப லிபப' திரு, ககக - கஉ0.

திரு, சுக. திண்ணிலைப்போவாய்ககதவம் - சிகசெ

சே. ன்ற நிலையினையுடைய இரணடுகதவுந்

தம்முட்பொருதல்வாயத்த கதவு: செ,

சேயாறு - ஓர்யாறு: மலே, சஎசு சுஉ-சுரு.

திணிதோள் - சிகசென்றதோள் திரு, கருஉ.

திமிலவேட்டுவா - மீன்படகாலே வேட்டையாடுவார. மது, ககசு

திரிபுரிநரம்பின் தீந்தொடை - முறுக்குத லபுரிந்த நரம்பின் இனிதாகியகட்டினை யுடைய யாழ் ப, உருச.

திருக்கிளாசெல்வன் - திருமகளவிளங்கு ஞ்செல்வன் திரு, கருகூ

திருத்துஞ்சும் - திருமகடங்கும ப, சக.

திருநகா - திருமகளையுடையநகா மது, உகரு.

திருமறுமாா்பு - திருவாகிய மறுவையணி ந்த மாா்பு பெரு, உகூ.

திருமாவளவன - திருவின பெருமையை யுடைய கரிகாறபெருவளததான ப, உகூகூ.

திருமுகம் - அழகினையுடையமுகம் மது, சசஅ.

திரைபிறழிய இருமபெளவம - திரைமு

ரிநத கரியகடல. பொரு, களஅ

திலகநதைஇய - திலகமிட்ட திரு, உ௪

தீ

தீஞ்சேறறுககடிகை - கணடசருககரைாத
தேறு. மது, ௫௱உ.

தீஞசேறு - இனியபாகோடு சோததுகக
ாைத்த மா மது, ௬உள

தீம்புளி - கருபபுககட்டிகூட்டிய பொரி
ததபுளி மது, ௱கஅ

து.

துஞ்சாமுழவு - ஓசையை ஒருகாலுமறு
த முழவு கு, உ௬௬

துடிக்குடிஞை - துடியோசைபோலும
ஓசையினையுடைய பேராந்தை பொரு,
உ௪௰

துணிமழை-தெளிந்தமேகம சிறு, உ௬௫.

துணைத்தக - தம்மிலொத்தற்குப் பொருந
த. திரு, ௬௰.

துணையாரகோதை - இணைதனிறைந்த
மாலை. சிறு, ௬௬.

துய்ம்மயிரடக்கியசேக்கை - மெல்லிய த
லைமயிரிணையுடைய சேணமிட்ட படுக்
கை. மலை, ௪௧௮

துயல்கழை - அசைகின்றமூங்கில் சிறு,
உ௬௫.

துயின்மடிந்து - துயிலகொணடுகிடந்து· ப, ககஎ

துவரமுடிததது களறுமுசசி - வேண்டுவ ணகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின் றகொணடை திரு, உகூ.

துவணறிருககை - விறைநத இருப்பு: ப, கஎசு

துறுகல - நெருஙகினமலே. ப, உளசு;மலே, கநக

துனிகூரெவ்வம் - தன்னே வெறுத்தல்மி கக வருத்தம சிறு, நகூ.

தூ

தூமபுடைத்திரடாள - உள்ளுப்பொய்யை

யுடைததாகிய திரணடதாள்: பெரு, உருக

தூவறகலிதத புதுமுகையூன்செத்து - ம ழையாலே செருககிவளாந்த புதியமு கையை ஊருககருதி' மலே, கசுசு.

தூவறகலிததவிவாநனைவளாகொடி-மழை யாறசெருககின பரக்கின்ற அரும்புகளை யுடைய மணமவளருகினற நறைக்கொ டி மலே, ருகச

தே.

தெஙகின்முப்புடைததிரள்காய் - தெங்கி னுடைய மூன்றுபுடைபபினையுடைய திரணடகாய், பழுத்தால் அடி மூன்று

கபபுடைததல அதற்கியலபு: பெரு, ௯௬௪.

தெவவாககோககியவேல - பகைவாக கொலலுதறகுறுதியிட்டுவைதத வேல். ப, உ௬௬-௯00,

தெவ்வர் திறைதுறைபோகிய செலவன்- பகைவரைத்திறைகொள்ளும கூறுபா டுகளெல்லாம் முடியபபோன செல்வ ன் பொரு, க௨0-க௨க.

தெவ்வாமுனைகவாந்து- பகைவாமணை க்கொண்டு மு, க௮-க௯.

தே

தேக்கட்டேறல - தேறுறசெய்த கட்டெ
ளிவு· திரு, ககரு

தேம்படுகவுள்-மதம்பாயகின்றகதுபபு மு,
ருக.

தேம்பிழிதேறல - தேறுறசமைதத கட்
டெளிவு கு, கருரு

தேனெய் - தேனுகியநெய் பொரு,உகச

தோ

தொடித்தோட்கை - வீரவளையயுடைய
வாகிய தோளையுடைய கை· மது, ருச.

தொன்மருஙகறிஞா - பழைதாகிய நூலை
யறிவாா: கு, கஅ.

தொன்முதுபெண்டிா - பழமை மூதத பெண்டிர்· மது, ௪0௧

தோ

தோடாழகுளம - கையைமேலே கூபபி முழுகி நீாநிலைகாட்டுஙகாலததுக கையய மிழ்ந்துங்குளம் பெரு, ௨௭௯

தோளோசசி - தோளையெடுதது பெரு, ௧௪௫

ந

நடைப்பரிகாரம - இல்லறம் நடததுதறகு வேண்டும்பொருள சிறு, ௧0௪.

நன்ஞுவழி-அணணிதான இடம பொரு, எசு

நள்ளென்யாமம் - நள்ளெனனுமோசை யையுடைய யாமம் நெ, கஅசு.

நற்போா - அறததாற்பொருகின்ற போர் மு, நூஅ

நறவுமகிழ்ந்து - நெல்லாறசமைததகள்ளை யுணடுமகிழ்ந்து மலே, கஎஉ மதுவை யுணடு மது, சுஎகூ.

நன்பகல் - அடியொத்தகாலம் ப, உசுஅ எபபொருளுமநுகாதறகு நன்ருகிய பக ல திரு, கநூ0

நன்பகலந்தி - நன்ருன உசசிக்காலமான சந்தி. பொரு, சசு

நன்மாமயிலின்மென்மெலவியலி - நன்ரு கிய பெருமையையுடைய மயில்போ

லே மெதனெ மெதனெ நடந்து மது, சு0அ

நனநதலெ - அகறசியையுடைததாகிய இடம் மது, சூ0

நனிபல - மிககபல கிர, உஅசு.

நனைஞாழல - அரும்பினஞாழல் பொரு, ககஎ

நா

நாகுமுதிா - இளமைமுதிாந்த சிறு, க0அ.

நாகுமுதிாநுணவம - இளமை முதிர்ந்த நுஞு சிறு, ௯க

நாட்போது - நாட்காலததிறபூ சிறு, கஅரு.

நாணமகிழிருககை - நாளோலககம் மலை, எசு.

நாணமலா - நாட்காலததுமலா சிறு, உரு

நாவியன்மருங்கினவிலபபாடி - நாப பு
டைபெயருமளவிலே பயில வுசசரிதது
திரு, கஅள

நாளிருககை - நாளோலசக இருப்பு மது,
ருஉரு

நி

நிமிாபரிபபுரவி- நிமிாநதசெலவினையுடை
ய குதிரை ப, கஅரு.

நிரைதிமிலவேட்டுவா- நிரைதத மீன்பட
காலே வேடடையாடுவாா மது, ககசு

நிலலாவுலகத்துநிலைமைதூககி - செல்வ
மும் யாக்கையுமுதலியன நிலைநில்லா

தவுலகத்துப புகழைச சீாதூககிபபாாதது: பொரு, களகூ.

நிலவெககா - நிலவுபோலும இடுமெணல பொரு, உகரு

நிலைத்துறை - நிலையாய்பபோம துறை மலை, உஅ0

நீ

நீத்தம குளஙகொளசசாறறி - பெருககை க குளஙகள் கொளளும்படி நிறைதது மதி, உசகூ

நீாநணிப்பிரமபு - நீாகரு அணிததாய்நின் ற பிரம்பு பெரு, உஅஅ

நீாபபெயாசசுழியினிறைந்தகொபபூழ் - நீ ரினிடததுப பெயாதலையுடைய சுழி போல உததமவிலககணங்கள நிறைந்த

கொபபூழ் பொரு, ௬எ

நீரவாய்ததணபணை - நீரை எபபொழுது ம் தன்னிடததிதயுடைததாகிய தணணி ய மருதநிலம் பொரு, ௧௬அ-௧௬௯

நீலபபைஙகுடம் - பசசைககுபபி பெரு, ௬அ௨

நீலப்பைஞ்சுனை - சரவணபபொயகை, நீலமென்றா, அதினின்ற நீலநிறததை யுடைய தருப்பையை திரு, ௨௫௬

நீனிறமுல்லை - நீலநிறததையுடைய முல லைககொடி பொரு, ௨௨௧

நு

நுணணுருககுற்ற-ஙகாய உருககுதலுறற மலை, ௬

நெடுங்காழக்கண்டம்-நெடிய குத்துக்கோ
லுடனேபண்ணின பலநிறத்தாற் கூறு
பட்ட மதிட்டிரை மூ, ௬௪

நெய்தலசான்ற - இரங்கலாகிய உரிப்பொ
ருளமைந்த மது, ௯௨௫

நெயமிதிகவளம் - நெய்யைவார்த்துமி
தித்த கவளம பெரு, ௯௬௪

நெய்யுமிழசுரை - நெய்யைக காலுகின்ற
நிரிக்குழாய் மூ, ௬௮

நெலலுமலருந்தூயகைதொழுது - நெல
லையுமலரையுஞ்சிதறி இலலுறைதெய்

வாதனைத வணங்கி நெ, ௬௫

நே

நோவாய்க்கட்டளை-மாடத்தின்கட்சாலேகம் நெ, ௬௨

நோ

நோன்றாள் - நடந்து வலியையுடையவாகிய கால் பெரு, ௬௮. வலியையுடைய முயற்சி பொரு, ௫௫.

ப

பகட்டாவீன்றகொடுநடைக்குழவி - பெரு

மையையுடைய பசுககளீன்ற வளைந்த அடியையுடையகனறு பெரு, உசரு.

பகறபெயன் மழைவீழ்ந்தன்ன மாததாட் கமுகு - பகறபொழுதிலே பெய்தலையுடைய மழை கால்வீழுநதாலொத்த பெரிய தணடினையுடைய கமுகுகள் பெரு, ருசஉ-ருசரு

பகைமுனை - பகைபபுலம் மது, ச0உ.

பசுந்திணை - செவவிததினை பெரு, கசுஅ

பசுமபதம் - விளைந்தநெல்லும் பறிககுஙக முதும, இதறகுஅரிசியும கறியுமென்று முரைபபா ப, உ0ரு

பசுமபொதிததேறல - பசிய முளையாலாக கின கட்டெளிவு. மலை, சசுரு.

நெடுநுகத்துபபகல- நெடி யநுகததிறறை தத பகலாணி. ப, உ0சு.

பசுமெழுககு - புதுமெழுக்கு ப, ககூஎ-

பஞசாய்ககோரை பல்விறசவட்டிப

புணா
செயகனிந்திருளியகதுபபு - எணணெயி நாாபபெயத புனவின்கணணி - தண்
லேமுறறுபபெறறு இருணடமயிா.சிறு, டாறுகிய கோனாயைப் பல்லாலேமெ
கச. னறமென்று கிழிததுமுடிந்த நாராற்க

ட்டின புனைதற்கினியமாலை· பெரு, உகள-உகஅ
படம்புக்கு - சட்டையிட்டு· பெரு, சுகக
படாந்திரும் - நினைதது் செலகின்றேம் மலை, சு00, சுஉசு
படலைக்கண்ணி - கலம்பகமாகிய மாலை பெரு, களசு தழைவிரவின மாலை நெ, நுக, பெரு, சுo
பணணமை - பணகுறைவறற. பொரு, க0கூ

பணைமருளுந்தாள் - முரசென்றுமருளும் வலியகால் நெ, ககரு

பதனறிந்து - காலமறிந்து பொரு, க௦உ

பதியெழவறியாப்பழங்குடி - ஊரினின்றும்போதலையறியாத பழையகுடி மலை, சுஎகூ.

பராரை - பரியமேற்குறங்கு பொரு, க௦ச.

பரிசில்வாழ்க்கைப்பரிசிலர் - பிறர்கையிலேற்றபொருளால் இல்வாழ்க்கைநடத்துதலையுடைய பாணர் கூத்தர் முதலியோர்: சிறு, உகஅ.

பரிதியிற்றொகுத்த தண்கமழலரிறால் - ஞாயிற்றின் மண்டிலத்தைப்போல ஈ வைக்கப்பட்ட தண்ணியவாய மணக்கின்ற

விரிந்த தேன்கூடு திரு, உகக - ரூ00

பரியவாககமுகு - பரிய தாளினையுடைய கமுகு பெரு, எ

பருநதிருந்துகக்குமபன்மாணலவில - பருநது இளைபபாறியிருந்துபினபு உயரபபறககும் பலதொழின்மாட்சிமைப்பட்ட நல்ல இல மது, ரு02.

பருந்துபறககலலாபபாரவறபாசறை - உயரப்பறக்கும் பருந்துகளும் பறததலாறருத உயர்சசியையுடைய அரணகளையுடைய பாசறை மது, உருக.

பரேரெறுழ்ககழல - பெரிய அழகிய வலியினையுடைய கழல ப, உகச.

பரேரெறுழ்ததிணிதோள் - பரிய அழகினையும் வலியினையுமுடைய இறுகினதோள்

பெரு, சு0 பருத்த அழகினையுடையவா
கிய வலியினையுடைய இறுகினதோள்
நெ, நூக.

பல்கேள்விததுறைபோகிய - பலவாகிய
கேட்டற்றொழிலையுடைய நூற்றிரளை
முறறக்கறற' ப, கசுக.
பல்பொறிமஞ்ஞை- பல பீலியையுடைய
மயில், பொறி - ஆகுபெயர்: திரு, கஉஉ.
பல்வரிக்கொடுஞ்சிறைபபுள - பலவரியி
னையுடைத்தாகிய வளைந்த சிறகினையு
டைய கருடன் திரு, கூ0-கூக.
பலவுறுதிருமணி - பலவிலைபெற்ற அழகி
ய மாணிக்கம். மலை, ருகசு.

பழம்படுதேறல - பழையதாகிய களிப்பு
மிகுகின்ற கட்டெளிவு சிறு, கடுகூ.
பழமுதிரசோலை - பழமுறறின சோலை
திரு, ருகள
பழுமிளகு - பழுததமிளகு கு, கஅள
பள்ளியயர - துயிலுதலைசசெய்ய மது,
சுஉரு.
பறைவெரூஉநுவலும்வேழம - பறை எ
ல்லாருககும அசசத்தைச சாற்றுதற்கு
ககாரணமாகிய யானை பொரு, களக-
களஉ.
பனமபோந்தை - பனங்குருத்து, அதனி
டதினின்றும் போந்ததனை போந்
தையென்றா பொரு, கசரு.

பாடினபடுமெணியிரட்ட - ஓசை இனிதா கிய ஒலிககின்றமணியை மாறியொலி ககபண்ண' கிரு, ககரு.

பாடுபுலாந்தநறுஞ்சாந்து - பூசினபடியே புலாந்த நறியசந்தனம் மது, உஉசு

பாண்டிலவிளக்கு - கால்விளககு' ரெ, கஎரு

பாணமகன்-பாணனுகியமகன. சிறு, கூஎ.

பாணிதூஙக - தாளததிற்கு ஆட பொ ரு, ககo.

பாய்மணற்பநதர் - பரந்த மணலையுடைய

பகதா பெரு, உசுஎ.

பாயிருள் - பரந்த இருள். பெரு, க.

பாலைசான்றசுரம - பிரிவாகிய உரிப்பொ
ருளமைந்த அருநிலம் மது, ௩கச.

பாலைநின்ற பாலைநெடுவழி - பாலைததன்

மை நிலைபெற்றமையாற்பிறந்த பாலை
நிலமாகிய தொலையாதவழி சிறு, கக

பாவைசூழ்ந்து - பாவைகளைப்பண்ணி ப,
க௦உ.

பி

பிணவுநாய்முடுகெகியதடி - பெணணாகிய

நாய் ஓடிக்கடித்த உடும்பின் தடிகளை மலை, களஎ

பிணியகம - காவலிடம ப, உஉஉ

பிணையறகோதை - பிணைததலையுடைய மாலை மலை, ௬௪௯

பிறக்கிட்டு - கொண்டையிலே முடிததது மதை, ௫௬உ.

பிறங்குமலை - பெரியமலை கு, உ0அ

பிறழ்பல்- நிரையொவ்வாத பல் திரு, சஎ

பீ

பீடுகெழுதிரு - பெருமைபொருந்தினசெலவம் பொரு, ௫௯

பு

புகழ்க்கூடல் மதுரை - புகழைக்கூடுதலை யுடைய மதுரை மது, ௬உ௧, ௬௬௬.
புட்பிறரறியவும் - வளைகழலுதலைப் பிறரறியவும் கு, ௧௦.
புணரியொடியாறுதலை மணக்கும் - கடலிற்றிரையோடே காவிரி தலைகரக்கும் ப, கூள
புதுநிறைவந்தபுனலஞ்சாயல் - புதுப்பெருக்காய்வந்த நீர்போலும்அழகையுடைய மென்மை: மலை, ௬௧
புரியடங்குநரம்பு - முறுக்கடங்கின நரம்பு: சிறு, ௬௬௬.
புரைதவவுயரிய - உயர்ச்சிமிக உயர்ந்த

மலே, ௬௭௭.

புல்லெனட்டில் - பொலிவழிந்த அடுக்களை: சிறு, க௬உ.

புலவுவாய்ப்பாண - கறறகல்வியை வெறுததுக்கூறுகின்ற வாயிலேயுடையபாண, புலானுறுகின்ற வாயென்றுமாம பெரு, உஉ

புலவுவில - எயதவமபுதனனே மீண்டும் தொடுததலிற புலானுறறதறதயுடைய வில மது, கசஉ

புழறகோடு - உள்ளூபபொயயானகொமபு கு, உ௫௬

புற்றிறகுருமபி - புறறுமபழஞ்சோறு பெரு, உ௭௭

புறசசேரி- இழிகுலததோரிருககுந் தெரு

ப, எசு

புறந்தரபப - முதுகிலேயடிபப பெரு, ருஅ

புன்புறவரிபபூ- புறகெனற புறததினையும வரிகளையுமுடைய பூ பெரு, ரூஎசு

புனபொதுவாவழிபொன்ற - புல்லியஇடையராய அரசாளவோரகிளை முழுதுஙகெட்டுபபோக ப, உஅக.

புனறலைமகார - சிவநத தலையினையுடைய பிளளைகள் மலை, உருரூ புறகெனற தலையினை யுடைய பிளளைகள மலை, உகள

பூ

பூககணிநது - பூதகொழில முறறுபபெற று பொரு, அஉ

பூந்தொடி - பூததொழிலையுடைய தொடி
மது, சசசு

பெ.

பெட்டாவளவையின் - பேணிபபாடுவத
றகு முன்னே பொரு, எஈ
பெடைமயிலுரு - பெடைமயிலருகுநின
ற மயில்போலுஞ் சாயல பொரு, சஎ
பெரிதாணட - நெடுங்காலமுலகை ஆண
ட பொரு, உஉகூ.
பெருந்தகுஅடி - பெருமை தககிருக்கின்ற
அடி, பெருவென்னுமுதனிலே பெரு
மையையுணர்த்திநின்றது பொரு, சஉ.
பெருகதகுபாடினி - பெருமைதககிருக்கி

ன்ற பாடினி· பொரு, ௬௭.

பெருந்தகை - பெரிய தகுதிப்பாடுடை யவன். கு, ௧௭௯

பெருந்தடக்கை -பெரிய வளைவினையுடை யதை பொரு, ௧௭௧

பெரும்பெயர் - பெரும்பொருள் மது, ௬௯௯

பெருவிறல் - பெரிய வெற்றியையுடைய வன் கு, ௯௯௯

பே

பேரிசையாளன- பெரிய புகழையாளுத

லயுடையவன' திரு, உள

பேரிளம்பெண்டிர் - பெரிய இளமையினை யுடைய பெண்டிர் மது, சுகரு

பேழ்வாய் - பெருமையையுடைய வாய திரு, சள

பை.

பைத்தபாமபு - படமவிரிதத பாம்பு பொரு, கூக

பைதிரபாணா - பசுமையறறபாணா, என்றது கலவிமுதிர்ந்தமையின இளமையற்ற பாணரென்றவாறு மலை, சய.

பைங்கனை - பசுதத அரும்பு சிறு, கசுச.

பையயக்கழிமின் - மெலலமெல்லப போவீர். மலை, ருஅரு

போ

பாருநாககாயினும் புலவாககாயினு ம
ருமறைநாவி னந்தணாககாயினுஙகட
வுண்மால்வரை கன்விடுததன்ன, வ
டையாவாயிலவனருங்கடை குறுகி]

பொருநர்கசூ அடையாவாயினும புல
வர்க்கு அடையாவாயினும அருமறை
நாவின் அந்தணாகசூ அடையாவாயினு
ம் அரு கடவுள் மால்வரை கணவிடுதத
ன்ன அவன் கடைவாயில் குறுகி—கிணை
ப்பாணாக்கு அடைககபபடாவாயினும்

அறிவுடையோர்கரு அடைககப்படா வாயினும், அரிய வேதததையுடைத்தா கிய நாவினையுடைய அநதணாக்கு அ டைககபபடாவாயினும ஏனையோாகரு உளளே சேறற்கரிய, தெய்வஙகளிருக கினற பெருமையையுடைய மேரு ஒரு கணணைவிழிததுப பாாததா லொதத அவனுடைய தலைவாயிலை அணுகி. சிறு, உ0௫-உ0௪-உ0௬-உ0௯.

பொருபுனல - கரையைககுததுகின்றபு னல சிறு, ககஅ

பொலலமபொத்திய - இரணடுதலையுஙகூ ட்டிதைதத பொரு, அ

பொழிமழைதுறந்த புகைவேய குனறம - பெயகினறமழை துறததலால நிலததி

ன்கண எழுந்த ஆவிசூழந்த மலை பெ
ரு, கக.

பொறையுயிாதது - சுமையை இளைப்பாற
ததளளி பொரு, உகூகூ

பொனகொழியா - பொடியானபொன
ஊதநெளளி திரு, ௬0௬.

பொன்வாய்மணிசசிரல - பொன்னிறம
போலும் வாயையுடைய நீலமணிபோ
ன்ற சிசசிலி சிறு, கசுக.

பொன்னுறைந்தன்ன - பொன்னை நறுக
கிழலொத்த மலை, சசஂ0

பொனனெறிமணி - பொன்னிலேயழுத
தின நீலமணி நூ, ருகூ

போ

போகிடைகழி - பெரிய இடைகழி ப, கசச

போர்க்கதவு - தமமிற் சேருதலையுடைய கதவு ப, சഠ.

போறறுப நோகசி - பேணிப் பாாத்து. பொரு, கருக.

ம

மகிழப்பதம - மகிழசசியையுடையகள்: பொரு, ககக.

மடநடைமகளிா - மடப்பம் பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையுடைய மகளிர்: திரு, உഠரு.

மடநடைமஞ்ஞை - மடபபத்தினையுடை

த்தாகிய ஒழுக்கத்திஜனயுடைய மயில
திரு, ௩௧௰

மடமங்கையர் - மடப்பத்தையுடைய மக
ளிர. ப, ௧0௬.

மடவரன்மகளிர் - மடபபங்தோன் றுதலே
யுடைய மகளிா பெரு, ௩அஎ

மடியாமென்றேல் - திரையாத மெலலிய
தோல். பெரு, ௨௨௨

மடிவாய்ததண ணுமை - தோலேமடிததுப்போாத்த வாயையுடைய மததளம்
பெரு, ௧௪௪

மடிவாய்ப்பயமபு - மூடினவாயையுடைய
பொய்க்குழி மது, ௨௬௪

மண்டமர் - பகைவாமனம் அறியாமல மி
கருச்செலகின்ற போா மு, ௬எ

மண்டமா கடந்த - மிகருச செல்கின்ற

போகங்ளமுடித்த திரு, உஎஉ
மணிக்காயா - நீலமணிபோலும பூவினை
யுடைய காயா பொரு, உ௰௪
மணிதொடாந்தன்ன - மாணிககமொழுங்
ஞெலொதத மது, சஙஅ
மணிநிழறறிய - மணியெறிநது விட்ட
மு, ௫௰
மணிநீாக்கிடஙகு - நீலமணிபோலுநீரை
யுடைய கிடஙகு மது, ஙரு௩
மணிநீாவைப்பு - நீலமணிபோலும கழிக
ள்சூழநத ஊா சிறு, க௫உ
மணிமருடெணணீா - பளிஙகென்றுமரு
ளுமதெளிந்தநீா மலை, உ௫௰.
மதவலி - மிகுதியையுடையவலி திரு,
உஙஉ.
மதிநிறைந்த - மதிததறமொழிலிற குறை

யற்ற ப, கஙரு.

மந்திகூர - மந்தி குளிர்சசிமிக, குன்றுக கவென்பாருமுளா ரெ, கூ

மராஅத துருள்பூநதலைடார - செஙகடம் பினது தேருருள்போலும் பூவாற்செய யப்பட்ட குளிர்ந்த மாலை: திரு, க0-கக.

மருதஞ்சான்றதண்பணை - ஊடலாகிய உரிப்பொருளமைந்த மருதநிலம். மது, உஎ0.

மருதஞ்சான்றமருதத்தண்பணை - ஊடியுங்கூடியும் போகநுகருந்தன்மையமைந்த மருதநிலத்திற குளிர்ந்தவயல· சிறு, கஅசு

மரையான்கதழுவிடை - மரையானினது விரைந்த ஏறு மலை, ருருக.

மரையானபெருஞெசெவிக்குழவி- மரையா

னினது பெரியசெவியிணையுடைய குழ
வி· மலை, ௫()௬

மனாவிடை - மனாயேறு மலை, ௬0௬.

மலரணிவாயில் - இல்லுறைதெய்வமகிழ
மலரணிந்த மனைவாசல் ப, க௬()

மழுவாணெடியோன் - மழுவாகிய வாளை
யுடைய பெரியோன் மது, ௬௫௫.

மழையாடுசிமயம் - மழையுலாவுஞ்சிகர
ம் ப, க௬அ

மறுகுநீாமொசகுள் - துளும்புநீாையுடை
ய கொபபுளம பொரு, ௬௫.

மறுவிலகறபு - மறக்கறபில்லாதஅறக்கற்
பு திரு, ௬

மணவுசகூழுடும்பு - அக்குமணிபோலுமு
ட்டையையுடைய உடும்பு பெரு,
க௬உ

மனைவாழ்ளகு - மனையினகண்ணேவா
ழுமகோழிபபெடை பெரு, உ௬கூ

மா

மாமுகமுசுககலை - கரியமுகதகைதயுடைய
முசுககலை திரு, ௬ப௬
மாரிதலையும் - மழையை இடைவிடாமற
பெயயாநிறகும் மலை, உ௬௬.
மானவிறலவேள - மானத்தைதயும்வெறறி
யினையுமுடைய நன்னன் மலை, க௬௪

மீ

மீனெய் - மீனினதுநெய் பொரு, உகடு.

முக்காற சிறதேர் - மூன்றாருளையை யுடைய சிறுதேர் ப, ௩.௫

முகடுதுமித்து - தலையைததிறநது பெரு, உ௪௬.

முட்டாச்சிறபபு-குறைவுபடாத தலைமை ப, உ௧௮

முட்டாதுகொடுத்த - நாடோறுங்கொடுத்த' சிறு, ௧௦௫.

முடங்கிறை - மூட்டுவாய. மு, அஎ.

முடலையாக்கை - முறுக்குணட உடம்பு பெரு, ௬௧. முறுக்குணட யாக்கை' நெ, ௩உ

முடித்தகுல்லை - இலையைத தலையிலே
யணிந்த கஞ்சங்குல்லை. திரு, ௨௰௧.
முடிநாட்சாபம - தலையிலே முடிந்த நா
ணையுடையவில பெரு, ௧௨௰-௧௨௧.
முத்தார்மருப்பினிறஙகுகை - முததுநி
றைந்தகொம்பிலே ஏறட்டுநான்ற கை
கு, ௫௬

முதுசுளை - முற்றியசுளை திரு, ௫௰௧.
முதுவாயொக்கல்-அறிவுவாய்தத சுற்றம
ப, ௨௧௪.
முதுவாயக்கோடியா - அறிவுவாய்த்தலை
யுடைய கூத்தர் ப, ௨௫௫.
முரவைபோகிய முரியாவரிசி - வரியற்ற
இடைமுரியாத அரிசி· பொரு, ௧௧௫
முல்லைசான்றகறபு - முல்லை சூடுதறகமை
ந்த கற்பு· சிறு, ௫௰.

முல்லைசான்றபுறவு - இருத்தலாகிய உரி
பபொருளமைந்த காடு மது, உஅடு.
முல்லைசான்றமுல்லையமபுறவு - கணவன்
கூறிய சொற்பிழையாது இலவிருந்து
நல்லறஞ்செய்து ஆற்றியிருந்த தன்
மையமைந்த முல்லைக்கொடிபடாநத
அழகிய காடு· சிறு, கசுகூ
முழுக்குழவி - முற்பட்டகன்று ப, கசு
முழுகொழு - பெரியகொழு பெரு,உ00.
முழுமுதல் - பெரியமுதல. திரு, ரூ0எ
முழுமுதறகமுகு - பெரிய அடியினையு
டைய கமுகு நெ, உரு
முழுவலி-குறைவிலலாதவலி மலை,ருகஅ
நிரம்பியவலி பெரு, சுக
முழுவலிமாககள் - நிரமபிண மெய்வலி
யையுடைய ,ிலேசசா. நெ, ரூஉ.

முளையெயிறதிருமபிடி - மூங்கின்முளை, போலுங் கொம்பினையுடைய கரியபி டி: பெரு, ருரு.

முறறிழைமகளிா - மெயம்முழுதுமணிந் த அணிகலங்களையுடைய மகளிர்: ப, உகூசு.

முறிமேயாகலை - தளிரைமேயந்து வள ர்ந்தவடிவு. மலை, ருகரு

முன்னாட்சென்றனமாக - நாலுபத்து நா ளைகுமுன்னே போனேமாக. சிறு, கஉகூ.

முன்னியவினை - முற்பிறபபிற கருதிசசெ ய்தவினை திரு, சுசு.

மே

மெலலவல - நெகிழ்ந்த பள்ளம் மது, ௨௮௯ மெல்லிய விளைநிலம் மலை, ௬௫௦

மென்னூலேணி - மெலலிய நூலாறசெயத ஏணி. மது, ௯௪௦. என்றது மதிறறலையிலே உளளேவிழுவெறிந்தாற்ணைபோல மதிலைபபிடித்துக்கொள்ளும்படி இருமபாற்சமைத்ததனைத்தலையிலேயுடைய நூறகயிறறை.

மே.

மேனதோல்-மேவினதோல மது, ௯௯௪.

மேனந்தோன்றி - மேலாய்த்தோன்றி: ம

தி, கஙங.

மேவருநிலை - பொருந்துதலவருகின்ற இடம் திரு, உஉக.

மேழகத்தகா - மேழகக்கிடாய ய, எஎ; பெரு, ஙஉசு

மை

மைந்தரேறு - வீராகிடபம். திரு, உசுச.

மையிருங்குட்டம - கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளம்; பெரு, உஎக.

யா.

யாணர்க்கோங்கு - புதிதாகப பூத்தலையு
டைய கோங்கு' சிறு, உரு

யாறுகிடந்தன்னவகனெடுந்தெரு- யாறுகி
டந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெ
ருக்கள்' மது, ௩ருக

யானையெருத்தம் -யானையின்கழுத்து கி
ரு, கருஅ - கருக

வ

வடுவாழெககா - அறலவீறறிருநத இடமெ
ணல. மலை, ருருசு

வடுவில்வாய்வாள் - பகைவா முகததினு
ம் மாாபினும'வெட்டின வாயததவாள்

வணபுகழ - பெரியபுகழ திரு, கoசு.

வணஙகிறைபபணை ததோள் - வளைநதசந் திணையுடைய மூங்கிலபோலுந்தோள் மது, சுகசு

வம்மெனககூய - வாருமென்று அழைத் து. பொரு, கoக.

வயவுப்பிடி - வலியபிடி மலை, கஉஎ.

வரிக்கடைபபிரசம்- வரியை யுடைததாகி ய பின்னையுடைய தேனினம மது, எகஎ

வரிநிழல் - செறியாதநிழல் சிறு, கஉ பலவரிகளையுடைய நிழல் மலை, உகூo

வரிமணல் - அறலினையுடைய மணல் ப,

சுo.

வரிவில் - வரிந்தவில் கு, கஉசு

வரைவாழவருடைவனறலைமாத்தகா - வரையிடத்தேவாழும் எணகாலவருடையில் வலிய தலையினையுடைய பெரிய கிடாய்: [இதறகு முதுகிலும் கால்களஉண்டு] மலை, ருOரு

வலம்புரிபுரையும்வானரைமுடியினா - வடிவாலும் நிறத்தாலும வலம்புரிச்சஙகினை யொககும் வெள்ளிய நரைமுடி

வலைவலந்தன்ன மென்னிழன்மருங்கில்- வலையைமேலே கட்டிஞலொத்தமெல் லியநிழலினிடததே· பொரு, ருக.

வழாஅலோம்பி - காலோடுதலைப்பரிகரித்து மலை, உகரு.

வழிநாள்-பின்னாள். சிறு, கூ; பொரு, உ.

வள்ளுகிா - பெரியவுகிா சிறு, கஅஉ. பெருமையையுடைத்தாகிய உகிர் பொரு, ௬௬௭.

வள்ளுகிாக குறைதத குபலைபவேளையுப்பிலிவெநததை- பெரிய உகிராற்கிள்ளின குபலையில்நின்ற வேளை உப்பின்ருய் சிறு, க௬௬ - க௬௭.

வளந்தலைமயங்கிய- செல்வம் தலைதெரியாத் ப, கக௬

வளிதுஞ்சுநெடுங்கோட்டுநெளிமலை - உயாசசியாற காறறுததங்கும் நெடியசிகரததையுடைய செறிநதமலை சிறு, க0௬-க0௭

வறளடம்பு - நீர றறவிடததிலெழுநத அடமபு. பொரு, கக௫. மணலிலேபடர்ந்த அடம்பு: ப, ௬௫

வற்றகுழற்சூட்டு - உலாதலையுடைய குழ
னமீனைசசுட்டது சிறு, கக ரு.

வா

வாயவளமபழுங் - வாய்ததவளம் முற்று
ப்பெற்று. மலை, ருஎஅ
வாய்வாள் - தப்பாதவாள் மது, எஎரு.
வாயுறை - தாளுருவி. நெ, கசo.
வாழைப் பூவெனப பொலிந்த வோதி -
வாழையினது பூவென்னும்படி அழகு
பெற்ற பனிச்சை: சிறு, உக - உஉ.
வாள்போழவிசும்பு - திங்களும் ஞாயிறும்
இருளைநீககும் ஆகாயம்; வாள்-ஆகுபெ

யர் திரு, அ.

வானகோடு - வெள்ளியகொமபு. திரு, ௬௦௫ வெள்ளியசஙகு மது, ௬0எ.

யினையுடையவா திரு, கஉஎ. வான்பொய்கை - நன்ருகியபொய்கை. வலவயின் - வெறறிக்களம். திரு, கடுஉ. ப, ௬அ

வி

விசயங்கொழித்தபூழி - கருப்புக்கட்டியை க்கொழிதத பொடி மலை, ௬௬௬

விடர்காலருவி - முழைஞசுகளிலே கு திக்கும் அருவி சிறு, கஎ0

விண்பொருநெடுவரை - தேவருலகதஙதை த்தீண்டுகின்ற நெடியமலை திரு, உ௬௬

விதலைவபபுளிங்கூழ் - குழைந்தபுளியங கூழ் மலை, ௬௩௫ - ௬௩௬

வியனுண்மீன் - அகலததையுடைய நா
ண்மீன்கள் மது, சு

விரலுளர்நரம்பு - விரலால் அசைக்குமந
ரம்பு பொரு, கள

விரிச்சிறிறப - நறசொற கேட்டுசிறக மு,
கக.

விரிந்துவாயவிழ்ந்ததாமரை- முறுககுநெ
கிழ்ந்து பின்பு தாதும் அல்லியுந தோன
றமலர்ந்த தாமரை திரு, எஉ - எரு

விரைமரவிறகு - மணததையுடைய அகி
லாகியவிறகு சிறு, கருரு

விழுக்குலை - சீரியகுலை திரு, ருபஅ

விழுக்கோளுளிவாயசசுரை -சீரியகோல
செருகின உளிபோலுமவாயினையுடை
ய பாரை; கோலசெருகபபடுகின்ற
ரையையுடைமையிற சுரையென்றா

ஆகுபெயா பெரு, கூக-கூஉ

விழுத்தணடு - வருத்தஞ்செயயுந் தடி பெரு, கஎ0

விளககங் கொளீஇ - விளககினையேறறி மது, ருருசு

விறறகளம - வெற்றிக்களம திரு, ருரு

வீ

வீழ்த்தாழை - விழுதையுடைய தாழை ப, அச

வீற்றுவளம் - வேறிடததில்லாத செலவம்: மலை, சுஅ

வே.

வெணகைகபபூனைநத - யானைக்கொம்பாற்
செயத மலை, உஅ.

வெய்துயிர்தது - வெப்பத்தைபபோக்கி
மது, சOரு

[வெயினுழைபறியாக் குயினுழைபொது
ம்பர்] வெயில நுழைபு அறியாப் பெ
துமபா, குயில நுழை பொதும்பர்-ஞா
யிறறின்கதிா தோனறியகாலததும் ப
டுகின்றகாலததுமுட்படச சிறிதும செ
லலுத லறியாத பொதும்பா, இலை
நெருககத்தாலே குயிலகள் நுழைந்து
செலலும் இளமரககா' பெரு, ருஎசு.

வெவ்வெஞ்செல்வன் - வெம்மையை
டைய எலலாருமு விருமபப்படும் இ
ஞாயிறு பொரு, கருசு

வெளளரை - அழுக்கேறினசிலைகள் கிட ததலின வெளளிதாகிய அரை· மலை ருகூஉ

வெள்ளி முளைதத - வெள்ளி யெழுந்த பொரு, எஉ

வெளிவிளகரும்களிறு - அசையாத கம்ட ததினை யசைககும யானை, ப, களஉ

வெறியயாகளம - வெறியாடுகளம் திரு உஉஉ

வென்றுடு - வெனறடுகின்ற திரு, உஎஉ

வே

வேயப்பெயலவிளையுட்டேக்கட்டேறல்

மூஙகிற குழாயகளுள்ளே பெய்தலேய
டைய முறறியதேனுறசெய்த கட்டெ
ளிவு மலே, களக

வை

வையையன்னவழ்க்குடைவாயில - வை
யையாறு இடைவிடாது ஓடுமாறுபோ
ன்ற மாக்தருமமாவும் இடைவிடாமல்
வழஙகுதலேயுடையவாயில்' மது,ஙுக்

அருநசொடாவிளநகம முற்றுப்பெற்றது.

ரீ ஞ ருத்தம்.

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்	பக்கம்
௬	ச	மூவரோ	மூவரொ	கஉ௩
க	௩	வேள்	வேஎள்	
கசு	கஅ	வெட்டின	வெட்டிஞ	கஉச
		வெ	ணெ	கஉகூ
கஅ	உஉ	மொயம்பி	மொய்ம்பி	
உ0	ரு	என்ப	என்பத	க௩எ
உ௩	உரு	தையஇய	தைஇய	க௩அ
உ௬	உஅ	மூவரோடு	மூவரொடு	கசக
,,	௩ச	ஓடு	ஒடு	கசச
௩௩	கரு	மாலைதுணை	மாலை, துணை	கசஎ

௩எ	௩ச	நல்” லம	நலல ்	க௫0
ச0	கச	(உ௫உ)அண	ப்(உ௫உ)பி	கசாசா
			ன்னா அண	,,
௫0	௫	மயிாவெட்	மயிா வெ	கள0
			ட	கஅக
௫உ	௩௩	கண	கணனும்	உ0ச
௫௫	கக	கின்,	கின்	,,
௫சா	உஉ	கிய	கிய,	உகக
,,	௩ச	துடி	[துடி	உசச
சாக	க0	முறிந்த	முரிந்த	உசசா
கள	கஉ	நேரியற	நெரியற	உஅக
க00	உக	சொன்றி	சொன்றிப	
,,	௩௩	ழகக	ழ்க	௩கஅ
க0க	க0	டவண	டவண	௩கக

கக௯	௫	கடம	கடப	௯உ0
கக௮	உ0	வாசினை	ஆசினை	௯௯௯

வரி	பிழை	திருத்தம்
௯()	தழ் இப	தழ்இப
கஉ	திரா	தாரா
எ	ககெளவி	க அவவி ஸரயைககெளவி
௯	சினைய	சினைஇய

ச()	கெடு	கேடு
உகூ	(சஎஅ)	(சஎஎ)
க)	வேணடிச	வேணடிஅ ைழநதுச
உஎ	விசயவெ	விசயமவெ
உரு	நிகழ்தற்கு	நிகழததறகு
உஉ	சாா	சாாச
உகூ	நீழல	நீழற
கரு	யிலைஞா	விலைஞா
உ	அரசாககு	அரசறகு
உக	வாள	மாள
உரு	வாள	மாள

க0	திரட்சிகளை	திரடசிகை
க௬	ருளி	ருளிக
கக	குடைடு	குடை
உ௪	பாடுடைய	பாடுடைய வண
எ	கறனுவறிய	காநுவற்ய
௬௭	வலலரா	வலலாரா
௬௫	வணமெ	வணம்வெ
௬௭	மாசகிளை	மாககிளை